

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

عوسمانی کوری عه فغان

که سایه تیی و سه رده مه که ی

نوسینی:

عه لی موحه ممه دسه للاف

وه رگیزی:

حه مید موحه ممه دسه بدوللا

عوسمانی کوری عه ففان

که سایه تیی و سه رده مه که ی

نووسینی:

عه لی موحه مه د سه لابی

وه رگی رانی:

حه مید موحه مه د عه بدو ئلا

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدى اِقرأ الثقافى)

پراي دانلود كُتايهاى مُختلف مراجعه: (منتدى اِقرأ الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

بەناوی خۆای میهرەبان و دلنۆشان

ناوی کتیب: عوسمانی کوپری عەففان

نووسینی: عەلی موحەممەد سەللابی

وەرگیڕانی: حەمید موحەممەد عەبدوڵلا

ژمارەى سپاردن: (۱۲۷۴) سالى (۲۰۰۸)

نۆرەى چاپ: یەكەم

سالى چاپ: ۲۰۰۸

نەخشەسازى ناوەو: ئیدریس سیوہیلی

لە بلاوکراوەکانى: پرۆژەى (تیشك)، زنجیرە (۳۸)

ناونیشانى پرۆژە لەسەر تۆپى ئینتەرنیّت :

ئیمەیلی پرۆژە:

www.tishkbooks.com

info@tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

ماڤى لەچاپدانى ئەم بەرهەمە پارىزراره بۆ پرۆژەى تیشك

به شی یه که م :

**عوسمانی کوری عه ففان (ذي النورین) له ژیانى
مه که وه تا مه دینه ی منه ووهره**

باسی یه کهم: ناوو شوهرت و نه ژادو نازناوو خیزان و پلهو پایه ی

عوسمان له سهرده می نه فامیدا

یه کهم: ناوو شوهرت و نه ژادو نازناوی

۱- نهم که له پیاوه، ناوی عوسمانی کوپری عه ففانی کوپری نه بی عاسی کوپری نومده یی کوپری عه بدوله نافی کوپری قوسه ی کوپری کیلا به^(۱)، نه ژادی ده گاته وه به نه ژادی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام له عه بدوله نافدا، دایکیشی ناوی نه روای کچی کوره یزی کوپری ره بیعه ی کوپری حه بیبی عه بدوله مسی کوری عه بدوله نافی کوپری قوسه یه^(۲).

زویتری کوپری بیکار، ده گپرتته وه که دایکی دایکی عوسمان واته (نه نکي) ناوی نومو حه کیمی به یزای کچی عه بدوله ته لیبه، نهم ژنه خوشکی هه قودای عه بدوله لای باوکی پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام، هه تا ده لین، نهم ژنه و عه بدوله لای به جک (دووانه) له دایک بوون، که واته دایکی عوسمان پورزای پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام و پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام خالوزای نه وه، ناشکرایه دایکی عوسمان موسلمان بووه و له سهرده می جینشینایه تی عوسمانی کوپیدا، کوچی دوایی کردووه و عوسمان خوی هه لیگرتووه و ناشتویه تی^(۳)، به لام باوکی له سهرده می نه فامیه تدا مردووه.

۲- شوهرت و ناوبانگی عوه سمان:

له سهرده می نه فامیدا پیتان دهوت باوکی عه مر، پاشان له روقیه ی کچی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام کوپریکی بوو، ناوی نا عه بدوله لای کردی به کونیه ی خوی و موسلمانانیش به (باوکی عه بدوله لای) بانگیان ده کرد^(۴).

۳- نازناوی:

عوسمان به (ذی النورین) ده ناسرا، واته خاوه نی دوو پوژشایی، به دره دینی عه ینی، له راقه ی سه حیجی بوخاریدا ده گپرتته وه^(۵)، که وتوویانه به (موهله بی نه بی سوفره)^(۶)

^۱ الطبقات لابن سعد (۵۳/۳)، الاصابه (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۳).

^۲ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، محمد یی الاتدلس، (۱۹).

^۳ الخلافة الراشدة والدولة الامرية، د. یی الیجی، (ص ۳۸۸).

^۴ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، ص (۱۹).

^۵ شفرات الذهبی (۲۸۶/۷) الضوء اللامع (۱۳۱/۱۰).

^۶ وفيات الاعيان (۳۵۰/۵)، سیر اعلام النبلاء (۳۸۳/۴).

بۆچی به عوسمان دهوتری (ذي النورين)؟ ئەویش وتی: باوەڕ ناکەم هیچ کەسێ بوویتە
 میردی دوو کچی هیچ پیغەمبەرێک ﷺ جگە لە عوسمان^(۱)، عەبدوللای عومەری
 ئەبانی جەعەفی دەلیت: حەدینی جەعەفی خاڵم پیتی وتم: پۆلە ئەزانی بۆچی به
 عوسمانیان دەوت (ذي النورين)؟ منیش وتم: نا .. نازانم، ئەویش وتی: لەوەتەى خودای
 گەورە نادهمی دروست کردوو هەتا قیامەتیش کەسێ نییەو نابێت دوو کچی
 پیغەمبەرێکی خواستبێت، جگە لە نێمامی عوسمان، لەبەر ئەوە ناوی (ذي
 النورين)^(۲) ه. دەشڵێن عوسمان هەموو شەویک لە شەونویژدا قورئانی زۆر خوێندوو،
 بۆیە پیتی دەوتریت "ذي النورين"، چونکە قورئان نوره، شەو هەستانیش نوریکی
 تره^(۳).

۴- لە دایکبوونی:

عوسمانی کۆری عەففان، شەش ساڵ دواى سالى فيل، لە مەککە لە دایکبووه^(۴).
 دەشڵێن لە تایف لە دایکبووه، پێنج ساڵ لە پیغەمبەر ﷺ منالتره لە تەمەندا^(۵).
 ۵- شیوهی روخساری:

پیاویک بووه نە کورت نە درێژ، پێستی تەنک و ناسک و پێشی پان و پۆر بووه، جومگە
 گەورە و ناوشان پان و قۆپرو پێشیشی زەرد دەکرد. زوهری دەلیت: "عوسمان پیاویکی
 چوارشانە و روومەت جوان و ناسک بووه، موی سەر سەری تەنک بووه و پیتی بلاوو^(۶) لوتی
 قەلەمی و قنج بووه، ئەژنۆی قەبەو بالی هێندە شوڕ بووه دەگەشتە سەرپانی و لە دواوه
 قژی دەبەست، دانەکانی پێشی جوانترین ددان بووه، قژی لە خوار گۆنچکەیهوه بووه و

^۱ عمدة القارئ شرح صحيح البخاري (۲۰۱/۱۶).

^۲ سنن البيهقي (۷۳/۷).

^۳ عثمان بن عفان ذوالنورين، عباس العقاد، (ص ۷۹).

^۴ الاصابة (۳۷۷/۴)، رقم (۵۴۶۴).

^۵ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۵).

^۶ تاريخ الطبري (۴۴۰/۵).

دهموچاوی پیټکهوتوو بووه، بهلای زۆربهی خه‌لکه‌وه ره‌نگی سپی بووه، ده‌شلین ره‌نگی نه‌سمه‌ر بووه^(۱).

دووهم: خیزان و هاوسه‌ره‌کانی

عوسمان هه‌شت ژنی هیناوه، ئەم ژنانەشی له‌دوای موسڵمانبوونیان ماره‌کردوه، ژنه‌کانیشی نه‌مانه‌ن: (پروقیه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که‌ عه‌بدوللای لی بووه، پاشان ئوموکه‌لسومی کچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ دوای مردنی پروقیه‌ خواستی. نه‌وانی تری بریتیبوون له‌فاخته‌ی کچی غه‌زوان، خوشکی عوتبه‌ی سه‌رۆک عه‌شیره‌تی غه‌زوان بوو، که‌ عه‌بدوللای بچووکی لی بووه، پاشان ئوموعه‌مری کچی جوندوبی نه‌زدی هیناوه‌و عومه‌رو خالیدو نه‌بانو عه‌مرو مریه‌می لی بووه، هه‌روه‌ها فاتیمه‌ی کچی وه‌لید، که‌ ئوموسه‌عیدی لی بووه، هه‌روه‌ها ئومو به‌نینی کچی عوبه‌یینه‌ی حیسنی هیناو عه‌بدوله‌لیکی لی بووه، هه‌روه‌ها په‌مله‌ی کچی شه‌بییه‌ی کوپی په‌بیعه‌ی نه‌مه‌وی هیناو عایشه‌و ئومو نه‌بانو ئومو عه‌مری لی بووه، دیاره‌ په‌مله‌ موسوڵمان بووه‌و به‌یعه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوه، هه‌روه‌ها ناخیله‌ی کچی فه‌رافیه‌ی که‌لبی هیناوه، هه‌رچه‌ند ناخیله‌ له‌سه‌ر دینی گاور بووه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی شو بکات به‌ عوسمان موسڵمان بووه‌و موسوڵمان بوونه‌که‌شی به‌باشی به‌ریوه‌بردوه^(۲). به‌پیتی ئەم زانیاریانه‌ نۆ کوپی هه‌بووه له‌ پینج ژنیان، که‌ نه‌مانه‌ن:

۱- عه‌بدوللا، که‌ له‌ پروقیه‌ بووه‌و دوو سال پینش کۆچکردنیان بۆ مه‌دینه له‌دایکبووه، کاتی‌ک کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه له‌گه‌ڵ خۆیاندا بردوویانه. له‌ سه‌ره‌تای ژبانی مه‌دینه‌دا که‌له‌شیرێک نه‌ه‌نده‌ دنوکی دا له‌ پومه‌تی عه‌بدوللا، که‌ ئه‌وکات منداڵ بوو، چاوی ته‌قاند، ورده‌ ورده‌ شوینی ده‌نوکی که‌له‌شیره‌که‌ بوو به‌ برینو دایه‌به‌ر هه‌تا دهموچاوی

^۱ صفة الصفوة (۲۹۵/۱)، صحیح التوثیق فی سیره‌ وحیة‌ ذی النورین، (ص ۱۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۱/۵)، التمهید والبيان فی مقتل الشهید عثمان (ص ۱۹)، الامین ذی النورین عمود شاکر

ص(۳۶۴) ..

ههوی کردو هه‌ئاوساو له سالتی چواره‌می کۆچی، که ته‌مه‌نی شه‌ش سالان بوو^(۱)،

کۆچی دوا‌یی کرد

۲- عه‌بدوللای بچوکی هه‌بوو، له فاخته‌ی کچی غه‌زوان.

۳- عه‌مری هه‌بوو، له ئومو عه‌مری کچی جوندوب، عه‌مر فهرموده‌شی له‌ده‌می باوکی و ئوسامه‌ی کوری زه‌ید، پیاویه‌ت کردووه. عه‌لی حه‌سین و سه‌عه‌یدی کوری موسه‌یب و نه‌بو زنادیش فهرمووده‌یان لی وهر‌گرتووه و فهرمووده‌کانیش که‌من.

۴- خالیدی هه‌بووه له ئومو عه‌مری کچی جوندوب.

۵- نه‌بانی هه‌بووه له ئومو عه‌مری کچی جوندوب، نه‌م نه‌بانه پێشه‌وایه‌و فه‌قیهه‌و کونیه‌ی باوکی سه‌عه‌یدی هه‌بووه (أبو سعید). ماوه‌ی حوت سال بووه‌ته سه‌رۆکاری شاری مه‌دینه له سه‌رده‌می عه‌بدوله‌لیکی کوری مه‌رواندا، زه‌یدی کوری سابتیش هه‌ندی فهرمووده‌ی لی بیستووه، که نه‌ویش له باوکیه‌وه واته له عوسمان وهری گرتووه، یه‌کی‌ک له‌و فهرموودانه نه‌مه‌یه، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: "هه‌رکه‌سی له سه‌ره‌تای هه‌موو پۆژتیک و سه‌ره‌تای هه‌موو شه‌وی‌کدا، سی جار بلیت: "بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شئ في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم"، نه‌و پۆژه تا ئیواره و ئیواره هه‌تا به‌یانی، نه‌و که‌سه‌ی که وتویه‌تی هیچ زیانیکی پی ناگات، نه‌و کاته‌ی نه‌بان نه‌م فهرمووده‌یه‌ی ده‌گێڕایه‌وه خزی تووشی بای شه‌له‌ل بوو بو وتی: وه‌للاهی نه‌و پۆژه‌ی تووشی نه‌م نه‌خۆشییه‌ بووم، پێشتر له بیرم چوبوو نه‌م زیکه‌ر بخوینم^(۲)، هه‌تا تووش بووم. نه‌بان له سه‌رده‌می خۆیدا به یه‌کی‌ک له‌شه‌رعزانه‌کانی مه‌دینه نه‌ژمار ده‌کرا، له سالتی سه‌دو پێنجی کۆچی^(۳)، کۆچی دوا‌یی کرد.

۶- وه‌لیدی هه‌بووه له فاته‌می کچی وه‌لیدی عه‌بدولشه‌مسی موغه‌یره‌ی مه‌خزومی.

۷- سه‌عه‌یدیش هه‌ر له فاته‌می کچی وه‌لیدی مه‌خزومیه له‌سالتی په‌نجاو شه‌شی کۆچی و له‌سه‌رده‌می موعاویه‌دا کراوه‌ته والی خۆراسان.

^۱ الامین ذی النورین عمود شاکر، ص (۳۶۵)، التمهید والبیان ففی مقتل الشهید عثمان، (۱۹).

^۲ سنن الترمذی، کتاب الدعوات، رقم (۱) حدیث الصحیح.

^۳ سیر اعلام النبلاء (۲۵۳/۴) تاریخ القضاء، ص (۳۰۸).

۸- عه‌بدوله‌لیکی هه‌بووه، له ئومو به‌نینی کچی عوبه‌یینه که هه‌ر به منداڵی مردوووه.

۹- (عه‌نبه‌س)^(۱) ی هه‌بووه، له نائیه‌لی کچی فه‌رافیه‌سه، هه‌روه‌ها عوسمان، ساڵی هه‌شتای کۆچی، په‌مله‌ی کچی معاویه‌ی نه‌بوسوفیانی خواستوووه.

کچه‌کانیشی هه‌وت بوون له پینچ ژنیان:

۱- مه‌ریه‌مه، له ئومو عه‌مری کچی جوندوب.

۲- ئومو سه‌عیده له فاته‌می کچی وه‌لیدی مه‌خزومی.

۳- عایشه، له په‌مله‌ی کچی شه‌یه.

۴- مه‌ریه‌مه، له نائیه‌لی کچی فه‌رافیه‌سه.

۵- ئومویه‌نین، له ئومولوه‌لد^(۲).

خوشکه‌کانیشی نه‌مانه‌ن:

۱- ئامینه‌ی کچی عه‌فان، له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ئیشی دایه‌نی و شانه‌کردنی

کردوووه، پاشان شووی به‌حه‌که‌می کیسانی کۆیه‌لی هیشامی موغه‌یره‌ی مه‌خزومی

کردوووه، له ده‌سته‌ی عه‌بدوللای جه‌شدا پارتیزانی کردوووه له مه‌دینه‌ی موس‌لمان

بووه به‌شیوازیکی ر‌پ‌یکویتیکی ئیسلامه‌تی کردوووه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماوه‌ته‌وه هه‌تا

له‌سه‌رتای ساڵی چواره‌می کۆچی و له‌پ‌وژی بیری مه‌عونه‌دا شه‌هید کرا. به‌لام، ئامینه‌ی

کچی عه‌فان له‌سه‌ر بی‌باوه‌ری مایه‌وه هه‌تا شاری مه‌که‌کیان ر‌زگارکرد، نه‌وجا له‌گه‌ڵ

دایک و خوشکه‌کانی و به‌هاور‌پ‌یه‌تی هندی کچی عوتبه‌ و ژنی نه‌بوسوفیان ر‌ۆشتن بۆلای

پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌خه‌مه‌تیدا موس‌لمان بوون و به‌یعه‌تیان پ‌یدا، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌س

نه‌که‌ن به‌هاوبه‌شی خوداو دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن^(۳).

عوسمان سی‌ی برای دایک جیازه‌شی هه‌یه که نه‌مانه‌ن:

^۱ التمهید والبيان في مقتل الشهيد عثمان، (ص ۲۰).

^۲ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

^۳ الامين ذوالنورين عمود شاکر، (ص ۳۴۶).

۱- وهلیدی کورې عوتبهی نه بی موعیت، که له پړژۍ به دردا مهردانه باوکی خۆی کوشت، چونکه کافر بوو. له ناشته وایی حوده ییبه شدا وهلید له گهډ عه ماری برابیدا ده رچوون بۆ نه وهی نوموکه لسومی خوشکیان بگه پیننه وه که له نیسلام هه لگه پابوه وه، به لام پیغه مبه ر ﷺ نه یه یشت بیگه پیننه وه وه له مه که مایه وه هه تا پړژۍ پزگار کردنی شاره که هه مدیس موسلمان بوویه وه.

۲- عه ماریش له دایکه وه برابیه تی و کاتیکی درهنگر موسلمان بووه.

۳- خالیدی کورې عوتبه ش.

خوشکه باوک جیازه کانیشی نه مانه ن:

۱- نوموکه لسومی کچی عه قبهی نه بی موعیت، که له مه که موسلمان بووه هه ر له ویش کۆچی کردووه په یانی داوه به پیغه مبه ر ﷺ نه م ژنه، یه که مین نافرته دواي گه رانه وهی پیغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه له دواي سولحی حوده ییبه کۆچی کردییت به ره و شاری مه دینه.

۲- نوموکه کیمی کچی عه قبه.

۳- هندي کچی عه قبه ^(۱).

سینه م: پله و پایه ی عوسمان له سهرده می نه فامیدا

عوسمانی کورې عه فان - ره زای خوی لیبت - له سهرده می نه فامیدا به پرتترین که سی تیره که ی خۆی بووه، ناویانگیکی بلندی هه بووه ده و له مه ندیکی زور به شهرم و شکۆ بووه و هۆزه که ی به و په ری نه واز شه وه پرتیان لیگرتووه و خوشیان ویستووه. له سهرده می نه فامیدا هه رگیز کړنوشی بۆ بته کان نه بردووه به هیه شیه یه که نزیکی داوین پیسی نه که وتۆتووه و ناره قی نه خوار دۆتووه و خۆی ده فهرمویت: "ناره ق عه قلی مروؤ تی که ده ات، عه قلیش نایا بترین خه لاتی خودایه بۆ مروؤ، پیویسته مروؤ شانازی به عه قلیه وه بکات نه که به ده ستی خۆی کاولی بکات".

هه ره ها له سهرده می نه فامیدا گۆرانی هه رزه کارانه و کۆری گالته و گه پ، سهرنجی رانه کی شاهه. خۆی پاراستووه له ته ماشای هه موو پوتیه که ^(۱)، په هه تی خودا برژی

^۱ الامین ذوالنورین عمود شاکر، (ص ۳۵۴).

بەسەر عوسماندا زۆر بە ئاسانی خۆيان پى دەناسىنى دەفەرموئىت: "گۆرانىم قەت نەوتوۋە، مى بازىشم نەكردوۋە، لەو كاتەۋەى پەيمانم بە پىغەمبەر ﷺ داۋە بە هيچ شىۋەيەك دەستى راستم لە زەكەرم نەداۋە، نە لەسەردەمى نە قامى و نە لەسەردەمى ئىسلامەتيدا ئارەقم نەخواردۆتەۋە داۋىن پىسىشم نەكردوۋە" (۲).

عوسمان - پەزاي خوداي لىبىت - ماريغەتتىكى باشى ھەبوۋە لە كەلتورى عەرەبدا، بەتايبەت: پەچەلەكناسى و پەندو سەربوردە و پازەكان. ھەروەھا گەشتى زۆرى كەردوۋە بەسەر زەويداۋ چوۋەتە شام و ھەبەشە، لە ناو گەلە ناعەرەبەكانىشدا ژياۋە و سروشت و پەفتارى ناسىيون (۳) و زۆربايەخى داۋە بە بازىرگانى كە بە مىرات لە باوكىيەۋە بۆى بەجى مابوۋ. بەھۆى بازىرگانىشەۋە سامانەكەى تا دەھات پەرەى دەسەندو بوو بەيەكىك لەو پىياۋانەى كە دەرەكەتوبون لە ھۆزى ئومەيە. لەناو قورەيشىشدا رىزۋ حورمەتى مەروۋ بە ئەندازەى بىرى سامانەكەى و ژمارەى كورپوراۋ تىرەكەيەۋە بەندبوۋە، لەم پىوانگەيەشەۋە عوسمان گەشتبوۋە چلەپۆپەى كۆمەلگاۋ خۆشەويستىيەكى زۆرى بەدەست ھىناۋو لە ناو ھۆزەكەيدا، ناسكتىن قەش لە بارەى خۆشەويستىيەكەى عوسمانەۋە ئەم دىرە شىعەرەيە، كە ھەرچى ماناۋ چەمكى ئەوين ھەيە تىيدا بەرجەستە دەبىت و ئافرەتانى عەرەب لە سەردەمى نەفامىدا ھەركاتىك مىندالى خۆيان بلاۋاندايەتەۋە، بەدەنگى بەرز ئەم دىرە شىعەرەيان دەوتەۋە:

خۆشم دەۋىت بە پەھمان
وەك خۆشەويستى قورەيش بۆ عوسمان (۴)

^۱ موسوعة التاريخ الاسلامي، أحمد شليي (۱/۶۱۸).

^۲ حلية الاولياء (۱/۶۰)، (۶) الخبر الصحيح.

^۳ عبقرية عثمان للعقاد، (۷۲).

^۴ موسوعة التاريخ الاسلامي (۱/۶۱۸).

چوارهم: موسلمانبوونی

عوسمان، تهمه ننی سی و چوار سال بوو، کاتیک نه بویه کری سدیق بانگی کرد بو موسولمانبوون، عوسمانیش هیچ سستی و په کی و سه رلی نکردنه وی له داواکمی نه بویه کر نه کردو خیرا وه لامی ده سته جینی بانگه که ی دایه وه. بهم به پیره وه چونه خیرایه ش، بوو به پیشینه به راییه کانی نیسلام و له مباره یه وه نه بو نیسحاق ده لیت: "یه که م که سین که موسلمانبوو له دوی نه بویه کرو عه لی و زهیدی کوپی حاریسه، عوسمان بوو^(۱). به عوسمانه وه پیاوه موسلمانبووه کان بوون به چوار که س"، پیده چیت په له کردنی عوسمان له موسلمانبووندا له نه غامی نه و روداوه بیت که له کاتی گه پانه ویدا له شام بیینی. نه ویش کاتیک له گه ل ته لمی عوبه یدوللا چونه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و بوی گیرایه وه، پیغه مبه ریش ﷺ نیسلامی بو باسکردن و قورثانی به سه ردا خویندن و مافه کانی نیسلامی تیگه یانندن و به لیتنی پاداشتی خودایی پیدان، هردو وکیان پروایان هیتا و باوه ریان پیکرد، پاشان عوسمان وتی: "کاتیک نیمه له نیوان مه عان و زه رقادا بووین وه کو خه وتوو و ابووین، بانگی بیژیک بانگی کردین و وتی: نه ی خه وتوو ه کان، بیدار بینه وه، دلنیابن نه حمده له مه که که ده رکه وتوو، نیمه ییش که گه راینه وه یه کسه ر ناوی تزمان بیست"^(۲).

یینگومان نه م چیرۆکه له ناخی بیسه ره که یدا کاریگه ریه کی باشی به جیه ییشبوو، نه یده توانی خوی لی گیل بکات، له کاتیکدا راستیه که که رویشکه ی ده کرد به بهرچاوییه وه. کی بهر له گه یشتنی به شاریک، بیستیت پیغه مبه ریکی تیدا ده رکه وتوو و نه میش بو نه و شاره بجیت، کاتیکیش بجیتته شاره که وه هه موو راستی و گورانه کان به ده نگه وه ری هاوار بکه ن، نایا نیتر چ پیویستی به پارایی و دردۆنگی هه یه. مرؤ هه رچه نده مه زن بیت ناتوانیت ملکه چی حه ق و راستی نه بیت، هه رچه نده زبریش بیت هه میشه ویژدان و ناخی واژم واژم ده کات و گیزاو ده خوات، هه تا باوه ر ده هیئت یان ده مریت نه وسا قوتار ده بیت له تانه ی ویژدانی. عوسمان، که به خیرایی به پیر نیسلامه وه چوو، له نه غامی لاوازی و گیلیتی نه بوو، به لکو متمانه یه کی پته وو

^۱ السیمة النبویة لابن هشام (۱/ ۲۸۷ - ۲۸۹).

^۲ الطبقات لابن سعد (۳/ ۵۵).

پروایه کی بینگهردی هه‌بووه، قهت دوودل و گومانای نه‌بووه^(۱)، زۆر به هیمنی وردبوویه له‌م بانگه‌وازه نوییه که چاره‌سهری کیشه‌کانی ده‌کردو تیگه‌یشت نه‌م ئیسلامه بۆ سه‌ربه‌رزو و روسوورییه و پسوایی ده‌تارینتیت .. ئیسلام بریتییه له‌خوداپه‌رستی و سه‌له‌مینیه له‌هاویه‌ش په‌یدا کردن بۆ خودا .. ئیسلام بۆ خوداپه‌رستی و بیداربوونه‌ویه له‌بێ ناگایی و هه‌لکشانه به‌ره‌و ناکاری به‌رزو ناوازه تریزکردن له‌هه‌موو ره‌ه‌شتیکی ناله‌بار. عوسمان، له‌دوای خۆی ته‌ماشای هۆزه‌که‌ی کرد^(۲)، هه‌ر هه‌موویان خه‌ریکی بت په‌رستی و گوشتی مرده‌ره‌وه‌بوو خواردن بوون، به‌د ناوماڵ بوون و هه‌رچی هه‌رامه‌ سه‌له‌تیاان ده‌کردوه‌و به‌ناحق خۆینی یه‌کتریان ده‌پرشت و چه‌نده‌ها شتی تری خراپیان ده‌کرد. له‌ولاشه‌وه‌ موحه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوللا عليه السلام ده‌ستپاک و راستگوویه و هه‌رچی ناکاری چاکه‌یه‌ تیییداوه‌ و هه‌رگیز خراپه‌ی لیوه‌ ده‌رنه‌که‌وتوه‌و په‌یمان شکین و گزیکار نه‌بووه‌و سه‌ره‌پای نه‌مه‌ بانگه‌وازی په‌رستنی خودای تاک و ته‌نیاو بێ هاویه‌ش ده‌کات، نامۆگاری شيرازه‌ی خزمایه‌تی و ناوماڵ چاکی و نوێژکردن و پۆژو‌و‌گرتن و وازه‌یتان له‌ کۆیلایه‌تی کردن بۆ به‌ته‌کان ده‌کات^(۳). له‌به‌ر ئه‌وه‌ عوسمان له‌ سه‌ر ده‌ستی نه‌بویه‌که‌ر موسلمان بوو. ماویه‌کی زۆریش به‌سه‌ر ئیمانه‌که‌یدا تی نه‌په‌ریبوو، بوویه بانگه‌وازیکی به‌هێزو خۆگریکی به‌ نارام و که‌له‌پیاویکی پوگه‌ش و له‌ خۆبوردویه‌کی به‌پۆژو چاکه‌خوازییه‌کی نه‌رمونیان و به‌خشنده‌یه‌کی سنگ فراوان و خه‌مخۆریکی باورداران و هاوکاریکی بێ نه‌ویان، هه‌تا ئیسلام گه‌شته‌ دوا هه‌وارگه‌ی خۆی^(۴)، سه‌دان په‌زاو ره‌حه‌تی خودای لی بیت تا رۆژی دوا‌یی.

پینجه‌م: خواستنی رو‌قیه‌ی گچی پینقه‌مه‌ره‌ عليه السلام

موسلمانه‌کان شادمان بوون به‌ موسلمانبوونی ئیمامی عوسمان، له‌ نێوان خۆیان و ئیمامی عوسماندا په‌تی خۆشه‌ویستییان گرێداو بوونه‌ برای ئیمانی و خودای گه‌وره‌ش

^۱ جولة تاريخية في عصر الخلفاء الراشدين، (ص ۳۰۲).

^۲ مزيات العهد المكي، عادل عبدالغفور (۸۰۲/۲).

^۳ فتنة قتل عثمان، د. محمد عبدالله الغبان (۳۷/۱).

^۴ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۵۳).

تاجی زیرینی خسته سهر سهری عوسمان به خواستنی کچی پیغه مبه ره که ی ﷺ،
چیرۆکی نهم خواستنهش ئاوه هابوو:

پیغه مبه ره ﷺ روقیه ی کچی دابوو به عوتبه ی نه بوله هه ب و ئومو که ل سومیشی
دابوو به عوتیه ی برای، هیشتا نه گوازارابوونه وه، کاتیك سورته ی (تبت یدا)
هاته خواره وه. له دوا ی هاتنه خواره وه ی سووره ته کهش نه بو له هه بی باوکیان و ئومو
جه میلی دایکیان که کچی به نی ئومه یه یه و پیتی ده و ترا - حمالة الحطب - کۆل به کۆل،
وتیان به کوره کانیان ده بیته هه ردووکتان له دوو کچه که ی موحه مده ﷺ جیا بینه وه،
نه وانیش به ره له وه ی هاوسه ریان بکه ن جیا بوونه وه ته لاقیان دان، نهم کارهش بوو به
چاکه یه کی تری خودای میهره بان بۆ هه ردوو کچه که و بوو به سهر شوڕیه کیش بۆ
کوره کانی نه بو له هه ب^(۱). هه رکه عوسمان نهم هه والیه ی بیست، خه رکیوو له خوشیدا
بفریت، خیرا ده ستپیشخه ری کردو خوازیینی روقیه ی کرد له پیغه مبه ره ﷺ، نه ویش
لیی ماره کردو خه دیچه ی دایکی ئیمانداران به ربوکی بۆ کرد. نه و ده مه عوسمان
پیکه و تووترین گه نجی قوره یش بوو، روقیه هه موو به یانی و ئیواره یه که له جوانی عوسمان
نه گه شایه وه وه ئه لێن له کاتی گواستنه وه دا روقیه، و توویه تی

جوانترین ژنو میردیک هاتبیته به رچاوی ئینسان

روقیه و میرده که یتی، که پیتی ده وتری عوسمان^(۲).

عه بدولر جهانی قوره یشی ده لیت "پیغه مبه ره ﷺ چوه ته سهردانی روقیه ی کچی،
سه یره ده کات سهری عوسمان ده شوڕیت، ده فهرمویت "کچی خۆم چاک به بۆ نه بو
عه بدوللایه عنی عوسمان، چونکه له ناو هاوه لآندا زۆریه ی ره وشته کانی له ره وشتی من
ده چیت"^(۳).

ئوموجه میلی کچی هه رب و نه بوله هه بی میردی پینان وابوو، ته لاقدانی روقیه و ئوم
که ل سوم ده بیته کیشه و ته نگوچه له مه و مالی پیغه مبه ره ﷺ پیتی سهرکز ده بن. به لام،

^۱ ذوالنورین عثمان بن عفان، محمد رشید رضا، (۱۲).

^۲ انساب الاشراف، (ص ۸۹).

^۳ رواه الطبرانی ورحالة ثقات ماله الهیثمی، الجمع رقم (۱۴۵۰۰).

به پيچه وانوهه خودای گهوره له کورانی نهوان باشتري بۆ ههلبژاردن و کردی به نسییان، نهوانیش به هالای دلیان نهگه‌یشتنه خۆشییه‌کانیان، خودای گهوره مال و خیزانی پیغه‌مبهری ﷺ لهوان خاویز کردوه. هه‌میشه‌ فەرمانی خودا، له‌جی خۆیدا جیبه‌جی ده‌بیٔ^(١).

شه‌شه‌م: چه‌رمه‌سه‌ری و کۆچکردن بۆ چه‌به‌شه

زۆر تاك و كۆمه‌ل و گهل و ولاتیك به‌ قۆناغی چه‌رمه‌سه‌ریدا گوزه‌ریان‌کردوه. نمونه‌ی نهم قۆناغه‌ دژواره‌ش به‌سه‌ر هاهه‌ به‌ریزه‌کانی پیغه‌مبهردا تیپه‌ریوه و ناسۆری وایان چه‌شتوه شاخه‌ سه‌ركه‌شه‌کانیش پێیان هه‌لناگیریت، به‌جاریك مال و خوینی خۆیان به‌خت‌کردوه له‌پیناو خودای گهوره‌دا. هه‌رچی خودای گهوره‌ ویستویه‌تی نه‌نجامیانداوه و بۆی کۆشاون، موسلمانان پله‌و پایه‌داره‌کانیش له‌م نا‌ره‌حه‌تی و چه‌رمه‌سه‌ریان به‌یوه‌ی و بی‌هه‌ش نه‌بوون. بۆ نمونه‌ عوسمان که‌ خاوه‌ن پله‌وپایه‌ی کۆمه‌لایه‌تی بووه، له‌ لایه‌ن هه‌که‌می نه‌بی عاسمی مامیه‌وه له‌ریگای سه‌رخستنی رییازی خودای گهوره‌دا نه‌شکه‌نجه‌ دراوه. هه‌که‌م، به‌ گوریس عوسمانی شه‌ته‌ك ده‌دا و پێی ده‌وت "واز له‌ ئاینی باوو باپیرانت نه‌هێنی بۆ ئاینیکی ده‌ست هه‌لبه‌ست؟! سویندبیٔ، به‌رت ناده‌م هه‌تا نه‌و ئاینه‌ی هه‌لتگرتوه‌ فریتی نه‌ده‌یت" عوسمانیش، فەرمووی وه‌للاهی بپراو بپره‌ی ناده‌م و لێی جودا نابه‌وه". که‌ هه‌که‌می مامی تیگه‌یشت له‌دینداریه‌که‌یدا زۆر توندوتۆله‌ وازی لێ ناهێنێ گوریسه‌که‌ی لێ‌کرده‌وه و نازادبوو^(٢). به‌ هه‌مان شیوه‌ی عوسمان و پتریش نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی موسلمانان ناهه‌مواربوو. بۆ نمونه‌ یاسرو سومه‌یه‌ی خیزانی له‌ریتی نیسلامه‌تیدا کوژران. ته‌نانه‌ت پیغه‌مبهریش ﷺ نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی سه‌ختی چه‌شت بۆیه‌ بیری له‌وه‌ کرده‌وه موسلمانان چی بکه‌ن و چۆن له‌م قۆناغه‌ تاله‌ قورتار بن. خودای گهوره‌ش پیغه‌مبهر ﷺ رینمایی کرد به‌ره‌و چه‌به‌شه‌ کۆچ بکه‌ن. بۆیه‌ پیغه‌مبهر ﷺ به‌ موسلمانانی فەرموو "نه‌گه‌ر به‌چوانیه‌ بۆ چه‌به‌شه‌ کاریکی باشتان ده‌کرد، چونکه‌ پادشایه‌کی سه‌رپاستیان هه‌یه‌و لای نه‌و که‌س زوڵمی لێ

^١ دماء علی قميص عصمان، د. ابراهيم الفتاوي، ص (٨٤).

^٢ التمهيد والبيان في مقتل الشهيد عثمان، ص (٢٢).

ناكریت" ^(۱). بدم فەرموودەيەش كۆچكردن دەستی پێكرد، وەختیكى زانى دەستەيەكى زۆر لە نيمانداران بە نهيىنى دزەيان كردووە بۆ دەروەى شارى مەككە ^(۲)، هەندێكيان لە رینگەى دەرياو هەندێكى تر بە سواری ولاخ و ئەويتريش بە پيادە خەريكن دەكەونە پى، پيغەمبەر ﷺ تێرما لەم كۆچكردنەو عوسمانى كورپى مەزەونى كردە چاوساغيان و لەوێ گەيشتنە كەنار دەريارى سوور، خوداى گەورە يارمەتى دان و دوو بەلەميان دەست كەوت ^(۳)، يەكى بە نيو دينار سواری بوون، هاوكات قورەيش بەمەيان زانى خيترا وەديان كەوتن، بەلام كاتيك كە قورەيش زانيان ئەوان لە ئاو كەردبوويانە ئەوبەرەو.

يەكيت لەوانەى كۆچى كرد لە جارى يەكەم و دووەمدا عوسمان بوو. ئەم هاوەلەى پيغەمبەر، لەسالى پيئىنجەمى هاتنى ئيسلام، دووجار لەگەڵ روقىەى خيترايدا كۆچيەكرد. كاتيك لەگەڵ موسولمانەكانى تردا گەشتنە حەبەشە لەوێ بە ئارامى و ئازادى خوداپەرستى و ديندارى خويان دەكرد، تەنانەت قورئان ئامازەى كردووە بۆ كۆچكردنى موسولمانە يەكەمينەكان كە چوون بەرەو حەبەشە دەفەرمويەت (وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) (النحل: ٤١).

قورتوبى لە رېوايەتى قەتادەو نووسيوويەتى ئەم ئايەتە مەبەستى هاوەلانى پيغەمبەر ﷺ، ئەو دەمەى دەچەوسانەو بە دەستى موشريكەكانەوە ئازاريان دەچەشت، دەستەيەك لە هاوەلان كۆچيان كرد بۆ حەبەشەو خوداى گەورە بۆى كردنە لانەى حەسانەووە يەكەمين هەوارگەى كۆچكردن و بېرىكى زۆر دۆستى بۆ هاوەلان ڕامكرد ^(۴)، هەرەك خۆى لەمبارەيەو فەرمويەتى (قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

^۱ الهجرة في القرآن الكريم، ص (٢٩٠)، السيرة النبوية لابن هشام (٤١٣/١).

^۲ دماء على قميص عصمان، ص (١٥) الطبقات (٦٩/٢).

^۳ الطبقات (٢٠٤/١)، تاريخ الطبري (٦٩/٢).

^۴ الجامع لاحكام القرآن القرطبي (١٠٧/١٠).

حَسَابٍ) (الزمر: ۱۰). تەنانت ئىبن عەباس دەلىت "ئەم ئايەتە مەبەستى جەغەرى كۆرى ئەبوتالىب و ئەو ھاۋەلانىيە كە كۆچىان كەرد لەگەلدا بۆ حەبەشە"^(۱).

يىگومان عوسمانى كۆرى عەففان - رەزاي خوداي لىبىت كەلگى زۆرى وەرگرت لەم كۆچكردنەو بېرىكى باش پەندو ئامۆزگارى لىوەرگرت و لە ميانەى دەسلەتتى خەلافەتتى خۆيدا بە كارى هېتاو پىادەى كرد.

گرنگىرىن ئەو پەندو ئامۆزگارىانەش ئەمانەبوون:

۱- چەسپاوى و دامەزراوى عەقىدەى ئىمانداران، سەرەراى ئەو ھەموو ئەشكەنجەو خەشمەى كە دانەبارىيە سەريان لە لاين گومراو سەرسەرىيەكانى مەككەو، ئەمە خۆى لە خۆيدا نىشانەى ئىمان دروستى و دلپاكىيان بۆ خوداي گەورە پىشان ئەدات، ئاماژەى دەرۋون بەرزى و گيان پۆلايى ئەوان بوو، ئەم ئازارو ئەشكەنجەيان بە تەرزى لىككەدەايەو كە ويژدانىيان ئاسوودە بىكات و عەقلى و دەرۋىيان ھىۋور بىكاتەو، ئەوئەندە ئاۋاتەخۋازى رەزاي خودا بوون گوئىيان ئەندەايە ئەو ئازارو ستەمەى كە دەگەيەنرەيە جەستەيان، چونكە باۋەردارى راستەقىنەو بانگخۋازى نىيازىاك ھەمىشەو ھەردەم غەم و پەژارە بۆ لايەنى رۆح دەخوات، ئەك بۆ لايەنى جەستە. ئەوان ئەوئەندە پەرىشانى خواستەكانى رۆح و گىيانىيان بوون بە جۆرىكى وەھا خواستەكانى لايەنى جەستەيان كە برىتىيە لەپشۋودان و سك تىركردن و لەزەتچەشتن، ئەدەخستە بەر ئەندىشەى خۆيان، بەم تابلۆيە بانگەواز، سەردەكەوئىت و تارمايى و تارىكى نەفامى رادەمالىت^(۲).

۲- عوسمان - رەزاي خۋاي لىبىت - لە رېنمايەكانى پىغەمبەر ﷺ فېرى سۆزو دلپاۋەرى بوۋە بەرامبەر ئومەتى ئىسلام، ئەم ھەستەش كاتىك گزىنگىدا كە خەلافەتتى پى بەخشا، پىشتىرىش لەسەردەمى مەدىنەو سەرەتاي پىغەمبەرەيەتتى ھەتا سەردەمى ئەبۋبەكر و عومەرىش بە چاۋى دل و بەچاۋى سەر، سۆزو مېھرەبانى ئەوانى دىيوو، كە چەندە بە پەرۋش بوون بۆ داينىكردنى ئاسايش و ھەسانەوئى ھاۋەلان، ھەر دەرەنجامى ئەم دىسۆزىيەشبوو، كە پىغەمبەر ﷺ ئامۆزگارىيى كردن بچن بۆ سايەى پادشاھەكى

^۱ الجامع لاحكام للقراف للقرطبي (۲۴۰/۱۵).

^۲ السيرة النبوية للدكتور مصطفى السباعي، (۵۷).

دادور که له حبه شه‌یه و ستم له کهس ناکات کتومت هه‌رواش ده‌رچوو، له‌وی له‌رووی
 نایندارییه‌وه ئازادبوون و له پوی ژیانیشه‌وه له باشت‌ترین جینگه‌دا میوانداری کران^(۱)، سا
 بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ به چاوی پێزو حورمه‌ته‌وه ته‌ماشای حبه‌شی ده‌کردو به ولاتیکی
 ئارامی ناوه‌برد، بۆ بانگه‌وازو کۆمه‌له‌هاوه‌له‌که‌ی، وه‌کو قه‌لغان، سودی لیوه‌رگرت بۆ
 پاراستنی ئیمانداران. ئهم پێوره‌سمه‌ په‌روه‌رده‌یه‌کی پیغه‌مبه‌رانه‌یه بۆ گشت پیشه‌واکان و
 فه‌رمانپه‌ر و موسلمانان له گشت سه‌رده‌می‌کدا هه‌تا بتوانن به‌رنامه‌پێژی دانایانه
 بکه‌ن و په‌هه‌نده‌کانی پاراستنی بانگه‌وازو بانگه‌وازکار له‌به‌رچاو بگرن و بگه‌رپێن به‌ شوین
 ناوچه‌یه‌کی ئاران و گزرده‌کان تا بیکه‌ن به پایته‌ختیک بۆ بانگه‌وازو بیکه‌ن به‌ ناوه‌ندی‌ک بۆ
 بلاو‌کردنه‌وه‌ی باسو خواسته‌کان، نه‌گه‌ر ناوه‌ندی سه‌ره‌کی شکستی هێنا یان که‌وته
 مه‌ترسییه‌وه یاخود سه‌ربازو شوێشگیره‌کان دو‌چاری گرفت بوونه‌وه، ئه‌وکاته ناوه‌نده
 دوره‌ ده‌سته‌کان کارو فرمانه‌کان جێبه‌جێ بکه‌ن^(۲).

۳- عوسمان له پێنما‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و کۆ چی حبه‌شه‌دا، فی‌ری ئه‌وه‌بوو
 که ترسو بیم به‌ سه‌ختی پروه‌پرووی ئه‌و که‌سانه‌ ده‌بیته‌وه که که‌سوکاری نزیک‌ی
 پیشه‌وان، چونکه نا‌گونی‌جیت که‌سه‌ تایبه‌ته‌کانی پیشه‌وا، خۆیان ماته‌ به‌دن
 له‌نا‌سو‌رییه‌کان و خه‌لکه‌ ره‌شو‌پوته‌که‌ش بخه‌یته‌ به‌رسزاو ئازار. ئهم دیده‌ دوره‌، له‌ پێبازی
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ^(۳) له‌به‌ر ئه‌وه کاتی‌ک عوسمان، ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی گرت‌ه ئه‌ستۆ خزمه
 نزیکه‌کانی خسته‌ پێشی سوپاو کردنی به‌ که‌واسوری به‌ر له‌شکر، بۆ نمونه‌ عه‌بدو‌ل‌لای
 ئه‌بی سه‌رح له‌ پزگارکردنی ئه‌فه‌ریقاو عه‌بدو‌ل‌لای عامر، له‌ پزگارکردنی مه‌شری‌قدا له
 پێشی پیشه‌وه‌ دانا، هه‌روه‌ها مه‌عاویه‌ی ناچار کرد له‌ گه‌ل خه‌زانه‌که‌یدا له‌ پێشی
 سوپا‌به‌رزه‌فه‌که‌یه‌وه، سواری پشتی که‌شتی ببیت، درێژه‌ی ئهم باسه‌ش له‌ باسی
 پزگارکردنه‌دا ده‌بینیت.

^۱ الهجرة في القرآن الكريم، ص (۳۱۲).

^۲ التربية القيادية، مغیر الغضبان (۳۳۳/۱).

^۳ السيرة النبوية للصلاحي (۳۴۸/۱).

٤ - عوسمان، يه كه مين كهسه له م ئومه ته دا كه به خاوخيزانه وه كوچى كرده وه بۆ حه به شه^(١)، پيغه مبه ر ﷺ ده فرمويت بۆ كوچى عوسمان و روقيه "خوداى گه وه ه امرايان بيت دواى (لوط و ﷺ) عوسمان يه كه مين كهسه كه به خاوخيزانه وه كوچى كرد بيت بۆ لاي خوداى گه وه"^(٢).

پر و پا گه نده يه كه گه شته كوچه رانى حه به شه، كه گوايه نه هلى مه كه كه موسلمان بوون، نه وانيش له خو شياندا گه رانه وه، كاتي ك نزيكى مه كه كه بوونه وه هه واليان بۆ هات، نه وه دهنگوباسه درۆ ده له سه يه، نه مانيش به دالده ي هه نديك پياوى مه كه كه هاتنه ناو شارو هه نديكى تريان گه رانه وه وه هه مديس كوچيان كرد وه بۆ حه به شه. عوسمان، يه كي ك بوو له وه كه سانه ي له گه ل روقيه ي خيترانى له مه كه كه مانه وه^(٣) هه تا خوداى گه وه مۆله تي كوچ كردنى مه دينه ي دا، نه ويش كوچى كرد بۆ مه دينه. عوسمان له وه تي موسلمان بووه به هه موو جو ريك هۆگرى پيغه مبه ر ﷺ بووه، قه ت لى جودا نه بو ته وه، مه گه ر به فرماني پيغه مبه ر ﷺ كوچى كرد بيت يان بۆ ئيشيك رۆشت بيت. هيج كه سيكي ش به نه دازه ي عوسمان، به هره مه ند نه بووه له به هره ي پيغه مبه ر ﷺ. عوسمان له هۆگر يه كهيدا وه كو خه ليفه راشيدينه كان بوو، نه م خه ليفانه ش وه ك بليت، يه كه له دواى يه كه پالتور اوو تا بيه ت وه ده ستني شان كراو بوون، بۆ جي نشينا يه تي^(٤). له راس تيدا عوسمان، له سه ر پر ديكي مه حكه م بوو بۆ وه رگرتنى نه م ئايينه پيرۆزه، هيج هه واليكي تا بيه تي و گشتى پيغه مبه رى ﷺ له ده ست ده رنه چوه، به هه مان شي وه له زه مانى هه ردوو خه ليفه به رپژه كه شدا ته نها ساتيك فرامۆش نه بووه، به گوزار شتيكي تر، نه وه كرداره ي كه نه مپۆ پيى ده وترى ري كخستن^(٥)، له ولآتى ئيسلامدا نه يده هيشت له كي سي بچيت و له ده ست ده ر بچيت، به لكه يه كه به يه كه هه نكاوى پيشينه كانى خو ي له ژيانى كرده ييدا جيبه جى ده كرد.

^١ الصواعق المرسلة (٣١٤/١).

^٢ المعرفة والتاريخ (٢٦٨/٣) ضعيف الاسناد.

^٣ السيرة النبوية لابن هشام (٤٠٢/١).

^٤ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٨٠).

^٥ عثمان بن عفان للعقاد، ص (٧٨).

باسی دووهم: ژبانی عوسمان - په‌زای خوای لیبیت - له‌گه‌ل قورئاندا

ئەو ریبازه پەرورده‌یه‌ی که عوسمان و گشت هاو‌ه‌له‌ به‌ریزه‌کانی له‌سەر گۆشکرا، قورئانی پیرۆز بوو. ئەم قورئانه‌ش له‌ لایەن پەرورددگاری جیهانه‌و داد‌به‌زی و پی‌غه‌مبەری خۆشه‌ویستمان به‌سەر هه‌موو قسه‌کاندا قورئانی هه‌لب‌ژاردبوو .. زۆر سووربوو له‌سەر ئەو‌ی که قورئان تاکه‌ مەرجه‌و سەرچاوه‌بی‌ت و بک‌ریته‌ تاکه‌ پ‌ت‌بازی پەرورده‌یی بۆ تاک و کۆی موس‌لمانان. لەم پ‌وانگه‌یه‌شه‌وه‌، عوسمان، ئەو نایه‌ته‌ پ‌ی‌رۆزانه‌ی له‌ پی‌غه‌مبەر‌وه‌ ﷺ وەری گرت‌بوو، پ‌استه‌وخۆ کاریگەری به‌رچاوی له‌دا‌رشتنی که‌سایه‌تی‌دا هه‌بووه‌ به‌ جوانی د‌لی خاوی‌ن کرد‌بووه‌. قورئان له‌گه‌ل پ‌ۆ‌حی عوسماندا کار‌لیکی کرد‌بوو به‌ جۆ‌ریکی و‌ها که به‌ته‌واوی گۆ‌ری و کردی به‌ مرۆ‌ف‌تیکی تر به‌ خۆی و نامانچ و پ‌ه‌فتارو به‌هاو ماری‌فه‌تییه‌وه‌^(۱). ئیمامی عوسمان لکابوو به‌ ده‌قه‌کانی قورئانه‌وه‌، ئەبو عەبد‌و‌پ‌ره‌حم‌انی سه‌له‌می ده‌گ‌ی‌ر‌پ‌ت‌ه‌وه‌ ده‌ل‌یت: "ئەو که‌سانه‌ی ئی‌مه‌یان ف‌ی‌ری قورئان کرد و‌ه‌کو عوسمانی ک‌و‌ری عه‌ف‌ان و عه‌بد‌ول‌ل‌ای ک‌و‌ری مه‌س‌عود و غه‌یری ئەمانه‌، ه‌ر کات‌یک (۱۰) نایه‌تی قورئان ف‌ی‌ری‌بو‌وب‌ن، یان و‌ه‌ریان‌گ‌رت‌بی‌ت له‌پی‌غه‌مبەر‌وه‌ ﷺ به‌س‌ه‌ری‌دا ت‌ینه‌پ‌ه‌ری‌ون هه‌تا به‌ چاکی زانیویانه‌، چ زانست و چ کرد‌وه‌یه‌کی ت‌ی‌دایه‌ هه‌تا کاری پ‌ی‌ بکه‌ن". ئەبو‌عه‌بد‌وره‌حم‌ان در‌ی‌ژه‌ی پ‌ی‌ده‌دا و ده‌ل‌یت: "ده‌یان‌وت ئی‌مه‌ که ف‌ی‌ری قورئان ده‌بو‌وب‌ن له‌ هه‌مان کات‌دا ف‌ی‌ری زانست و کرد‌وه‌ که‌شی ده‌بو‌وب‌ن پ‌یکه‌وه‌، بۆیه‌ ماوه‌یه‌کی زۆر سه‌رق‌الی ف‌ی‌ری‌بو‌ونی یه‌ک س‌وره‌ت ده‌بو‌وب‌ن"^(۲)، هه‌روه‌ک خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌وی‌ت (ک‌ت‌ابُ اُنزَل‌نَا‌هُ اِلَیْکَ مُبَارَکٌ لِّی‌ذَبَّرُوا آیَاتِهِ وَلِی‌تَذَکَّرَ اُولُوا‌ الْاَلْبَابِ)". (ص: ۲۹).

له‌ عوسمان‌وه‌ پ‌ی‌وايه‌ت ک‌راوه‌، که پی‌غه‌مبەر ﷺ فه‌رم‌ویه‌تی "خ‌یرکم من تعلم القرآن وعلمه"^(۳) عوسمان، هه‌موو قورئانی خو‌یند‌ۆته‌وه‌ بۆ پی‌غه‌مبەر ﷺ، به‌ر له‌و‌ی و‌ه‌ف‌ات بکات. ده‌رکه‌وت‌و‌ترین قوتابی عوسمان له‌بواری ف‌ی‌رکردنی قورئانیشدا ئەبو

^۱ السيرة النبوية للصلاحي (۱/ ۱۴۵).

^۲ الفتاوى (۱۷۷/ ۱۳).

^۳ البخاري، فضائل القرآن، رقم (۵۰۲۷).

عەبدولرەحمانى سەلەمى و موغەيرەى ئەبى شەھاب و ئەبو ئەسود و زورەى كورەى
 حوبەيشە^(۱). ھەر لە بارەى رىزى قورئانەو مېژوو، كۆمەلەك و تەى ئىمامى عوسمانى
 تۆمار كەردوو، بۆ نمونە دەفەرموئەت: "ئەگەر دلمان خاوين بىت ھەرگىز لە
 فەرمائىشتەكانى خوداى گەورە تىر نابىن"^(۲). ھەرۆھە دەفەرموئەت: "پىم ناخۆشە
 پوژىك تىپەرەت بەسەرماو چاوم بە قورئان نەكەوئەت"^(۳). ھەرۆھە دەفەرموئەت "لە
 دونيا سى شتم لەلا نازدارە: تىر كەردنى برسپەكان .. پۆشتە كەردنەوەى رەجالەكان..
 خويندەنەوەى قورئان"^(۴). ھەرۆھە دەفەرموئەت: "چار شت ھەيە بە روالەت (فەزەلە،
 بەلام لە راستيدا) فرزن ئەوانىش: تىكەلاوى چاكەكاران فەزەلە، بەلام شۆينكەوتنىان
 فەرزە. خويندەنەوەى قورئان فەزەلە، بەلام ئىشپىكەردنى فەرزە. سەردانى گۆرستان فەزەلە،
 بەلام خۆئامادە كەردن بۆ مردن فەرزە. سەردانى نەخۆش فەزەلە، بەلام ھەسپەت كەردن
 فەرزە"^(۵). ھەرۆھە دەفەرموئەت: "دە بەلا ھەيە شتەكانى تر ويران دەكات، زاناھەك
 پرسپارى لى نەكرەت، زانستىك كارى پىنەكرەت، بۆچوئەك پەسەند نەكرەت، تەفەنگەك
 تەقەى پى نەكرەت، مزگەوتەك نوئۆى تىدا نەكرەت، قورئانى مواتلا - نەكرەت،
 سەرۆھەتەك لى نەبەخشرەت، ولاخەك بارنەكرەت، زانستى كەموستى (زەھد) لەسپنەى
 دونياويستىكدا بىت، تەمەنىكى درىژ توئىشوى سەفەرى پى نەبىت"^(۶).

عوسمان - رەزاي خواى لىبىت - قورئانەكەى خوداى گەورەى لەبەر بوو، ھەرگىز
 ژوورەكەى بى قورئان نەبوو، تەنانەت لەمبارەيەو گەتوگۆيان لەگەلدا كەردوو و
 فەرموويەتى "ئەو قورئانە پىرۆزە و پىرۆزىكەش ھىناويەتى"^(۷). عوسمان، كۆچى دوايى
 نەكرد ھەتا قورئانەكەى بەردەستى لە ئەنجامى خويندەنەوە تىرپامان و ئەمدىودىو كەردن،

^۱ تاريخ الاسلام، عهد الخلفاء الراشدين للذهبي، ص(۴۶۷).

^۲ الفتاوى (۱۲۲/۱۱)، البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۳ البداية والنهاية (۲۲۵/۷)، فوائد الكلام، (ص ۲۷۵).

^۴ ارشاد العباد للاستعداد ليوم المعاد، (ص ۸۸).

^۵ المصدر نفسه (ص ۹۰)، فوائد الكلام (ص ۲۷۸).

^۶ المصدر نفسه (ص ۹۱)، فوائد الكلام (ص ۲۷۸).

^۷ البيان والتبيين في فضل الشهيد عثمان (۱۷۷/۳) فوائد الكلام، (ص ۲۷۳).

درا^(۱). تهناخت خیزانی عوسمان له پوژی گه مارۆدانیدا وتی: "یان بیکوژن یان وازی لی بهینن، وه لاهی لهیه ک پکاتی شه نوێژدا هه موو قورئانی خویندوه"^(۲).

عوسمان نهو نایه تهی تیدا بهرجهسته بووه که خودای گه وره ده فره رمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَانِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ) (الزمر: ۹). عوسمان، تاسقی شکابوو له له زه تی قورئان، چه ندين سال قوتابی بهردهستی پیغه مبهه ﷺ بوو، له دیدی قورئانهوه تیگه یشتبوو کی خودای راسته قینهیه و ده بیت بهرستریت، چونکه پیغه مبهه ﷺ چه مکی نایه ته پهروژه کانی له ناخیدا چاندبوو، به هه مان شیوه پیغه مبهه ﷺ زۆر به پهروش بوو که هاوه لانی له سهه وینهیه کی دروست بهرامبهه پهروهردگارو مافه کانی پهروهده بکات، تا له پینگهی نهه وینهیه شهوه بگهن به کۆگای متمانوه باوهه. له لایه نه شهوه عوسمان، گه شته نهو رادهیهی دیدو بزچوونی خۆی بهرامبهه خودای پهروهردگارو بوونهوه و ژیان و بهه شته و دۆزه خو قهزاو قهدهرو ناخی مرۆڤو کیشمه کی شمی له گه ل شهیتاندا له قورئان و سوننه ته کانی پیغه مبهه وه هه ل بهینجیت و فرههه م بینیت. بۆ نمونه بهرامبهه به خودای گه وره بهو په پری سوپاسه وه ستایشی ده کرد، به بی گهردو له خاوین خاویتر ناوی ده برد، به تاک و ته نیاو بی شه ریک و بی کورپو هاوسهه لیی ده روانی، ههروهه نه خشی بۆ روشنایی به ندهیه تییه که ی کیشابوو، به تاییه ته خودا په رستییه که ی له چوارچیه دروستدا وینا کردبوو^(۳)، به هه مان شیوه تیپروانیی بۆ بونهوه له چه مکی قورئانهوه و له ژیر روشنایی نهه نایه ته وه وه رگرتبوو (قُلْ أَنْتُمْ لَكُمْ كُفْرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ) (فصلت: ۹). ههروهه بهرامبهه ژیانیش تیپروانیی و ابوو ژیان هه رچه نده دروژیتته وه هه نهه هه کۆتایی دیت و ده بریتته وه، خۆشییه کان هه رچه نده زۆرو گه وره بن ههه کم و

^۱ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

^۲ البداية والنهاية (۲۲۵/۷).

تیبینی: له و پکاته نوێیهی که عوسمان هه موو قورئانی تیدا خویندوه نوێی تری نه کردوه. الخلافة الراشدة والدولة الاموية، (ص ۳۹۷).

^۳ منهج الرسول في غرس الروح الجهادية، ص (۱۶/۱۰).

بِئْرُخْنَ، لَهْ چَاو ژِيَانِي قِيَامَه تَدَا. نَهْمَه شِي لَهْم نايه تَه وَهَر گَرْتَبُوو: (إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا..) (يونس: ٢٤).

هەر بزم دهستوره له ژيړ پوښنايي نايه ته کاني به ههشت و دوزه خدا ده پروانييه باسو خواسه کاني به ههشت و ناگرو کردبووني به بناغيه يک بۆ خوښي و ناخوښيه کاني خوځي، بۆ شهوي له بهرنامه کي خوداي گه وره لا نه دات و تووشي گيرمه و کيشمه نه بيت، له م ناسويه به بومان دهره که ويته، عوسمان، بيروبوچوون و ژياني هيته قول و بهرينه هه موار ناکريته. چونکه تيگه يشتنيکي بهر فراواني هه بووه دهر باره ي خوداي گه وره و زور تر ساوه له سزاو توله ي نهو، نه مه جگه له وي که به باشي له قه زاقه دهر تيگه يشتبوو، ماناو مه به سته کاني له دلدا چه قيبوو شاه زاي پله و قوناغه کان بوو بوو، دلنيا بوو که زانستي خوداي گه وره، ده وري هه موو شتيکي داوه، وه که له چه ندين نايه تدا نامازه ي پي کراوه، له وانه ش: (..وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا..).

هه رشتيک بيته بوون له نه نجامي نووسينه کي خوداي گه وره وه يه، هه ميه شه ناره زووي بالاي نهو، جي به جي ده بيت، توانايه کي بي سنووري هه يه بۆ به ديهي ناني نهو شته ي که ده يه ويته بيت، چونکه سه ره تاي هه موو شتيک ده گه رپيته وه بۆ دروست کراوي خوځي.

عوسمان له چه مک و پاڅي نايه ته قه دهر ييه کان بيرو باوه پري خوځي داچه سپان دبوو، سوودو که لکيکي زوري لي به ده سته يينا بوو، هه به هه مان شيوه ناخي خوځي و نه وه کاني تري هه لسه نگان دبوو، ده يگوت دروستبووني مروڅ ده گه رپيته وه بۆ دوو بنجو بنه ما، بنجي يه که م: که دروستبووني مروڅه له گل، پاشان خوداي گه وره رپيکي خست و گياني کرد به به ريدا. بنجي دووه ميه ش: دروستبويه تي له توژماو، وه کو خوداي گه وره ده فهر موي: (الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ) (السجدة: ٧).

عوسمان، باش زانيبووي که مروڅ دروست کراوي خوداي گه وره يه به ديمه نيکي جوان قه دوو بالايه کي رپيکويک، سفت کراوه. به ژيري و گوتن و جياي کردوته وه و پزي ليگي کراوه و هه چي له ناسمان و رپسماندايه بوي پامکراوه و پتر له دروست کراوه کاني تر ريزي لي گي کراوه. ته نانه ت مروڅ به سه رداري بوونه و ره کاني تر ناسراوه و به نار دني

پیغمبران له وانو بۆ نهوان پێزی لی گیراوه. ناسکترین چوارچیوهیهك که خودای گهوره کیشاویهتی بۆ پێزو نازی مرۆڤ نهویه که سهرحهم مرۆڤی کردۆته گزۆیهك بۆ خۆشهویستی و پێزلینانی خۆی، سروشتیشه نهم پێزه بهشۆینکهوتنی پیغمبران ﷺ بیهیت، که پیشهیان بانگکردنی خهڵکه بۆ نیسلاهمتی ههتا له دنیاو قیامهتدا به نارامی و سهربهززی بژین و ههسانهوهی دواپۆژ وهکو ههلی بقۆزنهوه، ههروهك خودای گهوره پهیمانی داوه ژیان و گوزهرانی نهو کهسانهش پر له خۆشی بکات که کرداری چاک دهکهن و دهفرمویت "مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ". (النحل: ٩٧).

عوسمان - پهزای خوی لییهت - هه له بهرتیشکی نایهتهکانی قورئان پهگی کیشمهکیشمی نیوان مرۆڤ و شهیتانی بهچاکی ناسیبوو، که شهیتان دوژمنیکی سهرسهخته له پیشهوهو له دواوهو له راستهوهو لهچهپهوه پهلاماری مرۆڤ دهات، گزمهته دهکات و وهسوهسهو سهپهچی دهخاته دلپهوهو کوانوی ئارهزووبازی مرۆڤ ههڵدهگیرسینیته، بۆیه به توندی پهناي به خودای گهوره بهستبوو، توانیشی له ژیانیدا سهركهویت بهسهريدا، چونکه له چیرۆکی باوا ئادهم و شهیتان پهندی وهرگرتبوو، که بناغهی مرۆڤو مرۆڤایهتییه. کهواته مرۆڤ شایانی نهویه بکهویته ههلهوه بۆیه پیویسته نیماندار بهقایمی پشت بهخودای گهوره بهستیت و زۆر بایهخ به تهویهو گهراپانهو بدات و ههردهم داوای لیخۆشبوون بکات و دورهپهزیهت له ئیرهیی و گرنگی بدات به گفتوگۆی شیرین و قسهی باش له گهڵ هاودهمهکان و دهروبهرهکهیدا، وهك خودای گهوره دهفرمویت: (وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا) (الإسراء: ٥٣). خودای گهوره به نیسلام پێزی نا له عوسمان، پیتی ژیاو بۆ تیکۆشاو له پینگهیانندی بنهماو لقهکانیدا به پیتی قورئان و سوننهت ههولیداو بوو بهیهکیک له پیشهوا چاوساغهکان و بوو به یهکیک لهوانهی نهخشهی ژیانیان بۆ خهڵك دهکیشا، پیویسته خهڵکی وا بهستهی کردارو گوتاری عوسمان بیت، با نهوشمان له بیرمان نهچیت، عوسمان، نوسهری وهحی بووه، له سهردهمی پیغمبردا ﷺ^(١).

^١ السياسة المالية لعثمان (ص ٢٢)، التبیین فی انساب القرشین، (ص ٩٤).

باسی سییه م؛ ئالودهیی ئیمامی عوسمان به پیغه مبهروهه ﷺ له

مه دینه دا

ئهو پالپشته به هیزه ی کاری کرده سهر که سایه تی عوسمان و به هره کانی ده رخت و وزه ی هه لقولاندو دهروونی پاکژ کرده وه، هاوپییه تی و ئالودهیی پیغه مبهردا بوو ﷺ. عوسمان له دواي موسلمان بوونی، هه میسه وه کو قوتابی له بهرده ست پیغه مبهردا بوو، ههر له مه که لیتی دوور نه که وته وه هه تا ژیا نی مه دینه شی به سهر برد، عوسمان دهروونی خۆی وا ریکه خستبو هه میسه په رۆشی قوتابخانه ی پیغه مبهرایه تی بوو بۆ گشت لقه جیا وازه کانی زانست، زۆریش سوربوو له سهر فیروونی قورنان و سوننه ت له سهر دهستی سهرداری مرۆفایه تی.

ئهو ته عوسمان خۆی باسی هۆگریه که ی خۆی ده کات به پیغه مبهروه وه ده ئیت "خودای گه وه به راستی موحه مه دی ﷺ په وانه کردو په راویشی له گه لدا نارد، منیش یه کیك بووم له وانه ی که چوم به پیری بانگه وازه که یه وه باوه رم پئ کرد، له سهره تای نیسلامدا دوجار کۆچم کردو خودای گه وه خه لاتنی کردم به زاویه تی پیغه مبهره که ی و منیش خسته سهر چاوانم" (۱).

به راستی عوسمان له سهر ریبازی قورنان پهروه ده کراو مامۆستا که شی نیردراوی خودای گه وه بوو، یه که مین هه نگای پهروه ده ی عوسمان بریتیبوو له دیدار و گفتوگۆی له گه ل پیغه مبهردا ﷺ، به م دیداره ش گۆرانیکی سهر و شاره زاییه کی کتوپر هاته زیهنی و له بازنه ی تاریکی ده رچوو به ره و باز نه یه کی پرووناك، ئیمانی وه رگرت و کوفری فریڤدا، هیژو گورپکی وای هاته بهر که بتوانیت هه موو ته نگ و چه له مه و ناسۆرییه کانی ژیا ن هه لبرگرت له پینا و نیسلام و بیروبا وه ره پرۆزه کهیدا، سهره رای که سایه تی پیغه مبهردا ﷺ که کاریگه رییه کی به هیژی هه بوو له کیشکردنی ده ور به ره که ی، خودای گه وه هه لئ خستبوو کردبووی به ته ووترین وینه ی مرۆڤ له میژووی ژیا نی سهرزه ویدا، ئه وه نده گه وه یی ده نواند ببوه خۆشه ویستی خه لکی و به سهر سوپمانه وه ده وریان لیڤده داو به تایبته ت هه واده کانی له ههر چوار لوه لیتی ده مروشانه وه و خۆیا ن پیته ده نوسان و ئه و

^۱ فضائل الصحابة لابی عبدالله أحمد بن حنبل (۵۹۷/۱)، اسناده صحیح.

نه ٿين و سدر ساميه ناچاري ده ڪردن خوشيان بوٽ. هه ڇهند پيغه مبر ﷺ جڳه له م
 گه ورييه گه ورييه ڪي تر بيهو خه لاتي نه ويش هه لسو ڪهوتي پيغه مبريه تي و
 فروستاده يي بوو ڪه له لايهن خوداي گه ورو نياگاي به سدر دا ده خوٽن رايه وهو ڪرا بوو
 بانگه واز ڪاري مرؤفايه تي بؤ سدر راسته شه قامي ئيسلامه تي، نهم په هه ندهش
 ڪاريگه ريه ڪي تايبه تمه ندي هه بوو له سدر باري دهرووني ئيمانداره ڪاني بهرده ستي.
 وه نه يٽ ئيمانداران له بهر بهر وهه ندي خوٽن خوشيان ويستبيٽ وه ڪڇن خه لڪي
 سهرو ڪي ڪيان خوش دهوٽ. به لڪه له بهر نهو دوو گه ورييه بوو، يه ڪي ڪ گه ورييه
 پيغه مبر رايه تي، دوو هم گه ورييه ره فتاري شيريني، واته دابه زيني نياگو ساغو
 سهلامه تي ڪه سايه تيه ڪه هه ردو ڪيان ليڪ ٺالابوون مرؤفي ڪي مه زنيان دروست
 ڪردبوو نيٽرداو ڪي مه زنيان بهرجه سته ڪردبوو. له م رووه شهوه عوسمان، نه وين ڪي
 قول و بهر فراوان هه بوو له دليدا بهرام بهر نيٽرداوي مرؤفايه تي و مرؤفي ڪي نيٽرداوي نهم
 دوو ڇه مڪي ناوٽه يه ڪه ڪردبوو له هه ستي خوٽداو به توندي گرتي دابو ڪرد ي به
 خالي وره ڇهر خاني دل و دهرووني به ره خوش ويستني خوداي گه ورو پيغه مبره ڪه ي
 ﷺ. عوسمان، نهم خوشه ويستيه ي ڪرد به داينه موي جولوه هه سته وهشي، هه له
 سايه ي نهم خوشه ويستيه شهوه بوو ڪه نه وه يه ڪه مي هاوه لاني بزوان و بيهونه نه مامي
 پهروه رده ي ئيسلامه تي و مه ڪڙي دهرووني وه ي بهرزو هه نياگو ي پيرؤز^(۱)، له هه مان
 ڪاتدا به هوي هاوده مي پهروه رده ي پيغه مبره وه ﷺ ڇهندين دؤخي تري ئيماني
 به ده سته هاتوه، به تايبهت بؤ عوسمان ڪه فيرخوازي ڪي زيتهل بووه فيري قورنان و
 سوننهت و نه حڪامه ڪان و دهرون پاڪي بووه.

عوسمان، له ماوه ي ٺالوده بووني به پيغه مبر ﷺ سدر گه رمي قالبوونه وه بووه له
 سوننه ته ڪاني ناشتي و غه زار ڪردن و بابيه ته ڪاني تر، ههروه ها نهم پيڪه وه ٽيانه بوو به
 ده سايه ي عوسمان و خوي پي پازانده بووه به جواني وه ڪو تيش ڪي ڪي پرشنگذار به ڪاري
 دهيتا له ڪاروباري غه زاو ناسيني سروشت و غه ريزه ڪاندا.

^۱ الامين ذوالنورين، محمود شاکر، (ص ۴۰).

له مه و دوا هه لۆیسته کانی عوسمان له گۆره پانی تیڤکۆشان و باری پامیاری و کۆمه لایهتی و نابووریدا پروون ده که مینه وه به تایبعت له قوناغی مه دینه دا که له خزمهتی پیغه مبهردا ﷺ بووه.

یه کهم: عوسمان له خزمهتی پیغه مبهردا ﷺ له گۆره پانی تیڤکۆشاندا

پاش ئۆقره گرتن له شاری مه دینه پیغه مبهردا ﷺ دهستوریکی دارپشت بۆ چه سپاندنی ستوونه کانی ولاتی نیسلامی و ههستا برایهتی خسته نیوان کۆچه ری و یاریده ده ران (أنصار)، هه ر کۆچه رێک نه نسارییه کی ده کرده برای خۆی، له م برایه تییه شدا عوسمان بهر نه ووسی کورپی سابیت کهوت، پاشان ههستا به دروستکردنی مزگه و تیک و په یماننامه یه کیشی له گه لّ جوله که کان به ست و بزوتنه وه ی پارتیزانی دامه زران و زۆر بایه خی به دروستکردنی کۆشکی نابووری و په روه رده کردن و فیترخوازی ده دا له کۆمه لگای مه دینه دا. عوسمان یه کێک بوو له ستوونه کانی ولاتی نیسلامی و هه رگیز دریغی نه ده کرد له مال و سهروه تدان و جگه له به در له گشت راویژو جهنگه کاندای به شداریی هه بووه ^(۱).

۱- عوسمان و جهنگی به در

کاتی که موسلمانان ده رچوون بۆ غه زای به در، روقیه خانی که چی پیغه مبهردا ﷺ و خیزانی عوسمان نه خۆش بو، نه خۆشی سورێژه ی هه بوو، به تایبعت له و کاته ی جاری رێگه گرتن له کاروانه که ی نه بو سو فیان درا روقیه له ناو جینگه دا که وتبوو، عوسمانیش به گورده مییه که وه هات له گه لّ پیغه مبهردا ﷺ هاوه لاندای ده ربجیّت که چی له لایه ن پیغه مبهردا ﷺ فرمان کرا که عوسمان لای روقیه بمینیتته وه، چونکه زۆر نه خۆشه. عوسمانیش به سنگی کی فراوانه وه فرمانه که ی وه رگرت، لای نه م هاوسه ره به رێژه ی به نارامی مایه وه و له نه نجامدا نه خۆشییه که زۆری بۆ هیئاو تارمایی مه رگ خۆی کیشا به سه ریدا و زۆر مه خابن نه و ده مه ی کهوته گیان سپاردن زۆر په ریشان بوو بۆ دیداری پیغه مبهردا ﷺ که له به در بوو، هه روه ها بۆ دیتنی زهینه بی خوشکی که له مه که بوو، عوسمان شینی دانا و نه شه که و په ژاره په رده ی دلی دهشارد ^(۲)، به م شیوه یه روقیه

^۱ الخلفاء الراشدون، عبدالوهاب النجار، (ص ۲۶۹).

^۲ نساء أهل النبی، أحمد خلیل جمعة، (ص ۴۹۱ - ۵۰۴).

مالئاوایی کرد له چرکه کانی ژیان و شایه تیدا بوو که تنها خدا تاک و تنیا شایانی پهرستننه. موحه ممدی باوکیشی ﷺ فروستادهی خودای گه ورهیه. روقیه له دنیا بپا و گه شته چینی بالا و هر چنده باوکی نه بیینی و باوکیشی نامادهی ناشتنی نه بوو، کفن کراو تهرمی پیروزی به شان هه لگپراو میژده کەشی به داماوای به شوینیه وه بوو، هه تا گه یاندیانه گۆرستانی به قیعو له وی نیژرا.

به راستی فرمیسکی ته عزییه باران لیژمه ی ده کردو کچی پیغه مبهەر ﷺ نیژرا زووی نه برد جهنگاوهرانی به در گه پانه وه، زهیدی کوپی حاریسه ریشمه ی وشتره که ی پیغه مبهیری ﷺ به دهسته وه بوو، خوش خوش مزگیننی سه رکه وتنی موسلمان و کوشتار کردنی "قاره مانه" بته پرسته کانی راده گه یاند، موسلمانه کانی مه دینه به م هه واله ده موچاویان گه شایه وه، یه کیکیش له و خوشحالانه عوسمان بوو، به لام هه رچی کرد نهیتوانی تازیباری کوچی روقیه بشاریتته وه، پیغه مبهیر ﷺ که وه فاتنی روقیه ی بیست هه ستا چوو بۆ گۆرستانی به قیعو له سه ر گۆره که ی وه ستاو لای خدا بۆی پارایه وه^(۱). عوسمانی کوپی عه فان، له و که سانه نه بوو به نه نقه ست له بهر دواکه وتنی یا له بهر که مته رخمی نه چوو بیت بۆ به در، یان هه لته ابیت وه که خه لکیکی ناره زوویاز له سه ری ده هۆننه وه ته شه ری لی ده دن. به لکه تنها نه و، ویستوو یه تی فه رمانی پیغه مبهیر ﷺ جیبه جی بکات، هه تا نه و فه زله به خشرا به نه هلی به در به هۆی گوپرایه لی پیغه مبهیره وه ﷺ به هه مان شیوه عوسمانیش هاته ژیر نه و فه زله، به لام پیغه مبهیر ﷺ له رینگا گه پانیدی وه بۆ نه وه ی به دیار که چه که یه وه بمینیتته وه، نه مه ش خۆی له خۆیدا گوپرایه لییه واته هه مان فه زلی گوپرایه لی هاوه لانی تری هه یه. هه روه ها عوسمان وه کیلی پیغه مبهیر ﷺ بووه، بۆ شاری مه دینه، نه مه ش له لایه که ناشکرایه عوسمان وه کو نه وانی تر غه نیمه و پا داشتی به رکه وت له فه زل و چاکه به شداره، چونکه ملکه چو گوپرایه لی پیغه مبهیری ﷺ کردوه^(۲).

عوسمانی کوپی عه بدوللای موهه له ب ده لیّت: پیاوێک له میسه ره وه هات بۆ حه ج کردن، وتی: نه ی ئیبن و عومەر پرسیارێکت لی ده که م به راستی وه لام به ره وه، نایا

^۱ دماء علی قمیص عثمان بن عفان (ص ۲۰).

^۲ کتاب الامامة، الرد علی الرافضة، للأصبهانی، (ص ۳۰۲).

راسته عوسمان له بهدر دواکهوتووه؟ نه هلی بهدر نییه؟ نه ویش وتی به لئی له غه زای به دردا دیار نه بوو، به لّام نه واکاته روقیه ی کچی پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ، که خیزانی عوسمان بوون زۆر نه خوش بوو، به دیاریه وه مایه وه، پیغه مبه ریش وَعَلَيْهِ پیتی فهرموو پاداشتی پیاوئیکی ههیه که جهنگی بهدری کردییت، پشکئک له غه نیمه تیشی ده که ویت^(۱).

دیسان نه بی وه هیله وه له عوسمانی کوری عه فانه وه ده گیرتته وه، عوسمان فهرمویه تی پۆژی بهدر به جیّام، به بۆنه ی کچه که ی پیغه مبه ره وه وَعَلَيْهِ، له دوایدا پشکئیکی غه نیمه یان پیدام، له درئۆه ی قسه کانیدا ده لئیت: هه رکه سئک پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ پشکی بداتئ نه وه ئاماده ی بهدر بووه^(۲)، به کۆی رای زانایانیش عوسمان به نه هلی بهدر ده ژمیردرئیت^(۳).

۲- عوسمان و جهنگی نوحد

له سه ره تای جهنگی نوحددا خودای گه وه سه ره که وتنی به خشی به موسلمانان و شمشیره کانیان برشتی خۆی پری و گهردنی موشریکه کانی له ت و پەت کردو به عاله می ناشکرا هه ره سیانه ئینا و کوژران، نه و ژنانه ش، که گۆرانییان ده وت و ده فیان لی ده دا، که وتنه چریک و چاک و ده فه کانیان فرییدا و به زه بری شمشیر هه لزان به شاخه که داو لاقیان به ده ره وه بوو، به لّام تای ته رازووی جهنگه که له ناکا و که وت به و دیودا و هاوکی شه که ئاوه ژوو بوویه وه، هۆی نه مه ش له بهر نه و تیره نه دازانه بوو که پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ له سه ره و ی شاخه که وه سه نگه ری بۆ دیاری کرد بوون و پیتی فهرموون "نه نجامی شه ره که هه ر چۆن بوو ئیوه سه نگه ر چۆل نه کن"، که چی نه وانیش هه له یان کردو که مئیکیان نه بیّت هه موویان هاتنه گۆره پانی شه ره که، کاتیکیش بیباوه ره کان ئاوړپان دایه وه سه یر ده کن موسلمانان کان مه شغوئی کۆکردنه وه ی ده ست که وتن. خالیدی کوری وه لیدی سه ر له شکری چه کدارانی قوره یش، له گه ل عیکریمه ی کوری نه بو جه هلدای هه لیان قۆسته وه و بیرپان کرد وه به نه سپ سواری بده ن به سه ریاندای له نه نجامی نه مه شدا نه و بره تیربازه ی

^۱ البخاری، رقم (۳۶۹۸).

^۲ الإمامة والرد على الرافضة، (ص ۳۰۴).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون، (ص ۴۷).

که به تکا و رجای نه میره که یان، عهبدو لّای کورې جو پیر، مابوونه وه شهید کران. له نه غجایمی بیتاگایی موسلمانان، سدرله شکری موشریکه کان که خالید بوو، دای به سدر نهوانی تریشداو کوشتاری کردن و تاقمیک له موسلمانان که وتنه ههله داوان و له نزیک مه دینه شهید کران یه کیک لهو که سانه ی که نه گه پرایه وه ههله ات له گزپه پانی شه پره که ههتا ههردوو لا، بلاوه یانکرد، عوسمانی کورې عه فان بوو. تاقمیکیش خو یان کرده قوچی قوربانی له بهر بلاو بوونه وه ی دهنگو ی شهید بوونی پیغه مبه ر ﷺ. نهو تاقمه ی که شکان و ههله اتن عوسمانیشیان له گه لدا بوو، خودای گه وره به دهقی نایه ت گوزه شته ی لی کردن و ههتا قیامت به خشینی، به پیپی نه م نایه ته که ده فهرمویت: (إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ) (آل عمران: ۱۵۵).

ته ماشا ده که یان خه لکانی هه وه سباز جگه له ههوا ی دهروونی خو یان هیچی تر په سه ندنا که ن و ناوی یه کیکیت نابه ن و تنه ا عوسمان تو مه تبار ده که ن. نایا هه ر عوسمان ههله ات و نه گه پرایه وه؟^(۱) نه گه ر واشی کردییت، به ههله دا چو نیکی دهروونی خو ی بووه، سه ره پای نه وهش خودای گه وره له پا کردو وه کان خو شبووه، نیتر چی تیدا ما وه ته وه، حو که که رو شن و ناشکرایه و هیچ نا لوزی و گیزاویکی تیدا نییه. له دوا ی دابه زینی نه م نایه ته پیروزه نیتر هیچ گله ییه که له عوسمان نا کریت^(۲)، نهو نایه ته به سه که به دهقی قورنان خواد لپی خو شبووه، تی کو شان و غه زاکانی تر شاهیدن که عوسمان چه ندی نازاو دلیر و دوور بووه لهو تو مه تانه ی به نارپه وا بو ی هه لده به سن.

۳- شه پری غه ته فان (ذی أمره)

پیغه مبه ر ﷺ له گه ل چوار سه د ها وه لیدا هه نگاوی هه لگرت و عوسمانی کرده بریکاری خو ی بو به رپوه بردنی شاری مه دینه، پیغه مبه رو ها وه لانی رو یشتن له (زیل قیسه) پیاوکی به ره ی دوژمنیان توش هات پییان دهوت (جباری ختلی سه عله به)، گرتیان و هی نایان بو لای پیغه مبه ر ﷺ نهو یش هه والو دهنگو باسی هوزه که ی خو ی

^۱ الامین ذوالنورین، عمود شاکر، (ص ۴۹).

^۲ ذوالنورین مع النبی، د. عاطف لماخه، (ص ۳۲).

پیدان، وتی: هەرگیز نایه نه پیتان مادهم بیستویانه ئیوه هیرشتان بۆ هیناون و هه‌لهاتون بۆ شاخه‌کان، من له‌گه‌لتان دیم، پیغه‌مبەر (ﷺ) ئیسلامی پی‌پاگه‌یاندا، نه‌ویش قبولی کردو موسلمان بوو، پیغه‌مبهریش (ﷺ) به‌جۆزیک ده‌ستی کرده ملی که پیشتر بۆ هیچ که‌سیک وه‌های نه‌کردبوو، پاشان له‌گه‌ل بیلال دا ناردی و خۆیان به‌روو شاری مه‌دینه گه‌رانه‌وه به‌بی‌ئوه‌ی تووشی هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌یه‌ک بن. ئهم رووداوه‌ش ماوه‌ی (۱۱) رۆژی خایاند^(۱).

۴- له‌جەنگی (ذات الرقاع)

هه‌واڵ گه‌شته پیغه‌مبەر (ﷺ) که کۆمه‌لێک له‌به‌نی سه‌عه‌له‌بو به‌نی نه‌غار له‌غه‌ته‌فان ده‌یانه‌وێت بده‌ن به‌سه‌ر مه‌دینه‌دا، پیغه‌مبهریش (ﷺ) به‌خۆی و چوار سه‌د هاوه‌له‌وه ده‌رچوو بۆیان، کاتیکی گه‌شتنه (سیرار) به‌ر له‌وه‌ی ده‌رېچن عوسمانی کرده چاودی‌ری مه‌دینه، له‌غه‌ته‌فان موسلمانان تووشی هه‌شاماتیکی زۆر هاتن و نزیکه‌یه‌کتری که‌وتنه‌وه، به‌لام جەنگ له‌نیوانیاندا رووی نه‌دا. ئه‌وه‌نده مه‌ترسییان هه‌بوو بۆ سه‌ر یه‌کتر، پیغه‌مبەر (ﷺ) نوێژی ترسی بۆ کردن و پاشان له‌شکره‌که‌ی گه‌رانده‌وه به‌سه‌لامه‌تی و ئهم دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌ش له‌مه‌دینه ماوه‌ی ۱۵ رۆژی خایاند^(۲).

۵- له‌په‌یانی ریزواندا

کاتیکی پیغه‌مبەر (ﷺ) له‌خوده‌ییه‌ دابه‌زی به‌پتووستی زانی نوێنه‌ریکی تایبه‌تی بنی‌ریت بۆ لای قوره‌یش بۆ ئه‌وه‌ی رازو نیازی ناشتی‌خوازان‌ه‌ی موسولمانه‌کانیان پی‌پاگه‌یه‌نی‌ت، پیغه‌مبەر ویستی به‌قوره‌یش بلیت به‌ته‌های کوشتار نییه‌و زۆر سووره له‌سه‌ر ریزلێنانی شته‌په‌رۆزه‌کان و ده‌یه‌وێت مه‌راسیمی عه‌مره به‌جیبه‌ی‌نی‌ت و دواتر بگه‌رپێته‌وه بۆ مه‌دینه. یه‌که‌ه‌جار (خه‌راشی ئومه‌یه‌ی خوزاعی) ده‌ستنی‌شان‌کرا بکریته‌ نوێنه‌ر. خه‌راش، وشت‌ریکی هه‌بوو پێیان ده‌وت (سه‌عه‌لب) به‌نوێنه‌ر نارديان به‌سواری سه‌عه‌لبه‌که‌ی کاتیکی چوه مه‌که‌که قوره‌یش وشته‌که‌یان سه‌ربري و یه‌ستیان خۆشی بکوژن، به‌لام هه‌به‌شییه‌کان نه‌یان‌ه‌یشت، خه‌راش هاته‌وه‌و به‌سه‌رهاتی خۆی گێپرایه‌وه

^۱ الروض الاوف (۱۳۷/۹)، الطبقات لابن سعد (۳۴/۲)، (۳۵).

^۲ الامین ذوالنورین عمود شاکر، (ص ۵۲، ۵۳).

پاشان پیغه ممبر ﷺ ویستی نوینه ریکی تر بنیږت، له سهره تادا عومهری خهتابی هـلـبـرـارد^(۱)، عومهریش داوای لیبور دنی کرد بـۆ نه چوونی بـۆ ناو قوره‌یش و ناماژهی کرد بـۆ پیغه ممبر ﷺ که عوسمان بنیږت لهبری نهو^(۲)، پوسورانه وه لآمه‌کهی خوی به به لگه وه خسته پروو، وه لآمه‌کهی نه مه بوو "هه‌رکه سیک نزیکی قوره‌یشی دوژمن ببیتوه پیویسته بهرگری و دالده‌ی هه‌بی، نه مه‌ش بـۆ من ده‌ست نادات".

عومهر ناماژهی کرد بـۆ عوسمان، چونکه تیره‌کهی ده‌ی پارێزن له نه‌زیه‌تی موشریکه‌کان و ده‌توانیت نامه‌کهی پیغه ممبر بگه‌یه‌نیت^(۳) و وتی: "من خۆم ده‌زانم، تۆش چاک ده‌زانی نه‌ی پیغه ممبر ﷺ من دوژمنی قوره‌یشم و به‌نی عه‌دیش له‌وی نییه به‌رگرم لی بکه‌ن، نه‌گه‌ر پیشت خۆشه نه‌چه لایان". پیغه ممبر ﷺ هیچی نه‌وت^(۴)، عومهر هه‌م وتی: "نه‌ی پیغه ممبر ﷺ پیاوکت نیشان نه‌ده‌م له‌مه‌که‌که له‌من به‌ریزتره و هۆزه‌که‌شی زۆرت‌ره و ده‌شی پارێزن، نه‌ویش عوسمانه"، پیغه ممبریش ﷺ عوسمانی بانگ‌کرد و پیتی فهرموو "برۆ بۆ لای قوره‌یش و پیتان بلێ ئیمه نه‌هاتووین بۆ شه‌رو کوشتاری هیچ لایه‌ک ته‌نیا بۆ نه‌وه هاتووین سه‌ردانی که‌عه به‌که‌ین و حورمه‌تی بن‌رخین و دیارییمان هیناوه و سه‌ری ده‌برین و ده‌گه‌ریننه‌وه".

عوسمانیش به نوینه‌رایه‌تی پیغه ممبر رۆشت و گه‌شته (به‌لده‌ج) سه‌یره‌کات قوره‌یش له‌وین، و تیان بۆ کوێ ده‌چیت؟ نه‌ویش وتی: "پیغه ممبر ﷺ ناردومی بۆ لای ئیوه بانگه‌یشتان بکه‌م بۆ ئیسلام و خواپه‌رستی و هه‌مووتان وهرنه‌نیو دینی خواوه، دلنیا‌بن خودای گه‌وره دینی خوی سه‌رده‌خات و پیغه ممبره‌که‌شی سه‌ر بلند ده‌کات، نه‌مه دوا‌هه‌مین ناگاداریتانه، نه‌گه‌ر ئیوه زالبوون به‌سه‌ر پیغه ممبردا ﷺ نه‌وا چیتان ویست بیکه‌ن، خۆ نه‌گه‌ر نه‌و زه‌فه‌ری به‌ ئیوه برد نه‌وا به‌ ئاره‌زووی خۆتانه نه‌گه‌ر بیته‌ ناو نه‌و باز نه‌ی که‌ عاله‌می تیها‌توه یان به‌شه‌ر بپن له‌گه‌لیا". "ئیوه فره‌و مؤلن، شه‌ر، شی و شیتالی کردوون و که‌سه دیاره‌کانی له‌ناو بردوون".

^۱ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۲ المعازي محمد عمر الواقدي (۲/ ۶۰۰).

^۳ المصدر السابق.

^۴ المصدر السابق.

عوسمان فره ناموژگاری کردن، به لّام مه به سته که ی ئه ویان گهره ک نه بوو، بۆیه وتیان باش گویمان لیبوو چیت وت، هه رگیز وانابیت و نابیت قهت بیتنه ناومان، به گوندهیی خۆمان ده تنیژینه وه بۆ لای هاوه له که ت و پیتی بلن "نابیت به هیچ شیوهیه که بیتنه ناومان". ئه یانی سه عدی کوپی عاس هه ستا به ده می عوسمانه وه و پیشوازی لی کردو دالده ی داو وتی: "له کاری خۆت ده ست هه لمه گره، پاشان له سهر و لاخه که ی دابه زی و عوسمانی خسته سهر زینی ئه سپه که ی خزی و خۆشی له پاشکۆوه سوار بوو، به م شیوهیه عوسمان چوه شاری مه که که یه که یه که پیاوانی شار هاتنه خزمه تی و به خیره اتیان کرد، ئه بو سوفیان و سه فوان و ئه وانی تر، به لّام به رده وام پیتان ده وت "نابی موحه مه د بیتنه ناومان"^(۱). ته نانه ت موشریکه کان خولکی عوسمانیان کرد ته وانی که عبه ش بکات، عوسمانیش نه ی کرد^(۲)، هه ستا نامه ی پیغه مبه ری ﷺ گه یاند به چه وساوه کانی مه که که و مژده ی ده روی خیری پیدان و نامه یه کی زاره کی له وان وه رگرت بۆ پیغه مبه ر ﷺ که ئه مه ی تیا بوو "سه لامی ئیمه بگه یه نه به پیغه مبه ر ﷺ پیتی بلن ئه و خودایه ی ئه وی هینا وه ته حوده یبیه هه ر به و جوړه ش ده توانیت بیهیئتیه ناوه راستی مه که که ش"^(۳). له ناکاو پرویا گه نده یه که دزه ی کرده ناو موسلمانان گوایه عوسمان کوژراوه، پیغه مبه ر ﷺ بانگی هاوه لانی کرد بۆ ئه وه ی په یانی بده نی بۆ کوشتنی موشریکه کان و رامالینیان، هاوه لانی ش هاتن به ده نگیه وه و په یانی مردنیا ن پید^(۴)، ته نها جه دی کوری قهیس نه بیت چونکه دو رو بوو^(۵).

له ریوایه تیکی تردا په یمانه که له سهر ئارامگرتن درا به پیغه مبه ر ﷺ^(۶)، ریوایه تیکی تر باس له وه ده کات په یمانه که له سهر رانه کردن بوو^(۷)، ئه مانه ش هه موو

^۱ زاد المعاد (۲۹۰/۳)، السیره النبویه لابن هشام (۳/۴۴۴).

^۲ زاد المعاد (۲۹۰/۳).

^۳ غزوة الحديبية لابي فارس، (ص ۸۳).

^۴ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۵ السیره النبویه في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۶ البخاري، رقم الحديث (۴۱۶۹).

^۷ مسلم، رقم (۱۸۵۶).

نزیک و هاومانان. چونکه په یانیاں له سهر نارامگرتن و هڅنه هاتن و مردن به سستبو^(۱)،
 یه کم کهس ته بوسینای عه بدوللای و هه بی نه سده دی بو^(۲)، دواى نهم هاوه لآن چوون
 له سهر په یانه کې نهم په یانیاڼدا^(۳)، سه له مې نه کوه ع سى کهر پت په یانیاڼدا له سهره تاو
 ناوه راستو کوتایى^(۴)، پاشان پیغه مېهر ﷺ فهرمووى به ده ستى راستى خوى "نهمه
 ده ستى عوسمانه خستیه ناو نهو ده سته کې تری"^(۵). ژماره ی نهو هاوه لانه ی په یانیاڼ
 لى وهرگړا له ژیر دره خته کهدا هه زارو چوارسده هاوه ل بوون^(۶)، قورثانى پیروز باسى
 هاوه لانه ی په یانى ژیر دره ختى ریزوانى کردووه و ریزو نه وازشى نه وانه له قورثان و
 سونه تدا هاتووه، وک ده فهرمووى (إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ
 فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمِىْ تَوَافُؤِهِ أَجْرًا عَظِيمًا)
 (الفتح: ۱۰).

جابرى کورې عه بدوللا ده لیت "پیغه مېهر ﷺ له روى حوده ییبه فهرمووى پیمان
 (نیوه باشتړین خه لکى سهرزه وین) نیمه ش هه زارو چوارسده هاوه ل بووین، نه گهر چاوم
 بمایه شوینی درخته کم نیشان ده دان"^(۷). نهم فهرمودانه به راشکاوى باسى ریزو
 حورمه تى هاوه لانه ی ژیردره ختى ریزوان ده کات، نه مکاته موسلمانان گشتیان له وى
 نه بوون، به لکو نهمه کومدلیکیان بوو کومدلیکی تریشیان له مه دینه و شوینه کانی تر
 بوون.

هه ندی له شیعه کان ده ستیان گرتووه به فهرموده کانی پیغه مېهره وه که له م په یانه دا
 فهرموویه تى بو به رزکردنوه ی پیگه ی عه لى به سهر عوسماندا، چونکه عه لى له ناو نهو
 خه لک و هاوه لانه دا بوو، که نهم وتاره یان به سهردا خوینرایه وه یه کیکیش بوو له وانه ی

^۱ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ زاد المعاد (۲۹۱/۳).

^۴ صحيح السيرة النبوية (ص ۴۰۴).

^۵ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ۴۸۲).

^۶ مسلم، رقم (۱۴۸۵).

^۷ فتح الباري (۴۴۳/۷).

که له ژیر دره خته که دا په یمانی له گهل پیغه مېدر به ست، لهو کاته دا عوسمان له وی نه بوو. ثم هله یی نجانه ی شیعہ پروپوچہ، چونکه پیغه مېدر ﷺ له باتی عوسمان په یمانی دا، که واته عوسمان هاوشانی نه وانه لهو خه لا تکر د نه دا، مې به ستی ثم فەر موو ده ی ش نه و نییه ریژی هه ندی کیان بدات به سدر نه وانی تردا^(۱). مو حییی ته به ری تاییه تمه ندیی عوسمانی له چن د پرویه که وه باس کر دو وه، یه کی که له وانه که گرنگی ریژی عوسمان بۆ در ده خات، نه ویه که پیغه مېدر ﷺ هه ستا وه ده ستی پیروزی خوی له شوینی ده ستی عوسمان دانوا ه، یه کی کی تر نه ویه عوسمان نوینه ری نامه ی پیغه مېدر بوو ﷺ بۆ مه که و موسلمان ه ده ست به سه ره کانی شاری ناو براو. هه وه ها پیغه مېدر ﷺ شایه تی دا بۆ عوسمان، که به بی مؤلّتی پیغه مېدر ته واف نا کات^(۲)، له نه یاسی کوری سه له مه وه هاتو وه نه ویش له باو کیه وه ده لیّت: "پیغه مېدر ﷺ ده ستی کی خسته ناو نه و ده سته که ی په یمانی به ست بۆ عوسمان، خه لکی وتیان پیروزی بیّت، به نارامی و ناسایشی ته وافی خوی کرد. پیغه مېدر ﷺ فەر مووی (عوسمان هه چن د بمی نیّته وه تا من ته واف نه که م نه ویش نایکات)^(۳)، له راستیدا سته مه عوسمان توّم دت باری کر یّت له بهر نه ووی له په یمانی ری زواندا په یمانی به پیغه مېدر ﷺ نه دا وه له وی ناماده نه بو وه. ثم توّم دته له سه ره به ندی هه لخرانی نا زا وه فیتنه دا نوسا وه به که سایه تی عوسمان وه، ته نها بۆ نه و مې به سته ش وترا وه پایه کانی خه لافه تی نه و برو خین^(۴). له مه و دو ا دری ژه ی ثم با سه به نی زنی خودا ده بیین، له نه نه سه وه هاتو وه ده لیّت "کاتی که پیغه مېدر ﷺ فەرمانی کرد به په یمانی ری زوان، عوسمانی کوری عه فانی به نوینه ری خوی نارد بۆ لای نه هلی مه که، ها وه لّان هه موویان په یمانیان دا و نه ویش فەر مووی (عوسمان وا له جیبه جی کردنی نه مری خودا و پیغه مېره که ی)". نه نه س ده ستی کی کی ش به زه ویدا و وتی "ده ستی پیغه مېدر ﷺ بۆ عوسمان له ده ستی هه مو و ها وه لّان با شتر بوو که په یمانیان پی به ست"^(۵).

^۱ الرياض النظرة في مناقب العشرة، ص (۴۹۰، ۴۹۱)

^۲ المصدر نفسه (ص ۴۹۱)، في سند ضعيف.

^۳ ذوالنورين مع النبي، ص (۳۲).

^۴ سير السلف الصالحين (۱/۱۸۱)، اسناده ضعيف والحديث صحيح اسنن الترمذي، رقم (۳۷۰۲).

^۵ الصارم المسلول على شاتم الرسول، (ص ۱۰۹).

٦- تکای عوسمان بۆ عبدوللای نهبی سهرج

عبدوللای نهبی سهرج، لای عوسمانی کورپی عهفان خۆی په نادابوو هینای ههتا له
 بهردهمی پیغه مبهردا عَلَيْهِ السَّلَام وهستاندی و وتی: "ئهی پیغه مبهری خواد عَلَيْهِ السَّلَام په یان له
 عبدوللای وهگره، پیغه مبهریش عَلَيْهِ السَّلَام سهری بهرز کردهوه سی جار ته ماشای کرد ههرسی
 جاره که هیمای په تکردهوهی تیدابوو، پاشان په یانی لی وهگرهت و پرووی کرده
 هاوه لانی و فهرمووی "نایا پیایوکی به غیره تان تیا نه بوو ههستی بۆ نهو که سهی که
 سی جار ته ماشام کردو دهستم گرتوه له په یان پیدانی بیکوژیت". نهوانیش و تیان نهی
 پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام نیمه چوزانین چی له دلی تۆدایه نهی بۆ به چاو نیشارهت بۆ نه کردین؟
 فهرمووی "رهوا نییه بۆ پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام به چاو، گزی بکات" ^(١). له پریوایه تیکی تردا
 هاتوه رۆژی فهتقی مه که که پیغه مبهرد عَلَيْهِ السَّلَام لیبوردنی دهر کرد بۆ گشت خه لک، تنها بۆ
 چوار کهس نه بیئت، فهرمووی "نهو چواره بکوژن نه گهر دهستیان به دیواری که عبه شهوه
 بوو". نهوانهش: عیکریمه ی نه بوجههل، عبدوللای خه تهل، موقه یسی حویابه،
عبدوللای نهبی سهرج، بوون ^(٢). موسولمانه کان، عبدوللای خه ته لیان دۆزییه وه خۆی
 هه لۆاسی بوو به دیواری که عبه دا، سه عیدی کورپی حاریس و عه ماری یاسر بۆی چوونه
 پیش سه عید کهوته پیش عه مارو کوشتی.

به لām عیکریمه سواری کهشتی بوو له ناو دهریاو تووشی ره شه بایه کی تیژ بوون،
 کهشتیه وانه که وتی "پویه که نه خودای تاک و تنها، لی ره دا بته کاغان ده سه لاتیان نییه و
 سودمان پی ناگه یه نن، عیکریمه وتی: وه لاهی مادهم له دهریا تنها خودای گه وره
 فریامان ده که ویت له وشکانیشدا جگه له نهو، کهسی تر فریامان نا که ویت. نهی خودا،
 به لاین بیئت نه گهر قوتارت کردم لهم نا ره هه تییه بچم بۆ لای موحه محمد عَلَيْهِ السَّلَام و کوژ نه ده
 ههتا دهستم ده خه مه ناو دهستی، ده زانم لیبورده و لیخۆشبووه، نه و جا نیتر هاتوو
 موسلمان بوو.

^١ اخوان البیان فی تاریخ القرآن صابر ابو سلیمان، (ص ٧٩).

^٢ المصدر نفسه (ص ٧٩).

به لّام عهبدوللای نه بی سهرح لای عوسمان خۆی ماته داو کاتیک پیغه مبه‌ر ﷺ بانگی خه‌لکی کرد وهرن بۆ په‌ماندان، عوسمان عهبدوللای له‌گه‌ل خۆی هیناو له‌به‌رده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ رایگرت، پاشان نه‌وه‌ی باسمان کرد پرویدا^(۱). له‌ عهبدوللای کورپی عه‌باسه‌وه‌ هاتوه‌ ده‌لیت: "عهبدوللای نه‌بی سهرح، نووسه‌ری وه‌حی بوو لای پیغه مبه‌ر ﷺ، شه‌یتان سه‌ری لی‌شی‌واندو خۆی لکاند به‌ کافرا نه‌وه‌، بۆیه پیغه مبه‌ر ﷺ له‌ فه‌حی مه‌که‌که‌دا فرمانی کرد بیکوژن، عوسمانیش په‌نای داو پیغه مبه‌ریش په‌ناکه‌ی قبول کرد"^(۲). ئینبو ئیسحاق باسی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌ی کردوه‌و ده‌لیت "پیغه مبه‌ر ﷺ فرمانیدا بیکوژن، چونکه موسلمانبوو، نووسه‌ری وه‌حی بوو، که‌چی هه‌ل‌گه‌رايه‌وه‌و بوو به‌موشریک و گه‌رايه‌وه‌ بۆ ناو قوره‌یش، له‌ دوا‌یدا رای کرد بۆ لای عوسمان په‌نای بدات، چونکه برای شیر ی عوسمان بوو، نه‌ویش گلی‌دايه‌وه‌و هه‌تا خه‌لک هیتور بوونه‌وه‌و نه‌هلی مه‌که‌که‌ ئاسایشیان گرت هینای بۆ لای پیغه مبه‌ر ﷺ". ئین هیشام ده‌لیت: "عومه‌ری کورپی خه‌تتاب عهبدوللای کرده‌وه‌ به‌ والی هه‌ندێ له‌ کاره‌کانی، پاشانیش عوسمان کردوه‌یه‌تی به‌ لی‌پرسراو"^(۳).

۷- جه‌نگی ته‌بوك

له‌سالی نۆی کۆچی هیره‌قل پرووی گه‌له‌کۆمه‌کاری شه‌ره‌نگیزی خۆی چه‌رخاند به‌ره‌و ناوجه‌رگه‌ی نیوه‌دورگه‌ی عه‌ره‌بو به‌ ئاواتیکی پر تاسه‌وه‌ زمانه‌ بلی‌سه‌ی بوو بۆ دوژمنایه‌تیکردنی موسولمانان و به‌دییه‌ینانی مه‌رامه‌کانی.. فرمانی کرد هیزه‌که‌ی ناماده‌باش بن و چاوه‌روانی زه‌نگی ئوردو ئاپۆرا بن، لهم باره‌یه‌وه‌ هه‌والی جو‌راو جو‌ر، ده‌گه‌یه‌نرا به‌ پیغه مبه‌ر ﷺ له‌به‌ر نه‌وه‌ بانگی سه‌رجه‌م هاوه‌لانی کردو فرمانی پیکردن خۆیان سازده‌ن بۆ تی‌کۆشان، نه‌وکاته‌ش هاوینیکی نه‌وه‌نده‌ گه‌رم بوو شاخه‌کانی روتال کردبوو، شاره‌کانیش به‌ده‌ست وشکه‌سالییه‌وه‌ ده‌یان نالاند، له‌گه‌ل ئهم بارودۆخه‌شدا موسلمانان به‌ بر‌وای پۆلاینه‌وه‌ هه‌ستان بۆ به‌ره‌نگاری و پێیان چزان به‌و

^۱ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۲ المصدر نفسه (ص ۸۰).

^۳ السيرة النبوية لابن هشام (۵۷/۴، ۵۸).

گه رما سه خته داو ده چوون بۆ غه زئا به سهر بيبا بانيه كي قريقاو داگير ساودا، كاتي كيش سهيريان كرد چه كو چيوي پيويست و خهرجي تي كو شانيان نيبه و نه شيان ده زاني له كوئي بينن؟ پيغه مبهري عليه السلام هانيدان بۆ مال به خشين و ههركه سيك به گيره ي كيسه ي خوي خيري هينا، ئافره تان ده ست و برديان كردو ئالتون و خشلي خويان هينا به ده ستى پيغه مبهري عليه السلام، دهركه وت ئهم به خشينانه هه مووي له چاو پيداويستى له شكره كه زور كه مه و بهش ناكات. پيغه مبهري عليه السلام ته ماشايه كي ئهو ريزه دوورو دريژه ي موحاهيده كاني كرد كه خويان سازداوه بۆ تي كو شان و فهرمووي "هه ريه كي كئ نه مانه بجاته ر ئ خوداي گه و ره ليى خوش ده بيت". ده ست به جي عوسمان ئهم زايه له ي پيغه مبهري عليه السلام وه رگرت و قبولي كردو خوي خسته بهر لي خوشبووني خوداي گه و ره هه ستا به ريك خست و ئاماده كردني له شكره كه به جو ريك كه پيويستيان به ره شوو گوله نكي كيش نه ما، ئه مه يه تهنگي و سه ختي كه عوسمان مالي تي دا به خشي ^(١).

نين و شه هابي زوهري ده ليت "عوسمان بۆ له شكري تهنگانه له غه زاي ته بو كدا نۆسه دو چل و شترو سه شت نه سبي هينا كه ده كاته هه زار سهر ولاخ، هه و ره ها ده هه زار ديناري هينا و له بهرده مي پيغه مبهردا عليه السلام هه لپريزا، پيغه مبهريش عليه السلام به ده ستى موباره كي ئه مد يو ديوي ده كردو ده يفه رموو "له مرؤ به دواوه عوسمان هه ر نيشيك بكات زه ره ر ناكات" ^(٢). به راستي عوسمان خاوه ني كاسه يه كي لپان لپه له به خشين ^(٣). عه بدولپه حمانى كورى حبان، چيرو كي ئهو به خشينه مان بۆ باس ده كات و ده ليت "من له گه ل پيغه مبهردا عليه السلام بووم، هاني ده داين بۆ مال به خشين بۆ له شكري تهنگانه، عوسمان هه ستاو وتى: ئه ي پيغه مبهري عليه السلام دوو سه د و شتر به خويان و جله كانيانه وه به سك و توره كه ي تي ره وه له پيناوي خوداي گه و ره دا ده به خشم، پاشان پيغه مبهري عليه السلام پتر هانيدان بۆ به خشين، عوسمان هه ستا وتى ئه ي پيغه مبهري عليه السلام سه د و شتر له سهر من به خويان و جلو ئاليكيانه وه له ريگاي خودادا، من پيغه مبهرم عليه السلام بيني له سهر

^١ فتح الباري (٦/٦٧)، خلفاء الرسول، ص (٢٥٠) - العشرة المبشرون بالجنة (ص ٥٣).

^٢ سنن الترمذي رقم (٣٧٨٥)، صحيح النوثيق، (٢٦).

^٣ السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، (ص ٦١٥).

مینبهره که دابه‌زی و فەرمووی دواى ئەم کرداره عوسمان هیچی تری لەسەر نییه، دواى ئەم کرداره کرداری تر لەسەر عوسمان نییه" (۱).

لە عەبدولپەجمانی سەموره‌وه هاتووە دەلیت "وختی رێکخستو ئامادەکردنی لەشکری تەنگانە، عوسمان هاتە بەردەمی پێغەمبەر ﷺ هەزار دیناری لە باخەلیدا هینا، پێغەمبەریش ﷺ بە دەستی موبارەکی ئەمدیو ئەودیوی دەکردو دەیفەرموو: ئیبن و عەفان لەمۆ بەدواوه هەچ کاریک بکات زیان ناکات. چەند جاریک ئەمەدی وتەوه" (۲). لێرەدا دەردەکەوتیت تاکە بەخشنەدی ئەم ئومەتە تازەیه عوسمانە! پێغەمبەر ﷺ لە پیشی لەشکرەکەوه پڕوشت هەتا گەشتە شوێنیک پێیان دەوت تەبوك، کە دەکەوتیتە ناوهراستی رینگەى مەدینەو دیمەشق و لەویدا هەوالێکی خوشیان بۆ هات ئەو هیرەقلەى کە ئوردویه سوپای هەلجەراننبوو بۆ شەپى مان و نەمان لە دیمەشق درزو کەلین کەوتوو تە لێرانییه‌وه دیمەشقی بەجێهێلاوه بە دەستی بەتالی و هەولەکەى زێ دەرجوو، دوا بەدایان پێغەمبەر و ﷺ هاوێلان بۆ پەلاماریان دان و بەساغ و سەلامەتى گەرانەوه و عوسمانیش لە ئەزمون دەرجوو، ئایا عوسمان هیچی لەو ماله گەرانده‌وه بۆ خۆى، کاتیک بەدەژى هاتەوه؟ بێگومان نەخێر. حاشا ئەگەر وای کردبێت، عوسمان سایەو سێبەرى هەبووه وەکو جاران لە بەخشیندا خێرا بووه و بۆ وەلامى هەموو بانگەوازیک کە پێغەمبەر ﷺ پەسەندى کردبێت لەپیشی هەمووان بووه، واتە هەمیشە دەمەزەرد بووه بۆ چۆر هینانی گیرفانى و زۆر بەسۆز بووه بۆمال بەخشین" (۳).

دووهم: لە بارەى ژيانى کۆمەڵایەتییه‌وه لە مەدینەدا

۱- خواستنى ئوموکه‌لسوم لەسالى سیتی کۆچى

ئوموکه‌لسوم، کونییه‌وه نازانرێت ناوی تەواوی چیه، تەنها (حاکم) باسی کردوه ئەویش لە موسعەبەوه و دەلیت ناوی (ئومەیه) بووه و لە فاتمه‌گەرە تر بووه (۴). سەعیدى

^۱ سنن الترمذی، رقم (۳۷۰۰).

^۲ سنن الترمذی، رقم (۳۷۵۲).

^۳ خلفاء الرسول ﷺ (ص ۱۳۸)، العشرة المبشر بالجنة (ص ۳۱).

^۴ البوحة النبوية الشريفة، فاروق حمادة، (ص ۴۵، ۴۶).

کوری موسه یه بیش ده لیت "عوسمان، بیوه پیاو بوو له پوقیه ی کچی پیغه مبهړ ﷺ، له وکاته شدا حه فسه ی کچی نیمامی عومهریش بیوه ژن که وتبوو، جاریکیان عومهر دای به لای عوسمانداو پیی وت حه فسه ت ده ویت؟ عوسمان پیشر له پیغه مبهړ ﷺ ی بیستبوو، که به ته مایه تی، بویه هیچ وه لامیکی عومهری نه دایه وه، عومهریش دلگران بوو، نه مه ی باسکرد بو پیغه مبهړ ﷺ نه ویش پیی فرموو "نایا له نهو چاکرت ده ویت؟ من حه فسه ده خوازم و عوسمانیش له حه فسه باشر ده خوازیت که نوموکه لسومه" ^(۱). له ریوایه تی بوخاریدا هاتوو، عومهر ده لیت "حه فسه ی کچم بیوه ژن که وتبوو، له (خونه یسی سه می) که یه کیك بوو له هاوه لانی پیغه مبهړ ﷺ و له مه دینه کچی دواپی کردبوو". عومهر ده لیت "هاته لای عوسمان و حه فسه م خسته پیش چاوی و تم: نه گهر حز بکه یت حه فسه ت لی ماره ده کم، نه ویش وتی: با بیریک له خوم بکه مه وه". چند شه ویک چاوه ریم کرد، پاشان پیی گه یشتم و وتی "واباشه لم روظانه ژن نه هیتم". عومهر ده لیت "گه شتم به نه بویه کری سدیق و پیتم وت "نه گهر حز نه که یت حه فسه ی کچمت لی ماره ده کم، نه بویه کر ماتبوو ده نگی نه کرد، منیش له وه لامه که ی عوسمان زیاتر دلگران بووم، پاش چند شه ویک پیغه مبهړ ﷺ خوازیینی کردو لیم ماره کرد، له دواپییدا نه بویه کر پیی وتم: له وانه یه دلت گهردی گرتبیت، که حه فسه ت پیشنیار کردو منیش وه لامم نه دایته وه، له بهر نه وه بوو زانیبووم که پیغه مبهړ ﷺ باسی کردوو و خوناشری من نه یینی نهو بلاو که مه وه، خو نه گهر نهو نه یویستایه من قبولم ده کرد" ^(۲). دایکی نیمانداران پاستگو ی گچی پاستگو (عانیشه) رودای میترد کرنی نوموکه لسوم به نیمامی عوسمان ریوات کردوو ده لیت "کاتیک پیغه مبهړ ﷺ نومو که لسومی دا به شوو فرمووی به نومو نه ییم: نوموکه لسومی کچم بخه رهری و بیکه به بوک بو عوسمان و له پیشیه وه ده ف لیبده و یاری پی بکن". نومو نه ییم وای کردو دوا ی سی روظ پیغه مبهړ ﷺ هاته سهردانی و چوو مال و پیی فرموو "کچم میترده که ت چونه بو ت؟ وتی: باشرین میترده" ^(۳). له نه بی هوره یه وه هاتوو،

^۱ مستدرک الحاکم (۴/۴۹)، الآثار لابی یوسف، رقم (۱۹۵۷).

^۲ رواه البخاری کتاب النکاح رقم (۵۱۲۲).

^۳ السیره النبویه لابی شهبه (۲/۲۳۱)، دماء علی قمیص عثمان، (ص ۲۲).

دهلّیت "پیغهمبەر ﷺ له بەر دەرگای مزگەوتدا راوه‌ستابوو، فەرمووی: ئەی عوسمان ئەو جوبرەئیلە هەوالی پێدام کە خودای گەورە ئوموکه‌لسومی کردۆتە هاوسەرت، بە ئەندازەی مارییه‌که‌ی روقیه‌و بەهه‌مان شیوه‌ی ئەو مامەلە‌ی له‌گەڵدا بکه‌یت". ئەمەش سالتی سیی کۆچی روویدا^(١).

٢- مردنی عەبدوللای کوری عوسمان

له‌مانگی جەمادی یه‌که‌می سالتی چواره‌می کۆچی، عەبدوللای کوری عوسمان کوری روقیه‌ وه‌فاتی کرد، ئەوکات عەبدوللای ته‌مه‌نی شەش سال بوو، پیغهمبەر ﷺ نوێژی مردووی له‌سەر کردو عوسمان دایه‌یلا‌یه‌ ناو گۆره‌که‌ی^(٢)، ئەمە داخو مه‌ینه‌تیک بوو هاته‌ ژيانی عوسمان. ئای ناره‌حه‌تی چەند زۆره‌ له‌ ژيانی بانگه‌وازکارانی خودادا.

٣- مردنی ئوموکه‌لسوم

ئوموکه‌لسوم، لای عوسمان مایه‌وه‌ هه‌تا له‌مانگی شه‌عبانی سالتی نۆی کۆچی، کۆچی دوابی کرد، هۆی مردنه‌که‌شی نه‌خۆشیه‌که‌ بوو کە پێوه‌ی گیرۆده‌ببوو، پیغهمبەر ﷺ نوێژی له‌سەر کردو له‌سەر گۆره‌که‌ی دانیشت. ئەنه‌سی کوری مالیک ده‌گیریته‌وه‌و ده‌لّیت "پیغهمبەرم ﷺ بینى له‌سەر گۆری ئوموکه‌لسوم دانیشتبوو، بینیم هەردوو چاوی فرمیسکی پیا نه‌هاته‌ خواره‌وه‌". فەرمووی "ئایا پیاویکتان تێدایه‌ ئەمشه‌و نزیکى خیزانی نه‌که‌وتبیته‌وه‌"، ئەبو ته‌له‌ه‌ وتی: من، فەرموی "بچۆره‌ ناو گۆره‌که‌ی"^(٣)، له‌یلای کچی قاتفی سه‌قه‌فی ده‌لّیت: "من یه‌کیك بووم له‌وانه‌ی ئوموکه‌لسومان شۆرد، یه‌که‌م شتیک که‌پیغهمبەر ﷺ پێی داین کفن بوو، پاشان کراسو سه‌رپۆشو که‌واو پاشان ئەمانه‌ی پێچا به‌ پۆشاکینکی تروه‌، پیغهمبەر ﷺ له‌ لای دەرگا که‌ وه‌ستابوو پارچه‌ پارچه‌ کفنه‌که‌ی به‌ نۆره‌ دایه‌ ده‌سمان^(٤). لای ئیبنو سه‌عد هاتوو، که‌ عه‌لی کوری ئەبی تالیبو وه‌زلێ کوری عەباسو ئوسامه‌ی کوری زه‌ید، دابه‌زینه‌ ناو گۆره‌که‌ی له‌گەڵ ئەبی ته‌له‌ه‌، ئەو ئافره‌ته‌ی که‌ شۆردی ئەسمای کچی

^١ سنن ابن ماجه‌ رقم (١١٠)، وفيه عثمان بن خالد وهو ضعيف.

^٢ الكامل لابن الاثير (١٣٠/٢)، دماء على قميص عثمان، (ص ٢٢).

^٣ البخاري كتاب الجنائز رقم (١٣٤٢).

^٤ سنن ابي داود رقم (٣١٥٧).

عومەيس و حەفسەى كچى عەبدولموتەلىب بوو^(۱)، بەم كارەساتە عوسمان زۆر تەوسى كردو نىگەرانى پروى كرده دلو دەروونى بۆكۆچى يەكجارى ئوموكەلسوم، پىڭەمبەر ﷺ زانى عوسمان دلتشكاو و پوخسارى غەمبارە، لىتى تريك بوويه و فەرموى "عوسمان ئەگەر كچى سىنەمان ھەبوايە لىم ماىە" دەكردى^(۲)، ئەمە بەلگەيە لەسەر خوشەويستى پىڭەمبەر ﷺ بەرامبەر بە عوسمان و نىشانەى رىزگرتنى عوسمانە و نەستو پاكى ئەو دەردەخات بە پىچەوانەى ئەوانەى تەفەنگ بەتارىككەيە و دەنن و خويان پىو گرتو و لە بەرامبەر عوسماندا، نىتر قەدەرى خوداى گەورە و گوزەرى كردو فەرمانەكانى جىبەجى بوو، فەرمانەكانىشى بە ھىچ كەسك بەرپەرچ نادرىتە وە^(۳).

سىيەم: بەخشىنە ئابوورىيەكانى عوسمان لەبىياتنانى و لاتدا

عوسمان، يەكك بوو لەو دەولەمەندانەى كە خوداى گەورە دەولەمەندى و بازرگانى و مالىكى فراوانى پى بەخشىبوو، ئەويش لە گوپرايەلى و پەزامەندى خوداى گەورەدا خەرجى دەكرد، ھەتا واى لىھاتبوو لە بەخشەندىدا پىش پىشانى دەكردو ھەرگىز نەدەترسا لە ھەژارى، ئەو بەخشىنە بى شومارانش ئەمانەن:

۱- كرىنى بىرى پۆمى: ئەو دەمەى پىڭەمبەر ﷺ چو وەدەينەى مەنەورە، سەير دەكات ئاوى شىرىن و سازگار كەمەو نىيە، لە مەدەينەشدا تەنيا بىرى پۆمى ئاوى شىرىنى ھەيدە بەشى موسلمانان ناكات، فەرموى "ھەر كەسك بىرى پۆمى بكرىت، ئەو پەرداخى خۆى بەچاكرىن شىو دەخاتە پال پەرداخى موسلمانان لە بەھەشتدا"^(۴). ھەر وەھا فەرموى "بەھەشت بۆ ئەو كەسەى بىرى پۆمى ھەلدە كەنىت"^(۵). بىرى پۆمى پىشتەر كەس بەبى پاره ئاوى لى نەدە خوار دەو، كاتىك كۆچەريەكان گەشتە شارى مەدەينە سكالائى بى ئاويان كرد، پىاويكى بەنى غىفارى بىرىكى ھەبوو پىيان دەوت پۆمى، بە كونە لەئاو كەى دەفرۆشت، پىڭەمبەر ﷺ فەرموى "دەيفرۆشى بە

^۱ الطبقات لابن سعد (۳۹/۸) الدوحة النبوية (ص ۴۸).

^۲ مجمع الزوائد للهيتمي (۸۳/۹)، اسناد حسن لماله من شواهد.

^۳ الخلفاء الراشدون اعمال و أحداث د. أمين القضاة (ص ۷۳).

^۴ صحيح النسائي للالباني (۷۶۶/۲).

^۵ أخرجه البخاري رقم (۲۷۷۸) معلقا وهو صحيح لشواهد.

کانیبه کی به ههشت؟"، نهویش وتی "خۆم مال و مندالم هیچمان نییه ئه مه نه بیّت"، دهنگوباس گهیه نرا به عوسمان، نهویش ههستا لیتی کپی به سی سهدو په نجا ههزار درهم، پاشان هاته خزمهتی پیغه مبهەر ﷺ وتی "ئایا ئه و مژده یه ی فەرموته بۆ خاوهن بیره که به نسیبی منیش ده بیّت"، پیغه مبهەر ﷺ فەرمووی "به لّی". وتی: ئه و به خشییم به موسلمانان^(۱). ده شلین پۆمیه بیری جوویه ک بوو، ئاوه که ی ده فروشت به موسلمانان، عوسمانیش له جووه که ی کپی به بیست ههزار درهم و دای به ههزارو ده و له مه ندو ریباران^(۲).

۲- فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبهەر ﷺ

دوای نهوێ پیغه مبهەر ﷺ مزگه وتینکی دروستکرد له مه دینه. ورده ورده موسلمانان زۆر بوون و له مزگه وت گردبوونه و بۆ نوێزه فەرزەکان، بۆ وتاره کانی پیغه مبهەر ﷺ و فیروونی کاروباری نیسلامه تی، هه رله مزگه وته وه ده رده چون بۆ غه زاو دواتریش ده گه رانه وه بۆ نه وێ، مزگه وت به ته نگ و به چوک ده رده که وت، پیغه مبهەر ﷺ ئاره زووی کپینی نه و پارچه زه ویه ی کرد که به ته نیشت مزگه وته وه بوو، بۆ نه وێ مزگه وتی پێ گه وره بکات، فەرمووی "هه رکه سیّک پارچه زه وێ خێلی فلان که س بکپێ و مزگه وتی پێ گه وره بکات به چاکێ، ئه وه به وینه ی مزگه وته که ی پێ ده به خشن له به هه شتدا". عوسمان له ماله ی نه ختی خۆی^(۳) و به بیست و پینج ههزار درهم، زه ویه که ی کپی یان به بیست ههزار درهم، پاشان خستیه سه ر مزگه وته که^(۴) و جیگه ی موسلمانانی فراوان کرد، نه وانیش لیتی پازی بوون^(۵).

۳- له شکری ته نگانه و به خشنده یی عوسمان

وه ختیّک پیغه مبهەر ﷺ ویستی بپرات بۆ غه زای ته بوک هانی هاوه له ده و له مه ندو سه رمایه داره کانی دا، که نه و په پری وزه ی خۆیان بجه نه گه ر بۆ سازدانی له شکری ته نگانه

^۱ تحفة الاحوذی بشرح سنن الترمذی (۱/۱۹۶).

^۲ فتح الباری (۵/۴۰۸)، الحکمة فی الدعوة الی الله، ص (۲۳۱).

^۳ صحیح السنن الترمذی للالبانی (۳/۲۰۹)، رقم (۲۹۲۱).

^۴ صحیح السنن النسائی (۲/۷۶۶).

^۵ اعلام المسلمین لخالد البیطار (۳/۴۱).

که خۆی رڼیکه خستېوو بڼه زای پږمه کان، هاو ه لانیښ به گویره ی توانا مالیان به خشی،
به لام عوسمان به خشینیکې وای به خشی که س وینه ی نهوی نه به خشی^(۱) - به جوانی
نهمه مان باسکرد له جهنگی ته بوکدا -

^۱ الحکمة في الدعوة الى الله، (ص ۲۳۱).

باسی چوارەم: ڤەرمودەکانی پێغەمبەر ﷺ دەربارە ی عوسمانی کوری عەففان

یەكەم: ئەو ڤەرمودانە ی دەربارە ی ڤەزلی عوسمان هاتوون:

۱- دەرگای بۆیکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ ڤە لەسەر بەلایەك كە توشی دیت.
لە ئەبو موسای ئەشعەرییەو ڤیوایەت كراو و دهلێت "لەگەل پێغەمبەر دا بووم ﷺ
لە ناو باخێك لە باخەکانی شاری مەدینە، ڤیویك هات دای لە دەرگای باخەكە
پێغەمبەر ﷺ ڤەرموی دەرگاکی بۆ بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ ڤە، منیش بۆم
کردهو و سەیردەكەم ئەبۆبەکرە، منیش مژدەكەم پێداو ئەویش سوپاسی خودای
میهرەبانی کرد، پاشان ڤیویکی تر هات دای لە دەرگاکی، پێغەمبەر ﷺ ڤەرموی:
بۆی بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ ڤە، کەرمەو سەیر دەكەم عومەرە، مژدەكەم پێداو
ئەویش سوپاسی خوای گەورە ی کرد، پاش کەمێك ڤیویکی تر هات دای لە دەرگاکی،
ڤەرموی: بۆی بکەرەو و مژدە ی بەهەشتی پێ ڤە لەسەر تەنگوچەلەمەو بەلایەك كە
توشی دیت، سەیردەكەم عوسمان، هەوالەكەم پێداو سوپاسی خودای گەورە ی کردو
پاشان وتی "خودای گەورە یارمەتیمان بدات" (۱). ئەم ڤەرمودە یە ڤەزلی هەرسێکیان
دەردەخات، ئەبۆبەکر و عومەر و عوسمان، ئەمانە ئەهلی بەهەشتن وەك لە ڤیویەتەكە ی
ئەبا موسادا دەرکەوتوو. هەرەها ئەم ڤەرمودە یە بەلگە ی ئەوەشی تێدایە کە دروستە
ڤووبەر و وەسفی مژۆفی چاك بکەیت، بەمەرچێك دلناییت لەو ی کە توشی لە
خۆبایی و فیزکردن نابیت، هەرەها ئەم ڤەرمودە یە بەلگە یەکی ئاشکرایە بۆ
موعجیزاتی پێغەمبەر ﷺ کە هەوالی ڤودانی بەلای عوسمانی باس کردوو، ئەوەش
دەگەینیت کە ئەم سیانە لەسەر ئیمان و ئیسلام بەردەوام دەبن (۲).

۱ البخاري رقم (۳۶۹۵).

۲ شرح النووي علی صحيح مسلم (۱۷۰/۱۵، ۱۷۱).

۲- نوحود هیئور به‌روه جگه له پیڤه‌مبه‌رو ﷺ راستگۆیه‌ك و شه‌هید هیچی ترت له‌سەر نییه‌.

ئه‌نەس ده‌لێت "پیڤه‌مبه‌ر ﷺ چوو هه‌ سەر شاخی نوحود، ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمانی له‌گه‌ڵدا بوو و نوحود هاته‌ له‌رزین. پیڤه‌مبه‌ر ﷺ پیتی فهرموو نوحود دامه‌زری و ابزانم پیتی موباره‌کی پیاکی‌شا، بێجگه‌ له‌ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ راستگۆو شه‌هید هیچی ترت له‌سەر نییه‌" (۱).

۳- هیمن به‌ره‌و جگه‌ له‌ پیڤه‌مبه‌رو ﷺ راستگۆو شه‌هید که‌سی ترت له‌سەر نییه‌ ئه‌بو هوره‌یره‌ ده‌لێت "پیڤه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سەر ئه‌شکه‌وتی هه‌را بوو، ئه‌بویه‌کرو عومه‌رو عوسمان و عه‌لی و ته‌لحه‌و زوبی‌ری له‌گه‌ڵدا بوو، به‌رده‌که‌ جولا، پیڤه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی "هیمن به‌، جگه‌ له‌پیڤه‌مبه‌ر ﷺ راستگۆو شه‌هید که‌سی ترت له‌سەر نییه‌" (۲).

۴- شه‌رمی عوسمان

له‌ یه‌حیای کورپی سه‌عیدی عاسه‌وه‌ هاتوه‌، ئه‌ویش له‌ سه‌عیدی باوکییه‌وه‌، ئه‌ویش له‌ عایشه‌و عوسمانه‌وه‌ وه‌ری گرتوه‌، جاریکیان ئه‌ویه‌کری سدیق، مۆله‌تی خواست به‌جێته‌ خزمه‌تی پیڤه‌مبه‌ر ﷺ، پیڤه‌مبه‌ریش ﷺ له‌سەر جینگه‌که‌ی پاکشابوو په‌رده‌یه‌کی خوری دابوو به‌ خۆیدا، عایشه‌ مۆله‌تی بۆ وه‌رگرت و ئه‌بویه‌کری سدیقیش هات و ئاتاجی خۆی جیبه‌جی کردو گه‌رایه‌وه‌، پاشان عومه‌ر داوای مۆله‌تی کرد، مۆله‌تی پێدراو پیڤه‌مبه‌ر ﷺ خۆی تێکنه‌دابوو هه‌ر له‌سەر حاڵی پیشووی راکشابوو، ئه‌ویش ئاتاجی خۆی جیبه‌جی کردو گه‌رایه‌وه‌، عوسمان ده‌لێت: پاشان من مۆله‌تم وه‌رگرت که‌ چومه‌ ژووره‌وه‌ پیڤه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ستا دانیشته‌و فهرمووی به‌ عایشه‌ "خۆت داپۆشه‌و جله‌کانت بده‌ به‌ خۆتدا". عوسمان ده‌لێت: منیش ئاتاجم ته‌واو کردو گه‌رامه‌وه‌، عایشه‌ وتی: ئه‌ی نێردراوی خودای گه‌وره‌، تۆ ئه‌و داچله‌کانو خۆکو‌کردنه‌وه‌ی بۆ عوسمانت کرد، نه‌تکرد بۆ ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر. پیڤه‌مبه‌ریش ﷺ فهرمووی

۱ البخاری رقم (۳۶۹۷).

۲ البخاری رقم (۲۴۱۷).

"بەراستی عوسمان پیاویکی شەرمەنە، دڵەخورتیی ئەوێم کرد بەم حالەوێ مۆلەتی بدەم و پرووی نەبیّت ناتاجی خۆییم بۆ باس بکات" (۱).

۵- شەرمی فریشتەکان لە عوسمان

لە ئەبو سەلەمەدی کورپی عەبدولرەحمانەو هاتووێ لە عانیشەوێ دەلیت: "جاریک پیغەمبەر ﷺ لە مائی مندا پاکشابوو، رانی یان ساقی دەرکەوتبوو، ئەبویەکر مۆلەتی خواست، مۆلەتی داو حالەتی خۆی تێک نەداو گفتوگۆی لەگەڵدا کرد، پاشان عومەر مۆلەتی خواست و مۆلەتی داو بە هەمان شیوەبوو گفتوگۆی لەگەڵ ئەویش کرد، پاشان عوسمان مۆلەتی خواست، پیغەمبەر ﷺ راست بوویەو دانیششت و خۆی داپۆشی و جلەکانی رێککرد، عوسمان هاتە ژوورەو گفتوگۆی لەگەڵ ئەویش کرد، (راوی دەلیت: نازاڤم ئەم کردارە هەمووی لە پۆژیکدا بوو یان چەند پۆژیک بوو)، دەلیت: کاتیکی عوسمان گەراپەوێ و تەم: ئەو پیغەمبەر ﷺ ئەبویەکر عومەر هاتن تۆ نەشلەزای و خۆت کۆنەکرەوێ، کەچی عوسمان هات هەستای دانیشیت و جلەکانت رێکوپێک کرد ئەویش فەرمووی "من چۆن شەرم نەکەم لە پیاویکی فریشتەکان شەرمی لێدەکەن" (۲).

مەناوی دەلیت پلەو پایەدی عوسمان، لەپلەدی شەرمەکیدایە، شەرمیش لقیکیە لە شکۆدارییەوێ سەرچاوە دەرگرت، هەرکەسیکی شەرمی هەبیّت و بە جوانی ئەدای بکات و بێرخینیت، لەگەڵ ئەمەشدا دەرروونی خۆی بەکەم بزانیّت (خاکەسارییّت) ئەوێ وەک ئەوێ وەهاپە گەورەو گرانی خودای میهرەبان زāl بوویّت بەسەریداو دەرروونی خۆی بەکەمتەرخەم بزانیّت بەرامبەر خەلک و خودا، ئەم دوانەش گرانترین ناکاری بەندە نزیکیەکانن. هەر ئەم شەرم و خاکەسارییەش بوو عوسمانی بەرز کردەوێ سەرچەم دروستکراوەکانی خودای میهرەبان شەرمیان لێدەکرد، هەتا فریشتەو پیغەمبەرانیشت ﷺ ئەمەش بەرهەمی خۆشەویستی و ترسانە لە خودای گەورە، هەرکەسیکی خودای گەورەری خوش بویت هەموو دروستکراوەکان خوشیان دەویت، هەرکەسیش لەخوا بترسیّت هەموو شتیکی لێی دەرترسیّت (۳).

۱ مسلم رقم (۲۴۰۲).

۲ مسلم رقم (۲۴۰۱).

۳ فیض القدیر للمناوی (۳۰۲/۴).

۶- پاساڻترين ڪهس له شهرم و شڪوڏا عوسمانه

نه نه سي ڪوري ماليڪ ده لڀت "پيڻغه مبهڙ ﷺ فرمويده تي: به بهزه سيترين ڪهسي
نوممتم نه بوبه ڪره، گورج و گوڙترين ڪهسي نوممتم له ديني خودادا عومره، پاساڻترين
ڪهسي نوممتم عوسمانه، زانترينيان به حدلال و حهرام موعازي ڪوري جهبه له،
خوينه وارترينيان بۆ قورثان ثوبه ي ڪه عبه، شاره زاترينيان به ميراث زهيد ي ڪوري
سايبته، هم موو نوممته تيك ده سٽپاڪي هديه، ده سٽپاڪي نوممته تي منيش نه بوعوبه يده ي
جهه راحه ^(۱).

دووم: هه واله ڪاني پيڻغه مبهڙ ﷺ له باره ي نه و ناڙاوه يده ي ڪه عوسمان ي به ناهه ق

تيا ده ڪوڙري

۱- هر ڪه سيڪ له سي شت ده ربا ز بيٽ نه وه پزگاري بووه.

عه بدولاي حواله ده لڀت "پيڻغه مبهڙ ﷺ فرمويده تي: (هر ڪه سيڪ له سي شت

ده ربا ز بيٽ نه وه به راست ي پزگاري بووه - سي جار نه مه ي فرموو - يه ڪم مردني من،

دووم ده جال، سييهم ڪوشتن ي خليفه ي راست پهروه رو به خشنده) ^(۲)، ناشڪرايه نه و

خليفه يده ش ڪه به خوگري و له سر حق روشتن ڪوڙرا، نيمامي عوسمان بوو.

فرموده ڪه ناماڙه بۆ رووداي عوسمان ده ڪات، پيڻغه مبهڙي خوداش باش ده يزاني ڪه

ناڙاوه يه ڪي گهوره به پڙويه، بڙيه گرنگي خوڀار استن راده گه يه نيٽ، وريامان ده ڪاته وه

به جهسته يان به هه ست يان به هه لويست، نه ڪه وينه جومله ي شوفا ره ڪانه وه، به شداري

جهسته يي له م ناڙاوه يده دا بريتييه له هه لنان، هوتره ڪردن و خه لڪ لي هه لگه پاننده وه و

ڪوشتن. لايه ني هه لويستيش خوينده وه و ته ماشا ڪردني ناپه واه و ناهه قه بۆ پههنده ڪاني

ناڙاوه ڪه وه لشيواندنيه تي، له گه ل هه لويستي ناشيرين نواندن و قسه ي ناشايسته يه -

ڪه واته نه م فرموده ي ڪه ده فرمويٽ هر ڪه سيڪ له سي شت ده ربا ز بيٽ، نه وه

^۱ مسند الامام احمد باب مسند انس بن مالك (۱۲۴۹۳).

^۲ المسند (۴۱۹/۴)، (۳۴۶/۵) تحقيق احمد شاکر.

پزگاری بووه. مردنی منو ده جالو کوشتنی خهلیفه‌ی راست روشتوو، به ناحق. هه‌موومان ده‌گریته‌وه و مه‌به‌ستی ئومه‌ته و تایبته نییه بهو چهند که‌سه‌ی که هه‌ستاون به‌نازاوه‌که، واته هه‌ریه‌کمان به‌خرابی به‌شداری بکه‌یین ئه‌وه ده‌ستمان هه‌یه تییدا^(۱).

۲- له‌پۆژه‌دا، ئه‌و سه‌رداپیچراوه ده‌کوژریت

ئیین عومهر ده‌لێت "پیغه‌مبه‌ر ﷺ" باسی هه‌لگیرسانی فیتنه و نا‌زاوه‌ی ده‌کرد، له‌پ پیاویک رابورد فه‌رموی "له‌و پۆژه‌دا ئه‌و سه‌ر داپیچراوه به‌ستم لیکراوی ده‌کوژریت". ده‌لێت: ته‌ماشامان کرد، که سه‌رداپیچراوه‌که عوسمانی کو‌ری عه‌فانه^(۲).

۳- له‌و پۆژه‌دا ئه‌وه، له‌سه‌ر هیدایه‌ته

له‌ که‌عبی کو‌ری حو‌جره‌وه ده‌لێت "پیغه‌مبه‌ر ﷺ" باسی هه‌لگیرسانی فیتنه و نا‌زاوه‌ی ده‌کرد، باسه‌که‌ی نزیک کرده‌وه له‌ نا‌کاو پیاویک سه‌ری داپیچابوو تیپه‌ری، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ئه‌و پیاوه له‌و پۆژه‌دا له‌سه‌ر ئیسلام و هیدایه‌ته، منیش ده‌ره‌یه‌یم و په‌لی عوسمانم گرت و هی‌نام بۆ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و تم ئه‌مه ده‌فه‌رمویت؟ فه‌رمو‌ری "ئه‌مه ده‌لێم"^(۳).

۴- نا‌زاوه وه‌کو گرکان گلپه ده‌کات ئه‌مه‌و ئه‌و که‌سه‌ش که له‌گه‌لیدان له‌سه‌ر حه‌قن له‌موره‌ی بو‌هزییه‌وه ده‌لێت "من له‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دانیشتبووم، فه‌رمو‌ی: نا‌زاوه و فیتنه وه‌کو گرکان گلپه ده‌کات، ئه‌مه‌و ئه‌و که‌سانه‌ش که له‌گه‌لیدان له‌سه‌ر حه‌قن، ده‌لێت پۆشتم نه‌ویم له‌جل و به‌رگی زه‌لامه‌که (که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاماژه‌ی بۆ کرد) سه‌یره‌که‌م عوسمانی کو‌ری عه‌فانه"^(۴).

۵- ئه‌مه‌و هاو‌پێکانی له‌سه‌ر حه‌ق و هیدایه‌تن

ئه‌بی نه‌شه‌س ده‌لێت "وتارییژه‌کان له‌ خه‌لافه‌تی مو‌عویه‌دا هه‌ستان و گه‌تو‌گۆیان ده‌کردو وتوو‌ژیان ده‌کرد، دوا‌هه‌مین وتارییژیان که‌ قسه‌ی کرد مو‌ره‌ی کو‌ری که‌عب

^۱ فتنة مقتل عثمان، د. محمد عبدالله الفبان (۴۴/۱).

^۲ فضائل الصحابة (۵۵۱/۱)، اسناد حسن.

^۳ صحيح سنن ابن ماجة (۲۴/۱).

^۴ المسند (۳۳/۵)، له طرق تقوية.

بوو، وتی: نه گهر شو فرموده يم نه بیستایه له پیغهمبهروه ﷺ هه لنه نه سام - بیستومه له پیغهمبهروه ﷺ باسی ناژاوه و نارپه حتی ده کردو دۆخه که ی نزیك کردهوه، له و کاته دا پیاویکی سهر داپیچراو تیپه پری و نهویش فرمووی: له و پۆژه دا نه مه و هاوړیکانی له سهر حق و هیدايه تن، منیش عوسمانم پرو به پروی هیئا و وتم: نه مه نه ی پیغهمبه ر ﷺ؟ فرمووی "نه مه" ^(۱).

۶- ده ست بگرن به ده سو دل پاک و هاوړیکانی به وه

له نه بو حه بیبه وه هاتوه، ده لیت "من چومه شو خانوه ی که نیمامی عوسمانی تیدا گه مارۆ درابوو، ناگادارم نه بو هورهیره مؤلته ی خواست له عوسمان، که قسه بکات. نیمامی عوسمان مؤلته ی دا، نهویش هه ستا و سو پاس و ستایشی خودای گوره ی کردو پاشان وتی: من بیستومه له پیغهمبهروه ﷺ فرمویه تی: نیوه دوا ی من تووشی ناژاوه و دو به ره کی ده بن، یه کیك له نا و خه لکه که وتی: نه ی نیمه چی بکه ی نه ی پیغهمبه ر ﷺ؟ نهویش فرمووی: ده ست بگرن به ده ست و دلپاک و هاوړیکانی به وه، له م کاته شدا ناماژه ی کرد بو عوسمان" ^(۲).

۷- نه گهر دو رووه کان ویستیان کراسه که ت داکه نن دايمه که نه

عه بدوللای نوعمانی به شیر نهویش له عایشه وه ده لیت "پیغهمبه ر ﷺ ناردی به شوین عوسماندا، پیغهمبه ر ﷺ به جوړیک روی کرده عوسمان پیشت نه مان دیبو و به و شیوه یه پرو بکاته که سی تر، له دوا قسه یدا که کردی کیشای به ناوشانی عوسماندا و فرمووی: نه ی عوسمان له وانه یه خودای گوره کراسیک بکاته به رت، نه گهر مونا فیه که کان ویستیان له به رت داکه نن، تو دای مه که نه هه تا ده گه یته من. سی جار نم قسه یه ی فرموو - منیش وتم نه ی دایکی نیمانداران نم فرموده یه تا نیستا له کو ی بووه؟ عایشه وتی: وه للاهی له بیرم چوو بوو نه که و ته وه یادم، - ده لیت: هه والندا به موعاویه باوه پری نه کرد هه تا نوسراویکی په سمی بو دایکی نیمانداران ناردو وتی: نه و فرموده يم بو بنوسه نهویش به نوسراویك بو نووسی و بو ی نارد" ^(۳).

^۱ مسند احمد رقم (۱۷۶۰۲).

^۲ فضائل الصحابة (۵۵۲/۱)، اسناد صحیح.

^۳ مسند احمد باقي مسندا لانصاری (۲۴۰۴۵).

۸ پیغەمبەر ﷺ گفتیکی لی وه رگرتووم ده بی خۆم بگرم و نارام بگرم له سه ری له نه بو سه هله وه نه ویش له عانیشه وه ده ئیت: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی "هه ندی له هاوه لانه م بۆ بانگ بکه، وتم: نه بویه کر فهرمو ی: نه خیر، وتم: عوسمان؟ فهرمو ی: به لی. کاتیك بانگمان کرد فهرمو ی به عانیشه "برۆ نه ولاوه"، له گه ل عوسماندا که وته چرپه و کورمه و برمه، عوسمان رهنگی گۆرا، وه ختیك که وتینه رۆزی گه مارۆدانی خانوه که ی عوسمان، وتمان نه ی نه میری نیماندران ئایا شه ر نه که یین له گه لیان؟ وتی: نه خیر، پیغه مبه ر ﷺ په یانیکی لی وه رگرتووم که خۆم بگرم له سه ری^(۱). له م فهرموده یه ی که پیغه مبه ر ﷺ چرپاندی به گوئی عوسماندا، سه رتاسه ر واتای خۆشه و یستییه بۆ عوسمان و په رۆشی پیغه مبه ر ﷺ بۆ به رژه وه ندیی ئومه ته که ی له دوا ی خۆی، پیغه مبه ر، پیشت هه والی هه ندی رۆودا ی وتوه که په یوه ندیی به دوویه ره کی و ئاژاوه وه هه بووه و سه ره نجامی نه مانه ش به کوشتنی نیمامی عوسمان کۆتایی دیت. پیغه مبه ر مه به ستی بووه نیشانه گه وه رکهانی نه م ئاژاوه یه، سه ر په نهان بیت، ته نانه ت نیمامی عوسمان ئاشکرای نه کردو که س هیچی لینه ده زانی. کاتیك پییان وت: بۆچی شه ر نه که یین؟ وتی: ناییت، به لینم داوه به پیغه مبه ر ﷺ خۆراگرم له سه ر نه م به لایه^(۲)، له م قسه یه دا ده رده که ویت پیغه مبه ر ﷺ عوسمانی رینمایی کردوه بۆ هه لویستیکی له بارو گونجاو له داکه وتنی ئاژاوه که دا، له به ر نه وه ی کپ بکریته وه نه ک په ره ی پیبدریت و کلپه بکات، له هه ندی ریوایه تیشدا له و وته یه زیاتر هاتوه و چمکه کانی نه م فهرته نه یه ی تیا ئاشکرا کراوه، وه ک پیغه مبه ر ﷺ به عوسمانی فهرمو وه "نه گه ر مونا فیه کان داوایان لی کردی نه و کراسه ی خودای گه وه ر کردویه تییه به رت دایبکه نیت، دای مه که نه"^(۳).

کاکله ی نه م وه عدو په یانه که عوسمان باسی کردوه په یوه سته به ئاژاوه که وه، وه سیه تی پی کراوه خۆی بگریت و کراسه که ی دانه که نیت، له فهرمووده کان و کۆمه لیک نیشانه ی تره وه نه وه ده رده که ویت که عوسمان رۆژی له رۆژان ده بیته خه لیفه. ته نه ا عوسمان، خۆی

^۱ فضائل الصحابة (۶۰/۱)، اسناده صحیح.

^۲ المصدر السابق.

^۳ فضائل الصحابة (۶۱۳/۱)، اسناده صحیح، الطبقات (۶۶/۳)، (۶۷).

ئەم راسىيانەى دەزانى وەكو نەينىيەكى پىغەمبەر ﷺ لای خۆى پاراستبووى و
 نەيدەدرکاند. وەك دەرىشكەوتووہ كە فەرمووى بە عائىشە بچۆرە ئەولاوہ، واتاى
 ئەوہىە گەرەكى بووہ بە نەينىى و دووقۆلى قسەى بۆ بکات و كەسى تر لە ژوورەكەدا
 نەبىت، عوسمان رەنگى گۆرا ئەوہش بەلگەىە لەسەر سەختى و ناھەموارى ئاژاوہكە،
 عائىشە نەينىيەكان دەبەستىتەوہ بە ئاژاوہكەوہ، بۆيە عوسمان ھەموو لائەو پالەكان بۆ
 شەپکردن، لەچواردەورى خۆى رەتدەكاتەوہ و كار دەگاتە ئەوہى بە ناحق ئىمامى
 عوسمان شەھىد بکەن، ھەروہا ئەم نەينىيانە چەندىن ئاماژەى تر لەناواخنداىە بۆ
 ئىمامى عوسمان، لەمەر داكەندنى كراسەكەى بەرى ھەلۆيىستى گونجاوو دروستى
 ھەبىت و حەقەن ئاژاوہىەك دەكەويىتە تەمەن و سەردەمى عوسمانەوہ لە كۆمەلەىك
 فەرمودەشدا بە راشكاوى ھاتوو بەلام بەنەينىى ھىشتەنەوہى وردەكارىيەكەى بۆ
 شاردنەوہى چەندىن شتى تری پەيوەندار بووہ، كە چەند ھىكمەتەك لەپاراستنى ئەم
 نەينىيانەدا ھەيە. كاتەك عوسمان رەفرى كوشتار دەكات لە كاتى گەمارۆدانەكەيدا لە
 خۆيەوہ نەيكردووہ، وەختەيكيش مونافىقەكان، پىشنيارىيان كرد كە عوسمان واز لە
 خەلافەت بھينىت، ئەو رافەى ھالى خۆى دەكات و رافەى وازنەھينانى لە
 خەلافەتەكەشان بۆ دەكات. ئەم دوو ھەلۆيىستە مێژوونوسان و لىكۆلەرەوان پرسیار
 دەكەن ھۆى چى بوو عوسمان وای كردو ئالۆزى دروست كرد؟^(۱) لەراستیدا ئاژاوہى
 كوشتنى نارەوای ئىمامى عوسمان لەكۆزى ئەو پرووداوانەدايە كە پىغەمبەر ﷺ لە ژيانى
 خۆيدا باسى كردووہ و ھەوالى داوہ كە دىتە كايەوہ، ئەويش وەكو زانستىكى غەيب
 خودا نىشانیداوہ و فرمانىشى پى كرد بۆ خەلەكى و بەتايبەت بۆ عوسمانى رۆشن بکاتەوہ و
 بەم شىوہىەش چارەسەرى بکات و بە ھىمنى و گفتوگۆ مامەلەبکات و كوشتار نەكات و
 شەپ ھەلگىرسىتەت^(۲). كەواتە نىوہپۆكى ئەم ھەراو مەرافەيە بۆ عوسمان و بۆ خەلەكى
 ناشكرا نەكراوہ و ھەتا پۆزى خۆى پارىژراوہ، عوسمانىش بە پىتى ئەو پەيمانەى دابووى
 جوولایەوہ.

^۱ فتنة مقتل عثمان، محمد عبدالله الغبان (٤٨/١).

^۲ المصدر نفسه.

باسی پینجه‌م: عوسمان، له سه‌رده‌می نه‌بویه‌گری صدیق و عومه‌ری فاروقدا

یه‌که‌م: له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌گری صدیقدا

۱- له خه‌لافه‌تی نه‌بویه‌گردا، عوسمانی کورپ عه‌فان، یه‌کیتک بووه له‌ئه‌ندامانی
راویژکاری له‌بابه‌ته هه‌نوکه‌بیه‌کانی ولّاتدا. عوسمان، یه‌کیتک بووه له‌هاوله‌و
راویژیی‌کراوه‌کانی نه‌بویه‌کرو راویژچوونه‌کانی له‌کیششه هه‌ره گرنه‌گه‌کاندا وه‌رگیراوه.
هه‌روه‌ها دووه‌مین که‌س بووه له‌باوه‌پیت‌کراوه‌کانی لای نه‌بویه‌گری صدیق. عومه‌ری
خه‌تاب بۆ یه‌کلاکردنه‌وه‌ی پرسه‌کان و تاو‌پکردنی ته‌نگانه‌کان عوسمانی هه‌بووه بۆ له‌سه‌ر
خۆیی و نه‌رمونیانیی. عومه‌ر، وه‌زیری خه‌لافه‌تی صدیق بوو، عوسمانیش ئه‌مینداریی
گشتیی ده‌وله‌ته‌که‌ی بوو بوو، له‌هه‌مان‌کاتدا نووسه‌ری گه‌وره‌و شه‌ره‌فی مه‌زنی
خه‌لافه‌ت بووه^(۱). بۆ چوونه‌کانی عوسمان، لای نه‌بویه‌گری صدیق سه‌نگین بوو، دوا‌ی
ئه‌وه‌ی نه‌بویه‌کر سه‌رکه‌وت به‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌ی هه‌لگه‌پراوه‌کاندا ویستی پۆم قه‌لاچۆ
بکات و له‌شکرێکی تیکۆشه‌ری ده‌رکرد بۆ چواره‌ه‌وری ولّات و گه‌را به‌ناو خه‌لکداو
راویژی پێ‌کردن هه‌رچیان به‌باشزانی وتیان، نه‌بویه‌کر هه‌ر کۆلێ نه‌دا، فه‌رمووی چیت‌ر
ده‌زانن؟ عوسمان وتی: من واده‌زام تۆ خه‌مخۆری ئه‌هلی ئهم دینه‌یت و زۆریش دلسۆزی
بۆیان، من بۆچونی‌کم هه‌یه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی، تۆ پێداگری به‌سه‌ر
ریشه‌کێش‌کردنیان، تۆ که‌سێکی پارا نیت^(۲). ته‌له‌و زوی‌پرو سه‌عدو نه‌بوعوبه‌یده‌و
سه‌عیدی زه‌یدو ئه‌وانه‌ی ئاماده‌ی کۆبونه‌وه‌که‌ بوون له‌کۆچه‌ری و ئه‌نسارییه‌کان، وتیان:
عوسمان راست ده‌کات، ئه‌ویش به‌گوێی کردو هه‌لێ پاچین^(۳). جاریکی تر نه‌بویه‌گری
صدیق ویستی والیه‌ک بنی‌ریت بۆ به‌حه‌رین و له‌مباریه‌وه راویژی کرد به‌هاوله‌لان،
عوسمان وتی: پیاویک بنی‌ره، که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی‌تی بۆلایان و ئیسلامه‌تی و
گوێ‌پا‌ه‌لییان پێشکه‌ش کردی‌ت و بیناسن و بیاناسیت، هه‌روه‌ها بزائن خه‌لکی کوێ‌یه

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۵۸).

^۲ تاریخ دمشق لابن عساکر (۲/ ۶۳، ۶۴)، أبوبکر الصديق للصلاحي (ص ۳۶۴).

^۳ أبوبکر الصديق للصلاحي (ص ۳۶۴).

یہ عنی (عہلای کوری خہزہ می)، ئەبوبە کریش بەقسە ی عوسمانی کردو عەلای هەنارد
بۆ بەحرەین^(۱).

هەر وەها کاتیەک نەخۆشی زۆری بۆ ئەبوبە کر هینا، کەوتە پراویژکردن بە خەلک، تا
بزانیت کێیان پێ خۆشە لەدوای ئەو فەرمانرەوایی بگریته دەست، ئەبوبە کر لە دوای
خۆی ناماژە ی کرد بۆ عومەر، پای عوسمانیش بۆ عومەر ئەمەبوو (ئە ی خودای گەورە
بەپێی ئەو زانیاریە ی من هەمە عومەر نەینییە کانی لە ناشکراکانی چاکترە، لە ناو
ئێمە شدا لە عومەر چاکترمان نییە)^(۲)، ئەبوبە کریش وتی: پەحمەتی خودای لیبیت
وہ للآلہی ئەگەر بیکەمە فەرمانرەواتان نہ یاریتان ناکات و دژتان ناوہستیتەوہ^(۳).

قەیرانیکی ئابووری لەسەردەمی ئەبوبە کری سدیقا

ئێبنو عباس دەلالت "کەوتینە بێ بارانی لەسەردەمی سدیقا، خەلک کۆبوونەوہ و
چوونە لای ئەبوبە کر وتیان: ئاسمان باران نابارینیت و زەویش هیچ سەوز ناکات، خەلکیش
لە تەنگانە و ناپەحمەتی و ناسۆردان، ئەبوبە کریش فەرموی بچنەوہ و خۆتان بگرن هیچتان
چنگ ناکەوێت، بەلکە خودای گەورە بە ھۆی بەخشنەدییەکی گوشادەوہ دەوورتان لێ
بکاتەوہ، ئێبن عباس دەلالت زۆری پێ نەچوو کاروانیی، بارەخواردنی ئیمامی عوسمان
ہاتەوہ، چی ھات باری سەد و شتر گەم بوو یان خواردن، خەلک ھوتەرەیان کردە بەر
دەرگای عوسمان و پژان بەسەریدا. عوسمان ھاتە ناو حەشاماتە سەرمایەدارەکان و وتی
چیتان دەوێت؟ وتیان وشکە سالییە و ئاسمان باران نابارینیت و زەوی سمچقە سەوز
ناکات و خەلکی لە سەختی ژياندا یە، بیستومانە تۆ باراشیکی بێ شومارت لایە پێمان
بفرۆشە تا ئێمەش بلاوی کەینەوہ بە ناو موسلماناندا بەشی ھەژاران بەدین. ئەویش
فەرموی بەسەرچاو فەرموون بیکرن، سەرمایەدارەکان چوون ژوورەوہ و بارەکان لە مائی
عوسمان دانرابوون، ئادە ی بازارگەنەکان چەند قازانجیم پێ دەدەن بەرامبەر ئەو بارانە ی کە

^۱ کنز العمال (۶۲۰/۵)، رقم (۱۴۰۹۳)، القیود الواردة علی سلطۃ الدولۃ عبداللہ الکیلانی (ص ۱۶۹)،
تاریخ الطبری (۱۲۲/۴).

^۲ الکامل لابن الاثیر (۷۹/۲)، الخلفاء الراشدون عمود شاکر (ص ۱۰۱).

^۳ الکامل لابن الاثیر (۷۹/۲).

نیشانه‌یه‌کی تری عوسمان ئەو‌هیه دوورترین کەس بوو لە دو‌روویی و لە دو‌روو‌ه‌کانیش^(۱).

دوو‌ه‌م: ئە‌س‌ه‌رده‌می عوم‌ه‌ری فاروق‌دا

عوسمان، پ‌ل‌ه‌و پای‌ه‌یه‌کی بە‌رزی ه‌ه‌بوو لە ئی‌مامی عوم‌ه‌ر، ئە‌گ‌ه‌ر خ‌ه‌ل‌کی بیان وێ‌ست‌ایه پ‌رسیاری ش‌ت‌ی‌ک لە عوم‌ه‌ر ب‌ک‌ه‌ن، د‌ه‌ی‌ن‌ا‌ر‌د‌ن بۆ لای عوسمان و ع‌ه‌د‌و‌ل‌پ‌ه‌ ح‌م‌انی ک‌و‌ری ع‌ه‌و‌ف، بە‌عوسمان‌ی‌ش‌یان د‌ه‌و‌ت، پ‌اش‌کۆ (پ‌اش‌کۆ: لە‌زمانی ع‌ه‌ر‌ه‌ب‌یدا ئە‌و ک‌ه‌س‌ه‌یه لە پ‌شتی ک‌ه‌س‌ی‌کی ت‌ر‌ه‌ه س‌واری و‌ل‌ا‌خ‌ی‌کی ب‌و‌ی‌ت، بە‌لام لە پ‌ووی د‌ه‌س‌ه‌ل‌ت‌ه‌وه، ئە‌م ناو‌ه بە ک‌ه‌س‌ی‌ک د‌و‌ت‌ر‌ی‌ت ک‌ه ح‌ه‌ز‌ی‌ک‌ه‌ن ج‌ی‌گ‌ه‌ی س‌ه‌رۆ‌ک ب‌گ‌ر‌ی‌ت‌ه‌وه)، عوم‌ه‌ر لە‌گ‌ه‌ل عوسمان‌دا د‌ه‌س‌ت‌یان ن‌ه‌ش‌ک‌ایه بە‌س‌ه‌ر ک‌ا‌ر‌ی‌ک‌دا، د‌ه‌چ‌و‌ن‌ه لای ع‌ه‌ب‌اس و لە‌گ‌ه‌ل‌دا د‌ه‌ب‌و‌ن بە‌سیان^(۲)، ج‌ا‌ر‌ی‌ک‌یان و‌ا‌ر‌و‌ی‌دا عوم‌ه‌ر چ‌و‌ه س‌ه‌ر‌دان‌ی پ‌ه‌ع‌ی‌ه‌ت و د‌ه‌ی‌ک‌ر‌د بە‌س‌ه‌ر‌ب‌از، ک‌ه پ‌ی‌یان د‌ه‌و‌ت‌را (س‌ه‌ر‌ب‌ازی ن‌ا‌ز‌ا‌دی)، عوسمان ه‌ات و پ‌رسیاری ل‌ی‌ک‌ر‌د و‌تی: چ‌یت ب‌ی‌س‌ت‌و‌ه؟ چ‌یت د‌ه‌و‌ی‌ت؟ عوم‌ه‌ر ج‌ا‌ر‌ی‌دا و‌ه‌ر‌ن بۆ نو‌ی‌ژ، (الصلاة جامعة)، پ‌اشان ر‌ای‌گ‌ه‌یان‌د ک‌ه ئە‌م‌ه ک‌ا‌ر‌ی‌کی گ‌ر‌نگ‌ه بۆ غ‌ه‌زای ع‌ی‌راق^(۳).

ج‌ا‌ر‌ی‌کی ت‌ر ئە‌ب‌و‌ع‌وب‌ه‌ی‌ده، ج‌وابی ن‌ا‌ر‌د بۆ عوم‌ه‌ر بۆ ئە‌و‌ه‌ی ه‌ه‌نگ‌ا‌و‌ن‌ی‌ت، بۆ پ‌ز‌گ‌ا‌ر‌ک‌ر‌د‌نی ق‌ود‌س، عوم‌ه‌ر پ‌ا‌و‌ی‌ژی ک‌ر‌د بە‌ خ‌ه‌ل‌کی و عوسمان نام‌ا‌ژ‌ه‌ی بۆ ئە‌و‌ه‌ ک‌ر‌د با خ‌ۆ‌مان ق‌ای‌م و ق‌و‌ل ن‌ه‌ک‌ه‌ی‌ن و ئە‌س‌پ ت‌ا‌و‌ن‌ه‌د‌ه‌ی‌ن، با بە‌ ه‌اک‌ه‌ز‌ایی ب‌چ‌ی‌ن بۆ ئە‌و‌ه‌ی ب‌ی‌ت‌ه پ‌س‌وایی و س‌ه‌ر‌ش‌ۆ‌ری بۆ‌یان، و‌تی بە‌ عوم‌ه‌ر ئە‌گ‌ه‌ر س‌ه‌ر‌ق‌ال‌ی خ‌ۆ‌نام‌ا‌د‌ه‌ ک‌ر‌د‌ن ب‌ی‌ت و ن‌ه‌چ‌یت‌ه س‌ه‌ریان ئە‌وا و‌ا‌ت‌ی‌د‌ه‌گ‌ه‌ن تۆ لە‌ بازو‌یان د‌ه‌ت‌ر‌س‌ی‌ت و خ‌ۆ‌ت بۆ ش‌ه‌ری ئە‌وان پ‌ی‌ک‌ه‌وه د‌ه‌ن‌ی‌ت، ه‌ی‌چ ش‌ت‌ی‌ک بە‌ک‌ه‌ل‌ک ن‌ای‌ه‌ت، ج‌گ‌ه‌ لە‌د‌ه‌ر‌چ‌و‌ون، بۆ‌ئ‌ه‌و‌ی د‌ا‌ب‌ا‌ر‌ی‌ن‌ه س‌ه‌ریان و بە‌ سو‌کی ب‌ی‌ان‌گ‌ر‌ی‌ن و س‌ه‌ر‌ان‌ه‌یان ل‌ی ب‌س‌ی‌ن^(۴)، عوم‌ه‌ر‌یش ه‌ی‌ر‌ش‌ب‌ر‌د‌نی پ‌ه‌س‌ه‌ند ک‌ر‌د و وای پ‌ی‌خ‌ۆ‌ش

^۱ شهيد الدار (ص ۲۲، ۲۳).

^۲ تاريخ الطبري (۸۳/۴)، المرتضى للندوي، ص (۱۳۱) ..

^۳ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الجابر (ص ۶۳).

^۴ عثمان بن عفان محمد حسين هيكل (ص ۴۷)، نقلا عن السياسة المالية لعثمان بن عفان (ص ۲۴).

بوو به هه‌رزان بشکیتته‌وه به‌سه‌ر موسلماناندا، ئایا گه‌مارۆیان بده‌ین یان به‌سه‌ریاندا بده‌ین^(١).

پیشتریش له‌سه‌ره‌تای وه‌رگرتنی خه‌لافه‌تدا، ئیمامی عومه‌ر راوێژی کرد به‌هاوه‌له‌ دیاره‌کان بو‌ ده‌رماله‌ی خۆی له‌ به‌یتولمالی موسلمانان، عوسمان پێی وت: لێی بخۆ به‌شی خه‌لکیشی لێ بده‌، به‌ راستی پله‌و پایه‌ی عوسمان له‌ خه‌لافه‌تی ئیمامی عومه‌ردا وه‌کو پله‌وپایه‌ی وه‌زیری ده‌سته‌راست وابوو، ده‌توانین بڵێین پله‌و پایه‌ی عومه‌ری هه‌بووه‌، له‌ خه‌لافه‌تی صدیقدا که‌ بو‌ غه‌یری ئه‌و ده‌ستی نه‌دا‌بوو - ئه‌بویه‌که‌ به‌به‌زه‌یه‌ترین که‌سه‌بووه‌ به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک، عومه‌ر توندترین که‌س بووه‌ بو‌ حق سه‌ندن و ئایینی خودا، خودای گه‌وره‌ برپشتی عومه‌رو به‌زه‌ی ئه‌بویه‌که‌ی ئاوێته‌ یه‌که‌ کردبوو به‌ هه‌ردووکیان خه‌لافه‌تیکی راسته‌قینه‌و سیاسه‌تیکی دادوه‌رانه‌و پشتینیکی ئه‌ستوریان دروستکردبوو. عوسمان، له‌ سۆزو به‌زه‌بیدا، زۆر له‌ صدیق ده‌چوو. عومه‌ریش له‌سه‌ر رێبازی خۆی بوو له‌ توندوتۆڵیدا، کاتیک کاری گه‌رته‌ ده‌ست خودای گه‌وره‌ عوسمانی کرده‌ وه‌زیری یه‌که‌می خه‌لافه‌ته‌که‌ی بو‌ قه‌ره‌بووی به‌زه‌ی و سۆزی ئه‌بویه‌که‌ی صدیق، دیسانه‌وه‌ به‌ هه‌ردوکیانه‌وه‌ نمونه‌یه‌کی زیندوویان به‌رپا کرد، له‌ پوی رێکه‌خستنی ده‌سه‌لات و به‌رپوه‌بردنی ئومه‌ته‌وه‌ که‌ وردترین سیاسه‌ت و دادوه‌ری بوو. خه‌لک چاک، ئه‌م پله‌و پایه‌ی عوسمانه‌ ده‌زانن له‌ خه‌لافه‌تی عومه‌ردا، هه‌ر عوسمان بوو ئاماژه‌ی کرد بو‌ عومه‌ر دیوان دروست بکات و میژوو به‌روار بنوسی‌ت، وه‌کو ریوايه‌ت کراوه‌.

١- دانانی دیوان

وه‌ختیک رزگارکردن په‌ره‌ی سه‌ندو سه‌روه‌ت و سامان بێ شو‌ماربوو، عومه‌ر ده‌سته‌یه‌که‌ له‌هاوه‌لاتی کو‌کرده‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌م داراییه‌، راوێژیان پێ بکات، عوسمان وتی: داراییه‌کی زۆرمان هه‌یه‌، خه‌لکیش پرش و بلاوه‌، ئه‌گه‌ر ئاماریک نه‌نووسین بو‌ ئه‌وه‌ی بزاین کێ وه‌ری ده‌گرێت و کێ وه‌ری ناگرێت، ده‌که‌وینه‌ هه‌له‌و مه‌ترسییه‌وه‌و کاروباره‌کانمان گه‌نده‌ل ده‌ییت. عومه‌ریش له‌سه‌ر بو‌چوونه‌که‌ی عوسمان ته‌سه‌له‌ی دا دیوان دا‌بنێن و لیست دروست بکه‌ن بو‌ تۆمارکردنی ناوی خه‌لک^(٢).

^١ عثمان بن عفان الخليفة الشاکر (ص ٦٣).

^٢ تاریخ الطبری (٢٠٣/٥)، عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ٦٠).

۲- میژوو

له هەندێك پێوايه تدا هاتوو هه‌و كه سه‌ی كه ئاماژه‌ی كرد بۆ ئیمامی عومەر میژووی سالی كۆچی دابینیت و مانگی موحه‌رهم بكاته سه‌ره‌تای سال، ئیمامی عوسمان بو. ئەمەش پاش پێككه‌وتن بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی كه سه‌ره‌تای میژووی ئیسلامی، له‌كۆچی پێغه‌مبهره‌وه ده‌ست پێ بكهن ﷺ. چونكه له‌و رۆژه‌وه حه‌ق له‌ ناحه‌ق جیا كرايه‌وه وه‌لاوێرا، چه‌ندین بۆچوون هاته‌ ئاراوه كام مانگ بكه‌نه سه‌ره‌تای سال؟ عوسمان وتی: وام پێ خۆشه‌ موحه‌رهم سه‌ره‌تای سال بیت، چونكه مانگی موحه‌رهم یه‌كه‌م مانگیشه‌ له‌ ژماردندا، له‌و مانگه‌دا خه‌لك له‌ حه‌ج ده‌گه‌رێنه‌وه، عومهر و هاوه‌له‌ ئاماده‌بووه‌كان رازی بوون به‌ بۆچوونه‌كه‌ی عوسمان و پێریان له‌سه‌ر داو كرا به‌ په‌یڕه‌وی به‌رواری میژووی ئیسلام^(۱).

۳- زه‌وییه‌كانی باج و ده‌رامه‌ت

عوسمان یه‌كێك بوو له‌وانه‌ی پشتگیری عومهری ده‌كرد كه زه‌وییه‌ پزگار كراوه‌كان، دابه‌ش نه‌كړیت به‌سه‌ر سه‌ریازه‌كاندا، به‌لكه وه‌ك ده‌سمایه‌یه‌ك به‌یئرێته‌وه بۆ موسته‌لمانه‌كان و نه‌وه‌كانی دوا‌ی خۆیان.

۴- حه‌ج كردنی عوسمان له‌گه‌ڵ دایکی ئیمانداراندا^(۲)

عومهری كۆری خه‌تاب له‌ سالی سیانزه كرایه‌ خه‌لیفه، هه‌ر له‌و ساله‌دا عه‌بدولپه‌همانی كۆری عوفی كرده سه‌رقافله‌ی حاجیان، دیسانه‌وه عومهر سالی بیست و سێ حه‌جی كرده‌وه، هه‌ر له‌و ساله‌دا رۆخسه‌تی دا به‌خێزانێكه‌ی پێغه‌مبهر ﷺ بچن بۆ حه‌ج و له‌ كه‌ژاوه‌دا هه‌لیان گرتن و عوسمان و عه‌بدولپه‌همانی له‌گه‌لیان ئارد، عوسمان له‌سه‌ر ولاخه‌كه‌ی ده‌رۆیشت له‌ پشتیانوه، نه‌یده‌ه‌یشت كه‌س نزیکیان بكه‌وتنه‌وه و له‌ هه‌ر مه‌نزله‌یه‌ك عومهر لایبدايه، نه‌ویش لایده‌دان. عوسمان و عه‌بدولپه‌همان، له‌ شیوێكه‌دا دایانه‌زاندن و خۆیان كه‌وتنه‌ خواری شیوه‌كه‌وه بۆ ئەوه‌ی كه‌س تێ نه‌په‌ریت به‌سه‌ریاندا^(۳).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۶۰).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۲۵).

^۳ طبقات ابن سعد (۱۳۴/۳)، انساب الاشراف للبلاذري (۴۶۵/۱، ۴۶۶) مجلة البحوث الاسلامية العدد العاشر (ص ۲۶۳).

به شی دووهم:

**جینشینکردنی عوسمان و ریازی حوکهکردنی و
گرنگترین ناکاره که سییه کانی**

باسی یه کهم: جینشینکردنی عوسمان

یه کهم: په پیره وکردنی تیځه یشتنی عومهریانه له خه لافه تدا

عومهری کورې خه تاب بهرده وام بایه خی دهدا به یه کپیزی گهل و ناینده یان، هه تا دواهمین ساته کانی ژیانی، هه رچهنده نازاری برینه ناسوره کانی ببوه کوسپ بؤی، به لام هه لویتسته کانی سهره مەرگی ده رمانیځکی هه میسه زیندون، چونکه له باوه پری قول و دلسوزی و له خو بو و دووییوه سهرچاوه ی گرتبوو^(۱). عومهری فاروق لهو ساته وه خته سه خته دا توانی ریچکه یه کی نوی دابریو یت بؤ ده ستینشانکردنی خلافت، که پیشوتر نه بوو. نه مهش دیاره به لگه یه کی به رچاوو داناییه کی روشنه له سهر سیاسه تی حوکمرانی ولاتی نیسلام. له وده مه ی پیغه مبر ﷺ کوچی دواپی کرد، به راشکاوی جینگره وه ی دوا ی خوی دیاری نه کرد، هه روه ها نه بویه کر کوچی دواپی کرد به راویژکردن له نیوان گه وره هاوه لاند ا عومهر کرا به جینشین. کاتیک عومهری فاروقیش له سهر به رپه ی مەرگ بوو داوا ی لیکرا جینشین دابنیت، ماوه یه کی پیری لیکرده وهو بریاریدا ریچکه یه کی تر بینیته ناراه که له گهل نهو شوین و سهرده مه دا بگوغیت، خه لک به گشتی یه کده نگ و کؤک بوون له سهر ریژو فه لئی نه بویه کر، دوا ی پیغه مبر ﷺ. هیچ نه گه ریځکی ناکوکی و دوویه ره کی له م بواره دا نه بوو، به تاییه ت پیغه مبر ﷺ به کردارو گوftar نومه تی ریتمایی کردبوو که نه بویه کر شیاوی نه م کاره یه له دوا ی خوی. به هه مان شیوه نه بویه کری سدیقیش کاتیک عومهری کرده خلیفه باش ده یزانی که تیکر پای باوه وداران قه ناعه تیان وایه عومهر، له هه مووان به ریژترو به هیژترو بؤ هه لگرتنی لیپرسراویتی پاش نه بویه کر، بویه له پاش راویژی که له باوه وداران کردیانه خلیفه و هیچ که س و لایه ک نه یار نه بوو نیجماع کرا له سهر په یمان پیدانی^(۲)، به لام ریچکه ی هه لباردنی خلیفه ی نوی خرایه نه ستوی ژماره یه کی دیاری کراو له هاوه لانی پیغه مبر ﷺ واته خرایه دهستی (نه نجمونه ی راویژکاران)، نه م دهسته یه ش له شه ش هاوه لدا قه تیس کرابوو، هه مووشیان شیاوی نهو کارو هه رمانه بوون که هه لئی سوړینن. هه رچهنده نه م شه ش

^۱ الخلیفة الفاروق عمر بن الخطاب، (ص ۱۶۱).

^۲ أولیات الفاروق، د. غالب عبدالکافی القرشي، (ص ۱۲۲).

هاوهله هممويان له يهك ناستدا نه بوون، عومهرى فاروق، شىوازی ههلبژاردن و ماوه كهى بۆ ديارى كردن، ههروهها ژمارهى دهنگه برپاردههرويه كلاكهروه كهى بۆ ديارى كردن، ههروهها حوكمى كۆبوونهوه كهى دهستنيشانكردو چارهسهرى تهگهركانهيشى بۆ روونكردنهوه، گهر دهنگهكان بهرامبهر بوون چون چارهى بكهن، فرمانى دهركرد كه كۆمهلىك سهربازى خودايى، چاوداشتى رهوتى ههلبژاردنهكه بكهن و سزاي نهو كهسه بدن كه پيچهوانهى پاى گشتى دهجوليتتهوه ريگريش بكهن له گهړهلاوژه نههتلن هيچ كهسيك بچيته ژوورهكهيان و گوڤيان لى بگريته و قسهكانى نهنجومهنو مهجليسى (نههلى حهلو وعقد)^(١) دزهى پى نهكريت.

ليژدها پهندهكانى پلان و بهرنامهكهى عومهر ليكدهدهينهوه:

١- عومهر، ژماره و ناوى نهو هاوهلانهى دهستنيشان كرد كه نهنجومهنى راويژكارى پيكدهيئن، ژمارهيان شەش هاوهل بوو: (عهلى كورپى نهبو تاليب، عوسمانى كورپى عهفان، عەبدولرەحماني كورپى عهوف، سهعدى كورپى نهبى وهقاص، زوبيري كورپى عهوام و تهلمهى كورپى عوبهيدوللا) بوون، بهلام سهعيدى كورپى زهيديان تيا نهبوو كه له ده كهسه مژده پيډراوهكانى بهههشته، پيډهچيت، ههلاواردنى نهو لهبهر نهوهبوويت كه لههۆزى بهنى عهديهيه^(٢)، عومهريش سوريو لهسهر دوورخستنهوهى خزمانى له فرمانرهبويهتى، ههر خۆى لهبهر نهههش سهعيدى جياكردهوه له ليستى پالتيوراوان و راويژكاران، چونكه خزمى نزيكى خۆى بوو^(٣).

٢- لهشىوازی ههلبژاردنى جيئشين (خهليفه) دا، عومهر فرمانى پيكردن لهمالى يهكيكياندا كۆ ببنهوه و راويژ بكهن، عهبدوللاى كورپى ئيمامى عومهريشيان لهگهلا بوو، تنهها وهك راويژپيكراوو هيچى تر، هيچ كاريكيان به عهبدوللا نهسپاردبوو. سوههيبى رۆميشيان له ماوهى راويژكردنهكهدا كردبووه پيشنوژو ئيمامى خهلك. ئيمامى عومهر پيى فرموو: نهى صوههيب، لهم سى رۆژدها ئيمامى بهرنوژوى كردن به، بۆ

^١ اوليات الفاروق، د. غالب عبدالكافي القرشي، (ص ١٢٢).

^٢ البداية والنهاية (١٤٢/٤).

^٣ الخلفاء الراشدين الماخدي، (ص ٩٨).

ئەوھى يەككىك لەم شەش ھاوئە ئەبىتتە ئىمامو پېشنوئىژو چانسى لەپالائوتنەكەدا بەرزىكاتەوھە بۆ خەلافەت^(۱). ھەرۋەھا عومەر فرمانى كرد بە مىقدادى كورى ئەسودو ئەبو تەلھەى ئەنسارى كە پارىژگارى و چاودىژى پەوتى ھەلئىژاردنەكە بىكەن^(۲).

۳- ماوھى ھەلئىژاردن يان راوئىژكردن: عومەرى فاروق، سى پۆژى ديارى كردو بە ماوھىەكى گونجاوى زانى بۆ ديارىكردنى خەلىفە لەدواى خۆى، گەر لەمە زياتر يىت ماناى وايە درزى دووبەرەكى بەرفراوانتر دەبىت، بۆيە پىتى وتن "با خۆرى پۆژى چوارەم ھەلئەبىت، ئىوھە يەككىكتان نەكردىبىت بە ئەمىر"^(۳).

۴- ژمارەى ئەو دەنگانەى كە بەسە بۆ ھەلئىژاردنى خەلىفە: ئىبن وسەعد بە سەنەدىك كە پىاوەكانى ساغن، ھىناوئەتەى، ئىمامى عومەر فەرموويەتەى بە سوھەب سى پۆژ بەرنوئىژى بىكە بۆ خەلك، ئەم كۆمەلەش (شەش ھاوئەلەكە) بىر بەدە لە مالىكدا ئەگەر يەكەدەنگ بوون لەسەر پىاويككىيانو يەككىكىيان لاسارى دەكرد، ئەوھە بەدە لەگەردنى^(۴). عومەر، فەرمانى دا ئەو كەسەى دەبەوئىت پىنچەوانەى ئەم دەستەبە بىجولئەتەوھە دارى دەستى موسلمانان بشكىنئەت و دووبەرەكى بىخاتە ئىوانىانەوھەبىكوزن، لەژىر پۆشنایى ئەم فەرموودەبەى پىنچەمبەردا ﷺ "ئەگەر ئىوھە لەسەر يەككىك كۆك و تەبابوون كەسكى تر ھاتو وىستى دارى دەستان بشكىنئەت يان دووبەرەكى بىخاتە ئىوانتەنەوھە ئەوا بىكوزن"^(۵).

ئەوھى لە پەراوھە مۆزوويەكاندا ھاتوھە، گوايە ئىمامى عومەر فەرمانى كردوھە، بەكۆبونوھەو پراوئىژ كردنو وتوئەتەى ئەگەر پىنچىيان كۆك بوون لەسەر يەككىكىيانو دانەبەكان لارى كرد بە شمشىر بەدن لە گەردنى، ئەگەر چارايان كۆك بىو پىاويككىيان ھەلئىژارد، بەلام دوانيان لارى ھەبوو بەدن لە گەردنى ھەردووكىيان^(۶)، ئەمە پىوايەتەكى نادروستەو سەنەدى تەواو نىيە. بەلكو لەو پىوايەتە ناقتۆلانەبە كە (ئەبو مىخنەقى

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدون للبنساي (ص ۲۱۳).

^۲ أشهر مشاهير الاسلام في الحزب والسياسة (ص ۶۴۸).

^۳ الطبقات لابن سعد (۳/۳۶۴).

^۴ الطبقات لابن سعد (۳/۳۴۲).

^۵ مسلم (۳/۱۴۸۰).

^۶ تاريخ الطبري (۵/۲۲۶).

٦- بەرەيهەك سەربازى كرده چاودىرى ھەلبۇاردنەكە، تا رېڭىرى لەناژاۋەو گەرەلاۋژە بىكەن.

ئىمامى عومەر داۋاي لە ئەبو تەلھەى ئەنصارى كىردو پىتى فەرموو ئەى ئەبو تەلھە خوداى گەرە ئىتوھى بە ھۆى ئىسلامەو بەرزكردەو، پەنجا پىاۋى ئەنساى ھەلبۇژە با سەپەرشتى ئەم دەستەيە بىكەن و پاسەوانيان بىت ھەتا پىاۋىك لە خۇيان ھەلدەبۇژىن^(١). ھەرەھا فەرموۋى بە مىقدادى كورپى ئەسودە "ھەركاتىك منتان خستە گۆرەكەم، پاشان ئەم دەستەيە كۆبكەنەو لە مالىكدا ھەتا يەكىك لەخۇيان ھەلدەبۇژىن بەخەلىفە"^(٢).

٧- رېڭەدان بە فەرمانپروايى كەسىك كە كەسى لەو بەرپۇژىش ھەبىت. يەكىك لەبەرۋىوومەكانى پروداۋى راۋىژكردن، رېڭەدانە بە گرتنە دەستى بەرپرسىارىتى لەلەين كەسىكەو كە لەھەمان كاتىشدا لەو پاىەدارتەر ھەبوو، ھەرەك ئىمامى عومەر دەستەى راۋىژكارى كىرد بە شەش كەس و چاكىش دەيزانى ھەندىكىيان لە ھەندىكى تىران بەرپۇژىن، ئەم جۆرە نەخشانە لەژيانى ئىمامى عومەردا ھەيە تەنانەت لەو كاربەدەستانەى كە كىردوونى بە سەپەرشتىارى شارەكان بە چەندەھا شىۋە ھەلى سەنگاندوون تەنبا فەزلى دىندارى نەدەكردە پىتوەر، بەلكو زياتر دەگەرەپەو سەر فەرھەنگ و باگراۋەندى سىياسى كەسەكان، لەگەل ئەوھشدا خۆى دەپاراست لەسەرپىچى شەرع، بۆ نمونە موغابىو موغەيرەى شوغەو عەمرى كورپى عاسى كىردە كاربەدەست، ھەرچەندە لە پروى دىندارى و زانىارىيەو لەوان بەرپۇژىر ھەبوو، ھەرەھا ئەبو دەرداى كىردە والى شام و ئىبن مەسعودىشى كىردە والى كوفە^(٣).

٨- عومەر، لە نىۋان دىارىكىردن و دىارى نەكىردنى جىگەرەو ھى خۇيدا تىل نىشانىكى كىرد، ئىمامى عومەر، دىارىكىردن و دىارى نەكىردنى لە يەككاتدا كۆكردەو، واتە ۋەكو ئىمامى ئەبو بەكر پالىۋراۋى دەستىشان كىرد، بەلام بە راشكاۋى ناماۋەى بۆ نەكىرد

^١ تاريخ الطبري (٢٥٥/٥).

^٢ المصدر السابق.

^٣ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (٩٧/٢).

بەھەمان شىۋەي پىتغەمبەر ﷺ، ئىمامى عومەرىش شەش ھاۋەلى دىارى كىردو داۋاى لىكردن لەنىو خۇياندا پراۋىژ بىكن^(۱).

۹- پراۋىژكردن، تەنھا لەدەنگدانى شەش ھاۋەلەكەدا كورت ھەلئەھاتوۋە قەتئىس بوۋىت. ئىمامى عومەر، دەيزانى پراۋىژكردنەكە بە دەنگدانى ئەم شەش ھاۋەلە كۆتايى نايەت، بەلگە دەبىت راي گشتى خەلكى مەدىنە ۋەرىگرن. دانانى سى پۆزىش بۆ رايۋى خۆى لەخۇيدا مۆلەتتەك بۆ پراۋىژكردن ۋەرگرتنى راي خەللك، تا بزانن كى بىتتە خەلىفە ۋە كىيان پى باشە بىكرىتە فەرمانپروا، ئەمەش بە پى زۆرىنەى دەنگى ئامادەبوانى شارى مەدىنە كە شارى كۆچەريان ۋە ھاۋەلە مەزەكانە. راي ئەو كەسە مەدىنەبىيانش ۋەرىگرن كە لەشارو شوئى تر نىشتەجى بوبون، بۆ ئەۋەى لە پىكەكەوتنەكەدا تەۋاكەرى ئەۋانى تر بن. مەدىنە ھەتا سالى (۲۳)ى كۆچى نۆردوگاي ھاۋەلان بوۋە كەلە باۋەروانى تىدا مابو، چونكە ئىمامى عومەر لە تەنىشت خۆى ھىشتبونيىەۋە گىرى دابوون ۋە مۆلەتى پى نەدەدان كۆچ بىكن بۆ ھەرىمە ئازادكراۋەكان^(۲).

۱۰- ئەنجومەنى پراۋىژكارى ھاۋەلانى پىتغەمبەر ﷺ بەرزترىن دەسەلاتى سىياسى بو، بەراستى ئىمامى عومەر شارەزاي كەسايەتى ئەندامانى پراۋىژكارى بو، بۆ ئەۋەش بىرى دابوون كە لە نىۋان خۇياندا خەلىفەيەك ھەلئىژىرن. ئەۋەى گىرنگەۋ دەبىت ئامازەى پى بىكرىت ئەۋەيە ھىچ كەسەك دەربارەى بىرپارەكەى ئىمامى عومەر نىيار نەبوۋە، چ لە دىارىكردنى ئەندامانى پراۋىژكارو چ لە ۋەسىيەتەكانى، بە پى ئەو بەلگانەى كە لەبەردەستماندان ۋە پىتە بەلگە بىستراۋەكانىش يەكەك نەبوۋ پەلپو بىيانوۋى ھەبىت لەھەنگاۋەكەى عومەرو تەنانت پىشنىيارىكى جىاۋازترىش لەو كات ۋە ساتەدا لەئارادا نەبوۋە، ھەروەھا ھىچ كەسەكى ياخوۋ كوتلەباز نەبوۋە تا دواھەمىن ساتەكانى ژيانى عومەرو لەدۋاى ۋەفات كىردىشى ھىچ ئالۋىيەك بەدى نەكراۋە، بەلكو بە پىچەۋانەۋە ھەر ھەموۋ خەللك پازى بوون بەم تەگبىرەۋ پىيان ۋەبو ئەمە بەرژەۋەندى كۆمەلى

^۱ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي (۹۷/۲).

^۲ المصدر السابق.

موسلمانانی تېدايه. ده‌توانين بلين عمومەر، هه‌یکه‌لیکی بالای سیاسیی داهینا که په‌یامیان هه‌لبژاردنی سەرۆکی ولات و دانانی خه‌لیفه‌بوو، نه‌مه‌ش خۆی له‌ خۆیدا رێک‌خستنی ده‌ستورێکی تازه‌یه‌و بلیمه‌تی ئیمامی عمومەر پیشان دهدات. ئهم ته‌گبیره‌ش هه‌یج نارێکییه‌کی نییه‌ له‌ گه‌ڵ بنه‌ما په‌سه‌نه‌کانی ئیسلامدا به‌ تایبه‌ت نه‌و به‌ندانە‌ی په‌یوه‌سته به‌ راویژکردنه‌وه‌و دواتر ورده ورده حیکمه‌تی راویژکردنه‌که ده‌رکه‌وت و هه‌ره‌مه‌وو نه‌هلی شار له‌ مزگه‌وتی گه‌وره په‌یماناندا. هه‌ر له‌م میانه‌یه‌شدا جینگای نه‌و پرسیاره‌ نایته‌وه که به‌ میشکی هه‌ندێ که‌سدا هاتوو "کێ ئهم مافه‌ی داوه به‌ ئیمامی عمومەر وابکات؟" یان عمومەر به‌ لگه‌ی چی بووه بۆ ئهم ته‌گبیره‌؟ نه‌وه‌نده به‌سه بزانه‌ی که گرو‌ی موسلمانان و هاوه‌لان، پێی رازی بوون و لێی بێده‌نگ و پێخۆش‌حالبوون پێی، به‌ هه‌یج کلۆجیکیش ده‌نگی نا‌ره‌زایی نه‌بیستراوه، شتیکی زانراو و ئاساییشه‌وه ئهم ته‌گبیره‌ رای گشتیی له‌ گه‌ڵدا بووه‌و کۆرا (الجماع) یه‌کیکه له‌ سه‌رچاوه‌کانی شه‌رع^(١). با نه‌وه‌شمان له‌بیر نه‌چیت، ئیمامی عمومەر خۆشی خه‌لیفه‌یه‌کی گرو‌ی بۆ گیراو مه‌رجه‌ع بووه، ئیمه ده‌بیته‌ جه‌خت بکه‌ینه‌وه له‌و بنه‌مایانه‌ی که نه‌ندامانی راویژکاری که به‌رزترین هه‌یکه‌لی سیاسین له‌ پڕۆیمی حکومه‌تی ئیسلامدا، له‌ سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ راشیده‌کاندا ته‌سه‌له یان له‌ سه‌رداوه، ئهم هه‌یکه‌له‌ی ئیمامی عمومەر ناوی لێنان نه‌وه‌نده که‌لکی له‌م ده‌سته هاوه‌له‌ وه‌رگرت له‌ هه‌یج ده‌سته‌یه‌کی تری وه‌ر نه‌گرت، بنه‌مای راویژکردنه‌ش له‌وه‌وه هاتوو که خودای گه‌وره مۆله‌تی به‌ راویژکردن داوه‌و پێغه‌مبه‌ریش ﷺ رایگه‌یاندوو. له‌ناو ئیماندارانی‌شدا هه‌یج که‌سێک نه‌بووه‌ شان بدات له‌ شانی ئهم ده‌ هاوه‌له‌ له‌ ته‌قواو سپارده‌ پارێزیدا^(٢).

به‌م شیوه‌یه‌ ژیا‌نی ئیمامی عمومەر کۆتایی هات و نه‌زری مردن و نازاری برینه‌که‌ی سه‌رقاڵی نه‌کرد له‌ ته‌گبیره‌ نه‌خشه‌کی‌شان بۆ کاروباری موسلمانان، پته‌وترین پڕۆیمی راویژکردنی دامه‌زراند که هه‌یج که‌سێک پێشی ئهم نه‌یکردبوو، بێگومان بناغه‌ی راویژکردن، قورئان و فهرموده‌و کرداو گوشتار دا‌یر‌شتوو و پێغه‌مبه‌ر ﷺ ئیشی له‌ سه‌ر

^١ نظام الحكم في الشريعة والتاريخ الاسلامي، طاهر القامی (١/٢٢٧، ٢٢٦).

^٢ المصدر نفسه.

کردووو و نه بوبه کړيش وه کو بڼه مایه کی دینی کاری پینکړدوو، که واته نیمامی عومەر شتی تازهی دانه هیناوه و کاره که شی ده ستنیشان کړدنی رپیچکه ی هله ژاردنی خلیفه بوو، بۆ ئه م کاره ش ژماره یه کی دیاری کړاوی پیوه تایبته کړد، ئه م شیوه بنیاتنانه نه پیغه مېهر ﷺ نه نه بوبه کړ نه یان کړدبوو، به لکه یه که مین که س و یه که مین جار عومەر کړدی و زور باشیشی کړد، چونکه باشتړین رپیگه ی گونجاو بوو بۆ بارودوخی هاوه لآن له وکاته دا^(۱).

دووهم: وه سیټی نیمامی عومەر بۆ خه لیفه که ی پاش خو ی

نیمامی عومەر، (پره زای خوای لیبت) چهند وه سیټی کی گزنگی کړد بۆ ئه و جینشینهی که دوا ی خو ی ده بیته فرمانه رواو پیشه وای ئه م ئوممه ته. ناوه رپوکی وه سیه ته کانیشی به م شیوه یه بوو "وه سیټت پی" ده که م هه میشه له خودای ته نهاو بی هاویه ش بترسه، وه سیټت پی" ده که م، به رامېهر کوچه ریبه یه که مه کان چاک به و پیشینه یان له بهر چاو بگره، به هه مان شیوه به رامېهر نه نساره کان چاک به و کرداری باشیان قبول بکه و چاوپوخی له خراپه یان بکه، هه روه ها وه سیه ته پی" ده که م بۆ ئه هلی شاره کان باش به، چونکه ئه وان قه لغانی دوژمن و کانگای ده سکه وتن، به خو شی خو یان نه بیټ هیچ کاریکی گران مه ده به سه ریاندا، وه سیه ته پی" ده که م به رامېهر نه هلی ده شته کی باشبه، چونکه ئه وانه عه ره بی په سه نن و که ره سه ی خاوی نیسلا من، له قه راغی مال و داراییان وه بگره و بیده به هه ژاره کانیان، وه سیه ته بۆ ده که م به رامېهر نه هلی زیمه (گاورو جوله که) باش به له دواوه مه یان کوژه، زیاتر له وزه ی خو یان نه رک مه خه ره سهریان، نه گهر سه رانه ی خو یان به خو شی خو یاندا باشه، نه گینا به سوکی و سه رکزی لینیان وه رگره. وه سیه ته پی" ده که م له خودا بترسه و کو سپه بکه له بهر خاتری ئه و، له خه شمی بترسه و نه که ی گونا هت لی" بوه شیته وه. ئاموژگاریت ده که م له خودای گه وره بترسه و بۆ وه رگرتنه وه ی مافی خودای گه وره له خه لک مه ترسه. وه سیه ته پی" ده که م، دادوهر به بۆ ئوممه ت و گه له که ت، یه کلابه ره وه بۆ پیویستی و ته نگاویان، رپیژی ده و له مه نده کان مه ده به سه ر هه ژاره کاند، نه گهر به یارمه تی خودای گه وره به م شیوه یه

^۱ اولیات الفاروق، د. غالب عبد الکافی القرشی (ص ۱۲۷).

بويت بېنگومان دلت سه لامهت ده بېت و گونا هه کانت هه لده وه رېت و کرداره کانت به چاکه
 کو تايی دیت، لای نهو خودایه ی که له په نهانه کان ده زانیت و له وردو کردی دلت
 ناگاداره و لی خوشبووه. فرمانت پی ده کهم هه رگیز له فرمانه کانی خودای گه وره
 دهر نه چیت و سنوور شکینتی نه کهیت، توندوتول به له بهرام بهر سه ریچی کردن بو
 نزیکترین کهس یان دوورترین کهس. دهر باره ی هیچ تاوانباریک سۆز مه نوینه هه تا به
 نه ندازه ی تاوانه که ی میرازی ده گریت، با خه لکی لات یه کسان بن، باکت نه بېت حق
 ده که ویتسه سه رکی، بو ره زای خودای گه وره سه رزه نشتی خه لکی فرمانوش که، ده خیل
 بم خوشه ویستی و چاوبرسییه تی نهو داراییه ی که خودای گه وره پیت دهبه خشیت وات لی
 نه کات به شو مافی نیماندارانی لی نه ده یت و نه غز له خه لکی بکه یت و سته مکاریت
 له گه لیاندا، نه فسی خوت رابگره به نه ندازه ی نهو فراوانییه ی که خودا پی به خشیویت،
 به راستی ده چیت هه وارگه یه ک، هه وارگه ی دونیا و قیامه ته. نه گهر پوچیت به دونیادا
 به بی گهردی و دادپه روه ری به نه ندازه ی نهو گوشادییه ی خودا بو تی فراهم دین نهو
 وازانه به ناو نیمان و په زامه ندی خودادا پوشتوویت، خو نه گهر ثاره زووبازی زال بېت
 به سه رتا نهو به ناو خه شم و غه زه بی خودادا پوچوویت. وه سیه تت پی ده کهم بوار نه ده یت
 به خوت و کهسی تریش زولم له نه هلی زیمه بکه ن، من وه سیه تت بو ده کهم و ناموژگاری
 تاییه تت ده کهم توش بهم قسانه په زامه ندی خودای گه وره و پووسووری پوژی قیامه ت
 به ده ست بینه، من نهو ناموژگاری و پینماییه ات بو هه لده بژیرم که خوم و کوره کهم
 له سه ری ده رۆین و که لکمان لی وهرگرتوه، نه گهر نیش بکه ی به ناموژگارییه کانم و
 وازییت له و کارانه ی قه ده غه ت لیده کهم، نهو چاک بزانه ده ست گرتوه به داهاتیکی
 فراوان و پشکیکی تیرو ته سه له وه، خو نه گهر پیاده ی نه که یت و پشتگوئی بجه یت و دوور
 نه که ویتسه له و کاره ناهه مو ارانه ی که خودای گه وره پی پازی نییه، نهو په رته وازه و
 له که دار ده بیت و به ره رچی بوچوون و فرمانه کانت ده دریتسه، چونکه هه ره هه مو
 خه لکی له ثاره زوو هه وه سدا به شیان هه یه و شه ریکن، باش بزانه کاپولی تاوان نیلیسه و
 سه به بکاری هه مو و تیاچونیکه، نیلیس میلله تانی پیش توی سه ر لی شیواند هه تا
 بردینیه ناو ناگرو خراپترین شوین، قیزه ونترین سامانی که سیك نه وه یه دوژمنی خودای

خۆش بویت و پېشه‌وای گونا‌ه‌باری بیټ و سواری بۆته‌قه‌ی حق بیټ و قه‌لاچۆکردن و مه‌رگه‌ساتی له‌لا ئاسان بیټ. هه‌میشه و تاربیژی ده‌رونت به، سویندت ده‌دم به خودا، به‌زه‌بیټ بیټه‌وه به کۆمه‌لی موسلماناندا و ڕیزی گه‌وره‌یان بگه‌وه سوژت هه‌بی بۆ بچوکیان و نتم به بۆ زانیانیان، له موسلمانان مه‌ده با زه‌لیل نه‌بن و نا‌په‌ه‌تیان مه‌که با تو‌په نه‌بن، به‌شویاری خۆیان لی حه‌رام مه‌که با هه‌ژار نه‌که‌ون، به تو‌پزی مه‌یان نی‌ره به‌ملاولادا با دوا براو نه‌بن، مه‌هیله دارایی بیټه گۆی ده‌ست ده‌وله‌مه‌نده‌کان، ده‌رگایان به‌رودا دامه‌خه، نه‌وه‌که به‌هه‌تزه‌کان لاوازه‌کان بخۆن. ئه‌مه وه‌سیټی منه بۆ تو، خودا ده‌که‌م به شایه‌ت به‌سه‌رته‌وه و ڕیزو سلاوم هه‌یه بۆت" (۱).

ئهم وه‌سیه‌ته به شیه‌وه‌یه‌کی ئاسان و په‌وان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر دووری‌نی ئیمامی عومه‌ر له باره‌ی حوکم‌پانی و به‌په‌یوه‌برده‌نه‌وه، چونکه باسی پێ‌بازو ڕژی‌می حوکم‌کردن و به‌په‌یوه‌بورده‌نی تۆکه‌مه ده‌کات. له‌ناوه‌پۆکی ئهم وه‌سیټه‌دا کۆمه‌لیک بنه‌مای فره‌ بایه‌خدا‌ری تێدا‌یه حق وایه بکریته گه‌لاله‌یه‌کی ته‌خت، له‌به‌ر خاتری ئه‌و هه‌مووه ڕیساو پڕۆگرام و بنچینه به‌نرخانه‌ی که تێیدا‌یه و حوکمه‌تێکی تۆکه‌می لی دروست ده‌کریټ له ڕووی ئایینی و سه‌ربازی و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، له پېشه‌کی وه‌سیه‌ته‌که‌دا ئه‌مانه هاتوه:

۱- پێدا‌گری کردن بۆ ته‌قوا و ترسان له خودای گه‌وره.

أ - وه‌سیه‌تی ده‌کرد بۆ زیاتر ته‌قوا و ترسان له خودای گه‌وره له ناشکرا و په‌نه‌اندا چ به گو‌فتار یان به کردار بیټ، چونکه هه‌ر که‌سیک ته‌قوا‌ی هه‌بیټ خودای گه‌وره‌ش ده‌پیا‌ریزیت، هه‌رکه‌سیک ترس و بیمی خودای له‌دلدا بیټ خودای گه‌وره‌ش سایه‌ناتی ده‌کات و په‌رژینی به چوارده‌وردا ده‌کات (وه‌سیټت پی ده‌که‌م، بترسه له‌خودای تا‌ک و ته‌نیا و بی شه‌ریک)، (وه‌سیټت پی ده‌که‌م له‌خودای گه‌وره بترسه و کۆسپه‌ی لی بکه... وه‌سیټ بیټ ته‌قییه له‌خودای گه‌وره بکه).

ب - تۆله‌ی خودایی بسینه له خزم و پێ‌گانه "گۆی مه‌ده‌و باکت نه‌بی حق ده‌که‌ویته سه‌رکی"، "له‌مافه‌کانی خودای گه‌وره‌دا لۆمه‌ی لۆمه‌کاران فه‌رامۆش بکه"، چونکه

^۱ الطبقات لابن سعد (۳۳۹/۹) البیان، والتبیین للجاحظ (۴۶/۲)، الکامل فی التاریخ (۲۱۰/۲)، الخلیفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، ص (۱۷۱، ۱۷۲).

سنووره کانی خودای گهوره به لگه‌ی شهرعی له‌سهره، که کرۆکی دینه. ده‌بیٚت شهرع پیوهریٚت بۆ خه‌لک ده‌رباره‌ی گوفتارو کرداریان، بی ناگایی له شهرع، له‌به‌ریه‌ک هه‌لوه‌شانی دینو کۆمه‌لگه‌ی لی ده‌که‌ویٚته‌وه.

ج - ده‌بیٚ مروؤ دامه‌زراو بیٚت "چۆن فەرمانت پیٚ کراوه به‌و شیویه ده‌ق بگره"، جا ده‌ق گرتن زه‌روره‌تیکی دینی و دونیاییه و پیویسته به‌رپرس و فەرمان ره‌واکان یه‌که‌مجار خۆیانی پیٚ برازیٚننه‌وه، پاشان گه‌له‌که‌ی خۆیانی پیٚ مۆچینن، وه‌ک ده‌فه‌رموٚیت " به‌ره‌ده‌وام نامۆزگاریی ده‌رونی خۆت بکه"، یان ده‌لیٚت "ره‌زامه‌ندی خوداو پۆژی دوا‌یی به‌ده‌ست بیٚنه".

۲- له‌ گۆشه‌ی سیاسه‌ت و چه‌مه‌که‌یه‌وه

أ - خوگرتن و په‌یه‌هست بوون به‌ دادپه‌روه‌رییه‌وه، چونکه‌ بنه‌مای هوکمرانییه. نه‌گه‌ر دادگه‌ری له‌ناو گه‌لدا پیاده‌ بکریٚت، چاوگه‌ی ده‌سه‌لات و هوکم به‌هیٚزو به‌سام ده‌بیٚت، دادگای سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیٚت و ده‌وله‌ت سام و شکۆی زیاتر ده‌بیٚت و پٚژی کاربه‌ده‌سته‌کان له‌ ناخی خه‌لکیدا پتر ده‌بیٚت وه‌ک ده‌فه‌رموٚیت "وه‌سیٚت بیٚت دادپه‌روه‌ر به‌" یان "به‌ چاوٚتیکی یه‌کسان سه‌یری خه‌لک بکه".

ب - بایه‌خ به‌ موسلمانه‌ یه‌که‌مه‌ینه‌کانی کۆچه‌ی و نه‌نسا‌ر بده، چونکه‌ نه‌وان پی‌شینیانی ئیسلامن و عه‌قیده‌ و ده‌سه‌لاتی سیاسیی له‌سه‌ر شانی نه‌وان پاستکرایه‌وه‌و داکوٚترا، هه‌ر نه‌وانه‌ هه‌لگرو قه‌لغانی ئیسلام بوون، وه‌ک ده‌فه‌رموٚیت "وه‌سیٚت بیٚت بۆ کۆچه‌رییه‌ یه‌که‌مه‌کان چاک به‌و پی‌شینه‌بیان له‌به‌رچاو بگره، وه‌سیٚت بیٚت بۆ نه‌نسا‌ره‌کان چاک به‌و کرده‌وه‌ی چاکیان قبول بکه‌و چاو له‌ که‌موکوریان بی‌ۆشه".

۳- له‌ گۆشه‌ی سه‌ربازی و ناوه‌پۆکه‌که‌یه‌وه.

أ - گرنگی بده به‌ سوپاو ناماده‌سازیان، به‌ شیویه‌کی گونجاو، به‌ مه‌رجیٚک گه‌وره‌ترین به‌رپرسیارییه‌تی بجه‌یته‌ نه‌ستۆی خۆت، بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ئاسایشی و لاٚت سه‌لامه‌تییه‌کانی، گرنگی بده به‌ بنه‌ب‌رکردنی ئاتاجی سه‌ربازه‌ موجاهیده‌کان، وه‌ک ده‌فه‌رموٚیت "یه‌کلا به‌ره‌و بۆ ئاتاج و ته‌نگی موجاهیده‌کان".

ب - گیرنه‌دانی جه‌نگاوه‌ران بۆ ماوه‌یه‌کی دوورودریژ، نه‌وه‌ک دا‌ب‌پ‌رین له‌ خاو‌خ‌یزانیان و ویل بن لییان، چونکه‌ سه‌ره‌نجامه‌که‌ی ده‌بیٚته‌ هۆی شه‌که‌تی و پارایی و

هه ره سی مه عنه وییان، له بهر نه وه زور پتو یسته مۆلته تی دیاری کراویان بدریتتی له کاتیکتی دیاری کراودا، له پروویه که وه بۆ نه وهی پشوو یه کی تیا بدهن و چالاکی خۆیان تازه بکه نه وه، له پروویه کی تریشه وه بگه رینه وه ناو خیزان و مندالتی خۆیان بۆ نه وهی نه وه یان نه به ریتنه وه وه که ده فهرمویت "له تنگی و ناره حه تیدا قه تیسیان مه که با دوا بر اوو زنجیره پچراو نه بن"، "وه سیّت بیّت بۆ نه هلی شاره کان چاک به نه وانه قه لغانی نیسلا من".

ج - پیدانی موچه و به خشیش به جهنگاوهر و سه ر یازه کان به گویره ی پله و پایه یان، نه مهش دالده و سه چاوه ی بژیوی چه سپاویان بۆ دیاری ده کات و رینگه یان بۆ خوش ده کات زیاتر تیکۆشان بکه ن و بیرو هۆشیان گرفتاری پارو و سه رمایه کۆکردنه وه نه بیّت، ههروه ها له که مه ده رامه تی و نه داریش ده رباز بن. وه که ده فهرمویت "ناره حه تیان مه که و موچه ی مانگان ه یان پیّ بده با زویر نه بن و له کاتی خۆیدا هه رگیز به خشیشان لیّ مه به ره با هه ژارو قه رزار نه که ون".

٤- له گۆشه ی ئابووری و دارایی و په هه نده کان یانه.

أ - گرنگیدان به که له پهل به خشینه وه له نپو خه لکدا، به شیوه یه کی داده په ره وانه و پتوانه یه کی پاسالانه. زور وریابه له وهی شه که و که ره سه کان ببه نه بهش و سه رمایه ی چاوچنۆکه کان و چینه کانی تری لیّ ببه ره ی بیّت وه که ده فهرمویت "سه رمایه و داها ت مه که به گۆی دهستی ده و له مه نده کان".

ب - له وزه ی خۆیان زیاتر نه رک و زه حمه ت مه خه سه ر شانی نه هلی زیمه، به تایبه تی نه گه ر رسوماتی باج و سه رانه یان ته سلیم کرد وه که ده فهرمویت "پتر له توانای خۆیان نه رک مه خه ره سه ر شانیان نه گه ر سه رانه ی خۆیاندا".

ج - مافی بژیوی بۆ گشت لایه که ته رخا ن به کریت و زیاده رۆیی تیدا نه کریت و نه پشی و نه نه رژی و ده ست هه ل بگه ریت له و کارانه ی له توانا به ده رن وه که ده فهرمویت "هیچ کاریک مه ده به سه ر یاندا به نه ندازه ی توانا و خوشی خۆیان نه بیّت"، یان "له قه راغی مال و داراییان وه به رگه ره و بیده به هه ژاره کان یان"^(١).

^١ الخليفة الفاروق عمر بن خطاب للعاني، (١٧٤، ١٧٥).

۵- له گۆشەى كۆمه لايەتى و مەبەستە كانييه وه.

أ - گرنگيدان به گەل و سۆراغکردنى كاروباريان و پرکردنه وەى ئاتاجيان و موچه و ماف پيدايان له بەخشينه كان، وەك دەفەرموێت "بەخشين و موچه كانيان لى مەگره وه له كات و جینگای خۆيدا".

ب - خۆپاراستن له ئاوێتەبوون و خۆش ويستنى دونيا و شوێنكه و تنى ئاره زووبازى، چونكه چەندەها قەيران و كيشەى تيدايه فەرمانپەرە و شوانەكانە بەرە و هەلدێرو كاولكارى دەبات و سەردە كيشيێت بۆ گەندەلى كۆمەلگا و بى متمانهى و پەيوەندييه مرۆفایه تيبه كان دەشوينيێت، وەك دەفەرموێت "دەخيلت بى نه يته كۆيله و دۆستى نه و داراييهى كه خوداى گەوره دەبجاته بەردەستت"، "ريزى دەولەمەندەكان نە دەى بەسەر هەزارەكاندا".

ج - ريزى ميللەت بگره و نتم به بەرامبەريان و خاكەساربه بۆ گەوره و بچوكيان، چونكه ريزگرتن بەرزترين پەيوەندى كۆمەلایه تيبه و هەنگاو دەنيێت بۆ ئاوێتەبوون و ئاويزانى گەل و سەركرده و لاى يەكتر خۆشهويستيان دەكات. وەك دەفەرموێت "سویندت دەدەم بە خودا، بەزەييت بێتەوه بە كۆمەلى موسلماندا و مەزنى بدە بە پیرهكان و ميهرهبانى بدە بە منداڵەكان و نتم به بۆ زاناكان".

د - دەبيێت بەپروى گەل و ميللەتدا سنگت كراوه بيێت ئەمەش بەگوى گرتن له سكاڵاكانيان و تۆلەسەندن له هەندىكيان بۆ هەندىكى ترين دەبيێت، گەر وا نەكریێت پەيوەندى نيوان گەل و سەرۆك دەشيويێت و پێكخستنى كۆمەلگاش ويران دەبيێت، وەك دەفەرموێت "دەرگايان لى دامەخە نەوهك بەهيزەكان لاوازهكان بۆن".

ه - بەدواى حەقدا رۆشتن و سوربوون لەسەر پياده كردنى لەناو كۆمەلگادا له گشت بارودۆخێكدا، چونكه پيداويستيبه كى كۆمەلایه تيبه و هەر دەبى بەرپا بكریێت، وەك دەفەرموێت "دەست بگره بەحەق و راستيبه وه و خۆت لادە لەگێژاو". "بەچاويكى يەكسان تەماشای خەلكى بكه و مەپرسە حەق دەكهويته سەركى"، واتە: تۆلە بسينه لەوهى تۆلە دەكهويته سەرى.

و - دووركەوتنەوه له ستم بەهەموو شيوه و كلۆجيبهك به تايبەت له گەل ئەهلى زيمەدا، چونكه دادپەرەهرى خواستراوه دەبى پياده بكریێت له نێوهندى گشت ميللەتە

جياوازه كانى ولاتى ئىسلامدا بۆ ئىۋەى ھەموان لەسايەى ئىسلامدا بھەسەنەو، ۋەك دەفەرموئەت "ۋەسەت بېت دەرفەت نەدەى نە بە خۆت و نە بە كەسى تەرىش زولم لە ئەھلى زەئمە بىكرەت"، ۋاتە: گاۋرو جولەكە.

ز - بايەخدان بە خەلكى دەشتەكى ۋ گزنگى پەندانىان، "ۋەسەت بېت بۆ خەلكى دەشتەكى چاكبە ئىۋان عەرەبى پەسەنەو كەرەسەى خاۋى ئىسلامن"^(۱).

ح - لە ناۋەپۆكى ۋەسەتەكەى ئىمامى عورمەدا ھاتوۋە كە ۋەعدى نەداۋە ھېچ كرىكارىكى بىيانى لە يەك سال زياتر لە ناۋ مەدەنەدا بېئىتتەو، بەلام بۆ كرىكارەكەى ئەبو موساى ئەشعەرى ۋەعدى پەيدا چوار سال بېئىتتەو لەكۆتايىدا بەدەستى ئەو كرىكارە كە (ئەبو لوئلوئى فەيروزى) بوو شەھىد كرا^(۲).

سەبەھ: دەستورى عەبدولرەھمانى كۆپى عەۋف لە بەرئەۋەبەردنى شوراۋا

۱- لىۋنەى راۋىژكردنى كۆكردەو

تازە بەتازە خەلەك لە ناشتنى ئىمامى عومەر تەۋاۋ بوۋبون، بە خەيرايى دەستەى راۋىژكارو ئەندامانى بالاى ھەلپۇاردەى ولات لە مالى عائىشەى داىكى ئىمانداران كۆبۈنەو، دەشەلەن لە مالى فاتىمەى كچى قەيسى فەھرىدا كۆبۈنەو كە گرەندراۋە بۆ چارەسەركردنى گەۋرەتەين كەشە كە پروپەروى ژيانى مۇسلمانان بۆتەو لەدۋاى كۆچى دۋايى ئىمامى عومەر. ئەنجومەنەكە وتۈيۈيان كەردو راى خۇيان دەرپى بە يارمەتى خوداى گەۋرە گەشتەنە دېرەنكى رەكەپىنەك كە خۇيان بە تايىبەتى ۋ مۇسلمانان بە گەشتى پەيى رازى بوون^(۳).

۲- كاتەك كەدەستەى راۋىژكاران كۆبۈنەو، عەبدولرەھمان تەنازول (دەست لى ھەلگرتەن)ى خۇى راگەيانەو پەيى ۋتەن فەرمانەكە بىسپەن بە سى كەستان زوئەرتى: مەن بەشى خۇم يان كارى خۇم دەبەخشم بە عەلى^(۴)، تەلەش ۋتەن: مەنىش دەنگى خۇم دەبەخشم بە عۇسمان، سەعدىش ۋتەن: مەنىش دەنگى خۇم دەدەم بە عەبدولرەھمان،

^۱ الخليفة الفاروق للعاني، (ص ۱۷۳).

^۲ عصر الخلافة الراشدة (ص ۱۰۲).

^۳ عثمان بن عفان صادق عرجون (ص ۶۲، ۶۳).

^۴ البخاري، كتاب فضائل أصحاب النبي، رقم (۳۷۰۰).

تالیره‌دا پالتیوراوه‌کان بوون به سیان که بریتی بوون له‌عەلی و عوسمان و عەبدولپەرەمان، عەبدولپەرەمانیش وتی: کامتان له حوکمرانی هەڵدین و لیتی بیزارن منیش ئەیدەم به ئەوەتان، وەللاهی خەمی نیسلام و خودای گەورە دەکەوێتە سەر، عەبدولپەرەمان، وا تێگەیشت که ئەوان نەم، به لەپیشتر و شیاوتر دەزانن بۆیە هەردووکیان بێدەنگ بوون. عەبدولپەرەمان وتی: ئەیدەن به من وەللاهی من له نێو شیاوتر نیم^(۱).

۳- عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف کەوتە راپرسی بۆ جێبه‌جێکردنی کارەکانی دەستە ی راویژکاری.

عەبدولپەرەمان، دوا بە داوی کۆیو نەوێ شەش پالتیوراوه‌که که له به‌یانی پۆژی یەکشەممە دەستیان پێک‌دەبوو، زۆر به دەست‌برد کەوتە پەيوەندیکردن و راویژکردن و لەم هەنگاوێ بەردەوام بوو سێ پۆژی تەواو، هەتا بەرە به‌یانی پۆژی چوارەمی مانگی چوارەمی موحەررەم، که دوا پۆژی ئەو مۆلەتە بوو که نێم‌امی عومەر دیاری کردبوو. پاشان عەبدولپەرەمان به‌ عەلی کۆری ئەبی تالیب دەستی پێکرد و پیتی وت: ئەگەر پەیمان بیت تۆ هەڵنەبۆیترین تۆ کێ هەڵنەبۆیتریت بۆ خەلافەت؟ عەلی وتی: عوسمانی کۆری عەفان هەڵنەبۆیترم، پاشان چو بۆلای عوسمان و پیتی وت ئەگەر تۆ هەڵنەبۆیت و پەیمان نەدەینێ تۆ کێ هەڵنەبۆیتری وتی: عەلی کۆری ئەبی تالیب. داوی ئەمە چو بۆلای یارەکانی ترو راویژی پێکردن، عەبدولپەرەمان، به هەر باوە‌دارییەکی تر دەگەشت له شاری مەدینەدا رای وەر‌دە‌گرت و پرسى پێ دەکرد، هەروەها پرسى به ئەمیری سەربازو لەشکرەکان کردو ئەو کەسانەش که هاتوونەتە شاری مەدینە، راویژکردنی عەبدولپەرەمان پەرەى سەندو تەنانت راویژی کرد بەو ئافەرەتانی که له پەچەى خۆیاندا بوون و رای وەر‌گرتن و رای منداڵ و کۆیلەکانی مەدینەشی وەر‌گرت، سەرەنجام گەشتە ئەو پایەى که زۆرینەى موسڵمانان ئاماژە بۆ نێم‌امی عوسمان دەکەن و برێکی‌ش هەبوون ئاماژەیان بۆ عەلی دەکرد. لەنێو‌شەوێ، شەوێ چوارشەممە عەبدولپەرەمان، چو بۆ مائى میسورەى مەخرەمەى خوشکەزای و دای له‌ دەرگا، ئەوکاتە میسورە خەوتبوو^(۲) ئەوە‌ندە دەى کردە

^۱ المصدر السابق.

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي (ص ۱۰۶).

دهرگا ههتا خه بهری بوویه وه پیتی وت نه وه چیه نه لیتی خه وتوویت؟ وه لاهی نه مشه وه خه وه نه چۆته چاوم، ههسته برۆ زویپرو سه عدم بۆ بانگ بکه، نه ویش بانگی کردن وه بدولپه همان وتویتی له گه لدا کردن و پراویتی پیکردن، پاشان وتی: برۆ عه لیم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا شه و زنگایه وه، پاشان عه لی گه پرایه وه، پاشان وتی: عوسمانم بۆ بانگ بکه، بانگم کردو گفتوگۆیان کرد ههتا بانگی به یانی^(۱).

۴- ریککه وتن له سه ر به یعه تدان به ئیمامی عوسمان

دوای نوژی به یانی کردیان به پۆژی به یعه تدان، که دوا هه مین پۆژی مۆله ته که بوو، له مانگی حاجیان ۲۳/کۆچی/۶۴۴ زاینی، عه بدولپه هانی کوری عه وف لای مینه به به ره که میزه ره که ی پیغه مبه ری ﷺ پینچابو به سه ری ه وه، پیاوانی ده سته ی پراویتی کاری کۆکرده وه سه هه یی پۆمی نارد بۆ لای نه و کۆچه ری و نه نساریانه ی که له ماله و بوون و ناردی به شوین سه ره له شکره کاندای که له نیویاندا مو عاوییه له شامو عومه یی کوری سه عد له حیمسو عه مری کوری عاس له میسر، هه بوون. به پیتی ریوایه تی بوخاری نه مانیش هاو پابوون له گه ل نه خشه که ی عومه رو به ده م بانگه یشته که وه هاتبوون بۆ مه دینه^(۲). کاتیک کۆبوونه وه ده سته ی پیکرد، عه بدولپه همان، شایه تومانی هیناو ده سته ی کرد به وتاردان، پاشان فه رمو ی: نه ی عه لی من له پراویتی خوونی خه لک تیرا ماوم سه رنجم داوه که که سه به هاوشان و هاوسه نگی عوسمان نازانن، تو دلت گه رد نه گریت. پاشان فه رمو ی به عوسمان: به یعه تت ده ده می له سه ر سونه ته ی خودای گه وه ره پیغه مبه ره که ی ﷺ و هه ردو خه لیفه که ی دوای خو ی، به م شیویه عه بدولپه همان، په یانی داو هه موو کۆچه ری و نه نساره کان و نه میره کان و سه رجه م موسلمانان^(۳) به دوایدا په یماناندا به ئیمامی عوسمان. له ریوایه تی خاوه نی (قهید البیان) دا هاتوه که عه لی کوری نه بی تالیب یه که م که سه بووه که گفت و په یانی داوه به ئیمامی عوسمان پاشان عه بدولپه هانی کوری عه وف و باقی هاوه لان^(۴).

^۱ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۲ شهید الدار عثمان بن عفان، أحمد الخروف، (ص ۳۷).

^۳ البخاری کتاب الاحکام، رقم (۷۲۰۷).

^۴ التمهید والبيان (ص ۲۶).

۵- دانایی عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف لە جێبەجێکردنی نەخشەی راویژکردنە کەدا. عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف، ژیرانەو میرانەو بە ئاقاری بەرژەوهندیی گشتیدا نەخشەی راویژکردنە کە جێبەجێکردو نەبێرد بە ئاقاری بەرژەوهندی تاییبەتی و سوودی تاکە کەسیدا، دەستی لە هەلپەرستی و تەماعکاری بەرداو پازی بوو بە خۆلادان لە بەرزترین پلەو پایەیی دنیایی کە مەزقەکان هەلپەیی بۆ دەکەن، لەبەر ئەوەی هەلۆیست و دەنگی مۆسڵمانان کۆک و تەبابێت. یە کەمین ئیش لە ئیشەکانی پێکخراوی دەستی راویژکاری بە هەلپێاردنی کەسێک بۆ تەختی خەلافەت دەستی پێکردو کاروباری مۆسڵمانان کەوتە سەر سەکی دەستاو دەست کردن. بە راستی عەبدولپەرھمان، ئەم ئیشەیی بە نەرمی و ئارام و تەگبیری جوان سازاندو بریکاریک بوو کە سەرکەوتنی لە جێبەجێکردنی پاسپارەییەکی مەزندا بە دەست هێنا.

ئەو هەنگاوانەیی عەبدولپەرھمان نای ئەمانەیی خوارەو بوو:

۱- لە یە کەم دانیشتنی ئەنجومەنی راویژکاریدا بەرنامەییەکی ئاسانی دارپشت لە چوارچێوەی ئەو مۆلەتەیی ئیمامی عومەر دیاری کردبوو، بەم بەرنامەییەش توانی پای هەموو ئەندامانی دەستەیی راویژکاری وەر بگرت و بیاخاتە بەر تیشکو لێکۆڵینەو و راو بۆچوونی یە کە بە یە کە یانی زانی و ئەوانیش بە چارۆشنی لە سەر پلانی کەیی رۆشتن.

۲- نەفسی خۆی کوشت و لە مافی خۆی بۆ خەلافەت تەنازولی کرد، لە پێناو ئەوەی هەرچی گومانە لە سەری بپەریتەو و بە قایمی دەستی گرت بە گوریسی ئەستوری متمانەو دڵنیا یەو.

۳- هاتە سەر دواھەمین زانیارییە کە لە لایەن هاوێلانەو پێی گەشتبوو، واتە گەشتە ئەنجامی راپرسییە کە. لە گەڵ ئەوەشدا بەردەوام راو بۆچوونەکانی تاوتوی دەکرد لە گەڵیان، هەتا لە کۆتاییدا سوکە هەلپێاردنیکی پچرپچری کرد. ئیمامی عوسمان لە سەر رای سەعدی ئەبی وەقاس و زوبیری کۆری عەوام هەلپێاردراو زۆرینەیی ئەندامە دەنگدەرەکانی تریشیان لە گەڵ بوو، عەبدولپەرھمانی کۆری عەوف کە سایەتی هەردوو پێشەوا عوسمان و عەلی بە لاوێ گرت بوو. لە ناو ئەو دەستەییەش، کە ئیمامی عومەر پالائەتی، ئەم دوانە لە هاوێلیەتی پێغەمبەر و لە کێشدا هاوسەنگی یە کتر بوون،

ئەۋەشيان تيا دەرکەۋتېۋو كە ھېچ كاميان لارى لەۋى تريان نىيە، با پۆستەكەشى لەكىس بچۋايە.

۴- لەۋىۋى دەستەى پراۋىژكارەۋە عەبدولپەھمان گەپايەۋە بۆ سەر راي كەسە ماقولۋاۋاۋەن بۆچۈنەكان، پاشان پرسیارى لەعامەى خەلگە كۆيىلەكانىش كىرۋە، بۆى دەرکەۋتۋە زۆرىەى زۆرى خەلگە كەس بە ھاۋشانو ھاۋتاي عوسمان نازانن، بۆيە پەيمانى پىداۋ خەلگىش بە گشتى پەيمانان پىدا^(۱).

عەبدولپەھمانى كۆپى عەۋف بە عاقلانەۋ دەستپاكىۋ دامەزراۋىۋ خۆ فەرامۆش كىرەن خۆ تەراكىرەن لە ھەلپەى خەلافەتۋ دەست ھەلگرتن لە بەرزترىن پەلەۋ پايەى دىيائى تۋانى ئەۋ تەنگەۋ چەلەمەيە رابمايىتۋ سەرپەرشتى كارۋانى دەستەى پراۋىژكاران بە لىتھاتۋىۋىۋ بويىرىۋ پاستى بىكات، عەبدولپەھمان، شايانى گەۋرەترىن رېزۋ پىزانىنە^(۲)، ئىمامى زەھەبى دەئىت "نايابتىن كىرەۋەى عەبدولپەھمان، ئەۋەيە نەفسى خۆى گرتۋ خۆى بەركەنار كىرەلە كارەكە لەكاتى پراۋىژكەنەكەداۋ ئومەتى سەرپىشك كىرەلە خۆيان ئەۋ كەسە ھەلپىزىن كە ئەھلى (ھەلۋ عەقەد) ئامازەى پى دەكات، لەم بۋارەدا خەلگى رابۋونۋ كىرەلە دەنگدانىكى سەرتاسەرى بۆ ئىمامى عوسمان، ئەگەر عەبدولپەھمان مەرامى بە خەلافەت ھەبۋايە بۆ بەرژەۋەندى خۆى خەرىك دەۋو، يان بۆ ئامۆزەكەى كە سەدى كۆپى ئەبى ۋەقاسە كە نىزىكتىن كەسبۋ لىيەۋە^(۳)، بەم شىۋەيە كارىك لەكارەكانى دەستەى بالائى پراۋىژكارى لەسەردەمى خەلىفە راشىدىنەكاندا پىادەكرا، ئەۋەۋو كە خەلىفە لەرپىگەى دەستەى بالائى پراۋىژكارىيەۋە دىارى كراۋ كەسىك كرا بە فەرمانپەرۋا لەدۋاى راپرسى گشتىۋ پاشان پەيمانى گشتى درا^(۴).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۷۰، ۷۱).

^۲ مجلة البحوث الاسلامية العدد (۱۰) ص (۲۵۵).

^۳ سير اعلام النبلاء شمس الدين الذهبي (۸۶/۱).

^۴ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة (ص ۲۷۸).

چوارەم: پۇخلەواتى پافىزى چىرۈكى راۋىژكردنەكەى بۇگەن كىردوۋە

لەمىژوۋى ئىسلامدا پۇخلەواتى شىعەو درۆ دەلەسەى پافىزى تەپپوۋەتە سەر يەك، يەككىك لەو پۇخلەواتانە چىرۈكى راۋىژكردنەكەىيەو بەخەلىفەكردنى ئىمامى عوسمانە بۇ خەلافتە. رۆژھەلاتناسەكانىش ئەم كەلىنەيان قۇتۇتەوۋە. پەرەيان پىداۋەو زۆرىيەى مىژوۋونوسان و بىرمەندە تازەكانىش پىي كارىگەر بوون، بەبى ئەۋى سۇراغى رىۋايەتەكان بىكەن و لەسەندەو دەقەكان بىكۆلنەو، لەنىو موسلماناندا بلاۋيان پىكردوۋە. مىژوۋوناسە شىعەو پافىزىيەكان زۆر گرنگيان داۋە بەباس و خواستى راۋىژكردنەكەو گرتنە دەستى پاىيەى خەلافتە لەلايەن ئىمامى عوسمانەو. ئەوان ئەم بەسەرھاتەيان ئاخىيوە لەپۇخلەوات و درۆى شاخدارو تەننەت كۆمەلىكىيان لەمبارەيەوۋە پەرتوكيان نووسيوۋە. بۇ نمونە (ئەبو مىخنەق) پەرتوكى شوراي نووسيوۋە، ھەرۋەھا ئىبن و عوقدەو ئىبن بابويە^(۱) وە ئىبن و سەعد، نۆ رىۋايەتى ھىناۋە لە رىگەى واقيدىيەوۋە دەربارەى دەنگوباسى راۋىژكردنەكەو بەيەتدان بە ئىمامى عوسمان و بەروارى دەست بەكاربوۋنى خەلافتەكە^(۲) و رىۋايەتى تىرى نىقل كىردوۋە لە رىگەى عوبەيدوللاى كورپى موساۋە، ھەر لەشەھىدكردنى ئىمامى عومرو تايىبەتكردى دەستەى راۋىژكارى لە شەش كەسدا، تا دەگاتە ۋەسىتكردى بۇ عەلى و عوسمان، لەم رىۋايەتانەدا ھاتوۋە كە ئەگەر ھەركام لەعلى و عوسمان، كاروبارى خەلافتەيان گرتە دەست چى بىكەن و چى نەكەن؟ ھەر لەم رىۋاتانەشدا ۋەسىت كراۋە بۇ سوھەبىي رۆمى كە بەوكارە ھەستىت كەپىي سىپىردراۋە^(۳).

ھەرۋەھا بەلازىرى، دەنگوباسى راۋىژكردنەكەى دەستەى راۋىژكارو بەيەتدانى بە ئىمامى عوسمان لە ئەبى مىخنەقەوۋە نىقل كىردوۋە^(۴)، ھىشامى كەلبى، يەككىكى ترە لەۋانەى كە راۋىژكردنەكەى لە ئەبى مىخنەقەوۋە نىقل كىردوۋەو تەنھا پىشتى بە ئەم

^۱ الذريعة الى تصانيف الشيعة (۲۴۶/۱۴).

^۲ الطبقات الكبرى لابن سعد (۶۳/۳).

^۳ المصدر السابق (۳۴۰/۳).

^۴ اناب الاشراف البلاذري (۱۸/۵).

بهستوه^(۱) و له واقیدی^(۲) و عبدوللای کوری موساشهوه^(۳) شتی نقل کردوه، تبه ریش له م بهسهرهاته دا پشتی بهستوه به چهند ریوایه تیک، که یه کیك له ریوایه تانه ریوایه تی نه بی میخنه قه^(۴)، نیبنو نه بی حه دیدیش هه ندیک پروداوی چیرۆکی راویژ کردنه که ی گواستۆته وه له پیکگی (نه حمه دی عبدول عه زیزی) یه وه^(۵) نه ویش له نقله که یدا ناماژه بۆ کتیبی شورای واقیدی ده کات^(۶).

سه یرده که ین گێترانه وه ی شیعه کان چهنده ها قسه و باسی نابه جی و هه لیت و په لیتی تێدایه و ریوایه ته کان سه روینیان نییه و بی به لگه ماونه ته وه، بۆ نمونه یه کیك له قسه و باسه پروپوچانه نه مه یه:

۱- هاوه لآن به خزم خزمینه له که دار ده که ن له کاروباری موسلماناندا، ریوایه ته کانی شیعه هاوه لآن به خزم چیتی له که دار ده که ن له کاروباری موسلماناندا و تۆمه تی نه وه دروست ده که ن که عه لی رازی نه بووه عه بدولپه حمانی کوری عه وف کاری دیاریکردن و پالۆتنی خه لیفه راه پرنیت. نه بو میخنه ق و هیشامی که لبی نه میش له باوکیه وه، نه حمه دی جه وه هری - هیناویانه ده لیت کاتی نیمامی عومه ر، عه بدولپه حمانی کوری عه وفی کرده حه که م و بریارده ر نه گه ر هه ردوتای ته رازوه که هاوسه نگ بوو، ئالیه دا نیمامی عه لی زانی خه لافه تی له کیس چوه و به ری نه م ناکه ویت، چونکه عه بدولپه حمان له بهر زاوا و خه زووری نیوان خۆی و نیمامی عوسمان، بیگومان عوسمان پێشده خات^(۷). نیبن ته مییه وه لامی نه م قسه یه ده داته وه، خزمایه تی نیوان عوسمان و عه بدولپه حمان به درۆ ده خاته وه و ده لیت: "عه بدولپه حمان نه برای عوسمانه و نه نامۆزایه تی، ته نانه ت له هۆزه که شتی نییه و به هیچ شیوه یه که سی یه کتر نین، به لکه عه بدولپه حمان تیره ی زوهریه و عوسمان تیره ی به نی ئومه یه یه، تیره ی به نی زوهره ش زیاتر هاوسیتی به نی

^۱ المصدر السابق.

^۲ المصدر السابق.

^۳ المصدر السابق.

^۴ أثر التشيع على الروايات التاريخية، د. عبدالعزيز نور، ص (۳۲۱)، وهو العمدة في هذه الفقر.

^۵ شرح نهج البلاغة (۴۹/۹).

^۶ المصدر السابق (۱۵/۹).

^۷ أثر التشيع على الروايات التاريخية، (ص ۳۲۲).

هاشمين نەك بەنى ئومەيە، چونكە بەنى زوهرە خالوانى پيغەمبەرن ﷺ دەفەرموئەت بەسەعدى ئەبى وهقاص (ئەمە خالۆمە مندالېش دەچيئەو سەر خالوانى)^(۱)، ھەروەھا پيغەمبەر ﷺ بىرايەتى نەخستە نىوان كۆچەريك و كۆچەرييەكى تر يان ئەنساريك و ئەنسارييەكى تر، بەلكو بىرايەتى خستبوو نىوان كۆچەرى و ئەنسارى، عەبدولپەھمانى عەوفى كۆچەرى و سەعدى كۆرى پەيغەمبەر ئەنسارى كەردە بىراى يەكترى^(۲). ئەم وەلامەى ئىبن و تەيمىيە مەشھورەو سەلمىنراوہ لە كىتەبە نوسراوہ كانداو ھەموو ئەھلى زانست و راستپەرورە دەيزانن^(۳).

رېوايەتەكانى شىعە لەسەر خزمایەتى عەبدولپەھمان و عوسمان ھەلبەستراوہ، گوايە عەبدولپەھمان زاواو خەزوورى راستى و حقى لە بىر بردۆتەوہ. بىگومان لەپروويەكەوہ سۆزو عاتىفەى پشت و باوكى ئەستورترە، تا سۆزى زاواو خەزوورى. لە پروويەكى تەريشەوہ پەيوەندى دىيائى و سەروشتى لەنىوان نەوہى يەكەمى ئىمانداراندا، واتە (ھاوہلان) پەراويزخرابوو ھەرگىز وابەستەى خزمایەتى و پشت و باوانى نەبوون، بەلكە پشتگوئيان خستوہ، چىزۆكى زاواو خەزوورەكەشيان ئەوہبووہ كە عەبدولپەھمان ئومو كەلسومى كچى عەقەبەى ئەبى موعىتى خوشكى وەليدى خواستوہ^(۴).

۲- دەنگۆزى دروستبوونى حزبى ئەمەوى و حزبى ھاشمى بلاو دەكەنەوہ.

رېوايەتى ئەبى مەيخنەق ئامارە بو پرودانى كيشەو ئازاوە دەكات لە نىوان بەنى ھاشم و بەنى ئومەيەدا لە كاتى پەيمان و بەيئەتداندا بەعوسمان. ئەمەش زۆر ناپىك و نادروستەو راست نىيە، چونكە لەمبارەيەوہەيچ رېوايەتەكى دروست و لاوازش نەھاتوہ^(۵)، تەنھا ئەوہ ھەيە مېژووناسەكان تەشكىيان گرتوہ بە رېوايەتەكانى شىعەى پافزىيەوہ، دەستيان گرتوہ بە كلكى پالانتەكانى شىعەوہ و لىكدانەوہى ھەلەيان لەسەر رېوايەتى شىعەكان ھەلچنىوہ، واتە وەھا بىنش دەكەن، راويژى ھاوہلاننى پيغەمبەر

^۱ صحيح سنن الترمزي (۲۲۰/۳)، رقم (۴۰۱۸).

^۲ البخاري كتاب المناقي الانتصار، رقم (۳۷۸۰).

^۳ منهاج السنة النبوية لابن تيمية (۲۷۱/۶).

^۴ الطبقات الكبرى (۱۲۷/۳).

^۵ الخلفاء الراشدون امين القضاة، (ص ۷۸، ۷۹).

ﷺ له دیاریکردنی خلیفه‌ی تازه‌دا به شیوه‌ی گیرمەو کیشمە‌ی عدشایەری بووه و خەلک و هاوەلان بونەتە دوو بەره‌وه و دروستبوونی حیزبی ئومەوی و حزبی هاشمی لێ کەوتوو و تەو. ئەمە بۆچونێکی ئەندێشەیی و تەلیسماییە و ئەنجامێکی قەلبەو هیچ بەلگە‌یەکی لەسەر نییە، هەرگیز شتی وا لەو بارودۆخە‌ی هاوەلانی پێغەمبەر ﷺ تیا ژیاوه سەری هەلنەداوه لە کاتی‌کدا ئەوان واتە (کۆچەری و ئەنسارەکان) پڕوبە‌پرووی باوک و برا و نامۆزاو کۆری عەشیرەتی خۆیان وەستان و تەو لەسەر دین، ناشکوێجی بیر لەبەرپابوونی ناکاری وەها بکەین لەو بە‌پێزانە، چونکە ئەوان هەموو شتیکی دنیا‌یان کردبوو قوربانی سەلامەتی دینەکیان. قەسە‌ی ناحەزان، بەرامبەر ئەم هاوەلە هەلکەوتوانە‌ی کە مژدە‌ی بەهەشتیان پێدراوه، پش‌ت‌راست ناییتەو. پڕوداو و بەسەر‌هات زۆرە لەلایەن هاوەلانە‌وه کە دە‌یە‌سە‌لێنێت هاوەلان زۆر لەو گە‌وره‌تری‌بون، کە خۆیان ب‌خەنە سوچێکی تەنگە‌بەری ناو‌ه‌هاو بۆ چارە‌سەرکردنی کاروبارە‌کانیان، چونکە ئەم کیشمە‌ی کیشمە‌ی نوێنە‌ری بنە‌مالە و عەشیرەت نە‌بووه، هەروە‌ها ئەنجومە‌نی راویژکاری شایستە‌ی راویژکردن بوون، لە‌ئێ‌س‌لامدا پایە‌دار بوون.

۳- ئەو قەسە‌ی دە‌درێنە پال ئێ‌مامی عە‌لی درۆ بوه‌تان

ئێ‌ین و کە‌سیر دە‌لێت "ئەو با‌سە‌ی کە زۆریە‌ی میژوون و سە‌ن و کە‌سانێ‌تر ئاماژە‌یان پێ‌کردووه وە‌کو ئێ‌ین و جە‌بر و غە‌یری ئە‌ویش لە پێ‌ش‌سە‌نێ‌ی خۆیانە‌وه نە‌یان بێ‌ستووه، کە عە‌لی کۆری ئە‌بی تالیب و تە‌بێتی بە عە‌بدول‌پە‌مانی کۆری عە‌وف "فیلت لێ‌کردم و فریوت دام، عوسمانت کردە خە‌لیفە لە‌بەر دە‌ست‌پە‌یوە‌ندی زاوا و خە‌زووری و هە‌موو پۆ‌ژی کە‌ین و بە‌ی‌نتان دە‌بە‌ست بۆ بە‌رژ‌ه‌وندی خۆتان".

تە‌ن‌انە‌ت عوسمان ئە‌وه‌ندە تە‌لە‌کە‌ی کرد بە عە‌بدول‌پە‌مانی کۆری عە‌وف بۆ ئە‌وه‌ی هە‌لێ بۆ‌ی‌ت بۆ خە‌لیفە‌یە‌تی، تا عە‌بدول‌پە‌مان و‌تی: "إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُِ اللَّهُ فَمَن يَكْفُرْ لِيَكْفُرْ لَهُ عَظِيمًا". (الف‌ت‌ح: ۱۰)، کە ئە‌مە درۆ‌یە‌کی ش‌اخ‌دارە.

۴- لە‌کە‌دارکردنی عە‌مری کۆری ع‌اس و موغە‌یرە‌ی کۆری شو‌عبە

ئە‌بو می‌خ‌نە‌ق لە‌ ر‌ی‌وا‌یە‌تی پ‌ر‌ودا‌وی راویژ‌کردنە‌کە‌دا با‌سی عە‌مری کۆری ع‌اس و موغە‌یرە‌ی کۆری شو‌عبە دە‌کات، گوا‌یە ئە‌م دوانە لە‌بەر‌دە‌می دە‌ر‌گای راویژ‌کردنە‌کە‌دا

دانیشتوون و سەعد چوو بە گۆیاندا. ئەم کردەوێه لە خەلکی ڕەشۆکی و عەوام ناوەشیتهوێ چ جایه لەهاوێه بەرێزەکان! باشە چۆن سەعد پێیان دەلێت دەتانهوێت بڵێن ئێمەش گۆی دەگرین و ئەهلی ڕاویژکردن. خەلک زانیبوویان و لایان ڕۆشن بوو کۆ ئەهلی ڕاویژ. ئەگەر کەسێک دێقەتی بدات روون دەبیتهوێ کە ڕیوایەتەکی ئەبو میخەنق هەندێکی ڕەخنەو پلارە لەهەندەکی تری و بەراشکاری بۆی دەردەکەوێت کە لەگەڵ بنەما دروستەکاندا پێچەوانەیه. شتە دزیوێهەکانی ئەبی میخەنق لە دیس دەرجوو، هەرۆک (یحی الیحی) ئاماژە بە هەندێک نمونە و نەزێلە کردووێ ئەوانە بەسە بۆ ڕمان و هەلوێهەشاندنەوێ ڕیوایەتەکانی ئەبو میخەنق و ناوێزەکانی^(۱).

ئەم خالانە ئاماژەیکە سەرپێیی بوو کە ڕژاوێه کولتوری میژووی ئیسلامەوێ و پڕش و بڵاو بۆتەوێ لەئەدەبیات و کەلچەری ئیسلامداو کاریگەرییەکی دیاری کردووێه سەر پیاوانی هزر و خامەو میژوو.

۵- عوسمانی کۆری عەفان شایستەیی خەلیفەیهتی بوو.

هیچ نیماندارێک گومانی لە ڕەوایەتی خلافتی عوسمان و دروستی ئەم خەلافەتە نییه و کەس ناتوانێت تانەو تەشەری لێ بدات، جگە لەو کەسانە کە دڵیان تووشی دەخەز بوو و گەنیوێ. لەئەنجامی ئەو کینەیهی کە دلی تەنیوێ هەلەشەیی دەکات بەرامبەر هاوێهەلانی پێغەمبەر ﷺ ئەمەش لە هیچ کەسێکەوێ داناکەوێت لەشیعە ڕافزیهکانەوێ ئەبی. کە سەرمایهی ژیانی دۆنیایان بۆتە جێنۆدان بەهاوێهەلانی و رق لێ بونیان، گۆی ئەدان بەو توانج و تەشەرانی دەیگرنە هەرسێ جێ نشینهکە، چونکە بە پوچ و بەتالیان دەزانن و خەلافەتەکیان بەسەقەت و ناتەواو دەزانن. چەندین بەلگەیی دروست و بڕاوێه ئاساری دێرین و ئاماژەما هاتووێ لە بارەیی شایستەیی و ڕەوایەتی خەلافەتی ئیمامی عوسمانەوێ لەوانەش^(۲):

۱- نایەتی (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ

^۱ موریان ابی عەف (۱۷۹).

^۲ عقیدە أهل السنة في الصحابة ص (۶۵۶/۲).

خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (النور: ٥٥).
 ثم نایه ته به دیوئکدا به لگه یه له سهر شایسته یی خه لافه تی نیمامی
 عوسمان، چونکه نهو لهو که سانه یه که خودای گه وره کردوویه تی به جینشین له زه ویداو
 جینگه پیی بته وکردووه له پوژانی خه لافه تیدا. عوسمان، ژیانیکی باشی به سهر بردووه،
 له ناو خه لکیدا به شیویه کی دادپه روه رانه حوکی کردووه نویره کانی به چاکی نه غجام
 داوه و زه کاتی مالی خوی دهر کردووه و فرمانی کردووه به چاکو ریگری کردووه له
 خراپه. ثم نایه تدهش خوی له خویدا ناماژه یه بو دروستی و شایسته یی خه لافه تی
 نیمامی عوسمان^(۱).

۲- (قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّعُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ فَإِنْ تَطَلَّعُوا يُوَفِّكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا) (الفتح: ۱۶).
 ثم نایه تدهش به پرویه کدا به لگه یه له سهر شیاوی خه لافه تی
 نیمامی عوسمان، چونکه ناویراو بانگخوازی نه عرابه کان بو، که له دوا پیغه مبه ر
 ﷺ دهوهی خه لکیان ده کرد وه کو نه بوبه کری سدیقو نیمامی عومده رو نیمامی
 عوسمان، نه بوبه کر بانگی کردن بو جیهادی فارس و پوژم تورک، که واته نه گهر گوپراهه لی
 ثم سیانه به گویره ی دهقی قورشان واجب بیّت، نهوا خه لافه تیشیان ساغو سه لامه ته و
 خه لکیش لییان رازی^(۲).

۳- نهی موسا ده لیت "پیغه مبه ر ﷺ جاریکیان چوه ناو باخیک و فرمانی کرد
 به من دهر گوانی باخه که بم، پیاوئک هات و داوی مؤله تی کرد و فهرمووی: پیگه ی بده و
 مؤده ی به هه شتی بده ری. سهیره که م عومده ر، پاشان یه کیکی تر هات و داوی مؤله تی
 کرد و فهرمووی: پیگه ی بده و مؤده ی به هه شتی بده ری له سهر به لایه ک که تووشی ده بیّت،
 سهیره که م عوسمانه^(۳). ثم فهرموده یه ناماژه ی نهوه ی تیدایه که ههرسی خه لافه ته که
 ته رتیب کراوه و ریکخواوه و هه والی نهو به لایه ش که تووشی نیمامی عوسمان دیت،

^۱ عقیده اهل السنة في الصحابة ص (۲/۶۵۶).

^۲ الفصل في الملل والاهواء والنحل (۴/۱۰۹ - ۱۱۰).

^۳ البخاري رقم (۳۶۹۵).

به واقعی هاته ریځگای، نه وه بوو له خانووه کې خوی گه مارژدرا هه تا نه وکاته ی به سته ملیکراوی شه هیدیان کرد^(۱).

نهم فرموده یه نیشانه یه که له نیشانه کانی پیغه مبهرایه تی و ناماژه یه کیشه بۆ شه هیدبوونی عوسمان و لی رازی بوونی له لایه ن پیغه مبه روه. نه بوداود به سنده دیکی ته واو له جابری کوری عه بدوللاوه ریوایه تی کردوه، که پیغه مبه ر^ﷺ فرمودیه تی: "پیاوینکی چاک نهم شهو خه ویکی بینیه، نه بویه کر به پیغه مبه ر^ﷺ کیشراوه، عومهریش به نه بویه کر کیشراوه، عوسمانیش به عومهر کیشراوه". جابر ده لیت: "کاتیک هه ستاین له لای پیغه مبه ر^ﷺ وتان نه و پیاوه چاکه پیغه مبه ر^ﷺ خویه تی و نه و سیانهش که هه ندیکیان به هه ندیکیان کیشراون نه وانه ده بنه سه رکارو سه رپر رشتیاری نهم ثاینه ی که خودا ناردویه تی بۆ پیغه مبه ر^ﷺ^(۲).

۵- نه بو عه بدوللا حاکم، به سنده دی نه بی هورهیره ریوایه تی کردوه نه بی هورهیره ده لیت "بیستومه له پیغه مبه ر^ﷺ فرمودیه تی به مزوانه ناژاوه و دوویه رکی دانه که وی، ده لیت نیمه ش وتان نه ی پیغه مبه ر^ﷺ چارمان چییه؟ فرمودی: بده نه پال نه میرو هاوه له کانی، ناماژه ی کرد بۆ عوسمان"^(۳). نهم فرموده یه موعجیزه یه کی ناشکرای پیغه مبه ر^ﷺ، که پیغه مبه رایه تییه که ی ده سلمینیت، کتومت نه و هه والانه ی ناماژه ی پیکردبوو له سه رده می خه لافه تی نیمامی عوسماندا به رپا بوو، ناژاوه کان به دیهاتن، له هه مان کاتدا نهم فرموده یه نیشانیکی تیدایه بۆ ره وایه تی و دروستی خه لافه تی نیمامی عوسمان، چونکه پیغه مبه ر^ﷺ خه لکی رینومایی کردبوو که په یوه ست بن به عوسمانه وه، هه والی نه وه شی دابوو له کاتی هه لقولینی ناژاوه و ناکوکییه کاند له گه ل نه میری نیمانداران و پیشه واکه یان بن، فرمانی کرد به عوسمان ناوړ نه داته وه به ملاولادا و هه موولایه ک په یوه ندی پیوه بکه ن، چونکه له سه ر حقه و نه وانه ی که ده رچوون له ژیر فرمانی و گه له کۆمه یان لی کرد له سه ر به تال بوون و زیاتر

^۱ عقیده أهل السنة في الصحابة ص (۶۵۷/۲).

^۲ سنن أبي داود (۵۱۳/۲).

^۳ المستدک (۹۹/۳).

خه لکی هیچ و پوچ و هه وه سبازبون. به راستی پیغه مبه‌ر ﷺ شایه تی دابوو که عوسمان هه میشه و بهرده وام له سهر حق و هیدایه ته و لئی جودا نایته وه^(۱).

۶- نه بو عیسای تورمزی له رینگه ی عانیشه وه ریوایه تی کردووه، پیغه مبه‌ر ﷺ فەرموویه تی "نه ی عوسمان زۆر نزیکه و پێ ده چیت خودای گه وه کراسیک بکاته بهرت نه گهر ویستیان له بهرت دایکه نن، نه که ی دایکه نیت"^(۲). نا له م فەرمووده دا نامازه کراوه بۆ خه لافه تی نیمامی عوسمان به خواستنی وشه ی کراس واته کراس خوازه یه، ههروه ها وشه ی له بهرکردن، واته هه لپژاردن و پالۆتن، واته خودای گه وه ده تکاته جینشین، نه گهر خه لکی ویستیان لاتبه رن و دات پرن له خه لافه ت، تۆ خۆتی لی دامه پنه و کۆلی لی مه ده بۆ خاتری نه وان، چونکه تۆ له سهر حقه ی و نه وان له سهر ناحقه ن^(۳).

۷- تورموزی به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه، نه بی سه هله ده لیت "عوسمان له رۆژی گه مارۆدانی ماله که ی پیتی وتم: پیغه مبه‌ر ﷺ په یمانیکی لیوه رگرم، من خۆم ده گرم له سهر نه و په یمانه و نایشکیتم^(۴). نه م قسه یه که ده لیت په یمانی لیوه رگرم به عنی (وه سیه تی پێ کردم کراسه که م دانه که م)، ههروه ک پیغه مبه‌ر ﷺ پیتی فەرمووه "نه گهر ویستیان کراسه که ت له بهر داکه نن داینه که نی". بۆیه نیمامی عوسمان ده لیت: نارامی له سهر ده گرم و په یمانه که ناشکیتم^(۵).

۸- نه بو عه بدوللای حاکم به سه نه دی نه بی سه هله ریوایه تی کردووه له عه بدوللای عوسمانه وه نه ویش له عانیشه وه، پیغه مبه‌ر ﷺ فەرموویه تی "یه کینکم بۆ بانگ بکه ن". یان فەرموویه تی "نه وه یه کینک له هاوه له کام دیار نییه؟ عانیشه ده لی: وتم نه بویه کرت ده ویت، فەرمووی نه خیر. وتم: عومده رت ده وی؟ فەرمووی نه خیر. وتم عه لی نامۆزات ده وی؟ فەرمووی: نه خیر. وتم: که وابو عوسمانت ده وی؟ فەرمووی به لی. پاشان

^۱ عقیده أهل السنن والجماعة في الصحابة (۶۶۰/۲).

^۲ فضائل الصحابة (۶۱۳/۱).

^۳ اللین الخالص، محمد صديق حسن القنوجي البخاري (۴/۴۴۶).

^۴ فضائل الصحابة (۶۰۵/۱)، الترمذي (۵/۲۹۵).

^۵ تحفة الاحوذی، محمد عبدالرحمن المبارکفوري، (ص ۲۰۹/۱۰).

عوسمان هات و پیغه مبه‌ر ﷺ چرپاندی به گوئی عوسماندا و عوسمان ره‌نگی گۆرا، ده‌ئیت
 رۆژی گه‌مارۆدانی ماله‌که‌ی پیمان وت شهر بکه‌ین له‌گه‌لیان؟ وتی: نه‌خیر شهر مه‌که‌ن،
 پیغه مبه‌ر ﷺ په‌مانیکی لی وه‌رگرتوم، نارام ده‌گرم له‌سهری و نه‌و په‌مانه‌ ناشکینم^(۱).
 نه‌م فه‌رمووده‌یه‌و نه‌وه‌ی پیشووش دوو به‌لگه‌ی ناشکران له‌سهر خه‌لافه‌تی ئیمامی
 عوسمان و هه‌ر که‌سیک نکولی له‌خه‌لافه‌ته‌که‌ی بکات و به‌نه‌هلی به‌هه‌شت و به‌شه‌هیدی
 نه‌زانیت، به‌زمان یان به‌جووله‌بی نه‌ده‌بی بکات به‌رانبه‌ری، نه‌وه‌له‌بازنه‌ی ئیمان و
 ئیسلام ده‌رجووه^(۲).

۹- به‌لگه‌یه‌کی تره‌اتوو له‌سهر شایسته‌یی ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌تی عوسمان. ئیمامی
 بوخاری به‌سه‌نه‌دی ئیبن و عومەر ریوایه‌تی کردوو ده‌ئیت "ئیمه‌له‌سه‌رده‌می
 پیغه مبه‌ردا ﷺ هیچ که‌سیکمان به‌هاوشانی نه‌بو به‌کر نه‌ده‌زانی، پاشان عومەر پاشان
 عوسمان، نیت وازمان هیتابوو له‌هاوه‌لانی پیغه مبه‌ر ﷺ که‌سیمان نه‌ده‌دا به‌سهر
 که‌سی تریاندا، واته‌هه‌مویمان به‌هاوشانی یه‌کتری ده‌زانی^(۳)، نه‌مه‌خۆی له‌خۆیدا
 ئامازه‌یه‌که‌که‌خودای گه‌وره‌به‌سروش و خورپه‌تییه‌که‌یانده‌بون و ناخی ریکه‌ستببون که
 چ بارودۆختیک ده‌سازینئ بۆ سه‌رۆکایه‌تی خه‌لافه‌ت له‌پاش پیغه مبه‌ره‌که‌ی ﷺ^(۴).

ئیبن ته‌یمیه‌ ده‌فه‌رموئیت "هه‌وال و ده‌نگوباسی نه‌وه‌هاتوو که‌له‌سه‌رده‌می
 پیغه مبه‌ردا ﷺ هاوه‌لان ریکو کۆک بوون له‌سهر فه‌زلی نه‌بو به‌کر، پاشان له‌سهر فه‌زلی
 عومەر، پاشان له‌سهر فه‌زلی عوسمان. هه‌روه‌ها ریوایه‌تیش کراوه‌نه‌م هه‌واله‌گه‌شتوو
 به‌پیغه مبه‌ر ﷺ ناره‌حه‌ت نه‌بووه‌و نکولی لی نه‌کردوو، که‌واته‌ده‌ده‌که‌وئیت نه‌م
 فه‌زل و پێزه‌به‌حه‌ق چه‌سپاوه‌، یاخود به‌رای کۆچه‌ری و نه‌نساره‌کان چه‌سپاوه‌له
 سه‌رده‌می پیغه مبه‌ردا ﷺ و هیچ که‌سیک پیچه‌وانه‌ی نه‌و په‌مان و به‌ئینه‌ی که‌دراوه
 به‌عوسمان نه‌جولاوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها هه‌موویان له‌دوای کۆچی ئیمامی عومەر، په‌مانیاندا

^۱ فضائل الصحابة (۱/۶۰۵)، المستدرک (۳/۹۹).

^۲ الدين الخالص (۳/۴۴۶).

^۳ البخاري كتاب فضال اصحاب النبي رقم (۳۶۹۸).

^۴ عقيدة أهل السنة (۲/۶۶۲).

به نيمامي عوسمان به بي فريودان و ترساندن. هيچ كهس و لا يهك دژا يه تي نهم سهرؤ كايه تي يه نه كردووه و به ره ه لستيسي نه بووه^(۱). ده قى نهم به ندانه ي كه با سمان كرد له موبهر هم موويان به لگه ي به هيژن و ناماژن بؤ لايقي و دروستي نيمامي عوسمان و خلافت ته كه ي و هيچ دوو دل ييه كي تي دا نييه و لاي نه وانه ي كه ده ستيان به قورئان و سوننه ته وه گرتووه هيچ گيرو گرتي كيان نييه. ههر نه مانهش به خته وه رترين كه سن، چونكه كار به قورئان و سوننه ت ده كه ن و ههر نه وانهش نه هلي سوننه ت و جه ماعه تن. واجيشه له سهر هم موو موسلمان يك بيرو پرواي وه هاييت كه نيمامي عوسمان شايسته و پرواي خلافت بووه به ته واهه تي ته سليمي نهو به لگانه بيت كه له م باره يه وه هاتووه^(۲).

شه شه م: گر ي داني كؤرا (الاجماع) له سهر خه لافه تي عوسمان

هم موو ها وه لاني پيغه مبه ر ﷺ و نه وانهش كه دواي نه وان هاتوون و ر يچكه ي نه وان يان گرتووه ته بهر، له نه هلي سوننه ت و جه ماعه ت يه كده نگن و كوژن له سهر نه وه ي كه نيمامي عوسمان، شيا و ترين كه سبووه بؤ جي نشينا يه تي پيغه مبه ر ﷺ له دواي نيمامي عومه ر. له م بواره شدا هيچ كهس نه يار و دژ نه بووه، به لكو ههر هم موويان ملكه چ و رازي بوون، له بهر نه وه ي به شيويه كي ره ها نيمامي عوسمان به ر يترين دروستكراوي خودايه له دواي هه ردوو شيخه كه (نه بو به كرو عومه ر). ده سته يه كه له نه هلي زانسته و فه رموده يه كده نگن له سهر نه وه ي كه له دواي نيمامي عومه ر، نيمامي عوسمان شا يه ني خه لافه ته. جگه له مانهش هه نديك له و راو بؤ چوونه نه قل كرا وانه نه مانه ن^(۳):

۱- نيين و نه بي شه ييه به سه ندي حارسي كور ي مو حريب، ر يوا يه تي كردووه و ده ل يت:
 "له سهر ده مي نيمامي عومه ردا جه جم كردووه، هيچ لايهك گوماني له ودها نه بووه كه خلافت دواي نيمامي عومه ر نيمامي عوسمانه"^(۴).

^۱ منهاج السنة النبوية لابن تيمية (۱۶۵/۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علي (۶۶۴/۲).

^۳ المصدر نفسه (۶۶۴/۲).

^۴ المصنف (۵۸۸/۱۴).

۲- ئەبو نەعیمى ئەسفەھانى بە سەنەدى حوزەیفە رىۋايەتى كەردوۋە دەلىت: "مەن ۋە سەتابۇم لە گەل ئىمامى عومەردا ئەژنۇم لىكەبو بە ئەژنۇبە، فەرمۇى: قەۋمەكەت كى بە خەلىفەى خۇيان دەزانن لە دواى مەن، مەنەش ۋە: بە پاستى خەلىكى كاروبارى خۇيان دەخەنە ژىر دەستى عوسمانى كورپى عەفان"^(۱).

۳- حافىزى زەھەبى لە شەرىكى كورپى عەبدوللەى قازىبە ۋە نەقى كەردوۋە دەلىت "پىغەمبەر ﷺ ۋە فاتى كەردو مۇسلمانان ئەبۇبەكرىان كەردە خەلىفە، خۇ ئەگەر زانىبىتىيان يەككىكى تە ھەبە لەو بەرپىزتر مەعنەى ۋاىە غەشىان كەردوۋە، پاشان عومەرىان كەردە جىگەرەۋەى ئەو، عومەرىش ھەرچى پى كرا لە دادگەرى ۋە پاستى پى ھەستا، ھەتا ۋە فاتى كەرد، پاشان كارەكە بو بەرپاۋىژكەردن لە نىۋان شەش ھاۋەلى بەرپىزدا ئەۋانىش لەسەر ئىمامى عوسمان رىكەكەۋتن، ئەگەر زانىبىتىيان كەسىك ھەبە لە عوسمان ئەۋبەرترە، مەعنەى ۋاىە فەل ۋە غەشىان كەردوۋە، حاشا ئەۋانەش پىۋاى غەش كەردن نى"^(۲).

ئەم نووسراۋانە رۋونكەردنەۋەبەكى ئاشكرەى تەدەبە كە لەناۋ ھاۋەلەكانى پىغەمبەردا ﷺ بىلاۋە زراۋە لەناۋخۇياندا كە ئىمامى عوسمان بەرپىزترە ئەۋبەرترە بۇ خەلەفەت. ھىشتا ئىمامى عومەر مابو زىندوبو كە دەمىك بو ھاۋەلەن دەيانزانى بە گۈيرەى ھەندىك دەقى تەل نىشان ۋە پر لەناۋاخن چۆن كاروبارى خەلەفەت رىك ۋە غەن ۋە خەلەفەتى پىغەمبەر ﷺ لە دواى ئىمامى عومەر چۆن دەبىت ۋە كى دەبىتە خەلىفە. چاك دەيانزانى بە شىۋەبەكى رەھا ئىمامى عوسمان بەرپىزترە كەسىانە لەدواى ئەۋبەكرو عومەر"^(۳).

۴- ئىبنو سەعد بە سەنەدى (نىزالى سەبە) رىۋايەتى كەردوۋە دەلىت "عەبدوللەى كورپى مەسعود فەرمۇبەتى كاتىك عوسمان ھەلپىزىردا بۇ خەلەفەت، باشتىن زىندوۋمان بو، ئىمە كەردمانە جى نشىن ۋە كەمتەرخەمىشمان ئەكەردوۋە ۋاتە دىغىمان ئەكەردوۋە

^۱ كتاب الامامة والرد على الرافضة (۳۰۶).

^۲ ميزان الاعتدال في نقد الرجال محمد بن عثمان الذهبي (۲/۲۷۳).

^۳ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علي عايش (۲/۶۶۶).

له كه سى باشترو له پيشتەر". له ريوايه تيكى تردا ده لیت: "باشترین زیندوومان كرده سەردارو درتغیشمان نه كړدووه"^(۱).

۵- حەسەنى كورې موحەمەدى زەغفەرانى ده لیت: "بيستومه له نيمامى شافيعى ده يوت: گشت خەلك كۆك و تەبابوون له سەر خەلافەتى ئەبوبە كرو ئەبوبە كرىش عومەرى كرده خەليفە و پاشان خەلافەت كرا بە راوێژكردن و درايە دەست شەش كەس كە يەكێك له خۆيان بكەنه سەردار، ئەوانيش عوسمانيان كرده جينشين - رەزای خوا له هەمويان"^(۲) - هەروەها (ئەبو حارسى كورې موحەمەدى مەقديسى) و تەيەكى نقل كړدووه و نيمامى شافيعيش پەسەندى كړدووه ده لیت: "چاك بزائن پيشه وای راسته قينه، دواى نيمامى عومەر بە هەلبژاردنى ئەنجومەنى راوێژكارى و ديارى كړدى عەبدولرحمانى كورې عەوف نيمامى عوسمانه. عومەر عەبدولرەحمانى كرده نيمام و ئەویش عوسمانى كورې عەفانى پالاوت و هەلبژارد. ئىجماعى هاوۀ لانیشى هاتە سەر و گشت هاوۀ لان پازى بوون و پەيماناندا، بېروبووچوونى عەبدولرەحمانى كورې عەوف بو دامەزراندن و چەسپاندنى خەلافەتى ئىسلامى بوو، كاریشى بو ئەوه كړد و نيمامى عوسمانيش هەتا شەهید كرا له جيبه جى كړدى حەق و راستى و لەبينا كړدى دادپەرورەرى نەو هەستا"^(۳).

۶- ئیبن تەيمیە له نيمامى ئەحمەدەوہ ريوايه تى كړدووه فەرمويه تى "ئەو يەك دەنگى و كۆرپايە كە هاوۀ لان كړدىان بو پەيماندان بە نيمامى عوسمان هەرگيز بو پەيماندانى هيچ كەسيكى تر نەيان كړدووه و بو كەسى تر ئەو نەندە يەك دەنگ نەبوون"^(۴).

۷- ئەبو حەسەنى ئەشعەرى ده لیت "نيمامەتى عوسمان و خەلافەتى عوسمان، جيگيرو بپاوه بووه، لەدواى نيمامى عومەر و بە دانىشتن و راوێژكردن لەلايەن هاوۀ لان و ئەنجومەنى راوێژكارىيەوہ دانراوه. ئەوانيش نيمامى عومەر دەست نيشانى كړدبوون و هەموو يەك دەنگ و يەك رەنگ بوون لەسەر فەزل و دادپەرورەريە كەى"^(۵).

^۱ الطبقات الكبرى، (۶۳/۳).

^۲ مناقن الشامعي للبيهقي، (۴۳۴/۱).

^۳ الرد على الرافضة، (ص ۳۱۹).

^۴ منهاج السنة (۶۶/۳)، السنة للخلال، (ص ۳۲۰).

^۵ الابانة عن اصول الديانة، (ص ۶۸).

۸- عوسمان سابونی ده‌لٲت: "بٲرورای پٲشین و نه‌هلی فهرموده رٲشنه له‌سهر ته‌رتٲب و رٲنک‌خستنی خه‌لافه‌ت، هه‌موویان وتویانه یه‌که‌مین خه‌لیفه نه‌بویه‌کره، پاشان عومه‌ره و پاشان عوسمان خه‌لیفه‌یه به‌نیجماعی نه‌نجومه‌نی ر‌اویژکاری و نیجماعی هه‌موو هاوه‌لان و گشت لایه‌ک پٲی رازی بوون و کردوویانه‌ته خه‌لیفه‌ی خ‌ویان"^(۱).

۹- شه‌یخولئیس‌لام نیبن ته‌میه، ره‌حه‌ته‌ی خ‌وی لٲٲٲ ده‌لٲت: "هه‌موو موسلمانان و هاوه‌لان په‌یمان‌یان داوه به‌ نیمامی عوسمان و که‌س له‌ په‌یمان‌دانه‌که‌ی دوا نه‌که‌وتوو و هاوه‌له‌ خاوه‌ن شک‌وو دیار و به‌تواناکان پٲش هه‌مووان په‌یمان‌یان پٲداوه. نه‌وسا بوو به‌ پٲشه‌واو خه‌لیفه، گریمان واداب‌نٲن عه‌بدول‌ره‌حمان و عه‌لی و هاوه‌له‌ دیار و هه‌لکه‌وتوو‌ه‌کان په‌یمان‌یان نه‌داوه‌تی، گهر واب‌وایه نه‌ده‌بوو به‌ نیمام، به‌لام که‌ نیمامی عومه‌ر ر‌اویژی دایه ده‌ستی شه‌ش که‌سه‌که (عوسمان و عه‌لی و تلحه‌و زویٲرو سه‌عدو عه‌بدول‌ره‌حمان)، ته‌لحه‌و زویٲرو سه‌عد به‌ که‌یفی خ‌ویان ده‌ر‌چوون و ده‌ستیان لی‌ هه‌لگرت، عوسمان و عه‌لی عه‌بدول‌ره‌حمان مانه‌وه، عه‌بدول‌ره‌حمان‌ش خلیفایه‌تی نه‌کرد و عوسمان و عه‌لی مانه‌وه و یه‌کٲک له‌م دوو پٲاوه هه‌لٲز‌تر‌درا. به‌م شٲوه‌یه عه‌بدول‌ره‌حمان سوٲندی خ‌وارد سی‌ ر‌وژ، ز‌ور نه‌خ‌وٲت و چاو له‌یه‌که نه‌نٲت، ده‌ستی کرد به‌ ر‌اویژ‌کردن به‌ پٲشیننه یه‌که‌مینه‌کان و شوٲنکه‌وتوو چاکه‌خ‌وازه‌کان و ر‌اویژی کرد به‌ سهر له‌شکری تی‌ک‌وشه‌ران. ههر له‌و ساله‌شدا سه‌ر‌جه‌م موسلمانان له‌گه‌ل نیمامی عومه‌ردا حه‌جیان ده‌کرد به‌ ک‌وی ده‌نگ ناما‌ژه‌یان کرد بو خه‌لیفه‌یه‌تی عوسمان، ناشکرایه هه‌موویان عوسمانیان پٲش‌خست و په‌یمان‌یان پٲداو هیچ به‌ر‌ژه‌وه‌ندی و ته‌ما‌ح‌ک نه‌بوو له‌ ناراداو هیچ ترس و ت‌وق‌یک‌ش له‌گ‌ور‌پ‌دا نه‌بوو. بو‌یه ک‌زمه‌لٲک له‌پٲشه‌وا‌یان و پٲشیننه‌کانی وه‌کو نه‌بو نه‌بوی سه‌ختیانی و نه‌حه‌دی حه‌نبه‌ل و داره‌قوتنی و غه‌یری نه‌مانه ده‌لٲن "ههر که‌سی‌ک نیمامی عه‌لی ب‌خاته پٲش نیمامی عوسمان، نه‌وه، موها‌ج‌رین و نه‌ن‌سار به‌گ‌یل و گه‌م‌ژه‌و گ‌ز‌یکار ده‌زانٲت. نه‌مه به‌ هٲز‌ترین به‌لگه‌یه که‌ نیمامی عوسمان نه‌وبه‌رترو نه‌ف‌ره‌ل‌ره، چونکه هاوه‌لان و پٲشه‌وا‌یان به‌ ر‌اویژ و هه‌لٲزاردن پٲش‌یان خستوو.

۱۰- نیبن و که‌سیری ح‌افز - ره‌حه‌ته‌ی خ‌وی لی‌ بٲت - باسی نیجماعی هاوه‌لان ده‌گ‌یر‌پ‌ته‌وه له‌سهر خه‌لافه‌ته‌ی نیمامی عوسمان و ده‌لٲت "ر‌ی‌وایه‌ت ک‌راوه که‌ نه‌هلی ر‌اویژ

^۱ عقیده السلف واصحاب الحديث من الرسالة المنبرية (۱۳۹/۱).

سه پرهرشتی کاره که یان داو هته دهست عه بدولر همان، بۆ نه وهی ههول بدات و تی بکۆشی
 بۆ خاتری موسلمانان به پزیزترین کهس بکاته خلیفه یان. عه بدولر همانیش راپرسی
 کردووه و پرسیری کردووه که کۆ شیاوه و به پزیزتره له ناو دهسته ی راپوژکاراندا و له
 خه لکی تریشی پرسویه. ههر هه موویان نیمامی عوسمانیان دهستنیشان کردووه، هه تا
 عه بدولر همان وتویه تی به نیمامی عه لی نه گهر بزانی تۆ هه لئا بپزیزین تۆ کۆ
 هه لده بپزیری؟ وتویه تی عوسمان. ههروه ها وتویه تی به نیمامی عوسمان نه گهر بزانی تۆ
 هه لئا بپزیزین تۆ کۆ هه لده بپزیریت؟ نه ویش وتویه تی عه لی. ده رکه وتووه نه م پرسیره
 پیش هه لاواردنی سی کهسه که بووه. پاشان عه بدولر همانیش کشایه وه و له گه ل سی
 کهسه که ی ترداو به جییان هیشت بۆ دوو خاوه ن فه زله که (نیمامی عوسمان و نیمامی
 عه لی)، چونکه ترسی خوداو حه قی نیسلام که وتبووه به ریان. ههر له بهر نه مهش بوو که
 عه بدولر همان، زۆر تیکۆشا که به پزیزترین بکاته خلیفه بۆ نه م کاره. نه و، راپه ری و
 راپرسی کرد به خه لک ده رباره ی هه ردوویان و رای موسلمانانی تاوتوی کرد، له گه ل رای
 سه رکرده و قیاده کانداو به تیکرا، عه بدولر همان به په نهانی و به ناشکرا دانیشتنی کرد
 له گه لیان، هه تا خۆی گه یانده نه و ئافره تانه ی که له په رچه می خۆیاندا بوون و پرسیری
 کرد له مندالان له مه دره سه ی خۆیاندا و پرسیری کرد له و سوارو ده شته کییانه ی که
 ده هاتنه مه دینه. نه م هاوه له ی نه نداسی نه نجومه نی راپوژکاری، له ماوه ی سی رۆژو سی
 شه ودا ههر سه رقائی نوژی و پارانه وه و نوژی نیستیخاره بووه، پرساری له پیاوماقولا ن
 کرد، به لام که سی به رچاو نه که وت بگاته ئاست نیمامی عوسمان و هاوشانی بیّت. کاتیک
 گه شته نه و شه وهی که به یانییه که ی ده بووه رۆژی چواره م، واته (چواره م رۆژی کۆچی
 نیمامی عومه ر)، بهر له هه موو شت هات بۆ مائی میسوه ری کورپی مه خره مه ی
 خوشکه زای و پپی وت "بانگی عوسمان و عه لیم بۆ بکه". نه ویش بانگی کردن و نه وانیش
 هاتنه لای عه بدولر همان، هه والی پیدان که پرسیری کردووه له سه رجه م خه لک، کهس له
 ئیوه به باشتر نازانن. پاشان به لئینی لی وه رگرتن دویاره، نه گهر هه رکامیان بوو به
 خلیفه دادپه وره ر بیّت و ههر کامیشیان فه رمان به سه ر مندا بکه ن، گوپرایه ل و ملکه چ
 ده بم. پاشان رۆشت بۆ مزگه وت و میزه ره که ی پیغه مبه ری ﷺ پیچابوو به سه ریه وه و
 شمشی ره که ی کرد به لاقه دیاو ناردی به شوین پیاوه دیاره کانی کۆچهری و نه نساره کانداو
 به دهنگی به رز هاواری کرد "کۆبینه وه بۆ نوژی"، مزگه وت پرپوو له خه لک و ده گهران به

شوین ئەوانی تردا. هەموویان ریزیان بەستو رێکخران بەجۆریک کە ئیمامی عوسمان جینگە ی بۆ ئەمایەوه و لەخواری خەڵکەوه دانیشت. چونکە پیاویکی شەرمەن بوو، پاشان عەبدولپەرھەمان چوو هەسەر مینبەرەکە ی پێغەمبەر ﷺ زۆر وەستاو پارانەوه یەکی زۆری کرد، پێشتر پارانەوه ی وایان نەبیستبوو، پاشان قسە ی کردو وتی: ئە ی خەڵکینە بە نەینێ و ئاشکرا پرسیارم لە هەمووتان کردوو نەمبیسستوو لە هیچ کەسیکتان لەم دووپیاوه بە بەرپزتر بزانی (ئیمامی عەلی و ئیمامی عوسمان). عەبدولپەرھەمان وتی: عەلی هەستە وەرە لام، عەلیش هەستاو چوو لەبەر دەمی مینبەرەکە وەستا. عەبدولپەرھەمان دەستی گرتو پێ ی وت: پەیمانم پێ دەدەیت لەسەر قورئان و سوننەتی پێغەمبەر ﷺ و کردەوه ی ئەبویەکرو عومەر برۆیت؟ عەلیش وتی: ئەو ئەللا، خودایە شایەت بە نەخێر. بەلام بەپێی تواناو وزە ی خۆم. عەبدولپەرھەمان دەستی بەرداو پاشان وتی: ئە ی عوسمان هەستە وەرە لام. عوسمان هەستاو چوو بەر دەمی عەبدولپەرھەمان دەستی گرتو پێ ی وت: ئایا پەیمانم پێ دەدەیت لەسەر قورئان و سوننەتی پێغەمبەر ﷺ و کردەوه ی ئەبویەکرو عومەر ن بچیت؟ وتی: بەئێ. عەبدولپەرھەمان سەری بەرز کردوو روو و سەقفی مزگەوتەکە و دەستی لەناو دەستی عوسماندا بوو، وتی: ئە ی خودایە گوێ پادێرەو شایەت بە، ئە ی خودایە گوێ پادێرەو شایەت بە، ئە ی خودایە گوێ پادێرەو شایەت بە، ئە ی خودایە ئەو کارە ی کە لەگەردنی مندا بوو خستەمە گەردنی عوسمان. دەئێت: خەڵکی هۆتەرەیان کردو کە ئەکە بوون و پەیماناندا بە ئیمامەتی عوسمان، بەجۆریک کە لەبەر دەمی مینبەرەکە دا یان پۆشی. دەئێت: عەبدولپەرھەمان لە شوینەکە ی پێغەمبەر ﷺ دانیشت و عوسمانیش لە پەلی دووهم دانیشت لە خواریوه، خەڵک هاتن پۆل پۆل پەیمانان پێدا، یەکەم کەسیش عەلی کۆری ئەبی تالیب پەیمانی پێدا، ئەشەلێن دووهم کەس بوو.

نهم نووسراوانه‌ی که له‌مه‌پیش باسماں کرد، ئیجماعی ئه‌و ئیمانانه بوون که ناویان برا، هدر هه‌موو رایه‌کان ئه‌و چه‌مکه ده‌گه‌یه‌ن و ئه‌و ناکوکییه‌یه‌ کلایی ده‌که‌نه‌وه که په‌یمان‌دان به‌ خیل‌افه‌تی ئیمامی عوسمان به‌ تیرو ته‌سه‌لی دراوه، به‌ یاک و یوختی بووه به‌

خه لیفه. به نتیجه‌ای هاوه‌لان هیچ که سیکیان نه یار نه بووه و دژایه تی نه کردووه و که س لهم په یانه دوا نه که وتوه^(۱).

حهوته م: پیش‌خستنی عدلی به سهر عوسماندا حوکمی چییه؟

نه وهی که نه هلی سوننه و جه‌ماعهت له سهری کوکن، نه وهیه "ههر که س فزلی عدلی بدات به سهر عوسماندا، نه وهه له‌هی کردووه به گومراو بیدعه چی ناوی ده‌بن"^(۲)، هرچنده هه‌ندیک له‌نه هلی عیلم زور به‌توندی نه‌دوین و ده‌لین هر که س فزلی عدلی بدات به سهر عوسماندا و عدلی پیش بخت نه وه گومانی هدی له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که لهم نایینه خیانه‌تیا ن کردووه و عوسمانیان هه‌ل‌بزار دووه به سهر عدلیدا - په‌زای خودا له هه‌ردو وکیان -^(۳).

نبن ته‌یییه ده‌ل‌ت بۆچوونی نه هلی سوننه و جه‌ماعهت دامه‌زراوه له سهر فزلی و پیش‌خستنی تیمامی عوسمان به سهر عدلیدا، هرچنده لای جمهوری نه هلی سوننه و جه‌ماعهت مه‌سه‌له‌ی عوسمان و عدلی بنه‌مایه‌ک نییه له بنه‌ماکانی دین، تا هر که س پیچه‌وانه‌ی بیت به گومراو بیدعه چی بزانتیت. به‌لام نه و بابه‌ته‌ی که خه‌لکی پی گومرا ده‌بیت مه‌سه‌له‌ی خودی خه‌لافه‌ته‌که‌یه، نه هلی سوننه بیروپروایان وایه دوا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بویه‌ک خه‌لیفه‌یه و پاشان عومهر، پاشان عوسمان و پاشان عدلی، هر که س توانج بگریته خه‌لافه‌تی هه‌ریه که لهم چوار خه‌لیفه‌یه له‌گوینر ژیه‌که‌ی ده‌رمالی خوین سهر لی شیواتره^(۴)، پاشان باسی رای زانیا ن ده‌کات له باره‌ی فزلی تیمامی عوسمان به سهر تیمامی عدلیدا، لهم رووه‌شه‌وه دوو ریوایه‌ت هدی:

یه‌که‌م: هر که س فزلی عدلی بدات به سهر عوسماندا نه وه له سوننه‌ت ده‌رچوه به‌ره و بیدعه، چونکه پیچه‌وانه‌ی تیمامی هاوه‌لانه له‌به‌ر نه وه ده‌لین هر که س عدلی بخته پیش عوسمان نه و سوکایه‌تی به کوچه‌ریان و نه‌نسا ر کردووه. نه م ریوایه‌ته له‌زیاتر

^۱ عقیده أهل النة والجماعة في الصحابة الكرام، د. ناصر بن علی عایض (۲/۷۱۷).

^۲ مجموعة الفتاوى (۳/۱۰۱، ۱۰۲).

^۳ حقه من التاريخ، عثمان الخميس (ص ۶۵).

^۴ مجموعة الفتاوى (۳/۱۰۱، ۱۰۲).

له كه سيكه وه باس كراوه، وهك نه بو نه يوي سه ختياني و نه همه دي كوري هنبهل و داره
قوتني.

دووه م: ههركهس عهلي بخاته پيش عوسمان، واته فزلي عهلي بدات به سه ر عوسماندا
بيدعه چيه^(۱)، چونكه عهلي و عوسمان هاوشاني يه كن و چون يه كن.

^۱ المصدر نفسه (۲۶۷/۴).

باسی دووهم: دستووری عوسمانی کوری عه‌فان له حوکمرانیدا

کاتیکی بیهعتی خه‌لافه‌ت درا به عوسمان، راسته‌وخۆ هه‌ستا له‌ناو خه‌لکدا وتاریکی خوینده‌وه‌و تییدا سیاسه‌تی خۆی راگه‌یانده‌و ئه‌وه‌ی روونکرده‌وه‌ که پابه‌ندی قورئان و سونه‌ت و په‌فتاری هه‌ردوو شیخه‌که ده‌بیته‌، (ئه‌بویه‌کرو عومهر). هه‌روه‌ها له‌وتاره‌که‌یدا ئاماژه‌ی کردوه‌ به‌وه‌ی به‌دانایی و هیمنی سه‌رۆکاری خه‌لک ده‌کات، به‌مه‌رجیک سنووری شه‌ری تییدا پارێزراویته‌. پاشان وریای کردنه‌وه‌ له‌پشت به‌ستن به‌ دنیاو تیشکینه‌ره‌کانی، نه‌وه‌ک به‌کونه‌ پیشه‌په‌رکی و په‌قه‌به‌رایه‌تی و ئیره‌یی بردن له‌ناو‌خوینداو سه‌ره‌نجام ئومه‌ت به‌ره‌و ناکوکی و دووبه‌ره‌کی به‌جیته‌. ئه‌مه‌ش ئاماژه‌ی ئه‌وه‌ی تی‌دایه‌ که ئیمامی عوسمان بۆ ئه‌و دیوی په‌رده‌ ده‌روانیته‌ به‌ به‌رچاوپروونی باسی ئه‌و شتانه‌ی ده‌کرد که له‌م ئومه‌ته‌دا به‌ هۆی ئاره‌زووبازی و نه‌هامه‌تی خه‌لکه‌وه‌ دائه‌که‌ویته‌. پاش ئه‌وه‌ی بیهعتیشی پێدرا^(۱)، فه‌رموی "پاش سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌، من راسپێردرام و قبولم کرد، باش بزانه‌ن من شوینکه‌وته‌م نه‌ک داهێنه‌ر، باش بزانه‌ن له‌دوای قورئان و سونه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شتی سییه‌م شوین ئه‌و کردارانه‌ ده‌که‌وم که پێش خه‌لافه‌تی من کوک و ته‌بابوون له‌سه‌ری و ده‌قیان پێوه‌ گرتوه‌، چونکه‌ له‌ زاناکه‌وره‌کان وه‌ریان گرتوه‌. ده‌ست هه‌لده‌گرم له‌و شتانه‌ی که تاوانبار نايم له‌سه‌ری. چاک بزانه‌ن دونیا شیناییه‌کی ئال و جوانه‌و خه‌ملیه‌و زۆر که‌سیکیش ئه‌لهای ده‌کات، به‌لام ئیوه‌ ئامیزێ بۆ مه‌که‌نه‌وه‌و متمانیه‌ی پێ مه‌که‌ن، چونکه‌ سیه‌ی له‌سه‌ر نییه‌و هه‌تا وازی لێ نه‌هێنن وازتان لێ ناهێنیت"^(۲). ئه‌و قسه‌یه‌ی که ده‌لیته‌ ئیمامی عوسمان له‌ وتاری یه‌که‌مه‌دا له‌رزیه‌و شله‌ژاوه‌ نه‌یزانی چی بلیته‌ و وتویه‌تی "خه‌لکینه‌ یه‌که‌م سه‌رکه‌وته‌ن و سواربوون گرانه‌، نه‌گه‌ر مام وتاریکی چاکتان بۆ ده‌ده‌م" - ئه‌م قسه‌یه‌ خاوه‌نی کتێبی (العقد)^(۳) باسی کردوه‌ جگه‌ له‌میش کتێبی (گرافه‌ الفوائد) باسی ده‌کات به‌لام سه‌نه‌ده‌کانی راست و دروست نییه‌و ناته‌واوه^(۴).

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۹۲).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۴۴۳).

^۳ المراد ابن عبد ربه‌ الأندلیس صاحب کتاب العقد الفريد وهو کتاب في طرق الأخبار والحکایات والنوادر ولا یهم بسند الخبر أو صحته.

^۴ خلافة عثمان بن عفان د. السلمي، ص (۳۴ - ۳۵)، والخبر من طریق الوافدی وهو متروک.

یه کهم: نیمامی عوسمان نامهی نووسی بۆ کریکارو سه‌رۆکارو نه‌میری سه‌ربازه‌کان و خه‌لکی به‌گشتی، نیمامی عوسمان دانی نا به کارمه‌نده‌کانی نیمامی عومه‌رداو تا ماوه‌ی یه‌کسال^۱ که‌سیانی لانه‌بردو ئالوگۆزی پێ نه‌کردن نه‌مه‌شی له‌سه‌ر وه‌سیتی نیمامی عومه‌ر کرد. نه‌گه‌ر ته‌ماشای نه‌و نامانه‌ش به‌که‌یت که ده‌ینارد بۆ والی و کریکاره‌کانی به‌یتول مالو نه‌میری سه‌ربازه‌کان هه‌مووی له‌سه‌ر پێره‌وی نه‌و پێمه ده‌چوو که گه‌ره‌کی بوو ژیا‌نی ئومه‌تی له‌سه‌ر پێکبخت^(۱).

۱- یه‌که‌مین نامهی نووسی بۆ گشت والیه‌کان (نه‌میره‌کان) دوا‌ی سوپاس: خودای گه‌وره‌ فەرمانی کردووه به‌ پێشه‌واکان وه‌کو شوان و سه‌پان بن رینگه‌ی نه‌داوه‌ مله‌وپرین، بناغه‌ی نه‌م ئومه‌ته‌ والیه‌ راساله‌کان دروستیان کرد مله‌وپه‌ره‌کان دروستیان نه‌کرد. هیوا‌ی نه‌وه‌ هه‌یه‌ والیه‌کان شوان ئاسا بن مله‌وپر ئاسا نه‌بن، خۆ نه‌گه‌ر سنورتان به‌زاندوو واتان کرد نه‌و کاته‌ شه‌رم و نه‌مه‌ک هه‌لده‌گیریت باش بزانی دادپه‌روه‌رتین ژیا‌ن نه‌وه‌یه‌ که ئاو‌په‌دینه‌وه‌ له‌ کاروباری مو‌سلمانان و بزانی کێشه‌یان چیه‌ هه‌رچی‌یان ده‌که‌وی پێیان به‌خشین و شتی‌کیش که‌وته‌ سه‌ریان به‌ چاکی لێیان وه‌گرنه‌وه‌، پاشان چاوداشتی نه‌هلی زیمه‌ بکه‌ن، نه‌وه‌ی که‌ هی نه‌وانه‌ بیا‌نده‌نی، نه‌وه‌ش ده‌که‌ویتته‌ سه‌ریان لێیان بسێنن له‌گه‌ڵ نه‌و دو‌ژمنانه‌ی په‌شیمان ده‌بنه‌وه‌ به‌ ئارام بن^(۲).

تییینی ده‌کریت نیمامی عوسمان، له‌نامه‌ ئاراسته‌کراوه‌کاندا جه‌ختی کردۆته‌وه‌ له‌ والی شاره‌کان که نه‌رکیان چیه‌ به‌رامبه‌ر جه‌ماوه‌ره‌که‌یان و ناشنا‌ی کردون که کاری فره‌ گرنگی نه‌وان سامان کو‌کردنه‌وه‌ نییه‌، به‌لکو خه‌مخۆری و چاودێری کردن و نوێنه‌رایه‌تی کردنی به‌رژه‌وه‌ندیی خه‌لکه‌. له‌م پێناوه‌شدا نه‌و سیاسه‌ته‌ی رۆشن کرده‌وه‌، که سه‌ره‌بره‌شتی ئومه‌تی پێ ده‌کریت نه‌ویش پیا‌ده‌کردنی نه‌رکه‌کانی سه‌رشانیانه‌و مافدانه‌ به‌ ژێرده‌سته‌کانیان نه‌وسا ئومه‌ت رێکو راست ده‌بی‌ت، خۆ نه‌گه‌ر والیه‌کان هه‌لشا‌خان و بوونه‌ مله‌وپرو هه‌موو خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کیان بووه‌ مال و دارایی کو‌کردنه‌وه‌ نه‌و کاته‌ شه‌رم و سپارده‌ وه‌فا با‌وی نامینی‌ت و ون ده‌بی‌ت. نامه‌کانی نیمامی عوسمان جه‌ختکردن بوو

^۱ تحقیق مواقف الصحابة - د. محمد أعزون (۱/۳۹۳).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۲۴۴).

له سەر جێبه جێکردنی دادپەرورەری له سیاسەت و ئابووری و کۆمەڵایەتی له میانەى
 حەقدان بەخاوەن حەقەکان و سەندنەوهی حەق لە حەقخۆران. ھەرۆھا بەرز ڕاگرتنی
 پەیامی سیاسەتی شوان ئاسا، نەك فرە سامانی و چەوسانەوهی خەلك^(١)، ھەرۆھا
 ئاگاداری کردوون كە والییەكان لەخۆیان نەگۆڕین و نەبنە گوندەو ستەمكار، چونكە
 ڕەوشتە بەرزەكانی وەكو ئەمەك و متمانەو شەرم لەناودەچیت. ئەم ڕەوشتانەش
 گوریستیکی قائمە لەنیوان والی و گەلدا ھەتا چەسپاوو دامەزراو بیت، سەرۆك و جەماوەر
 نیوانیان باشەو بە پێچەوانەو بە بێگومان بە دەستھێنانی ئەم ئامانجەش بە ھەولێانی
 گشت لایەك بەدی دیت كە مەبەستیان بیت ڕەزامەندی خودای گەرەو دادپەرورەری
 پیادە بكەیت.

ئەگەر والییەكان بۆ ڕەزامەندی خودای گەرەو بەرپاکردنی عەدالەت تێكۆشان، ئەو
 گۆڕاوە و دۆستایەتی و شەرم و وەفا و ئەمانەتپارێزی پێشكەشی والی دەكرێت و
 ھەموان دەچنە سێبەری ئەم ئاكارە بە پێژانەو دور دەكەونەو لەو ڕەفتارە نابوت و
 خرابانەى كە ھەست و عەقل بریندار دەكات و دەمی جەماوەر پڕ دەكات لە گلەیی،
 پاشان ئیمامی عوسمان وەسیت دەكات كە دادوەرین بەسەر گەلەكەیانەو بەتۆڵە سەندن
 لەخراپەكارانیان و خەڵات کردنیان لە سەرچاوە کردنیان. ئیمامی عوسمان، ئاماژە دەكات
 بۆ خاڵێکی گرن گ ئەویش ئەوێ بەرانبەر ئەو پەیمان و بەلێنانەى پێیان دراوە وەفادارین
 ئەو گرن گترین ھۆکاری سەرکەوتنە بەسەر دوژمندا، ھەرۆك میژوون و سانسوینەواری
 ئەم ڕەوشتە بەرزەى موسلمانان پێش کردووە لە بەرپێوەبردن و جەنگ و غەزاكاندا^(٢).

٢- نامەكان بۆ سەرلەشكری جەنگاوەران

یەكەمین نامەىك كە عوسمان، نووسی بۆ سەرلەشكەرەكان لە ھەریكەكانی ولات
 ئەمەبوو^(٣) "پاش سوپاسی خودای گەرەو ئەى سەرلەشكرو فەرماندەكان، ئێوە قەلغان و
 پەرژینی موسلمانان و ئەو كۆل و بارەى ئیمامی عومەر پێیداوون لە ئێمە شاراو نییە،

^١ الدولة الاممية في عصر الخلفاء - حمدى شاهين (ص ٢٤٦).

^٢ التاريخ الاسلامي مواقف وعبر - د. عبدالعزيز الحميدي (٣٦٩/١٢).

^٣ ھەریكە دووڕە دەستەكان.

به لكو به پای كۆمه لئيك له ئيمه پیتی داو، با له خۆدهرچوون و سهرتان لی شیوانی هیچ کامیتکتانم پی نه گات، چونكه خودای گهوره سهری لی دهشیوتیت و ئیوه لادهبات و كهسی تر ده هیئتته جیگهتان، دیقته بدن پیشتەر چون بوون ههروا بمیننهوه، منیش ههلهدهستم بهو کارانهی كه خودای گهوره پیی سپاردووم و به جیتی دینم و له بهرچاوی دهگرم" (۱).

لهم نامهدا ناوړ ده داتهوه لهو کارو فرمانانهی كه به گۆرانی خهلیفه گۆرانی به سهردا نایهت، چونكه خهلیفه والییه کانی تر له سهر یهك هیل دهچن نهویش ههستانه به جیبه جیگهردنی په یامی نیسلام له واقعی ژياندا، نهو قسه یه ی كه ده لئیت: "نهو كۆل و باره ی نیمامی عومهر پیتی داو، له ئیمه شاروه نییه، به لكو به ناگاداریی پیاوه سالاره کانی ئیمه پیتی داو". ناماژه یه بۆ په نابردنی خهلیفه کان بۆ راویژکردن و ههلسوکهوتی خۆنهو یستانه یان، نهو راستیی هشیان لا ده رده خات كه کیشه و گیروگرفته کان به دوورودریژی لای نههلی (حل و عهقد) ناشکرا بووه، ههركات خهلیفه یهك لا چویت و یه کیکی تر هاتییته شوینی، له سهر هه مان په یام چووه. له بهر نهوه لای هه موان ناماژه كه پروون بووه. نهو قسه یه شی كه ده لئیت "له خۆتان مه گۆرین خودا لیتان ده گۆرئ"، تیگه یشتنه له سوننه تی خودای گهوره له بوونه وهردا، خودای گهوره یارمه تی و هاوکاری دۆسته کانی ده کات و ده یانپاریزی و سهریان ده خات به مه رجیک په یوه ست بن به شهریه تهوه، به سۆزین بۆ مرۆفه کان و ملکه چی فرمانه کانی خودای گهوره بن. خۆ نه گهر لهم حاله ده رچوون و له خۆیان گۆران نهوا خودای گهوره لییان ده گۆریت و نه مانه لاده بات و خه لکی سامدارو پیگه دارتر له جیگایان ده هیئت (۲). ههروهك ده فرموی (.. إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِّنْ وَّالٍ) (الرعد: ۱۱).

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۷۰/۱۲).

نیمای عوسمان، نهوه دهخاتمهوه بیریان که باش بزائن نهرکهکانیان چیهوه دهبیئت لهسهر چی برۆن بۆ نهوهی دلتۆز بن و کاری شوانی به باشی بگرنه نهستۆ، وهکو چۆن نیش دهکهن بۆ نهفسی خۆیان^(۱).

۳- نووسینی نامه بۆ باجگرهکان

عوسمان، یهکهه نامهیهکه که نووسی بۆ باجگرهکان دواى سوپاسی خودای گهوره تییدا هاتوه "خودا خهڵکی به راستی و دروستی به دیهیتناوه وههرچییهکیش حهق نهبیئت قبولی ناکات. نهوهی حهق و راسته وهری گرن، ههرچییهکیش مافه و شیاوه بیدهنهوه بهخواههکهی. نهمانهت به نهمانهت بزائن و بیپاریژن، نهوه دهستمایهیهی لهمنهوه پیتان دهگات، تاییهت نییه بهئیهوه، بهلکه هاویهشی نهوانی دهووبهرتانن. وهفاداربینو ستم لهههتیوو پهیمان پیدراوهکان مهکهن، چونکه خودای گهوره دهچیت بهگۆ نهوه کهسهی زولمیان لیدهکات^(۲). لهه نامهیهدا نهوه کهسانهی کرابوونه سههرهشتیاری دارایی لهناو تاکهکانی ئومهتداو بویه گهرفانی دهولت نامۆژگاری کرابوون که لهبهرزوهندی گشتیدا خهرجی بکهن، نهوهشی بۆ رۆشنکردبوونهوه که خودای گهوره ههرچی راست و پهوا نهبیئت وهری ناگریت و حهقیش لهسهر وهفاو نهمانهتپاریزی وهستاوه. پاشان دوو تاقم له ناو گهلدا جیا دهکاتهوه ههر دوکیان چهوساوهن، نهوانیش ههتیوو پهیمان لی وهرگیراو، وریایان دهکاتهوه دوورهپهريژ بن له زولم لیکردنیا، چونکه خودای گهوره پاراستنی نهوانی گرتوهته نهستۆ^(۳)، ههرهها دهیخاته بیریان نهگهر زولم بکهن، خودای گهوره دهبیته دزیان و ناوپی داوهتهوه له گۆشهیهکه لهگۆشه مهزنهکانی نیسلام و بانگیان دهکات بۆ سهرخستنی چهوساوهکان گهرچی له کافزو پهیمان لیوهرگیراوهکانیش بیئت^(۴).

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۱۹۹).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۳ عثمان بن عفان - صادق مرجون (ص ۱۹۸).

^۴ التاریخ الاسلام (۳۷۱/۲۰).

۴- نامه‌یهك بۆ هه‌مووان (بۆ گشت لایه‌ك)

پاش سوپاسی خودای گه‌وره له‌راستیدا ئێوه پێتان راگه‌یه‌نراوه وابه‌سته‌و شوینكه‌وته‌ی قورئان و سوننه‌ت بن و دنیا له‌ خشته‌تان نه‌بات. چونكه‌ په‌یامی ئهم ئومه‌ته‌ زیاده‌ی ده‌خړیته‌ سه‌رو شتی تری پێوه‌ ده‌لكیته‌، به‌ تایبه‌تی کاتیك سی‌ شت هاته‌ ناراو^(۱)؛

۱- نازو نیعمه‌تی زۆرو زه‌به‌ن.

۲- بالغ بوون و پێگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان.

۳- خۆینده‌وه‌ی قورئان له‌ لایه‌ن عه‌ره‌بی لاوه‌کی و عه‌جه‌مه‌وه‌.

هه‌روه‌ك پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی "بئ باوه‌ری له‌حالی نه‌بوونه‌وه (له‌ تێنه‌گه‌شته‌وه‌) سه‌ر هه‌لده‌دات، ئه‌گه‌ر له‌ به‌ندو ئایه‌ته‌کانی دین شتێکیان لی‌ ئالۆز بوو زۆر له‌ خۆیان ده‌که‌ن و بیدعه‌ دروست ده‌که‌ن".

لهم لێدوانه‌دا تێبینی ئه‌وه‌ ده‌که‌ین که‌ ئیمامی عوسمان ئومه‌تی به‌ گشتی هانداوه‌ شوینكه‌وته‌ی قورئان و فه‌رموده‌ بن و زۆر له‌ خۆیان نه‌که‌ن و شتی تازه‌ نه‌خه‌نه‌ ناو دینه‌وه‌، ناگا‌داریان ده‌کات ئه‌گه‌ر سی‌ نه‌هامه‌تی ڕووی تێکردن ئه‌وه‌ حالیان خراپ ده‌بێت و له‌ چاکه‌وه‌ ده‌گۆڕێت (نازونیعمه‌تی زۆر که‌ نه‌فسی ئینسان بایه‌لان ده‌کات و به‌ره‌و که‌شخه‌بازی پالی پێوه‌ ده‌نێ و ده‌بێته‌ کۆسپی سه‌ر ڕێگه‌ی تێکۆشان و جیهاد و ده‌یچه‌رخینی به‌ره‌و به‌تالی و ته‌مه‌لی، ته‌نانه‌ت وای لێده‌کات چالاکیی هه‌لده‌وه‌شییته‌ و هه‌لمه‌تی ده‌پوکییته‌وه‌، هه‌روه‌ها پێگه‌شتنی مندالی که‌نیزه‌که‌کان به‌ درێژایی میژوو ئهم ئومه‌ته‌یان گه‌ستوه‌. برینی ئه‌مانه‌ له‌ ناو کۆمه‌لگای ئیسلامدا له‌رووی سیاسی و ئاینی و کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ دیاره‌، هه‌روه‌ها قورئان خۆیندن له‌لایه‌ن عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی و عه‌جه‌مه‌وه‌، لهم وته‌یه‌دا ئیمامی عوسمان مه‌به‌ستی سه‌روشتی ده‌رونی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کییه‌کانه‌ که‌ ده‌رون و شکن و دل‌ په‌قن و ڕێنمایی قورئان ناگاته‌ شوینیکی باش له‌ دل‌یاندا، مه‌به‌ستی له‌عه‌جه‌مه‌کانیش ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مانه‌ داب و نه‌ریتیان به‌ میرات بۆ جیماوه‌ و په‌وشتی کۆنیان پێوه‌ نووساوه‌، ئه‌مانه‌ دوری ده‌خاته‌ نێوان ئه‌وان و قورئان و

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۵/۱۲).

سوننهت. لهراستیدا ههرواش بوو شوینهواری خراپی عه‌ره به ده‌شته‌کیه‌کانو خه‌وارچه‌کان ده‌رکه‌وتن که زۆر ده‌رون وشکو دل‌ه‌ق بوونو له هه‌مان کاتدا خوینه‌وارترین که‌سیشبوون بۆ قورئان به‌لام دووربوون له تیگه‌یشتنی، پاشان شوینه‌واری خراپی عه‌جه‌مه‌کانیش ده‌رکه‌وت که چهند دژایه‌تی ئیسلامیان کرد به‌وه‌ی مه‌زه‌به‌گه‌رییان هینایه‌ ناوه‌و راوبۆچوونی زۆریان هه‌لبه‌ستو بوو به‌ موسیبه‌تی موسلمانان، زۆربه‌ی سه‌رلێشیواوه‌کان له‌مانه‌ بوونو له‌میژووی ئیسلامدا ترسناکترین پۆلیان هه‌بوو^(۱).

دووهم: سه‌رچاوه‌ی بالای ولات

ئیمامی عوسمان، رایگه‌یاند که سه‌رچاوه‌ی هه‌ره‌ بالای ولات په‌رتوکی خوداو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شوین پی‌هه‌لگرتنی هه‌ردوو شیخه‌که‌یه‌ (ئیمامی نه‌بویه‌ که‌رو عومه‌ر) پاشان فه‌رمووی "من شوینکه‌وته‌م نه‌ک بیده‌چی، چاک بزانی بۆتان هه‌یه‌ سی‌شت له‌سه‌ر من حسیب بکه‌ن، قورئان و سوننه‌ت و شوینکه‌وته‌نی پیشینانی خۆم، به‌تایبه‌ت له‌و کاروباران‌ه‌ی که‌ئێوه‌ رێکوپێک بوون له‌سه‌ری و کرده‌وتان پی‌کردووه‌"^(۲).

۱- سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌مه‌ په‌رتوکه‌که‌ی خودای گه‌وره‌یه‌ هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: (إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا) (النساء: ۱۰۵).

په‌رتوکه‌که‌ی خوادی گه‌وره‌ داباریوه‌ به‌سه‌ر نه‌و نه‌حکامه‌ شه‌رعیانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن به‌ کاروباری ژیانه‌وه‌و بنه‌ماو حوکمه‌ پراوه‌کانی له‌خۆگرتوه‌، بۆ به‌رپێوه‌بردنی گشت شیوازه‌کانی ژیان و هه‌موو نه‌و شتانه‌شی بۆ موسلمانان پوون کردۆته‌وه‌ که‌ پی‌ئاتا‌جن له‌ بنچینه‌کانی حوکمپانی بۆ نه‌وه‌ی به‌ پاک‌ی له‌سه‌ری بپۆن و بژین.

۲- سوننه‌تی راسته‌قینه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، نه‌و سوننه‌ته‌ خاویانه‌ی که‌ بنه‌ماکانی ئیسلام له‌ نه‌ستۆ ده‌گریته‌و هه‌ر له‌پراوانگه‌ی فه‌رمووده‌وه‌ ده‌کریت شیوه‌ی جیبه‌جێکردن و پیاده‌کردنی نه‌حکامه‌کانی قورئان ده‌ریئین^(۳).

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۱۹۹).

^۲ تاریخ الطبری (۴۴۳/۵).

^۳ فقه التمكن في القرآن الكريم - الصلابي (ص ۴۳۲).

۳- شوینکه وتنی هەردوو شەپخە کە (ئیمامی ئەبویە کەرو عومەر)^(۱)، پێغەمبەر ﷺ دەفەر مویت "وابەستە بن بەو دوانە ی کە لە دوا ی منەو ه دین: ئەبویە کەرو عومەر"، دەوڵەتی عوسمان، ملکه چو پابەندی شەریعەتی شکۆداری ئیسلام بوو و لە سەرو ی هەموو بۆچوون و پایە کەو ه دایناو، دەوڵەتی ئیسلامی بە دەوڵەتی شەریعەت ناسراو و وێنە یە ک ی پرشن گداری دروست کردوو و نمونە یە ک ی زیندووی بەرچاوی هەبوو و هەموو دەزگا کانی ولات ملکه چ ی ئە حکامە کانی شەریعەتی ئیسلام بوو، بە تاییەتی عەدالەت رێکی شەریعەت بوو نە پێشکەوت، وە نە لێی دواکەوتوو، چونکە کۆمەلگە کۆمەلگای هاوێلان بوو، حاکم و مەحکوم وە ک یە ک گوێرا یە لێان کردوو یە کە عجار بۆ خودای گەورە و پێغەمبەر ﷺ پاشان بۆ خەلیفە، هەروە ک پێغەمبەر ﷺ پێی فەرموون "هەمیشە گوێرا یە ل بن بۆ چاکە و یاخی بن لە خرابە"^(۲) بالێ شەریعەت بە سەر دەوڵەتی خەلیفە کاندای سەنگین بوو و تاییەتە ندیبی حوکمەتە کانیان بوو.

حوکمپانی خەلیفە راشیدە کان بە چەند تاییەتییە ک جیا دەکرێتەو ه لە حکومە کانی تر وە ک:

- ۱- تاییەتە ندیبی دیاری ولاتی خەلیفە کان، تێهەلکێشکردنی نێوان کاروباری دین و دنیا بوو، واتە دین و دنیا یان بە شێو هە ک ی حکیمانە ناوێتە کردبوو.
 - ۲- ولاتی خەلیفە کان خۆی خستوو تە ژێر رکیفی ئە حکامە کانی شەرع.
 - ۳- خەلافەت یان بەرەو یە کێتیی و یە ک گرتنی جیهانی ئیسلامیی بەرپێو دەبرد^(۳).
- سێیەم: مافی گەل لە دادگایی کردنی خەلیفە دا**
- گەل بۆی هەبوو لێ پرسینەو ه بکات لە کاروبارە کانی خەلیفە دا، چونکە دەسەلاتی خەلیفە دەسەلاتێکی رەها نییە، بە لکو بە ستراو ه بە دوو بە ندەو ه.
- ۱- خەلیفە نایێت سەرپێچی دە قێکی راشکاو بکات، (دەقی قورئان و سوننەت)، ئەو کارە ی خەلیفە دە ی کات، بە رێککەوتن بێت و لە گەل ناوەرۆک و چەمکی ئیسلامدا بگونجێت.

^۱ صحیح سنن الترمذی (۳/۲۰۰).

^۲ بخاری رقم (۷۱۶۵).

^۳ فقه الخلافة - للسهروري.

۲- نابیټ پیچه‌وانه‌ی ټو شتانه‌بیټ، که نوممه‌تی نیسلام له‌سهری پټککه‌وتوونو نابیټ به‌مدیلی خوی زیاده‌پوهی بکات. به‌پټی ټم دوو به‌نده‌خه‌لیفه‌ی ولاتی نیسلام بریکارو جینگری نوممه‌ته، له‌برپاری گه‌له‌وه ده‌سه‌لاتی به‌رقه‌رار ده‌بیټ و ماوه‌ی حوکمرانی دیاری ده‌کریټ و نوممه‌ته ده‌توانیټ ټم ده‌سه‌لاته‌په‌ره پیدات و فراوانی بکات، به‌همان شیوه ده‌توانیټ به‌رته‌سکیشی بکات یان مه‌رج و به‌ندی بۆ دابنیټ هه‌رکات به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی تیډا به‌دیکرد یان په‌نایه‌کی چاکتری دۆزییه‌وه بۆ به‌پټوه‌بردنی فرمانه‌کانی خودای گه‌وره‌و سودی نوممه‌ته^(۱)، بیځومان ټم کارانه‌ش به‌ده‌سته‌ی راویژو که‌سی لیژان ده‌کریټ. نیمامی عوسمان جه‌ختی له‌وه ده‌کرده‌وه که نوممه‌ته مافی لیپرسنه‌وه‌و لیپټیچینه‌وه‌ی خه‌لیفه‌یان هه‌یه، هه‌روه‌ک خوی ده‌فهرمویت "نه‌گه‌ر له‌په‌رتوکه‌کی خودای گه‌وره‌دا دۆزیتانه‌وه که هه‌ردوپټم بجه‌مه‌ ناو کوټ و زغیره‌وه، ئیوه هه‌ردو پټم بجه‌نه کوټ و زغیره‌وه"، کو‌مه‌لټیک خۆپیشاندانیان کرد بۆ لیپټیچینه‌وه له‌سهر هه‌ندیک کردار که په‌خنه‌یان هه‌بوو لی، نیمامی عوسمان ملکه‌چی کردو خواسته‌کانی قبول کردو نکولی نه‌کرد له‌م حقه‌داو زۆر به‌پټزه‌وه ناماده‌یی خوی ده‌رپری بۆ چاککردنی ټو شته‌ی که پټی ده‌چی هه‌له‌ی تیډا کردبیټ و تیډا له‌سهر هیدایه‌ت نه‌رۆشتیټ^(۲).

چواره‌م: راویژکردن

یه‌کیکی تر له‌بن‌چینه‌ مسۆگه‌ره‌کانی ده‌وله‌تی نیسلامی راویژکردنی والی و سه‌رله‌شکرو کاربه‌ده‌ستانی ولاته له‌گه‌ل گه‌ل و موسلماناندا هه‌یج ده‌ستوریک نه‌ده‌ن به‌بی راویژکردن، خودای گه‌وره له‌مباریه‌وه ده‌فهرمویت "قَبِمَا رَحْمَةً مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهْمُ وَلَوْ كُنْتَ قَطًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنفَضُوهَا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (آل عمران: ۱۵۹)، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت "وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (الشورى: ۳۸)".

^۱ الدولة السيادة - فتحي عبدالكريم (ص ۲۶۸).

^۲ الدولة السيادة (ص ۳۷۹).

ئىمامى عوسمان، لە دەولەتە كەيدا لىژنە يەككى بۆ راوئۆز كۆردن دروست كۆردبوو لە
 ھاوولە مەزنەكانى پىغەمبەر ﷺ ئەم لىژنە يەش لە كۆچەريان و ئەنسار^(۱) پىكها تىبوو بە
 راشكاوى داواى دەكرد لەسەر لەشكرو پۆلىسەكان و دەيوت: "لەسەر كارەكانتەن
 بەردەوام بن و بە كۆچكۆردنى ئىمامى عومەر واز مەهيتن و مەيگۆژن. لە ھەر شت يەكدا
 تەلخى و ئالۆزى ھاتە پىتەن پەوانەى لای ئىمەى بىكەن ھەتا كۆيونەو و راوئۆزى لەسەر
 بىكەين و ھەلا مەتەن بەدەينەو"^(۲). سەرلەشكەرەكان دەستيان گرتبوو بەم ياداشتەو و
 ھەركات بىيان وىستايە ھەنگاو بنىن بۆ رەزگار كۆردنى شويتىك ئىزنيان وەر دەگرت و
 راوئۆزىيان دەكرد، ئەو يەش ھەل دەستا بە رۆلى خۆى و ھاوولەنى كۆدەكردەو و پەرسى
 پىدەكەرن و دەنگى ئەژمار دەكردن دەنگى لى وەر دەگرتن و نەخشە يەككى گونجاوى
 لىو ەردەگرتن، پاشان مۆلەتى ھەستەنى دەدان جارىك لەجاران (عەبدوللەى ئەبى سەرح)
 نووسراوئىكى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان و داواى لى كۆردبوو مۆلى بەدات دەورە بەرى
 ئەفرىقا رەزگار بىكات^(۳)، لەبەر ئەو ەى نەزىكى دورگەى رۆمەكانە. ئىمامى عوسمان داواى
 راوئۆز كۆردن، وەلامى دايمەو ەلەككىكى زۆرى بۆ ناردن^(۴)، ھەروەھا موعاويەى كۆرى
 ئەبوسوفيان كاتىك وىستى دورگەى قوبروس رەزگار بىكات، نووسراوئىكى نووسى بۆ رابەرى
 بالەى گشت ئومەت، واتە خەلىفە، داواى رىگە پىدانى كۆرد وەلامى بۆ نەھاتەو تا داواى
 دانىشتن و راوئۆز كۆردن و باسى بابەتەكە، پاشان رىگەى بۆ كۆردەو^(۵)، ھەروەك ئىمامى
 عوسمان لەگەل ھاوولە مەزنەكاندا دەيكرد، بۆ نمونە بۆ كۆكۆردنەو ەى قورئان راوئۆزى
 پىكۆردن، بۆ كوشتنى عەبدوللەى كۆرى ئىمامى عومەر لە ھەقى ھورمەزەندا،
 بەمشىو ە ھەولەى داو ە بۆ بنەبەركۆردنى ئازاو ە كىشە قەزايەكان. جگە لەمانەش لە
 كۆمەلەىك ھەلۆيەست و پرودادا كە بەرۆشنى باسى دەكەين.

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الإسلامية (ص ۳۷۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۲۷۷).

^۳ فتوح مصر (ص ۸۳).

^۴ المصدر نفسه (ص ۱۸۳).

^۵ المصدر نفسه.

پينجهه: دادپه‌روهری و يه‌کسانى

يه‌کيک له‌ئامانجه‌کانى حکومه‌تى ئيسلام به‌ته‌نگه‌وه‌بوونى دامه‌زراندنى بنه‌ماکانى رژيمى ئيسلامه‌که‌رېنگه‌خۆشده‌کات بۆ پينکه‌وه‌نانى کۆمه‌لگای موسلمانان و گرنگرتين بنه‌ماش دادپه‌روهری و يه‌کسانيه. عوسمان نامهى نووسى بۆ خه‌لکى شاره‌کان و فهرمووى "فهرمان به‌چاکه‌بکه‌ن و رېنگرى له‌خراپه‌بکه‌ن، با هيچ موسلمانتيك خۆى زه‌بوون نه‌کات من له‌گه‌لاوازو چه‌وساوه‌دام گهر زولمى لى کراييت دژى هه‌موو به‌هيژيکم" (١).

به‌راستى سياسه‌تى ئيمامى عوسمان له‌سه‌ر دادپه‌روهرى ده‌رۆشت، بۆ نمونه دارى حه‌دى دا له (وه‌ليدى کورپى عه‌قه‌به‌ى والى کوفه)، که‌برای داىکى خۆى بوو له‌سه‌ر شايه‌تى نه‌و شايه‌تانه‌ى وتيان مه‌ى خواردۆته‌وه، پاشان له‌واليه‌تى لايبرد، نه‌م چيرۆکه به‌درېڤى ده‌بينين له‌مه‌ولاو نه‌بى موسای نه‌شعه‌رى خسته‌جېنگه‌کى. ده‌گيترنه‌وه جاريکيان ئيمامى عوسمان توپه‌بووه له‌خزمه‌تکاره‌کى و گوڤى باداووه و نازارى پينگه‌ياندووه، نه‌و شه‌وه ئيمامى عوسمان نه‌يتوانيوه بخه‌وى به‌وحاله‌وه هه‌تا بانگى خزمه‌تکاره‌کى ده‌کات بۆ ژووره‌کى خۆى و فهرمانى پيڊه‌کات تۆله‌ى خۆى بکاته‌وه و گوڤى با بدات، له‌سه‌ره‌تادا خزمه‌تکاره‌که‌قه‌بولى نه‌کردووه و حاشاى کردووه، ئيمامى عوسمان پيڊاگرى ده‌کات، خزمه‌تکاره‌که‌ش به‌قسه‌ى ده‌کات و گوڤى خه‌ليفه با ده‌دات (٢).

شه‌شه‌ه: نازاديه‌کان

په‌يامى نازادى يه‌کيک له‌ده‌ستپيکه‌بايه‌خداوه‌کانى حوکمرانى له‌سه‌رده‌مى خه‌ليفه‌راشيديه‌نه‌کاندا. ئاينى ئيسلام ده‌سته‌به‌رى نازاديه‌کانى خه‌لکى به‌گشتى کردووه له‌چوارچيويه‌ى سنوورى شه‌رى ئيسلامدا. خۆى راست ده‌وى بانگه‌وازی ئيسلام بۆ نازادکردنى خه‌لکه‌و به‌گشتى ئاينىکى نازادبخوازى وه‌کو ئيسلام ده‌گه‌نه نمونه‌ى هه‌بيت له‌ميژوودا.

^١ تاريخ الطبري (٤١٤/٤).

^٢ نظام الحكم في عهد خلفاء الراشدين - حمد محمد الصمد (١٤٩).

له سهرده می خه لیفه راشیدینه کاندازادییه کان گشتی بووه، وه کو نازادیی بیروپرای
 نایینی (عه قیده) و نازادی گوژیانه وه مافی نارامی و ناسایشکردن و پاراستنی
 خانوبه ره نازادی سامان^(۱)، دارایی تاکه که سو نازادیی راوبوچوون.

حه و ته م: پیگری و قه ده غه کردن

نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان گرنگیدا به قه ده غه کردن و پیگریکردن
 له هه ندیک هه لسوکه وت و کرده وی خراپ، نه و کارانهش، که قه ده غه می کردبو و هک:
 ۱- لاری هه بووه له پوشینی جلویه رگی زهره کراو یه کیئک له پیگرییه کانی نه وه بوو
 نکولی کرد له (موحه ممدی کوپی جه عفه ری نه بی تالیب) که جلویه رگی زهره کراو
 بکاته به ری. له نه بوهورهیره وه پیوایه ت کراوه ده لیت "نیمامی عوسمان چوو بو حه ج
 کردن بو مه ککه، خیزانه که می (موحه ممدی کوپی جه عفه ری) چوو له گهل میژده که میدا
 تابه یانی مایه وه، به یانی که موحه ممد ده رچوو بوئی عه تری لیده هات و، خاولیه که می
 (زهره کراو) و سوری توخی پیچابوو به خویه وه، خه لکی گه شتنه (مه لهل) شوینی که له
 نیوان مه ککه و مه دینه - پیش نه وه ی ئیواره برۆن نیمامی عوسمان موحه ممدی بینی
 قه لئس بوو، داخیکی هه لکیشاو فرمویی نایا (جلی زهره کراو) ده که یته بهر له کاتیئکدا
 پیغه مبه ر ﷺ نه هی لی کردووه؟^(۲)

۲- نکولی له و نافرته تانه کردووه که له سوپی مانگاندها بوون و ویستویانه به چن بو
 حه ج یان عه مره، ته نانه ت نه و ژنانه ی که به و حاله بوون و ده چوون بو حه ج یان عه مره،
 ده یگه پاندنه وه، عه بدولر هه زاق له مواهیده وه ریوایه تی کردووه ده لیت: "نیمامی
 عومهر و عوسمان نه و جژه نافرته تانه یان له ناوچه می جوحفه و زیلحوله یفه ده گه پاندنه وه.
 ۳- فرمانی ده کرد هه رچی کوژره سهر بریت. خه لکی مه نه کرد له خه ری که بوون به
 کوژربازی و کایه می کوژترانه وه به تابه تی کاتیئک بوو به دیارده یه کی به رچاو و گوزه رانی
 خه لک خوئش بوو، فرمانی ده کرد که سهریان برین. نیمامی بوخاری له حه سه نه وه

^۱ المصدر نفسه (۱۵۷ - ۱۵۸).

^۲ المصدر رقم (۵۱۷).

ړپړوايه تې کردووه ده لیت: "بیستم له نیمامی عوسمان له وتاره کیدا نه مری ده کرد سه گه کان بکوژن و کوژره کان سهرېرن" (۱).

۴- یاری تاو لهی قه ده غه کردووه. نیمامی عوسمان یاری تاو لهی قه ده غه کردو فەرمانی کرد له مالی همرکه سیکندا هه بوو بیسوتینن. نیمامی به یه هقی له زوبه ید هه لته وه ړپړوايه تې کردووه، نیمامی عوسمان له سهر مینېهر وتویه تې "نه ی خه لکینه ده خیلتان بم قوماړ مه کهن، (مه به سستی تاو له بو) پیم گه یشتووه کو مه لیک خه لک قوماړی هه یه، همرکه س له مالیایه تې با بیشکینن یان بیسوتینن". جاریکی تر نیمامی عوسمان فەرمووی خه لکینه من له باره ی تاو له قسم بۆ کردن به لام و اېزانم فړیتان نه داوه و اېرېده که مه وه فەرمان بکه م باوه شیک پوشم بۆ بینن مالی نه و که سانه بسوتینم که تاو لهی تیدایه" (۲).

۵- شاربې ده رکړنی نه وانه ی گرفتیا ن لی داکه وتووه یان چه کیان ړاساندووه ته وه و خو یان نواندووه له شاری مه دینه دا. ړینگریه کی تری نه وه بوو د ژایه تې نه و که سانه ی ده کردو شاربې ده ری ده کړن، که نا ژاوو و موشکیله یان دروست کردووه یان تفه نگیان له گه ل خو یان هه لگرتووه له ناو شاردا. له سالی کوری عه بدول لاوه ړپړوايه ت کراوه ده لیت "نیمامی عوسمان هیچ که سیکی له وانه قبول نه ده کرد که سهر به گو به ندو موشکیلاوین و نه وانه ش که چه کیان ده کرده شان و خو یان ده رده خست. عوسمان، جگه له گوچان هیچی تری قبول نه ده کرد" (۳).

۶- لیډانی نه وانه ی که مامی پیغه مېهر عليه السلام به که م ده زانن و سوکی ده کهن و لیی ده خوینن. له سهرده می خه لافه تې خو یدا لیډانی کا براهه کی کرد که له ده مه قاله یه کدا سوکایه تې به عه باسی مامی پیغه مېهر عليه السلام کرد بوو، پیتیا ن وت "بۆ نه م لیډانه بیانوت هه یه؟ فەرمووی: پیغه مېهر عليه السلام مامی به گه وره و به ړیز بزانیټ، نیمه ش مؤلّه ت بده ین

^۱ باب ذیح الحما م (الادب المفرد) رقم (۱۳۰۷).

^۲ السنن الکبری - کتاب الشهادات (۱/۲۱۵).

^۳ تاریخ الطبری (۶/۴۱۴).

خەلکی سوکایەتی پێ بکات و لێی بخوێنێ، هەرکەسێ وابکات و پێی رازیبێت ئەو
پێچەوانەی رەوشتی پێغەمبەر ﷺ^(۱).

۷- ئارەقی یاساغ کردوو، چونکە باوکی پێسەکانە. ئیمامی نەسائی و بەیەهقی
لەسەننەتەکانیاندا راپۆتیانکردوو، ئیمامی عوسمانی کورپی عەفان فەرمووەتی
"دوورکەونەو لەمە، چونکە باوکی پێسییەکانە. پیاویک لەسەر دەمی پێش نیو
خودا پەرستی کردوو، ئافەرەتیک لێی ئالاه و رەوتی لێ شیواندوو، رۆژی کەنیزە کە
خۆی دەنێرێ بە شوین پیاو کەدا پێی دەلێت خانە کەم بانگت دەکات، بۆ شایەتیدان،
پیاو کەش لە گەڵ کەنیزە کە چوو هەتا رۆشتە ژووری ئافەرەتە کە. لەدەرگای یە کەم
چۆتە ژوورەو، دوو هاتە رێگە، هەر وەها رۆشت هەتا گەشتە ئافەرەتیکێ جوان
جەو نەیک ئارەقی لەلابوو، خانە کە وتی: وەللاهی بۆ شایەتیدان بانگم نەکردوێت بۆ
ئەو بانگم کردوێت کە کاری سێکسێم لە گەڵدا بکەیت، یان پێکێک ئارەق بخوێت، یان
ئەم منداڵە بکوێت، پیاو کە وتی: باشە جامیک لە ئارەقە کە دەخۆم، جامیکێ خوارد،
وتی: زیاترم بۆ تێکە وازی نەهێنا هەتا مەستبوو، لە گەڵ ژنە کە زینای کردو
منداڵە کەشی کوشتم دوور کەونەو لە ئارەق وەللاهی مە خواردنەو و ئیماندارێ
هەرگیز پێکەو کۆنابنەو و هەمیشە یەکیکیان ئەوی تریان تاردەنیّت"^(۲).

۸- وتارەکانی ئیمامی عوسمان و هەندیک لە حیکمەتەکانی لەناو خەلکدا

أ - وتاریک دەربارە ی رۆژی دوا یی و خۆسازدان بۆی.

حەسەنی بەسری دەلێت: "ئیمامی عوسمان وتاریکی دا پاش سوپاس و ستایشی
خودای گەرە فەرمووی: ئەی خەلکێنە لە خودا بترسن، چونکە لەخودا ترسان
سەرما یە، ئاقلترین کەس ئەو یە سەر زەنشتی دەرونی خۆی بکات و بۆ دوا ی مەرگ
کار بکات و لە نوری خودای گەرە بە دەست یینێت بۆ رۆشنایی ناو گۆرە کە ی، با
هەموومان بترسین لەو ی خودای گەرە بە کویری حەرمان بکات و لە دنیا شدا چاوساغ
بووین، فەرموودە تێر و تەسە لەکانی پێغەمبەر ﷺ بەسە بۆ کەسێ ئاقل ئەو کەسانە ی

^۱ المصدر نفسه (۵/۴۱۷).

^۲ سنن النسائي - كتاب الاشرية (ص ۵۳).

له دونيادا ياخي بون له قيامه تدا له شوي نيكي دوروه بانگ ده كړي". هه وروها
 فەرموويه تي "چاك بزائن ههركه سيك خوي له گه لدا بيت له هيچ شتيك باكي نيبه و
 ههركه سيكيش خوي گه ورو شكستي بكات نيتر هانا بو كوي د بات؟ چ پنه نايه كي
 ده ست ده كه وي؟" (۱). له نيمامي عوسمانه وه پيو ايت كراوه كه پيغه مبه ر عليه السلام
 فەرموويه تي "له پوژي په سلاندا تو له ي ناژه لي كو ل ده سه نريت له ناژه لي شاخدار" (۲).

ب - وه بيرهي تانه وه ي په وشته به رخه كان

نيمامي عوسمان ده فەرموي ت: "وه لاهي ني مه هاو پي ته تي پيغه مبه رمان كرو وه عليه السلام
 له مال و له دهر وه. نه و، له گه لمان سه رداني نه خو شاني كرو وه و مردوي ناشتوه،
 له گه لمان غه زاي كرو وه و بو نا په حه تي زو رو كه م، سه رخو شي لي كرو وين و دلي
 دا وينه ته وه، كه چي خه لكان نيك هه ن من في ري په وشته كاني نه و ده كه ن به لام پي ده چي ت
 هه رگيز پيغه مبه ريان عليه السلام نه دي بيت" (۳).

ج - نه و حيكه تانه ي كه له ناو خه لكدا باوه.

نيمامي عوسمان ده لي ت: "نه گه ر دل مان پاك و خا و ي ت بيت هه رگيز له فەرماي شته كاني
 خوي له گه ورو تير نا بين و تاسقي مان ناشكي" (۴)، هه ورو ها ده لي ت: "هيچ گونا هي كي
 په نه اني نا شا ردري ته وه ني لا خوي له گه ورو له سه ر شاشه ي ده مو چا و يان به هه له و
 سو تانه وه ي زما ني خا وه نه كه ي، نا شكرا ي ده كات" (۵).

هه ورو ها ده لي ت: "هه لپ و ماش بو دونيا تاري كي دل به لام غه م و په ژاره بو قيامه ت
 رو شنا يي دل" (۶). هه ورو ها ده لي ت: "له پوژاني نا ژا وه نا شو بدا له خوي له گه ورو

۱ صحيح التوثيق في سيرة وحياة ذي النورين (ص ۱۰۷).

۲ المووعة الحديثيو رقم (۵۲۰).

۳ صحيح التوثيق في سيرة وحياة ذي النورين (ص ۱۰۷).

۴ جامع العلوم والحكم (ص ۳۶۲).

۵ فوائد الكلام للخلفاء الكرام (ص ۲۸۹).

۶ الاستعداد ليوم المعاد (ص ۹).

دەپارتمەنە ئەگەر زولم کردیبت لیم خوش بیټ، خو ئەگەر زولمیشم لیکرایبت
لەهەموو کەس دەبوورم و دەییەخشم"^(۱).

هەروەها دەلیت: "هەمووشت بەلایەکی هەیه و هەموو بەهریەك دوژمنیکی هەیه،
بەلای ئەم دینەو دوژمنی ئەم بەهری ئیسلامە (توانجگرو داخ لەدڵەکانیەتی)، چونکە
کاتیك دەتان بینن خۆشییان لیتان نایەت و هەرگرتیک بیته ریتان پێیان خۆشە.
ناحەزەکان وەکو نەعامەکان وان".

کاتیك عەبدوڵلای کۆری زوییر لە رزگارکردنی ئەفریقا گەرایەو ئیمامی عوسمان
فەرمانی پیکرد و تاریک بدات، پاشان کە عەبدوڵلا لە وتارەکی بویەو ئیمامی عوسمان
فەرمووی "بە گۆرەکی کەسایەتی باوک و براکان، ژن بخوازن"، لە ئەوەکانی ئەبویەکردا
هیچ کۆریکم نەدیو ئەوەندە عەبدوڵلا لینی بچیت، عەبدوڵلای کۆری زوییر کۆری
ئەسمای کچی ئیمامی ئەبویەکردە، مەبەستی ئەوەبوو، کە عەبدوڵلا لە باپیری چوو لە
زیرەکی و بویری و لەزمان پاراویدا"^(۲).

هەروەها دەلیت: "هیچ کەسێک نییە کاریک بکاتە پیشەکی خۆی ئیلا خۆدای گەورە
بەرگی ئەو ئیش و هەرمانە دەکاتە بەری"^(۳). هەروەها دەلیت: "ئیماندار لەتوویی پێنج
ترسدا، یە کەمیان ترسی خۆدای گەورە کە ئیمانەکی لی نەسینیتەو، دووهم ترسان لە
فریشتە پاکەکان، کە گوناھەکانی لەسەر دەنوسن و رۆژی قیامت پیتی رسوا دەبیټ،
سێهەم ترسان لە شەیتان کە کردەوەکانی لی هەلنەوێتەو. چوارەم ترسان لە
فریشتەکی گیان کیشان کە لەناکاو گیانی نەکیشت و ئەم لەبی ناگاییدا بیټ، پێنجەم
ترسان لە دنیا کە فریوی نەدات و مەشغولی نەکات"^(۴).

هەروەها دەلیت "تام و چێژی عیبادەتم لە چوارشتدا بەدی کردوو، یەکمە
لەجیبەجێکردنی فەرزەکانی خۆدای گەوردا، دووهم دوورکەوتنەو لەحەرامەکان،

^۱ جمع الأمثال (۲۰/۴۵۳).

^۲ فوائد الکلام (ص ۲۷۱).

^۳ الراهد للامام الاحمد (۱۵۸).

^۴ فوائد الکلام الخلفاء الکرام (ص ۲۷۸).

سییم فەرمانکردن به چاکه و چاوه‌پروانی پاداشته‌کە، چوارەم نەه‌ی کردن له خراپه‌و
خۆپاراستن له خەشمی خودای گه‌وره‌،" هه‌ره‌ها ده‌لێت: "نه‌وه‌نده به‌سه بۆ تۆ
حه‌سوده‌کانت پێشده‌خۆن و تۆش دلشادی"^(۱).

۶- نیمامی عوسمان له‌گه‌ڵ شیعرو شاعیراندا

هه‌رچه‌نده ته‌مه‌نی خه‌لافه‌تی عوسمان، ماوه‌یه‌کی دوورودرێژی خایاندووه‌، که‌چی
هیچ سه‌رچاوه‌ و کتێبێک نیه‌ باسی په‌یوه‌ندی نێوان نیمامی عوسمان و شیعرو شاعیری
کردبێت، جگه‌ له‌ کتێبی (النزار القلیل). له‌م کتێبه‌دا هاتووه‌ که نیمامی عوسمان
هۆگری پێگه‌ و شوێنی نه‌و په‌یامه‌ بووه‌، که پێغه‌مبه‌ر ﷺ چه‌مکه‌کانی ڕۆشن
کردۆته‌وه‌ و پێشینانی وه‌کو نیمامی نه‌بو به‌کرو عومه‌ر له‌سه‌ری ڕۆشتوون. بێگومان
هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ توانایه‌کی زۆریان هه‌بووه‌، بۆ نمونه نیمامی نه‌بو به‌کرو ناسراوه‌ به
شاره‌زای ره‌چه‌له‌ک و شاره‌زاییه‌کی باشیشی هه‌بووه‌ ده‌رباره‌ی شیعرو خۆی شیعرو
دارشتووه‌، نیمامی عومه‌ریش ناسراوه‌ به‌هاندهری شیعرو شاعیران و هه‌رکات
رووبه‌رووی هه‌ر کێشه‌و گرفتێک بووبێته‌وه‌ به‌دوودێره‌ شیعرو وه‌لامی داوه‌ته‌وه‌ و حه‌لی
کردووه‌، گه‌ر له‌مه‌ زیاتر له‌سه‌ری بڕۆین ده‌ر نه‌که‌وێت که شاعیربووه‌. نه‌گه‌ر خه‌لیفه‌ی
سییم نیمامی عوسمان یایه‌خی به‌ شیعرو نه‌دایه‌ت و شاعیرانی له‌خۆی نزیک نه‌کردبێته‌وه‌،
نه‌وا شه‌هیدکردنه‌کە له‌ لایه‌ن ناحه‌زه‌ بێ ناسته‌کانیه‌وه‌ ده‌رگای شیعری کرده‌وه
له‌شاعیران و له‌وکاته‌دا شیعری سیاسیی هاته‌ ئاراوه‌. به‌ تایبه‌ت بۆ شه‌هاده‌تی عوسمان
گریانیکی زۆری شاعیران به‌ شیعرو قه‌تاره‌ی به‌ستووه‌.

به‌لام نیمامی عوسمان په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ شاعیراندا نه‌بووه‌، کاریگه‌ر نه‌بوو پێیان
له‌سه‌رده‌می نه‌مدا شاعیره‌کان وازیان هێنا و له‌شارو کۆشکی خه‌لافه‌تی ده‌رچوون به‌ره‌و
ده‌شت، هه‌رچه‌ند هه‌ندی بیه‌تی لێوه‌ پێوایه‌ت کراوه‌ وه‌ک

چاک بزانه‌ هیچ سیفه‌تی وه‌ک سیفه‌تی خودا نیه‌

سیفه‌تی خودای گه‌وره‌ ناشکرایه‌ بابێ باوه‌ریش مل نه‌دا.

نه‌وه‌ی گشت هه‌رامه‌کانی چه‌شت تامه‌که‌یی ڕۆیی

^۱ المصدر نفسه.

گوناهو سەرشۆری ماوەتەو لە گەڵ پەنجە پۆیی

سەرەنجامی خراپە کاری هاویشتنە بەربارە

بێ خێرە ئەو لەزەتە ی کۆتاییە کە ی ئارە^(١)

ئەو پۆژە ی کە هەرچی و پەرچیە کان هەلیان کوتایە سەری کە بیکۆژن فەرمووی:

مەرگ دەبینم پیاو بە پێژە کان هەڵدەگرێ

بەلام سەرکەشە کانیش پەنایەکیان دەست ناکەوێ لە شارو لەدی^(٢).

کاتی ئابلقەیاندا لە خانوو کە ی خۆیدا فەرمووی:

خاوەن مال لە مائەو دەرگاشی لی داخراو

کێتێک هاتوو مەرگ لە سەر لوتکە کە ی دانراو^(٣).

دلی گوشاد دەرون والّا دەکات تا تێر ئەبێ

ئەو نەندە هۆگری دەبێ هەژاری هەژار دەبێ

هیچ تەنگوچە لە مەیه ک نییه کە تووشت بێ

نیللا شادومانی بە دوا دا دی گەر سەبەرت هەبێ

نیمامی عوسمان سزای خستوو سەر شیعیری جنیوودان و داشۆرین. هەروەها ئەو

شیعرانەشی کە پێنجەوانە ی ئەحکامی شەریعەت بوو، وە پێخۆش خال بوو گوێبیستی

شیعیری چاک و مەرۆڤ دۆستانە و ئاین پەرەرانە بیّت^(٤).

^١ شعراء الخلفاء - نیال تیسیر الحماش (ص ٢٧).

^٢ البداية والنهاية (١٠٢/٧).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ ادب صدر لاسلام - واضح الصمد (ص ١٠٢).

باسی سییه م: گرنگترین ناکاره کانی (سیفاتی)

عوسمان، به که سایه تیه کی رابه رو پیشهوا له قه لّم ده دریت و به سیفه تی رابه ریکی خوداناسیش ستایش ده کریت، نیمه که سایه تی نهم پیشه وایه به چند ربه وشتیک کورت ده کهینه وه هندیکیشی به دوورو دریژی باس ده کهین.

گرنگترین سیفه تی نیمامی عوسمان باوه ربون به خودای گه وره بووه و بره وایه کی قایمی به رژی دواپی هه بووه. هه وره ها شاره زاییده کی باشیشی له شه ریه تدا هه بووه و متمانه یه کی سه نگینی به خودای گه وره هه بووه. عوسمان، له کارکردوه یدا راستگۆ بووه و لیاقه تی هه موو کاریکی هه بوو له هه لوتست ده برینیشدا بویره مه رد بووه، له ژانیی دونیادا کم ویست بووه له تیکۆشاندا عه ودالتی قوربانیدان بووه، له به رامبه ر خه لکدا خا که ساربووه و نامۆزگاریی خه لکی وه رگرتوه، خۆگرو هیمه تی به رز بووه نیراده ی به هیز بووه توانای بریاردانی هه بووه. له کیشه و گرفته کاندا دادپه روه ر بووه توانای فیژکردن و سازدانی کادیری هه بووه جگه له مانه ش سیفه تی جوامیری هه بووه هه ر به هۆی نهم سیفه ته قیادیانه شه وه توانیویه تی پاریزگاری له ولات بکات و خروقاته کان قه لاچۆ بکات. عوسمان، به فزله و کۆمه کی خودای گه وره نومه تی سه رخست به ره و نامانجه نه خشه بۆکیشراره کان به چند قوناغیکی پته و گرنگترین نه و سیفه تانه ی که هه ولماندا تیشک بجهینه سه ری نه مانه ن:

یه که م: لیژانی و لیها تووی له رینمایي کردن و پاهیناندا

نیمامی عوسمان به یه که له زانا گه وره کان ده ناسریت له زانیی قورنان و سونه تدا، له مه ولا باسی چالاکییه فیهیه کانی ده کهین له بواری دادگا و دارایی و جیهاددا، نیمامی عوسمان زۆر په رۆش بووه بۆ شوینکه وتنی رینمایي کانی پیغه مبه ر ﷺ نه بوبه کوه عومه ر.

عه بدوللای کورپی عه دی رپویه تی کردوه بۆ عروه ی کورپی زویتر که میسه وه ری کورپی مه خزه مه و عه بدولپه همانی کورپی نه سه وده پیتیان وتوه وه نه وه ناتوانیت به خالت بلیّ قسه له گه ل نیمامی عوسماندا بکات له باره ی وه لیدی کورپی عه قبه وه که زۆربه ی خه لکی گله یی له کرده وه کانی ده کهین، عه بدوللا ده لیت: کاتی نیمامی عوسمان ده رچوو

بۆ نوپۇز پىڭگەم پىڭگرت و پىم گوت ئىشىكىم پىتە. فەرموى كابرا پەنادە گىرم بە خدا لەتو
 دەلەيت: گەرامەوہ کاتىك نوپۇز بەربو لای مىسور و ئىبن و عەبدى يەغوت دانىشتم و
 قسەكەم بۆ گىپرانەوہ و تيان چى و ت؟ بە راستى تۆ راسپاردەى خۆت گەياندوہ، من
 ھەر دانىشتبووم پەيامنپىرى ئىمامى عوسمان ھات بانگى کردم و تيان خۆت گىرۆدە کرد،
 منىش پۆشتەم گەشتەم خزمەتى فەرموى نىشەكەت چىيە؟ دەلەيت شاھ توماڻ ھىنا و
 پاشان وتم: خودای گەورە پىغەمبەرى ﷺ بە راستى ناردو کتیبى پۆشنىشى بۆ
 دابەزاند، من يەكىك بووم لەوانەى كە چووم بە دەمىوہ و لەامى خودا و پىغەمبەرم
 ﷺ دايەوہ و پىنمايەگانم خستە سەر سەرم، راستى زۆرىنەى خەلگ زەمى و لەيد
 دەكەن، ھەقە تۆش دارى ھەدى بەسەردا بسەپىنى، دەلەيت عوسمان، پىتى فەرمووم،
 خوشكەزاكەم تۆ پىغەمبەرت ﷺ ديوہ، وتم: نەخىر، بەلام پوختەى زانستەكەيم پى
 گەشتوہ، لەگەل بىروباوہرەكەيدا. وەكو چۆن بە مندالىكى تازەپىڭەيشتو گەشتبەيت،
 دەلەيت ئىمامى عوسمان شاھ تومانى ھىنا و پاشان فەرموى: دواى سوپاسى خودای
 گەورە، كاتىك خودای گەورە پىغەمبەرى ﷺ ناردە راست و دروستى من يەكىك بووم
 لەوانەى كە چووم بە پىرى خودا و پىغەمبەروہ ﷺ، بروام ھىنا بەو پەيامەى كە بۆى
 دەھات، پاشان دوجار كۆچم كرو و ئەو شەرەفەشم پى بەخىرايو بووم بە زاواى پىغەمبەر
 ﷺ، پەيمانىشم پىدا، وەللەھى قەت سەرىپچىم نەكردوہ و گزىم لى نەكردوہ و ھەتا
 كۆچى کرد، پاشان ئەبوہ كرا بە جىنشىن پەيمان پىداوہ و سەرىپچى ئەويشم نەكردوہ،
 غەشم لى نەكردوہ. پاشان عومەر كرايە جىنشىن، وەللەھى سەرىپچى و گزىم لەويش
 نەكردوہ، ھەتا كۆچيان کرد. پاشان خودای گەورە خۆمى كرده جىنشىن ئايا ئىوہ ئەو
 ھاوكارى و ھەفادارىم نادەنەوہ كە من دەمدا بە ئەوان؟ واتە ئەو پۆلەى من دەمگىپرا بۆ
 ئەوان دەيىت ئىوہش بىگىپرن بۆ من، دەلەيت: منىش وتم وايە راستەكەيت، فەرموى
 ئەم قسانە چىيە كە لە ئىوہوہ پىم دەگات، ئەوہش كە باست کرد لە بارەى وەلیدەوہ بە
 ئىزنى خودا سزای دەدەم بە ھەقيانەت، دەلەيت چل قامچى دا لەوەلیدو ئەمرى کرد بە
 ەلى جەلدەكەى لىبەت ئەويش داركارى کرد^(۱).

^۱ فضائل الصحابة (۵۹۷/۱).

عوسمان، ھۆگری پیغەمبەر ﷺ بوو پېنمایى وزانسته کەى کردبوو زانايە کى گەورە بۆ قازانجى دىن و دونيا، ئىمامى عوسمان لىزانو بەتوانابوو لە بەرپۆبەردنى گەلە کەيدا بە شىۋەيە کى بەرھەمدار ناراستەى دەکردن و ئەرکەکانى پى نیشان دەدان و بۆچوونە کامل بووەکانى لە زانست و ئەزموون و بەرخوداندا پىشکەش دەکردن ھەتا لەبوارى بانگخوایى و پەرورەدەکردن و تىکۆشاندا سازى دەدان بۆ دیدارى پەرورەدگارىيان. يەکیکی تر لەتەوجیھاتى ئىمامى عوسمان، ئەو باسەيە کە لە وتارى بەخەلیفە بووندا فەرمووی "خەلکینە ئىۋە لە کۆشک و تەلاردان و ھەوارگەتان ئاۋەدانە بابە چاکى و پاکی بمرن ھەرەك زانیتان لەبەرى بەیاندا يان لەپرى ئىۋارەدا گيانکیش ھاتە سەرتان، چاک بزائن دونيا تىھەلکیش کراۋە لەگەل فیزو لەخۆبايىبوندا، ژيانى دونيا فریوتان نەدات و سەرسەریبەکان بەلیبوردەيى و خودا فریوتان نەدەن و پەند وەرگرن لەو شتانەى بەسەرتانا تىپەریۋو قۆل ھەلمان و لەمسو بىناگا مەبن. کوا پۆلەکانى دونيا و براکانى خۆھەر سەرقالى دونيا بوون و ئەمدیو ئەودیوتان پى دەکردو ئاۋەدانیان دەکردەو وە پايان دەبوارد. ئايا دەتوانن بىنە فەرمان کەواتە دونيا بە شىۋەيە کى چاک بەرپى بکەن^(۱)، خودای گەورە دەفەرموى "وَاضْرِبْ لَهُم مِّثْلَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا * (النَّمْلُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا) (الکھف: ۴۵ - ۴۶).

لەم وتارەدا خەلیفەى سىھەم مەبەستى ئەو بوو خەلکى ناراستە بکات و ھانى بەدات بۆ ھەنگاۋھەلگرتن بەرەو خودای گەورە بەشىۋەيە کە زۆر پاپای دونيا نەبن، ھەر ئەمەش گونجاويو کە لەم وتارەدا بوترى، چونکە لەم کاتەدا ئىسلام لە پشوداندا بوو و کەوتبوو ناو جەرگەى ھەرىمە پر لە تەلارو کۆشکەکان و شارە گەورەکان پزگار کرابوو دونيا بە بەرھەو نىعمەتەکانىيەو نامىزى کردبوو و خەلکى کەوتبوونە کىبەرکى و کەرتى تايبەت ھاتبوو ئاراۋە، جگە لەھاۋەلانى پىغەمبەر ﷺ وتارە کە بۆ ئەوانى تر زۆر شياو و گونجاويو. لەئىمامى عوسمانەو چەندىن فەرمودە پىۋايەت کراۋە کە ئومەت

^۱ البداية والنهاية (ص ۱۵۳/۷).

که لکی لی وهرده گرت، وه کو نه بو عه بدولر هجانی سه له می بۆمان باس ده کات، لهو فرموده یه ش که له نیما می عوسمانی بیستوه و کاری پیکردوه سه عدی عوبه یدیش له عه بدولر هجانی وه گرتوه، که پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: "باشترین کهستان نهو که سه یه قورئان زانییت و خه لکی فی ر بکات" ^(۱)، ده لیت: "نه بو عه بدولر هجان له حوجره ی نیما می عوسماندا فی ری قورئان بووه، هه تا حه جاج ده لیت: "نیما می عوسمان نهو که سه بوو منی گه یانده نه م پله و پایه ی نیستا" ^(۲) له ریوایه تی شوعبه دا هاتوه نه بو عه بدولر هجان ده لیت: "نیما می عوسمان منی گه یانده نه م پله و پایه، چونکه به چاکی فی ری قورئانی کردبوو، نیما می عوسمان گه لیک فرموده ی پیغه مبه ری ﷺ ریوایه ت کردوه، فرموده کانیش نه مانه ن:

۱- بایه خدان به ده ستنو یژ

نیما می عوسمان له سه ر سه کۆیه ک ده ستنو یژی شت و فرموی فرموده یه کتان بۆ ده گێرمه وه که له پیغه مبه ر ﷺ بیستوه، نه گه ر له ترسی نهو نایه ته ی قورئان نه بوایه بۆم باس نه ده کردن، بیستومه که پیغه مبه ر ﷺ ده یفه رموو "هه رکه س ده ستنو یژیکی باش بگرت و پاشان بچیت بۆ مزگه وت نو یژ بکات به جه ماعه ت له م نو یژه وه تا نو یژیکی تر که ده یکات خودای گه وره له گونا هه کانی نیوانیان ده بو ریت" ^(۳).

۲- لاسایی کردنه وه ی پیغه مبه ر ﷺ له ده ستنو یژ گرتندا

له حیمرا نی کو ری نه بان ی عوسمانه وه ده لیت جا ریکیان نیما می عوسمان داوای ناوی کرد و ده ستی کرد به ده ستنو یژ گرتن، ده ستی شو ر دو ناوی را دا له ده م و لوتی و مشی کرد و پاشان سی جار ده موچاوی شو ر دو هه ردو و بالیشی سی جار شو ر دو ده ستی هی نا به سه ری دا، پاشان پتی شت و له کۆتا ییدا پیکه نی و فرموی پیغه مبه ر ﷺ دیوه له م پارچه زه مهینه دا داوای ناوی کرد و وه کو چۆن من ده ستنو یژم شت له به رچاوتان، ناوه ها نه ویش ده ستنو یژی گرت، پاشان پیکه نی و فرموی نه وه بۆچی نا پرسن چی منی

^۱ بخاری رقم (۵۰۴۸).

^۲ الکفاءة الادارية في السياسة الشرعية للقادری (ص ۹۳).

^۳ مسند احمد رقم (۴۰۰).

خستۆته پيڭكهين؟ وتيان به چي پي نه كهني ئه ي پيغه مبه ر ﷺ؟ فرموي هه ر به نده يه كه ده ستنيوژي گرت، كه ده موچاوي شت هه رتاوانيكي به روخسار كرديت ده سپيته وه، هه ركات باله كاني شت، گوناھي باله كاني ده سپيته وه، كاتيگ مه سحي سه ري كر دو پييه كاني شت به هه مان شيوه ^(۱).

۳- ده ستنيوژ يه كي كه له تاوان شو ره كان

له نيمامي عوسمانه وه ده لیت "پيغه مبه ر ﷺ" فرمويه تي: هه ركه س ده ستنيوژيكي تيرو ته سه ل بگري ت به وشيويه ي كه خوداي گه و ره فرماني كر دو وه نوژه فره كاني بكات، ده بيته هو ي هه لوه ريني گوناھي نه م نوژ تا نه ونوژه ي تري ^(۲).

۴- ده ستنيوژيگ و دوو پركات نوژ، تاوانه كان ده سپيته وه

نيمامي عوسمان، له سه ر كورسييه ك بوو، بانگي ناوي كر د، ناوه كه ي كر د به سه ر ده ستي راستيدا و شو ردي، پاشان ده ستي خسته ناو ده فره كه و سيچار ده ستي شت و سي جاري تر رومه تي شت، دواي نه وه ي ناوي را دا له ده م و لوتي و پاشان بالي هه تا نه نيشكي سيچار شت و پاشان ده ستي هينا به سه ري دا و هه تا قوله پي ي، سي جار پي كاني شت. پاشان فرموي: "بيستومه له پيغه مبه ر ﷺ" فرمويه تي: "هه ركه س ده ستنيوژيگ وه كو نه م ده ستنيوژه ي من بگري ت و پاشان دوو پركات نوژ بكات و دا لفه و وردو كر د نه كات تييدا، نه وا خوداي گه و ره له گوناھي را بردوو داها تووي خو ش ده بيت ^(۳)".

۵- وشه ي نيه تپاكي و وشه ي ته قوا (خودا په رستي) (خوپاري زي)

نيمامي عوسمان ده لیت بيستومه له پيغه مبه ر وه ﷺ فرمويه تي "من وشه يه كه ده زاتم، هه ر به نده يه كه له ده لوه به راستي بيلي خوداي گه و ره هه رگيز نا يخته ناو ناگه وه، عومه ري كوړي خه تتاب وتي: من پي ت بلنم چييه؟، نه و وشه يه نييه ت پاكييه، كه

^۱ مسند احمد رقم (۴۱۵).

^۲ مسند احمد رقم (۴۰۶).

^۳ مسند احمد رقم (۴۱۸).

خودای گهوره، پیڼغه مبهرو هاوړه لانی پټوه په یوه ست کردووه و شه که ش و شه ی - ته قوا -
یه که پیڼغه مبهرو ﷺ زور ه ولیدا مامه که ی له سره مهرگا بیلیت" (۱).

۶- چاک ناسینی خودای گهوره مروؤ ده خاته به هه شته وه

له نیمامی عوسمانه وه نه ویش له پیڼغه مبهرو وه ﷺ فرمویه تی "هه رکه س بریت و
به چاکی زانیبیتی جگه له خودا، خودایه کی تر نییه، نه وه ده چیت به هه شته وه" (۲).

۷- حه سته نات و باقیات

له حارسی خزمه تکاری نیمامی عوسمانه وه هاتووه، ده لیت روؤتک نیمامی عوسمان
دانیشت و نیمه ش دانیشتین له ده وری و بانگیبزه که هات، نیمام داوای ناوی کرد له
قاییکدا، که یه ک دو مشتی تیدابوو، ده ستونیژی گرت. پاشان فرموی پیڼغه مبهرو ﷺ
دیوه ده ستونیژی گرتووه وه کو چو من گرم له بهرچاوتان، پاشان فرمویه تی "هه رکه س
ده ستونیژیکی وه کو نم ده ستونیژه بگریت ونویژه که ی بکات، نویژی نیوه رو هه رچی
تاوانی کردووه له به یانی تا نیوه رو ده سپرته وه، که نویژی عه سری کرد تاوانی نیوه رو ی تا
عه سری ده سپرته وه که مه غریبی کرد عه سر تا مه غریبی ده سپرته وه، که نویژی عیشای
کرد مه غریب تا عیشای ده سپرته وه خو نه گهر شه و مایه وه بو گالته و گپ، هه سته
ده ستونیژی گرت و نویژی به یانی کرد گونا هی عیشا تا به یانی ده سپرته وه، نه مانه
حه سته ناتن و خرابه کانی مروؤ ده سپرته وه". وتیان نه مانه حه سته نات نه ی باقیاتی چیه؟
فرموی: باقیاتیشی نه مانه یه (لا اله الا الله، الحمد لله، الله اکبر، لاحول ولا قوة الا
بالله) (۳).

۸- تر سناکی درؤ کردن به دهم پیڼغه مبهرو وه ﷺ

له نیمامی عوسمانه وه ده لیت "پیڼغه مبهرو ﷺ فرمویه تی: هه رکه س به نه نه سته
درؤ به دهم منه وه بکات، با مالتک له ناو ناگر بو خو ی دانیته و دیاری بکات" (۴).

۱ مسند احمد رقم (۴۴۷).

۲ مسند احمد رقم (۴۶۴).

۳ مسند احمد رقم (۵۱۳).

۴ مسند احمد رقم (۵۰۷).

ئەمانە ھەندى لىو فەرمودانەبۇن كە ئىمامى عوسمان لە پىغەمبەر ھە ﷺ وەرگرتو ھە بەلگەشە لەسەر زانايى و پەرۆشى ئىمامى عوسمان بۆ پەرەپىدانى رىئەمىيەكانى پىغەمبەر ﷺ.

دووم: لەسەر خۆيى و ھىمنى

لەسەر خۆيى بنەمايە كە لە بنەماكانى ھىكمەت و خوداى گەورە لەچەندىن شوئىنى قورئانى پىرۆزدا زاتى پىرۆزى خۆى بە (حلىم) واتە لەسەر خۆيى تارىف دەكات، وەك دەفەرموئەت (أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ)، ھەر ھە پىغەمبەرىش ﷺ لە ھىمنى و لەسەر خۆيدا گەشتبو ھە پاىەكى غموانەيى و ئەندىشەيى بە ھەمان شىو ھە چىنشىنى پىشەنگىش عوسمانى كۆرى عەفان بە توندوتۆلى چاوى لە پىغەمبەر ﷺ كەردىبو و لە كەردار و گوشتار و بارودۆخەكاندا ھەلۆيستى زۆرىشى ھەيە لەسەر ھىمنى و لەسەر خۆيى و دەر وون پاكى، رۆشتىن ھەلۆيست كە بەلگەيە بۆ ھىمنى و شىنەيەكەى چىرۆكى گەمارۆدانەكەيەتى لە لاى ھە ناحەزەكانىيە ھە، لەوكاتە ناسكەدا فەرمانىكەرد بە كۆچەرى و ئەنساىيەكانى چوار دەورى بچنە ھە بۆ مالى خۆيان و جىي بەيئەن بە مەرجىك دەيانتوانى بەناسانى بەرگى لى بكن، بەلام لەسەر خۆ و ھىمنىيەكەى دەرى خست كە موشتاقى دىدارى پەر ھەرد گارىيەتى و ناىەوى خويىنى موسلمان بېرۆيت، تەنانەت با خويىنى خۆى بەناھەق بېرۆيت^(١).

سەيئەم: سەنگفراوانى و دنگوشادى

لەعەتاي كۆرى فروخى خزمەتكارى قورەيشىيەكان ھاتو ھە دەلەيت "ئىمامى عوسمان پارچەيدەك زەوى كۆرى لە كابرايەك، كابرا ساردى و تەمەلى كەرد لە وەرگرتنى پارەكەى، ئىمامى عوسمان پىئى گەشت و فەرموى بۆچى نەھاتى پارەكەت وەرگريت؟ وتى: تۆ مەن خەلەتاندو ھە. بە ھەركەس دەگەم سەرزەنشتم دەكات، فەرموى لەبەر ئەو ھە ناىەيت؟ وتى: بەلى، فەرموى خۆت سەرىشك بە لەئىتوان زەوى و پارەكەدا، پاشان فەرموى پىغەمبەر ﷺ فەرموئەتى "خوداى گەورە ئەو پىياوانە دەخاتە بەھەشت كە ئاسان و ئاسايى بن لەكۆپىن و فرۆشتەو لە بىر يارداندا"^(٢). ئەمە غموانەيەكەى بەرزە

^١ الكفاءة الادارية في السياسة الشرعية (ص ٦٥).

^٢ مسند أحمد رقم (٤١٠).

له دلقراوانی نیمامی عوسمان له کپین و فرۆشتندا، نه وهش ده گهیه نیت که به خشنده و لیبورده بووه و دهستی له دونیا شتووه و دنیا پرېگرته بووه له پیاوړه کړدنې ره وشته بهرزه کانیډا، ههروه ها عوسمان، هه رگیز خو ویستی نه کړدوه و به دوا ی بهرزه ونډیه کانیډا ویل نه بووه.

چوارم: نهرم و نیانی

خودای گه وړه منته ده کات به سهر پیغه مبهردا ﷺ که پړزی پیداوه و سیفه تی نهرمون نیانی پی به خشیوه، نهرم و نیانی به زه یی خودایه بۆ پیغه مبهرو مرۆقه کانی تریش و ده فرمویت "قِيمًا رَحْمَةً مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ.." (۱).

له م نایه ته وه درده که ویست سیفه تی نهرم و نیانی ره حمی خودای گه وړه یه و ده ی کاته پړزو و پړزی بۆ نه و به ندانه ی که خو ی ثاره زوی لییان هه یه، پیغه مبهرو ﷺ له سیفه تدا به شی زوری هه بووه، ره حمه تیک بووه له خودای گه وړه یه بۆ نه و به ندانه ی که پیغه مبهریان ﷺ بۆ په وانه کراوه.

له سۆنگه ی ئه م نایه ته وه نه و چه مکه فام ده کړیت که هه رکه س به نهرم و نیان بناسریت خه لکی خوشیان ده ویت و له ده وری کۆ ده بنه وه و گویتی بۆ ده گرن و نه مرو نه هیهیه کانی قبول ده کن، نهرمون نیانی یه کی که له و نا کاره بهر زانه ی که نیمامی عوسمان پی پیناسه ده کړیت، که بهرام بهر گه له که ی نهرم و دلها وهر بووه له وه تر ساوه که سیك ناره حه ت و بیتا قه ت بیت و نه م پی نه زانی بیت یان به گویره ی پی نیست و ه لامی ناتاجی خه لکی نه دابیتته وه، بۆیه زو و زو و هه والی خه لکی ده پرس و چه و ساوه کانی سه رده خست و حه ق و تۆله ی له ده سه لاتداره کان ده سه ند ه وه.

پینجه م: لیبور دن و چاوپوښی

له عیمرانی کور ی عه بدوللای کور ی ته له وه ده لیت "نیمامی عوسمان جار یك چو و بۆ نویژی به یانی له و ده رگایه ی که گوزه ری بو و چویه ژو و ره وه و سه یر ده کات به رده رگا که قه ره بالغه و فرموی: ته ماشاکه ن، هه مو یان ته ماشایان کړد پیاوړیک بوخه نجه ریکی

^۱ الکفاة الادارية (ص ۸۹).

هه لگرتبوو، پیتی فەرموو ئەوە چییە؟ کابرا وتی: دەمەویت بێکۆژم، فەرموی: سوڤجانە لا، قور بەسەرت لەبەرچی دەمکۆژیت؟ وتی: کرێکارە کانت (پۆلیس) زولمیان لێ کردووم لەیەمەن، فەرموی: ئایا تۆ زولمە کەت گەیان دوو هەتا من و منیش بێیژدانیم کردییت یان نادادیم کردییت بەرامبەرت و پشستی ئەوم گرتییت تا تۆ هەقی ئەوم لێ بکەیتەو؟ فەرموی بە ئەوانە چۆڵ دەوری ئێوە ئەلێن چی؟ وتیان ئەو ئەمیری ئیمانداران ئەمە دوژمنیکەو خودا تۆی پاراست لێ. فەرموی ئەمە بەندەیکەو ویستی گوناھێک بکات، خۆی گەورە لایدا لێم، پڕۆیەکیک بێنە کە فالتەت بکات جاریکی تر نەیتەو شاری مەدینە هەتا من خەلیفە موسلمانان بێم، ئەویش پیاویکی ھۆزەکی خۆی ھێناو بوو بە کەفیلی و ئیمامی عوسمانیش پێگەی بۆ چۆڵ کرد و نازادی کرد^(۱).

ئەم چاوپۆشییە مەزنە ھەر لە ئەمیری ئیمانداران، عوسمانی کۆری عەفان، دەوەشیئەو. ئەو کەسە ویستی بیکۆژیت ئەم عەفوی کرد وەک دەزانن لێبوردن لە دەسەلاتدا پەشتیکی زۆر بە نرخە لە پەوشتی مەردان. ئەم ئاکارە بە لگەییە لەسەر خۆدارین لە خود ویستی و سەرسام نەبوون بە خودی خۆی و گۆینەدانە بە دنیاو نامیزکردنەو ھەبە بۆ قیامەت. ئەو پەوشتە یەکیکە لە کردارە ھەرەچاکەکان و پلەو پایە خاوەنەکی لە ناخیرەتدا دەپازینیئەو و سیاسەتیکی حەکیمانەشە لە دنیا دا. وەختیک ئەو کابرایە ویستی دەستدریژی بکات ئەگەر بکۆژرایە یان سزایەکی سەختی بەسەردا بدرایە پێدەچیت نازاوەیەکی دژواری لێ بکەوتایەتەو و ھۆزەکی بکەوتایەتەو خۆ ھەر کات بۆیان بپەخسایە تۆلەیان بکەوتایەتەو. بەلام لێبوردنەکە وای لە ئەندامانی ھۆزەکی و خەلکی بە گشتیی کرد، کە خراپچوون بە گژیداو پەزیلیان کرد. بەم شێوەیە نازاوە بەر لە ھەلگیرسانی دامرکایەو و خاوەن عەفویش دلی ھەمووانی بۆ لای خۆی کەمەن کیش کرد و بوو بە خاوەن پێز و خۆشەویستی^(۲).

^۱ التاریخ الاسلام (۱۷/۲۲۱۸).

^۲ التاریخ الاسلام (۱۷/۲۲۱۸).

شه شه: خاڪه ساری (ته وازوع)

خودای گهوره ده فرموتیت "وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا" (الفرقان: ۶۳)، خودای گهوره سیفته تی خاڪه ساری کردوه به دیارترین سیفته تی بهنده نیمانداره کان، به راستی خلیفه ی پیتشه نگ، نیمامی عوسمان لهم مهیدانه دا ناسراو بووه و سهرچاوه ی ثم سیفته ته له نیازپاکییه وه هلقولاوه، له عه بدوللای پرمییه وه هاتوه ده لیت "نیمامی عوسمان هدرکات شهو هه لسیاه بو شهونیژ خوی ناوی ده ستونیژه که ی هه لده گرت پییان دهوت بچی خزمه تکاره کانت هه لناسیتی؟ فرموی: "نه خیر شهو بو پشودانی نه وانه" ^(۱)، نه مه نمونده که، که پر له به زهی بووه، له گهل نه وه شددا که ته مه نی گهوره بووه و پله ی کومه لایه تیشی بهرز بووه، ههرچنده خزمه تکار پامکراوی گهوره که یه تی، له شه ودا خوی خزمه تی خوی کردوه و بهر ده سته کانی خه بهر نه کردو ته وه. لیره دا پیویسته گشت لایه که نه وه بزانی نه و که سه ی که خودای گهوره که ی کردوه خزمه ت بکات، با بزانی نه ویش مرؤفه وو و زه یه کی دیاری کراوی هه یه بو نیشکردن و وه کو نیمه هه ست و سوژی هه یه ده بی مشوری بخویت و ناسانکاری بو بکه یت، پشوی ته و او وه گریت له خه و تن و نیشکردندا. نیمامی عوسمان نه وه نده ی بی فیزو خاڪه سار بووه به رامبه ر عه باسی مامی پیغه مبه ر ^(۲) و ^(۳) ده رکات به سواری بی دایه به لایدا داده به زی، هه تا عه باس ون ده بو له چاو وه کو پیرو شکزیه که بو نه وه ی که مامی پیغه مبه ر ^(۴) و ^(۵).

حه و ته م: شهرم و داوینپاکی

شهرم کردن به ناویانگترین ناکاری نیمامی عوسمانه، له هه مووی نازارتریش نه و سیفته ته قه شه نگه بوو، که خودای گهوره پیی جوان کردبوو، ببووه سهرچاوه یه کی به پیت و چاوگه یه کی پرسوزو به زهی. نیمامی عوسمان له هه موو که س به شهرم تربوو ^(۳)، حه سه نی به سری باسی سه رده می نیمامی عوسمان ده کات، که چهند به شهرم بووه و

^۱ فضائل الصحابة رقم (۷۴۲).

^۲ البین فی اناب القریش (۱۵۳).

^۳ عثمان بن عفان - صادق عرجون، (ص ۴۸ - ۴۹).

دهلّیت "جاری وا هه‌بووه له‌مالی خۆیان بووه ده‌رگا داخرا‌بوو جله‌کانی دانه‌که‌ندووه تا به‌تەواوەتی ئاو بکات به‌خۆیدا، ئەو شەرمە وای لێ‌کرد‌بوو پشتی راست نە‌کاتە‌وه قەد قنچ نە‌روات بە‌پێ‌وه، یە‌کێ‌ک له‌هە‌لۆ‌یستە شە‌رمە‌کانی که (بونانە) رێ‌بوا‌یه‌تی کرد‌ووه، که‌ خێزانی ئی‌مامی عوسمان که‌نیزە‌ی هه‌بووه دهلّیت: ئی‌مامی عوسمان کاتی‌ک خۆی بشتایه جله‌کافان بۆ ده‌بردو پێ‌ی ده‌وتین ته‌ماشام مه‌که‌ن، چونکه‌ دروست نییه.

به‌ راستی چە‌ندین فەر‌مودە‌ی پێ‌غه‌مبەر ﷺ رێ‌بوا‌یه‌ت کراوه له‌باره‌ی شە‌رمی ئی‌مامی عوسمان‌ه‌وه، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی داوێ‌ن پاک‌یشی‌ه‌وه. عوسمان، زۆر دوور بووه له‌په‌و‌شته خراپه‌کان، له‌م بواره‌دا به‌ که‌یفی خۆت ستایشی بکه‌و په‌سه‌ندی بده‌روه مه‌ترسه، چونکه‌ هه‌رگیز رێ‌گه‌ی داوێ‌ن پی‌سی نه‌ناسیوه نه‌ له‌سه‌رده‌می نه‌فامیداو نه‌له سه‌رده‌می ئی‌سلامدا، خۆی ده‌فه‌رمو‌یت "قه‌ت گۆ‌رانیم نه‌وت‌ووه درۆو ده‌له‌سه‌م نه‌کرد‌وو، له‌وه‌تی په‌یمانداوه به‌ پێ‌غه‌مبەر ﷺ به‌ ده‌ستی راستم زه‌که‌رم نه‌گرت‌ووه، نه‌ نه‌نه‌فامی و نه‌ له‌ئی‌سلامدا ئاره‌قم نه‌خوارد‌ووه نه‌ له‌ نه‌فامی نه‌له ئی‌سلامدا زینام نه‌کرد‌ووه" (۱).

هه‌شتم: سه‌خواه‌ت و ده‌ست‌کراوه‌یی

ئی‌مامی عوسمان ده‌ست‌کراوه‌ترین و سه‌خواه‌تمه‌ندترین که‌سی ئە‌م ئۆمه‌ته‌یه، چە‌ندین هه‌لۆ‌یست و شو‌ینه‌واری له‌مباریه‌وه هه‌یه‌و به‌رده‌وام ده‌گه‌شی‌ته‌وه به‌نی‌و چاوانی می‌ژووی ئی‌سلام‌ه‌وه، با‌سمان کرد‌وه عوسمان چی کرد له‌جە‌نگی ته‌بو‌کدا، هه‌روه‌ها چۆ‌ن بیری پۆ‌می‌ه‌ی سه‌ندو مزگه‌وتی پێ‌غه‌مبەر ﷺ فراوان کرد‌و له‌ سه‌رده‌می ئە‌بو‌به‌کر‌دا کاروانه‌که‌ی به‌کۆ‌ل و باره‌که‌ی کرده‌ خێ‌رو هه‌موو هه‌ینییه‌ک کۆ‌یله‌یه‌کی ئازاد ده‌کرد له‌به‌ر خاتری خودای گه‌وره. سه‌رجه‌م ئە‌و کۆ‌یلانه‌ی که‌ ئازادی کرد‌بوون نزیکه‌ی دوو هه‌زارو چوارسه‌د کۆ‌یله‌ بوون (۲)، رێ‌بوا‌یه‌ت کراوه که‌ په‌نج‌ا هه‌زاری به‌لای ته‌له‌ی کۆ‌ری عوبه‌یدو‌للا‌وه بووه، ته‌له‌ پێ‌ی وت: پاره‌که‌م بۆ په‌یدا کرد‌ویت، فەر‌موو لێ‌م بگره‌، ئی‌مامی عوسمان پێ‌ی فەر‌موو بیبه‌ بۆ خۆت با بی‌ته‌ دیاری و خه‌لاتت.

۱ صحیح التوثیق (ص ۴۴).

۲ الصواعق‌ المحرقة - لابن حجر‌ المی‌ثمی (۲۲۷/۱).

سیفه‌تی سه‌خاوه‌ت و مالداری نیشانه‌یه‌ک بوو له‌که‌سایه‌تی کرده‌یی ئیمامی عوسمان، هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی تهرخان کردبوو بۆ خزمه‌تی دینی خوداو هه‌رگیز چروکی نه‌کردوو له‌پرت‌خستنی ولاتی ئیسلام، جیهادو خزمه‌تی کۆمه‌لگا تاکه مه‌به‌ستی نه‌بووه.

نۆیه‌م: دلیری و بویری

ئیمامی عوسمان به دلیرو بویر ده‌ژمی‌دری‌ت به‌لگه‌ش له‌سه‌ر نه‌مه:

۱- ده‌رچونه‌کانی بۆ جیهاده له پیناوی خودای گه‌وره

ناماده‌ی هه‌موو دیمه‌نه‌کانی جیهاد بووه، له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌گه‌ر له‌که‌داری که‌ن به‌دواکه‌وتنی له شه‌ری به‌در پینتر روپان کرده‌وه که به فەرمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دواکه‌وت، له‌سه‌ر فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یش به یه‌کێک له هاره‌لانی به‌در حسیبی بۆ کراو پشکی پیندراو له‌پاداشتی غزاکه‌ش به‌شدار بوو، له‌پاش قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ قسه‌ی تر زیاده‌یه‌و ناخوات.

۲- نوینه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو له ناشته‌وایی حوده‌یه‌بیه‌دا

ئیمامی عوسمان نیوتنه‌ری داخوازییه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، پۆشت بۆ ناو هۆزی قوره‌یش باش باش ده‌یزانی چی به‌سه‌ردی‌ت، به‌لام قاره‌مانی و جوامی‌رییه‌که‌ی هه‌لی پینچاو کردی به گوپ‌رایه‌ل و نوینه‌ری پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌رکه‌س له‌ویارودۆخه‌دا نوینه‌رایه‌تی قبول بکات که‌واته دلیرییه‌که‌و قاره‌مانییه‌کی ده‌گمه‌نه، راسته فەرمانی له پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه ﷺ به‌لام بویرو جوامی‌ریشی پتوه دیاره، چونکه پیاوی ترسنۆک و عادی پیتی نه‌ده‌کرا^(۱).

۳- خۆکردنه قوربانی (نه‌فسی خۆی کرده په‌رژینی نه‌فسی خه‌لکی)

کاتی‌ک ئیمامی عوسمان له‌ماله‌که‌ی خۆیدا گه‌مارۆ درا، له دین ده‌رچوو هه‌کان داوایان لیکرد له‌خه‌لافه‌ت واز بپینیت و چاره‌یه‌کی تری نییه نه‌گه‌رنا ده‌یکوژن، یان خۆی بداته که‌ناری‌ک و فەرمان په‌وایه‌که‌ی ته‌سلیمی ته‌م ده‌سته‌یه بکات، ئیمامی عوسمانیش له‌سه‌ر هه‌لوێستی خۆی به‌رده‌وام بوو، خۆی کرده قوربانی و فیدا به مه‌رجێک خه‌لافه‌ته‌که

^۱ الامین ذوالنورین (ص ۱۹۴ - ۱۹۶).

نه که ویتته دهست نهم جوړه خه لکانه که به ناره زووی خوځیان خه لکی هه لېږتړن و که سانی تر لایبهن یان خه لافهت له بهری نه و که سه دا دابکه نن که نومعت هه لی بژاردوه و نهم کرداره بېتته دابو نهریت و رسوم^(۱). بویه له سهر هه لویتستی خوی به رده وام بوو هه رچند مهرگی خوی له شمشیری گه ماروچییه کانداه بېینی، نه و که سانه ی نهم هه لویتستانه دهنوتن له راستیدا نازاو بویرن و خاوهن حه قن، چونکه که سی ترسنوک و دونیاویست هه رگیز هه لویتستی لهم شیوه نانویتت، چونکه ژیان لای خه لکی ترسنوک له پله وپایه به ریتزتره، به لکو له هه موو دنیا ش گه وره تره نهم پیداکری و جه سوریه ی نیمامی عوسمان نواندنی به ره می نیمانی به هیزبوو، به خودای گه وره رژی دواپی، هه ر نه مهش وای لی کردبوو گالته ی به هه موو شته کانیان دهات و ته نانهت گالته ی به خودی ژیان دهات^(۲).

۴- ټیکوڅان به مالو سامان

ټیکوڅان به گیان خراوه ته پال ټیکوڅانی مالو سامان له هندی شویتنیشدا پیشخراوه، خودای گه وره ده فرموی: (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا) (النساء: ۹۵). چهندين ثایه تمان هه یه که به راوردی سامان ده کات و نزیکی ده خاته وه له گیان به خشین، نه و که سانه ی مالو سامان ده به خشن له بهر خاتری خودای گه وره وه سه خاوهت ده که ن نه وانه موجهیدن.

نیمامی عوسمان نه وهنده مالی به خشیبوو هه تا پیغه مبه ر ﷺ دوجار فرموی "نیتړ له مړو به دواوه عوسمان هه رکاریک بکات زهره ر ناکات"^(۳). له گه ل نهم سه خاوه ته شدا دلیرو بویر بووه له مردن نه ترساوه و پرویه پروی باتل بوته وه له ململانییه کانداه به جهنگ و له سه رخو بووه ته نانهت گه وجه کانیش به مه ده زانن^(۴).

^۱ الامین ذی النورین (ص ۱۹۷).

^۲ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عماد وکیل (ص ۳۰۴).

^۳ سنن الترمذی (۳۷۸۵).

^۴ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين - عماد وکیل (ص ۳۰۴).

دیهیم: بریارده رویه کلاکه رهوه بووه

سیفه تی بریاردان و ته ساله دان له که سایه تی عوسماندا ره سه ن و دیار بووه، بۆ نمونه کاتیک تیمامی نه بویه کر تیماسی بۆ باس کرد، فرموی عوسمان قوربه سهرت تۆ پیاویکی بریارده ری و پیاویکی یه که گهریت، له بهر خاتری پرو پوچ حق له تۆ شاراهه نییه، ثم بتانه چین هۆزه که ی من و تۆ ده یان په رستن^(۱).

ههروه ها له سالی (۲۶) ی کۆچیدا تیمامی عوسمان رو به ری مزگه وتی که عبه ی زیاد کردو فراوانی کردو زهوی هه ندیک خه لکی کړی، به لام هه ندیکی تر لاساریان کرد، تیمامی عوسمان خانوه کانی پروو خاندن و نرخه که ی خسته به یتومال، نه وانیش گازه ره یان لی کیشا، تیمامی عوسمان فرمانی کرد زیندانیان بکه ن و فرموی "نه زانن بۆچی به ران به ر من نه وه نده پروو دارن و قاره مانن، نه وه له سه ر خۆیی و هیمنی منه بۆیه به من ده وێرن، خۆ تیمامی عومهر پیشووتر ثم کاره ی کردو وه نه تان توانیوه فزه بکه ن"^(۲)، پاشان عه بدوللای کوری خالیدی نه ید، یه کیک بوو له وانیه که قسه ی له گه ل کردو له سه ر قسه ی نه و، نازادی کردن.

یه کیک تر له و هه لۆیستانه ی که به لگه یه له سه ر بریارده ری تیمامی عوسمان، پاراستنی ریک خراوی خه لافه تی بوو که نه یده هیشک کهرت بییت و وه لامی یاخی بووه کانی نه دایه وه و به رگی خه لافه تی دانه که ندو دهستی له کار نه کیشایه وه. به م کرداره ش درێزه ی به ریک خه ستنی خه لافه ت و پینگه ی ده وله تی تیماسی داوه داموده زگای ولاتی نه شیواندوه، خۆ نه گه ر به قسه ی یاخی بووه کانی بکر دایه خۆی به رکه نار بکر دایه و چاره نووسی موسلمانانی بدایه ته دهستی نه وانه نه و کاته پله و پایه ی خه لافه ت و خه لیفه ده بووه گه مه ی دهستی وێل و گه و جه کان و گه نده لێ و پشیوی ده که وته نیو موسلمانان و ولات وێران ده بوو، ده سه لاتی سه ر سه رییه کان زال ده بوو به سه ر ده سه لاتی فرمانه وه و داد په ره کاند، به راستی تیمامی عوسمان زۆر ورد بوو نه گه ر به قسه ی نه وانی بکر دایه و داواکاریی نه وانی جیبه جی بکر دایه نه مه ده بووه

^۱ عثمان بن عفان - صادق عرجون (ص ۴۷).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۰/۵).

سوننەت و رېسوومو ھەركات گەلىك بىيان وىستايە پېتشەواكەى خۇيان لادەبرد. نەگبەتى دەكەوتە نىوان ئومەت لە باتى خەرىكبوون بە دوژمنەو سەرقال دەبوون بە خۇيانەو، ئەمەش نىكىترىن ھۆكارى لاوازبوون و ھەرەس ھىتانە، لەبەر ئەو ئىمامى عوسمان جگە لە گيانى خۆى ھىچى ترى دەست نەكەوت بىكاتە قورىانى ئومەتەكەى و بە پۇجى خۆى نەبىت نەيزانى چۆن ئومەت بېارزىت، بۆيە گيانى خۆى خستە لاو و خۆى فېداكرد و دەستورى خەلافەتى ھەلئەو ھەشاندەو، چونكە دەبوو خەلافەت دەستاو دەست بېوات نەشىوئىنرى و نەبىتە گالتە جارې، بىگومان ئەم كرده وەيەى ئىمامى عوسمان زۆر گەورە و بەھىزە ھىچ پىاوئىكى تر ناتوانىت كارى وا بكات بە مەرجىك ھەموو گەل و جەماوەرەكەى ئىختىارىان دابوو دەستى خۆى و ئازادبوو چى بكات، ئىمامى عوسمان زيانى كەم و شەپرى ئەھوونى ھەلئەوارد، يەكەمىن كەسە كە بە گيانى خۆى داکۆكى دەسلەتتى خەلافەتى كروو^(۱)، دواتر رونت راسى دەكەين.

يازدهيه م: نارامگرتن و خوگرييه كه ي

نیمای عوسمان، به سیفہ تی نارامگرتن دہ ناسریت و کہ سیکی خوگر یوہہ بەلگہ شمان
بۆ ئەم تاریفہ ئەوہیہ کاتیکی ئازاوە و گەرپەلاوژە کہ هەلوئستیکی دانسقی نواند بۆ
بنەپرکردنی ئەو پرووداوانە کی خوئی و موسلمانان گیرۆدە ی بوون، هەستا نمونە یەکی
هەمیشە زیندووی نواند خوئی کردە فیدای سەلامەتی و هیشتنەوہی قەوارە کی کۆمەلێکی و
حورمەتی ئومەتیکی پاراست لە شەپری خوکوژی و خوین رشتنی موسلمانان بە ناحق،
ئەگەر خوویست بواوە گوئی لە جەماوەر نەبواوە دەیتوانی خوئی دەر باز بکات و
گەلەکی خوئی بەیلتێتەوہ، بیگومان مەسلەحەتچی و خوویست بواوە ئەوہندە لەخو
بوردو و نەدەبوو، دەیتوانی خەلافەتیان بداتی و دەست بنیت بە دەسلەتە کیەوہ و بیخاتە
گەردنی یاخیبووہ کان، بەلام ویستی کاروباری ئومەت و ژیاکی گەل نەکەوێتە نەھامەتی و
فەسادەوہ، بۆیە خوئی کردە بەرخێ قوربانی و جەماوەری نەشلەقاند، رایگەیاند کہ
بەسەبرو نارامی پرووہ پرووی ئەم یاخیبە سەرکەشانە دەبیتنەوہ تەمیسلی ئەو نایەتە ی
خوای گەورە دەکات^(۲)، "الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ

^١ تحقيق موافق الصحابة من الفتنة (١٤٧٤).

^٢ المصدر نفسه (١/٤٧٢).

إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ". (آل عمران: ۱۷۳). نیمامی عوسمان نیمان پتهوو دهروون گهوره بوو بهرچاو رۆشنیتی کارامه بوو خوگریده کی هه لکه و ته بوو به شیوه یه ک بوو دهستی له گیان و نه فسی خوژی هه لگرت بۆ سه لامه تی خوین و ژبانی نومه ته که ی، پیویسته گه وره ترین ریزو قه دری بۆ بنرخینریت له لایه ن موسلمانانه وه.

نیین ته ییه ده ئیت "ناشکرایه به چه ندین رینگای رپوایه ت هاتوه که نیمامی عوسمان سه لامه ترین که س بووه ده رباره ی خوین رشتن و نارامگرترین که سیش بووه به رامبهر نه و که سه ی که بیته ده بی ده کات له که رامه تیدا، به رامبهر نه و که سه ش که هه وڵ ده دات بۆ خوین رشتن". کاتیک گه مارۆیان دابوو هه لپ و ماشیان ده کرد بۆ شه هید کردنی لیشی روون بوو که ده یکوژن موسلمانان هاتن یارمه تی بده ن و بیپاریژن، فره مان ی کرد به خه لکه و به هاوه لآن واز له کوشتارو شه پرکردن بینن و که سیان لی نه کوژن، وتیان قوربان برۆ بۆ شاری مه ککه و دوور که وهره فره مووی "نا به که سیک له وانیه ناژاوه ده خه نه حهره مه وه". وتیان پیتی ده برۆ بۆ شام، فره مووی "شاری کۆچکردم به جی ناهیلیم"، وتیان پیتی ده با شه ریان له گه ل بکه ین؟ فره مووی "خۆم ناکه مه یه که مین که س شم شیر هه لکیشم له نومه تی پیغه مبه ر ﷺ برا کوژی بکه م". نارامی گرت هه تا به ناحق شه هید کراو بوو به به ریزترین که س لای هه مووان^(۱).

دوازه یه م: داد پهروه ریبه که ی

سیفه تیکی تری عوسمان، ناکاری داد پهروه ریبه. له عوبه یدو لّای کوپی عه دی کوپی خیاره وه هاتوه که چوه ته ژووره که ی نیمامی عوسمان له کاتی گه مارۆکه دا پیتی وتوه تو پیشه وایه کی داد پهروه ریت و نه م نه هامه تیبه داباریوه به سه رتا لایه قی نیمامی کی گه نده له. عه بدول په حمانی کوپی عوده یس به رنوژی مان ده کات من نه چم له گه ل نه ودا نوێ ده که م، نیمامی عوسمان پیتی فره موو نوێ چاکترین نیشی که که مرۆ بیکات، نه گهر خه لکی باشبوو بۆ تۆش له گه لیان باش به نه گهر خراپ بوو دوور که وه ره وه له خراپه یان^(۲).

^۱ منهاج السنة (۲۰/۳، ۲۰۳).

^۲ بخاری، رقم (۸۸۵).

له ئیبنو شەیبەووە بەسەنەد رپوایەت کراوە دەلیت "نیمامی عوسمان جاریکیان چوووە لای خزمەتکارە کەمی ئالیکە دەدا بە حوشرەکان، شتیکی لە ئالیکە کەدا بینێ پیتی ناخۆش بوو، بۆیە گویتی خزمەتکارە کەمی بادا لە دوایدا پەشیمان بوویەووە و فەرمووی بە خزمەتکارە کەمی تۆلەمی لێ بکاتەووە، خزمەتکارە کەم نەیکرد، وازی لێ نەهێنا هەتا گویتی نیمامی عوسمانی گرت و بایدا، فەرمووی دەستت توندکە تا ئەندازە ی نازارە کەمی خۆت، پاشان نیمامی عوسمان فەرمووی: ئۆخە ی تۆلەیه کەم لێ سەنرایەووە پێش ئەوێ لە قیامەت تۆلەم لێ بکریتەووە^(۱).

سیانزەیه م: عیباده ته که ی - خوا په رستییه که ی

نیمامی عوسمان یه کێک بوو له وانه ی، که زۆر ته کوشا له عیبادهت، له چەند رینگیه کهوه رپوایەت کراوە که له رۆژانی هه جدا لای به رده ره شه که هه موو قورنانی خویندۆتوه له یه ک رکات نوێژدا، ئەمەش نهریتی بووه^(۲)، له ئیبنو عومەرەووە رپوایەت کراوە ده فەرمویت: (أَمَّنْ هُوَ قَانَتْ آثَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ..)، ده لیّت: "ئەو که سه ی که ئەم نایه ته ی باس کردووه نیمامی عوسمانه، ئیبنو عه باس ده لیّت: (وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّهُهُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ) (النحل: ۷۶). ده لیّت "مه به ستی نیمامی عوسمانه^(۳)، نیمامی عوسمان شهوی ههینی ده ستی ده کرد به قورنات خویندن، شهوی پێنج شه مه ته واوی ده کرد^(۴)، به درێزایی سال به رۆژوو بووه، دوا ی سه ر خهوی سه ره تای شهو، هه موو شه وێک هه لده ستا بۆ شه ونوێژ^(۵).

^۱ أخبار المدينة - لأبن شيبه (۲۳۶/۳).

^۲ صباغات الكبرى (۷۶/۳).

^۳ تفسير ابن كثير (۴/۴۷).

^۴ تفسير ابن كثير (۲/۵۷۹).

^۵ علو الرحمة (۳/۹۳).

چواردهیم: له خوا ترسان و گریان سهرکونه کړدنی دهروونی خوی

له یه کیک له وتاره کانی عوسماندا هاتووه فهرمویه تی "نه ی خه لکینه له خدا بترسن، چونکه له خوداترسان سهرمایه و دهستکه و ته، ناقلا ترین کهس نهو که سدی سهرکونه ی دهروونی خوی بکات، نیش بو دوی مردنی بکات، له نوری خدای گه و ره به شی خوی بیچریت بو پو شنایی گوره که ی، بشترسن له و ی خدای گه و ره به کویری حه شران بکات، که چی چا و یشتان ساغ بووه" ^(۱). ریوایه تراوه له نیمامی عوسمانه و فهرمویه تی: "نه گهر له نیوان به ههشت و دوزه خدا بم نازام به ره و کامیان فهرمانم پی ده کړیت، خوزگه خوله میث بوومایه پیش نه و ی بزنام بو کامیان ره وانه ده کړیم، ههرکات باسی دواړوی بکر دایه پوخی راده چله کی و پیلووه کانی چاوی جوگی فرمیسی ده به ست و ده کوه خیا ل و نه ندیشه ی راستبو نه و ی نیو گورو ملی دنا به ره و حساب و کیتاب" ^(۲).

له هانی نی خزمه تکاری نیمامی عوسمانه و هاتووه، ده لیت: نیمامی عوسمان ههرکات له سهر گوریک بوه ستایه ده گریا هه ترا پشی موباره که ی ته ره ده بو، پیان ده و یادی به ههشت و دوزه ده که ی و له م شوینه دا ده گریت؟ له وه لاما ده یوت: پیغه مبه ره ^ﷺ فهرمویه تی "گور یه که مین مه نزل ی په سلانه، ههر کهس پرزگاری بییت لی ی نه و ره پرزگاری بووه، ههر چی به دوی گوردا بییت ناسانتره، خو نه گهر پرزگاری نه بی لی ی نه و ره ههر چی به دوی گوردا بییت سهخت و گرانتره". ده لیت و تی: پیغه مبه ره ^ﷺ فهرمویه تی: "وه لاهی هیچ روداو یک نییه له گور سامنا کترو دوا تر بییت". هه و ره ها و تی "پیغه مبه ره ^ﷺ فهرمویه تی "دا وای لی خو ش بوون بکه ن بو برا که تان و له خدا بیارینه و ره زمانی هه ل بینیت، چونکه نیستا پرسیا ری لی ده که ن" ^(۳)، نه م چه مکه ی نیمامی عوسمان به رامبه ره خدای گه و ره نوچی پیدا دا بوو، به م تیگه یشتنه و ده ویا نیمه ش پیو یستمان به م چه مکه هیه بو نه و ی زیندوو ببینه و وه و ره کانی پی بته قینه و.

^۱ صحیح والتوفیق فی سیره وحیة ذی النورین - مجدی متحی سید (ص ۱۰۷).

^۲ نظام الحکم فی عهد الخلفاء - حمد عمده الصمد (۲۰۵).

^۳ فضائل الصحابة رقم ۷۷۳.

پازدیهه؛ که موستیییه کهی - زوهد

ئیمامی عوسمان که سیکی دهوله مهندو سه رمایه دار بووه کهچی چهن دین هه والی لی ده گیرنهوه که هه موویان به لگن له سهر زوهدو دونیانه ویستی نهو، له حمیدی کوری نه عیمه هاتوه، ده لیت "ئیمامی عومرو عوسمان جاریکیان ده عهت کران بۆ سهر خوانیک کاتی پیکه وه چوون، ئیمامی عوسمان وتی به ئیمامی عومر نامادهی خوانیک بووین خۆزگه نه هاتینایه، وتی: بۆ؟ وتی: ده ترسم که ش و فشان تیا دروست بیت" (۱). له بواری سه خاوهت و مالداریدا بۆ چوونی وابو سه خاوهت به شانازی کردنو خۆه لکیشان و زۆرخۆری و باشخۆری نیه، به لکو بریتییه له خهر جکردنی بی زیاده روی و سوپاسی خاوهن نیعمهت بکهیت و دهستکراوه بیت به رامبه ر خه لک، نه مهش به لگهیه له سهر زوهدی ئیمامی عوسمان، یه کیکی تر له نمونه کانی نه مهیه که ئیمامی نه حمه د ریوایه تی کردوه له پیکه ی مه یونی کوری مه هرا نه وه ده لیت "هه مه دانی پیی راگه یاندم که ئیمامی عوسمانی دیوه سواری هیستریک بووه و خزمهتکاره که ی له پاشکۆیه وه بووه به مه رجیک نه وه ده مه خه لیفه بووه" (۲)، ههروه ها له ریوایه تی هه مه دانی هی ناویه تی ده لیت "ئیمامی عوسمانی دیوه له مزگهوت خه وتوه به عاباکه ی خۆیه وه هیه چ که سیکی به ده وره وه نه بووه له هه مان کاتدا خه لیفه ی موسلمانانیش بووه". ههروه ها له ریوایه تی شه رحییلی کوری موسلیمه وه هی ناویه تی که ئیمامی عوسمان چیشته و خۆراکی داوه به خه لکی له خۆراکی بهیتولمال و چوه ته وه بۆ مالی خۆیان سرکه و زهیتی خواردوه" (۳).

نه مانه چهن د نمونه یه کی دره وشاوهن له زوهدو قه ناعه تی عوسمان، زوهده که ی نهیده هیلا ناو برداته وه بۆ ته ماع و زۆر کردن و سه رسامی هیه چ شتی که نه بووه، هه رکه ت ده وله مهن دبوایه زوهده که ی رایده چله کاندو هۆشه مندانه کاری ده کرد، خۆی ده بویرا له و داراییه زۆره ی که مرۆف فریو ده داته و سه رنجی بۆ لای تام و چیژه کان را ده کی شیت،

^۱ تاریخ الاسدي (۱۷، ۱۸/۴۸).

^۲ الزهد (ص ۱۲۷).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۲۷).

ئىمامى عوسمان ھەق بوو سەرمایەدارىكى زاهيد بىت، چونكە بە تىرو تەسەلى تىگەشتىبوو لە ناسىنى خوداى گەرە زالبوبوو بەسەر دەرۋىنداو پۇژى دوايى لە زېھنىدا زۆر شەكۋداربوو، ھەرۋەھا دۇنياشى لا كەم و بچووك بوو، ھەرۋەھا گەرەتەين كەلەپپا بوو لەئىسلامدا كە ھىزى ئىمان زال بىت بەسەر شەھەت و ئارەزوويدا. عوسمان، ببو ھەمۇنەيەك بۆ گشت دەۋلەتەندەكان لەيەك كاتدا تۈانى دەۋلەتەند بىت و زاهيدىش بىت.

شازدەيەم: ھەوالى خەلكى دەپرسى

ئىمامى عوسمان كەسىكى دىلشۆز مېھرەبان بوو و زۆر پەرسىيە ھالى مۇسلمانانى كەردو، گەرتەكانىنى زانىو و لە ناديارەكان شەرەزا بوو و سەرەخۆشى لە لىتقەومان كەردو و ئەھوالى نەخۆشەكانى زانىو.

ئىمامى ئەھمەد لە مۇساي كۆپى تەلخەو پىۋايەتى كەردو، دەلىت: "ئىمامى عوسمانم دىو لەسەر مېنەبەر ھەوالى خەلكى پەرسىيە و پەرسىيە و زەزە و نەرخى لى دەكەردن"^(۱)، ئىبن سەئد لە تەبەقاتدا پىۋايەتى كەردو دەلىت: "ئىمامى عوسمانم دىو پۇژى ھەينى لە مال دەرچو و پۇشاكى زەردى لەبەردا بوو، چو و تە سەر مېنەبەر دانىشتو و بانگىيىز بانگى داو ئەمىش و تارى داو و پەرسىيە دەرپارە خەلكى دەكەرد، كى سەفەرى كەردو كى لەسەفەر گەراو تەو كى نەخۆشە؟"^(۲)، كەواتە ئىمامى عوسمان زۆر گوتى داو تە كاروبارى گەلەكەي و ھەر كەسىكىش ئاتاج بوايە، پىداويستى دەردەكەرد بەخشىشى پرى بوو بۆ تىكۆشەرەكان، لە عوروى كۆپى زوئىرەو پىۋايەت كراو دەلىت "من لەسەردەمى عوسماندا بووم، ھىچ مۇسلماننىك نەبوو لەبەيتۇمال بەشى نەبىت"^(۳).

^۱ فضائل الصحابة، رقم (۸۱۲).

^۲ الطبقات (۵۹/۳).

^۳ المنصف في الحديث لابن شيبه (۱۰۲۳/۳).

هه ژدهیهه: دیاریکردنی پسرۆو لیزانهکان

مه بهست له دیاری کردنی پسرۆی دابهشکردنی کارهکانه به سهر کرێکارهکاندا، به شیوهیهک ئه وه ئهرکهی بخریته ئهستۆ شارهزا بیته تیتیدا بهی که مهترخه می و سهره پۆی کردن بۆ کارێکی تر. دابهشکردنی ئهرک و وهزیه سونهتی گهردونی خودای گهرهیه، دهستووری پیغه مبهه ﷺ و جینشینهکانه، له سهرده می نیامی عوسماندا ههرمانهکان دابهشکرا بوون به سهر موسلمانهکاندا به گۆیره ی لیهاتوویی و لیزانیان له بواری دارایی، سوپا، داده وهری کردن، سهر بهرشتی ویلایه تهکان، زۆ بهوردی پسرۆ پهکانی دیاری کردبوو بهم کاره سیفهتی رابهری نیام و سهرکهوتنی ولاتی خولهفا ئه سهلمینرا، ئه مهش به گونجانی سونهتی گهردوونی و سونهتی شهری بوو ^(۱)

نۆزهیهه: سودوهرگرتن له سهلیقه دارهکان

سودمه ندبوون له بههره داران و پینمایی کردنی ئومهت بۆ ریزگرتن له سهلیقهی خۆیان و دانانیان له شۆینی خۆیاندا و پشتگۆی نهخستنیان و سودوهرگرتن له تواناو پسرۆپیان بوو به ههوتنی سهربلندی خهلافهت و پهلهاویشتنو ئاوه دانکردنهوی سهرزهوی و ههڵخستنی پیتشتینی ئهم ئومهته له گشت رویهکی چاک و پاکهوه ^(۲). بۆ نمونه نیامی عوسمان سوودی وهگرتوه له شارهزایی زهیدی کۆری سابیت و ئه لیژنهیهی له گهڵدا بوو بۆ کۆکردنهوی قورئان له سهر یهک پیت.

ئهمانه کۆمه لێک سیفهت و ئاکاریبون که باسمان کرد له کهسایهتی نیامی عوسمان ئه وه ده سهلمینین که جیگه ی خۆیهتی رابهرو پیتشهنگ و پیشه وای موسلمانان بیته و چرایه که رینگاو ریبازی پیغه مبهه ﷺ و جینشینهکانی رۆشن دهکاته وه له سهرانسهری ژیاندا.

ناسینی ئاکارهکانی خولهفای راشیدین و ههولدان بۆ شۆینکهوتنیان ههنگاوێکی پیرۆزه، چونکه ئهوانه رابهریکی خودا ناسبوون ئهوانه بوون که توانیان گهله به رهو نامانجه بنه رتهیهکان ببهن و چمکهکانی ئهم نایینه قایم و قول بکن، کارکردن بۆ دروستکردنی

^۱ الکفاءه الاداریه (ص ۱۱۷)

^۲ الکفاءه الاداریه (ص ۱۵۷)

رابهري خوداناس و ئيماندار خيرو بهره كهت و برژيني به سهر گهل و ولاتدا. رابهري
 راسته قينهش نهويه توندوتول بيت بو حوكم كردن به شهرعي خداو گهل ناراسته بكات
 بو به كارهي ناني تواناو وزه كانيان و ئيسلام بكات به رژيني دل و جهسته ي و به پرخسارو
 ناوه پوك به عه قيده و شريعته به دين و دهولته ئيسلام جي به جى بكات و خه مى
 ئيواره و به ياني عه قيده ي گه له كه ي بيت و هه ولئى چاره سه ري كي شه كانيان بدات و
 له مپه ره كان بنه بر بكات.

به‌شی سییه‌م :

**داموده‌زگای دارایی و قه‌زایی له سه‌رده‌می نیمامی
عوسماندا**

باسى يەكەم: دەرگاى دارايى

كاتىك نىمامى عوسمان خەلافەتى گرتەدەست، ھەرچەند پىگەى دا بە موسلمانان سامان پىكەوۋە بىنن و كۆشك و تەلار دروست بىكەن و دەشتى پان پۆر تاپۆ بىكەن، كەچى سىياسەتەكانى نىمامى عومەرى لەپرووى دارايىيەو نەگۆرى. توندوتۆلى نىمامى عومەر بەسەر چوو، خەلك ترسو تۆقيان نەما، چونكە لەسەردەمى نىمامى عومەردا ھەموو كەس زىاد لەبەشى خۆى نەوەى ھەيىوايە لىي دەسەندرا، بە راستى سەردەمى نىمامى عوسمان سەردەمى نەرمى و فراوانى بوو لەسەر موسلمانان^(۱).

يەكەم: ئەو سىياسەتە دارايىيەى نىمامى عوسمان بانگەشەى بۆ دەکرد ئەو ھەبوو، نوسراوئىكى ئاراستەى والىيەكان و پۆلىسەكانى باج كەردو بەسەر ھەمواندا گشتاندى. لەم نووسراوۋەدا بنەماكانى سىياسەتى دارايى گشتىي لەسەر ئەم پەگەزانە بنەرەت كرابوو:

۱- جىيەجىكەردنى سىياسەتى گشتىي دارايى نىسلامى.

۲- كارى پۆلىسەكانى گومرگ نەكرىتە كارى چاودىريى، نەركى والىيەكان تىكەل بە پۆلىسەكان نەكرىت.

۳- ئەو باجەى دەكەوتتە سەر موسلمانان بۆ بەيتومال بيت.

۴- پىدانى دەرماڵە بە موسلمانان لەبەيتومال.

۵- وەرگرتنى ئەو سەرئانەيەى دەكەوتتە سەر ئەھلى زىمە.

۶- پۆلىسەكانى گومرگ ئەمىن و بەئەمەك و دەست پاك بن.

۷- ھەر سەرىپچىيەكى دارايى پرويدا، ئەو ھەموو نىعمەتەكانى خەلك ھەلدەشىنئىتەو.

ئەم بنەمايانە بە دوورو درىژى باس دەكەين^(۲)

^۱ مبادئ الاقتصاد الاسلام - سعاد ابراهيم (ص ۲۱۷)

^۲ السياسة المالية لعثمان - قطب ابراهيم (ص ۶۱).

۱- مدهبستی نیمامی عوسمان له جیبه جیکردنی سیاسه تی گشتیی دارایی:

بیگومان خهلیفه ی سییهم زور پەرۆش بوو له سهر جیبه جیکردنی دهستوو رو حوکمی خودای گه و ره پیتغه مبه ر وَعَلَيْهِ و سیاسه تی هه ردوو خهلیفه که ی پیتشو و نه بو به کړو عومهر، هه رچی له قورثان و سونه تی پیتغه مبه ردا وَعَلَيْهِ بو پیاده ی ده کرد به تایبه تی نه و به ندانه ی که په یوه ندی به سیاسه تی دارایی و حوکمه کانییه وه هه یه، نیمامی عومهریش هه ستا به په ره پیدانی ده زگا کانی دارایی و بنه ماو ریتسا کانی بۆ داکوتا و سه رچاوه نابورییه کانی زیاد کردو خه رچی تری بۆ پیکه وه نا، نیمامی عوه سمایش ریکه کانی گرت به رو له هه ندی کاریشدا نیجته یهادی تازه ی کرد به تایبه تی نه و گۆرانانه ی که نیجته یه اد هه لده گرن.

عوسمان، له بواری دارایی و هه موو بواره کانی تر دا حوکمی خودای گه و ره ی پیاده ده کرد له زه ویدا. نه و، به جوانی سه ره ره شتی زه کاتی ده کرد بۆ به یتولمال و دابه شی ده کرد به سهر موسته حه قه کاند، سه رانه ی له نه هلی کیتاب و هه رده گرت بۆ به یتولمال، به مکاره ش نه هلی کیتاب مافو به رزه و هه ندییان ده که و ته نه ستوی ده ولته تی نیسلام و ده پاریزران و ناسایشیان بۆ ده سته به رده کراو خزمه تگوزاری پیتیستیان بۆ دابین ده کرا، هه و ره ها مو جاهی ده کان ده سته که و تی جه نگیان ده بر دو پیتنج یه کیان ده نارد بۆ به یتولمال، نه ویش دابه شی ده کرد به سهر هه تیوو هه ژارو ریتبو ارو داماو اندا، جگه له مه ش ده سه که و ته کان له پیتناوی خیترو چاکه دا خه رج ده کرا. (وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ...) (الأنفال: ۴۱).

سیاسه تی گشتیی دارایی سه رده می خولفای راشیدی و عوسمان تایبه ت بوو، چونکه پابه ندی نیسلام و جیبه جیکردنی بنه ما نابورییه کانی نه م ناینه بوون. ده ستوری خه ر جکر دنیش بۆ بلا و کرد نه وه ی په یامی نیسلام و به یداخی خۆشی موسلمانان بوو خه ر جکر دنه که شی خرابووه ژیر رکیفی نیسلام، له بهر نه وه ی نه که و نه نیسراف کردن، خودای گه و ره ش خه لکی موسریفی خۆش ناویت، خه ر جکر دنی گیتل و گه واله کان قه ده غه ده کات و ریکه نادات مال و سامان بکه ویتته ژیر چنگیان، دارایی گشتیی سه رچاوه

ئابورییه کان پیشکشی چینه لاوازه کانی ده کردو بهیتولمالیش داراییه کی چاک و خاوینی دوور له گزی کۆکردبۆوه و سهراوهی داهاته کانی له ههراهم پاراستبوو، بۆیه خودای گهوره بیت و بهرده کهتی تی خستبوو.

۲- نه رکی والییه کان ئاویتهی پۆلیسه کانی گومرگ نه کریت:

نیمامی عوسمان، له نامه ی والییه کاندای ناگاداری کردبوون که کاری پۆلیسه کانی گومرگی بهیتولمال تیکه لاوی نه رکی والییه کان نه کریت، چونکه نه رکی والییه کان چاوداشتی گهله و نه رکی پۆلیسه کانی گومرگ کۆکردنه وهی باج و خهراجی موسلمانانه، ناییت هیچ لایه کیان سنووری خۆیان بههزینن به تایبته والییه کان سنووری دهسهلاتی خۆیان بزانن و سهلاحیه تیان هه بیته. بۆ دیاریکردنی سنووری دهسهلاتی والییه کان^(۱)، شههزانه کان له فهرموده کانی پیغه مبهه وَعَلَى و سهرده می راشیدین نه رکه کانی والیان هه له تهنجاوه و سنووری دهسهلاتیان بۆ دیاریکردوون که نه مانه ن له م ده بهنده دا کورت کراونه تهوه.

۱- پاراستنی دین له سهه نه و بنه ما به ته وانه ی که مه حکه م کراوه و پیشینانی نومته له سهه ری پۆشتوون.

۲- جیه جییکردنی حوکمه کانی دین له نیوان ناکۆکه کاندای یه کلاکردنه وهی کیشه و قهیرانی مه رافه چیهیه کان به شیهویه ک زولمی زالم بگه ریتته وه و مافی مه زلوم به سه نه ریتته وه و ویزدان ناسوده بیته.

۳- پارێزگاری ته نانه ت هیلکه یه ک و موروییه ک بکریته و نه هیلریت بدزریته و زایه بیته، تا خه لکی بتوانن بلاو ببنه وه و دلنیا بن له سهه رو مالیان.

۴- سزا وهه رگرتن بۆ قه دهغه کراوه کانی خودای گه وه و خۆپاراستن له نه ته ککردن و له ناویردن و فه وتانندن.

۵- قایمکردنی که له به ره کان به قه لغانیکی به ته و هیزیکی به زه بهر هه تا دوژمنان تروسکاییه ک به دی نه که ن، هه رامیک پشیشیل بکه ن یان خوینی موسلمانیک یان زه مییه ک به ناحقه برژینن.

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۲).

٦- له‌ناوبردنی ئەو کەسانەى دژایەتى نیسلام دەکەن دواى دەعوەتکردن یان نیسلامى خۆى پاگەیه‌نیّت یان بچیتە بەره‌ى ئەهلى زیمى.

٧- پۆلیسه‌کانى گومرگ خێرو زەکات و سه‌رانه به‌گوێره‌ى ده‌قى نیسلام وه‌ربگرن و دوور بکه‌ونه‌وه له‌ترساندن و سته‌مکردن.

٨- ده‌ست پتوه‌گرتنى ئەو به‌خشش و ده‌ستمايه‌ى ده‌دریتە به‌یتومال نه‌ زیاده‌په‌وى و نه‌ په‌زىلى تێدا نه‌کریت و له‌کات و شوینى خۆیدا خه‌رج بکریّت.

٩- خه‌لیفه‌ خۆى سه‌ره‌پرشتى کاروباره‌کان بکات و بارودۆخه‌کان هه‌لبه‌سه‌نگینیت و به‌ سیاسه‌تى گشتیى راڤگات و نه‌یداته ده‌ست که‌سى تر^(١).

١٠- نامۆزگارى نه‌مینه‌داره‌کان و وتارییه‌کان بکات و ئەو کارانه‌ بداته ده‌ستیان که‌ تێیدا کارامه‌ و شاره‌زان و داراییش بداته ده‌ست ئەوانه‌ى ده‌ستپاکن و به‌ گوێره‌ى لیژانى که‌سه‌کان کاره‌کان دابه‌ش بکات.

به‌ کورتى ئەركى سه‌رشانى خه‌لیفه‌ له‌ مه‌رجى به‌یعه‌دا سه‌رچاوه‌ ده‌گرێ و به‌یعه‌تیش دوو جوگه‌ى لى ده‌بیته‌وه که‌ پارێزگارى دین و پارێزگارى دونیایه^(٢)، ئەم دوانه‌ خه‌م و ناواتى پیغه‌مبه‌ر ﷺ و جێنشینەکانى بووه، ئیمامى ماوه‌ردى و فه‌رائى هاوچه‌رخى یه‌کرا‌بون له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنى ئەركه‌کانى خه‌لیفه^(٣)، ئەم ئیجتیهاده‌ بۆ سه‌رده‌مى ئەوان ته‌واو و گونجاوه‌، به‌لام ناکریت به‌رژه‌وه‌ندى گه‌ل له‌خاڵ و ژماره‌کانى نه‌واندا قه‌تیس بکه‌ین یاخود تیروانینی زانایه‌کى هاوچه‌رخ بێنین و بیکه‌ینه‌ پتوه‌ره‌و به‌رنامه‌یه‌کى هه‌میشه‌یى، به‌لکه‌ پتویسته‌ ئەركه‌کانى ئیمام دیارى بکه‌ین و له‌سه‌ر دوو په‌گه‌زى گشتیى دا‌یبه‌مه‌زینین که‌ پارێزگارى دین و سیاسه‌تى دونیا بیت. پتویسته‌ لیژنه‌یه‌ک له‌زانایانى سه‌رده‌م کاره‌کان دیارى بکه‌ن و په‌ره‌ به‌پرای شه‌رع‌زانه‌کان بده‌ن و هه‌ر شتی‌ک گونجاوى ئەم سه‌رده‌میه‌ هه‌لیبژێرن و به‌ مه‌رجێک به‌نده‌کانیان پیچه‌وانه‌ى ده‌قى قورئان و سونه‌ت نه‌بیّت و ئەحکامه‌کانى نیسلام پیشیل نه‌کات^(٤).

^١ الأحكام السلطانية والولايات الدينية - ابو حسن المارودي (ص ١٦ - ١٧).

^٢ مقدمة ابن خلدون، (ص ١٩١).

^٣ الخلافة بين التنظير والتطبيق - محمد المرادوي (ص ٦٦).

^٤ السياسة المالية لعثمان (ص ٦٣).

۳- وەرگرتنى ئەو باجو خېراتى دەكەۋىتە سەر مۇسلمانان بۇ بەيتومال، بە شىۋەيەكى دروست:

پۇلىسەكانى خېرات و باج نوئىنەرى ولات بوون و لەنىو بىنەو بردهى بەيتومالدا بوون، ئەو بەندانەى دەكەۋتە سەر مۇسلمانان بەشىۋەيەكى پەوا وەريان دەگرت و ئەو مافانەش دەكەۋتە سەريان بە شىۋەيەكى جوان پىيان دەدان، ھەركاتىش زىادە گىرىيان بىكرادىە لە باجى بەيتومالدا بەستەم دەشكايەۋە بەسەر جەماۋەرداۋ بارى ناتاقەت دەكەۋتە سەرشانىان، بۇيە پىغەمبەر ﷺ ئاگادارى كىرەبوون كە زىادەپەۋى و زىادەگىرى نەكەن لەئەركەكانى بەيتومالدا زۆر بەتوندى نەھى كىرەۋە لەباجگرو كىكارەكانى زەكات زىادەگىرى بىكەن، دەبو ئاسانكارى بىكەن لەزەكاتى بەروبوۋمداۋ سەختگىر نەبن^(۱).

۴- دەرماۋە مۇچەدان بە مۇسلمانان لە بەيتومال:

مۇچەى بەيتومال بۇ مۇسلمانان راستەوخۇ دەبىت، بۇ نمونە بەخشىنەۋەى زەكات بۇ مۇستەھەقەكان بوو ئەو داھاتە بى شومارەى كە دەكەۋىتە ژىر دەسەلاتى لىۋنەى مۇچەپىدان، دابەشى دەكات بەسەر گشت مۇسلماناندا.

رېگەى دوۋەم بە شىۋازىكى ناراستەوخۇ دەبىت، ۋەكو بەخشىنە گشتىيەكان كە بۇ خزمەتگوزارى گشتىيى بەكار دىت و لەئاتاجىيە گشتىيەكاندا خەرج دەكرىت. لەھەردوۋ جۆرە خەرجكردنەكەدا پىۋىستە بە شىۋەيەكى رېكو پىك خەرج بىكرىت، دروست نىيە بەخشىنى راستەوخۇ پىچەۋانەى بىنەماكانى نىسلام سەرف بىكرىت و لەبەر خۆشەۋىستىيى و نىزىكى و بەرژەۋەندى بدرىت بە ھەندى كەسو لە ھەندىكى تر بشاردريتەۋە يان لىي كەمبىكرىتەۋە، دروست نىيە ئەو بەخشىنە لەكاتى دىارىكرەۋى خۆى دوا بىكرىت يان زۆر گىر بدرىت و ۋەك گىردانى زالمەكان كە مۇچە دوا دەخەن و لىي دەبرن و نايگەيەنن بەخەلك. دروست نىيە بەخشىنى ناراستەوخۇش بۇ قازانچى تاكەكەس خەرج بىكرىت، بەلكو دەبىت بۇ سەرجم جەماۋەرىت و گەل لىي بەھرمەندىت^(۲).

^۱ المصدر نفسه (ص ۶۴).

^۲ المصدر نفسه (ص ۶۵).

۵- وەرگرتنى ئەو سەرانبەيەي كە دەكەۋىتتە ئەستۆي ئەھلى زىمە، دروست نىيە ئەھلى زىمە بچەۋسىنىرىتتەۋە لەكاتى وەرگرتنى سەرانبەدا، چونكە ئەوانە ئەھلى كىتابىن و لە ۋلاىتى ئىسلامدا نىشتەجى دەكرىن و چاۋدىرى دەكرىن و مافەكانىيان دەكەۋىتتە ئەستۆي ئىسلام تا ئەۋكاتى بەردەۋام بن لەسەرانبەدان، پىغەمبەر ﷺ لە بارەيانەۋە ۋەسىتى كىردوۋە، غەبدوللاى كوپى ئەرقەمى كىردۆتە سەرپەرشتىارىيان و فەرموئەتى "ھەركەس بىيىتە سەرپەرشتىارى ئەھلى زىمە دۆلەت ۋەرونى پاك نەيىت لەگەلەيان، لەپۇژى قىيامەتدا مەن دەبە مىكۆلى"^(۱). بۆ زىاتەر دۇنيابوون لەچاۋدىرى و خزمەتى ئەھلى زىمە نىمامى عومەرى خەتاب لەسەرەمەرگىدا ۋەسىتى كىردوۋە لەبارەيانەۋە فەرموئەتى "ۋەسىت دەكەم بۆ خەلىفەى دۋاى خۆم كە چاكتر بىت بەرامبەر ئەھلى زىمە و پەيمانىيان نەشكىنن و لەبىخەبەرى نەيان كوۋىت و زىاد لەتۋاناي خۇيان ئەرك نەخاتە سەرشانىيان"^(۲).

ئەگەر پۇلىسەكانى سەرانبە، نازارى زىمىيەكان بەدن يان ئەركى زىاد لەھەدى خۇيان بچەنە سەرشانىيان، يان سزايان بەدن ياخود سەرانبە لە پىرو پەككەۋتەكان ۋەرىگىر يان ئەو كەسانەى تۋاناي كاريان نىيە، يان سەرانبە بىيىنن لەو زىمىيانەى كە موسلمان بوون، ئەمانە جۆرىكن لەجۆرەكانى سىتەم. ھەروەك خەلىفەى سىيەم نىمامى عوسمان لەنامەۋ نوسراۋەكاندا پۇلىسەكانى باجو سەرانبەى ئاگادار كىردبوو كە سىتەم نەكەن، ئەمەشى لەپىنمايەكانى پىغەمبەر ﷺ ۋەرگرتبوو^(۳). لەسەرانبە، زىاترىش باجى ئەو زەۋيانەيە كە ئەھلى زىمە دەيان ھىناۋ زەۋىيەكانىيان دەكىلاۋ مولكانەيان دەدا، ئەمەش خۇى لەخۇيدا سەرچاۋەيەك بوو بۆ بەيتولمال، پىيۋىستە مولك سىنەكان تىيىنى و پەچاۋى ھەق بىكەن و نرخیكى شىاۋى بۆ دابىنن بە گوئىرەى دەرامەتى زەۋىيەكە، ھەروەھا پەچاۋى ئەو بىنەمايانە بىكەن، كە لەپىۋانەكىردندا بەكاردىت، چونكە خۇگىل كىردن لەھەموۋى يان لەھەندىكى زولمە لەكشتىارەكانى ئەھلى زىمە، كەرەسەكانى پىۋانەكىردنىش ئەم چاۋرەيە واتە دەبىت كەرەسەكان دابىن كرابىت بۆ جوتىارەكان ئەۋجا پىپۇرىت.

^۱ المنتخب من السنة (ص ۲۶۱).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۴).

^۳ المصدر نفسه.

۱- نامیره کانی گه شه کردن و پاراستنی ده غل و دانیان پی بدری و کهرسه کانی زهوی خوشکردنیاں بو ده سته بهر بکریته.

۲- نهو شتانهش که په یوه ندی به خودی کشتو کاله وه هدی وه کو جوری دانه ویله و بهر یووم و فیات گران و فیات هرزان لیک جیا بکریته وه.

۳- نهو شتانهش که په یوه ندی به ناودیری وه هدی، ده بیت کشتو کالی ناویری و ناویریان جیا بکریته وه له کشتو کالی باران و باراناو.

۴- نابیت له مولکانه وهرگرتندا په پرگیری بکریته و هیچی تیدا نه هیلریته وه، ده بیت به گزوی زهوی ناسه کان لیان وهرگیری له جوتیاره کان نه که له نیوه کارو په شوپووته کان^(۱).

نه گهر ده ولته نیسلا می په یانیک یان گریه ستیکی سولچی کرد له گهل نه هلی کیتابدا پیویسته پولیسه کانی مولکانه و باج په یوه ست بن به و مهرجانه وه که له گریه سته که دا هاتوو و نرخ سهرانه و مولکانه کی تیا دیاری کراوه. ده بیت موسلمانان پیکولی په یانیاں بن و به نه مه که بن.

۶- زولم له هه تیو نه که ن

هه تیوه کان مافیان هدی له دارایی گشتی، به پیی ده قی قورثانی پیوز یه کیکن له موسته حقه کانی زه کات، وه خودای گه وه ده فرموی: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبة: ۶۰).

به هه مان شیوه پینج یه کی ده سکه و ته کانی شپری ده دریتی، هه وه خودای گه وه له قورثاندا ناماژه ی پیکردوه، هه وه ها پشکی هدی له بهیتو مالدا، مندا لان به گشتی و مندا له هه تیوه کان به تاییه تی به شیان هدی، خو نه گهر مندا له هه تیوه که ده وله مه ند بوو زه کاتی فرز ده خریته سهر سامانه کی، پیویسته پولیسه کانی زه کات به شیوه یه کی دادوه ری و به پیرانه زه کاته که وهرگرن و نه که ونه په ریزی زولم و گزیکردن و ناحه قی تیدا نه که ن^(۲).

^۱ المصدر نفسه (ص ۶۷).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۸).

۷- پۆلیسه کانی گومرگ و خیرات، دهستپاک و وهفادار بن

خودای گهوره دهفهرمویت: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ...)، خودای گهوره دهفهرمویت: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ) (المؤمنون: ۸).

خهلیفه‌ی راشیدین ئیمامی عوسمان، داوای کرد له پۆلیسه کانی خیرات و باج که خویان برازیینه‌وه به دهستپاکی و وهفاداری، نه‌مه‌شی به ناکاریکی گرنگی هه‌موو نه‌و که‌سانه ده‌زانی که سه‌رقال بوون به دارایی گه‌شتیه‌وه، خۆ نه‌گهر نه‌م په‌وه‌ستانه‌یان تیندا به‌دی نه‌کریت، بێگومان سته‌م له‌خه‌لک و له‌به‌یتولمالیش ده‌که‌ن و موچه‌خۆره‌کانیش تووشی نه‌و سته‌مه ده‌بن، نه‌وکاته په‌یه‌ه‌ندی نیوان مرۆڤو به‌یتولمال تیکو پێک ده‌شکیت، له‌باره‌ی نه‌م په‌وه‌ستانه‌وه قورئانی پیرۆزو فه‌رمایه‌شته‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ناگاهیداوه به هه‌لسۆرپینه‌رانی دارایی ده‌ستپاکو نه‌مانه‌تپاریزو به‌وه‌فا بن، هه‌ر به‌م جۆره ئیمامی عوسمانیش داوای کردووه له‌پۆلیسه کانی خیرات و باجو که سه‌نگین و وه‌فادار بن، هه‌روه‌ک له‌نووسراوه‌کانیدا هاتووه که چاکن به‌رامبه‌ر گه‌لو جه‌ماوه‌رو مافه‌کانی به‌یتولمالیش به‌تیروته‌سه‌لی به‌پاریزن، به‌رامبه‌ر موچه‌خۆره‌کانیش زیاده‌په‌وی و که‌موکۆری نه‌نوینن، به‌رامبه‌ر نه‌ه‌لی زیمه‌ش نه‌رمو نیان بن و هه‌لسوکه‌وتی باش بکه‌ن و نه‌و به‌ندانه جێبه‌جێ بکه‌ن که له‌روونکردنه‌وه‌ی سه‌رانده‌دا هاتووه^(۱).

۸- شوینه‌واری به‌هه‌ره بێشوما‌ره‌کان له‌سه‌ر په‌وتی ئوممه‌ت:

نییه و نه‌هاتووه که ئیمامی عوسمان خه‌لکی گه‌شتیی فه‌رامۆش کردبیت و چاوپرۆشی نه‌کردبن، به‌لکو ناگاداری کردون که دنیا سه‌ره‌نجیان نه‌بات و شه‌یدای له‌زه‌ت و رابواردنه‌کانی نه‌بن، ترسی هه‌بووه نه‌م خۆشگوزه‌رانییه سه‌ر بکێشیت بۆ بیده‌گه‌ری هه‌روه‌ک پێشتر ئاماژه‌ی پێک‌دبوو که سی شت هاته ئاراوه مه‌ترسی دروست ده‌بیت، یه‌که‌م کامه‌رانی و خۆشگوزه‌رانی، دوهمه‌م با‌لغبوونی مندا‌لی که‌نیزه‌که‌کان، سێهه‌م قورئاخوینه ناعه‌ره‌به‌کان^(۲).

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۶۹).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۵/۵).

نیمامی عوسمان دهرکی کردبوو خوشگوزهرانی و ناوهدانی بو هندی کهس ده بیته
هوی لادان و لاسارکردنی، چونکه سهروهت و سامانی هه لږاو تاکه کانی کۆمهله ته مهله و
گهندهله ده کات و ماله کهی له پابواردن و تهوه نسدا خه رج ده کات^(۱)، ههروهک خودای
گهروه ده فهرموی: (وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا) (الإسراء: ۱۶).

۹- بهراوردیک له نیوان سیاسهتی عومه ری و سیاسهتی عوسمانی:

ئهو سیاسه ته داراییه ی نیمامی عوسمان رایگه یاندبوو، زۆر لهو سیاسه ته داراییه
ده چوو که نیمامی عومه ر جیبه جیتی ده کرد، نیمامی عوسمان له سه ره تای گرتنه دهستی
ده سه لاتنی خه لافه تدا فهرموی "ده بیته دارایی گشتیی له ژیر سی به ری سی مه رجدا بیته،
یه کهم حق وه ربگریته به حه قیانه تیش خه رجی بکات، دوهم له شوینی خۆیدا سه رفی
بکات، سی یه م بو شتی حه رام و قه ده غه کراو خه رج نه کریته"^(۲). که واته سیاسه تی
عومه رو سیاسه تی عوسمان هه ردوکیان له یه ک بلوره وه دره وشابونه وه، نه ویش بلوری
نیسه لام و بنه ماو په گه زه کانی بو^(۳).

دووهم: ئامۆزگاریه کانی له بهاری ده ستوری زه کاتدان و پوونکردنه وهی

له مانگی په مه زاندا نیمامی عوسمان فهرموی: "ئه م مانگه مانگی زه کاتدانه،
هه ره کس قه رزی به لاوه یه، با بیدا ته وه به خاوه نه کهی هه تا زه کاتی ماله و سامانه کیان
به دن و نیوه ش زه کاتی خۆتان ده ربکه ن، هه ره کس پاره ی له ده ستدا نییه داوای هیچی لی
ناکری، مه گه ر خۆی هه ز له خیر بکات، هه ره کس نیسته لی وه ربگری هه تا
مانگیکی تر وه ختان وه خت نیتر لی وه رنا گرین".

نیراهیمی کوپی سه عد ده لیته "ئه و مانگه مانگی په مه زان بو"^(۴). نه بو عوبه یده
ده لیته: "له هندی ته سه ردا ها تووه ئه و مانگه ی نیمامی عوسمان خه لکی لی ناگادار

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۰).

^۲ السياسة المالية لعمر بن الخطاب - قطب ابراهيم (ص ۲۳).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۷۶).

^۴ الاموال لأبي عبيد (ص ۲۳۴).

کرده وه مانگی موحرره بمو "١". ثم ناگادارییهی نیمامی عوسمان جهخت لم بهرنامانه دهکاته وه:

١- دانانی دهستوری زهکاتی سالانه بو بهرپویه بردنی فهرزی زهکات، جگه لهزهکاتی کشتوکال، چونکه ثم زهکاته بهپیی حاسلاته. ثم دهستورهش لهو وتهیه دایه که خوی که فهرموویه تی "ههرکس زهکاتی سامانه کی ثم مانگه وهرگیرا، تا سالیکی تری ههمان مانگ لیتی وهرناگیرتیه وه".

٢- نهگهر لهسهر قسهی نه بو عوبه یده بچین ده بیئت مانگی موحرره بمو بکهین به مانگی زهکات دان، چونکه نیمامی عوسمان ویستویه تی سالی کوژدنده وی داهاتی نیسلام ریک هاوتای سالی کوژی بکات، پیویسته لهسهر موسلمانان دواي گوزه رکردنی سالیکی کوژی نهگهر مهرجه کانی زهکات به دی هاتبوو، زهکاتی مالو سامانه کیان ده ربکهن. ٣- نیمامی عوسمان، جاری خه لکیدا که قاسه ی زهکاتیان حسیب بکهن و داوی لیکردن ثمو قهرزانه ی به سهریانه وهیه بیژیرنو له زیاده کی زهکات ده ربکهن (٢)، لهوانه وه ویستبیتی خه لک هانبدات قهرزه کانیان بیژیرنو وه فایان هه بیئت بهرامهر خاوهن قهرزه کان بو نه وه ی قهرزه کان بنه بر بکریت و قهرزکردن نه کریته دیارده وه کی کومه لایه تی و ماله کانیان ملکه چی زهکات بکهن و حسابی داهات و سامانی خویان بکهن (٣).

٤- نیمامی عوسمان ده فهرمویت "ههرکس پاره ی نه بیئت داوی هیچی لی ناکریت، مهگهر خوی هه ز له خیر بکات، بهم وتهیه ده رگای له خیر و بهخشین کردوته وه، وادیاریوو هه ندی له موسلمانان زهکات ناکه ویته سهریان به لکو ماله کیان به خیر و ته به پروع ده رده کریت و ده دریت بهیتومال، نهویش لیان وهرده گریت و ده یخاته توئی سهرچاوه کانی زهکات، ده ولت له ههمان ثمو خهرجییانه دا خهرجی دهکات که زهکاتی تیدا خهرج ده کریت. ههروه ها ثمو وتهیه ش: که ده لیت: "ههرکس لیمان وهرگرت جاریکی تر لیتی

١ المصدر نفسه (ص ٥٣٥).

٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٧٦).

٣ السياسة المالية لعثمان (ص ٧٧).

وهرناگرين، مه گهر خوی هز له خیری زیاده بکات"، مه بهست نهو بهو بهیتومال تویزی ناخاته سهر کهس. بۆ زه کاتی ئالتون و زیویش ده بو خاوهن مالّ خوی بیهیتیت و بهینی خوی و خودای خوی زه کاته کهی ده ربکات، به لّام نهو زه کاتهی خاوهنه کهی ناچار ده کری بیهیتیت زه کاتی مه پرومالات و کیلگه و باخ و نهو جوړانه یه، نیمامی عوسمان مالّ و سامانی شاروه و دهرنه که و تووی به جی ده هیلا بۆ خاوهن مالّ تا خوی وه کیل بیت و لیثی و دهرنه ده گرتن به دلّیکی پاک و بی خهوش نه بوايه نهو شتانهش بریتیبوون له ئالتون و زیو که ره سهی بازرگانی و هه ندی شتی تری به نرخ^(۱).

نهو عوبه یده له م باره یه وه ده لّیت "نایا ئیوه نازانن پیغه مبه ر ﷺ زه کات سیئی نهارد بۆ زه کاتی ئاژهل به تویزی یان به په زامه ندی خویان، ههروه ها نیمامه کانی دوی نهویش هه ر وایان کرد، هه تا نهو که سانه ی زه کاتی ئاژهلّیان مهنع کردو نه یاندا نیمامی نه بو به کر شه ری له گه لدا کردن"، نه له پیغه مبه ر ﷺ نه له خوله فای راشیدینه وه نه هاتووه و نه بیستراوه که خه لکیان ناچار کرد بیت به زۆرو فشار، زه کاتی شه که بی گیان و نه جو لا وه کانیا ن و هه رگرت بیت، مه گهر خاوهن مالّه که به خۆشی و په زامه ندی خوی هینا بیت، به لّی زه کاتی نه که وئ به لّام خاوهن مالّ خوی وه کیله، واته: نه مانه تی لای خاوهن مالّه و پیوسته له سهریان خویان حسابی بکه ن و زه کاتی ده ربکه ن، چونکه نهو مولک و سامانه ی له سیبه ری نارامش و ناسایشی ولّاتدا ده ست که و تووه و له نه نجامی به یعه ته که یه وه ژیا نی بۆ دا بین کرا وه و بی ترس پۆشتو وه و بیخه م خه و تووه، به لّام زه کاتی ئاژهلّ حوکمی خوی هه یه و حوکمه که شی به پیی ژماره و دیتنه^(۲).

به رنامه ی نیمامی عوسمان له باره ی داراییه وه

۱- رای نیمامی عوسمان ده رباره ی نهو قه رزانه ی زه کاتیا ن ده که ویت

له سانیبی کورپی زهیده وه هاتو وه نیمامی عوسمان و تویه تی "زه کاتی نهو قه رزه ی که له بهر ده وه له مه ندی و شه رم کردن و هه رگرتنه وه یه دوا خستو وه هه ر کات نا ره زووت هه بو و هه ری ده گریته وه خۆت پشتگویت خستو وه نهو زه کاتی ده که ویت، ههروه ها نهو پاره یی له کاسبی و پیشه یه کدایه نهو زه کاتی ده که ویت".

^۱ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

^۲ الاموال لابی عبید (ص ۵۳۷).

له ئىمامى عوسمانه وه هاتووه ده فەرموئە "زەكاتى ئەو قەرەزە بەن، كه له بەر تێرى و بى ئاتاجى، له قەرزاری ناسیننه وه پێویستتان پێى نییه" ^(۱). لەم وتەى ئىمامى عوسمانه وه دەردەكهوئە، زەكات واجبە لەسەر ئەو قەرەزەى خاوەن قەرەزە كه له بەر تێرى و شەرم و بى ئاتاجى وهى ناگرێتەوه. بەلام لەبەر رههەندى تر داواى ناكاتەوه، ياخود داویدەتى به قەرەز بۆ مەبەستى كاسپى و شەراكەت، يان پىشەى كى پێى ئەنجام دەدات و لەقازانجە كەى شەرىكەو خاوەن قەرەز لەبەر قازانجە كەى گوێى له پارە كەى نییه و وهى ناگرێتەوه ^(۲).

۲- ئىمامى عوسمان، خەرجى زەكاتى جێگۆرپى پێى دەكرد و بۆ بەرژەوهەندى گشتى خەرجى دەكرد، بۆ نموونه: داهاى زەكاتى خەرج دەكرد بۆ غەزاو جەنگ و هەروەها پێویستى تر، بۆ ئەوهى ئاتاجى جەنگ و خەلك مەیسەر بێت، ئىمامى گەلێش مافى ئەوهى هەیه زەكات لەخەرجییه كه وه بۆ خەرجییه كى تر بگوازێتەوه له شۆتێكى پێویستى تر دا سەرفى بكات ^(۳).

ئەم گۆرپە، نه پێچهوانەى پەيامى ئىسلامە و نه گۆرپى سوننەتە، چونكه ئىمامە كه كه كەردوویەتى پێشەنگ و رەنگرێژه. ئەسلى زەكات پرکردنەوهى كەلىنى مۆسلمانانە هەتا هەندى راویزچوون هەیه باس لەوه دەكات، زەكات سەرف دەكرێت لەپێناوى خودا و دەدرێت به موحاهیدانى رێگەى ئىسلام، چونكه ئەوانە خۆیان تەرخان دەكەن بۆ تێكۆشان و دەست هەلەگرن له كارو كەسابەت، ئەمەش ئەوه ناگەیه نێت خەلك هانبدات بۆ تەمەلێ و بى ئىشى لەبەر ئەوه ئەم گۆرپە بەرژەوهەندى ئىسلامیان داوه بەسەر بەرژەوهەندى دەروونى خۆیاندا وازیان له كارى شەخسى هێناوه و له بواریكى گرنگتر و فراوانتر دا كار دەكەن، ئەویش بەرزراگرتنى و شەى (لااله الا الله) و بلاو كەردنەوهى پەيامى ئىسلامە له شارو شۆتەكاندا، هەندى لەزانایان پێیان وایه دروستە زەكات سەرف بكرێت لەم گروپانە و لەسوودە گشتییه كاندا ^(۴).

^۱ المنتخب من السنة (ص ۳۰۶).

^۲ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۳ السياسة المالية لعثمان (۷۹).

^۴ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۱).

ئىمامى عوسمان سونەتتىكى تازەى داھىنا ھەستا خواردن و خواردنەوى لەرپەزاند لە مزگەوت دادەناو دەیفەرموو بەو کەسە خوداپەرستانەى کە لە مزگەوت دەمانەو، بەو ھەزارو مېوانانەى خۆيان دەگرت و بە شەرم بوون، نان بۆن^(۱).

۴- دروستکردنی میوانخانه له یاره‌ی زه‌کات بۆ میوانداری

۵- له یاره‌ی به‌یتومال موچه‌ی به‌گشت کوټله‌کان دده‌ا.

^۱ تاریخ الطبی (۲۴۵/۵).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ٨٢ - ٨٣).

^۳ تاریخ الطبری (۵/۲۷۳).

هیچ له موچهو بژیویان کهم بکاتهوه^(۱)، بهزۆری ئهو پارهیەکی که دابهشی دهکرد بهسەر کۆیلهکاندا له زیادهی خیری زهکات بوو، به ئیعتیباری ئهوهی که پشکیان ههیه له زهکاتدا، چونکه کۆیله دهکهوتیه جوملهی ههشت تاقمهی نایهتی زهکات خودای گهوره دهفرمویت (وفی الرقاب)، ههر ئهم دهقهش بوو بهقاسهی رزگارکردنیان^(۲).

سێیهه: پینجیهکی دهسکهوتی غهزا

جیهاد لهسهردهمی پێغه مبهروه ﷺ دهستی پینکردووه و ههر بهردهوام بوو تا سهردهمی خهلیفه سییهه ئیمامی عوسمان، مه بهست و نیازه کهشی بلاوکردنهوهی پهیمانی ئیسلام و پهره سه ندنی خاکی ولاتی ئیسلام بووه، به تاییهت فتوحاتی سهردهمی ئیمامی عوسمان دهسکهوتی زۆرترو بیشومار بۆ بهیتولمال هه لدراره ته وه، پینج یهکی دهسکهوتی غهزاکانیش ده دریته بهیتولمال، ههروهک سه رانهی ئه هلی کیتاب که له بارمتهی مانه وه له سه ر دینی خۆیان و پاراستنیان له شهرو قهیران ده یاندایه بهیتولمال. لێره دا په یوه ندییهک له نیوان فتوحاتی ئیسلامی و بهیتولمالدا هه ست پێ ده کهین، بهیتولمال له سهردهمی ئیمامی عوسماندا هه لده ستا به پاره خه رجکردن بۆ فتوحات و موچهی ده دا به له شکره کان به گوێره ی پلهی سه ربازییان و چه کو چۆلی بۆ ده سه ندن، ئه وانیش سه رو مال و گیانیان ده کرده قوربانی، هه رکات سه رکه وتن به اتایه ته ئاره و پتویست بوو له سه ری ئهو ئه هلی کیتابانه ی موسلمان نابن سه رانه بده ن و مولکانه ی زهوی و زاریان بده ن، ئه وانه ش که موسلمان ده بوون زه کات ده یگرته وه گه ر سامانه که یان بگه شتایه حه ددی زه کات و مه رجه کانی تیا به دی بکرایه. ناشکرایه ئیسلامه تی هه یج که س دا نا به سترێ هه تا زه کات نه دات گه ر که و ته به ر زه کاتدان، ئهم داها تانه ش هه مووی که ره سته ن بۆ خواسته کانی ده ولته تی ئیسلامی، خودای گه و ره ش ده سته که وتی غه زای حه لال کردووه بۆ موسلمانان دابه شی پینجی بکه ن چواری بۆ جه نگا وه ران و یه کیکی بۆ بهیتولمال^(۳).

^۱ المصدر نفسه (۲۷۵/۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۴).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۸۵ - ۸۷).

هه‌ندی له‌و بابەتانه‌ی که ئیمامی عوسمان هینایه سیاسه‌تی جیه‌جی کردنی دارایی گشتیه‌وه له‌ باره‌ی پینجیه‌کی غه‌نیمه‌وه.

۱- له‌سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا، مندا لان‌پشکیان نه‌بوو له‌ ده‌ستکه‌وتی جیه‌ادا. له‌ته‌میمی کورێ مه‌هریه‌وه هاتوو ده‌لێ "له‌رێگارکردنی دووهم جاری نه‌سکه‌نده‌رییه‌دا به‌شداریم کرد، به‌لام پشکیان نه‌دامێ هه‌تا خه‌ریکبوو له‌ نیوان هۆزی من و قوره‌یشدا ده‌مه‌قاله‌ رووبدات، هه‌ندی له‌ خه‌لکه‌که‌ وتیان جواب بنێرن بۆ بوئه‌بوزه‌ری غیفاری و عوقبه‌ی کورێ عامری جوهره‌نی هه‌ردوکیان هاوه‌لی پیغه‌مبه‌رن ﷺ، پرسیاریان لێ بکه‌ن، ئایا مندا ل پشکی ده‌که‌وی یان نا؟ له‌ وه‌لامدا وتیان: نه‌گه‌ر ده‌موچاویان موی لێده‌ره‌هاتبوو، واته‌ خه‌تیان دا‌بوو نه‌وا پشکیان به‌ده‌نی، نه‌وانیش دیکه‌تیان دام خه‌تم دا‌بوو پشکیان پێدام^(۱)، که‌واته‌ پشکی ده‌ستکه‌وت (غه‌نیمه‌) نا‌دریت به‌ مندا و نا‌فهرت به‌لکو شتیکی که‌میان ده‌دریت بۆ به‌ بۆنه‌ی هاوکاری و ده‌ستوریان له‌ غه‌زادا هه‌ر نه‌م خاله‌ش پیاده‌ کراوه‌ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ^(۲).

۲- له‌سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا وه‌کو سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ره‌سته‌ی کوژراو و ده‌درایه‌ بکوژه‌که‌، واته‌ ده‌ی ماشیه‌وه. ماشینه‌وه یه‌عنی هه‌ر موسلمانێک کافرێکی بکوشتایه‌ له‌غه‌زادا هه‌موو که‌لوپه‌ل و لا‌خ و که‌ره‌سه‌کانی کوژراوه‌که‌ی ده‌درایه‌ بکوژه‌که‌ی، کاتی خۆشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ماشینه‌وه‌ی بریارداوه‌ بۆ بکوژه‌که‌ی، وه‌ک نه‌بی قه‌تاده‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ریا‌یه‌تی کردووه‌، که‌ رۆژی حونه‌ین فه‌رمویه‌تی "هه‌رک‌س کافرێک بکوژێ و به‌لگه‌ی ناشکرای هه‌بی، نه‌وه‌ با‌که‌لوپه‌لی کوژراوه‌که‌ باشیته‌وه"^(۳)، که‌لکی نه‌م فه‌رموده‌یه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ نا‌کرێ بکوژ هیچ باشیته‌وه‌، هه‌تا به‌لگه‌ی دروستی نه‌بیته‌ که‌ نه‌م کوشتویه‌تی^(۴)، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر دووکه‌س بۆ به‌ کێشه‌یان و هه‌ردولا ده‌یان وت من کوشتومه‌، بۆ نه‌وکه‌سه‌یه‌ که‌ کوشتویه‌تی، له‌دوای

^۱ فتوحات‌المصر و اخبارها (ص ۱۲۱).

^۲ السياسة‌ المالية‌ لعثمان (ص ۹۳).

^۳ بخاری - کتاب‌ المغازی رقم ۴۳۲۲.

^۴ السياسة‌ المالية‌ لعثمان (ص ۹۲).

راپه پړینی شاری نه سکه نده ریه نه م حاله ته پرویدا، کاتن رومه کان هاتن به سهر له شکرې (مه نویلی حصا) چونه ناو نه سکه نده ریه وه، عمر ریگه ی بژ چول کردن هدا گه شتنه نزیکی، به جاریک نه هلی شار لیان هاتنه ده ستو خودای گوره ش خویانیدا به گز خویانداو له نه سکه نده ریه به ده چوون و که لویه کی شارو شوینه کانی تریان پی بوو تریان نان هدا گه شتنه گوندیک و لایاندا ده ستیان کرد به ثاره ق خوارنده وه و نانیان خواردو تالانی خویان کرد، عمر پرویه پرویان نه بویه وه هدا گه شتنه (نفیوس) لهوشکانی و له ده ریا جهنگا له گه لیدا، پاشان له ده ریا په رینه وه، نه مانو نه وان له بویه ده ریا رو به پروی یه کتر بوونه وه و دریوه یان به شه ردا یه کیکیان ناوی به تریق بوو له سهر نه سپیک بوو، تفه نیگی به نالتون روپوشکراوی پی بوو سنکی ده ریه راندو له زه وی رومدا بوو هاواری ده کرد کی دیته بهر بهرکانی، پیایکی خه لکی زوبید ناوی (حومل) بوو کونیه ی (نه با مه زجه حی) هه بوو، هاته مهیدانی کی بهر کیکه وه و ماویه کی زور شه ریان کرد، پاشان به تریق رمه که ی فره داو شمشیر کی هه لگرت حوملیش رمه که ی فره داو شمشیری هه لگرت، عمر هاواری کرد نه با مه زجه ج جوابی دایه وه، به لئ قوریان، خه لکه که ش له سهر که ناری نیل بوون و ریزیان به ستبو ماویه که کیسه کیشیان کرد به شمشیر، پاشان به تریق هه لمه ته ی دایه و خوی لادا پاشان (حومل) خه نجه ریک له بنده ستیدابوو ده ریه پیتناو دای له گه ردن دوژمنه که ی و شاده ماری ملی بری و خستی و کهوته سهری، پاشان هه رچی که لویه لی هه بوو ماشیه وه بژ خوی پاشان حومل دوی چند رژیک کچی دوی کرد، ینجا موسلمانان زوریان بژ هینان له نه سکه نده ریه ده ریان کردن و جاریکی تر خودای گه و به بوی رزگار کردن وه له کوتايشدا (مه نویلی حصايش) کوژرا^(۱).

۳- بری ده ستکه وت و پشکی به یتومال له یه کیک له فتوحاته کانی عوساندا له ریوايه ته که ی عه بدوله لیکی کوپی مه سله مه وه له غهیری نه ویشده وه هاتوه ده لئن "کاتن له گه ل عه بدوله لای کوپی سه عدددا نه فریقمان رزگار کردو پیتنجیه کی ده ستکه وته که مان دانا بژ به یتومال و له یتوان خوشماندا پشکی سواره کان گه شته سی هزار دینار، دوو هزاری بژ ولا خه که وه هزاریشی بژ سواره که پیاده کانیش هه ریه که یان

^۱ فتوحات المصر وأخبارها (ص ۱۱۹ - ۱۲۰).

هزار دینار^(۱)، پاش که می‌ک سربازیکمان مرد ناوی (زاتولحه‌مام) بوو، وه‌کو میراتی هزار دیناره‌کیان به‌خشی به که‌سوکاره‌که‌ی".

هه‌روه‌ها له‌ریوایه‌تی عوسمانی کوری سالحدا هاتوو ده‌لّیت "سوپای عه‌بدوللای کوری سه‌عد ژماره‌یان بیست هزار جه‌نگاوه‌ر بووه، وه‌ک ناشکرایه پی‌نج یه‌کی ره‌وانه‌ی به‌یتولمال کراوه، به‌گویره‌ی نایه‌تی (وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسُهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ...)، به‌همان شیوه له‌سهرده‌می نی‌مامی نه‌بویه‌کردو عومهریشدا پی‌نج یه‌کی ده‌به‌خشی به‌ئالویه‌یت و‌چوار پشکه‌که‌ی تری ده‌دا به‌جه‌نگاوه‌ران، هه‌ر موجه‌یدیک سیّ هه‌زاری پیّ ده‌درا نه‌گه‌ر سواربویه پیاده‌کانیش هزار دینار نه‌گه‌ر به‌گشتی پی‌نج یه‌ک و‌چواره‌شه‌که به‌سه‌ریه‌که‌وه حساب بکه‌ین وه‌ک له‌دو ریوایه‌ته‌که‌دا هاتوو بری ده‌ستکه‌وتی نه‌و رزگارکردنه ده‌گاته (۱۶) ملیون دینار بۆ سواره‌کان، (۸) ملیون دینار بۆ پی‌اوه‌کان، که‌واته بری ده‌ستکه‌وته‌که یه‌کسانه به‌ (۲۴) ملیون دینار نه‌م ژماره‌یه چوار به‌شه‌که‌یه له‌گه‌ل پی‌نج یه‌که‌که‌ی به‌یتولمالدا ده‌گاته (۲۴) ملیون دینار^(۲).

۴- سه‌رفکردنی پی‌نجیه‌کی ده‌ستکه‌وت بۆ به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی

پی‌نجیه‌کی ده‌ستکه‌وتی غه‌زا به‌گویره‌ی ده‌قی نایه‌ت سه‌رف ده‌کریت بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و‌خزمه‌ نزیکه‌کانی و‌هه‌تیوو داماوو پی‌بوارن. له‌پاش کۆچی دوا‌یی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پشکی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و‌خزمه‌ نزیکه‌کانی ره‌وانه‌ی به‌یتولمال ده‌کرا بۆ نه‌وه‌ی سه‌رف بکریت بۆ چه‌ک و‌ته‌قه‌مه‌نی، نی‌مامی عوسمان نه‌م رایه‌ی جیبه‌جیّ ده‌کرد، پشکی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و‌خزمه‌ نزیکه‌کانی سه‌رف ده‌کرد بۆ تفاق و‌که‌سه‌ره‌ی فتوحات، که‌جیهاد له‌سهرده‌می نه‌ودا گه‌شتبوه‌ لوتکه^(۳).

۵- سه‌رکه‌وتنی سی‌اسه‌تی دارایی له‌هه‌روه‌زی‌کردنی فتوحاتدا

له‌ناواخنی نه‌و ململانییه‌ی نی‌مامی عوسمان پرویه‌رووی بوویه‌وه، هه‌ندی ولّاتی رزگارکراوی شکستیان خواردوو هه‌لگه‌رابوونه‌وه، نی‌مامی عوسمان به‌چاکی توانی نه‌و

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۲۵).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۵).

^۳ السياسة المالية لعثمان (ص ۹۷).

ولآتانهی په میانیان شکاندووه و کوټی به لینه کانیان پساندووه، ناچار یان بکات بیښه هیل و مل بدن بډ حوکمه کوی، له ژیر کاریگری هم فتوحاتانه دا که موسلمانان به دهستان هیښا ده کریت بلین پیکه وهنای سیاستی گشتی داریی که پابه ندی رزگار کړنه کان بوو کاریکی گونجاوو پیویست بوو، چونکه غه زاکان پیویستیان به هاوکاری و هره وهی بوو تا بتوانیت نامانجه کانی به دی بیښت، له بهرامبه ریشدا فتوحاته کانیش قاسه ی بهیتولالیان ده بوژانده وه به سهرانه و مولکانه و زه کات و ده سته کوټی جهنگ... هتد. ده بووه سهرچاوهی داهاتی بهیتومال^(۱).

چوارهم: داهاتی گشتی سهرانه له سهرده می نیمای عوسماندا

۱- جیگیر کړدی رپوره می سهرانه له سهرده می نیمای عوسماندا. جیگیر بوونی حوکمه کانی سهرانه و ریساو ده ستوره کوی له سهرده می نیمای عومهدا ده ستی پیکراو له سهرده می نیمای عوسماندا به ته واوه تی کډه کرایه وه و خزی سهرپه رشتی ده کړدو له سهر پرته کوی ریکده کهوت له گهل نه هلی کیتابدا، ولاتیش بیډهنگ ده بوو له و په میان و سولحه ی که پیشتر به سترابووه و دانیشی دنا به سولحه تازه کاندا له بهرامبه ریشدا ده ولت ده چوه بارمته ی ژیان و مافی شو که سانه ی سهرانه ده دن هتا ملکه چی سهرانه بن^(۲).

۲- چند نمونه یکه له داهاتی شو سهرانه یی رهوانی بهیتومال ده کرا.

أ - ولیدی کوری عه قه به کاتی والی کوفه بوو هستا غه زای نازه ربایجانی کړدو رزگاری کړد، له سهرده می نیمای عوسمانداو له گهل خه لکه کهیدا له سهر هشت هزار درهم سولحی له گهل کړد، که له دوا و هفاتی نیمای عومهر سهرانه کهیان گیرد ابو بویه ولیدیش به له شکره وه چوه سهریان و ملکه چی کړنه وه سهرانه یان دا^(۳).

ب - کاتیک نیمای عوسمان عبودولای کوری سعدی ناراسته ی نه فریقا کړد نه وانیش سولحیان کړد له گهل جهرجیر، هزار هزار دیناریان قهراردا یان پینچ سده

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۳).

^۳ تاریخ الطبری (۲۴۶/۵).

ههزار یان بیست ههزار، عه‌بدوللای کوری سه‌ع‌دیش له‌سه‌ر سیّ سه‌د قینتار ئالتون سولّحی له‌گه‌ل کردن، (له‌وانه‌یه ئهم بپه ئه‌وه‌نده‌ی مه‌بله‌غی یه‌که‌م بیّت)^(۱).
ج - سولّحی قوبروسیش هه‌ر به سه‌رانه کرا که حه‌وت ^{سه‌هزار} هه‌زار دینار بوو ته‌سلیمی ده‌ستی موسلمانان کرا^(۲).

د - سه‌عدی کوری سالتح سولّحی له‌گه‌ل ئه‌هلی نه‌جران، کرد هه‌ندی جار سه‌د هه‌زاریان ده‌دا ده‌یان وت به ئه‌وه‌نده سولّح ده‌که‌ین هه‌ندی جاری تر به دووسه‌د هه‌زار، جاری واش هه‌بوو به سیّ سه‌د هه‌زار، هه‌ر به‌م جوّره عه‌بدوللای کوری عامر زال بوو به‌سه‌ر نه‌یسار بورداو له‌وێشه‌وه چوو بۆ (سه‌رخه‌س بۆ ناو خه‌لکی مرو) ناو‌یوانی‌کیان ناره‌ لا‌یان که ئیبن و حاته‌می باهیلی بوو له‌گه‌ل مه‌رزه‌بانی مرو، له‌سه‌ر هه‌زار هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد، رایه‌کی تر ده‌لێت له‌سه‌ر شه‌ست هه‌زار دره‌م سولّحیان کرد^(۳).
و - نه‌حه‌نفی کوری قه‌یسیش چو بۆ (به‌لّخ) و ئابلقه‌ی دان، خه‌لکه‌که هاتن و سولّحیان کرد له‌سه‌ر چواره‌سه‌د هه‌زارو ئازادیان کردن، ئامۆزاکه‌ی که ئوسه‌یدی کوری موته‌شه‌میس بوو کردی به‌سه‌روکاریان هه‌تا پارهی سولّحه‌که‌یان لیّ بسینیت^(۴).

۳- ئیمامی عوسمان نوسراوه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری ﷺ بۆ خه‌لکی نه‌جران جیبه‌جی کرد. پیغه‌مبه‌ر ﷺ بێده‌نگ بوو له‌سه‌ر کۆمه‌لێک مه‌رج که دائران بۆ ئه‌هلی نه‌جران و نه‌وانیش مه‌رجیان دانا، ئه‌ویش نووسراویکی بۆ نووسین و مه‌رجه‌کانی تیا پۆشن کردبووه‌وه، سه‌رانه‌که‌شی بۆ دیاری کردبوون، هه‌روه‌ک ئیمامی ئه‌بویه‌کر به هه‌مان مه‌رجه‌کانی پیشووتر، نووسراویکی بۆ نووسین و پاشانیش ئیمامی عومه‌ریش سه‌رانه‌ی لی‌وه‌رگرتن و له نه‌جرانی یه‌مه‌ن باری پیکردن و له نه‌جرانی عی‌راق نیشته‌جیی کردن، چونکه مه‌ترسییان هه‌بوو بۆ سه‌ر موسلمانان^(۵).

^۱ تاریخ الطبري (۲۵۵/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۶۱/۵).

^۳ تاریخ الطبري (۳۱۸/۵).

^۴ تاریخ الطبري (۳۰۷/۵).

^۵ الحزاج لأبي يوسف (ص ۷۴).

له پاش سپاردنی نیمامی عومەر، نیمامی عوسمان نامهیه کی نووسی بۆ وه لیدی کورپی عهقه به، که وه کیلی بوو له نهجران (بهناوی خودای دههندهو دلۆفان: له بهندهی خوداوه نیمامی عوسمان نه میری نیمانداران بۆ وه لیدی کورپی عهقه به، سهلام و عهلیکم، من ستایشی نهو خودایه ده کهم که جگه له خۆی زیاتر خودایه کی تر نییه له نهرزو ناسماندا، له پاشان ئوسقوف و ئاقیب و سوراتی نههلی نهجران له عیراق هاتوونه ته لام و سکا لایان کردووه و مه رجه کانی نیمامی عومهریان نیشان داوم، واده زاتم تنگیان پی هه لچنراوه له لایهن موسلمانانه وه، من سی حوله له سه رانه که یان ده شکینم و لاده بهم له بهر خاتری خودای گه وره، وه فادار ده بم بۆیان به رام بهر نهو زهویانه ی که نیمامی عومهر پییداون، له باتی زهوییه کانی خۆیان له یه مهن، تۆش چای خیرت لییان بیت، نهوانه نههلی زیمهن له نیوان نیمه و نهواندا ناشنایه تی هه یه، برپوانه په رپی نهو کیتابانه ی که نیمامی عومهر بۆی نووسیون، چی تیدایه جیبه جی بکه و حهقی خۆیان پی بده، وه سه لام)، نه مه له نیوه ی کو له مانگی سالی بیست و حهوتی کۆچیدا بوو^(۱).

له نو سراوه که ی نیمامی عوسماندا چه ند کار ی که فرمانی پی کرا.

أ - نیمامی عوسمان به رام بهر نهو په یانه ی که دابووی به پیغه م بهر ﷺ و هه ردوو هاوه له که ی وه فای هه بوو، نه مه ش له بهرنامه ی ئیسلامه وه هه لقولا وه، که هه رکه س په یمانیکی دا یان گفت دا ده بیت وه فای هه بیت به رام بهری.

ب - نیمامی عوسمان، سه رانه ی له سه ر سووک کردن و نه رزه کانی خۆیانی پییدانه وه و داوای کرد له وه لیدی کورپی عهقه به وه فای هه بی به رانه ر نهو خالانه ی که له نو سراوه که ی نیمامی عومهردا هاتووه و چای خیرت لییان بیت، چونکه نهوانه نههلی زیمهن^(۲).

۴- تا نههلی کیتاب سه رانه بدهن له نه ستۆی موسلمانان دان.

دوای سه رکه وتنی عه مری کورپی عاس له نه سه کنده ریه، خه لکی شاره کانی کۆکرده وه بۆ نهوه ی له نزیکه وه بزانیته له میانه ی شه ردا تووشی چی هاتوون، خه لکی

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۵).

^۲ المصدر نفسه.

شاره‌كان هاتن به تاييهت نهوانه‌ی كه له‌سه‌ر په‌يمانی خۆيان مابوون، وتیان ئيمه له‌سه‌ر سولنجی خۆمان ماوين، به‌لام نهم هه‌ره‌سناكانه‌ی (رۆم) داويانه به‌سه‌رمانداو ناژه‌ل و كه‌لوپه‌ليان فهرهود كردوين، وا ئيستاش واين له‌ژير ده‌ستی تۆدا به‌خۆمان و سامانمانه‌وه، عه‌مری كورپی عاس هه‌موو نه‌و كه‌لوپه‌ل و شه‌مكه‌نه‌ی بۆ گه‌رانده‌وه كه ده‌يان به‌لگه‌يان له‌سه‌ری هه‌بوو، هه‌ندیکيشيان وتیان به‌ عه‌مری كورپی عاس ره‌وا نيه‌يه بۆ تۆ نه‌وه‌ی به‌سه‌رماندا هاتوو ه‌تۆش پيمان بکه‌یت، ده‌بی ئيه‌وش شه‌رمان له‌سه‌ر بکه‌ن، چونکه ئيمه له‌ زيمه‌ی ئيه‌وداين و په‌يمانان نه‌شکاندوو. ته‌ماشاکه ده‌ستووری سه‌رانه چۆن مافيان ته‌رتيب ده‌کات كه موسلمانان ناچار ده‌کات په‌يه‌وست بن و له‌بری سه‌رانه‌که‌يان پاريزگاری ژيانيان بکه‌ن، هه‌رچه‌ند نه‌هلی زيمه به‌شداریی نه‌رکی ولا‌تی موسلمانان ناکه‌ن، واته بۆ مافه‌کانی خۆيان سه‌رانه ده‌ده‌ن، يه‌کيت له‌مافه‌کانيان پاريزگاری کردنيانه‌و مافی چاوديري کردنيانه، بۆيه عه‌مری كورپی عاس له‌سه‌ر نه‌مانه بي‌ده‌نگ بوو مال و كه‌لوپه‌که‌ی بۆ گه‌رانده‌وه^(١).

هـ. به‌شداریی نه‌هلی زيمه له‌ ته‌نگ‌چه‌له‌مه گشتيه‌که‌کاندا له‌ سه‌رده‌می ئيمامي عوسمان.

نه‌وه‌ی باسده‌کری له‌باره‌ی رزگارکردنی دووهم جاري نه‌سکه‌نده‌رييه‌وه له‌خه‌لافه‌تی ئيمامي عوسماندا له‌ باره‌ی سه‌رانه‌وه، نه‌وه‌يه که (صاحيب نه‌خنا) که ناوی (گاله‌مايه) هاته‌ لای عه‌مری كورپی عاس وتی: پيم بلێ هه‌ر که‌سي‌که‌مان چه‌ندی سه‌رانه‌ی ده‌که‌ويته‌ سه‌ر بۆ نه‌وه‌ی بي‌دات؟ عه‌مر وتی: ئيه‌و ده‌خيله‌ی ئيمه‌ن، نه‌گه‌ر زۆرمان بۆهات زۆرتان بۆ دینين، نه‌گه‌ر کارمان له‌به‌ر بروات له‌سه‌رتان سووک ده‌که‌ين (صاحيب نه‌خنا) توپه‌ بوو چوو بۆ لای رۆمه‌کان و هي‌نانی بۆ سه‌ر موسلمانان، خودای گه‌وره‌ شکاندن و هه‌ره‌سی پي هي‌نان، (صاحيب نه‌خنا) نه‌سير کراو هي‌نایان بۆ لای عه‌مری كورپی عاس، خه‌لك وتیان بي‌کوژه، وتی: نه‌خيز نايكوژم، ده‌لین کاتێ هي‌نایان بۆ لای عه‌مر به‌ رووی خۆش و کراوه‌وه روی تي‌کردو که‌وايه‌کی نه‌رخه‌وانی کرده به‌ری و پيی وت: نه‌وه‌نده‌ی خه‌لكی سه‌رانه‌مان بۆ بي‌نه‌و برۆ، پاشان پيی وت نه‌گه‌ر براهيه‌يت بۆ لای پادشای رۆم چی

^١ السياسة المالية لعثمان (ص ١٠٦).

لی ده کردی؟ وتی: نه گهر بیرایم بۆ لای نهو دهیکوشتم، پاشان وتی: هاوئهله کانی منت کوشتووه کهچی من لیّت ده بورم^۱، نه گهر قسه کانی عه مری کوری عاس شی بکهینه وه که ده لیّت "ئیه ده خیلای نیمن، نه گهر زۆرمان بۆ بیّت زۆرتان بۆ دینین، نه گهر بارمان سوک بیّت، بارتان سوک ده کین"، کۆمه لیک بهرنامه ی سیاسییانه ی دارایی هه لده یینجین به نیسبهت خه لکی ناموسلمانه وه له سهرده می ئیمامی عوسماندا له وانه: **ا - نه هلی زیمه به شی خویان هیه له بهیتومالی موسلمانان، بهرامبه ر نهو سه رانه یی که واسلی ده کهن، نهوانیش ده خیلای بهیتومالان.**

ب - به شی نه هلی زیمه به گویره ی نهو تهنگوچه له مهیه ده پیوری که تووشی ولاتی نیسلام ده بیّت، نه گهر نا په حه تییه که گه وه بوو بری سه رانه کهش بهرز ده بیته وه نه گهر نا په حه تییه کان کهم بوو، بری سه رانه کهش کهم ده کات.

ج - گۆرانکاری سه رانه دان له گه ل هه لکشان و داشکانی سهخت و دژواری حوکمدا، گریدرابوو به بهرنامه ی به شداریکردنی داراییه وه له لایهن هاوولاتیانی ولاته که وه به گویره ی سهختی و دژوارییه که، به شیوه یه که هه رکه سی به نه ندازه ی توانای خۆی به شداری ده کردو به پیی جوړی سهختی و دژوارییه کهش باجو سه رانه داده نرا به شیوه یه کی داد په روه رانه و له ژیر سیبه ری نهو وه سیته نه ی که پیغه مبه ر ﷺ کرد بووی ده رباره ی نه هلی زیمه که هه لسوکه وتان باش بیّت له گه لیان^(۲).

پینجه م: داها تی گشتی و مولکانه ی ده یه که له سهرده می ئیمامی عوسماندا

۱- مولکانه

له سهرده می ئیمامی عوسماندا فتوحاتی نیسلامی زۆرو فراوان بوو، له نه نجامدا زهویه کشتوکالییه کانی شاره رزگارکراوه کان کهوتنه نامیزی ده ولته تی نیسلامیه وه، ئیمامی عومه ر به ده ست کهوتی (فهینی) موسلمانان حسابی ده کرد، نهو نه هلی کیتابانه ی که سوربوون له سه ر دینی خویان بمیننه وه زهویه که ی خۆی پی ده دانه وه ده یان کرد به کشتوکال و ئیمامی عوسمانیش مولکانه و زه کاتی لی ده سندن و ده یکرده

^۱ فتوحالمصر تأخبارها (ص ۱۰۲).

^۲ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۰۷).

نیو بهیتومالی موسلمانانوه، مولکانه‌ی زهوی ببوه سهرچاوه‌ی داهاتی بهیتومال بههوی دریزبونه‌وی فتوحاتی ئیسلامیه‌وه لهو سهرده‌مه‌دا^(۱).

۲- دهیه‌کی بازرگانی

دهستوری دهیه‌ک له‌سهرده‌می فاروقدا دامه‌زراوه و له‌سهرده‌می عوسماندا ریتساو بنه‌ماکانی جینگیرکراوه. له‌سهرده‌می عوسماندا له نه‌نجامی گه‌وره‌بوونی پروبه‌ری ده‌وله‌تی ئیسلامی به هوی فتوحاته‌وه، دهیه‌ک، داهاتی بهیتومالی پی زیاد کراو به هوی زۆربوونی سامان و دارایی لای زۆرینه‌ی خه‌لک بووه هوی به‌هیزبوونی هیزی کرپین و فرۆشتن به تایبته له‌سالانی سهرتادا که پیتی دهوتری سالانی ئاسایش و ئارامی، زیادبوونی هیزی کرپین و فرۆشتن خواستی له‌سهر شه‌که‌کان دروست کردو خواسته‌کانیش رینگه‌یان خۆش کرد بۆ چالاکبوونی هاتنه‌ ناوه‌وی شه‌که‌کان هه‌تا وای لیتهات بکه‌وێته ژیر بریاری دهیه‌کی بازرگانی، چونکه مه‌رجه‌کانی دهیه‌کی بازرگانی هاته‌ کایه‌وه، یه‌کیکی تر له‌هۆکاره‌کانی بریاری دهیه‌کی بازرگانی به‌رزبوونه‌وی نرخ بوو، چونکه به‌رزبوونه‌وی نرخ سهرده‌کیشیت بۆ زیادکردنی قازانج و ده‌سه‌ات، له‌وکاته‌شدا شه‌که‌کان به پیتی نرخه‌کانیان دیاری ده‌کرین نه‌ک به‌پیتی جوژه‌کانیان^(۲).

شه‌شه‌م: سیاسه‌تی ئیمامی عوسمان له‌ تاپۆکردنی زه‌ویدا

ئیمامی نه‌بو به‌کر، له‌سهر سیاسه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌چوو له‌ جیبه‌جی کردنی تاپۆکردنی زه‌یدا، به‌ مه‌به‌ستی پاک‌کردنه‌وی زه‌وی و ده‌ره‌ینانی، زوبیری کورپی عه‌وام له‌نیوان جو‌رف و قه‌ناتدا پارچه‌یه‌ک زه‌وی مردوی بچ‌ری و پاکی کرده‌وه^(۳)، مه‌جاعی کورپی مه‌راره‌ی حه‌نه‌فی زه‌وی خه‌زره‌مه‌ی پچ‌ری و چاکی کرد بۆ خۆی و ویستی زه‌ویه‌کانیش پاک‌کاته‌وه، به‌لام خۆی لی‌ لادا، له‌به‌ر نه‌یاری و نا‌ره‌زایه‌تی ئیمامی عومه‌ر هه‌روه‌ها عوبه‌یینه‌ی کورپی حسنی فه‌زاری و نه‌قره‌عی کورپی حابیس ته‌میمی ویستیان پارچه‌ زه‌ویه‌ک کرک و بی‌ که‌لک پاک‌که‌نه‌وه‌و ده‌ری به‌ئینن، به‌لام وازیان لی‌ هینا له‌به‌ر

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۱۳).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳).

^۳ الطبقات الكبرى لابن سعد (۱۰۴/۳).

بۆچۈنەكەي ئىمامى عومەر، كە پىنى وابوو ئەم جۆرە كەسانە تازە موسلمان نين هەتا بەم زەويانە دلتەوايى بىكرىن، ئىمامى عومەر فەموى پىغەمبەر ﷺ دلتەوايى خەلكى دەكرد لەپۆژىكدا ئىسلام لاواز بوو ئىستا خوداى گەورە ئىسلامى سەربەرز كەردەوہ برۆن ھەولتى خۆتان بىخەنە گەپرو كارى خۆتان بىكەن، ئاشكرايە نارازىيەكەي ئىمامى عومەر لەسەر تاپۆكردنى زەوى نەبوو، بەلكو مەبەستى رېگىرى كردن لەوكەسانە بوو كە پىويستيان بە دلتەوايى نىيە، چونكە موسلمانى پىشىنن بە پىچەوانەوہ بە مەبەستى چاككردنو دەرھىنانى پەرەي بە تاپۆ كردنو دابرىنى زەوى دەدا، چونكە لەسەر رەوشتى پىغەمبەر ﷺ دەرچوون، تەنانەت پىغەمبەر بەئاشكرا رايگەياند وتى "ئەي خەلكىنە ھەر كەس زەوييەكى مردو زيندوو بىكاتەوہ دەرديت بە خۆي"^(۱)، ھەرچەند چەندىن قسەو قسەلۆك ھەيە گوايە ئىمامى عومەر مولكدارى و تاپۆى زەوى تاييەتتيەتى زەوى لابردەوہ نەيھىشتووہ^(۲)، رپوايەتتيكى لاوازش ھەيە لەمبارەيەوہ كە ماوہى بۆ تاپۆكردنو مولكدارى داناوہ ماوہكەشى سى سالى بووہ، بەلام ئەوہ سەلماوہ كە ئىمامى عومەر زەوييەكى مردوى تاپۆ كەردوہ لەسەر خەوانى كورپى جوبىرو ھەموو زەوييەكانى عەقيقى تاپۆ كەردوہ لەسەر زويپىرى كورپى عەوام، زەوى بەنبەعيشى داوہ بە ئىمامى عەلى كە ئاويىكى فرەي لەبەر دەرپۆشت، ئىمامى عەلىش كەردى بەوہقف بۆ ھەزاران^(۳). كاتيتك ئىمامى عوسمان خەلافەتى گرتە دەست تاپۆ كردنو مولكدارى زەوى فراوان كەرد بە تاييەت لە ناوچە رزگاركراوہكاندا، ھەرچەندە زۆريەي مولكدارەكان زەوييەكانى خۆيان بەجى ھىلاو ھەلھاتن، دەولەتيش ھەستا بە بەرھەمھيئەت زەوييە بورەكان، بىرئىكشى تاپۆكرد لەخەللك بۆ ئەوہى بە بايەرى نەمىنيئەتوہ^(۴)، ئىمامى ئەحمەد واى بۆ دەچيئ زەوييە رەشەكانى تاپۆى كەردبيئ لەسەر خەللك، بىگومان زەويە بورەكان زۆريەيان دەكەونە نىو زەويە رەشەكانەوہ (نەكيئراوہكان)، سالاڤتە لەسەردەمى ئىمامى عوسماندا

^۱ عصر الخلافة الراشدة للعمرى (ص ۲۲۰).

^۲ المصدر نفسه (۲۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۲۲۲).

^۴ المصدر نفسه (۲۲۳).

ورده ورده مولكانه‌ی بايهره‌كان به‌رز بوويه‌وه له‌نۆ مليۆن دره‌مه‌وه بۆ په‌نجايه‌ ميلۆن دره‌م، نه‌مه‌ش به‌لگه‌يه له‌سه‌ر سه‌ركه‌وتنى سياسه‌تى ئيمامى عوسمان، سه‌رچاوه‌كان باسى ليستى نه‌و ناوانه ده‌كه‌ن كه ئيمامى عوسمان زه‌وى بۆ تاپۆ كردون، زۆربه‌يان قوره‌يشى نين، له‌مه‌شه‌وه ده‌رده‌كه‌ويّت كه تاپۆكردنى به‌رفراوان كردوو نه‌و كه‌سانه‌ش سوودمه‌ندبوون و زه‌ويان وه‌رگرتوو. له‌وانه‌ش:

۱- عه‌بدوڵلاى كورپى مه‌سعود (زه‌وييه‌ك له نيتوان روبارى نيلى و سه‌دادا).

۲- عه‌ممارى كورپى ياسر له ئه‌سيتينيا.

۳- خه‌بابى كورپى نه‌ره‌تى ته‌ميمى له سه‌عنه‌بى، گونديكه له سه‌واد.

۴- عه‌دى كورپى خاته‌مى تائى، له (ره‌وحا) گونديكه له گونده‌كانى به‌غدا لاي پرووبارى عه‌به‌س.

۵- سه‌عدى كورپى نه‌بى وه‌قاصى زوه‌رى قوره‌يشى له گوندى (هورمز).

۶- زويپىرى كورپى عه‌وام لاي بىرى فارس.

۷- ئوسامه‌ى كورپى زه‌يدى كه‌لبى.

۸- سه‌عيدى كورپى زه‌يدى عه‌دى قوره‌يش.

۹- جه‌ريرى كورپى عه‌بدوڵلاى به‌جه‌لى لاي كه‌نارى فورات.

۱۰- ئيبن وه‌بار.

۱۱- ته‌لمه‌ى كورپى عه‌بدوڵلاى ته‌ميمى قوره‌يش له (نه‌شاستيخ).

۱۲- وائيلي كورپى حيجرى خه‌زره‌مى (زه‌وييه‌كانى ته‌والى گوندى زه‌راره له كوفه).

۱۳- خاليدى كورپى عوتوفه‌ى قه‌تاعى پارچه زه‌وييه‌ك بوو له حه‌مام نه‌عيون له

كوفه.

۱۴- نه‌شه‌سى كورپى قه‌يسى كيندى زه‌وى (گيز ناباز) شوپنيكه له نيتوان كوفه‌و

قاسيه.

۱۵- نه‌بويمه‌دى حه‌نه‌فى (زه‌وييه‌ك بوو له هواز له‌سه‌ر روبارى تيرى).

۱۶- نافيعى كورپى حارسى كيندى سه‌قه‌فى (له به‌سه‌ره).

۱۷- نه‌بو موساى نه‌شه‌رى (له حه‌مامى عه‌مه‌ره).

۱۸- عوسمانى كورپى نه‌بى عاصى سه‌قه‌فى (له به‌سه‌ره).

دیاره ئاواره بوونی خاوهن ئەم زەویانە و پەوکردنیان وەهای کردووە کە زەویەکانیان حوکمی زەوی مردوی هەبێت، بۆیە ئیمامی عوسمانیش داویەتی بەو کەسانەو تاپۆی کردووە لەسەریان بۆ ئەوەی زیندووی بکەنەو و مشوری بچۆن، مەعاویە ی کۆری سوفیانیش چەند پارچە زەویەکی لەقەراغی شاری شام داپۆی و جیای کردەو بۆ ئەوەی بیکاتە ئاوەدانی و سەنگەر بۆ بەرپەرچدانەوێ هێرشەکانی رۆم، هەروەها چەند پارچەیه کیشی داپۆی لە ئەنتاکیە بە پوختە ی ئیمامی عوسمان، هەندیکێ تریش لە قەلیقلە، بەلام تاپۆکردنی فەدەک بۆ مەروانی کۆری حەکەم بە پێگەیه کی راست و دروست رێوایەت نەکراو، دەشڵێن ئەو کەسە ی فەدەکی تاپۆ کرد بۆ مەروان مەعاویە ی ئەبوسوفیان بوو^(١).

سیاسەتی ئیمامی عوسمان لە تاپۆکردنی زەویدا، دابینکردنی داھاتی ک بوو بۆ بەیتولمال، موسلمانانیش لەگەڵ مولکانە کەشدا زەکاتیان دەدا بە بەیتولمال، گەر مەرجهکانی زەکاتی تیا بەدی بەاتایە ئیمامی عوسمان سەرکەوتوو بوو لەسیاسەتی تاپۆ کردنی زەویداو سەرچاوە ی داھاتی دەوڵەتی لەجاران زیاترکرد، بە تاییەت لە مولکەکانی عێراقداو دارایی ئەو زەویانە گەشتە پەنجە هەزار درھەم پاش ئەوەی لەسەر دەمی عومەری فارووقدا (٩٠٠) هەزار بوو^(٢).

حەوتەم: سیاسەتی ئیمامی عوسمان لە پاوه نکردنی زەویدا

کۆمەڵێک زەوی هەبوون، عوسمان تاییەتی کردبوون بۆ لەو پەڕاندنی ئەو و لاخ و و شترانە ی کە لە ژێر شوانکارە یی دەوڵەتدا بوون، هەر لەم میانە یەشدا هەمیشە بیری بەلای پاراستنی دۆلی نەقیعەو بوو، کە ئیمامی ئەبوبەکر عومەر لە خەلافەتی خۆیاندا پاوه نیان کردبوو، هەروەک پێغەمبەر ﷺ پێشوو تر قۆرخ ی کردبوو بۆ هیستەرەکانی بەیتولمال^(٣)، ئەو دۆلە درێژیه کە ی هەشتا کلیۆمە تر بوو دەکەوێتە باکووری شاری مەدینە، لەبەر زۆربوونی ئەو و شتر و لاخانە ی کە لەجیھاددا کەوتبوو و ژێر دەستی دەوڵەت، ناوچە پاوه نەکراوە کانیش لەسەر دەمی ئیمامی عومەردا زۆر زۆر بوون.

^١ عصر الخلافة الراشدة (ص ٢٢٥).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ١١٨).

^٣ سنن أبي داود - الألباني (٥٩٥/٢).

هەر بەم دەستوورە زەوی پەرزەتیاوان پاون کرد بۆ ئاژەڵەکانی زەکات و (هەنا)ی خزمەتکاریان کردە سەرپەرشتیاریان، ئیمامی عوسمان وەسیتی پێکرد کە بۆ هەژاران دلی فراوان بیّت و بیانکاتە شوان و سەپانی ئەم ئاژەڵانە، هەر وەها زەویەکی تری لە بەنی سەعلەب پاون کرد، هەرچەند زۆر پێوستان پێی هەبوو، فەرموی ئەم زەویە زەوی خودای گەورە پاونیش دەکری بۆ ئاژەڵەکانی بەیتومال کە هی خودای گەورە (۱).

بە هۆی پەرسەندنی قەڵەمەری و خەلافەت و زیادبوونی فتوحاتەو، ئیمامی عوسمان رییازی پیشینانی خۆی پیاده کرد لە پاون کردنی زەویدا. زەویە پاونەکانیشی خستبوو خزمەنی خێرو خوشی موسلمانانەو هەتا گەل و پەغیبتی زیاد دەبوو پاونیشی فراوان دەکرد، وەک و تراوە شتیک لەئەسڵدا بۆ ئاتاج حەلّال بیّت هەتا ئاتاج و پێوستیت زیاتر بیّت ئەو شتە زیاد بکەیت دروستە، کاتی خۆی ئیمامی ئەبوبەکر عومەر پاونیان دەکرد کەس نکولی نەدەکر، ئیمامی عوسمانیش پاونەکانی زۆر دەکرد لەبەر زۆری و شترو مەرپوو مالاتی زەکات و هیچ کەس رەخنە لێ نەدەگرت و بیانوی نەبوو، هەرچەندە لە لایەن شوانەکانەو هەندێ گرفت هات ئاراو، کەواتە ئەو پاون کردنی ئیمامی ئەبوبەکر عومەر و عوسمان کردیانە نکولی نەکرد بەرامبەریان و لەدژیان، خۆی لە خۆیدا ئیجماعی هاوێلان دەگەیهنیت (۲)، ئینبو قودامەش لەمبارەیهو بەسی ئیجماعی کردوو.

هەشتەم: جوهرەکانی خەرجی گشتی لە سەردەمی عوسماندا

۱- ئیمامی عوسمان لەبەیتومالی موسلمانان هیچ شتیک وەرناگرت، چونکە لە ناو هۆزی قورەیشدا مال و سامانی لە گشتیان زۆتر بوو، لە هەموویان گورجو گوژتر بوو لەبازرگانیداو خێرو سەدەقە دەدا بە دەوروپەرەکە لە مالی تایبەتی خۆی.

۲- موچەدان بە والییەکان بەپێی پلەکانیان لە بەیتومال:

لە سەردەمی ئیمامی عوسماندا خەلافەتی ئیسلامی دابەش کرابوو بۆ چەند ویلايەتیک، هەر ویلايەتیکیش والییەکی بۆ دانرابوو، بە گوێرە پلە خۆی موچە پێ

^۱ نظام الخلافة في الفكر الاسلامي، د. مصطفى حلمی (ص ۷۸).

^۲ نظام الاراض في صدر الدولة الاسلامية (ص ۱۶۹).

ده دراو کاروباری ویلايه ته که ش ده قاو دهق له چوارچیوهی نه حکامه کانی شریعه تی نیسلامدا قه تیسی کرابوو، نه گهر خلیفه نوینهری نه ناردايه بۆ داهاتی ویلايه ته کان، ده بو نه هلی باجو و ده رامهت چاودیری سه رچاوه کانی ویلايه ت بکات، داهاته کانیش سه رانه و مولکانه و زه کات و ده یه کی بازرگانی و.. هتد، بوو که له نه نجامدا خه رج ده کرا بۆ کاروباری ویلايه ته کان و زیاده که شی بۆ به یتومالی موسلمانان له مه دینه، په وانه ده کرا ته نها زه کات نه بیّت که له ده وه له مه نده کان و هرده گیراو ده درا به هه ژاره کانی ویلايه ته که^(۱).

۳- موچه ی سه ربازه کان به گویره ی پله و پایه یان.

به یتومال موچه ی سه ربازه موجهیده کانی به پیتی پله کانیان ده داو له ده سته که وتی جیهادیش پشکی دیاریکراوی ده دانی و به هه مان شیوه سه ربازی ویلايه ته کانیش موچه یان بۆ برابووه، بۆ نمونه ئیمامی عوسمان، نوسراویکی نارد بۆ سه ربازه موجهیده کانی میسرو بۆ عه بدوللای کوری سه عدی والی میسر نوسراوه که شی نه مه بوو "چاک ده زانم سه ربازه کانی نه سه که نده ریه چۆن رۆمه کان تا ئیستا دوچار په یانیان شکاندوه به رویاندا، وریای نه سه که نده ریه بن زۆر به توندوتۆلی ناگاداری بن موچه و بۆ یویان به دلی خو یان به درئ و ئیسراحه تیان پی بده، با واجبه کانیان له شه ش مانگ تینه په پی"^(۲).

۴- خه رچی گشتیی بۆ حه جکردن له به یتومال

خه رچی گشتیی له سه رده می عوسماندا بۆ حاجیان و کرینی پۆشاکي که عبه له قوماش و (قیباطي) قوماشی که له که تان، چنراوی میسره^(۳).

۵- بوجه ی نۆزه نکرده و ی بینای مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ، ئیمامی عوسمان گفتوگۆی کرد له گه ل خه لکدا له سه رته ی خه لافه تیدا بۆ نۆزه نکردن و فراوانکردنی مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ که ته نگ و ترش بوو، به تایبه تی له نویژی هه یینیدا به بۆنه ی فتوحات و زۆربوونی خه لافه ته وه چیگه ی نه مابوو، شاری مه دینه ش گه وره و

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۳۰).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۰).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۴۰ - ۱۴۱).

که‌له که بووه، یه که مجار له سهر روخانی مزگه‌وت و به‌رین کردنی نیمامی عوسمان نوژیی نیوه‌وژی کرد بۆ خه‌لکی، پاشان چووه سهر مینه‌به‌ره که و سوپاس و ستایشی خودای کردو پاشان فرموی: "ئه‌ی خه‌لکینه من ده‌مه‌وی مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بروخیتم و گه‌وره‌ی بکه‌م، شایه‌تم بیستومه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو" هه‌ر که سی مزگه‌وتی دروست بکات خودای گه‌وره له به‌ه‌شتدا مالیکی بۆ دروست ده‌کات" پیش منیش پیشه‌واکانی تر له‌م جۆره کاره‌دا ده‌ستپیش‌خه‌رییان کردووه، ئه‌م مزگه‌وته‌یان زیادو فراوان کردووه، که نیمامی عومه‌ره، راویژم به‌ئه‌ه‌لی ره‌نیش کردووه هه‌ر هه‌موویان یه‌که‌ه‌نگو کۆکن له‌سهر رووخاندنو نۆژه‌نکردنه‌وو فراوان‌کردنی ئه‌م مزگه‌وته"، خه‌لکه‌کش به‌جاری ده‌ستخۆشییان لی کردو دعای خیریان بۆ کرد که رۆژ بویه‌وه کریکاره‌کانی بانگ کردو ده‌ستی پێ‌کردو خودی خۆشی له‌گه‌لیاندا بوو^(۱).

۶- له‌ به‌یتومال بریک پاره‌ی ته‌رخان کرد بۆ فراوان‌کردنی مزگه‌وتی که‌عبه‌.

مزگه‌وتی که‌عبه‌ له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دروست‌کرا‌بوو به‌لام بی ده‌رفه‌ت بوو په‌نایه‌کی به‌رته‌سکی هه‌بوو خه‌لکی نوژییان تیا ده‌کرد، له‌ سه‌رده‌می نیمامی نه‌بویه‌کردا مزگه‌وت هه‌روا مایه‌وه، له‌ سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ریشدا هه‌ستا مزگه‌وته‌که‌ی فراوان کردو بریک زه‌وی کړی له‌ده‌وره‌به‌ری که‌عبه‌و پاک‌ی کرده‌وه‌و خسته‌یه سه‌ری و کوئه دیواریکی کرد به‌هه‌رچوار لایداو گله‌وییکی رۆشنی تی خست بۆ شه‌وانی نوژی‌خوینه‌کان، به‌لام مزگه‌وته‌که‌ له‌چاو حاجیه‌کاندا ته‌سک و به‌رته‌نگ بوو به‌تایبه‌ت دوا‌ی فتوحاتی ئیسلامی و فراوان‌بوونی قه‌له‌مه‌ره‌وی خه‌لافه‌ت، خه‌لکی موسلمان پۆل پۆل ده‌هاتنه که‌عبه‌ بۆ به‌جیه‌نانی فه‌رزی هه‌ج، دووباره مزگه‌وت به‌رته‌سک بویه‌وه له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا، ئه‌ویش هه‌ستا به‌خسته‌که‌ی نیمامی عومه‌ر پرکه‌یه‌که زه‌وی خسته سه‌ری و که‌عبه‌ی به‌رین کردو به‌کوئه دیواریک چواره‌وری گرت به‌ئه‌ندازه‌ی به‌رزی بالای پیاویک^(۲)، هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ والیه‌یه‌کان مزگه‌وتیان له‌ویلایه‌ته‌کانی خۆیاندا

^۱ البداية والنهاية (۸۰/۷).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۰/۵).

فراوان ده کردو له بهیتومال مه سروفيان ده کيشا، بۆ نمونه مزگه وتی (تهرپه جه) يان دروستکردو مزگه وتی (نيسته خر) يان دروست کرد له فتوحاتی مه شريقد^(۱).

۷- پاره دان بۆ دروستکردنی يه کهم پاپۆری دهريایی.

بهیتومال پشکيکی ته رخان کرد بۆ دروستکردنی يه کهم مين پاپۆری دهريایی له سهرده می ئيمامي عوسماندا، له مهولا باسی نهو پاپۆره ده که مين چ رۆلتيکی هه بووه له فتوحاتی ئيسلاميدا^(۲).

۸- پاره دان بۆ گۆرپینی که نارئ له شوعه ييه وه بۆ جدده

له سالی (۲۶) ی کۆچی نه هلی مه که که قسه يان کرد له گه ل ئيمامي عوسمان له باره ی گۆرپینی دهشت و که ناری شوعه ييه وه که نارتيکی کۆنی مه که که يه له سهرده می نه فاميه وه بۆ که ناری جدده که ئیستا هه يه، ئيمامي عوسمان چو بۆ جدده و شوينه که ی بينی و فه رماني کرد که ناره که بگۆرن، هه تا چوه ناو ده ریا که و خۆی لی شۆردو فه رموی نه م ناوه پيرۆزه هه مووتان بچه ناوی و مه له ی تيا بکه ن، به لām با ده رپی کورتتان له پيدا بيت، پاشان به رپيگه ی عه سه فاندا له جدده وه ده رچو به ره و مه دينه، خه لکی له و سهرده مه دا وازيان له که ناری شوعه ييه هینا، به لām که ناری جدده هه تا ئیستا به رده وامه و بووه ته به نده رتيک بۆ مه که که ی پيرۆز.

۹- پاره دان بۆ هه لکه ندنی بير بۆ موسلمانان له بهیتومال^(۳)

يه کيکی تر له و ئيشانه ی که بهیتومال پاره ی بۆ سه رف ده کرد، له سهرده می ئيمامي عوسماندا هه لکه ندنی بير بوو بۆ موسلمانان، له مه دينه بيری تهريسيانی هه لکه ند سالی (۳۰) ی کۆچی، کاتيک ئيمامي عوسمان له سه ر قه راغی بيره که دانيشتبوو، مستيله که ی پيغه مبه ر ﷺ له په نجهيدا بوو، داخرا له په نجه ی و که وته ناو بيره که وه، هه رچی ناوی تيدا بوو هه لی گۆزی به لām نه يدۆزيه وه، پاره يه کی زۆری دانا بۆ هه رکه سی بۆی بدۆزتيه وه، خه م په ژايه کی زۆری بۆ هه لکيشا، به لām ناو ميّد بوو مستيله يه کی تری

^۱ السياسة المالية لعثمان (ص ۱۴۷ - ۱۴۸).

^۲ المصدر نفسه (۱۴۸).

^۳ ذوالنورين عثمان بن عفان، حمد رشيد (ص ۲۶).

به‌وینه‌ی ئەو دروست کرد له زیوو (محمد رسول الله) ی لێ هەلکۆڵی و کردیە دەستی، هەتا شەهید کرا، هەر له دەستیای بوو دایه‌که‌ند دواتر نازانریت کێ بردی^(١).

١٠- پارەسەرفکردن بۆ ئامانجە بەرزەکانی ئیسلام

لەورده‌کاری خەرجییە گشتییەکانی بەیتولمال بەشێکی باش پارە‌ی تەرخان کردووه، بۆ ئامانجە هەرە بەرزەکانی ولاتی ئیسلام. سەرەپای ئەو مەسروفاتە‌ی بۆ بە‌رپۆه‌بردنی خەلافەت و بە‌رژە‌هەندبێ گە‌ل خەرج دە‌کرا، له هەمان کاتدا پارە سەرف کراوه بۆ بلا‌وکردنە‌وه‌ی پە‌یامی ئیسلام بۆ بە‌رزرا‌گرتنی ناوی خودا، دوبارە پارە سەرف کراوه بۆ بلا‌وکردنە‌وه‌ی پە‌یامی ئیسلام بۆ بە‌رزرا‌گرتنی ناوی خوداوه پارە سەرف دە‌کرا بۆ دروستکردنی پاپۆ‌رو نۆ‌ژە‌نکردنە‌وه‌ی فراوان کردنی کە‌عبە و ئاوه‌دانکردنە‌وه‌ی کۆ‌مە‌لێ مزگە‌وتی تازه و مۆچە‌دان بە بانگۆ‌یژه‌کان و والییە‌کان و دادوهرە‌کان و سە‌ربازو پۆ‌لیسە‌کانی خەلافەت، هەر‌وه‌ها بۆ قافلە و کاروانی حاجیان و پۆ‌شته‌کردنە‌وه‌ی مزگە‌وتی کە‌عبە، کە روگە‌ی ئیسلامو پارە‌ی دە‌دا بۆ کە‌ندنی بیرو بۆ نیشته‌جێ‌بو‌ان و پێ‌ی‌واران هەتا لێ‌ی بە‌هەرە‌مە‌ند بن، ئە‌م مە‌سروفاتە گشتییانە‌ش لە‌دهاتای زە‌کات و پێ‌نج یە‌کی دە‌ستکە‌وتی جە‌نگ دە‌رده‌هات، هەر‌یە‌م دە‌ستورە مۆ‌جە‌ی ب‌رێ‌بو‌وه و بۆ چینه‌ لا‌وا‌زە‌کانی کۆ‌مە‌لگا وە‌کو (هە‌ژاران، بێ‌نه‌وایان، هە‌تیوان، غە‌ریب و رێ‌ی‌واران، کۆ‌یله‌کان)^(٢).

نۆ‌یه‌م: بە‌رده‌وام‌بوون لە‌سەر بە‌رنامە‌ی بە‌خشیش و بە‌خشین

دریژه‌دان بە نێ‌زامی بە‌خشین و لە‌سەر‌ده‌می ئی‌مامی عوسماندا بە‌رده‌وام‌بوو وە‌کو سەر‌ده‌می ئی‌مامی عومەر، زۆ‌ر بایە‌خی دە‌دا بە‌و کە‌سانە‌ی کە دە‌ست‌پێ‌ش‌خە‌ریان کرد‌بوو له موس‌لمان‌بو‌وندا و کرد‌بووی بە‌ بناغە‌یە‌ک بۆ مۆ‌چو بە‌خشیشیان لە‌مبارە‌یە‌وه نووسی بۆ والییە‌کە‌ی کوفە و فە‌رموی "دوای سو‌پاسی خودای گە‌وره‌و سە‌ل‌ه‌وات لە‌سەر گیانی پێ‌غە‌مبەر ﷺ، ئە‌و خە‌لکە‌ی کە زوتر موس‌لمان بو‌وه دە‌ست پێ‌ش‌خە‌ریان کرد‌وه‌و بۆ‌نه‌ته پێ‌شینانی ئە‌م دینە‌و شارو شو‌ینه‌کانیان پێ‌ رزگار کراوه رێ‌زی تایبە‌تیان هە‌یه، وریایان بە‌ ئە‌وانە‌ی ئی‌ستا بە‌ هۆ‌ی ئە‌وانە‌وه هات‌نه بە‌رهە‌م و

^١ البداية والنهاية (١٦١/٧).

^٢ السياسة المالية لعثمان (ص ١٥٠).

شوینکهوتەى ئەوانن جگە لەو کەسانەى کە کەمتەرخەمییان کردووە و نەركى ئىسلامیان جێبەجێ نەکردووە، ھەر یەکیان لە شوینى گونجاوى خۆیاندا دابنێ و بۆیوى خۆیان بەدرى بە گوێرەى نىسبى خۆیان، باش بزانه زانیاریت لە بارەى خەلکەوہ دەتگەيەنیتە دادپەرورەى"^(۱).

کاتى فتوحاتى ئىسلام بەرفراوان بوو سەرچاوەى دارایی خەلافەت زۆرو زەوەندبوو، ئەمە وای کرد ئىمامى عوسمان خەزینەو گیرفانى بۆ دروست کردو بوو ھۆى زیادکردنى موچەو بۆیوى موحاھیدەکانو بۆ ھەر یەکیکیان سەد درھەمى دەدا، ئىمامى عوسمان یەكەمین خەلیفە بەخشش و موچەى خەلکى زیاد کردو بوو سوننەتێك بۆ خەلیفەکانى پاش خۆى"^(۲).

ھەسەن دەلى "شاھەتى ئەوہم جار دەرئىكى ئىمامى عوسمان جارى ئەدا ئەبوت: ئەى خەلکینە وەرن جل و پۇشاکى خۆتان بەرن، خەلکیش چون بەرگو پۇشاکیان ھینا، پاشان جاریداو وتى: خۆراکێكى بيشومار ھەلژابوو خیراتیكى فرەى کەلەكە بوو ھەلدرابوو، ھىچ مۇسڵمانى لەو خەلافەتەدا نەتەرسا لە مۇسڵمانىكى تر، چونکە ئىمامى عوسمان دالەدەر و سەرخەرى خەلک بوو، زۆر گرنگى دەدا بە پاسەوانى و چاودێرى فەرمانى دەکرد بەسەر لەشکرەکان، موچەو خۆراک و پێزلىنان بەدەن بە موحاھیدە ئىشکگرو پاسەوانەکان"^(۳).

دەيەم: شوینەراوى خەرمانى دارایی لەسەر ژيانى کۆمەلایەتى و ئابوورى

لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا باجو دەرەمەت زۆربوو، لەھەموو لایەكەوہ مال و سامان دەھاتە بەردەستیان، ئەویش ھەستا گەنجینەى بۆ دروست کرد، ئەم خەزینەيە کاریگەرى ھەبوو لەسەر رەوتى کۆمەلایەتى و ئابوورى، لەئەبى ئىسحاقەوہ ھاتووہ کە باواى داویەتى بە لای ئىمامى عوسماندا پێى فەرمووہ یا شیخ چەند سەر خێزانى؟ ئەویش وتیەتى ئەوئەندە کەسین، فەرمويەتى ئیمە بۆ تۆ پانزەمان داناوہ یەعنى ھەزارو پینج سەد درھەم، بۆ منداڵەکانیش یەكى سەد درھەم.

^۱ تاریخ الطبري (۵/ ۲۸۰).

^۲ تاریخ الطبري (۵/ ۲۴۵).

^۳ فتوح مصر (ص ۱۹۲).

له موحه مەدی کۆری هیلالی مەدینییه وه هاتووه دەلتی "باوکم بۆی باسکردم ئەویش
 لەنەنکمه وه وەری گرتبوو که نەنکم هاتۆچۆی مالتی نیمامی عوسمانی دەکرد، ماوه یەک
 نەنکم نەچوو بۆ مالتی نیمامی عوسمان، وتبووی بە خێزانە کەمی، ئەری فلان کەس دیار
 نییه، خێزانە کەشی وتبووی ئەمشەو کۆپینکی بووه، نەنکم دەلتی پەنجای درهەم و
 شەقیقە یەکی بۆ ناردم (جلو بەرگی منداڵانە)، فەرمووی ئەمە بەخششی منداڵە کەتەو
 ئەوەش جلو بەرگیەتی، کە سالتی تێپەراند بە شەکەمی دەکەین بەسەد درهەم^(۱)، وەکو
 ئەو ژن و منداڵانەمی له مەدینەدا موچه و پۆشاکمان بۆ داوین کردوون"^(۲).

کاتێ موگینی کۆری عەمری هیلالی کە سەر لەشکریبوو هەستا بە موچه دان بۆ ئەو
 سوپایەمی کە هاو دەستی و هاو پێ بوون ژمارەشیان چوار هەزار سەرباز بوو، بۆ
 هەریەکیان چوار هەزار درهەمی پێدان وەکو هاندان و دەستخۆشی کردنیان، عەبدوللای
 کۆری عامر کە والی بەصرە بوو، ئەم پرە پارە یەمی بە زۆر زانی بۆیە هەوالی گەیانده
 نیمامی عوسمان، ئەویش پێگەی داو پێی خۆشبوو، وتی: "هەر کۆمەکی له پێناوی
 خوای گەورەدا بێت دروستەو باشە"^(۳).

نیمامی عوسمان هەستا موچهی موچاھیدە شەھیدەکانی کردە میراتی شەھیدانە، بۆ
 کچ و خیزانەکانیان، زوپیتری کۆری عەوام وتی بە نیمامی عوسمان عەبدوللای کۆری
 مەسعود شەھید بووه، موچه کەیم بەدەری بۆ منداڵەکانی، ئەوان پێویستیان بە
 بەیتو مالە و ئاتاجن پێی ئەویش پانزە هەزاری پێدا، لەگەڵ ئەم کارەشدا بزوتنەوێ
 کشتوکالی و پیشەسازی لەم سەردەمەدا چوست و چالاک بوو بە هۆی ئەو نازو نیعمەتە
 زۆرەمی کە خودای گەورە رشتبووی بەسەر موسلماناندا لەئەنجامی فتوحاتی ولاتانی تر،
 موسلمانان بە گشتی و شاری مەدینە بە تاییەتی خۆشگوزەرانی و ئاوەدانییان
 تێکەوتبوو باجو دەرامەتیکی نەختینەمی شارەکانی بەرکەوتبوو کە نیو دەوورگەمی
 عەرەبی پیشتر بە خۆیەوه نەیدیبوو، لەمەش زیاتر موسلمانان دەرکیان بە ژیارو

^۱ الادارة العسكرية (۲/۷۶۸).

^۲ الطبقات (۳/۲۹۸).

^۳ الاوائل للعکریة (۲/۲۶، ۲۷).

شارستانییه تی گهلانی تر کردوو، نه‌دازه‌یه کی باشیان لی قۆسته‌وه به تایبته له‌سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا به شیوه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌ل وه‌ریان گرت، ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌هاوه‌لان کۆشک و هه‌وارگه‌ی گه‌وره‌یان دروست کرد، نه‌و که‌سانه‌ش که ماندو‌بوون له‌بنیاتنانی ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی و نابووری ولاتی نی‌سلامدا پشکیان هه‌بوو له‌داهاتی بوجه‌ی نی‌سلامدا^(۱).

یازده‌یه‌م: نیمامی عوسمان و به‌خششی به‌یتولمال و که‌سوکاره‌که‌ی

له‌لایه‌ن بی سهر و به‌ره‌کانه‌وه به‌تایبته خه‌وارچه‌کان، نیمامی عوسمان به‌وه تۆمه‌تبار ده‌کرا که له‌به‌یتولمال زیاده‌روی ده‌کات و زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری به‌خزمه‌کانی ده‌دات، نه‌م تۆمه‌ته‌بوو به‌هه‌لمه‌تیکی پروپاگه‌نده‌و به‌سه‌رۆکایه‌تی سه‌به‌نی و شیعه‌رافزیه‌کان که دوژمنی نیمامی عوسمان بوون پشتگیری لی کراو به‌شینه‌یی نه‌م تۆمه‌ته‌دزی کرده‌ناو میژووی نی‌سلام و هه‌رچه‌ند قسه‌یه‌کی بی سهر و به‌رو درۆیه هه‌ندی له‌میژوون و نوسان و بیرمه‌ندان به‌راست وه‌ریان گرتوو. چونکه شه‌ری واته‌و وات بوو دژی نیمامی عه‌سمان نه‌وه‌ی که چه‌سپاوه ده‌باره‌ی موچه‌و به‌خششی عوسمان بۆ خزمه‌کانی نه‌م کارانه‌یه که به‌ (بیاوچاکی ده‌ژمیتری نه‌ک به‌گری کاری).

۱- نیمامی عوسمان سه‌رمایه‌و سامانیکی بی شوماری هه‌بوو کردبوویه نامرازی شیرازه‌ی خزمایه‌تی و که‌سوکاره‌که‌ی بی ده‌ه‌سانده‌وه‌و خه‌لاتی جۆراو جۆری ده‌دانی، به‌لام خراپه‌کیله‌کان رقیان لی هه‌لده‌گرت و بوه‌تانیان بۆ ده‌کردو ده‌یان وت: گشت پاره‌ی به‌یتولمال ته‌خشان و په‌خشان پیده‌کات، نیمامی عوسمانیش له‌هه‌لو‌یستی‌کدا وه‌لامی دانه‌وه‌و وتی "من که‌سوکاری خۆم خۆش ده‌ویت و خه‌لاتیان ده‌که‌م، خۆشه‌ویستی من بۆ خزماتم هه‌رگیز وام لیناکات، هاوسۆزیان بم له‌زولمداو ده‌مارگیریم بۆیان به‌لکو من نه‌و مافانه‌یان ده‌گرمه نه‌ستۆ که ده‌که‌ویته سه‌رم.. به‌خشش و موچه‌که‌یشم له‌مالی هه‌لالی خۆم ده‌رده‌که‌م ته‌یانه‌می و مال و سامانی هیچ موسلمانن بۆ خۆم که‌سوکارم به‌هه‌لال نازام، هه‌روه‌کو جاران خه‌لات و به‌خششی عه‌نتیکه له‌سه‌روه‌تی ئاره‌قی نیوچاوانم ده‌به‌خشتم به‌خزماتم وه‌ک له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بویه‌کرو عوممه‌ردا

^۱ الحظارة العربية الإسلامية، د. وضاح الحمد (ص ۱۱۴).

کردومه، من نه مړه له چا جاراند رهلزلو بهرچاوتنگم، نه تانه وې به سر ته مه نياندا
تيپه ږم ته مېم به سر بچي و مال و دارايي خوم به جي بيلم و به شي خزمانی لي
نه دم؟^(۱)

لارو لاساره کان هرچی بزائن له تومت و بوھتان وتیان و کردیان، به راستی نیمامی
عوسمان زه وې و سامانی خوی دابه شده کرد به سر به نی تومیو و سهرتا له نه و کانی نه بی
عاصوه دهستی پی ده کرد و یه کی ده هزار پیندان، پاشان دهیدا به پیاه و کانی خیل
حه که م نه مانه سد هزاریان بهرکه وت، پاشان دهیدا به نه و کانی خوی و به شی به نی
عاص و به نی عه یص و به نی حه ربی دیاری کردبو^(۲)، نه دم ده قانه و غهیری نه مانه ش له و
قسانه ی که راست و دروستن له باسی فزلی تیروپری نیمامی عوسماندا به لگهن،
به ربه رچدانه وې نه واته واته ی هله ده به سترا، گوايه له به بیتومال نیسرافی کردو و و زوری
بو خوی و خزمه کانی خه رج کردو و کوشکی پی دروست کردو و نه مانه هه موویان
حیکایه تی بی ره شمو له قاون نه و که سه ی بوی هله به ستو و زوری بی هله رشتو و،
ناشکرایه نیمامی عوسمان به ری و خاوینه له و تومتانه ی دهیده نه پالی، نیب و ته ییه
ده فموی "به شی خزمدان لای هه نندی له شه رزانه کان کاریکی په سنده و به باشی
ده زانن، چونکه که سوکاری نیمامن وه که سه ن و نه بوسه ورتویانه، هه روه که پیغه مبه ر
ﷺ به شی خزمه کانی خوی دده به حوکی نه وې که پیغه مبه ر ﷺ حاکمی ولاته و
خزمه کانی خاوه ن ریزو حورمه ت بوون، له ژیا نی پیغه مبه ردا ﷺ له دوی وه فات
کردنی شی هه ر به ریزبوون، لای خه لیفه کانی پاش خوی، چونکه سه رختنی خه لیفه و
خو کردنه قوریانی ده سه لاتی زیاترو زیاتر که سوکاره که ی ده ی کات هه تا خه لکی تر".

نیب ته ییه ده لی "تی کرای نه وانه ی فرمان په ویان کردو و دوی نیمامی عومه ر
هه ندی له خزمانی خویان خلالت کردو و یان به پله و پایه یان به مال و سامان". ده لی
"نه وې که نیمامی عوسمان ده ییه خشی له مال و دارایی له روانگی سی هوکاره و بو،
یه که م خوی کریکاری به بیتومال بو، کریکاریش هه رچند ده و له مهن د بیت به شی خوی

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۶/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۵۶/۵).

هەر ده‌که‌وی، دووهم خزمی نزیکى نیمامی خه‌لافه‌ت بوون، سییه‌م خزمانی نیمامی عوسمان زۆرو فره‌بوون، وه‌کو هۆزی نه‌بویه‌کرو عومهر که‌م نه‌بوون بۆیه‌ ده‌بوو موچه‌و ده‌سه‌لاتیان بداتى له‌وان زیاتر، نه‌گهر نیمامی عوسمان کارى واشى کردیته‌ به‌لگه‌ی دروستی خۆی هه‌یه^(۱).

۲- له‌ میژووی ته‌به‌ریدا هاتوه، که نیمامی عوسمان فره‌مانیداوه‌ عه‌بدوللای کورێ سه‌عه‌دی کورێ نه‌بی سه‌رح له‌ میسر بگه‌رپه‌ته‌وه‌و به‌چى بۆ رزگارکردنی تونس، پێی فره‌موو نه‌گهر خودای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی تۆ نه‌فریقای رزگار کرد هه‌رچی ده‌ستکه‌وتتان هه‌بوو یه‌ک له‌ پێنجی دیاری بیته‌ بۆ تۆ، نه‌ویش به‌ خۆی و سوپاکه‌یه‌وه‌ ده‌رچوو تا خاکی میسریان بری و دزه‌یان کرده‌ خاکی نه‌فریقاو رزگاریان کرد به‌ ده‌شت و چیاوه‌، ده‌ستکه‌وته‌که‌یان دابه‌ش کرد به‌سه‌ر موجاهیده‌کانداو یه‌ک له‌پێنجیان دا به‌ عه‌بدوللای چوار له‌ پێنجی نارد بۆ نیمامی عوسمان به‌ (ئین و وه‌تیمه‌ نه‌زریدا)، که‌سیکی تری له‌گه‌لدا بوو که‌ گه‌یشته‌ لای نیمام شکاتی کرد له‌ عه‌بدوللای که‌ نه‌وه‌نده‌و نه‌وه‌نده‌ی بردوه‌ بۆ خۆی نه‌ویش پێی وتن "من خۆم پێمداوه‌ نه‌گهر پێتان ناخۆشه‌ ده‌یگه‌رپه‌تمه‌وه‌، وتیان پێمان ناخۆشه‌ نیمامی عوسمان فره‌مانی کرد به‌ عه‌بدوللای بیگه‌رپه‌نیتته‌وه‌ بۆیان نه‌ویش گه‌راندیه‌وه^(۲)"، له‌ سونه‌تدا هاتوه‌ دیاری و خه‌لات بۆ نه‌و که‌سانه‌ی که‌ ماندوو شه‌که‌ت ده‌بن و ناسۆری ده‌چیژن له‌ تیکۆشاندا دروسته^(۳).

۳- هه‌ندێ له‌ پێنج یه‌ک و مه‌رو مالاته‌ مایه‌وه‌ له‌ رزگارکردنی نه‌فریقادا، نه‌و که‌لویه‌لانه‌ به‌ نا‌په‌حه‌ت ده‌گوازایه‌وه‌ بۆ شارى مه‌دینه‌ بۆیه‌ مه‌روان به‌سه‌د هه‌زار دره‌م کړی به‌ پارهی کاش، به‌لام هه‌ندێ هه‌ر مایه‌وه‌، مه‌روان به‌ر له‌گشتی رۆشت مژده‌ی رزگارکردنی دا به‌ نیمامی عوسمان و نه‌وکات موسلمانان له‌کاتیکی زۆر ناسک و ترسو دله‌راویدا بوون، ناخۆغه‌زای نه‌فریقا چۆن ده‌بی، نیمامی عوسمان نه‌و به‌شه‌ که‌لویه‌لانه‌ی که‌ مابوو به‌ مژدانه‌ به‌خشی به‌ مه‌روان، که‌واته‌ نیمام بۆی هه‌یه‌ مژدانه‌ی مژده‌هێن بدات

^۱ منهاج السنة (۱۸۷/۳، ۱۸۸).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۳/۵).

^۳ فصل الخطاب فی مواقف الاصحاب (ص ۸۴).

به ئەندازەى ماندوووبوونو جوۆرى مژوده كه، تەنيا ئەم جوۆره به خششانە راستە لەسیرهى ئىمامى عوسماندا به تاييەت بۆ مەروان ئەوهى كه دەلێن پێنجيه كى ئەفريقاى داوه به مەروان درۆيه^(١)، بەلێ ئىمامى عوسمان سۆزو بەزهى زۆر بووه بۆ كه سوكارى، بەلام واى لى نەكردوه گزى بكات و حەرام خۆرى و گەندەلێ بكات، هەر لەبارەى داراييه وه جگه لەم قەسيەش چەندەها درۆى شاخدارو پرۆپوچيان خزاندووه تە پەرتوكە ميژووييه كانەوه هەمووشى دەست هەلبەستى سەبەنى و شيعە رافزيبە كانى لەپشتەوه بووه.

ژياننامەى ئىمامى عوسمان سەبارەت بە خزمە كانى ميهربان بووه، ئەو فەرموودهيهى خوداى گەورەى جيبه جى كردووه كه دەفەرمويەت "قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ وَمَن يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ" (الشورى: ٢٣). وهك دەفەرمويەت (وَأَتِذَا الْقُرْبَىٰ حَقُّهُ)، هەروەها لاسايى پيڤەمبەر ﷺ كردووه تەوهو سیرهى ئەو جيبه جى كردووه هيج كه سيكى تر ئەوهندەى عوسمان شارەزاي ئاكارو گوڤتارى پيڤەمبەر ﷺ نەبووه، بۆيه زۆر تەمسيلي ئەوهى كردووه، هيج كه سى له خەلكى زەمانى خۆى به ئەندازەى ئەو شارەزاي فيقهو شەرع نەبووه، كه خزمان مافى چييان هەيه، ئىمامى عوسمان ديويه تى كه پيڤەمبەر ﷺ به شيكى واى دا به عەباسى مامى به هيج كه سيكى ترى نەدا، ئىمامى عەلى كه نامۆزاي بوو، كردى به كار بە دەست، كهواتە دەبى دەرس له پيڤەمبەر ﷺ وەر بگيرين، چونكه باشترين پيشەنگە بۆ سەرجهەم موسلمانان^(٢).

ئيبنو كەسیر دەلێ "ئىمامى عوسمان پياوێكى ئاكار بەرزو خاوەن شەرميكي زۆر بووه و سەخيه كى به ليشاويو لەبەر خاترى خوداى گەورە سۆزى خزمایەتى زۆر بووه و هەموو جارى بەشى داوون بۆ ئەوهى بەلەزەتى ئەم دونيا رەوتە نيبە دلێان راگیر بكات و مەيليان بچۆش بۆ ژيانى قیامەت و ئەوهندە را نەكەن به دواى دونيادا". هەروەك پيڤەمبەر ﷺ بەشى خەلكانىكى دەداو وازى له كهسانىكى تر دەهینا به بۆنەى ئەو ئيمانە پتەوهى كه لەدلێياندا جیگیر بووه، به هۆى ئەم رەوشتانەوه خەلكانىك

^١ المصدر نفسه.

^٢ البداية والنهاية (٧/ ٢٠١).

ره‌خنه‌وگا زنده‌يان ده‌گرتۀ نيمامي عوسمان وه‌كو. خه‌واريجه‌كان ره‌خنه‌يان گرت له پيغهمبهر ﷺ^(۱).

له جابري كورپي عه‌بدوللاوه هاتووه ده‌لئ "جاريكيان پيغهمبهر ﷺ له جوعرازيه ده‌ستكه‌وتی دابه‌ش ده‌کرد، له پرېكدا پياويك پيی وت دادوه‌ريه له‌خودا بترسه، پيغهمبهریش ﷺ فهرموی: قور به‌سهرت گهر من دادوهر نه‌بم"^(۲)، له‌سۆنگه‌ی نهم به‌لگانه‌وه نيمامي عوسمان پاساوی خزم و دۆسته‌كه‌ی خۆی ده‌هينايه‌وه و نهم و ته‌يه‌شي دركاند لای ده‌سته‌ی راويژكاران، وتی "هه‌والی خۆم و ده‌سه‌لآته‌كه‌متان ده‌ده‌مى هه‌ردوو خه‌ليفه‌كه‌ی پيش من له‌خويان و كه‌سوكاريان ده‌بچري بۆ ره‌زامه‌ندی خودای گه‌وره‌و، پيغهمبهریش ﷺ به‌شي خزمه‌كاني ده‌دا، من خۆم له‌ ناو هۆزی عه‌يله‌دا بووم بژيوتيان نه‌بوو هه‌ژار بوون ده‌ستم لى درپونه‌ته‌وه و شتيكى پيويستم داوه پييان نه‌گهر نه‌زانن هه‌لهم كردووه بيگه‌رپيننه‌وه"^(۳)، نيين و ته‌يميه‌ ره‌دی نه‌وانه ده‌داته‌وه كه نيمامي عوسمان تۆمه‌تبار ده‌كهن، كه زياده‌و به‌خششي داوه به كه‌سوكارى له‌به‌يتومال، ده‌لئ "وتويانه له‌به‌يتومال سامانيكى زۆرى به‌خشيوه به‌ خزمانى ته‌نانه‌ت چوارسه‌د هه‌زار دينارى داوه به‌ چواركه‌سى قوره‌يش كه زاواى بوون، ده هه‌زار هه‌زار دينارى داوه به مه‌روان، ئاده‌ی به‌لگه‌يه‌كى راست و دروست پينن و راستيه‌كه‌مان نيشان به‌دن".

به‌لئ نيمامي عوسمان به‌خشنده بووه بۆ خزم و بيگانه‌و سه‌رجه‌م موسلمانان، چاكه‌خواز بووه، به‌لام نهم ژمارانه پيويستيان به ده‌قيكى چه‌سپاو هه‌يه، پاشان دووباره ده‌لئ "نه‌مانه درۆى ناشكران، نه عوسمان و نه هه‌چ خه‌ليفه‌يه‌كى راشيدین نه‌وه‌نده پاره‌يان نه‌داوه به هه‌چ كه‌س"^(۴).

^۱ المصدر نفسه.

^۲ البخاري - كتاب فرض الخمس.

^۳ الطبقات الكبرى (۶۴/۳).

^۴ منهاج السنة (۱۹۰/۳).

باسی دووم: دوزگای داوهری و هندی هه ئهینجانی فیهی

سهردهمی زین نورهین به درێژه پێدانی سهردهمی پێغه مبه‌ر ﷺ ده ژمیردری که جی نشینتیکی هیممەت به‌رزو دره‌شاهه بووه و ژور پابه‌ندی ژیاننامه‌ی پێغه مبه‌ر ﷺ بووه، سهردهمی راشیدین سهردهمی گشتگیر بوو، به‌لام داموده‌زگای داوهری تایبەت بووه به داوهرییانه‌ی که له‌سهردهمی پێغه مبه‌ردا ﷺ کراوه، له‌گه‌ل هه‌موو به‌ندو بره‌گه‌کانیدا و گشت ره‌هه‌نده‌کانی جێبه‌جێ کراوه و ده‌ق و چه‌مه‌که‌کانی پیاده کراوه، گرنگی سهردهمی راشیدین له‌رووی داوهریه‌وه له‌کاره‌ به‌ره‌تیه‌کاندا ده‌رکه‌وتوو بوو، وه‌کو:

- ۱- پارێزگاری کردن له‌و به‌ندو بره‌گانه‌ی که سهردهمی پێغه مبه‌ر ﷺ له‌رووی داوهریه‌وه کاری پێ کراوه شوین پێ هه‌لگریان بوو، په‌یه‌ه‌ست بوو پێیان‌ه‌وه.
- ۲- دانانی لیژنه‌یه‌کی داوهری بۆ پته‌وکردنی پایه‌کانی خه‌لافه‌ت که ولات فراوان بووه و رووبه‌ری تازه‌گه‌ری و نوێکاری جو‌راو جو‌ر بۆته‌وه^(۱).

ئیمامی عومەر به‌ یارمه‌تی خودای گه‌وره‌و بلیمه‌تی له‌بن نه‌هاتوویی، توانی ده‌زگا دادوهریه‌کانی خه‌لافه‌ت گه‌شه‌ پێ بدات و زیادی کات و پێساو به‌نه‌مای بۆ دابنیت، ئیمامی عوسمانیش سودی زۆری لی وهرگرت له‌دامه‌زراندنی دادوهری دیاری کردنی موچه‌و پسپۆریان له‌بواره‌ قه‌زایه‌کاندا و ده‌ستنیشانکردنی دادوهری ئه‌رکه‌کانی و ناوبردنی ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی قازی حوکه‌می پێده‌کات به‌ پێی به‌لگه‌کان، وه‌کو چۆن پێشتر ده‌زگا دادوهریه‌کانی سهردهمی ئه‌بویه‌که‌و عومەر هه‌لسوکه‌وتیان ده‌کرد بۆ ئه‌م سهردهمه‌ عوسمانیه‌ش که‌لکی لی وهرده‌گیرا، ئه‌و ده‌مه‌ی ئیمامی عوسمان بو به‌ خه‌لیفه‌ داوهره‌کانی مه‌دینه‌ عه‌لی کورپی ئه‌بی تالیب و زه‌یدی کوری سابت و سانییی کورپی زه‌یده، هه‌ندی له‌ لیکنۆله‌وه‌ران ده‌لێن ئیمامی عوسمان هه‌یج کێشه‌یه‌کی قه‌زایی فەرماو‌ش نه‌کردوووه‌ نه‌یه‌شتتوووه‌ سه‌ربه‌خۆ بیت بۆ هه‌یج قازییه‌که‌ وه‌ک سهردهمی ئیمامی عومەر وابوو به‌لکو به‌تایبەت ده‌یروانییه‌ کێشه‌کان و راویژی تیا ده‌کرد له‌گه‌ڵ قازی و هاوه‌له‌کاندا ئه‌گه‌ر هاو‌پا‌بونا‌یه‌ ئیحمزای ده‌کرد، خۆ ئه‌گه‌ر هاو‌پا‌بونا‌یه‌ بۆ

^۱ تاریخ القضاء في الاسلام للزحيلي (ص ۸۳ - ۸۴).

چونكه يانى موتا لا ده كرد، پاشان فرمانى ده كرد بۆ كار هكه، وه همر سى قازيه كهى مهدينه هيشته وه كردنى به راويژكارى ياساى، همر قهيرانىك بهاتايه ته پيش راويژى به خه لكانى ترش ده كرد، هه ندىك وا ده بينن ده قىكى راشكاو نيه كه نيمامى عوسمان قازيه كانى مهدينه نازاد كرديت، به لكو به پىچه وانه وه كردونى به هاوكارى خۆى و دانيشى ناوه به برپاره ياساىيه كانى نيمامى عومهردا، ته نيا چاوى خشان دووه به كۆمه لى پرۆه برپاردا به راويژى نهوانى تر. نيمامى به يهه قى له سوننه كهيدا هيناويه تى كه وه كيخ له باره قازيه كاندا له عه بدولپه همانى كورى سه عده وه وهى گرتوه ده لىت "باپيرم بۆى باس كردم وتى: نيمامى عوسمان ديوه له مزگه وتدا دوو ناكۆك هاتنه لاي، فرموى به يه كيان ههسته برۆ عه ليم بۆ بانگ بكه، بهوى ترى وت ههسته برۆ بانگى ته لحو زوييرو عه بدولپه همان بۆ بكه، هه مويان هاتنو فرموى ئادهى سكالائى خۆتان بكه، پاشان گوڤى لى گرتن وتويژى كرد له گه هاوه لآن، فرموى راويژى بكه به عه لى گهر حوكمه كه هاوسه ننگى حوكمى عه لى بوايه خۆشى واژوى ده كرد، گهر پىچه وانه بوايه تيرامانى تيا ده كردو به بيوه يى كۆتايان پى ده هيتا، نه بىستراوه كه عوسمان كرابيته قازى مهدينه ههتا نهو رۆژهى شه هيد كراوه."

له ميژووى ته به ريدا هاتوه له باسى پۆليسه كانى خه لافه تدا، كه زهيدى كورى سابيت قازيهك بووه له قازيهكان، كهواته زهيدى به قازيه تى هيلالوه تهوه، مۆله تى ياساى پيداوه كه داوه رى كيشهكان بكات، به پىتى نهم دهقهو دهقهكهى پيشوو دهتوانين پارسه ننگى ههردوو كيان بدهينه وه به وهى نيمامى عوسمان قازيه كانى مهدينه لى لا نه بردوو به ركه نارى نه كردوون، هه ندى كيشه ي هه ره مه زنى تايهت كردبوو به خۆى و نهوانى ترى كردبووه راويژى نهوان، ويژاى راويژ كردن به هاوه لآن و خاوه ن راكان⁽¹⁾، ههر به مشيوه يه داوه رى دامه زراند بۆ هه ريژه كانى ترش بۆ نمونه كه عى كورى سورپه ي كرده قازى به صره، هه ندى جارىش داوه رى ده دايه ده ستى واليهه كان، كاتيك كه عى له سه ر كار لا برد به هه مان شيوه يه عى كورى ئومه يه ي كرده والى و قازى سه نعان. ده ركه وتوه هه ندى له واليهه كان خۆيان قازيبان هه لپژاردوووه بۆ شاره كان، ههتا

¹ النظم الاسلاميه (١/٣٧٨).

جەماوەریان پتر بووبی قازیش زیادى کردووه، له نووسینهکانى ئیمامى عوسماندا هاتوو
 نووسیویەتى بۆ والى شارەکان و ئەمیری موحاهیدان که ناتاج و کەلەبەرى موسلمانان پر
 بکەنەوه، لەمەوه بۆمان دەسەلمى که دانانى قازى مافىكى تاييەتى واليیه‌کانەو
 بەکرده‌وایش ئەنجامیان داوه‌و ئەو کەسانەیان دیارى کردووه که سەلیقەى داوهرى
 هەبویت، ئەو سەرده‌مه‌ نامە‌گۆرپنەوه هەبووه‌ لەنیوان قازيیه‌کاندا بۆ چارەسەرى
 کیشە‌کان، هەموویان لەگەڵ ئیمامى عوسماندا نامە‌گۆرپنەوه‌یان هەبووه‌ وەکو خەلیفەى
 خەلافەت^(١).

- ئیبن و عومەر دەستى له داوهرى هەڵدە‌گرت کاتى ئیمامى عوسمان پتتى وت ببە
 قازى له نیوان خە‌لکدا، ئەویش له وە‌لامدا وتى: هەرگیز داوهرى نیوان هیچ دوو کەسى
 ناکەم و ئیمامە‌تى دوو پیاویش ناکەم، ئەى نەتبیس‌تووه‌ پیغە‌مبەر ﷺ چی فەرمووه‌،
 ئیمامى عوسمانیش چاوپۆشى لیکردو وتى: ئەم هە‌واله‌ بە‌کەس نە‌ده‌یت^(٢).

- دروستکردنى خانەى داد بۆ داوهرى کردن، هەندى پەرتوکی میژوویی باسى ئەوه
 دە‌کەن یە‌کێک لە‌شۆینە‌واره‌کانى ئیمامى عوسمان دروستکردنى داد‌گایە‌ک بوو بۆ داوهرى
 کردن، لە‌و ریاویە‌تە‌دا دەرکە‌وتووہ که ئیبن و عە‌ساکیڤ ریاویە‌تى کردووه‌ لە‌ئە‌بى صالحى
 خزمە‌تکارى عە‌باسە‌وه، دە‌لتى: (عە‌باس ناردە‌مى بۆ لای ئیمامى عوسمان بانگى بکەم که
 چووم، لە‌خانەى داد‌گا بوو خە‌ریکی داوهرى بوو)، بە‌پتتى ئەم ریاویە‌تە‌ ئیمامى عوسمان
 یە‌کە‌مین کەس بووه‌ که داد‌گای بۆ داوهرى دروست کردووه‌، چونکە دوو خە‌لیفە‌کەى
 پێشوو له‌ مزگە‌وت دادە‌نیشتن بۆ داوهرى کردن^(٣).

ناودارترین قازيیه‌کانى خيلافه‌تى ئيمامى عوسمان

١- زەيدى كۆڤى سايبىت له شارى مه‌دينه.

٢- ئەبو دەر‌دا له دیمە‌شق.

٣- شوره‌يح له كوفه.

^١ الولاية على البلدان (٩٢/٢).

^٢ مسند امام أحمد رقم (٤٧٥).

^٣ أشهر شاهيد الاسلام (٧٤٠/٤).

۴- ئەبو موسای ئەشعەرى لە بەسرە لە پال و الییه تیپە کەیدا.

۵- کەعبی کۆری سوره لە بەسرە.

۶- ئومامە لە سەنعا.

۷- یەعلای کۆری ئومەیه لە یەمەن.

۸- عوسمانی کۆری قەیس لە میسر^(۱).

وێرایی ئەمانە خەلیفە عوسمان کۆمەڵی حوکمی فێقەیی لە بواری سزادا بەجێ هێشتوو، هەرەها لە بابەت تۆڵەکردنەوه و کەتندان و تەمیی کردن و کۆمەڵی عیبادهت و مامەڵەیی پۆژانە پای (فێقەیی) خۆی بەجێهێشتوو، ئەمانە شوێنەواریکی رون لە فێرگە فێقەییەکاندا، ئەمانەش هەندێ لەو بریارو فەتوایانەیە لە بواری شەرعدا، کە ئیمامی عوسمان لەبارەیانەوه فەرماشتی داوه:

۱- یەکەمین کیشەیهک هاته پێگەی ئیمامی عوسمان کیشەیی کوشتن بوو (قەتل) یەکەم کیشەیهک رووبەرۆی ئیمامی عوسمان بوویوه مەسەلەیی کوشتنی عەبدوللای کۆری ئیمامی عومەر بوو، کە هێرش کردبوو سەر کچەکەیی ئەبی لؤلئو بکوژی ئیمامی عومەر و ئەو کچەیی کوشتبو، کابرای گاوریشی کوشتبو کە ناوی جوفەینەبوو و لە گەڵ هورمزان، واتە ئەم سیانەیی کوشتوو، کە هەر سیانیان هاو دەست و هاو پای ئەبو لؤلئو بکوژی ئیمامی عومەر بوون -خودا باشت دەزانێ-^(۲).

ئیمامی عومەر فەرمانی کرد، عوبەیدوللای زیندانی بکەن هەتا خەلیفەیی دواي خۆی دیت با ئەو حوکم بدات بەسەریا، لەدوايیدا ئیمامی عوسمان کرا بە خەلیفە، یەکەم حوکمی هاته بەردەستی لە بارەیی کوشتارەکەیی عوبەیدوللای بوو (ئیمامی عەلی) وتی: ئەمە دادپەرۆری نییە واز لە عوبەیدوللای بهێنریت فەرمانی کرد بیکۆژن، هەندێ لە موهاجیرین و تیان دوتنی باوکی کۆژراوه ئەمڕۆش کۆرهکەیی بیکۆژن کاریکی دژواره، عەمری کۆری عاص وتی: ئەو ئەمیری ئیمانداران خودای گەوره تۆی لەم رووداوه پاراستوو لەسەر دەمی تۆدا پوینەداوه تۆش خۆتی لی دوورخەرەوه، ئیمامی عوسمان

^۱ عصر الخلافة الراشدة (ص ۱۵۹ - ۱۶۰).

^۲ البداية والنهاية (۷/ ۱۵۴).

ههستا له مالّو سامانی خۆی خۆینی کوژراوه‌کانی بژاردو کێشه‌که‌ی چاره‌سه‌ر کرد، کوژراوه‌کانیش وارسیان نه‌بوو، بۆیه‌ خۆینه‌که‌ درایه‌ به‌یتومالو عوبه‌یدوللای نازاد کرد^(١)، رپوایه‌تیک له‌ته‌به‌ریدا هاتوه‌ که‌ قومازبانێ کورێ هورمزان له‌ عوبه‌یدوللای خۆش بووه‌، له‌ نه‌بی مه‌نصوره‌وه‌ هاتوه‌ ده‌لێ بیستم له‌ قوماز بان باسی کوشتنی باوکی ده‌کرد ده‌یوت کاتێ عه‌جه‌مه‌کان هاتنه‌ شاری مه‌دینه‌ هه‌ندیکیان چونه‌ په‌نای عه‌ره‌به‌کانو مانه‌وه‌ له‌ مه‌دینه‌، جارێک نه‌با لوتلونی فه‌یروزی دای به‌لای باوکمدا خنجه‌ریکی دووسه‌ره‌ی پێ بوو راسانديه‌وه‌ له‌ باوکم، باوکم وتی: له‌م شاره‌ ئارامدا ئهم خنجه‌ره‌ت بۆچییه‌؟ نه‌ویش وتی: خوم پێوه‌ گرتوه‌ له‌و کاته‌دا پیاویکیش ئهم دیمه‌نه‌ی بینێ، پاشان کاتێ درا له‌ ئیمامی عومهر، پیاوه‌که‌ وتی: ئهم خنجه‌ره‌م به‌ هورمزانوه‌ دیوه‌، ئهو داویه‌تی به‌ فه‌یروزی، عوبه‌یدوللایش ملی ناو چو هورمزانێ باوکمی کوشت، کاتێ ئیمامی عوسمان خه‌لافه‌تی گه‌ته‌ ده‌ست بانگی کردم لای خۆی داینام، پاشان وتی: کورێ خۆم ئه‌مه‌ باوکی تۆی کوشتوه‌و تۆش له‌ئێمه‌ نزیکتری بۆ باوکت هه‌سته‌ برۆ بیکۆژه، من هه‌ستام و هه‌موو خه‌لکیش هاوړای من بوون که‌س نکولی نه‌ده‌کرد، ته‌نیا تکایان لێ ده‌کردم داوای عه‌فوێان لێ ده‌کردم، وتم: ئایا بۆ من نییه‌ بیکۆژم، وتیان: به‌لێ، هه‌موویان لۆمه‌ی عوبه‌یدوللایان ده‌کرد، وتم: ئایا پێم لێده‌گرن بیکۆژم؟ وتیان: نه‌خێر، هه‌ر سه‌ره‌زه‌نشتیان ده‌کرد، پاشان عه‌فوم کردو وازم لێ هێنا، هه‌موویان به‌جاری هه‌لیان گرتمو به‌رزیان کردمه‌وه‌، به‌ کۆلی هاوه‌له‌کان گه‌شتمه‌وه‌ مال^(٢)، هه‌یج دژایه‌تییه‌ک نییه‌ له‌ نێوان ئهم دوو رپوایه‌ته‌دا، واته‌ له‌ لایه‌ن واریسه‌وه‌ عه‌فو کراوه‌یان ئیمامی عوسمان خۆینه‌که‌ی داوه‌ به‌ میراته‌گره‌کانی خۆی قومازبات مافی تۆله‌سه‌ندنی هه‌بوو، به‌لام هاوه‌له‌کان تکایان لێ کردو نه‌ویش قبوڵی کردو ئیمامی عوسمانیش خۆینه‌که‌ی بژارد، سه‌ره‌ړای ئه‌مه‌ش خه‌لیفه‌، که‌ ده‌سه‌لاتی یاسایی به‌ده‌سته‌، عوبه‌یدوللای عه‌فو کرد، بێگومان حوکمی خه‌لیفه‌ ده‌خریته‌ پێش حوکمی وارسه‌کان هه‌رچه‌ند عوبه‌یدوللای سه‌رپێچی خه‌لیفه‌ی کردبوو، به‌لام خه‌لیفه‌ عه‌فوی کردو

^١ المصدر نفسه (١٥٤/٧).

^٢ تاريخ الطبري (٢٤٣/٥).

خوینده‌کە‌ی بۆ‌ بژارد، ئە‌م کاره‌ هه‌ڵه‌ی که‌ عوبه‌یدوللا کردی بوو به‌ مایه‌ی دروستکردنی کارێکی دژوار بۆ‌ سەر‌شانی خه‌لافه‌ت، ده‌بوو ئە‌و تۆره‌ بدۆزێته‌وه‌، که‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه‌ به‌ کوشتنی ئیمامی عومهره‌وه‌ له‌ودیه‌ په‌رده‌وه‌ ده‌ستیان هه‌یه‌ له‌م کاره‌ دزیوه‌دا، واته‌ (شه‌هیدکردنی ئیمامی عومهر)، پاشان هاته‌ن سهر چاره‌سهرکردنی کوشتنی جوفه‌ینه‌و که‌چه‌کە‌ی ئە‌با لوتلوتی مه‌جوسی قاتل، هه‌یچکامیان وارسیان نه‌بوو بۆ‌یه‌ حوکم درایه‌ ده‌ستی خه‌لیفه‌، نه‌ویش لی‌بور‌دنی هه‌ل‌بژارد.

به‌ گوێره‌ی په‌یوایه‌ت و سه‌رچاوه‌می‌ژووپییه‌کان ئە‌و خنجه‌ره‌ی ئیمامی عومهری پێ‌ شه‌هید کرا به‌ ده‌ستی هورمزان و جوفه‌ینه‌وه‌ بینه‌راوه‌، دوو هاوه‌ل‌ شایه‌تیان له‌سه‌ر ئە‌م حاڵه‌ته‌ داوه‌ (عه‌بدولپه‌همانی کورێ عه‌وف و عه‌بدولپه‌همانی کورێ ئە‌بویه‌کر) بوون په‌یوایه‌ته‌کە‌ی عه‌بدولپه‌همانی ئە‌بویه‌کر ئە‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی‌ که‌ ئە‌با لوتلوتی فه‌یروزی له‌گه‌ل ئە‌م دوو که‌سه‌دا هه‌ر چه‌په‌چرپیان کردوه‌و ده‌لێ "کاتێ‌ من دام به‌لایاندا ئە‌م خنجه‌ره‌ له‌به‌ینیاندا که‌وته‌ خواره‌وه‌ له‌دوای شه‌هیدکردنی ئیمامی عومهر سه‌یره‌که‌م هه‌ر ئە‌و خنجه‌ره‌یه‌، که‌ من بینیم که‌وته‌ خواره‌وه‌، که‌واته‌ هورمزان و جوفه‌ینه‌ شایانی کوشتن بوون، به‌لام که‌چه‌کە‌ی ئە‌با لوتلوته‌، به‌ هه‌ڵه‌ کوژرا عوبه‌یدوللا وای ده‌زانی ئە‌م که‌چه‌ ده‌ستی له‌م کاره‌دا هه‌یه‌و چه‌کی بۆ‌ باوکی شاردوه‌ته‌وه‌، بینگومان که‌س به‌ قه‌تلی هه‌ڵه‌ ناکوژرێته‌وه‌^(۱).

۲- کوشتنی دزو سه‌رسه‌رییه‌کان

هه‌ندێ‌ گه‌نجی خه‌لکی کوفه‌ له‌ویلایه‌تی وه‌لیدی کورێ عه‌قه‌به‌ نوکه‌ رمیان ده‌دا له‌ئێ‌ین و حوسه‌یمانی خوزاعی و زاماریان کردبوو کۆله‌واریان کردبوو، نه‌ویش به‌ شمشیره‌کە‌ی هه‌سته‌اته‌وه‌ بۆ‌یان کاتێ‌ زانی زۆرن ده‌ستی کردبوو به‌ هات و هاوار ئە‌وانیش وتبوویان: بێ‌ده‌نگه‌ بۆ‌ ئە‌وه‌ سیخو‌ر‌مه‌ت لی‌ ده‌ده‌ین، ترسی شه‌و له‌ گیانت ده‌رب‌جی، ئە‌بی سوره‌یمی خوزاعی هاتبوو به‌سه‌ر ئە‌م دۆخه‌داو سه‌یره‌کا حوسه‌یمان هاوای ده‌کرد ئە‌وانیش له‌داخا کوشتیان خه‌لکی به‌مه‌یان زانی و ده‌وریان دان و گرتنیان، سه‌یرکه‌ن (زوهه‌یری کورێ جوندوبی نه‌زدی و مو‌په‌عی نه‌سه‌دی و شوبه‌یلی کورێ ئە‌بی

^۱ طبقات الکبری (۳/ ۳۵۰، ۳۵۵).

نەزدی و کەسانێکی ترن ئەبی شوریح و کورەکە ی بونە شایەت بەسەریانەو، بۆ چار
 ەسەری ئەم خۆینە وەلید نوسراوێکی نارد بۆ ئیمامی عوسمان ئەویش وتی: بیانکوژە،
 وەلیدیش لەبەر دەرگای کۆشکدا لەرەحەبە کوشتنی.

۳- پیاوێک، بازرگانێکی گوشت بۆ ئەوێ مائەکە ی ببات

ئەمە لە خەلافەتی ئیمامی عوسماندا رویدا و تۆلە کەیشی کوشتنەوێ بکوژە کە بوو
 لە بریدا^(۱).

۴- سزای جادوگەر

لە سەردەمی ئیمامی عوسماندا کەنیزەکی هەفصە ی دایکی موسلمانان جادوی
 کردبوو لە هەفصە و دانێ نا بە جادووە کەیدا، هەفصە فەرمانی کرد بە عەبدولپەرەمان
 کورێ زەید بیکوژێ، ئەویش هەستا کوشتی، ئیمامی عوسمان نکولی کرد لەم کارە،
 ئین و عومەر وتی: بۆچی پێت ناخۆشە و لۆمە ی دایکی ئیماندارن دەکەیت لەبەر خاتری
 ژنیکی جادوگەر، کە خۆشی ئیعتزافی کردوو، پاشان ئیمامی عوسمان بێدەنگ بوو
 چیت نکولی لە کارە کە نەکرد، بەلام نکولی لەو کرد، کە هەفسە مافی خەلیفە ی پیشیل
 کردوو بە کەیفی خۆی سزای تاوانباری داو، لە کاتی کدا سزادان تاییبەتە بە ئیمامەو،
 و تەکە ی ئین و عومەر بەلگە یە لەسەر ئەوێ کە ئیمامی عوسمان نکولی نەکردوو، لە
 کارە کە، بەلام نکولی لە بریارە کە کردوو، واتە حوکمە کە راستەو گومان و تەلخی تیا
 نییە^(۲).

۵- تاوانی کوێر

کوێر لە گەل چاوساغدا وەکو ئامیڕێک وایە بە دەستی چاوساغە کەو، چونکە بە
 قسە ی ئەو دەجولێتەو و پێتاگیە لە دەوربەری خۆی، ئەگەر لە هەلسوکە و تیدا
 زیانی کیدا، ناکرێ ئەو زیانە ی پێ بیژێردرێ، چونکە نایینایە، کەواتە ئەگەر بکەوێت
 بەسەرکەسی کدا یان شتی کدا بەبێ مەبەست و ناگاداری خۆی ئەو تاوانە کە ی قەرەبووی
 نییە، ئیمامی عوسمان دەفەرموێت: (هەرکەسێ لە گەل کوێرێ کدا دابنیشێ یان نزیکێ

^۱ عصر الخلافة الراشدين (ص ۱۵۳).

^۲ موسوعة فقه عثمان بن عفان، (ص ۱۶۹ - ۱۷۰).

بیټه وهو زیانیکی لی بکهویت له لایه ن کویره که وه نه وه قهره بووی نییه)، خو نه گهر دهستکیشه چاوساغه که نه و تاوانه ی پی نه نجام بدات نه وه دهستکیشه که تاوانباره^(۱).

۶- سزای دوو شهرکهری یه کترکوژ

شهر و مدراهی نیوان چهند که سیکی شهره نگیژ که په لاماری یه کتر ده دهن هر زیانیکی لی که وته وه واجبه توله یان لی بسینری، چونکه تاوانی دهسته نقهسته و هر یه که یان سووره له سهر لیدان و کوشتنی نه وی تر، نیمامی عوسمان ده لی: (نه گهر دوو شهرکهر به گز یه کدا هاتن هر زام و زیانیک که وته نیوانیان توله ی خو ی هدیو ده بی سزا وهریگرن)^(۲).

۷- سته مکردن له ناژه لان

نه گهر سته مکر له ناژه لیک پیویسته نرخ ی نه و ناژه له وه کو قهره بوو بدری به خاوه نه که ی، له عوقبه ی کور ی عامروه هاتووه که له سهرده می نیمامی عوسماندا کابرایه که سه گیتی راوه کی زور در ی کوشت، هشت سده دره میان لی سهند، نیمامی عوسمان ناچاری کرد نه و پاره بژاردنه بدات، پیایکی تر سه گیتی کوشتوو بیست و شتریان لی سهند له باتییا^(۳).

۸- بهر پرچدانه وه ی چته و شه و کوت

نه گهر که سی ده ستریزی بکاته سهر مال و ناموسی که سینک یان زیان بگه یه نیټ به ژیان و گیانی که سینک، زولم لیکراویش له گهر مه ی تاوانه که دا ده ست بکاته وه و بیکوژی، نه وه خوینی ناکه ویت سهر و خوینی کوژراوه که به فیرو ده چیت، له پرتوکی (موحه لای نیبن و حه زمد) دا هاتووه: (پیایک کابرایه کی بینی له گهل خیزانه کهیدا به خراپی، ده سته جی کوشتی، سکالایان گه یانده نیمامی عوسمان نه ویش خوینه که ی به فیرو دا).

^۱ المصدر نفسه (ص ۹۹).

^۲ المصدر نفسه (ص ۱۰۰).

^۳ المصدر نفسه (۱۰۲).

۹- داری همدان لهو هه لگه پراوانه ی، که په شیمان ده بنه وه^(۱)

داری همدد نادری له هه لگه پراوه هه تا سی جار په شیمان نه بیته وه، خو نه گهر هه ر سووربوو له سهر هه لگه پراوه که ی نه وه ده کوژری، وه کو روویداوه، عه بدوللای کوپری مه سعو د له کوفه کو مئه لئ پیای گرت که له نیسلام هه لگه رابوونه وه و قسه و باسه کانی موسه یله مه ی دروژنیان ده پازانده وه و ده نرخاند، هه ستا نو سراویکی نارد بو نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان، نه ویش فرموی ناینی نیسلام و شایه تومانیان عه رز بکه، نه گهر وهریان گرت و دووریان گرت له موسه یله مه مه یان کوژه، به پیچه وانه وه بیان بیانکوژه، هه ندیکیان نیسلامیان قبول کردو نه وانی تر ره تیان کرده وه و موسه یله مه یان سه رده خت، نه ویش کوشتنی.

۱۰- خه لکم زور کوشتوه نایا بوم هه یه په شیمان بېمه وه؟

پیاویک وتی: به نیمامی عوسمان نه ی نه میری نیمانداران من خه لکم کوشتوه نایا بوم هه یه پاشگه ز بېمه وه و ته ویه بکه م؟ نه ویش سه رتا نم سوره ته ی خوینده وه به سه ریا: (حم) * تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَصِيرِ (غافر: ۱ - ۳). پاشان پیی وت: عیباده ت بکه و نا تو می د مه به، شایانی باسه ته ویه کردن تا وانه کان لای خودا ده سپیته وه، به لام مافی که سه کان هه ر ده بی بدریته وه به خاوه نه کانیان یان گوزشته ی لی بکه ن^(۲).

۱۱- داری همدد له مه یخوړه کان

وهك ده زانین پیغه مبه ر ﷺ داری همدی داوه لهو که سه ی، که نازاده و مه ی ده خواته وه، هه دده که شی چل جه لده، لی دانه که ش به نه عل و چمکی جلویه گ ده بی ت، بو سوکایه تی پیکردنی، نه بویه کریش هه روا ی کردوه، عومه ریش له سه رته ی خه لافه تدا هه ر به مشیویه بووه، پاشان زوری پی نه چوو به راویژی هاوه لان نیمامی عومه ر کردی به هه شتا جه لده، چلی بو زیاد کرد، چونکه خه لکی گالته یان به چل جه لده هه ت و لیتی

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۳۰).

^۲ المصدر نفسه (ص ۹۳).

نەدە ترسان، ئىمامى عوسمانىش ھەندى جار چل جەلدى لىداون ھەندى جارېش ھەشتا جەلدى لىداون، ئەمەشى بە ھەوانتە نەکردوو، بەلکو لەرقى ئارەقخۆرەكان کردوویەتی، بۆنۆونە دارى ھەددى نەداوہ لەو کەسانەى کە تىگەوتوونو ھەلەیان کردوو، بەلام دارى داوہ لەو کەسانەى کە خوویان پیتوہ گرتوو، ئەوانەى ھەلەیان کردوو، چل جەلدد بوو، بەلام خوپیئوہ گرتووہ کان ھەشتا جەلدد بوو، چلى یە کەم دارى ھەدد بوو، چلى دووہ تەمىنکردن بوو^(۱).

۱۲- پیادەکردنى دارى ھەدد لەسەر براى داىكى خۆى (وہلىدى كۆرى عەقەبە) لە حوصەینى كۆرى مونزیرەوہ ھاتووہ دەلى: لای عوسمان دانىشتبووم وەلىدىان ھىتا دوو پیاو شاىەتییان دا لەسەرى، کە ئارەقى خواردوو، یەکیان (ھمران) بوو، وتى: وەلىد ئارەقى خواردوو، ئەوى ترىان بینیبووی پشاوہتەوہ، ئىمامى عوسمان فەرمووی: (کەسى ساغ ناریشتەوہ ھەتا نەخواتەوہ)، ئەى عەلى ھەستە جەلددى لیبەدە، عەلى وتى: بە عەبدوللای كۆرى جەعفەر ھەستە جەلدى لیبەدە، ئەویش جەلدى لىداو ئىمامى عەلى دەپژمارد، ھەتا گەشتە چل جەلدد، وتى: پرایگرن، پیغەمبەر ﷺ چل جەلدى داوہ لە ئارەقخۆر، ئەبوبەكریش ھەر چل جەلدى بەكار ھىناوہ، بەلام ئىمامى عومەر ھەشتای بەكار ھىناوہ، ھەمووشیان سوننەتە لای منیش ئەمەى خۆم پى باشترە کەچل دارە^(۲). لەم باسەدا ئەوہ تیدەگەین دارى ھەدد لەسەر ئارەقخۆر بۆ تەمىنکردن و وازھىنانە بۆ ئەوہى كۆلى لیبەدات و خەلکی تریش ترسیان وەبەر بیئت، ئەوہش دەرکەوتووہ کە ئىمامى عوسمان لە جیبەجى کردنى تۆلەو مافدا بەھیز بووہ گوپی نەداوہتە لۆمەى لۆمەکاران، وەلىد براى داىكى خۆى بووہ حوکمى شەرى بەسەردا سەپاند ئەمەش باشترین کردەوہى کاربەدەستەنە^(۳).

۱۳- دزی کردنى مندال

سزای دەستپەڕین لەسەر مندالى دز، پیادە ناكرى ئەگەر مندالەكە بالغ و ژيرو نازادو شارەزابە ھەرامو ھەلال نەبووبى، مندالێکیان ھىتا بۆ لای ئىمامى عوسمان دزى

^۱ المصدر نفسه.

^۲ شرح نوويي علما صحيح المسلم - كتاب المدود (۱۱/۲۱۶).

^۳ ولاية الشرطة في الامام - د. نمر الحيداتي (ص ۱۰۵).

کردبوو، فەرمووی سەیری موی بەری بکەن ئەگەر موی لێ نەهاتبوو وازی لێ بێنن، لە ئەنجامدا بەریان داو دەستیان نەبڕی، چونکە مووی لێ نەهاتبوو^(١).

١٤- زیندانی کردن بۆ تەمبێخوازی

سەنابی کورپی حارسى بورجەمى لەسەردەمى وەلیدی کورپی عەقەبەدا لە تیرەى ئەنصارى سەگیکى بە ئەمانەت هێنابوو، پێیان دەوت (قەرەحان) و پراوى بزغۆهى پێ دەکرد، لای خۆى قەتیسى کردوو نەبێگەراندەوه بۆیان ئەنصارىبەکان هۆتەرەیان کردە سەرى و کردیانە گالەو لە دەستیان هەلپروکەند و بەردیانەوه، کابراش جێنێوى پێدان و دايشۆرین، کاتى ئیمامى عوسمان بەمەى زانى ناردى بە شوێن سەنابداو بەلێدان تەمبێ کردو زیندانی کرد، ئەم کابرایە وازی لە جێنێدان نەهێنا بۆیە کردیانە زیندان و هەر لە زیندانییدا مرد^(٢).

١٥- ئازاردانى ئەو کەسانەى پووبەرپوو جێنێ دەدەن و سوکایەتى دەکەن

ئیمامى عوسمان جێنێى ئاشکراو رووبەرپووى تەمبێکردوو وە دەدەى لێ داوه، پیاویك و تەبووى بە یەکیكى تر (ئەى ئیبن و شامە دایکتدا و پێى بکەم) واتە (زینا بکەم) یان (زینای دایکتەم کردوو) کاتى ئیمامى عوسمان لەم مەسەلەیهى کۆلییهوه، کابراکە وتى: زۆر ناپەرەختى کردوم و ئاگام لە خۆم نەبووه، ئیمامى عوسمان ئەمەى کرد داری دەدەى لێبەدەن و گوێى نەدا بە بیانووهکەى^(٣).

١٦- سزای زیناکەر

ئەگەر سەلمێنرا پیاوی یان ژنێى زینای کردوو، لە هەمان کاتدا ئازادە و هاوسەرى خۆشى هەیه، سزاكەى بەردبارانە هەتا دەمرێ، ئافەرەتێكى شودار لە سەردەمى ئیمامى عوسماندا زینای کردبوو، ئیمامى عوسمان بپاریدا بەردبارانىکەن تەننەت خۆى نامادەى بەردبارانەکە بوو^(٤).

^١ صحيح التوثيق (ص ٧٧).

^٢ تاريخ الطبري (٥/٤٢٠).

^٣ موسوعة فقه عثمان (ص ٢٤٧).

^٤ المصدر نفسه (ص ١٨٤).

۱۷- تەمىنكردن بە تەراکردن و دەرکردن

هەوال گەشت بە ئىمامى عوسمان، كە ئىبن و حوبكەى ھندى خەرىكى نەیرنجە، نەیرنج وەكو جادوو وایە، جادوش نىیە، ئىمامى عوسمان نامەى نارد بۆ لای وەلیدی كۆرى عەقەبە پرسیارى نەیرنج بکات لە حوبكە، ئەگەر دانى پيانا، كە كردویەتى ئەوا نازارى بدات و تەمىتى بکات، وەلید پرسیارى لى کرد، چونكە وتى: بۆخۆشى و بىتاقەتى كردومە، ئىمامى عوسمان فەرمانى کرد لىدانى بکەن و هەوالیش بدەن بە خەلکى، وەلید نامەكەى ئىمامى عوسمانى خویندەو، كە فەرموبووی: (هەرکەسى جددى بوو بەرامبەرتان ئىوەش جددى بن بەرانبەرى، ئامانتان بىم گالته جار مەبن و وریای گالته جاریش بن، چونكە خەلکى تر دەچنە سەر پەفتارەكانى ئەو گالته جارانه). خەلکى سەریان سورما لەم ئامۆژگارییە بۆیە وەلید توپە بوو هەستا لەگەڵ ئەو كەسانەى كە دەچوون بەرەو شام، كەعبى زى حوبكەو مالیکى كۆرى عەبدوللای نارد لەگەڵیان نامەیه كىشى نووسى بۆ ئىمامى عوسمان، چونكە ئەم دوانە لەسەریەك بیروباوەر بوون^(۱).

۱۸- دوورخستنهوێ خەلکى لە تەرمەكەى عەباس

لە عەبدولرەحمانى كۆرى یەزیدەو و هاتوو، دەلى: كاتى تەرمى عەباسى مامى پیغەمبەریان ﷺ هیئا بۆ مردوشۆر، خەلکى كەلەكەبوونە سەر یەكو بردیان بۆ گۆرستانى بەقیع و نوژیان لەسەر کرد، حەشاماتیكى زۆر هاتبوو قەرەبالغى و امان نەدیبوون كەس نەیدەتوانى لە دارمەیتەكەى نزیک بىتەو، چونكە بەنى هاشم رێگەیان هەلچنى بوو دەر فەتیان نەیهشتبوو وە بۆ كەسى تر كاتى هەلیان گرت بۆ ناو گۆرەكەى جەنجالیان كرده سەرى، ئىمامى عوسمان ئەمەى بینى پۆلیسى نارد خەلکیان دوور خستنهو و پالیان پیو نانو بەنى هاشم ناشتیان و ئەلحەدیان بۆ دانا^(۲)، ئەمە بەلگەیه لەسەر ئەوێ كە پیاوانى پۆلیس زۆربوون، لە سەردەمى ئىمامى عوسماندا لای هەندى لە میژوونوسان^(۳) وایە ئىمامى عوسمان یەكەمین خەلیفە بوو پۆلیسى داناو و ئەركى

^۱ تاریخ الطبري (۵/ ۴۱۹).

^۲ الطبقات (۴/ ۳۲).

^۳ المصدر نفسه (ص ۱۰۶).

سەرپەرشتی ئەم کارەشی بە ٠ ئیبن قونفوزی کۆری عومەیری قورەیشی) سپارد^(١)، که هاوێڵکی کۆچەراییە، لە کوفەش عەبدولپەرەمانی ئەسەدی کردبوو سەرپەرشتیاری پۆلیسەکان، هەرۆها سەرۆکایەتی پۆلیسی شامی دابوو بە نوسەیری کۆری عەبدولپەرەمان ئەوکاتەي معاویەي ئەبی سوفیان والی بوو لە شامدا^(٢).

ناشکرایە لە دواي ئیمامی ئەبوبەکر عومەر هیچ جێنشینیەک وەکو ئیمامی عوسمان یاسای ئیسلامیی پیاده نەکردوو بە یەکسانی، ئیتر تاوانبارە که خزم بێت یان بێگانە، هەژار بێت یان دەولەمەند، ماقول بێت یان گەدا، وێرای ئەوەی هەر ماف و چاکەکاریەك کهوتبێتە ئەستۆي بێ گری و گۆل جێبەجێی کردوو، ئەو شانازییە بەسە بۆ ئیمامی عوسمان، که حوکمرانییەکی بە خەلافەتی راشیدی نەژماردەکریت^(٣).

دووهم: عیبادەت و هەڵسوکەوتی

١- ئیمامی عوسمان لە موناو عەرەفە چوار رکاتی تەواو نوێژی کرد

لە حەجکردنی سالی (٢٩)ی کۆچی، ئیمامی عوسمان چوار رکات نوێژی کرد بۆ خەلکی، یەکی هات بۆ لای عەبدولپەرەمانی کۆری عەوف، وتی: ئایا زانیوتە براکت چی کردوو؟ واتە ئیمامی عوسمان چوار رکات نوێژی بۆ خەلک کردوو، عەبدولپەرەمان خۆی دوو رکات نوێژی بۆ خەلک کردبوو، هەستا چوو بۆ لای عوسمان و پیتی وت: ئایا تۆ لەگەڵ پیغمبەر ﷺ لەم شوێنەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەلێ، پاشان وتی: ئایا تۆ لەگەڵ ئەبوبەکر عومەردا لەم شوێنەدا دوو رکات نوێژت نەکرد؟ وتی: بەلێ، وتی: ئایا تۆ لەسەرەتای خەلافەتەکەدا دوو رکات نەکرد؟ وتی: بەلێ، پاشان وتی: ئەي عەبدولپەرەمان گویم لێ بگرە، پێم گەیشتوو هەندێ حاجی ئەهلی یەمەن و خەلکی نەزان، سالی رابردو و توێیانە نوێژی خەلکی ئەم شارە دەبێت دوو رکات بێت و ئیمامی عوسمان نوێژیان بۆ بکات، بەلام بۆ خەلکی ئەملاولا دەبێ چوار رکات بکەن، منیش کەسوکارم لێرە لەمەکەو خەلکی ئێرەم، وتم وا باشە چوار رکات بکەم، بۆ ئەوەي ئەو

^١ تاریخ خليفة بن خياط (ص ١٧٩).

^٢ ولاية الشرطة في الاسلام (ص ١٠٥).

^٣ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (١/٤٠٩).

رایه‌ی که وتووه ته می‌شکی خه‌لکی جی‌گیو نه‌بی، من کوچه‌ری نیم لی‌ره‌دا، چونکه ژنی‌کم له‌گه‌ل خۆم هی‌ناوه، مالتی‌کیشم له تایف هه‌یه، ده‌توانم زۆر به ناسانی بگه‌ریمه‌وه ناوی، عه‌بدول‌په‌همان وتی: نه‌مانه‌ی وت هه‌یچی به‌هانه نه‌بوون تۆ ده‌لی‌ی که سوکارم لی‌ره‌یه، به‌لام ما‌ل و مندا‌لت له مه‌دینه‌یه و خه‌لکی نه‌و شاره‌ی که تییدا نی‌شته‌جیتی، هه‌روه‌ها ده‌لی‌ی مالتی‌کم هه‌یه له تایف خۆ له مه‌ککه بۆ تایف سێ شه‌و ری‌گه‌یه و تۆش تایفی نیت، ده‌لی‌ی هه‌ندی حاجی ناوایان وتووه، له کاتی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ س‌روش داده‌به‌زی و موس‌لمانانیش جیلی یه‌که‌م‌بوون، هه‌ر دوو پ‌کاتیان کردووه، له‌سه‌رده‌می نه‌بویه‌کرو عه‌مه‌ریشدا که نی‌سلام ترۆقی کرد‌بوو هه‌ر دوو پ‌کات نو‌یژ کراوه، نی‌مامی عوس‌مان وتی: نه‌مه رایه‌که وای بۆ ده‌چم، عه‌بدول‌په‌همان هه‌ستا و چو، گه‌شت به‌ نی‌ن و مه‌سعود، نی‌ن و مه‌سعودیش وتی: نه‌بو مو‌حه‌مه‌د واته (عه‌بدول‌په‌همان) جگه له‌وه‌ی ده‌زانم هه‌ی‌چ‌تر هه‌یه؟ وتی: نه‌خ‌یر، به‌لام من چی بکه‌م، وتی: نه‌و کاره بکه جار‌ان کرد‌وته، عه‌بدول‌په‌همان وتی: دو‌به‌ره‌کی ده‌که‌و‌یتته‌وه، من بی‌ستومه عوس‌مان چوار رکاتی کردووه، به‌لام من دوو رکاتم کردووه بۆ خه‌لکی، ده‌لی‌م با نی‌تر چوار رکات بک‌ریت، نی‌ن و مه‌سعودیش وتی: من که بی‌ستم عوس‌مان چوار رکاتی کردووه منیش چوار رکاتم بۆ کردن^(۱).

نی‌مامی عوس‌مان مه‌به‌سته‌که‌ی خۆی پی‌اده کرد و چوار رکات نو‌یژی بۆ کردن، چونکه دل‌هاوه‌ری موس‌لمانان بوو بۆ نه‌وه‌ی تووشی ق‌ره و نا‌کوکی نه‌بن له دینداریدا یه‌ک‌گرتو‌وبن، پاسا‌وی گو‌نجا‌وی هی‌نایه‌وه بۆ کاره‌که‌ی که پال پی‌توه‌رنه‌ره‌کانی چی بوون، کاتی نی‌مامی عوس‌مان رای خۆی خسته‌ پ‌وو عه‌بدول‌په‌همانیش چووه سه‌ر رایه‌که‌ی و چوار رکاتی کرد بۆ هاوه‌له‌کانی به‌هه‌مان شی‌وه نی‌ن و مه‌سعودیش کردی، سه‌رجه‌م هاوه‌لانی‌ش شو‌ینی که‌وتن و نکولی‌یان لی نه‌کرد، چونکه نی‌مامی عوس‌مان پی‌شه‌نگی‌کی فه‌قیهه و ده‌بی شو‌ین پی‌ی هه‌لب‌گ‌رین له سنووری شه‌ر‌دا، خۆ نه‌گه‌ر نه‌و کاره‌ی که کردی پی‌چه‌وانه‌ی شه‌ر‌عبا‌یه هه‌رگیز نه‌ده‌کرا، نه‌ده‌گو‌نجا هاوه‌لان شو‌ینی بکه‌ون^(۲)، نه‌و بۆ‌چو‌وانه‌ی

^۱ تاریخ الطبری (۲۶۸/۵).

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون (ص ۱۹۲).

ئىمامى عوسمان ھىنايەتتە بۇ غەبدولرەھمان بەلگەبوون لەسەر دروستى ئامانجەكەي، ئەگەر بەوردى تەماشاي ئەم كارە بىكەين و بە نەيتىيەكانى ئەم دىنە بى پىتوين، بۆمان دەردەكەوئىت چوار رىكاتەكەي ئىمامى عوسمان لە كورت كوردنەكەي زەرورتر بوو، چونكە راوبۆچونىكى وا ھاتە ئاراوہ كە لە سەردەمى پىتغەمبەر ﷺ و ئەبۇبەكر و عومەردا نەبوو، لەوہ ترسا موسلمانەكان تووشى دووبەرەكى و ناكۆكى بىن، لە نوێژدا، بە تايبەت عەرەبە وشك ھەلاتوہەكان كە سەرقالى پىتوانە كوردنى گوندەكانى خۆيان بوون، كە چەندى دوورە لە مەككەوہو يەكەم ھەنگاوى خۆيان دژمارد، ئىمامى عوسمان ويستى ئەم بارە دژوارە يەكلا بىكاتەوہو موسلمانە لاوازەكان تى نەكەون، بە قەناعەتەوہ گرژى و ئالۆزى دەروونى خۆى پەواندەوہ وتى: كەسوكارم لە مەككەيە مالىشەم لە تايغە، چاوەرپوان دەكرا لە دواى حەج لە تايغ لاىداو بمىتتەوہ، بۆيە چوار رىكاتەكەي بەباش زانى، ئەم دەرەنجامە وردكارى بوو لە دىن و شارەزايى بوو لە حىكمەتەكانى^(۱)، ھەرۋەھا دەستەيەك لە ھاوہلان رايان وايە نوێژ دەبى چوار رىكات بىت، لە سەفەردا وەكو (عائىشە، ئىمامى عوسمان، سەلمان و چواردە ھاوہلى تر)^(۲)، ئىمامى عوسمان كورتكردنەوہى نوێژ لە سەفەردا بە واجب نازانى، ھەر وەك فوqەھى مەدىنەش رايان وايە نوێژ كورتكردنەوہ واجب نىيە، ئىمامى مالىك و شافىعىش بە ھەمان شىوہ، ئەم مەسەلە مەسەلەيەكى ئىجتىھادى و راي زانايانە لەبەر ئەوہ جىاوازى لەنئوتاياندا ھەيە لەناو ئەمانەشدا ئىمامى عوسمان، لەمبارەيەوہ راي ئاوايە دەلى: ناكړى لەسەر ئەم راو كۆششە كەس كافەر كەين يان فاسقى كەين^(۳).

ئىبن و مەسعودىش^(۴) دەلى: دووبەرەكى و شەر خراپ و دژوارە، يان دەلى من دووبەرەكىم پى سەختە^(۵)، سوننەت و چاوپۆشنى ئەوہيە لە بابەتى ئىجتىھادى رايەكاندا

^۱ المصدر نفسه (ص ۱۹۴).

^۲ كتاب الامامة والرد على الرافضة للأصفهاني، (ص ۳۱۲).

^۳ الرياض النضرة (ص ۵۶۶).

^۴ تاريخ الطبري (۲/ ۲۶۸).

^۵ القواعد الفقهية للندوي (ص ۳۳۶).

خۆمان دەرپاز بکهین له دووبه‌ره‌کی و ناکۆکی، وه ده‌ستخۆشی بکهین له وه‌که‌سه‌ی ده‌ییریته‌وه و یه‌کلایی ده‌کاته‌وه^(۱)، به‌تایبته‌ته‌م بارودۆخه‌ی، که داسه‌پاوه به‌سه‌رماندا کاته‌ه زێینه‌کانی به‌فێرۆ نه‌ده‌ین به‌لکو تێکۆشین به‌ره‌نگاری مەملانی دژواره‌کان بیه‌یه‌وه^(۲)، ئیبن و مه‌سه‌ودو عه‌بدولپه‌حمانی کۆری عه‌وف چه‌نده‌ها جار له‌ دوا‌ی ئیمامی عوسمانه‌وه نوێژیان کردووه‌ ته‌م کاره‌ خۆی له‌ خۆیدا په‌رۆشی هاوه‌لان ده‌رده‌خات، که کۆده‌نگی و یه‌که‌گرتوویی په‌هشتیک بووه‌ له‌ ره‌ه‌شته به‌رزه‌کانی نه‌وه‌ی یه‌که‌م، واته‌: (هاوه‌له به‌رێزه‌کان).

۲- له‌ پۆژی هه‌ینیدا ئیمامی عوسمان بانگی دووه‌می زیاد کرد پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی (ده‌ست بگرن به‌ سوننه‌تی من و سوننه‌تی جێنشینه‌که‌وه^(۳)، که له‌دوا‌ی من دین)، ده‌ستگرتن به‌ سوننه‌تی خه‌لیفه‌که‌نه‌وه به‌ندیکه‌و فه‌رمانی پێکراوه‌، بێگومان ئیمامی عوسمانیش یه‌کیکه‌ له‌ جێنشینه‌کان و به‌رژه‌وه‌ندی موسوڵمانانی له‌وه‌دا به‌دی ده‌کرد که بانگی دووه‌می نوێژی هه‌یینه‌ی زیاد بکات بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی ناگادار بکاته‌وه‌ له‌ نزویکه‌بوونه‌وه‌ی کاتی نوێژی هه‌یینه‌ی، ته‌مه‌ له‌ نه‌جمی گه‌وره‌بوونی شاری مه‌دینه‌و په‌ره‌سه‌ندنی بوو، سه‌رحه‌م هاوه‌لانی بێده‌نگ بوون و ره‌زامه‌ندیان نیشاندا و هه‌یج که‌سیش سه‌رپێچی تیا نه‌کرد، هه‌ر له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عه‌لییه‌وه‌ هه‌تاکو ته‌م‌رۆ که‌س نکولی نه‌کردووه‌، که‌واته‌ ئیجماعی موسوڵمانانی له‌سه‌ره‌^(۴)، له‌ شه‌رعیشدا جێگه‌ی ده‌یینه‌وه‌، وه‌کو بانگی به‌یانیان وایه‌و هه‌ر به‌و پێوانه‌یه‌ش ئیمامی عوسمان پێوا‌ی^(۵)، ئیمامی عوسمان ته‌م سوننه‌ته‌ی له‌ سونه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌له‌ینجاوه‌، وه‌کو بانگی به‌یانیان وایه‌، که ده‌دریت بۆ نه‌وه‌ی خه‌وتوووه‌کان بێدار ببه‌نه‌وه‌و هه‌سته‌واوه‌کانیش ئاماده‌بن و رۆژوگره‌کانیش پارشیو بکه‌ن، واته‌ ته‌م سوننه‌ته‌ له‌به‌ر گیراوی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره ﷺ.

^۱ فقه‌ الأولويات، محمد الوكيلی (۱۶۹).

^۲ الفكر الإسلامي بين المثالية والتطبيق، كامل شريف (ص ۲۹).

^۳ سنن أبي داود، كتاب السنة رقم (۴۶۰۷).

^۴ حقیة من التاريخ عثمان الحميش، (ص ۸۸).

^۵ المصدر نفسه.

زانایان جیاوازییان هدییه له کاتی وتنی ئەم بانگه ئایا بخریتە پیش هاتنی کاتی نیوهرۆ وەکو بانگی یەكەمی بهیانی، کە پیش وەختی بهیانی دەدریت یان بخریتە دواى نیوهرۆ؟ حافزی ئیبنو حەجەر دەلێ: دەبێ بکەویتە ناو کاتەكە، چونکە بۆ راگەیانندن کاتە، لە ئەسڵدا بۆ ئاگادارکردنەوی کاتی نوێژ داهینراوە، واتە وەکو نوێژەکانی تر دەبیت پێ بخریتە کاتەكە، واتە دواى نیوهرۆ، ئەوسا بانگەكە بدریت، وە کاتی هاتنی نوێژی هەینیش ببهستری بەم بانگەوه)، تاكو ئیستا ئەم بانگە کارى پێ دەکری و لەبەردەم وتارخوێنەکاندا دەوتریتەوهو بیانویەك نییه هەلێ وەشیتیتەوه، تیبینی، هەندێ ویردو سلاوات و پارانەوه دەکری لە ناوچەکاندا پیشهاتنی وەختی هەینى، کەچی لە شوێنانى تر نییه کەواتە لەم دوو حالەتەدا، واتە بانگەكە دواى نیوهرۆبیت یان پیش نیوهرۆ، شوێنکەوتنى هاوהלان و پیشینهکان راست و دروسته^(۱).

رای دووهم، ئەوانەى دەلێن پیش هاتنی کاتەكە بانگە بدریت، چونکە پێیان وایە ئەم بانگە وەکو بانگی بهیانی وایە، بۆ راگەیانندن و ئاگادارکردنەویە، خو ئەگەر لە دواى هاتنی کاتەكە بیت ئەوه مەبهستەكەى خوێ نەپێکاوه و هەندێ لە کاتی هەینیش دەبات، ئەمەش پێچەوانەى سوننەتە، وەکو ئیبنو حەجەر دەلێ: شوێنکەوتنى هاوהלان و پیشینهکان راست و دروسته^(۲).

۳- ئیمامى عوسمان لەوہتى موسلمان بووه هەموو رۆژى خوێ شۆردووه

ئیمامى عوسمان لەو رۆژەوہى کە موسلمان بووه هەموو رۆژى خوێ شۆردووه، جارێکیان بەرنوێژی بهیانی کردو نەیزانى لەشى گران بووه، کاتى رۆژى لى بوویەوه سەیرەکا جەلەکانى تەرە، وتى: خەلکینە بەرنیوژی بهیانیم بۆ کردوون و نەمزانیوه لەشم گران بووه، هەستەن با نوێژەكە دووبارە بکەینەوه^(۳)، ئەوانەى نوێژی بهیانیان لە پشت سەریەوه کردبوو، نوێژەكەیان بە جەماعت گەراندهوه^(۴).

^۱ فتح الباري (۴/۳۴۵).

^۲ السنة والبلاغة - عبدالله باعلوی الحضرمي (۱۳۲ - ۱۳۳).

^۳ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (۱۹۰).

^۴ المصدر نفسه، (ص ۱۹۲).

۴- کړنوشی قورثان خویندن

نیمامی عوسمان پټی و ابوو کړنوشی قورثان خویندن واجبه له سهر نهو کهسه ی که پټگه یوه بالغ بووه، قورثان ده خوینتی، یان دانیشتهووه گوئی لی نه گری، به لام نهو کهسه ی به نیازی گوینگرتن دانه نیشتیټ کړنوشی له سهر نییه، جارټکیان نیمامی عوسمان دای به لای قورثان خوینټکدا، خوینته واره که سوره تی سه جده ی خویند، بو نه و هی نیمامی عوسمان کړنوش ببات له گه لیا، نیمامی عوسمان وتی: (کړنوش بو یه کټکه گوئی رادیټی و مه به سستی گوینگرتن بیت)^(۱)، پاشان رژیشت، ریوایه ت کراوه که نیمامی عوسمان فهرمویه تی: نه گهر ثافره تی حدیزدار گوئی گرت بو قورثان و کړنوشی هاته بهرگوئی، با سهره له قهیه ک بکات و له کیسی نه چی، به لام با کړنوشه کی وه کو کړنوشی نویژ نه بیت^(۲).

۵- کردنی نویژی هینی له که ناره کاند

له یسی کوری سهد ده تی: بیگومان هه موو شاریک یان لادییه ک کومه لی خه لکی تیدایه و واجبیه نویژی هینی بکه ن، له سرده می نیمامی عومهر دا خه لکی میسرو که ناره کانی له شوینټکدا کوده بوونه ووه نویژی هینیان ده کرد، به لام له سرده می نیمامی عوسماندا موله ت دران ههر کومه لټکیان له شوینی خویاندا جه ماعت بکه ن نهو خه لکانه هاوه لیشیان تیدابوو^(۳).

۶- پشودانی نیمامی عوسمان له وتار خویندندا

له قه تاده وه هاتوه که پیغه مبر ﷺ نه بویه کرو عومهر و عوسمان له رژی هینیدا وتاریان به پیوه خویندوه، له دوا پیدا به پیوه وه ستان بو نیمامی عوسمان ناره حه ت بوو، سهره تای وتاره که به پیوه ده وه ستاو ټینجا، پشوی ده داو پاشان هه لده ستایه وه، له سرده می مه عاویه دا وتاری یه که می به دانیشته ووه ده خویندو دووهم به پیوه^(۴).

^۱ المصدر نفسه، (ص ۱۶۸)

^۲ المصدر نفسه.

^۳ فتح الباري (۴۴۱/۲).

^۴ الخلافة الراشدين، يحيى اليحيى (ص ۴۴۴).

۷- نیمامی عوسمان قنوتی خسته پیش رکوع

نه‌نس ده‌ئی: یه‌که‌مین که‌سّ قنوتی خسته پیش رکوع و هه‌میشه وای ده‌کرد نیمامی عوسمان بوو، بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی فریای پکاتی یه‌که‌م بکه‌ون^(۱).

۸- شاره‌زاترین که‌سبووه له نه‌حکامه‌کانی حه‌جدا

موحه‌مه‌دی سیرین ده‌ئی: (خه‌لکی له‌وه دلتیابوون که شاره‌زاترین که‌س له بواری حه‌جدا نیمامی عوسمانه، پاشان عه‌بدو‌ل‌لای کورپ عومهر)^(۲).

۹- قه‌ده‌غه‌کردنی ئیحرامبه‌ستن پیش وه‌ختی خۆی

کاتی عه‌بدو‌ل‌لای کورپ عامر خۆراسانی رزگار کرد، وتی: ئهم سه‌رکه‌وته‌نه له خوداو‌هیه‌و ده‌بیّت سوپاسی‌کی کرده‌یی بکه‌م، سوپاسه‌که‌شم نه‌وه‌یه له خۆراسانه‌وه ئیحرام ده‌به‌ستم بۆ عه‌مره‌ کردن، نه‌حنه‌فی کورپ قه‌یسی کرده جی‌گری خۆی بۆ خۆراسان کاتی عه‌مره‌که‌ی ته‌واو کرد هات بۆ لای نیمامی عوسمان نه‌وساله‌ش بوو که عوسمانی تیا شه‌هید کرا، بۆی باس کرد، نیمامیش وتی: خۆت به‌ عه‌مره‌ کردن فریوداوه، چونکه له خۆراسانه‌وه ئیحرامت به‌ستوووه به‌ره‌و مه‌که‌که، واته (کاره‌که‌ت دروست نییه)^(۳).

۱۰- سه‌فه‌ری عیده‌دار بۆ حه‌ج و عه‌مره

نه‌وه‌ی ئاشکرایه عیده‌دار نابێ له هیچ کوی بمی‌نیت‌ه‌وه، جگه له‌ماله‌که‌ی خۆی، هه‌تا عیده‌که‌ی ته‌واو ده‌بیّت، وه نابێت سه‌فه‌ر بکات، چونکه له‌وانه‌یه مانه‌وه‌ی به‌سه‌ردا بیّت له مائی غه‌یری خۆی بمی‌نیت‌ه‌وه، بی‌گومان حه‌جیش به‌بی سه‌فه‌ر نابێ و ناکرێ، له‌به‌ر نه‌وه نیمامی عوسمان پیی وابوو عیده‌دار پتی‌یست ناکات حه‌ج بکات هه‌تا له عیده‌دا بیّت، نیمامی عوسمان حاجی و عامری عیده‌داری له جوحفه‌و زیل حوله‌یفه ده‌گه‌رانده‌وه^(۴).

^۱ المصدر نفسه (ص ۴۴۴).

^۲ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (۱۱۲).

^۳ سنن البيهقي (۳۱/۵).

^۴ موسوعة فقه عثمان بن عفان ص (۱۱۲).

۱۱- (حەج و عەمرە پێکەوه)، پیتی باش نەبوو حەج و عەمرە پێکەوه بکریت

نیمامی عوسمان حەج و عەمرە پێکەوه قەدەغە دەکرد وای پێ باشبوو لەیە ککاتدا یەکیکیان بکریت، ئەمە باشترە، خۆ ئەگەر لەیە ککاتیشدا هەردوکیان پێکەوه بکریت باتل نییە، ناشکرایە هەرکەسێ ویستی حەج و عەمرە پێکەوه بکات خۆی سەرپشکە، بەلام نیمامی عوسمان پیتی وابوو تاک ییت باشترە تا دووان، لە مەروانی کۆری حەمەمەوه هاتووە دەلی: لەگەڵ عوسمان و عەلیدا بووم، نیمامی عوسمان نەهی دەکرد لە حەج و عەمرە پێکەوه، عەلی ئەم وتەیهی بیست لە بەیکی کرد، بۆ حەج و عەمرە بەجاری، وتی: سوننەتی پیغمبەر ﷺ فەرامۆش ناکەم، بۆ هیچ کەس، عوسمانیش لاری نەبوو بەرامبەر کارەکی عەلی، چونکە عەلی ترسی ئەوی هەبوو نەهی و قەدەغەکی عوسمان بگاتە حەرامکردن و قبول نەبوون لای خەلکی و چیتەر حەج و عەمرە پێکەوه نەکرێ، کاتی وتی: واز لە سوننەتی پیغمبەر ﷺ ناهێنم^(۱)، بۆ کەس، بۆ ئەوی ناشکرای کات حەج و عەمرە پێکەوه دروستەو سوننەتیکی کارپێکراوە، کەواتە عوسمان و عەلی هەردوولایان ئیجتیهادیان کردوو و پاداشتی خۆیان هەیە^(۲)، وتیوێ کەیان سوودی زۆری هەبوو، وەکو ناخافتنی زانایان وابو لەگەڵ خەلیفە و لاتدا ئیجتیهادی زانایان بە تاییەت لەو بابەتەنە پراویزچوون هەڵدەگری، هیچ موحتەهیدیک ناتوانی موحتەهیدیکی تر ناچار بکات بۆ وەرگرتنی بۆچوونەکانی، چونکە نیمامی عوسمان بێدەنگ بوو لە ناستی نیمامی عەلی، ئەوەشی تێدایە زانست دەکەوتتە پیش قسە و کردووە^(۳).

۱۲- خواردنی گوشتی نیچیر لە کاتی ئیحرامدا

دروست نییە بۆ ئیحرام بەستوو گوشتی ئەو نیچیرە بخوات کە پراوکراوە و هەڵال گوشتیشە، لە عەبدولپەحمانی کۆری حاتەبەوه هاتوو، کە عەبدولپەحمان لەگەڵ عوسماندا عەمرە پێ کردوو کاتی گەشتنە (رەوجا) گوشتی بالندەیهکیان بۆ هینا،

^۱ بخاری کتاب الحج، رقم (۱۲۶۳).

^۲ شهيد الدار عثمان بن عفان (ص ۸۶).

^۳ المصدر نفسه.

ئىمامى عوسمان فەرموى بەوان بىيخۆن خۆى بەباشى نەزانى بىيخوات، عەمرى كوپرى
عاص وتى: ئايا ئىمە شتى بىخۆين كە تۆ ناخۆى؟ فەرموى: مەن وەكو ئىيە نىم، ئەو
بەبۆنەى مەنەو راوى كەردووە لەبەر خاترى مەن بوو^(۱).

جاریكى تر ئەم رووداوە روویدا، عەبدوللای كوپرى عامرى رەبیعە دەلتى: ئىمامى
عوسمان دىووە لە عەرەج ئىحرامى بەستوووە دەموچاوى بە پارچە قوماشىكى نەرخەوانى
داپۆشیو، گۆشتى نىچىرىكىيان بۆ هینا فەرموى بەھاووەلەكانى لىتى بىخۆن، وتیان ئەى تۆ
ناخۆیت؟ فەرموى مەن وەكو ئىيە نىم، چونكە ئەم نىچىرە لەبەر خاترى مەن راوكراو^(۲).

۱۳- قەلىسبون بە خواستنى دوو خەزم لەیەك ھاوسەریدا

(خەلال) لەرىگەى نىسحاقووە هیناویەتى ئەویش لە باوكییهو، كە ئەبویەكرو
عومەرو عوسمان نىگەرەن و بىتاقەت بوون بە خواستنى دوو ئاخرەتى خەزمى یەكتر لەیەك
كاتدا، واتە: دوو ئاخرەتى خەزم لای پیاویك لە یەككاتدا، نەوێك بىیتە مایەى
دوژمناىەتى و دەردەدەلتى باوانیان^(۳).

۱۴- لە بارەى شیرپێدانەووە

عەبدولرەزاق لە ئىبن و جورەیحووە ئەویش لە ئىبن و شەهاىووە رىواىەتى كەردووە،
دەلتى: (ئىمامى عوسمان چەندىن ژن و مێردى لەیەك جیا كەردووەتەو كە ھاوسەرى یەكتر
بوون بە شاھىدى قەسەى ئاخرەتىكى رەش پىست كە شیرى داوو پىیان، واتە پیاوو ژنەكە
خوشك و براى شیرى یەكتر بوون)^(۴).

۱۵- لە بارەى خولەووە (خاشاكردن)

لە رۆبەى كچى موعەدەزەووە ھاووە، دەلتى: (مەن و كورەكەى مامم ھاوسەرىبووین،
دەمەقالتىیەك كەوتە نىوانمان، و تەم پىتى ھەموو شتى بۆ تۆ بەس لىم جیا بەرەووە و رىگەم
بە برۆم، وتى: زۆر باشە، دەیکەم، ھەموو شتەكانى لى سەندم، تەنەت

^۱ موسوعة فقه عثمان بن عفان.

^۲ سنن البیهقى (۱۹۱/۵).

^۳ الخلافة الراشدة، د. محى المحیى (۴۴۹).

^۴ الفتح (۱۸/۵).

پیتخه فەکه‌یشم، هاتم بۆ لای نىمامى عوسمان سەبیره‌کەم گەمارۆ دراوه، سکاڵام کرد، فەرموى ئەو مەرجه حسیبە داتناوه هەموو شتێکت لى دەسینى هەتا تەوقەکەى سەریشت)، لە رىبوايه‌تێکى تردا دەلى: حاشام کرد لە مێرده‌کەم، تەنانەت تەوقەکەى سەریشم بۆ گەپانده‌وه، نىمامى عوسمان رازى بوو^(١).

١٦- عازیه‌تى گرتن لەسەر ئافره‌تى شوو مردوو واجبە

عازیه‌تى ئەوه‌یه واز به‌یئیت لە خۆ جوانکردن لەو خانووه‌ى مێرده‌کەى تیا مردووه‌ دەرئەچى و بچى لە شوینىکى تر بێئیتەوه‌ مه‌گەر زەروره‌تێک پێشهادى، دەکرى به‌رۆژ بۆ ئاتاجەکانى لەمال دەبچیت، به‌لام شه‌و لە هیچ کوى نەباته‌ سەر^(٢)، لە فوره‌یعه‌ى کچى مالیکی خوشکی ئەبى سەعیدى خودریبه‌وه‌ هاتوه‌ دەلى: ئەو ژنەى هاته‌ لای پیغه‌مبەر ﷺ سکاڵای کرد، وتى: (مێرده‌کەم لە مال دەرجووه‌ به‌ دواى به‌لێنیکدا به‌لام به‌ تەوشى کۆشتویانه، پیاوه‌کەم هیچ خەرجى و شوینىکى حەسانه‌وه‌ى بۆ من به‌جى نەهێشتوه‌، ئایا بگەریمه‌وه‌ ناو باوانم؟ پیغه‌مبەر ﷺ فەرموى: به‌لى)، ئافره‌ته‌که‌ دەلى: چوومه‌ دەر وه‌ بانگى کردم فەرموى: (چۆنت وت؟) منیش بۆم گیرایه‌وه‌، فەرموى: (لە ماله‌که‌تدا بێئیره‌وه‌ هەتا وه‌عه‌ده‌که‌ت تەواو ده‌بیت)، دەلى: چوارمانگ و ده‌ رۆژ مامه‌وه‌، پاشان که‌ نىمامى عوسمان بوو به‌ جێنشین ناردى به‌ دوامداو ئەم باسه‌ى لى پرسم منیش بۆم گیرایه‌و ئەویش ئەم سوننه‌ته‌ى وه‌رگرت و حوکمى پێکرد، له‌بەر ئەوه‌ نىمامى عوسمان زۆر توندوتۆڵ بوو له‌سەر مانه‌وه‌ى ئافره‌تى شوو مردوو لە ماله‌کەى خۆیدا جارێکیان ئافره‌تێک پیاوه‌کەى مردو عازیه‌تى بۆ گرت، لەم ماوه‌یه‌دا سەردانى که‌سوکارى خۆى کرد، تیرێکى وێڵ لێید هەوالیان هینا بۆ نىمامى عوسمان کاتى تێگەشت که‌ شوو مردووه‌، وتى: بیه‌نه‌وه‌ بۆ ماله‌کەى خۆى و ئافره‌ته‌که‌ش پێکرا بوو^(٣).

^١ الخلافة الراشدين، د. يحيى الحبي (٤٤٩).

^٢ موسوعة فتنة عثمان بن عفان (ص ٢٤٤).

^٣ المصدر نفسه (ص ٢٢٤).

۱۷- مەيخوازە بە مەبەستى ژنو مېردايەتى نەبى

پياۋىك ھاتە لاي ئىمامى عوسمان، ئىمامى عوسمان سوارى ولاخىك بوو، وتى: ئەي خەلىفە ئىشىكىم ھەيە بە تۆ، فەرموى: ئىستا پەلەمە ئەگەر زەرورى لە پاشكۆمەوہ سواربە ھەتا كارەكەت بۆ جىبەجى بكم، كابرا سوار بوو لە پاشكۆيەوہ وتى: دراوسىيەكم تورپە بووہ ژنەكەي خۆي تەلاقداوہو ئىستا تووشى نارەحتى و نىگەرانى بووہ، منىش دەمەوئ بە پارەي خۆم ژنەكەي مارە بكم و دواي جوت بوون تەلاقى بدم، واتە: (مارە بەجاشىكم) بۆ ئەوہي بگەرپتەوہ لاي مېردەكەي، ئىمامى عوسمان پىي فەرمو: (نەيخوازي بەمارە برىنى ژنو مېردايەتى نەبى و مەبەستى ھاوسەرىت نەبى)، واتە: (بۆ خەللكردن نەيخوازي)^(۱).

۱۸- تەلاقى سەرخۆش

ئىمامى عوسمان پىي وابوو ھەرچى قسەو گوتهي سەرخۆشە ھەمووي بەفېرۆ دەچى و پەيمانى پى نەبەستى و كرېبەستى پى ھەلئاوہشتىتەوہو برىارى پىوہرناگىرئ و تەلاقىشى ناكەوئ ھەتا دىتەوہ دوخى ئاسايى خۆي، چونكە نازانى چى دەلئ و گەرەكىشى نىيە وابلئ، ھىچ تەكلىفكى ناكەوئتە سەر كە ئاگاي لە خۆي نەبى. ئىمامى عوسمان دەلئ: (شىت و سەرخۆش تەلەقيان ناكەوئت)^(۲).

۱۹- ھىبەي باوك بۆ منداڵەكەي (بەخشى باوك بۆ منداڵ)

ئەگەر باوك لە مالى خۆي برىكى بىەخشى بە منداڵىكى، دەبى شايتى بگرى، ئەگەر بە شاھىدى شايت مالىكەي پى بىەخشى ئەوہ دەيىتە مالى منداڵەكەو دەيكەوئت، دروستىشە، ئەو بەخشىشە لاي باوكى بىنىتەوہ بە مالى منداڵەكەش بناسرى، ئىمامى عوسمان فەرموويەتى: ھەر كەسى مىش ھەنگى بىەخشى بە منداڵىكى و منداڵەكە بالغ نەبوويىت، پىي ناشىت ھەتا شايت نەگرى بۆ بەخشىنەكەي، خۆ ئەگەر شايت نەگرى و تەسلىمى منداڵەكەي نەكات، ئەو بەخشىكى نەگونجاوہ، واتە نايكەوئت.

^۱ المصدر نفسه، (ص ۸۱).

^۲ الفتاوى (۶۶/۳۳).

ئىمامى عوسمان دىھەرموى: (ھەندى كەس خەللات دىھەخشى بە مىندالى ئەگەر مىندالە كە مىرد، ئەللى مالى خۆمە، ئەگەر خۆى بىرى بە بەخشى مىندالە كەى دىھزانى، بەخشىش و خەللات نادىرى بە مىندال ھەتا خەللاتە كە جىا نەكرىتە ھە لە مالى باوكى)^(۱).

۲۰- قاتى خستىنە سەر گىلل و گىوال (سەفەھە)

ئىمامى عوسمان پىنى وابو قاتى بىرىتە سەر گىلل و گىوال، عەبدوللانى كورى جەغفەر زەوىيە كى كرى بە برى شەست ھەزار دىنار كاتى عەلى ئەبى تالىب بىستى وتى: ئەو زەوىيە ئەو پارە ناڭى، عەبدوللانى خۆيدىا ھە گىللى و خەلە تا ھە پارەى بەزايە دا ھە، عەلى خۆى گەيانە لاي ئىمامى عوسمان دا ھە لى كى قاتى بىخاتە سەر عەبدوللانى جەغفەر، لەبەر خراپ بەكار ھىتەنى سامانە كەى، عەبدوللانى خىرا چو ھە لاي زوىيەر كە بازىرگانىكى لىزان بو پىنى وت: زەوىيە كى كرى ھە بە شەست ھەزار دىنار، مامە عەلىم چو ھە ھە لاي ئىمامى عوسمان ھە ئە ھە قاتى بىخاتە سەرم، زوىيىش وتى: مىن دىھمە شەرىكت، ئىمامى عەلى گەشتە ئىمامى عوسمان وتى: برازا كىم زەوىيە كى كرى ھە بە شەست ھەزار دىنار، مىن بە نەعلە كانى خۆم نايكېم، دىھى قاتى بىخەتە سەرى، زوىيىش چو ھە ھە لاي ئىمامى عوسمان وتى: مىن شەرىكى عەبدوللانى، ئىمامى عوسمان وتى بە ئىمامى عەلى مىن چۆن قاتى بىخەمە سەر كەسىك كە زوىيەر شەرىكى بىت^(۲)، واتە ناتوانىن ھە كىم بە سەر عەبدوللانى بە ھەىن كە خۆى دا ھە لە گىللى و خەلە فا ھە، چو نەكە زوىيەر شەرىكىيەتى زوىيىش بازىرگانىكى سەردەر چو ھە لە سەودا ھە مامە ئەدا پىا ھە كى لىزانە.

۲۱- قاتى خستىنە سەر موفلىس (باخەل خالى)

ئىمامى عوسمان پىنى وابو قاتى بىرىتە سەر موفلىس ھە لە گەل قاتى خستىنە سەرىدا خا ھەن قەرزە كان دىھتوانى سامان و دارايىيە كەى بە گۆزەى قەرزە كەيان دابەش بىكەن، ئەگەر شەكە سىنارىيە كەى لامابو خا ھەن شەكە كە دىھتوانى شەكەى بىاتە ھە مامە ئەكە ھەلە شىنەتە ھە^(۳)، چو نەكە بە خا ھە نەكەى رە ھەى نەك بە كىكارە موفلىسە كە^(۴).

^۱ الفتاوى (۱۵۴/۳۱).

^۲ سنن البىھقى (۶۶۱/۶).

^۳ سنن البىھقى (۴۶/۶).

^۴ مروعة فقه عثمان بن عفان (ص ۱۱۹).

۲۲- حەرامکردنی قۆرغ کردن (نیحتکار)

نیمامی عوسمان قۆرغکردنی قەدەغە کردوو^(۱)، ھەروەھا قۆرغکردنی مەوادی خواردەمەنی و ناخواردەمەنی بەیەک چاوسەیر کردوو، پێوابوو قۆرغکردن بە فراوانی باسکراوە ناوگیری تیا نەکراوە، چونکە لە فەرمودەکانی پێغەمبەر ﷺ بە شێوەیەکی رەھا قۆرغکردن باسکراوە، ھەمووشتی دەگریتەو، ھەرچەندە لای کۆی زانایان سنوردار کراوە، حوکمی جیاوازی بۆ دەریپاوە، بەلام ھەردەقێ پەھابێ لەسەر پەھایی خۆی دەمیڤیتەو^(۲).

۲۳- وشتی ویل بوو (وڤبوو)

مالیک ریاویەتی کردوو لە ئینو شەھابووە کە وشتی ویل بوو لە سەردەمی نیمامی عومرەدا سوودی لێ وەرگیریاوە نازادبوووە کەسێ نەبێردوو بۆ خۆی، بەلکو کەلکی گشتی لێ وەرگیریاوە ھەتا سەردەمی نیمامی عوسمان، نیمامی عوسمان فەرمانی کرد جاپ بدەن بۆ ئەو وشتانە کە وڤبوو ویلن، گەر خواوەنیان نەبوو بیان فرۆشن ھەر کاتی خواوەنی ھاتە پوو، فیاڵە کە دەدەینەو^(۳)، کردەو کە نیمامی عومەر جیبەجێ کردنی فەرمودە دیروست بوون لە زەیدی کورپی خالیدی جوھەینییەو ھاتوو، دەلی: دەشتەکییە کە ھاتە خزمەتی پێغەمبەر ﷺ پرسیاری شتی دۆزراوەی لێکرد، پێغەمبەر ﷺ فەرموو: (جاپی بۆ بدەو ناوی دەرە کە ببەو ناوی دەمەوانە کە ببەو پاشان سالتی لەسەر یەک جاپی بۆ بدە، گەر خواوەنی بۆ پەیدا بوو بیدەرەو، ئەگینا ببە بۆ خۆت). وتی: ئەمەری گمبوو؟ فەرموو: (ئەو بۆ تۆیە یان بۆ براکەتە یان بۆ گورگە). وتی: ئەمە وشتی گمبوو؟ فەرموو: (چیتە بەسەر یەو ناوی خۆی و پیتاوی خۆی پێیە، دەچی گەلا دار دەخوات و ناو دەخوات ھەتا خواوەنی خۆی دەدۆزیتەو)^(۴).

^۱ موطناً مالك (۶۵۱/۲).

^۲ موسوعة فتنة عثمان بن عفان، (ص ۱۵).

^۳ موطناً مالك (ص ۶۴۸).

^۴ بخاري كتاب اللقطه رقم (۲۴۲۷).

حهجوى زانا پيڻوايه نهو نيجهتيهادى نيمامى عوسمان لهسهر بهرژهوندى گشتيى بنيات نراوه، لهسهردهمى نيمامى عوسماندا خهلكى تهماحيان كردهبوه وشترهكانو كنهيان لى دهكرد بويه فروشتنى^(۱).

عبدالسهلام سليمان بهرپهرجى نهم پاساوه دهدهاتهوه دهليت: (كارىكى دژواره خومان بدهين بدهست پاساوهكهى هجوى زاناوه، چونكه پرستهى بهرژهوندى گشتيى شهرع داي نهناوهو ناماژهى پى نهكردووه، نه دانى پيا ناوه نه ههليشى دههشيڻيتهوه جگه لهو بهرژهوندهيانهى كه پيغهمبهر ﷺ رهامهندى لهسهر ههيوه، ناكري فروشتنى وشتره ونبووهكان به بهرژهوندهى گشتيى دابنيڼ، مادهم پروبهپروى دهق دهبيتهوه).

ليردها بومان دهردهكهويت نيجهتيهادى نيمامى عوسمان كتومت بهستراوه به بهرژهوندهى گشتييهوهو نهم كيشهيه لهو بابهتانهيه كه نيجهتيهاد ههلهگريو حوكمهكهى گوزرانى بهسهردا ديت، به گوزرانى كاتو بارودوخو شويڼ وپراى بهرژهوندهى خاوهن وشتره گمبوهكان ههركاتى هاتنه پروو وشترهكهيان دهدهنهوه يان فياتهكهيان دهدهنهوه، واته: وشترهكهيان نرخهكهى وهكو نهمانهتيك وايه كهى پهيداوبون دهبهينهوه، ييڭومان نيمامى عوسمان ناماځي نهوهبوو بهرژهوندهى گشتيى پهچاو بكات، خو نهگه وشترهكان وهكو جاران بمايهتهوه تووشى لهناوچوونو فهوتان دهبوون، چونكه خهلكى بهجورئ رهفتاريان گوزرابوو وايان ليهاتبوو دهستدرېځيان دهكرده سهر وشتره ونبووهكان بويه نيمامى عوسمان بهم كردهويه ريځهه لى برپڼو بالبهستى كردن^(۲).

۲۴- نافرهتې تهلاقدراوى نهخوشى سهرهمرگ ميراتبهره

عبدالپرهجمانى كوپرى عهوف ژنهكهى تهلاقدا، لهو كاتهدا كه له نهخوشى سهرهمرگدا بوو، ههر بهو نهخوشينهش مرد، نيمامى عوسمان ژنه تهلاقدراوهكهى كرده ميراتبهرى عبدالپرهجمان ههرچهنده ماوهى عيدهدهكهشى تهواو بوو بوو، ريوايهت كراوه شورههيج نوسراويكى نووسى بو عومهرى كوپرى خهتتاب له بارهه پياويكهوه كه سى

^۱ الفكر السامي (۱/۲۴۵).

^۲ الاجتهاد في الفقه الاسلامي، (ص ۱۴۳).

به سټی ژنه که ی ته لاق دایټ، له کاتی ته لاق دانه که دا پیاوه که نه خوښ بووټ، واته: (نه خوښی سهره مهرگ) نیمامی عومهر وه لامي دایه وه فهرموی: (نه و نافرته ته لاق دراوه میراتی ده که وی ماده م عیدده ی ته لاق دانه که ی ته و او نه بووټ گهر عیدده که ی ته و او کردبټ نایکه وټ)، کوی هاوه لاق یه که دنگ بوون له سهر نه وه ی ته لاق دانی نه خوښی سهره مهرگ گرتی هاوسه ریه تی نارزینټی و لاینابات.

نیمامی عومهر ماوه ی عیدده که ی بوی دیاری کرد، به لام نیمامی عوسمان ماوه ی بوی دیاری نه کرد، وتی: ژنی ته لاق دراوی نه خوښی سهره مهرگ عیدده ی ته و او کردبټ یان ته و او ی نه کردبټ میراتی ده که وټ. ههرچنده ده ټیک نییه بگهریننه وه سهری، له مباره یه وه هوکاری نهم حوکه ش هه لسوکه وتی میړده که و ناوه پوکی مده سته که دیاری ده کات، چونکه پیاو له نه خوښی سهره مهرگدا بټ و ژنه که ی ته لاق بدات دیاره نه مه بوی بیبه ری کردن و بیبه شکردنی ژنه که نیعتیار ده کرټ و بوی ده دست وه ده رکړنه^(۱).

۲۵- نافرته ی ته لاق دراو ماده م عیدده ی ته و او نه بوی میراتی ده که وی

نیمامی عوسمان ده فهرموټ: (نه و ژن و میړده ی له یه که جیا بوونه ته وه، به لام یه کیان بهر له ته و او بوونی ماوه ی عیدده ته لاق دان ده مرټ، نه وه میراتی یه کتر ده بن)، واته: هه تا عیدده که ته و او نه بوی ههر وارس یه کترن، ینگومان عیدده ی ته لاقیش به هه یزو پاکبوونه حساب ده کرټ، خو نه گهر ماوه ی عیدده که دریژه ی کیشاو دره ننگ که و ته هه یز وارسیه که ههر بهر ده وامه هه تا به ته و او ی پاک ده بیته وه، هه بانی کوری موونقیز ژنه که ی خوی ته لاق دا، له وکاته شدا ژنه که منال به بهر بوو شیری ده دایه، له پاکیشدا بوو، حه قده مانگ عیدده ی ژمارد نه که و ته هه یز، چونکه شیرپیډانه که پټگه ی هه یزی نه دان له و ماوه یه دا هه بان نه خوښ که وت، له دوی نه و حه قده مانگ که تیپه ری بوو به سهر ته لاق دانه که دا وتیان گهر بهرین ژنه که ت میرات ده بات، وتی: بهه بوی لای نیمامی عوسمان، بردیان و سکا لای خوی کرد (که ژنه که ی ته لاق داوه و)، حه قده مانگه نه که و توه ته هه یزو عیدده که ی ته و او نه بووه منیش نه خوښم گهر بهر میراتی ده که وی؟

^۱ تاریخ التشريع الاسلامي للحضري، (ص ۱۱۶)

ئەو كاتە ئەلى كۆرپى ئەبوتالىب زەيدى كۆرپى سابىت لە لای ئىمامى عوسمان بوون پىتى
 فەرموو، ئىيە چى دەللىن؟ وتیان: پىمانوایە ئەم پیاوہ بمرئ ژنەكە میراتی دەبات، گەر
 ژنەكە بمرئ پیاوہكە میراتی دەبات، چونكە ئەو ژنە پیر نییە هەتا لە حەیز بەسرايىت،
 لەو كچانەش نییە نەكەوئیتە حەیز ئەو ژنە بە حەیز عیددە دەژمیرئ هەتا حەیزەكەى
 درئژ ببیتهوہ وارسىهكەشى درئژدەبیتهوہ، حەبان گەرپیاوہ ناو كەسوكارى و مندالەكەى
 لە ژنەكە وەرگرتەوہ كاتئ ژنەكە لە شیردان كەوت، كەوتە حەیزو حەیزی تریشى تەواو
 كرد، بەلام پىش ئەوہى بكەوئیتە حەیزی سییەم حەبان مرد ژنە میراتی بەركەوت و حەبان
 بە میردى ئەو حساب كراو ئەمجارە عیددەى شو مەردوى دەژمارد^(١).

٢٦- مندالئ هینراو میراتی دەكەوئیت

ئەگەر ئافەرەتێك لە دەستى بئ باوہرەن هەلەتات و مندالئكى لەگەل خۆى هینراو
 سووریش بوو لەسەر ئەوہى كە مندالئ خۆیەتى باوہر بە قسەكەى ناکریت و ناییتە
 میراتبەرى هەتا شاھیدو بەلگە نەهینئیت كە مندالئ خۆیەتى، لە مەبارەيەوہ ئىمامى
 عوسمان راویژى كرد بە هاوہلان ھەر هاوہلئ بۆچوونى خۆى وت، ئىمامى عوسمان
 فەرموى: كەواتە ئەم مالو سامانەى خودای گەورە پىیداوين ھىچ كەسئ بۆى نییە بەبئ
 بەلگەو شاھید بییات، مندالئ ھینراویش بەبئ بەلگەو شاھید میراتی ناکەوئیت^(٢).

ئەم خالائەى باسمان كردن ھەندێك بوون لە ئىجتىھاداتى زین نورەین كە كاریگەرى
 ھەبوو لەسەر دامودەزگا قەزایىھەكان لە بواری تۆلەسەندنو سزاو دارى ھەددو
 تەمىكردندا، ھەروەھا شوئینەوارى ھەبوو لەسەر فیرگە فیقھییەكان، ئەم ئىجتىھاداتەى
 ئىمامى عوسمان بەلگەن لەسەر فراوانى ئاسۆى زانست و چەمكى وردى فیقھى ئىسلام و
 فامكردنى بنەماكانى شەرى پەرسنگدارى ئىسلام، ئىمامى عوسمان جىنشینیكى
 تىگەشتوو بوو كردوہەكانى مەشخەلئ ئومەت بوو، سەرخەرى ئاینى ئىسلام بوو،
 سەرى ئىسلامى بەرز كەردوہ.

^١ سنن البیھقى، (٤١٩/٧).

^٢ موعوہ فقہ عثمان بن عفان، (٢٨).

به‌شی چواره‌م:

فتوحاته‌کانی سه‌رده‌می نیمامی عوسمان

هه‌والتی شه‌هیدبوونی نیمامی عومەر دوژمنه‌کانی ئیسلامی خێزه‌دا به‌ تاییه‌ت ئه‌و گه‌لانه‌ی که‌ هه‌له‌په‌یان بوو بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مولک و ده‌سه‌لاتیان وه‌کو (فارس و رۆم) به‌ر له‌ گشتیی یه‌زوگوردی پاشای فارسه‌کان له‌ پایته‌ختی شاری فەرغه‌نه‌وه‌ ده‌ستی کرد به‌ پیلان دانان و نه‌خشه‌سازی، هه‌ربه‌م ده‌ستوره‌ مله‌وره‌کانی رۆمیش که‌ وازیان له‌ ولاتی شام په‌یه‌نرابوو له‌ قوسته‌نتینییه‌ی پایته‌ختی بی‌زه‌نتینییه‌کان ته‌نگیان پێ هه‌له‌چنرابوو ده‌ستیان کرد به‌ گه‌ر خه‌ستنی ئه‌و نامرازانه‌ی که‌ یارده‌یان ده‌دات بۆ گه‌رانه‌وه‌ی مولک و سامانه‌که‌یان، بۆ ئه‌م مه‌رامه‌ گلاوانه‌ پاشاوه‌ی سوپای رۆم له‌ شاری ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ی ولاتی میسر خۆیان قایم کردبوون به‌ ته‌مای هه‌له‌یکبوون، هه‌رچه‌ند له‌ سه‌رده‌می نیمامی عومه‌ردا عه‌مری کوپی عاص داوای کرد له‌ نیمامی عومه‌ر مۆله‌تی بدات میسر پاکسازی بکاته‌وه‌ له‌ رۆمه‌کان و ئه‌و مه‌نجه‌نیق و ته‌قه‌مه‌نیانه‌ بشکینێ که‌ له‌سه‌ر قه‌لاکانیان دایانه‌ستوه‌^(۱)، به‌لام نه‌کرا، له‌ سه‌رده‌می نیمامی عوسماندا رۆمه‌کان به‌سه‌روکایه‌تی هه‌ره‌قل عه‌زمیان جه‌زم کرد که‌ شه‌رپێکی خۆینه‌وی بکه‌ن و یه‌ک سه‌ربازی رۆمی دوانه‌که‌وێت و هه‌یزی ده‌ریایی و ه‌رگرن و سێ سه‌د که‌شتی له‌ چه‌کو سه‌رباز باریکه‌ن و خودی هه‌ره‌قل به‌شداریی شه‌ر بکات و هه‌موو هه‌یزو توانای ئابووری سه‌ربازی و بجه‌نه‌ کار ئه‌مه‌شیان به‌ واقعیی کرد، به‌لام نیمامی عوسمان به‌ جه‌سووری و جه‌ربه‌زی و یه‌کالایی روبه‌روویان بوویه‌وه‌ و سیاسه‌تیکی ناوازه‌ی به‌کاره‌ینا له‌م خالانه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی:

- ۱- ملکه‌چه‌پێکردنی فارس و رۆمه‌ یاخه‌یبه‌وه‌کان و گه‌ی‌رانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ئیسلامی بۆ شاره‌کانیان.
- ۲- بنه‌ماکانی یه‌کپیزی ولاتی پیاده‌ کرد و موسلمانانی کرده‌ پاسه‌وانی خه‌لافه‌ت.
- ۳- درێژه‌دان به‌ رزگارکردن و تیکۆشانی شاره‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌رێ له‌ دراوسێکانیان.
- ۴- دروستکردنی هه‌یزی سه‌ربازی ده‌ریایی بۆ کۆمه‌کی سوپای ئیسلام، له‌وکاته‌شدا هه‌وارگه‌ی سه‌ربازی و مه‌کۆی چه‌ک و تفاق‌ی سوپای ئیسلام له‌سه‌رده‌می عوسماندا

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين، ص (۲۲۲).

ده كهوته شاره هه ره گه وره كان، وه كو سهربازگه ي عيراق له كوفه و به صره، سهربازگه ي
شام له ديمه شق، پاش نه وه ي هه موو شام كهوته ژيړ ركيڼي مه عاويه، سهربازگه ي ميسر
له (فيسطاط) بوو، نه م سهربازگانه هه لده ستان به پاراستني خه لافه تي ئيسلام و
گه ياندي فتوحات و بلا و كړنه وه ي په يامي ئيسلام به هه موو جيهاندا^(۱).

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۹۹ - ۲۰۰).

باسی یه کهم: فتوحاته کانی ئیمامی عوسمان له رووی خۆر هه لاتمه وه

یه کهم: رزگار کردنی نازربایجان له لایه ن ههلی کوفه وه سالی ۲۴ کۆچی

موجاهیدانی نههلی کوفه رزگار کردنی (رهیی و نازربایجان)یان پی سپێردرابوو، ده ههزار موجاهیدی تر په یوهندی پتوه کردن شهش ههزاریان له نازه ربیجانه وه هات و چوار ههزاره کهشی له شاری رهیی وه هات، سوپای کوفه خۆی چل ههزار موجاهید بوو، هه موو سالی ده ههزاریان ده خسته جیهاده وه، واته هه ر موجاهیدیك چوار سال جارێ غه زای بهرده کهوت، له و کاته شدا کوفه کهوتبووه ژێر ده سه لاتتی وه لیدی کورێ عه قبه، خه لکی ناره بیجان را په رینیان کردو سولحه کهی نیوان خۆیان و حوزه یفه یی یه مانییان هه لوه شانه وه، له سه رده می ئیمامی عومه ریشدا کوده تایان کردبوو دژی عوقبه ی کورێ فره قده ی والییان، بۆیه ئیمامی عوسمان فره مانێ کرد به وه لید جیهادیان بکات، نه ویش له شکرێکی بۆ ئاماده کردن، پێشه کی ده سته یه ک موجاهیدی به سه روکایه تی سه لمانی کورێ ره بیعه ناردو پاشان خۆی به کۆمه لتیکی زۆر موجاهیده وه هێرشی بۆ بردن، خه لکی نازربایجان به هه لوه داوان هاتن و وتیان له سه ر رێکه که و تنه کهی خۆمان که به ستمانه له گه ل حوزه یفه ماوین و په یمانشکێنی ناکه یین، وه لیدیش چوو به ده میانه وه گوێرا په لیه کانی وه رگرت و له سه ر په یمانه کهی پێشوو رێکه که و تن و سوپا که یان بلاوه پی کرد، له پاشان هه ندی پارتیزانی ده سته پی کرد، وه لید عه بدوللای شوبه یلی نه جمه سی به چوار ههزار سه ربازه وه نارد بۆ سه ر ئه رمه نییه کان ملکه چی کردن و به ده سته ی پر له له ده سته که و ته وه گه رایه وه، پاشان وه لید به سوپا که یه وه گه رایه وه کوفه، به لام نههلی نازربایجان له په سا یاخی ده بوون، نه شه سی کورێ قه یس، که والی نازه ربیجان بوو نوسراوێکی نارد بۆ وه لیدی کورێ عه قبه، نه ویش له شکرێکی سوپای کوفه ی بۆ په وانه کرد، نه شه س که و ته وێزه ی هه لئا ته وه یاخی بووه کان، تێکوپێکی شکاندن و داوی سولحه کهی یه که مجاریان کرده وه، نه ویش سولحه ی له گه ل کردن، نه شه س ترسا له وه ی جاریکی تر یاخی ببه نه وه، هه سته کۆمه لتی یه ده کی عه ره بی بۆ دانان و موچه ی بۆ دیاری کردن و ناوی له دیوان تۆمار کردن و فره مانێ پێکردن ده عوه بکه ن، کاتێ سه عیدی کورێ عاص کرا به والی دیسانه وه نههلی نازربایجان هه لگه رانه وه یاخی بوون، نه ویش جهریری عه بدوللای به جلی به له شکرێکه وه نارد هه ریان و تێکی شکاندن و

سهردهسته که ی کوشتن، پاشان بارودوخ ناسایی بووه و زۆرینه ی خه لکی ناوچه که فیری قورنان و ئیسلام بوون، به لام شاری ره یی یاخیبوون و هه لگه رانه وه، ئیمامی عوسمان فرمانی کرد به نه بو موسای شه شعری که والی کوفه بوو نه وکاته، ته مییان بکات، نه ویش هه ستا کوره یزه ی کوری که عبی نه نصاری نارد هه ریان و فتحی کردن^(۱).

دووهم: پوچه لکردنه وه ی بزافی رۆمه کان له لایهن سوپاکه ی کوفه وه

کاتی وه لیدی کوه پی عه قه به کاره گرنگه کانی خۆی ته واو کرد، له نازربيجان گه راپه وه به ره و موسل، ئیمامی عوسمان فرمانی پی کرد و تی: (پاش سوپاسی خودای گه وه و سلاوات له سه ر پیغه مبه ر ﷺ مه عاویه هه والی داومه تی که رۆمه کان خۆیان گورج کردۆته وه و نا پۆره یان به ستوه بو کوشتاری موسلمانان، هه ر نه م نوسراوه تی گه یشت پیاوکی دلیرو بیرو ناو خاس له گه ل هه شت هه زار موجهیددا یان نو هه زار یان ده هه زار دابنیره بۆیان له و شوین و ریگایه وه که نامه به ره که ی منی پیا هاتوه، له کۆتاییدا بیته ی بن)^(۲).

وه لید هه ستایه سه ری و سوپاسی خوی گه وه ی کرد، پاشان وتی: (ته ی موجهیدان خودای گه وه موسلمانانی تاقیکرده وه به گه رانه وه ی نه و شارانه ی که یاخیبوون و خۆیان بیباوه ر کدر بووه هه ندی شاری تریشی به ده مه وه رزگار کرد بۆمان، که پیشتر له ژیر رکیفی موسلماناندا نه بوون، وه ده سته کوه و سه لامه تی کرده پاداشتیان، سوپاس بۆ په روه ردگاری جیهان ئیستاش ته میری ئیمانداران فرمانی پی کرد ووم هه شت تا ده هه زار موجهیدتان بده مه لا و بچه یارمه تی و ده ستواری براکانتان له شام، چونکه رۆمه کان هه لیان کوتاوه ته سه ریان، ئیوه ش له م پاداشته گه وه یه خۆتان بیبه ش مه که ن، له گه ل سه لمانی کوری ره بیعه ی باهیلیدا بجن)، یه که سه ر موجهیدان بریوون و هه شت هه زار موجهید خۆی خسته لاوه و رۆیشتن، له گه ل سوپای شامدا به ره و رۆمه کان ملیان نا، هه تا گه یشتنه خاکی رۆم، سه ره له شکری سوپای شام حه بیبی کوری مه سه له مه ی کوری خالیدی فه هری بوو. ده ستیان کرد به په لاماردانی رۆمه کان، له کۆتاییدا توره که یان

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين، ص (۲۲۴).

^۲ تاریخ الطبری (۲۴۷/۵).

پربوو له دهستکەوت و به کەیفی خوڤان که نيزه کيان هیناوو چه ندين قەلای قایمیان رزگار کرد^(۱).

له جیهادو تیکۆشانەکانی وه لیددا هەندیک گێڕەرۆه دەلێن شەعبیمان دیوه له لای موحمەدی کوپی عومەری کوپی وه لیدی عەقەبە دانیشتبوو، موحمەد باسی جیهاده کانی مەسلەمەدی کوپی عەبدولەلیکی دەکرد، شەعبیش فەرموی: ئێوه باسی چیده کەن، گەر جیهادو ویلایه ته کهی وه لیدتان بدایه باسی کەسی تەرتان نەدەکرد ئەوە نەدە لێهاتوو بوو هەر کاتی برۆشتایه که مەترەخمە نەدەکرد، هیچ کەسێ گەمەدی پێ نەکردوو هەتا له کار دورخایهوه^(۲).

سێیه م: نازادکردنی ته به رستان له لایه ن سه عیدی کوپی عاصه وه، سالی (۳۰) ی

کوچی

سه عیدی کوپی عاص به مەبهستی رزگارکردنی خۆراسان هەنگاوی ناو حوزەیفە ی یەمانی و کۆمەلەی یاوهری وه کو حەسەن و حوسەین و عەبدوللای عەباس و عەبدوللای عومەر و عەبدوللای عەمر و عەبدوللای زوبییری له گەلدا بوو، له هەمانکاتدا عەبدوللای عامریش له بەسره هەنگاوی ناو دەرچوو بۆ رزگارکردنی خۆراسان، عەبدوللای زوتر گەیشته ئەبرشەهرو له وی دابەزی، کاتی سه عید ئەم هەوالە ی بیست چوو له قومیس دابەزی و حوزەیفە سولحی له گەل کردن، پاشان چون بۆ جورجان و سولحی له گەل ئەوانیش کرد به دووسەد هەزار، پاشان چوون بۆ (طە هیس)، ئەم سێ شارە دەکەونه سنوری تەبرستان، پاشان رۆشتن بەرهو شاری جورجان که دەکەوتتە سەر که ناری سه خوم، له گەل ئەهله کهیدا به شەرھاتن و کەوتنە نا پەحەتییەوه و نوێژی ترسیان کردو سه عید نوێژی ترسی بۆ کردن و ئەوانیش شەپیان دەکردن لهو رۆژەدا سه عید موشریکیکی گرتو به گوریس بهستییه وه، له پێ شمشیریکی له بن بالی دەرھیناو گرتیان پاشان موسلمانان زۆریان بۆ هینان گەمارۆیان دان ئەوانیش داوای ناشتییان کرد به مەرجی که سیان لی نەکوژن، ئەمانیش سولحیان قبول کردو قەلاکانیان رزگار کردو هەرچی تیاوو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۲۰۱).

به‌ده‌ستکه‌وت بردیان، پیاویکی به‌نی فهد سندوقیکی دۆزییه‌وه کیلیل درابوو، وای‌ده‌زانی گه‌وه‌ری یتدایه، هه‌والتیان دا به‌سه‌عید بانگی کابرای کردو سندوقه‌که‌ی هیناو قوفله‌که‌یان شکاند سه‌یرده‌که‌ن سندوقیکی تری یتدایه، خه‌رقه‌یه‌کی زه‌ردی ئیترانی یتدایه‌ واته (کمیل ورد)^(۱).

چوارهم: هه‌لهاتنی یه‌زگوردی پاشای فارسه‌کان به‌ره‌و خوراسان

عه‌بدو‌للای کوری عامر له‌ به‌سه‌روه ده‌رچوو بۆ رزگارکردنی ولاتی فارسه‌کان و له‌ نه‌جمادا یه‌زگورد هه‌لهات و رای کرد، ئینو عامریش مه‌جاشعی کوری مه‌سعودی سوله‌می نارد به‌ شوینیداو هه‌تا کرمان چوو به‌دوایدا، پاشان چوو یه‌رجان و یه‌زگورد رای کرد بۆ خوراسان^(۲).

پینجه‌م: کوشتنی یه‌زگورد پاشای فارس، سالی (۲۱)ی کۆچی

گێڕانه‌وه‌ی جیاواز هه‌یه له‌ باسی کوشتنی یه‌زگوردا، ئینو ئیسحاق ده‌لتی: (یه‌زگورد له‌ کرمان رای کرد له‌گه‌ل ده‌سته‌ودایه‌ره‌که‌یدا، بۆ شاری مرو له‌وئ داوای کرد له‌ خه‌لکی مرو، به‌لام جینگه‌یان نه‌کرده‌وه له‌ترسی خۆیان، هه‌ستا جوابی نارد بۆ تورکه‌کان، که‌ هاوکاری بکه‌ن و په‌نای بده‌ن، نه‌وانیش گالته‌یان پێ کردو هێرشیان کرده‌ سه‌ری و ده‌سته‌که‌یان لێ کوشت و شپزه‌یان کردن، یه‌زگورد به‌ته‌نیا خۆی کرد به‌ مائی ناشه‌وانیکدا خۆی شارد‌وه له‌ مائیکی شاری مرو له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای مه‌رغاب شه‌وئ له‌وئ مایه‌وه‌ و خه‌وی لێکه‌وت و ناشه‌وانه‌که‌ کوشتی).

لای ته‌به‌ری له‌ ریاویه‌تی‌کدا هاتوه‌ که‌ یه‌زگورد به‌رله‌وه‌ی عه‌ره‌به‌کان بگه‌نه‌ نه‌و ناوه، له‌ کرمان ده‌رچوو و ملی پینگه‌ی گرتوه‌ به‌ره‌و ته‌به‌رسین و قوه‌میستان، له‌ویشه‌وه‌ هه‌تا شاری مرو چوو به‌ چوار هه‌زار چه‌کداره‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌ نه‌هلی خوراسان ئاپۆرایه‌ک کۆبکاته‌وه‌و راپیچی شه‌ری عه‌ره‌بیان بکات و بیان کوژیت، له‌وئ هه‌لده‌ته‌قی به‌دوو فه‌رمانه‌ی رق نه‌ستوو و ئیره‌خوازدا، هه‌ردوکیان تینوی خۆینی یه‌کترن، یه‌کیان ناوی به‌رازه‌ نه‌و تریان ناوی سنجان، هه‌یچکامیان ملیان بۆ نه‌دا، یه‌زگورد هه‌لده‌سه‌ی به‌راز

^۱ تاریخ الطبری (۲۷۰/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۸۸/۵).

دەكاته خۆی و دەیلاوینتی سنجاریش ئیرەبیان پیدەبات، بەراز وا لیدەكات شالای سنجار بدات و یەزگورد خۆیشی کەنی لی دەکرد، سنجانیس هەولێ دەدا یەزگورد بکوژی، ئەم هەولە کەوتەبەر گوئی یەکی لە ژنەکانی یەزگورد، یەزگوردیش هەستا کۆمەلێ ژنی نارد بۆلای بەراز، کە من نامادەباشم بۆ کوشتنی سنجان، ئەم قسەیه بلابوویەوه، سنجان بیستی حەزەری خۆی وەرگرت و لەشکرێکی کۆکردەوه، وەکو لەشکرەکی بەرازو یەزگورد رووی کردە ئەو کۆشکە یەزگوردی تیدا میوانە، کاتی بەراز ئەمە ی زانی گەرایەوه دواوە لەبەر زۆری لەشکرەکی سینجان، یەزگوردیش زۆر ترساو تۆقی لەم لەشکرە، هەستا بە جلوبەرگی ئەناسراویەوه وەکو هەژاری یان نافرەتی لە کۆشکە کە دەرچوو بەتاقی تەنیا هاتە دەرەوه، بۆئەوهی خۆی رزگار بکات، ئەندازە ی دوو فەرسەخ رویشت هەتا گەیشتە ناشی و چوو هۆدە ی ناشەکو بە شەکەتی و ماندوویەتی دانیشت، کاتی ناشەوانە کە بینی روخساریکی شاهانە و هوجوێکی ماقولانە ی هەیه جێگەیهکی بۆ داخست و نان و خۆراکی بۆ هیئە یەزگورد نانی خواردو شەوو رۆژێک لەوی مایەوه ناشەوانە کە داوا ی لێکرد فەرمانیکی بەسەردا بدا، هەستا تاجەکی خۆی پێ بەخشی کە بە گەوهەر دەوری گیرابوو، ناشەوانە کە دەستی بۆ نەبردو قبوڵی نەکرد، وتی: من چوار درهەم بەسە لەم شارەدا بۆ ئەوهی خواردن و خواردنەوهی پی بکرم، ئەمەم بۆچییه؟ یەزگورد وتی: پارەم پێ نییه، ناشەوانە کە خزمەتی کرد هەتا بیناگابوو، هەستا تەوریکی دا بەنەخشی تەویلیداو کوشتی و سەری هەلا هەلا کرد، هەرچی جلوبەرگ و تاج و شتی پێبوو لێی کردەوه و لاکەکی فێدایە ئەو جۆگەلە ی کە ناوی ناشەکی دەدێرا، لەوی ناوساوەستی بەداریکەوه کە لە چەمەکە روابوو، بۆ ئەوهی خەلکی جەستەکی ببینن و نەنیشی.

لە ریوایەتیکی تردا هاتوو، کە تورکەکان هاتوون و دۆزیویانەتەوه و سەیرەکن کوژراوه، شەمەکانیان بردوو، هەستاون ناشەوانەکو و خاوخێزانیان کوشتوو، یەزگوردیان خستوو تەنیو تابوت و بردوویانەتەوه بۆ ئەستەخر^(۱)، تەبەری دوو ریوایەتی دووردریژی هیئەوه، یەکەمیان لە دووهم درێژترەو پر لە دلەراوکی و شێوان شێوو

^۱ تاریخ الطبری (۲۹۷/۵).

ته گهره، که هاتووه ته ریځگه یی یه زگورد هه تا هیوا پراو بوو^(۱)، یه زگورد وتی: بهو که سه ی که ده ویست بیکوژئی وه کو له هه ندی ریوایه تدا هاتووه، قوربه سهرتان له په راوی نیتمه دا هاتووه هه رکه سی هه ولئی کوشتنی پادشایان بدات خودای گه وره هه ر له دونیادا ده یسوتیتنی و له قیامه تیشدا ده یسوتیتنی، مه مکوژن بمه ن بو دیهقان یان ره وانه ی ناو عه ره بم بکه ن، چونکه نه وان شهرم له پادشا ده که ن^(۲)، پادشایه تی یه زگورد بیست سال بو چوار سالیان به نارامی به ریځکرد، نه ویتري شارو شار رای ده کرد، له ترسی نیسلامو گه له که ی، یه زگورد دوا هه مین پادشای فارس بوو له دونیادا به شیوه یه کی ره ها^(۳)، پا کو بیځگه ردی بو خودای خاوه ن مه زنی و مولکی دونیا، پادشا راسته قینه هه ر نه وه، که هه میشه زیندووه و قه ت نامرئ و هیچ خودایه ک نییه جگه له نه و، هه موو شتی له ناو ده چی، جگه له روخساری نه و حوکم حوکمی نه وه بو لای نه ویش ده گه ریځینه وه، پیڅه مبه ر ﷺ فرمویه تی له باره ی پادشای فارس و رومه کانه وه: "نه گه ر قه یسه ر تیاچوو قه یسه ریځکی تر نایه ت له دوا ی، نه گه ر کیسرا تیاچوو، کیسرایه کی تر نایه ت له دوا ی، سویند به ویه گیانی منی به ده سته خه زینه ی نه وانه ده دریت له ریځگه ی خودادا"^(۴).

شه شه م: گا وړه کان پرسه یان راگه یان د بو یه زگورد له دوا ی کوشتنی

هه وائی کوشتنی یه زگورد گه یشت به پیاوړکی مه تران که نه هوازی بوو، به لام له شاری مرو داده نیشت و پییان ده وت (نیلیا) هه ستا هه رچی گا وړی نه و چواره وره هه یه کوی کرده وه و هه وائی کوشتنی یه زگوردی پاشای فارسی کوری شه هریاری کوری کیسرای پیدان و تی: خو تان ده زانن شه هریایش کوری نه و شیرینه نیمانداریه که چاکه و مه ردایه تی هه بووه بو مان و تا نیستا نمونه ی نییه له چاکیدا، وه با پیرانیشی واته کیسرا، زور چاک بووه به رامبه ر گا وړو له سه رده می نه ودا گا وړه کان گه شتنه نه و په ری

^۱ الاکتفاء الکلاعی (۴/۱۷۴).

^۲ المصدر نفسه (۴/۱۸۸).

^۳ خلافة عثمان: د. محمد السلمي، ص (۵۷).

^۴ مسلم في الفت (۲۹۱۸، ۲۹۱۹).

پټزو حورمهت كه پيشت له ژير دهسه لاتى پادشاكاني تردا دهستان نه ده كهوت،
تهنانهت هندی كه نيسه يشى بۆ دروست كردون، بۆيه پټويسته پرسه ي خو مان بگړين،
چونكه خو ي باوو باپړاني چاكه ي زوريان هه يه به سهرمانه وه، به تاييه تي شيريني
نه كنى زورچا كېوه بۆ گاوه كان، پټم باشه سندوقيكى به ردين هه لكولن و تهرمه كه ي
تيا بپاريزين و به مه راسيم بيني زين، گاوه كان و تيان رامن له گه ل راي تودايه، مه تران
فه رمانى كرد له ناوه راستى باخي كدا له شارى مرو به رديكيان بۆ هه لكولن و
تهرمه كه يان له روباره كه ده ريناو كفنيان كردو خستيانه تابوت و به شان هينايان و
خستنيانه سندوقه به رده كه و ناشتيان^(۱).

حه و ته م: فتوحاتى عه بدوللاي كور ي عامر، سالى (۳۱) ي كوچى

له سالى ۳۱ كوچى عه بدوللاي كور عامريان ده ستنيشان كرد بۆ رزگار كردنى
خوراسان، نه و يش روښتو (نه بر شهرو تورس و بيوردو نه ساي رزگار كردو له ويشه وه هه تا
سه رخس چو خه لكى (مرو) ش سولحيان له گه ل كرد، له ريوايه تي (سه كه نى كور ي
قه تاده ي عوربه نيدا) هاتوه ده لى: عه بدوللاي كور ي عامر ولاتى فارسى رزگار كردو
گه راپه وه بۆ به سره و (شه ريكى كور ي حارسى) كرده سه روكى نه سته خپ شه ريكيش
مزگه وتيكي دروست كرد، پياويكى خيلى به نى ته ميمى به ناوى (نه حنه فى كور ي قه يس)
چوه لاي عه بدوللاي كور ي عامرو وتى: دوه ژمنه كانت له ترس و سامى تو راده كه ن،
فشاره كانيش له به رده متا زورنو وادياره خوداي گه وره ش هه ميشه سهرت ده خات و
دينه كه ي خو ي به تو پرشكو ده كات، باشوايه هه نگاو بنييت و برؤى، عه بدوللاش خو ي
كو كرده وه له شكرى سازداو (زياد) ي كرده سه روكى به سره و خو ي له شكر به ره و كرمان
به رى كه وتن، پاشان بۆ خوراسان هه ندى نه لئن به ريگه ي نه سيفه كاندا چوه به ره و
خوراسانو (مه جاشعى كور ي مه سعودى سوله مى) كردوه به سه روكى كرمان،
عه بدوللا رو به ريكي پانى گرت و نزيكه ي هه شتا فه رسه خ ده بوو، پاشان روشتوه بۆ
ته به سين به نيازى نه بر شه هر، كه شارى كى نه يسا بوره نه حنه فى كور ي قه يس له پيش
هه مو له شكره كانه وه بووه، پاشان عه بدوللا چوه بۆ قوه ميستان و له ويشه وه بۆ

^۱ تاريخ الطبري (۳۰۴/۵).

نبرشه هر لهوئ تووشی (ههباتيله كان) بوو كه ههپات بوون (ئهحنه في كورپ قهيس) شكاندن^(١)، عهبدوه لالا چوو به نيسابور له ريوايه تيكددا هاتوو (كه عهبدو لالا چووته نبرشه هر نهوكاته شاره كه كرابوو دوو به شهوه نيوي به دهستي (عهتوه) وه بووه نيوه كه ي تری به دهستي (كه نار) بووه، له گه ل نه ساو تووس، عهبدو لالا ش نه بتوانيو به ناسانی به پيژيته وه بو شاری مرو بۆيه سولحي له گه ل (كه نار) دا كردوو، (كه نار) یش نه با سه لتي كورپ خوئي و سه لي مي برازای وه كو بارمه ته له گه ل ناردوو، عهبدو لالا ش ئيبن و خازمي نارد به ره و هه راته كان و حاته مي كورپ نوعماني نارد به ره و مرو خوئي دوو كورپ كه ي كه نارای بردو چوو له ي نوعماني نه سقوفي گاوو لهوئ هه ردو كياني به رد^(٢)، عهبدو لالا شاره كانی چواردوري نبرشه هری رزگار كرد، وه كو (توس و بيوردو نه ساو حومران) هه تا ده گاته سه رخه س، عهبدو لالا نه سوهدی كه لسومي ناردوو به بيهه ق كه شانگزه فه رسخ دوره له نبرشه هر به لام نه سود شه هيد كرا، پياويكي ديندار بوو هاوړتي گياني عهبدو لالا بوو، عهبدو لالا توانی زال بيت به سه ر نيسابوريشداو له و يشه وه چوو به ره و سه رخه س خه لكي مرو به سه ره رشتی حاته مي كورپ نوعمان سولحيان كرد، نهوكاته (مه رزه بان) سه رۆكيان بوو.

هه شته م: رزگار كردنی باب و بله بخه ر، له سالی ٢٢ ی كۆچی^(٣)

نيمامی عوسمان نامه ي نووسی بو سه عدي كورپ عاص، كه شاری باب رزگار بكات، نامه ي نووسی بو عهبدو له هmani كورپ ره بيهه كه سه ركه و توو بوو به سه ر بابدا نووسي بووی: (خه لکی باب له خويان ده رچوون و پيويسته گه مارۆ به يته سه ريان به لام نابوتيان مه كه، چونكه له وانه يه گيرۆده بن، عهبدو له هmani له سنوريكي گونجاودا گه مارۆي خسته سه ريان، له سالی نويدا باب رزگار كرا هه تا بله نه ره و مه نه نيقت و تۆپيان له سه ر بانه كانی دابه ست^(٤)، هه ركه سي نزیک بكه و تايه ته وه گرمۆ له يان ده كردو زۆر به پل

^١ المصدر نفسه.

^٢ المصدر نفسه.

^٣ المصدر نفسه.

^٤ معجمتيق: نقو ناميريقه كه بقرد هتله دات.

بون^(۱)، پاشان تورکه‌کان خوځيان خسته لاوه بۆ شه‌ري موسلمانانه‌کان و بله‌نجه‌ريش هه‌لگه‌رايه‌وه و هاته پاليان له‌م شه‌رده‌دا عه‌بدولپه‌همان که نازناوی (ذوالنور)ه پيکرا، موسلمانان په‌رته‌وازه بوون، سه‌لمانی بۆي بۆ عه‌بدولپه‌همان پاشه‌کشي پي‌کردن و له‌شاري باب ده‌ري کردن و له‌ريگه‌ي خه‌زه‌روه له‌گه‌يلان و جورجانه‌وه ده‌رچوون، ئه‌م له‌شکوه ئه‌بي هوره‌يره‌و سه‌لمانی فارسيشي تيدا‌بوو، ته‌رمي عه‌بدولپه‌همانيش له‌به‌رده‌ستي خه‌لکه‌که مایه‌وه و به‌مه‌راسيميکي باش ناشتيان و تا ئيستاش خه‌لکي لي‌ي ده‌پارينه‌وه و نو‌يه‌بارانه‌ي پي‌ده‌که‌ن^(۲).

۱- کوشتنی يه‌زیدی کورپی مه‌عاويه

سوپای ئه‌هلی کوفه غه‌زای بله‌نجه‌ريان کرد، چهند سالی دواي به‌خه‌ليفه‌بوونی ئيمامي عوسمان، وه‌له‌و شه‌رده‌دا هه‌يچ مندا‌ليکيان هه‌تيو نه‌خست و هه‌يچ ژنيکيان بي‌وه‌ژن نه‌خست، دوو پو‌ژ پيش چوونه‌ناو شاري بله‌نجه‌ري يه‌زیدی کورپی مه‌عاويه خه‌ونيکي بينی له‌خه‌ويا ئاسکيکي بينی هاته ژي‌ر بالي زو‌رجوان بوو، خۆي پي‌چابوو به‌عاباکه‌يه‌وه، پاشان يه‌زیدی هه‌تنبوو بۆ سه‌ر قه‌بري چوارکه‌س، که قه‌بره‌کانيان زو‌ر ري‌کوپي‌تک بوو، که پو‌ژ بو‌ويه‌وه شه‌ر ده‌ستي پي‌کرد خه‌لکي بله‌نجه‌ري به‌ژي‌ر که‌پنه‌کي له‌گه‌ل تورکه‌کان هه‌رشيان هه‌تنبوو به‌ري‌کيان مالي به‌سه‌ري يه‌زیدی کورپی مه‌عاويه‌دا سه‌ري قليشاو ئه‌وه‌نده خوينی لي‌هات، جله‌کانی به‌خوين په‌نگراو سوور بوو، له‌کو‌تاييدا رو‌حي سپارد هه‌وال گه‌يشت به‌ ئيمامي عوسمان وتی: (انا لله وانا اليه راجعون) سه‌ره‌نجامي شه‌ره‌که‌ش سوپای ئه‌هلی کوفه شه‌پزه بوون، خودای گه‌وره غه‌زايان لی‌قبول بکات و لي‌يان خو‌ش بي‌ت^(۳).

۲- خوينی سوور چهند جوانه به‌ته‌ختی سپی يه‌وه

عه‌مري کورپی عوتبه ده‌يوت به‌که‌وا سپيه‌که‌ي چهند جوانه خوينی سوور به‌ته‌ختی سپايسته‌وه، کاتي له‌گه‌ل دو‌ژمندا تي‌ک پ‌ژان عه‌مريه‌ر بريندار بوو، که‌واکه‌ي خۆي بينی به‌و خوينه‌ سووره‌وه، که‌ه‌زي ده‌کرد په‌نگي پي‌وه بگري‌و شه‌هيد بي‌ت^(۴).

^۱ تاريخ الطبري (۳۰۸/۵).

^۲ تاريخ الطبري (۳۰۹/۵).

^۳ تاريخ الطبري (۳۱۱/۵).

^۴ المصدر نفسه (۳۱۰/۵).

۳- وریجی پهلخوین زور جوانه به جل و بهرگهوه

قهره‌شع هم‌موو جاری ده‌یوت و وریجی پهلخوین زور جوانه به جل و بهرگهوه، کاتی پوژی تی رزان هاته پیشه‌وه قهره‌شع نه‌ونده شهر پی کرد هتا به حربه هلدراو خویناوی بوو، جله‌کانی وا ده‌ده‌که‌وت که ته‌خته‌که‌ی سپییو به رهنگی سوو گولدار کراوه، خه‌لکه‌که‌ی که به‌غیره‌تی قهره‌شع شهریان ده‌کرد هتا شهید بوو نه‌وانیش شکان^(۱).

۴- نه‌مانه‌ش وه‌کو خۆمان ده‌مرن

تورکه‌کان لهم شهره‌دا به‌شداریان کردو خۆیان له باخه چرو پره‌کاندا شاردبووه‌وه، ده‌ترسان و بریایان وابوو موسلمانان گولله نایان‌پری، کابرایه‌کی تورک له زه‌مه‌نی‌کدا خوی حه‌شاردا‌بوو، تیریکی ته‌قاند موسلمانیکی کوشت، به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد نه‌مانه‌ش وه‌کو خۆمان ده‌مرد، نیتیر بۆچی لییان ده‌ترسن، تورکه‌کان به‌جاری شالویان هیناو له‌گه‌ه‌ده‌ده‌رچوون و شهر تاوی سه‌ند، به‌لام عه‌بدولپه‌حمان نه‌چله‌کا هتا شهید کرا^(۲).

۵- نه‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌لمان خۆتان بگرن

له‌ریوایه‌تی‌کدا هاتوه، کاتی عه‌بدولپه‌حمان شهید کرا سه‌لمانی برای نالا‌که‌ی هه‌لگرت و شهر پی کرد، یه‌کی هاواری ده‌کرد (نه‌ی بنه‌ماله‌ی سه‌لمان خۆتان بگرن) سه‌لمانی‌ش وتی: دۆرمان تیا به‌دی ناکری، پاشان سه‌لمان له‌گه‌ل نه‌بی هوره‌یره‌دا له‌ناوچه‌ی گه‌یلانه‌وه به‌ره‌و جورجان^(۳) گه‌رایه‌وه، دوا‌ی نه‌وه‌ی عه‌بدولپه‌حمانی برای ناشت له‌داوینی شاری بله‌غهر^(۴)، به‌م پاشه‌کشیه‌ سه‌لمان پاشاوه‌ی سوپای برا‌که‌ی قوتار کرد^(۵). مه‌حمود شین خه‌تاب ده‌لی: نه‌و پاشه‌کشیه‌ی سه‌لمان وه‌کو شهرکردن وابوو له‌و رۆژه‌دا، چونکه له‌دۆخی فشاری دوژمن و ته‌نگیدا‌بوون و نه‌کسه‌یان لی‌که‌وتبوو، گیانیان

^۱ المصدر نفسه.

^۲ قادة فتح الاسلامیة فی أرمینیه، محمود شیت خطاب، ص (۱۵۱).

^۳ جورجان: شاریکه‌ له‌ نیوان طبرستان و خوراسان.

^۴ معجم البلدان (۲/۲۷۸).

^۵ قادة فتح الاسلام فی أرمینیه ص (۱۵۱).

بهربارد بوو، پاشه‌کشه‌که بۆ هانابردن بو بۆته‌وه‌ی بتوانن جاریکی تر هه‌لکوتنه‌وه سهریان، له راستیدا سه‌لمانی کورپی ره‌بیعه به فهرمانی خه‌لیفه عوسمان هاتبوو بۆ هاوکاری عه‌بدولپه‌همانی برای مه‌عقول نه‌بوو، له‌م شه‌رده‌دا بیهیته‌وه‌و له‌شکرو چه‌کو چۆله‌کانیشی له‌ شاری (باب) بیت، نه‌یشده‌کرا له‌ سه‌ره‌تاوه‌ عه‌بدولپه‌همانی برای به‌ جی بیلئ له‌و شه‌ره‌ نه‌گریسه‌دا، که پتویستیان به‌ تاکه‌ سه‌ربازیکیش هه‌بوو چ جای فهرمانده‌یه‌کی ئاوه‌ها، ئیتر چۆن ده‌بیت له‌و کاته‌ ناسکه‌دا به‌جیتان بیلئت، میژوونوسه‌ دیرینه‌کان نه‌و حاله‌یان به‌ ههره‌س کردن لیکداوه‌ته‌وه‌ جیاوازی نیوان (ههره‌س) و (دالده‌دان) ناکهن، چونکه‌ شله‌ شارین، (ههره‌س) واته‌ به‌جیهیشتنی گۆره‌پانی شه‌ر، به‌بی نه‌خشه‌و به‌بی قاید، ئه‌م جۆره‌ کاره‌ساته‌، به‌لام (دالده‌دان) به‌جیهیشتنی گۆره‌پانی شه‌ره‌ به‌پیتی پلانیکی دارپژراو به‌ فهرمانی فهرمانده‌، ئه‌م جۆره‌ دالده‌دانه‌ تابلویه‌که‌ له‌ تابلۆکانی شه‌رکردن و ئامانجه‌که‌یشی پشوودان و به‌هیزکردنه‌وه‌ی تونایه‌و زۆرکردنی سه‌ربازو چه‌ک و که‌ره‌سه‌ی شه‌رکردنه‌، هیوادارم میژوونوسان نه‌کونه‌ هه‌له‌ی رافه‌کردنه‌وه‌ جیاوازی نیوان ههره‌سو دالده‌دان بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌م دوو وشه‌یه‌ واتایان زۆر دووره‌ له‌ یه‌کتره‌وه^(۱).

نۆیه‌م: یه‌که‌مینجار گینچه‌ن گه‌وته‌ نیوان نه‌هلی کوفه‌و نه‌هلی شام له‌ سالی ۳۲

کۆچی

دوای شه‌هیدبوونی عه‌بدورپه‌همان ئیمامی عوسمانیش کۆمه‌کی نارد بۆ موجاهیدان به‌سه‌رۆکایه‌تی حه‌بیبی کورپی مه‌سه‌لمه‌ کاتئ سه‌لمان و حه‌بیب به‌یه‌گ گه‌یشت له‌سه‌ر فهرمانده‌یی بوو به‌ مشتومرپیان، نه‌هلی شام وتیان ئه‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی سه‌لمان، خه‌لکانیکی تر وتیان: ئیمه‌ش ئه‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی حه‌بیب و ده‌ستان لی ناگه‌رپیننه‌وه‌، پیایکی نه‌هلی کوفه‌ که‌ ناوی (ئه‌وسن موغه‌را) بوو، وتی: (ئه‌گه‌ر ده‌ست به‌رن بۆ سه‌لمان ئیمه‌ش ده‌ده‌ین له‌ گه‌ردنی حه‌بیب، ئه‌گه‌ر بچنه‌ لای ئیمامی عوسمان ئیمه‌ش ده‌چینه‌ لای و دوای بریاری سه‌لمانی فهرمانده‌ی خۆمان ده‌که‌وین، چونکه‌ ئه‌میری گشت له‌شکه‌ر کانه‌و قسه‌ی قبوله‌و ئیمه‌ش سه‌ربازی بریاره‌کانی ئه‌وین، چه‌ندین شه‌وو رۆژه‌ پی

^۱ المصدر نفسه، ص (۱۵۲ - ۱۵۳).

کۆلی ئەوین، بەرھەحالّ موسلمانان توانییان تاقمە یاخیبووەکان تەمى بکەن، بە یارمەتی خودای گەورە، پاشان کەلەپیاوی وەکو حوزەیفە یەمانی کە سەرته‌لی غەزاکانی سوپای کوفە بوو لەسێ غەزای گەورەدا بەشداری کردوو و سییەمین غەزای ھاوکاتی شەھادەتی ئیمامی عوسمان بوو^(۱).

دەیهەم: فتوحاتی عەبدوللای کۆری عامر، سالی ۳۲ی کۆچی

فتوحاتەکانی بریتیبوون لە زرگارکردنی شاری مرو، تالقان، فاریابە، جورجان، توخارستان، عەبدوللای ئەحنەفی کۆری قەیسە هەنارد بۆ سەر شاری مرو ئەویش گەمارۆی دان ئەوانیش هەلمەتیاڵ هینا، بەلام بە دەستی موسلمانان شکان و تەنگیاڵ پى هەلچنراو خزاندىانە ناو قەلاکانیان لە پر دەنگى ھاواری کرد (ئەى گەلى عەرەب ئەو دەرنەچوون کە ئیمە دەمانناسین، گەر بمانزانیبا ئەمەى ئیستان ئیمە شتیکی ترمان دەکردن بەلام مۆلەتمان بدەن هەتا ئیوارەو بگەرێنەو بارەگاكانتان، ئەحنەف گەراپەو دەواو، کە پۆژ بوویەو دای بەسەریاندا، پیاویکی عەجەم ھات و نوسراویکی هینا، وتی: "من نێردراوم پەنام بدەن، ئەوانیش پەنایاندا سەیردەکەن فurstادەى مەرزەبانی پاشای شاری مرو و برازایەتی و ەرگێرپەتی (مترجم) و لە لایەن مەرزەبانەو ھاتوو بۆ لای ئەحنەف، مەرزەبان نوسیوی (بۆ فرماندەى سوپا، ئیمە سوپاسى ئەو خودایە دەکەین کە ھەموو شارو گوندەکانی بەدەستە، بەلکو ھەموو مۆلکی دنیای بەدەستە، ئارەزووی لە ھەرکەسێ بێت با سەرشۆریش بێت سەر بلندی دەکاتەو، گەر ئارەزووی لە ھەرکەسێک ھەبێت با سەر بەرزیش بێت، سەرشۆری دەکاتەو، ئەو خودایە بانگمان دەکات بۆ سولح و براپەتی و باپیری من دیندار بوو و پیغەمبەرەکەى ئیوہش مۆفیتی بەرێزو بەقوربە، من بەخیرھاتنتان دەکەم و مۆدەى سولح و ناشتیتان دەدەمى، ئامادەم شەست ھزار درھەم سەرانەشتان بدەمى، ئیوہش رازی بن، ئەو جوتە مۆلکەى، کە باوکی باوکى لەسەر جەزەبە دراو لە لایەن کیسراو، بیخەنە ژێر رکیفم مۆلکەکانیش دوو پارچە زەوى ئاوەدان و پر لەپیاو کاتی خۆی بە زولم برابوو لە تۆلەى نیازەکەى باپیرمدا کە دەبیست سەری ئەو مارە سەرخۆرە پان بکاتەو، کە رێگەى لە

^۱ التاريخ الطبری (۳۱۱/۵).

عالم بری بو، وه هیچ سهرانه یهك له كه سوکاری من مه سینن و سه رۆكایه تیش له بنه ماله ی من دهرمه كهن، گهر ئیوه ئهم خالانهم بۆ جیبه جی بکهن منیش سهرانه ی سالانه ددهم، ئهو نێردراوه ش (ماهی) برا زامه ناردوومه بۆ لات، بۆ ئه وه ی متمانه م پی بکهیت).

ئه حنه فیش بهم شیوه یه وه لامی دایه وه نووسی: (به ناوی خودای گه وه ره دلۆزان، له ئه حنه فی کوری قه یسی قایدی سوپاوه، بۆ (بازانی مه رزه بان) له شاری مرو، وه بۆ گه وه رپیاوانی هاوشانی، سلاو له وه كه سه ی شوین پێنماییه کانی ئیسلام ده كه ویت، وه له خودا ده ترسی، ماهه کی برا زات گه شته لامان و مه رجه کانتهم پیشانی موسلمانان دا، چونکه من و ئه وان لهم بریاره وه لامه دا یه کسانین، ئه وانیش به مشیوه یه وه لامه دده نه وه، ئهو پێشنیارانه ی کردوته بۆ مه به سه کانی خۆت و زه ویه کشتوکالییه کان و ئهو زولمه ی که کیسرا کردویه تی له باپیرت له تۆله ی ئه وه ی به ره ره چی گه نه ده لی و ناله باریه کانی داوه ته وه پیش هه موو شتی زه ویه کان هی خودا و پیغه مبه ره ﷺ و خودای گه وه ره ده ییه خشی به وه كه سانه ی که مه یلی هیه بۆی، تۆش ده بی موسلمانان سه رخه یت و دوژمنه کانیان بروخینی به خۆت و زه یژه کانی چواره ورته وه، ده بی موسلمانان سه رخه یت و پیوستیان هه بو ده بی پشتیوانییان لی بکهیت، وه ئه گهر گه له که ت ویستیان له په نای تۆدا زیان بگه یه نن به موسلمانان ده بی قبولی نه که یت، ئه گهر ئهم خواستانه به جی بینیت یاداشتییکی وات بۆ ده نووسم دوا ی خۆیشم که س سهرانه نه سینتی له تۆو هیچ خزمییکی نزیکت، ئه گهر موسلمان بیت و شوین پێنماییه کانی پیغه مبه ره ﷺ بکه ویت، ئه وا وه کو هه موو موسلمانن مافی بژووی و پله و پایه ت هیه وه ده بیته هاوشان و برای ئیمه و له مرۆ به داوه تۆ ده که ویته نه سه تۆی من و باوکم و سه رجه م موسلمانان، به شاهیدی جوزی کوری مه عاویه و حه مزه ی کوری هه رماش و حومه یدی کوری خه یاری مازنیان و عه یازی کوری وه رقای نه سه وی، نووسه ره که شان، که که یسانی خزمه تکاری خێلی سه عله به، رۆژی یه که شه مه مانگی موچه رپه رم)، له دوایدا ئه حنه فی کوری قه یسی به ره رسی سوپا به مستیله که ی مۆری کرد، که وشه ی (نعبد الله ی لی هه لکۆلیبوو واته (بهس خودا ده په رستم)^(۱).

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۶/۵).

يازدههيم: شهري نه حنهف له گهل توخارستان و جوزجان و تالقان و فارياب

عبداللای کورې عامر له گهل خه لکی مرو سولخی کردو نه حنهفی به چوار هزار سهربازه و نه نارد بؤ توخارستان و نه ویش هه تا کؤشکه کانی خوی چوو، له ولاره نه هلی توخارستان و جوزجان و تالقان و فارياب به هزار چه کداره وه سدنګه ريان گرتبوو بؤ بهر نګاری، هه وال گه یشته به نه حنهف، نه وان، که له کؤمه کاری ده کهن، نه حنه فیش پاوژی کرد به سهربازه کانی، یه کئی وتی: با بګه پښنه وه، یه کيکی تر وتی: با له نګه ر بګرین و خومان مه لاس دهین، یه کيکی تر وتی: با بچین به ګزباندا، ده مه و نیواره نه حنهف سورپکی خوارد به ناو له شکر داو گوئ قولاخې بؤ چوونه کانیان بوو، به لای خه لکی (خه باو) دا تپه پری پیایوکیان په پکه چه وړی ده برژاندو باسی دوژمنانی ده کرد هه ندیکیان دهیان وت: نه و بؤ چوونه باشه به یانی هیرشيان بؤ بکهین و پروبه پرویان ببینه وه، کابرای نانچی وتی: نه گه ر په لاماریان بدهین زور سه هوين، نایا ده گوغی دهسته و یه خه ی دوژمن ببینه وه له شوینی قایمکرای خویاندا به ژماره یه کی که مه و نه وانیش نوردویه کن نه گه ر شتی واکهین له ریشال دهرمان دهینن، به لام باشترین پلان نه وه یه، بچینه نیوان دهریای میرغاب و که ژی میرغاب، دولای خومان زامن کهین نیتر دوژمن هه رچهند زورین زیافمان پی ناګه یه نن، نه حنهف نه م قسه یه ی په سهند کردو خوی و سهربازه کانی پیچایه وه پرون، به لام خه لکی مرو به لیتیان پیدان که یارمه تیان ده دن و شانبه شانی نه وان شهر ده کهن، نه حنهف وتی: پیم ناخوشه یارمه تی له موشریک وه رګرم، بهس به کرپی یارمه تیمان بدهن، نه گه ر نیمه سرکه وتین به لیتن و کرپی خومان جیبه جی ده کهین بۆتان، نه گه ر نه وان سرکه وتن نیوه به رګری له خۆتان بکهن، نویژی عه سر هاته پتیشه وه به په له په لی موشریکه کان ده ستیان کرد به تیکرژان، هه ردوولا خویان گرت هه تا به یانی، نه حنه فیش هه ر نه م دویره ی له بهر خویه وه ده وته وه:

نه وه ی گه غه و لاوه و مندالی نییه

هه قی خویه تی ترسی له مردن نییه.

له ریوايه تیکدا هاتوه: هه تا شه ودا هاتوه هه ر شهریان کردوه، پاشان خودای ګه وړه هه ره سی پتھینان و موسلمانان دویان که وتن، هه تا (رسکن) دوانزه فدرسه خ له قه لا کانی نه حنه فیه وه دووربوو، هه ر له م کاته شدا مه رزه بان پاشای شاری مرو چاوه پروانی

بارودۆخی موسلمانانی ده کرد بۆ رێکخستنی بهنده کانی سولحه کەیان، کاتی ئەحنەف سەرکەوتنی بە دەستەپێنا دوو پیاوی نارد بۆ لای مەرزەبان وتی: پێیان قسەی لەگەڵ مەکەن هەتا قۆلبەستی دەکەن، کە چوون وایان کرد مەرزەبان تێگەیشت ئەمانە سەرکەوتوون بۆیە وا دەکەن، بەلێنی پێدان هەرچی بەندی رێککەوتننامە کە یە جێبەجێی بکات، ئەوانیش وازیان لێ هێنا پاشان ئەحنەف ئەقرەعی حابسی لەگەڵ دەستە گەنجە زوگورده کاندایا رهوانه کرد بۆ حورجان و شەڕیان لەگەڵ کردن و دایان مالدین و جەربەزەکانیان کوشت، خودای گەرە موسلمانانی سەرخست و دوژمنانی شکاند.^(۱)

کوسەیری ئەهسەلی دەلێت: هەرە ئاودارەکان کردیانە پەهێلە، لاوان لە گۆرەپانی جوجان کردیانە قەرەهێلە بەرەو دوو کۆشک هاتن لە رستاق و خوت، فەرماندە کەیان دوو ئەقرەع بوو بە جوت، پاش سەرکەوتن ئەحنەف لە مرو دەرچوو بەرەو بەلخ و ئابلقەیی دان خەلکە کەش سولحیان هەلبژارد لەسەر چوارەد هەزار، ئەویش قبوڵی کرد و ئوسەیدی کۆری مۆتەشەمەسی نامۆزای کردە ناویژیوانی ئەم سولحه، پاشان پۆیشت بۆ خاریزم هەتا زستان لەوئ مایەوه، پاشان وتی: بە هاوێلە کانی بەرنامەتان چییە؟ عومەری کۆری مەعدییە وتی: کاری پێت ناکرێ وازی لێ بێنە، بچۆ بۆ ئەوکارە لەبەرت دەروات.

ئەحنەف فەرمانی کرد کۆچ بکەن، ئەوانیش گەڕانەوه بۆ بەلخ سەیرەکا نامۆزاکەیی پارەیی سولحه کەیی وەرگرتوو مەهرەجانی شاری بەلخی بەسەردا هاتوو و خەلکە کە دیارییان بۆ هێناوه دیارییەکانیش قاپی ئالتون و زیو پارەیی زیاده کەلوپەل و پۆشاک بووه، ئەویش وتووێتی ئێمە لەسەر ئەم شتانه سولحمان نەکردوو و توێانە ئەم شتانه خۆمان لەم پۆژانەدا دروستی دەکەین و رێکی دەخەین و دەیکەنە دیاری و خەلات بۆ ئەو کەسانەیی کە پایەدارو بەرێژن، چونکە مەهرەجانە، ئەویش وتبوی من تێناگەم لەم کارە و پێشم ناخۆشە دیارییەکانتان بگەرێنمەوه لەوانە یە وەرگرتنیشی کاریکی ئاسایی بێت، بەلام گلی دەدەمەوه و هەتا پرسیار دەکەم لەسەروی خۆم، ئەحنەفیش ئەم هەوالەیی بیست پرسیری کرد لە خەلکی بەلخ ئەوانیش هەمان وەلامیان دایەوه، وتی: ئەم

^۱ تاریخ الطبری (۳۱۷/۵).

کەرەسانە بێەن بۆ لای ئەمیری گشتیی عەبدوللای کۆری عامر کاتێ بردیان و باسە کەیان بۆ گێڕاوە وەتی: (ئەو ئەبو بەحر (واتە ئەحنەف) ئەمانە هەمووی بۆ تۆیە، بێبە بۆ خۆت، وەتی: پێویستم پێی نییە، وەتی: ئەو میسمار تۆ باوەشی پیاکە باوەشی پیا کردو بردی^(١).

سیازدەیهەم: هەر لیڤرەوێ ئیحرامی عەمرە دەبەستم بۆ شوکرانە بژێری خودای گەورە واتە لە (نەیسابورەو)

کاتێ ئەحنەف گەڕاوە بۆ لای عەبدوللای عامر خەلکی دەیان و ت بە عەبدوللای ئەوەندە فتوحات بۆ تۆ دەستیداوە بۆ هیچ کەسیکی تر دەستی نەداوە، ولاتی فارس و کرمان و سەجستان و خوراسانت رزگار کردووە، وەتی: راست دەکەن منیش هەر لەم شوێنەوێ ئیحرامی عەمرە دەبەستم بۆ سوپاسگوزاریی خودای گەورە، واتە (لە نەیسابورەو) دواي عەمرە کە گەیشت بە ئیمامی عوسمان، ئیمامی عوسمانیش سەرکۆنەي کرد لەسەر ئیحرام بەستنه کەي، فەرموی: بريا عەمرە کەت بەرپێکی بکەرایەو لەشوێن و کاتی خۆی ئیحرامت بێستایەو لە شوێنی تایبەتی خۆی ئیحرامت بپێشایە^(٢).

چواردهیهەم: هەرەسی قارن لە خۆراسان

کاتێ عەبدوللای کۆری عامر لە غەزای خۆراسان گەڕاوە قەیسێ کۆری هەیسەمی کردە سەرۆکی خۆراسان و قارن بە چل هەزار تورکەو هێرشێ بۆ هێنان، عەبدوللای حازمی سولەمی-یش بە چوار هەزار سەربازەو بەرەنگاریان بوویەو، لە پێشدا شەش سەد سەربازی نارد بۆیان و فەرمانی پێ کردن نوکی پەمەکانیان وەکو مەشخەل ناگرین بکەن و لە نیوێ شەودا پەلاماریان بدەن، شەوێ پەلاماریان دان و ژلەژاندنیان و مەشغوڵیان کردن، عەبدوللای کۆری حازمیش لە ملاو لەولاوێ حاتەي موشریکەکانی دا ئەوانیش زەندەقیان چوو رایان کرد، موسلمانان دوايان کەوتن و کوشتاریان کردن، تەنانهت قارنیش کوژراو کەنیزە و سامانیکی بێشوماریان دەست کەوت، پاشان

^١ تاریخ الطبري (٣١٩/٥).

^٢ البداية والنهاية (١٦٧/٧).

عەبدوللای حازم مۇدەى گەيانە بە عەبدوللای عامر ئەویش دەستخۆشى لى کردو کردى
بە سەرۆكى خۆراسان^(۱).

ئابەم شىئەىە ئىمامى عوسمان پووبەپرووى ياخى بووہکانى خۆرہەلات بووہوہو
فتوحاتى پەرہ پىداو ھىرشى دوزمنان زىانى نہ گەيانە بە باھوى موسلمانان و ھىممەتى
خەلىفەى نەپوشاند، چونکہ کەلە پىاوى ئەم گۆرہپانە بوو، لىبراوو بە ھەلۆيىست بوو بە
خىرايى کارەکانى تاووتوى دەکردو بە سانايى فرياي دەکەوت و بە گويزەى لىھاتوويى
کارەکانى دابەش دەکرد، وەکو لە رووداوہ ريزکراوہکانى ميژووي تەبەرى و ئىبن و کەسيرو
يەغلادا دەرکەوتووہ، بىنگومان بە ھەلپژاردنى قايدى شياو بەرنامەى سفت ئەم
سەرکەوتنانە بەدى ھاتون، سەختى و ناسۆرى جىھاد لە ئاراستەکردنە کەيدايە، کە چۆن
پلانى گونجاوى بۆ دابنريئت و ريگە لە ناشوبە ھەمەجۆرەکان بگيريت، سەيرەکەين
چارەسەرى زۆرہەزۆرى کۆسپ و تەگەرەکان کەوتە زەمانى ئىمامى عوسمان، ئەویش بە
زانبارى وردو ھىممەتى لىزانى و خىرايى و ھىزى کەسايەتى و بەرچاوپرونى پووبەپرويان
بووہوہو، پاش خوداي گەورە ئىمامى عوسمان گەورەترين فەزلى ھەيە لە رىکخستنى
بنەماکانى خەلافەتدا سەرەپاي ئەو ھەموو نارەحەتى و ژاوەژاوەى دواى شەھيدبوونى
ئىمامى عومەر ھاتە ناراوہ، بەروبوومى ھەلۆيىستە جوانەکانى ئىمامى عوسمان ئەمانە
بوون:

۱- ھىنانە ھىلى ياخىبووہکان و گىرپانەوہى دەسەلاتى خەلافەت بۆ ناويان.

۲- زىادکردنى فتوحاتى ئىسلام لە شارەکانى پاشکۆى ياخىبووہکان بۆ ئەوہى
ديوارىک دروست بکەن لە چوارەورىيان و جاريکى تر سىخورەکان ئازاوە نەئىنەوہ.

۳- دروستکردنى چەقى دادگا ھەتا موسلمانان وەکو پەرژين خەلافەتى ئىسلامى
بەتەننەوہ.

ئايا دەکرىت ئەم ھەموو فتوحاتە پان و بەرينەو ئەم سىياسەتە پردانايىيە کە لە
ھەريتمەکاندا بەرپاي کردووہ بە لاوازی و بى توانايى و پاراپايى نەنجام درايت^(۲)، وەکو ئەو

^۱ المصدر نفسه (۱۶۷/۷).

^۲ تحقيق موافق الصحابة (۴۰۸/۱، ۴۰۹).

که سانه‌ی که تۆمه‌ت و پروپاگه‌نده ده‌دهنه پال ئیمامی عوسمان و ده‌ستیان گرتووه به کلکی رپویه‌ته‌کانی رافزی و شیعه‌و رۆژه‌لاتناسه‌کانه‌وه‌و رپیازه‌چه‌وته‌که‌ی نه‌وانه‌یان گرتووه به‌ر.

پازده‌یه‌م: کێ رابه‌رایه‌تی فتوحاته‌کانی خۆره‌ه‌لاتی کردووه؟

له سهرده‌می ئیمامی عوسماندا (ئه‌حنه‌فی کورێ قه‌یس) رابه‌ری هه‌ره مه‌زنی فتوحاتی خۆره‌ه‌لات بوو، وام به‌باشزانی تیشک بجه‌مه سه‌ر ژیا‌نی هه‌ندئ له رابه‌رانی سهرده‌می ئیمامی عوسمان، چونکه ئی‌مه باسی رزگارکردن ده‌که‌ین، ده‌بی باسی رزگارکه‌ره‌کانیش بکه‌ین، له‌و فهرماندانه‌ش ئه‌حنه‌فی قه‌یس‌مان هه‌لبژارد.

۱- ره‌چه‌له‌ک و که‌سوکاری

ناوی (ئه‌حنه‌فی کورێ قه‌یسی کورێ مه‌عاویه‌ی کورێ حوصه‌ینی کورێ حه‌فصی کورێ عوباده‌ی ته‌میمیم)یه، ده‌شلێن ناوی (سه‌خره)^(۱) دایکی ناوی حه‌بیبه‌ی کچی عه‌مری کورێ قورته‌بی باهیلییه^(۲)، دایکی خوشکی ئه‌خته‌می شه‌جعه‌نه، ئه‌حنه‌ف زۆر جارێ شانازی به‌م خاله‌یه‌وه ده‌کرد، ده‌یوت (کێ خالۆی وه‌کو خالۆی منی هه‌یه؟)^(۳).

۲- ژیا‌نی

ئه‌حنه‌ف یه‌کی‌که له تابیعییه مه‌زنه‌کان و یه‌کی‌که له شکۆداره‌کان و پیاویکی قسه‌پۆشتو ماقولێ هۆزه‌که‌ی بووه^(۴) و سه‌رداری خه‌لکی به‌سه‌ر بووه^(۵)، لای سه‌رجه‌م جه‌ماوه‌ر جینگه‌ی متمانه‌ بووه‌و یه‌کی‌که بووه له ژێرو هه‌لکه‌وتووه‌کان و خاوه‌ن دین و ئاوه‌زابووه زانایه‌کی زمان پاراو بووه^(۶)، که‌له‌پیاویکی له‌سه‌ر خۆو لی‌زان بووه به‌نهرم و نیا‌ن ناسراوه، به‌لکو نه‌ونه‌ی شیعه‌ری شاعیران بووه پێیان هه‌لداوه‌و وتوویه‌نه:

^۱ جهرة انساب العرب ص(۲۱۷).

^۲ قادة فتح السند و افغانستان، محمود خطاب، ص(۲۵۸).

^۳ جهرة انساب العرب ص(۲۱۲).

^۴ قادة فتح المسند و افغانستان ص(۲۵۸).

^۵ الاصابة (۱۰۳/۱).

^۶ قادة فتح المسند و افغانستان ص(۳۰۴).

چاوه‌کان که ئیښو قهیس ده‌بینن

له‌شهرما ده‌ترسنو سهر داده‌نه‌وینن

خالیدي کوری صه‌فوان له باره‌ی نه‌حنه‌فه‌وه ده‌لئ: "نه‌حنه‌ف له پیاوماقوئیی رای ده‌کرد، که چی پیاوماقوئیی به‌شوین نه‌ودا رای ده‌کرد" (۱).

هه‌ندیك له ناكارو ره‌فتاره به‌پێژه‌کانی ده‌خه‌ینه‌ پوو:

۱- هیمنو له‌سه‌خۆیه‌که‌ی

پیاویکی له‌سهر خۆو هیمنو بووه‌و نمونه‌ی نارامگری بووه‌، پرسیاریان لئ کرد له‌سهر خۆیی چیه‌؟ وتی: قبول کردنی زه‌لیلیه‌ له‌گه‌ل سهردا هه‌رکاتیک خه‌لکی سهرسام بایه‌ له‌ هیمنیه‌که‌ی ده‌یوت: نه‌وه‌ی له‌ ناخی ئیوه‌دایه‌ له‌ ناخی مندا نییه‌، به‌س نارام گرتن ده‌زانم، نه‌وه‌نده‌ له‌ قه‌یسی کورپی مینقه‌رییه‌وه (۲) فیژی له‌سهرخۆیی بووم له‌ هیچ که‌سیکی تره‌وه‌ فیژ نه‌بووم، برازا که‌ی بکوژی کوپه‌که‌ی هیئایه‌ به‌رده‌می نه‌حنه‌فی قه‌یس به‌ که‌له‌پچه‌کراوی بۆ نه‌وه‌ی تۆله‌ی لئ بکاته‌وه‌، قه‌یس وتی: بۆ نه‌م گه‌نجه‌تان به‌ستوه‌ته‌وه‌، پاشان رووی کرده‌ گه‌نجه‌که‌و وتی: کاریکی زۆر خراپت کردووه‌و ژماره‌ی خزمه‌کانت که‌مکردووه‌و هیژی خۆت لاواز کردووه‌و دئی دوژمنت خۆش کردووه‌، ناله‌باریت به‌رانبه‌ر هۆزه‌که‌ت کردووه‌، پاشان وتی "ریگه‌ی بۆ چۆلکه‌ن با پروات بۆ لای دایکی کوژراوه‌که‌و خۆینی کوپه‌که‌می لئ بسینن، نه‌مه‌ زۆر داماه‌وه‌، پاشان بکوژه‌که‌ به‌ره‌للا کردو رویشت، قه‌یس خۆی ته‌نگه‌تاو نه‌کردو لۆچ نه‌که‌وته‌ ناوچاوی (۳).

پیاویك وتی: به‌ نه‌حنه‌ف (فیژی هیمنیم بکه‌)، وتی: (هیمنی بریتییه‌ له‌ زه‌لیلی، ئایا خۆت ده‌گری له‌سهر زه‌لیلی؟ من خۆم هیمن نیم، به‌لام خۆم کپ ده‌که‌مه‌وه‌) (۴)، هه‌ر له‌ باره‌ی هیمنیه‌وه‌ پیاویك جینیوی ده‌دا به‌ نه‌حنه‌ف نه‌ویش بیده‌نگی راگرت، پیاوه‌که‌ دووباره‌ی کرده‌وه‌ هه‌تا سیجار نه‌م هه‌ر بیده‌نگ بوو، پیاوه‌که‌ وتی: چه‌ند گه‌مژه‌یه‌

^۱ المصدر نفسه (۳۰۴).

^۲ الاستعاب (۱۲۹۴/۳).

^۳ زفيات الاعيان (۱۸۸/۲).

^۴ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۶).

ته شهه کانی منی تیا مه وجوده بۆیه ناتوانی وه لآمم بداتهوه، نه حنهف وتویه تی ههر کهسی له سهه تانهیهک نارام نه گری با چاک بزانیته چه ندین تانهی تری بهرگویی ده کهوی، قینی که پهنگ بدهیته وه زۆر له وه باشتره بکهویته له وه خهسته، وه هیمنی و له سهه رخۆیه کهی سهه رباری تواناو هیزبووه نهک لاوازیی و بی دهسه لاتی بیته، له ههندی جاردا شهه ری گپاوی کردووه، جاریکیان پیاویک پیتی وت: نهی نه حنهف له سهه خۆیه کهت کوا؟ وتی: له لای خودای گهورهیه^(۱).

۲- ناوه زوو ژیرییه کهی

نه حنهف پیاویکی ژیرو سهه نگین بووه، وتویه تی: (ههر کهسی چوار رهوشتی هه بی نهو که له پیاوی تیره کهی خۆیه تی، ۱- گهر دیندار بیته دینه کهی ریگری خراپه ی لی بکات، ۲- ره چه له کی هه بی و پاریزگاریی لی بکات، به ناکاری جوان، ۳- ناوه زایه کی هه بی سهه ره رشتی بکات، ۴- شهه رمی هه بی و بیگه ری نیته وه)^(۲)، دیسان ده لی: (عه قل باشتین هاوده مه، نه دهه ب باشتین که له پوره هاوکاری باشتین نه رمو نیاییه)^(۳)، ده لی: (هه رگیز باسی هیچ که سیکم به خراپی نه کردووه له پاشمله)، کاتی ناوی که سیکیان بهر دایه له لای دهیوت: (وازی لی بیین زرقی خۆی ده خوات و نا کامی خۆی تهواو ده کات)^(۴).

برازایه کی هه بوو ددانی ده نیشتاو هاواری ده کرد، نه حنهف وتی: (ماوه ی سی سآله چاوم نازاری هه یه و باش نابینی لای کهس باس نه کردووه و هاوارم نه کردووه)^(۵)، ده لی: (ههر کهسی سهه ره گله ی کرد بیته له گه لآ به شیوازی خۆم وه لآمم داوه ته وه، نه گهر له سهه رو خۆمه وه بیته ریژم لی گرتووه نه گهر له خوار خۆمه وه بیته، سۆزم بۆی جولاو وه به بهزه یی

^۱ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۲ المصدر نفسه ص (۳۰۶).

^۳ تهذيب ابن عساكر (۱۹/۷).

^۴ المصدر نفسه (۲۱/۷).

^۵ المصدر نفسه (۱۶/۷).

بووم، له گه لیا نه گهر هاوشانی خۆم بوو ییت به هیمنی و له سه رخویی فه زلی خۆم داوه به سه ریا^(۱).

۳- زانسته کە

زانایه کی متمانه دارو بیخه وش و کەم نوتق بووه له نیمامی عومەرو عوسمانو عەلی و ئەبو زەر^(۲) فەرمودە ی ریاوایت کردووه، هه سه نی به سری و عورو ی کوری زو بیژیش فەرموده یان لی ریاوایت کردووه، له سه رده می مه عاویده ا یه کێک بووه له شه ر عزانه کان.

۴- داناییه کە

پیاوێکی داناو پر حیکمه ت بووه و نامۆژگاری به پیژی خه لکی کردووه، پرسیا ریان لی کرد (جوامیری چییه؟) وتی: "له خدا ترسان و خۆگریه"، ماوه یه ک یه دنگ بوو پاشان وتی: "گهر که سی روه ساری جوان بی، به لام لی بوردنی نه بیته جوانییه کە ی په ریشانه، با شترین ره وش بۆ گه نچ نه وه یه، که له خدا ترس و لی بورده بیته"^(۳).

هه روه ها ده ئی: "چله پۆیه ی ره وش ته به رزی له شیوای ناخاوتندا ده رده که ویت، گو تن هیچ خیرێکی تیا نییه هه تا کرده ی به دوا دا نه یه ت، روه ساری جوان به بی مه عریفه ت هیچی تیا به سه ر نییه، هیچ سامانی به بی به خشنده یی که لکی نییه، هاو پیته تی به بی وه فا سوودی نییه، شه ر عزان ی به بی ته قوا پا داشتی نییه، خیر و سه ده قه به بی نه ته پاکی قبول نییه"^(۴)

ده ئی: "هه ر چا که یه کم بۆ لوابیته له شوین و کاتی خۆدا پی شوا زیم لی کردووه"^(۵)، ده ئی: "پێکه نی نی زۆر سام و شکویی خاوه نه کە ی ده بات، سو عبه تی زۆر جوامیری خاوه نه کە ی کال ده کاته وه، هه ر که سی ته شک به هه ر کارێکه وه بگری، نه و کاره ده بیته

^۱ قادة فتح السند وأفغانستان ص (۳۰۷).

^۲ طبقات ابن سعد (۹۳/۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ تهذيب ابن عساكر (۱۹/۷، ۲۰).

^۵ البداية النهاية (۳۳۱/۷).

ناونیشیانی^(۱)، ده لئی: "نافرهت و چیشټ دوورخه نه وه له کۆړو کۆمه لمان، چونکه من پر قمه له و کهسه ی که به ژنانی و ورگن ناسراوه، لای من جوامیتریه پیاو بتوانی خوی بگری له حهنای خواردن و چیشټ به تایبه تی نه وکاتانه ی که حهزی لییه تی و برسییه تی"^(۲)، ده لئی: "گه وره یی مرؤډ له وه دایه هاو نیشینی ره شور و ته کان بیټ، هه رکه سی له سهر زمانی عامه ی خه لک نه بیټه گه وره، به زمانی که سانی یان تا قمی نابیټه گه وره"^(۳).

۵- زمان پارویه که ی

مرؤډیکی خوشخوان و شیرین که لام بووه^(۴) جاریکیان وتاری ده داو گوتی: "پاش سوپاس و ستایشی خودای گه وره، نه ی کۆمه لئی تیره ی نه زدی و ربیعه ئیوه برای دینی ئیمه ن و له باواندا هاو به شمانن و برای راسیتمانن له ره چه لک و داهات و مولکدا دراوسیتمانن و بۆ دوژمنان پشتیوانانن، وه لاهی نه زدی به سره له ته میمی کوفه به ریز تره له لام، نه زدی کوفه له ته میمی شام به ریز تره له لام نه گه ر لیزگی حه سودی له سنگتان هه لبیټ بیگومانن سامان و دارایی ئیمه فراوانه بۆ هه ردولامان"^(۵).

له راستیدا نه حنه ف قسه قوت و به لگه روشن و مدتیق زان بووه، جاریکیات هات بۆ سولحی کیشه ی خوین، دانیشتوان ده ستیان کرد به گفتوگو و تیان دوو خوینی لی ده سین، نه حنه فیش وتی: نه م حوکه ته نیا بۆ خوتانه و نابیټه بریاریکی گشتیی، پاشان بیده نگ وتی: "نه و تۆله یی ده تانه وی من ده تان ده می به س شتیکتان پی ده لیم، خودای گه وره بریاریداوه خوینی له باتی خوینی، پیغه مبه ریش ﷺ به هه مان شیوه یه ک خوینی داناوه، که چی ئیوه دوو خوین داوا ده که ن نه ی ناترسن یه کی له ئیوه

^۱ وفیات الاعیان لابن خلکان ص (۱۸۷/۲).

^۲ وفیات الاعیان (۱۸۸/۲).

^۳ قادة فتح السند و افغانستان ص (۳۰۹).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

خوینیک برژینئۆ و تۆلەتان لی بسانئۆ ئەوکاتە خەلکی لیتان خوش ناییت هەتا ئەم دەستوورەى خۆتان جییه جۆ نەکەن بەسەرتاندا؟ وتیان با بەیەك خوین واز یینن" (۱).

جاریکیان ئەحنەف گوئی لە پیاویك بوو دەیوت نایەبە خەیاڵدا وەسفم کەن یان لۆمەم بکەن، ئەحنەف وتی: "بەراستی تۆ ئەرخەیانى لەو گرتیەى کە ماقولانی شەکەت کردووە" (۲).

۶- خۆنەویستی و نتمییه کەى

ئەحنەف هەرچى بۆخۆى پیتی خوشبوايه بۆ خەلکیش پیتی خوشبوو، تەنانەت ئەركى خەلکی دەخستە سەرشانى خۆى و لە چاکەو پیاوەتیدا دەروونى خۆى پاکژ کردبوو، بە پاکى هەرەوێزى کەسانى تری دەکرد، کاتى ئەحنەف هات بۆ لای ئیمامى عومەر لە شارى مەدینە ئیمامى عومەر خەلاتیکى پێشکەش کرد وتی: (ئەى ئەمیرى ئیمانداران وەللاهی ئیمە بیابان و هەردمان نەبرپوێ شەو و رۆژمان نەچرپوێ بۆ خەلات و دیارى، من ئاتاجم پیتی نییه)، بەم هەلوێستە چاکى و پاکى ئەحنەف پتر بوو (۳).

۷- بەسپاردەییە کەى

ئەحنەف بە سپاردەبوو، نمونەى سپاردەپارێزبوو، وەکو زووتر باسمان کرد کاتى برازاكەى لەناشتەوايى ئەهلى بەلخدا بریکى زۆر قاپى ئالتون و زیوو پارەو کەلوپەل و پۆشاکى هیئایە بەردەستى، ئەحنەفیش پرسىارى ئەم شەمەکانەى کرد، برازاكەى گفتوگۆکەى بۆ گیرایەو (کە بەلخییه کان لە جەژنانەى میهرەجانى خۆیاندا) (۴) بە دیارى هیئانویانە بۆیان و ئەمیش بەترسو و لەرزەو گلى داوەتەوێ ناخۆ خەللا ئەیان حەرام) ئەحنەفیش پرسىارى لیکردن هەمان وەلامیان دایەو، وتی: (بیبەن بۆ خزمەتى رابەرى گشتى لەشکرەکان، عەبدوللای کورى عامر بە جوانى بۆى باس بکەن)، عەبدوللا وتی: (ئەى ئەحنەف ئەمانە وەرگرە هى تۆیە)، ئەویش وتی: (من پتویستم پیتی نییه)،

^۱ وفات الأعيان (۱۸۱/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ تهذيب ابن عساکر (۱۲/۷).

^۴ جعذنيكى فارسەکانە.

نه‌حنهف زۆر قه‌لس بوو به‌ خه‌لات و ديارى ته‌نيا پشكى غه‌نيمه‌ى وه‌رده‌گرت و چاوبرسى نه‌بوو^(۱).

۸- هيتواشى و نه‌سپايه‌كه‌ى

نه‌حنهف زۆر هيتواشو به‌نه‌سپايى بوو، ده‌ستى نه‌نه‌برده هيج كارى هه‌تا هه‌زار لي‌كدانه‌وه‌ى بۆ نه‌كردايه، وتيان نه‌ى نه‌بو به‌حر تۆ خاوو هيتواشى، وتى: (من ده‌روونى خۆم له‌سه‌ر سى شت راهي‌ناوه، كه‌ په‌له‌پروژه‌يان بۆ بكه‌م، ۱- نو‌يژ كردن كه‌ هاته‌پ يش دواى نه‌خه‌م، ۲- ناشتنى جه‌نازه له‌ كاتى خۆى نه‌سپه‌رده‌ى بكه‌م، ۳- به‌شودانى كچ نه‌گه‌ر كه‌سي‌كى هاوتاي خۆى هاته‌ خوازيني لى‌ى ماره‌ بكه‌م)^(۲).

۹- له‌خواترسان و خۆپارتيه‌كه‌ى

نه‌حنهف نيم‌اندري‌كى له‌خواترس و خۆپارتيز بوو به‌ گورجى هاته‌ ناميزى نايىنى نيسلام و هۆزه‌كه‌يشى به‌ ري‌نمايه‌كانى موسلمانان بوون^(۳) نه‌حنهف ببووه بانگخواه‌كانى به‌رايى به‌ نه‌وپه‌رى هيتو بزي‌وييه‌وه، له‌سه‌ر بي‌روباوه‌رى خۆى چه‌سپاوه‌بوو به‌تاييه‌تى له‌وكاته‌ى كه‌ زۆربه‌ى عه‌ره‌به‌كان له‌دواى كو‌جى پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لگه‌رانه‌وه، له‌ ژيانيدا به‌چاكي تي‌كۆشاوه بۆ به‌رگري و بلاو كردنه‌وه‌ى په‌يامى نيسلام و له‌م پي‌ناوه‌دا سه‌خترين ناسۆرى چه‌شتوه، حه‌سه‌نى به‌سرى ده‌لى: (هيج كه‌سي‌كم نه‌ديوه نه‌وه‌نده‌ى نه‌حنهف هيتاو به‌ريز بي‌ت)^(۴)، نه‌حنهف ده‌لى: (عومه‌رى خه‌تاب ماوه‌ى سالى لاي خۆى گلي دامه‌وه له‌ شارى مه‌دينه‌و هه‌موو شه‌وو پو‌ژي‌ك سه‌ردانى ده‌كرد، هيج كارو گوتاري‌كى خراپى تيا به‌دى نه‌كردم)^(۵).

زۆر به‌ وردى تاقيكرايه‌وه له‌ پالاوتنى نيمامى عومه‌ر سه‌ركه‌وتنى به‌ده‌سته‌هينا، نيمامى عومه‌ر نوسراوي‌كى پيادا نارد بۆ نه‌ميري به‌سه‌ر^(۶) و نووسي‌بووى (نه‌حنهف

^۱ قادة فتح المسند وأفغانستان ص (۳۱۳).

^۲ طبقات ابن سعد (۹۶/۷).

^۳ شذرات الذهب في أخبار من ذهب - أبو فلاح عبدالحى (۷۸/۱).

^۴ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

^۵ قادة فتح المسند وأفغانستان ص (۳۱۴).

^۶ المصدر نفسه (۳۱۴).

بەپێژو پیاوماقولی ئەهلی بەسرهیهو ئەبو موسای ئەشعەری ناگادار کردبوو کە راویژ لەگەڵ ئەحنەفدا بکات بۆ کارەکانی و گوی بۆ قسەیی بگرییت، نێمامی عومەر دواى سەرکەوتنە کەى رووبەرپو پیتی وت: (تۆم تاقیکردەوهو هەلەم سەنگاندیت، جگە لە چاکەکاری هیچی ترم تیا بەدی نەکردی، بۆم دەرکەوت ناشکراکانت چاکە، تەکا دەکەم پەنەناییەکانیشت وەکو ناشکراکانت بیت)^(۱).

بەرپاستی ئەحنەف پیاویکی پاساڵ بوو، شەوانە شەونوژی دەکردو هەتا بەری بەیانی دەگریا، پەنجەى دەخستە سەر چراکەى و دەبیوت بە نەفسى خۆى: (گەر تۆ لەسەر ناگرى ئەم چرایە خۆت پێ نەگیرى ئیدی چۆن لەسەر ناگرى پرکلبەى دۆزەخ خۆت رادەگریت؟!)^(۲). وتیان پیتی تۆ زۆر روژوو دەگریت گەدەت تەنک دەبیت و بریندار دەبیت، وتی: مەن سازى دەدەم بۆ سەفەریکی پر برسییەتى و دووردیژ^(۳)، ئەحنەف کرا بە سەرۆکی خۆراسان لەکاتى شەپى فارسەکاندا، شەویکی کرپۆه تووشى لەشگرانی بوو هەموو سەربازو پاسەوانەکانى خەتبوون هەستا گەرا بەدواى ئاودا پیتی چوو بە چلێکدا خوین لە قاجى هات، هەرکۆلى ئەدا هەندى بەفرى دەستکەوت وردى کردو خۆى پێ شۆرد^(۴)، هەرکاتى لای چۆل بوايه داواى قورئانى دەکرد، وەکو پێشى نانى خۆى، لە نزاکانیدا دەبیوت: (ئەى خودایە ئەگەر لێم خۆش ببیت ئەو خۆت باشى لێدەزانى، ئەگەر سزاشم بەدەیت هەر خۆت باشى لێدەزانى)، نزایەکی تری ئەمەبوو: (ئەى خودایە دڵناییەکی وەهام پێ ببەخشە زەحمەتەکانى دونیام لەلا ئاسان بکات)، جارێک جەنازەیهک درا بەلایدا، وتی: (زەحمەتى خودا لەو کەسەى نەفسى خۆى ئامادە دەکات بۆ روژکی ئاوهەا)^(۵)، وتویەتى (سەرم سوپدەمیئى لەو مەروئەى کە دووجار بە بۆرى میزدا هاتوو کەچی لە خۆى بابییەو فیز دەکات)^(۶).

^۱ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۲ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

^۳ طبقات ابن سعید (۹۴/۷).

^۴ المصدر نفسه (۹۴/۷).

^۵ تهذيب ابن عساکر (۱۶/۷).

^۶ البداية والنهاية (۳۳۱/۷).

نهم خالانە هەندیک بوو له رهوشته دانسقهکانی نه‌حنه‌ف، که هه‌موو خه‌لکی خوشیان ده‌ویست و متمانه‌یان پێی هه‌بوو به‌ چاوی پێژه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد، بێگومان نهم ره‌وشتانە له‌ هه‌ر که‌سی‌کدا ب‌خه‌ملێ ده‌بیته‌ خاوه‌ن که‌سایه‌تییه‌کی به‌هێزو ناوی له‌ هه‌موو کات و شوێنێکدا ده‌گه‌شێته‌وه، زۆر به‌ ده‌گه‌من زه‌مان ده‌بیته‌ خاوه‌نی که‌سایه‌یتی وه‌کو نه‌حنه‌ف^(۱)، له‌ سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا رابه‌ری فتوحات بوو له‌ کاری فه‌رمانده‌ییدا سه‌رتەل بوو رزگار که‌ری و لاتانی خۆره‌ه‌لات بوو، له‌ نه‌خشه‌کی‌شان و ده‌رکردنی بریاری خێرادا سه‌رکه‌وتوو بوو له‌ پێشی پێشه‌وه‌ی له‌شکردا بووه‌، به‌م هه‌ممه‌ته به‌رزانە پلان و بریاره‌ سه‌ربازییه‌کانی ده‌رده‌کرد له‌ بواری کرده‌ییدا شوێنه‌وارێکی کاریگه‌ری به‌جێ هێشتوو، چونکه‌ له‌ کاتی بریاردا نه‌وپه‌ری توانای خزی خستوو ته‌ کارو ر‌اوێژی کردوو به‌ دونیادییه‌کان، به‌ل‌کو شه‌وانه به‌ نه‌ینی گه‌شتی کردوو به‌ناو سه‌ربازه‌کانداو گوێی گرتوو له‌ ر‌او‌بو‌چوونیان نه‌گه‌ر ب‌ز‌چو‌ن‌یک‌ی شیاری به‌رگوێ ب‌که‌وتایه‌ ده‌ستبه‌جێ کاری پێده‌کرد، گ‌ر‌نگ نه‌بوو به‌لایه‌وه‌ حه‌کمه‌ت له‌ چ ده‌فرێکدايه‌، نهم فه‌رمانده‌یه‌ له‌سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا به‌ ناوه‌زوو به‌ شمشیره‌که‌ی پێکه‌وه‌ دوژمنی ده‌شکاند، سه‌کویه‌کی مه‌زنی گ‌رت‌بوو له‌ دلیری و بویری، چه‌ندین جار خزی ئیشکی ده‌گ‌رت بۆ نه‌وه‌ی سه‌ربازه‌کانی به‌ ئاسووده‌یی ب‌خه‌ون زۆر به‌ه‌رده‌دار بوو له‌ خۆشاردنه‌وه‌دا، خۆی و له‌شکه‌ره‌که‌ی له‌ زۆر ناسۆری و ناره‌حه‌تییه‌ک لاداوه^(۲).

نه‌حنه‌ف پیاویکی مه‌زن بوو له‌ پیاوه‌کانی ئومه‌تی ئیسلام، ئومه‌تیک بوو له‌ناو پیاوانداو سه‌رۆک و رابه‌ری نه‌هلی خۆره‌ه‌لات بوو، وه‌کو ئیمامی عومه‌ر پێی ده‌وت تۆ گه‌وه‌رو سه‌رۆکی^(۳).

باسی نه‌حنه‌ف درێژه‌ی پێدرا، به‌لام شایانیه‌تی، چونکه‌ جوان مه‌ردیکه‌ له‌فه‌رمانده‌کانی فتوحاتی سه‌رده‌می ئیمامی عوسمان و یه‌کێک بوو له‌ ر‌یک‌خه‌رانی ژیا‌نی سه‌رده‌می خه‌لیفه‌ی سییهم، قوربه‌سه‌ری نه‌وانه‌ی تیره‌لارو و تیره‌کانیان ده‌گ‌رنه‌ خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسمان و فه‌رمانده‌ سۆر‌ش‌گ‌یره‌کانی، بۆ نمونه‌ نه‌حنه‌ف.

^۱ قادة فتح السند وأفغانستان، ص (۳۱۶).

^۲ المصدر نفسه (۳۲۰).

^۳ المصدر نفسه (۳۲۲).

باسی دووهم: فتوحاته کانی شام

یه کهم: فتوحاتی حه بیبی کوری مه سله مهی فه هری

وه کو پیشتر باسمان کرد له سهره تای ده سته کاربوونی نیمامی عوسماندا رۆمه کان مرخیان له موسولمانان خۆش کردبوو به ئاپۆزایه کی زۆره وه، بۆیه نیمامی عوسمان نامه ی نووسی بۆ وه لیدی کوری عه قبه که یارمه تی برایانی شام بدات، نه ویش به ههشت ههزار سهرباز یارمه تی دا به قیاده یی سهلمانی کوری ره یبعی باهیلی، توانییان زهفر به رۆمه کان بهرنو دهریانکه ن له خاکی خۆیان هه ندیکیان ده سته سهر کردو ده سته کوتیان لی گرتن، جاریکی تر رۆمه کان له گه ل تورکه کان گه له کۆمه یان کرد بۆ لیدانی موسولمانان له تۆله ی ئه رمینییه دا که موسولمانان فه تحیان کردبوو، حه بیبی مه سله مهش پلانی بۆ داوه که ی دوژمنان دا پشت و شهو چوه سهر (مروییانی) سهر کرده یان کاتێ خێزان هه کی حه بیب ئه م نه خشه یه ی بیست وتی: به لێنی چیت داوه؟ حه بیب وتی: یا سورا دیقه ی مروییانی یان به ههشت.. که شهو داها ت چوه سهر مۆریانی سهر کرده هینایه دهر، پاشان ژنه که ی خه بهری بوویه وه سهرکا میژده که ی له ماڵ نه ماوه، حه بیب تیکۆشانه کانی به رێکوپێکی ئه نجام داوه سهرکه وتنی له ناوچه کانی ئه رمینییه و ئازربایجان به سولج و به کوشتا ر به ده سته ی هیناوه^(۱)، حه بیب یه کێکه له فه رمانده دیاره کانی شه ری ئه رمینییه و بیژه نتینییه کان و له خه باتیدا سوپایه کی زه به لاحی دوژمنی تیکۆپێک شکاندوو و به رێ قه لاو شاری گه وری رزگار کردوو، ههروه ها غه زای شه رپه نگیزه کانی عێراقی کردوو، وه له ده قه ربی رۆمدا کۆمه لێ قه لای رزگار کردوو^(۲)، وه کو شمشان و مه لاتیه .. هتد.

له سالی (۲۵) کۆچی مه عاویه ش غه زای رۆمه کانی کرد هه تا (عه موریه) ی گرت واته ئه و قه لایه ی که ده که وێته نێوان ئه نتاکییه و ته رتوسه وه، له وێدا کۆمه لێک له خه لکی شام و جه زییه ی ئه سیر کرد، له هاوینی داها تووشدا قه یسی کوری حوری

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين - حمد شاهين، ص(۲۵۲).

^۲ حروب الاسلام في الشام في عهد الخلفاء الراشدين - محمد أحمد باشميل ص(۵۷۷).

عهبهسی غهزاکانی تری رۆمیهکانی کردو دواى شهپر ههندئ قهلاى نزیکی نهتاکیهی
رووخاند، بۆ نهوهی به کهلکی رۆمهکان نهیهت^(۱).

دووهم: یهکهمین کهسی که مۆلهتی شهپری دهرياییدا نیمامی عوسمان بوو

کاتئ مهعاویهی نهبی سوفیان نهگیری شام بوو، پرووی نا له نیمامی عومهر و
پیداگری کرد. که شهپری دهريایی بکات. له گهل رۆمهکان، چونکه زۆر نزیکن له شاری
حیمصهوه تهنا نهت گوندهکانی حیمص گوئیان له وهپهی سهگ و قوقهی کهلهشیر
رۆمهکانه، دهیویست نیمامی عومهر رازی بکات، نهویش نوسراویکی نووسی بۆ
عهمری کورپی عاص داواى لئ کرد باسی بارودۆخی دهرياو دهريوانی بۆ بنووسیت،
نیمامی عومهر نووسیوی له بارهی دهرياهه من دهروم کینگل دهخوات، عهمریش
بۆی نوی (من نهوهندهی دهزانم دروستکراویکی بچوک، که مرۆقه سواری
دروستکراویکی گهوره دهبیئت، ههرکه چوه ناوی دلئ پهل پهل دهبیئت، وهختئ
نهز نهکیدا بجئ عهقلئ لادهجئ، له دهريادا متمانه کهم دهبیتهوه گویمان زۆر دهبیئت نهو
مرۆقه وهکو کرمئ به پیره داریکهوه بئ ئاوههایه نهگهر نهملاولا بکات نغرو دهبیئت،
نهگهر پهپیهوه نهبلهق دهبیئت).

نهم وهلامه وای کرد له نیمامی عومهر شهپری دهرياهه بکات و نووسی بۆ
مهعاویه (نهخیر سویتند بهو کهسهی موحهممهدی بهراستی ناردوه هیچ موسلمانئ
ناخمه ناو دهرياه، وهلاهی تاکه موسلمانیکم له ههموو کولورو گهنجینهی رۆم لهلا
بهپزتره، وریابه پیشنیاری کاری وام لا مهکه، خۆت باشدهزانی چهندين جار داواى نهم
کارهه لئ کراوه بهلام ریگهم نهداوه)^(۲)، نهم خواسته له ناخی مهعاویهدا ههر
دهرنهچوو بوو سههرپای تالای رۆمهکان که دههات به روویداو زۆر مهبهستی بوو
شارهکانیان فته بکات، بۆیه له خهلافهتی نیمامی عوسماندا مهعاویه پیشنیاره کهی
جاریکی تر خسته بهریاس و لیکۆلینهوه لای نیمامی عوسمان، نهویش وتی: (خۆت
شاهیدی نیمامی عومهر چۆن وهلامی دایتهوه له بارهی شهپری دهرياهه)، جاریکی تر

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص(۲۵۳).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۸/۵).

نوسراویکی نووسی بۆ ئیمامی عوسمان و باسی ئاسان پەڕپنەوێ دەریای بۆ کرد بۆ قوبروص، ئەویش نووسی (نەگەر خاوخیزانەکی خۆت دەخەیتە دەریاوە ئەوا مۆلەتت دەدەم شەری دەریایی بکەیت نەگینا نابێ بچیتە ناوی و بپەڕیتەو) ^(۱).

هەروەها ئەم مەرجەشی بۆ معاویە دانا (هیچ سەربازێک نەبات بە خۆشی خۆی نەبێت و نازادی رایان بدات، پاشان ئەوانەى که حەزەدە کەن تیروپشکیان بۆ بکات، یەک سەرباز هەلنەبژیری بە کەیفی سەربازە کە نەبێ)، کاتێ معاویە وەلامەکی بە دەست گەشت دەستی کرد بە پەڕپنەو بەرەو قوبروص ^(۲) و خەڵکی قەراغ دەریای ناگادار کردووە کە بەلامەکان ئامادەباش بکەن و نزیکى رۆخى دەریای بکەنەو بە تەبایەتی بۆ قەراغی قەلای عەکا، بۆ ئەوێ بێتتە هەوارگەى مانەوێ سەربازەکان، بەم چەشنە معاویە کەسێ بە تۆبزی نەبرد و سوپایەکی گەورەى کردە ئەو بەرەو بۆ شەپ کردن ^(۳)، ئەم کرداری پەڕپنەو بەلگەو نمونەى کە موسلمانان دوونیای لەزەتەکانی دنیا لەلایان بێبایەخ بوو، هەرگیز بۆی نەکۆشاون، هەرچەندە دەرگاگانى دونیایان بە تەواو لێ کرابوو و ئەو نازو نەعمەتەکانی رۆابوو بەسەریاندا، چونکە وا گۆشکرا بوون، کە نازو لە زەتەکانی خودای گەورە باشتر و بەردەوامترە تا هێ دنیا، ئەم شانە بۆ سەرخستنی ئیسلام و بەرباکردنی دادوەری و بلاوکردنەوێ پەیمامی چاکسازی دروست کرابوو و هەلبژێردرا بوون و بە راشکاوێ دینیان جێبەجێ دەکرد بۆ ئەوێ دوژمنان کوێرایى بەسەر چاویاندا بێت، بیروپروایان وابوو ناوەرپۆکی ئەم پەیمامە راست و دروستە بریتییە لە تێکۆشان لە پێناو بەدەستەینانی رەزامەندی خودای گەورەدا، خۆ ئەگەر کەمتەرخەمییەکیان کردبایە لە گەیانندی ئیسلامدا تەمەلێیان کردبایە بەبێ هۆ، خودای گەورە سەربەزری دونیای لێ دەسەندنەو و لە رۆژی پەسلانیشدا لە پاداشت بێبەشی دەکردن، بۆیە لەم ئەرکە پێرۆزەدا کێپێکیان دەکردو لە پیشی معاویەو بوون. پێدەچێ فەرموودەکەى ئومو حەرام لە دلی معاویەدا گەشەى کردبێ و لە ئەندێشەیاندا رەنگی دابێتەو و پالتی پێتە نابێت بۆچوونە ناو دەریا و غەزاکردن و بە

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۵۳۸/۲).

^۲ المصدر نفسه (۵۳۸/۲).

^۳ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (۳۵۸).

موسعجیزه‌ی فەرموده‌کە‌ی پێغه‌مبەر ﷺ ئەم غەزایەش کەوتە کۆتایی زستانی سالی بیست و هەشتی کۆچی بەرامبەر (٦٤٩) زاینی^(١)، بەم چەشنە موسلمانان لە شامەو بەرەو قوبروس چوون و لە مینای عەکا دابەزین و ئومو حەرام کەوتە خواری و ملی شکاو مرد^(٢) لە دورگە کە ناشتیان، مردنەکە‌ی بوو بە ناوێشانێ ئەو فیداکارییە‌ی کە موسلمانان بۆ بلاوکردنەوێ ئیسلام بەخشییان، تا ئیستاش گۆرە‌کە‌ی دیارەو پیتی دەوتری (گۆری نافرەتە راسالە‌کە)^(٣).

پیشی ئەم غەزایە مە‌عاویە کۆبونەوێ کرد بە هاوێلان و راویژی کرد بەم کە‌لە‌پیاوانە (ئەبو ئەیبوی خالیدی زەیدی ئەنصاری، ئەبو‌دەردا، ئەبو‌زەری غیفاری، عوبادە‌ی کوری صامت، وانسیلە‌ی ئوسقوف، عەبدوللای کوری بوشری مازنی و شەدادی کوری ئەوس و میقدادی ئەسوەد و کە‌عبی حیرو جوبەیری کوری ئەفیر)^(٤)، هەنگاوی یە‌کە‌م نامە‌یان نارد بۆ خە‌لکی قوبروس و بۆیان رۆشنکردنەوێ کە ئێمە بۆ دەستبە‌سەرگرتنی دورگە‌ی قوبروس غەزاتان لە‌گە‌ڵ ناکە‌ین^(٥)، بە‌لکو دەمانەوێ بانگهێشتتان بکە‌ین بۆ ئایینی خودا و پاراستنی سنووری ولاتی ئیسلام لە شامدا، هەر‌و‌ها بێزە‌تییە‌کان ب‌نە‌کیان لە ناوچە‌ی ئێوەدا داناوێ لە کاتی لە‌شکرکێشیدا لای ئێوە پشوو دە‌دە‌ن و خە‌لکی ئێوەش لە‌گە‌ڵ خۆیان راپێنجی شەر دە‌کە‌ن، بەم چەشنە ئێوە هەر‌شە‌ن بۆ ولاتانی شام و مە‌ترسیتان لی دە‌کری، کەواتە ئە‌گەر موسلمانان لە بێ‌وه‌یی دوورگە‌کە‌تان دڵ ئارام نە‌بن و نە‌تان خە‌نە ژێر رکێفی خۆیان ئە‌وا دە‌بنە خنجرێکی ژە‌هراوی لە پشتیانەوێ^(٦).
لە وە‌لامدا دانیش‌توانی دورگە‌کە‌ تە‌سلیمی ئیرادە‌ی شۆرش‌گێڕە‌کانی ئیسلام نە‌بوون و ولاتی خۆیان خامۆش نە‌کرد، بە‌لکو خۆیان لە قە‌لاکانیان قایم کرد و رووبەر‌وو بوونە‌ویان

^١ المصدر نفسه.

^٢ البداية والنهاية (١٥٩/٧).

^٣ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٩).

^٤ المصدر نفسه.

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

هه‌ڵب‌ئ‌ارد، چونكه چاوه‌پ‌وانى رۆمه‌كان بوون به‌رگرييان لى بكه‌ن و پشتيوانيان لى بكه‌ن^(١).

سینیه‌م: خۆیه‌ده‌سته‌وه‌دان و سولج کردن

موسلمانان به‌ره‌و پايته‌ختى قوبروس كه (قوسته‌نتينيه) يه مليان ناو له چهند كاژيژيكي كه‌مدا ناب‌لوقه‌ياندا، به‌لام خه‌لكه‌كه‌ى داواى سولحيان كرد نه‌وانيش پازى بوون و چهند مه‌رجيكيان بۆ دانان له به‌رامبه‌ر مه‌رجه‌كاني نه‌واندا مه‌رجى قوبروسييه‌كانيش نه‌وه‌بوو كه موسلمانان داوايان لى نه‌كهن به‌رانبه‌ر رۆمه‌كان شه‌ر بكه‌ن، چونكه چاريان ناكه‌ن و له گۆزيان نايه‌ن، به‌لام مه‌رجى موسلمانانه‌كان نه‌مانه‌بوو: ١- نه‌گه‌ر خه‌لكى دورگه‌ى قوبروس ه‌يرشيان برده‌ سهر دوژمن موسلمانان له‌سه‌ريان ناكه‌نه‌وه.

٢- موسلمانان ناگادار بكه‌نه‌وه له جموجولى رۆمه‌كان.

٣- سالانه‌ هه‌وت هه‌زارو دووسه‌د دينار بده‌ن.

٤- موسلمانان له ريگه‌ى دوورگه‌ى قوبروسه‌وه په‌لامارى دوژمنانى خۆى بدات.

٥- يارمه‌تى رۆمه‌كان نه‌ده‌ن و نه‌پينيان بۆ ناشكرا نه‌كهن، گه‌ر مه‌راميان هه‌بوو له داواى نه‌م سولحه‌ موسلمانان گه‌رانه‌وه بۆ ولاتى شام^(٢).

نه‌م هه‌لمه‌ته‌ سه‌لماندى كه موسلمانان له شه‌رى ده‌رياييدا به‌تواناو ليته‌اتوون، هه‌روه‌ها هه‌ليكي باشى ره‌خساند بۆ نه‌زماندى موجهيدان كه له‌مه‌ودوا بچنه‌ نيۆ شه‌رى ده‌رياره‌وه له‌گه‌ڵ ولاته‌كاني چواره‌ورى شامدا يان ولاتانى^(٣).

چواره‌م: عه‌بدوللاى كورپ قه‌يس فه‌رمانده‌ى كه‌شتيه‌ ئيسلامييه‌كان بوو له شامدا

معاويه عه‌بدوللاى كورپ قه‌يسى هاوپه‌يمانى تيره‌ى فه‌زاره‌ى كرده‌ سه‌رده‌سته‌ى شه‌رى ده‌ريايى، نه‌ويش په‌نجاه‌زاي ده‌ريايى كرد، له نيۆان شاتييه‌وه شافيه‌داو هيج سه‌ربازيكي نغز نه‌كرد، ته‌نانه‌ت نه‌كه‌وته ناوه‌كه‌ش و هه‌ميشه له خودا ده‌پارايه‌وه سه‌لامه‌تى و ناسوده‌ى بكاته به‌شى سه‌ربازه‌كاني و به ترسو و بيمى ده‌ريا تاقيبان نه‌كاته‌وه، خوداى گه‌وره‌ش به‌دلى نه‌وى كرد.

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاريخ الطبري (٢٦١/٥).

^٣ جولة تاريخية في عصر خلفاء الراشدين، ص (٣٥٨ - ٣٥٩).

جاریک خۆی به تهنه رۆشت بۆ نزیکى دوژمن، بۆ کۆکردنهوهی زانیاری له ناوچهی (مهرفای) و لاى رۆمهکان لهویدا سوالکهرهکانى مهرفای بهداماوى بینى و به کزوماتى دانیشتبوون، عهبدوللا بهزهیى جۆشاو خیرى پیکردن، ژنیک له سوالکهرهکان گهرايهوه بۆ گوندهکهى خۆی و وتى: به پیاوهکانى ناواى دهنگویاسى عهبدوللا دهزانن؟ وتیان له کوئیه؟ وتى: له (مهرفایه)، وتیان: نهى دوژمنى خودا تۆ چۆن عهبدوللا دهناسی؟ نهویش ترساندى و توپهه کردن وتى: ئیوه زۆر لهوه کهمترن عهبدوللا بترسى لیتان، نهوانیش به جارى خرۆشان و هیرشیان هینايه سهرى، نهویش ههتاتوانى درىغى له شهركردنیان نهکرد، بهلام عهبدوللا پیکرا، زۆرى پى نهچوو ترازوى شهركه بهودیودا ههستایهوه هاوهلانى عهبدوللا به لیشاو هاتن بهسهروکایهتى سوفیانی کورپى عهوفى نهزدی، که جیگرى عهبدوللا بوو تیک پرژان و بهشهركه هاتن، سوفیانیش خوش خوش گالتیهى به سهربازهکانى دهکردو تهشهرى لى دهدان، بۆ نهوهی دهماخیان گهرمییتهو زیاتر ههلبچن، لهناکاو کهنیزهکهکهى عهبدوللا وتى: نهى هاوار عهبدوللا شههید بوو، سوفیان وتى: دهلیتى چی؟ وتى: دهلیتم به تهوژم پهلاماریان بدن دادهمالترین، سوفیان بهبى لوتبهزرى وازى له نهخشهکانى خۆی هیناو چوه سهركه پلانى تهوژم بردن و به جارى لهناویان بردن، موسولمانان لهو شهركهدا تهزین و شهركه بووبه دوا ساتى تهمهنى عهبدوللاش^(۱).

وترا بهوژنهى که رۆمهکانى خرۆشانده سهركه عهبدوللا، چۆن عهبدوللات ناسی؟ وتى: کاتى داواى خیرم لیکرد وهکو بازرگان وابوو، کاتى بهشى دام وهکو پادشا وابوو، تیگهیشتم نهمه عهبدوللاى قهیس^(۲).

خودای گهوره بهم چهشنه ویستى عهبدوللا بیگهیهنى به شههیدى و بویه دهرفهتى بۆ رهخساند لهم شهركهدا شههید بیه و سومعهى موسلمانان له شهركه دهرياییدا لهکهدار نهبیته، عهبدوللا خۆی به تاقى تهنیا کهوتبووه پهچورى دوژمن و سۆراغى دهکردن، بهلام نهوژنه به وردى تهماشای کردو دهركى پیکردو بوو به سیخورپى، له بینینی یهکهمهدا روالهتى له بازرگانیکی ئاسایی دهچوو، له دووهمدا وهکو پادشایهک دهستی

^۱ تاریخ الطبری (۲۶۰/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۲۶۰/۵).

دړیپه وه لمو حالته دا هیمای سهر کرده کهي و رابهړیپه کهي ناشکرا بوو، نم ژنه دهیزانی نم فرمانده دوژمنه کانی خوی داغان دهکات و پیاوړیکی چاونه ترسه، نم رابهړه سیاسیه له گهل بېباوه رانیښدا نه وه نده دلغراوان و به خشنده بوو هه تا خوی و باره گاکانیښی بؤ دوژمن ناشکرا کرد، بېگومان ویستی خودای گه وړه لم شهیدیه دا ده بوو هر جیبه جی بیت، چونکه خودای گه وړه کرد بووی به خه لاتتی، رابهړانی نیسلامی همیشه نمونه ی هر بهرزیان به خودی خویان توژمار کردووه بؤ نه وهی سهرکه وتنی بالا له سهر دهستی نه وان به دی بیت و گیانی خویان بهخت بکهن، پیښه نگی چاکه بؤ پاشینه کانی خویان، پروانه نم فرمانده جهریه زه به خودی خوی هه ستاوه به کوکړدنه وهی زانیاری له باره ی دوژمنه وهو نه یکردووه به نهرکی سهرشانی سهر بازه کانی و مهترسی نه وه شی له رپښه دا بووه بکه ویتنه داوی دوژمنه وهو گیروده بیت، که چی گهمی به رپوخی خوی کردووه، هه وروها بهم کاره ناوازه یه رهوخته بهرزه کانی نیسلامی نواندووه، ته نانه ت له گهل ژنیکی بېباوه رپ دوژمندا سهرمایه ی خوی پیداو، که به نرخترین مالی دنیا یه و مرؤ شانازی پیوه دهکات، پیښتریش له گهل سهر بازو بهرده سته کانی خویدا تهنک بووه به سؤز بووه، قهت توندوتیو لووت بهرز نه بووه و سهرزه نشتی هاوه لانی نه کردووه هه رگیز زویر نه بووه لییان، هه رکاتی قسه یهک دلگران ی کرد بیت گهش بین بووه، دلنیا بووه ته مومړ هه رده په ویتنه وه، هه رگیز نه وه نده خوی فهرز نه کردووه به سهر سهر بازه کاند او نه وانیښ کاره کان گهندهل بکهن و گزی لی بکهن، هه وروها سوفیانی جیگریشی فرمانده یه کی چاک و لیها توو بووه، نه و باباته ش که لاقرتی کردووه به سهر بازه کانی به پیویستی زانیوه بؤ هاندان و خیزدانیان، هه وروها تازه به تازه ببووه سهرله شکریان و نهرکی سهر بازی گرتبووه نه ستؤ ده بوو گورو تینیکیان به بهردا بکات و غیره تیان بجوشینی.

هه وروها سوفیان له وهرگرنتی قسه ی هه قدا فیزی نه کردووه کاتی که نیزه که که پیی وت نه و پلانه بگره بهر که نه میره که مان (عبداللّاه) دهیگرته بهرو پیاده ی ده کرد. سوفیان به بی لوتبه رزی به قسه ی کرد، هه رچند رای که نیزه یهک بوو نم گو یگرته، نمونه یه که له خو نه ویستی و ساده یی ناکاریکی په سهند له توژی یه که می نیسلامدا بهم رهوخته جوانانه فتوحاته کان بهرقه راره بووه فرمانده کان له ئیداره ی ولاتدا سهرکه وتنیان

به دهست هیناوه، ماشه لالا له نهوه کانی جیلی یه کهم، شوره تیان تاکوی چوه، دورترین رینگه بریوه و چنده ها مله پوری سهرزه وی پی داته پیوه هاوه لالا دهست و پینان به هاوکاری هه ژاران سپی بووه^(۱).

پینجه م: قوبروسییه کان سولحه که یان پینشیل کرد

له سالتی سی و دووی کۆچیدا قوبروسییه کان کهوتنه ژیر فشاری رۆمه کان و ناچاران کردن به گه له کهشی یارمه تی سوپای رۆم بدن بۆ لیدانی ولاتی موسلمانان نهوانیش چونه پالا دهنگیان و به مهش که لینیان خسته مهرجه کانی سولحه کهوه، موعاویه ش بهم خیانه تهی زانی، بۆیه بریاریدا دهست بگری به سهر دورگی قوبروسداو بیخاته ژیر دهسه لاتی خوی، ههر بۆیه هیرشیکی پرپه لی کرده سهریان و به گرتن و به کوشتن ته فرو تونای کردن، سوپای معاویه له لایه کهوه و سوپای عهبدو لالی کوری سه عدیش له لایه کی تره وه له نه غامدا چه کداریکی زۆریان کوشت و کهنیزه و سامانیکی زۆریان دهست کهوت^(۲) و حاکی قوبروس ناچار کرا خوی بدات به دهسته وه، نهویش ته سلیم بوو پاشان سولحی کرد، معاوییه ش قبولی کرد له سهر سولحی یه کهم^(۳)، نه مجاره معاویه به بی پاسه وان به جیتی نه هیشتن، شانديک میلیشیای به جیهیشت له ناویاندا بۆ نهوهی به ره به سستی شالاوی دوژمنان بکه و دوورگه که له ئاریشه بپاریزن و ئارامیش تیا به رقه رار که و که سیکی تر بیر له سهر کهشی نه کاته وه، له مه زیاتریش دوانزه هه زار سهریازی بۆ ره وانه کردن و شانديکی دروست کردو مزگه وتی بۆ دروست کردن و موچه و بژیوی بۆ ته رخان کردن، بهم شیویه دورگه، که ئاسایش بوویه وه و خه ته ری شالاوی رۆمه کان کۆتایی پیه ات، هۆکاری گه وری مانه وهی موسلمانان له دورگی قوبروس نه وه بوو موسلمانان باش ده یانزانی قوبروسییه کان له به رامبه ر خواسته کانی رۆمدا هیچیان پیتا کړئ و توانای سهریازیان لاوازه و رۆمه کان به کاریان ده هیتن بۆ به رژه و نه دییه کانی خویان موسلمانان کانیش به ته رککی خویان زانی که له سته م و جه وری رۆمه کان بیانپاریزن و

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۲/۱۲).

^۲ جولة تاریخیة، ص (۳۵۹ - ۳۶۰).

^۳ البلاذري ص (۱۵۸).

له چا وچنۆکی بیژەتتییه کان دوریان خەنەو، نیسماعیلی کۆری عەیاش دەلێ: "خەلکی قوبروس بێدەسەلەت و چەوساوێ دەستی رۆمەکان بوون، بە خۆیان و ژنەکانیانەو، ئەرکی سەرشارنی ئێمە موسوڵمان بوو بەرگریان لێ بکەین و پارێزگاریان لێ بکەن"^(۱).

شەشەم: مەرۆڤ ئەگەر تاوان بکات بێ رەواچە لای خودای گەوره

له میانەمی غەزای قوبروسدا باسی ئەبی دەردا هاتوو، کاتی چاوی بە کەنیزە ی دوژمنان کەوتوو گریاو و وتوێتی (مەرۆڤ چەند بێ رەواچە لای خودای گەوره ئەگەر سەرپێچی خودا بکات، تەماشاکەن گەلەکانی پۆم چەند زال و کۆیخا بوون بەرامبەر ناحەزەکانیان، بەلام ئێستا وازیان لە فەرمانەکانی خودای گەوره هێناو و سەرپێچی کردوو بزانە چییان بەسەر هاتوو)^(۲).

له رپوایەتێکی تردا هاتوو جوبەیری کۆری نەفیر و توییەتی بە ئەبودەردا بۆچی لەم رۆژەدا کە ئیسلام و موسڵمانان سەر بەرزێن تۆ دەگری؟ ئەویش و توییەتی: قورپەسەرت ئەم گەلە کاتی خۆی بە زەبری و پادشایان هەبوو، کەچی فەرمانەکانی خودایان زایە کرد، ئاوەهایان لێ بەسەر هات خودای گەوره کۆیلە ی زال کردو بەسەریاندا هەرگەلێ کۆیلە زال بیت بەسەریا ئەو خێری تیا نەماو، ئای مەرۆڤ چەند بێرەواچە کە نافەرمانی خودا بکات^(۳).

ئەم تێرامانە ی ئەبودەردا نمونەیه کە لەبەر چارپوونی و حالێ بوون لە فەرمانەکانی خودای میهرەبان ئەم هاوێلە دەگری و داخ هەلەدەکیشتی بۆ ئەو کەسانە ی لەناستی حق نابینان و سەسایان نەماو، باجەکە ی بە چارەپەشی و ژان دەدەنەو و لە پادشایی وە خلبونەتەو بۆ پسوایی، لە ئەنجامی سەرکەشی و فیزکردندا، ئەگەر ئاوەزیان هەبایە بێلام جیم دەهاتنە ناو بازنە ی ئیسلام و موڵک و مالیان دەپارێزراو دەکەوتنە سێبەری ئیسلامەو، ئەم تەفرەنجە قولە ی (ئەبی دەردا) وێنەیه کە لە سۆزو بەزەیی کە لەناخی

^۱ جولة تاريخية، ص (۳۶۱).

^۲ تاريخ الطبري (۳۶۹/۱۲).

^۳ البداية والنهاية (۱۵۹/۷).

مرۆڤدا سهرهه‌لده‌دات و به فرميسك به‌رجه‌سته ده‌بيت و شروقه ده‌كریت، نه‌بو ده‌ردا به‌زه‌بیه‌كه‌ی خۆی به‌هسره‌ت گوزارشت كرد، كه‌ بۆچی نه‌م گه‌له‌ له‌سه‌ر گومپایی و بیباوه‌ری یه‌كده‌نگن و بونه‌ته‌ دوژمن و ناحه‌زی خۆیان، موسلمان چه‌ند پیتی خۆشه‌ تاكی‌کی تر بیته‌ ناو ئیسلام، نه‌بو ده‌ردایش نه‌وه‌نده‌ نیگه‌ران بوو بیباوه‌ران له‌ گومپاییدا بپینینه‌وه، چونكه‌ ده‌یزانی چ سزایه‌کی سه‌خت چاوه‌پێیانه‌ له‌ رۆژی په‌سلاندا سهره‌پای زه‌لیلی و ئاواره‌یی و پرسیایی دونیایان^(۱).

حه‌وته‌م: عوباده‌ی كۆری سامیت ده‌سكه‌وته‌ی قویروسی دابه‌شكرد

عوباده‌ی كۆری سامت وتی: به‌ مه‌عاویه‌ تۆ له‌ غه‌زای حونه‌یندا له‌ گه‌ل پینغه‌مبه‌ر ﷺ بوویت، خه‌لكی گله‌بیان له‌ دابه‌شكردنی ده‌سكه‌وت هه‌بوو، پینغه‌مبه‌ریش ﷺ بركه‌یده‌ك بیچووه‌ وشتری گرتبوو، فه‌رمووی (ئه‌م ده‌سكه‌وته‌ی كه‌ خودای گه‌وره‌ به‌خشویه‌تی به‌ ئیوه‌ هیچی بۆ من نییه‌، پینج یه‌کی نه‌بی، پینج یه‌كه‌كه‌ش ده‌گه‌رینمه‌وه‌ بۆتان و ده‌تان ده‌می).

ئه‌ی مه‌عاویه‌ له‌ خوا بترسه‌و ده‌سكه‌وته‌كان وه‌كو خۆی دابه‌ش بكه‌، سنوورشكینی مه‌كه‌، مه‌عاویه‌ش وتی: تۆ ده‌كه‌م به‌ هه‌كه‌م، چونكه‌ له‌ شامدا له‌ تۆ به‌رپزترم ده‌ست ناكه‌وئ و تۆش به‌ نه‌نازه‌ دابه‌شی بكه‌و له‌خودا بترسه‌، عوباده‌ش له‌ نیوان سه‌ریازه‌كاندا دابه‌شی كردو نه‌بو ده‌ردا و نه‌بو ئومامه‌ش یارمه‌تیاندا^(۲).

^۱ التاریخ الاسلامی (۳۹۷/۱۲).

^۲ الریاض النظرة فی مناقب العشرة لابی جعفر أحمد، ص (۵۶۱).

باسی سییه م: فتوحاتی له شکره کان له رووی میسر وه یه که م: بهر په رچدانه وهی یا خیبووه کانی نه سکه نده رییه

رۆمه کان زور پټیان داخبوو نه سکه نده رییه یان له کیس چوه، خویان مه لاسدا بوو هه لئ بقوزنه وهو بیگه پښه وه نامتزی خویان دهستیان کرد به هاندانی خه لک بو گیره شیوینی و یا خیبوون^(۱)، به تاییه ت رۆمه کان پروایان وابوو که ناتوان به ناسایش بژین نه گهر نه سکه نده رییه نه خه نه وه سهر مولکی خویان، ورده ورده مه رامده که یان سهری گرتو بشیویان نایه وه لهو لاشه وه نامه یان نووسی بو قوسته تینی کوری هیرقلو سکالای سهر شوژی رۆمه کانو نه عهره ته ی موسلمانیان کرد^(۲)، لم کاته شدا ئیمامی عوسمان عه مری کوری عاصی له سهر کار لابرده بوو، له شاری میسر داو عه بدوللای کوری سه عدی نه بی سهر حی کرد بوو جیگری، ههر له ماوه یه دا (مه نویل حه سا) ی فرمانده ی سویای رۆمه کان هاتبوو بو گهرانه وهی نه سکه نده رییه و لیدانی موسلمانان به سویایه کی سهر بازی و سی سده که شتی باره هلگره وه که هه موویان پرپوون له چه ک و ته قه مه نی و چه کدار^(۳)، کاتی خه لکی میسر هه والیان بیست نامه یان نووسی بو خه لیفه و داوایان کرد عه مری کوری عاص بگه رپښته وه بو نه وهی بهر هنگاری سویا شه رنه گیزه که ی رۆمه کان بیته وه، چونکه عه مر باشده زانی بیان به زینی و سامیکی گرانی هه یه له دلپاندا، خه لیفه ش دیسانه وه عه مری کوری عاصی بو ناردنه وهو به پله ی نه میری، (مه نویل حه سا) یش به خوی و سوپا که یه وه نه سکه نده رییه یان فره ود کردو به ویرانی جییان هیلو چون بو لادیکانی ده ور به ری هه تا چه پای که ن، عه مری کوری عاصیش ریگه ی بو والا کردن بو نه وهی له ناو گهنده لئ و کاولکاریدا رۆبچن و دلی خه لکی میسر پر بیته له تورپه ی و قین بهرام بهریان و هاوسوزیه که یان پسیت، سویای مه نویل هه تا میسری خواره وه چون که س بهر هنگاریان نه بوویه وه، ههندي له هاوه لان ترسیان لی نشت، به لام عه مر رایه کی تری هه بوو دهیوت لییان گهرین بابزانین چی ده که ن، بیگومان مالو

^۱ الکامل لأبن الأثير.

^۲ جولة تاريخية، ص (۳۳۵).

^۳ المصدر نفسه.

ژيانی خه لکی به تالان ده به نو ده کهونه ناو بی عه قلییه وه خوځان قیزه ون ده که نو ده بوغزین هه رکاتن ئیمه بینه ده ست لیان میسریه کان یارمه تیمان ده دن، ناوه پوکی بوچوونه که ی عمر نه مه بوو (وازیان لی بینه با بینه نزیکه کان، نه مانه شپه تن، بدن به لای هه ناوه دانیه کدا تالانی ده که ن له نه نجامیشدا خوځان خوځان سهرشور ده که ن)^(۱).
 نه م بوچوونه به راست ده رچوو، رومه کان نابوت بوون و بوونه چه ته ی شارانو میسریه کانیش هه راسان بوون و به ته مای رزگار که ری بوون^(۲)، (مه نیل حه سا) گه شته نقیوس، عه مریش خوی نا به یه که وه بو روویه پروو بوونه و یان و هه ردولا له لای قه لای نقیوس له سه ر که ناری رویاری نیل به یه که گه یشتو هه لگزان به یه که کدا به لام شیرانه، به لام کاتن شه ر تاوی گرت، عه مری کوری عاص خوی فریدایه ناو ریزی دوژمنان و ولاغه که ی برده مو لگی و لاخه کانیان و شمشیره که ی برده ناو شمشیره کانیان و ده ستی کرد به کوشت و بری نه دابه کانیان و ملی پالنه وانه کانی قرتاند، تیریک دای له ولاخه که ی و بوو به پیاده، کاتن موسلمانان گیانبازی عه مریان بینی به دلکی شیر ناساوه چونه ناو جه رگی دوژمن و له شریخه ی شمشیر نه سله مینه وه^(۳) به جارن هیممه تی رومه کان داته پیوو هیژیان چزاو هه له اتن به ره و قه لاکانی نه سه که نده رییه و له پال پایه نه ستوره که اندا خوځان شارده وه بو نه وه ی له تارمایی مه رگ رزگار بن^(۴)، له نسکوی رومه که اندا میسریه کانیش یارمه تیپاندان و ویرانکاریه کانی ولاته که یان چاک کرده وه پرده روخواه و ناکیان نوره نکرده وه و شادیان ده رپری بوسه رکه و تنی موسلمانان به هه موو شیوه یه که کومه کیان هینا بویان^(۵)، چونکه حورمه تیان بو گه رایه وه و مالیان سه لامه ت بوو، له دوا پیدا عه مر شورایه کی کرد به ده وری شارداو مه غه نیقی دابه ست له سه ری و په ناگه و قوله کانی روخاند، بو نه وه ی بی بایه خی بکات و خه لکه که ی پی چاوشکین

^۱ جولة تاریخیة ص (۳۳۶).

^۲ المصدر نفسه ص (۳۳۶).

^۳ المصدر نفسه ص (۳۳۸).

^۴ البلاذري ص (۶۹).

^۵ جولة تاریخیة ص (۳۳۸).

بکات و حه‌شارگه‌یان نه‌هیلّی، موسلمانان به شمشیری برشتاوییه‌وه هاتنه‌وه و قاره‌مانه‌کانی رۆمیان کوشت و بیده‌سه‌لّاته‌کانیان دیل کرد و پاشماوه‌شیان هه‌لّه‌ات به‌ره‌وه ده‌ریاو ویتلبوون.

(مه‌نویلل حه‌سا) یه‌کیک بوو له ژماره‌ی کوژراوه‌کان و تاقه‌که‌سی دۆژمن نه‌مابوو بیتته‌رینگه‌یان^(۱)، پاشان عه‌مر فەرمانی کرد له‌و جینگه‌ی شه‌ره‌که‌ی تیا ته‌واوبوو مزگه‌وتی دروست بکه‌ن به‌ ناوی (مزگه‌وتی ره‌حه‌مه) به‌م چه‌شنه‌ نارامش گه‌پایه‌وه بۆ پایته‌ختی نازادکراو دلی هاوولا‌تییانی ئۆقره‌ی گرت و ئاواره‌کانیش هاتنه‌وه ناوماڵ و خاکی خۆیان، یه‌کی له‌وانه (بنیامین) بوو، که له‌ رینگه‌ی قیبتیه‌وه گه‌پایه‌وه هاته‌ خزمه‌تی عه‌مرو داوای لی کرد به‌ خرابی هه‌لسوکه‌وت نه‌کات له‌گه‌ل قیبتیه‌کاندا، چونکه‌ نه‌وان له‌سه‌ر په‌یمانی خۆیان ماونه‌ته‌وه که‌مه‌ترخه‌مییان نه‌کردوه له‌ ئه‌رکه‌کانیان، تکاشی لی کرد جاریکی تر سولّح له‌گه‌ل رۆمه‌کان مۆر نه‌کات، بنیامین وتی: هه‌رکاتێ مردم له‌ که‌نیسه‌ی به‌خنه‌س بمنیژن^(۲)، میسریه‌کان به‌ جاری له‌ به‌رزایی و نزماییه‌وه هاتن بۆ سوپاسکردنی عه‌مرو سوپاکه‌ی و داوایان لی‌کرد ماڵ و سامان و ئاژه‌له‌کانیان که‌ رۆمه‌کان به‌ فەرهود بردویانه‌و ئیستا له‌به‌رده‌ستی ئیوه‌دایه‌ بمانده‌نه‌وه و ئیتر له‌مه‌ولا ئیمه‌ دۆست و گوی له‌ مشتی ئیوه‌ین و په‌یمان شکینی ناکه‌ین و جهماوه‌ری ئیوه‌ین، عه‌مریش وتی: هه‌رکه‌سیکتان به‌لگه‌و شاهیدی هه‌بی و مالی خۆی به‌ رۆشنی بناسی بۆی ده‌گه‌رپنمه‌وه، به‌م ته‌رزه‌ ئه‌سکه‌نده‌رییه‌ سه‌رانسه‌ر بوو به‌ نارامگه‌، به‌شی رۆژه‌ه‌لّات له‌ ژێر ده‌ستی موسلمانان بوو وێرای باشوره‌که‌ی، به‌لام به‌شی رۆژئاوای عه‌مر به‌ فته‌ح کردنی به‌ره‌و ته‌رابلوس و زۆیله‌ نارامی کرده‌وه، خه‌لکی ئه‌م شارانه‌ش ملکه‌چی سولّح و سه‌رانه‌ بوون، به‌لام به‌شی باکوری له‌ ژێر چنگی رۆمه‌کان بوو، موسلمانان وانه‌یه‌کی وایان پێدا‌رابوو بیر له‌ گه‌پانه‌وه نه‌که‌نه‌وه، گه‌ر بیریشیان لی بک‌ردایه‌ته‌وه ئه‌ی هو تا به‌خت یاوه‌ریان ببایه‌، چونکه‌ ته‌نزیمه‌کانی ئه‌سکه‌نده‌رییه‌یان نه‌مابوو سوپای ئیسلام زیته‌ل و وریابوو^(۳).

^۱ المصدر نفسه (۳۳۸).

^۲ المصدر نفسه (۳۴۰).

^۳ المصدر نفسه، ص (۳۴۱).

دووه م: رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه

له‌پاش مۆلّت وەرگرتن له‌نیمامی عوسمان، عه‌مری کورپی عاص به‌رنامه‌ی داڤشت بۆ رزگارکردنی شاره‌کانی نه‌ویه، له‌و ناوچه‌یه‌شدا که‌وتنه‌ شه‌رێکه‌وه‌ موسلمانان پیتی رانه‌هاتبوون، (شه‌ری چاوته‌قاندن)بوو، هه‌ردوولا رێکو راست تیریان ده‌ته‌قاند بۆ چاوی یه‌که‌تر، هه‌تا کوێرده‌بوون، نه‌نجامی نه‌م شه‌ره‌ به‌ کوێرکردنی سه‌دو په‌نجا چاو کۆتایی هات، پاشان نه‌وان داوای سولحیان کرد، به‌لام عه‌مری کورپی عاص قبوڵی کردو مه‌رجی قورسی په‌تکرده‌وه^(۱)، هه‌روه‌ها ئیبنو سه‌عد بوو به‌ فه‌رمانه‌ی نه‌ویه‌ری غه‌زی میسر له‌ سالی (۳۱)ی کۆچی و کۆمه‌ڵێ که‌له‌پیاوو خه‌لکی نه‌ویه‌ری تیا کوژراو چاوی زۆریک له‌ موسلمانان پێکرا، شاعیره‌که‌یان ده‌لیت:

هیچ چاوی پۆژی وه‌کو پۆژی چاوته‌قاندنی نه‌دیوه^(۲).

ته‌نانه‌ت هیستهره‌ سه‌رکه‌شه‌کانیش به‌رگی غیره‌تیان له‌به‌ر که‌نیوه

خه‌لکی نه‌ویه‌ر داوای ناگره‌سته‌یان کرد له‌ عه‌بدوڵلای کورپی سه‌عد، نه‌ویش قبوڵی کرد بۆ ماوه‌ی شه‌ش سه‌ده‌ مایه‌وه‌ له‌ سای نه‌و ناگره‌سته‌نه‌دا شاره‌کان به‌ سه‌ریه‌خۆیی و هاوولا‌تیان به‌ هیمنی ژیان و شاری نه‌ویه‌ بوو به‌ گۆزه‌ری بازرگانیی و ده‌سته‌یه‌ک خزمه‌تکار هه‌موار کرا بۆ راژه‌ی ولا‌تی ئیسلامی و موسلمانان، خه‌لکی نه‌ویه‌ له‌ نه‌نجامی تێکه‌لاوی و نزیک‌ی زۆریان لیّ موسلمان بوو^(۳).

سێیه‌م: رزگارکردنی نه‌فریقا

نیازی عه‌مری کورپی عاس له‌و غه‌زایه‌دا رزگارکردنی به‌رقه‌و ته‌رابلوس و ناچه‌کانی تری لیبیا بوو، توانی نه‌م شارانه‌ رزگار بکات و تاغوتی تیا بروخینێ و دلێ به‌نده‌کان یه‌کلایی بکاته‌وه‌ بۆ خوای گه‌وه‌رو رێچکه‌ چه‌وته‌کانیان بۆ رۆشن بکاته‌وه‌ و که‌له‌چهری جودا کردنه‌وی چاک و خراپیان بۆ پوون بکاته‌وه‌، ورده‌ ورده‌ بارودۆخی دروست بوو به‌ نازادی رای خۆیان ده‌رده‌به‌ری و نوری ئیسلام گۆنگیدا له‌ ناویانداو تاریکی بته‌هرستی و

^۱ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۲۹).

^۲ قادة فتح البلاد المغرب (۶۱/۱).

^۳ الخلافة والخلفاء الراشدين ص(۲۴۹).

نەفامى دېنى داو لە بەندايەتى دروستکراوەکانەو بەرزبۆنەو بە بەندايەتى دروستکاری مەزن^(۱).

لە بارەى غەزای عەبدوللای کورپى سەعدەو دکتۆر صالح مستەفا دەلێت: لە سالى (۲۶)ى کۆچى واتە سالى (۶۴۶) زاینى عەمرى کورپى عاص لە ئەمىرى لا براو عەبدوللای کورپى سەعد کرا بە ئەمىر، ئەویش کەتیبەى (جرائد الخیلى) نارد بۆ تەمىکردنى ناوچەکانى پەراوێزى ئەفریقا و دەورەبەرى^(۲) و مەبەستیان تونس بوو زیاتر، ئەم پارتیزانییه وەکو دەستپێکى رزگارکردنى ئەفریقا وابوو، بۆ کۆکردنەوى زانیارى هێزو توانای دروژمنان بوو، ئەم کەتیبە (جرائد الخیلى) تاقىکى پەنجورى بوو، کە لە سیاسەتى سەربازیدا بەر لە سوپا دەنێردرێن بۆ تاقىبات و سۆراغ کردن وەکو چاوى دەولەت، کاتى زانیارى تیرو تەسەل لە بارەى ئەفریقاو بەدەست هات ژمارەى سەربازو برى هێزو پێگەى جوگرافى ستراتیژیەتیان هەژمار کرا، عەبدوللای نامەى نارد بۆ ئىمامى عوسمان و زانیارى تەواوى ئەفریقای بۆ نووسى و داواى مۆلەتى رزگارکردنى کرد، ئىمامى عوسمانیش داواکەى پەسەند کرد، دکتۆر صالح مستەفا دەلێت: (کاتى عەبدوللای داواى رزگارکردنى ئەفریقای کرد لە ئىمامى عوسمان، ئەویش سەرچەم هاوەلانى کۆکردو راوێژى پێکردن رایان وابوو رزگارى بکات تەنیا ئەبو ئەعوەر ئەبێت پێچەوانەى ئەوان بوو، چونکە لەسەر رایەکەى ئىمامى عومەر مابوو، کە وتبووى با هیچ موسلمانى ئەفریقا رزگار نەکات)، ئىمامى عوسمان لەسەر یەکەنگى هاوەلانى شەپورى جیهادى لێداو مەدینەى پایتەخى خەلافەتى تاودا بۆ کۆکردنەوى جیهادى گیان و مال و شاندىکى بەجەرگى لى رێکخستن و ناردنى بۆ میسر بۆ غەزای ئەفریقا بە قیادەبى عەبدوللای کورپى سەعد.

رزگارکردنى ئەفریقا زۆر بە بايەخەو سەیر کراو، گرنگى تايبەتى پێدراو، لەبەر ئەوەى ئەو موحاهیدانەى، کە چوون بۆ گۆرەپانى ئەم غەزایە، پرپوو لە هاوەلە بەرپزەکان و گەنجە تازە پێگەیشتووکانى ئالو بەیت و کورپانى ئەنسارى و موهاجیرین

^۱ الشرق والتسامي بحركة الفتح الاسلامي، ص(۱۸۹).

^۲ ليبيا من الفتح العربي ص(۱۰)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر د. صالح مصطفى مفتاح.

بوون، وه كو (حه سهن و حه سهن و عه بدوللاى عه باسو نين و جه عفهرو هاوه لانى تر)، وپراى نه مهش شهش سهد پياوى تيرهى (مههر) له گهلان ده رچوه ههوت سهد پياو تر له تيرهى (غه نپ) و ههوت سهدى تر له تيرهى (مه يده عان)، دواى ريكخستيان واته دواى ريكخستنى نه تيرانه نيمامى عوسمان و تاريخى بؤدان و ده مه زهردى كردنه وه بؤ جيهاد كردن، وتى پتيان: (حارسى كورپى هه كه م ده كه م به نه ميرتان هه تا ده گنه لاي عه بدوللا له وى نه و نه ميرتانه و ده تانسپيرم به خوداى گه و ره)، ده لئين نيمامى عوسمان به ههزار وشتر يارمه تى نه م غه زايه دى داوه، كاتى نه م سوپايه گه شته ميسر يه كسهر چونه ريزى سوپاكه دى عه بدوللاو له ريگه دى فستاته وه ههنگاويان ناو سنوورى ميسروليبييان برى، ژماره يان به بيست ههزار سه رباز مه زنده ده كرا، وه ختى برقه يان گرت عوتبه دى كورپى نافيعى فه هريش هاته پالتيان به خوى و له شكره كه يه وه تووشى هيچ كو سپى نه بوون و مه رجه كانى عه مرى كورپى عاصيان نه شكاند، خه لكى برقه ش وه فايان هه بوو به رامبه ر په يمانه كه يان ته نانه ت بارچا وه شى سه رانه ش نه چوه ناويان، خويان سه رانه يان هينا بؤ ميسر، عه مرى كورپى عاص ده رباره دى نه مه كدارى خه لكى برقه وتويه تى (نه گه ر مالم له حيجاز نه بوايه له برقه ده مامه وه هيچ قيتيبه كى ميسرى په يمانى له نه ستوى مندا نيبه خه لكى برقه نه بيت نه وانه په يماندارن و به وه فان)^(۱)، به م چه شنه هه لمه ت به ره و نه فريقا چوو، عه بدوللا هتزه كانى ترى گرته نه ستوى خوى و هه تا نه گه يشت به مه به ستى خوى كولى نه داو پيش خوى ريگه وبانه كانى تاقيب كردو چاوه كانى نارد بؤ كو كردنه وه دى زانيارى و ده زگاكانى ريكخستنى خسته گهرو حسابى بؤ گشت ره هه نده كان كردو قه ره ولى بؤ گرتن و پلانى دا پشت بؤ له پريكداد بات به سه رياندا، چالاكى ده زگا ريكخستنه كان نه وه بوو، كه گه له كه شتى نيمپارتوريه تى روميان ناشكرا كرد له كه نارى ده رى اى ليبيادا له نزيك شارى ته رابلوس خويان مه لاس داوبوو سه نكه ريان گرتبوو، زورى پى نه چوو نه و كه شتيانه بوونه ده سته كه وتى موسلمانان و پتر له سهد سه ربازيشيان به دليل گرت، نه مهش يه كه مين ده ستى كه وتى رزگار كردنى نه فريقا بوو^(۲)، پاشان گه شته نه فريقاو له وى چاوه كانى خه لافه تى له

^۱ ليبيا من الفتح العربي ص (۱۰)، انتقال الخلافة الفاطمية الى مصر ص (۳۹).

^۲ الشرف والتسامي بمركة الفتح الاصلاح ص (۱۹۱).

هه‌موو قۆلێکه‌وه‌ بڵاو‌کرده‌وه‌ هه‌تا گه‌شتنه‌ شاری سه‌بیله‌و له‌ویدا رووبه‌رووی سوپای نه‌فریقا بوونه‌وه‌ که‌ جهرجیر پاشا سه‌رله‌شکریان بوو، ژماره‌ی سه‌ربازی نه‌وان سه‌دو بیست هه‌زار بوو، سه‌ره‌تا له‌ نیوان عه‌بدوللای سه‌عدو جهرجیردا، که‌ دوو سوپا سالاریبون، نامه‌گۆرینه‌وه‌و ناخاوتنی دووبه‌دوو هاته‌ کایه‌وه‌، ناوه‌رۆکی نامه‌کانیش رو‌نکردنه‌وه‌ی په‌یامی ئیسلام و بانگه‌یشتکردنی جهرجیر بوو بۆ نه‌وه‌ی ته‌سلیمی فه‌رمانه‌کانی خودای گه‌وره‌ ببیت یان سه‌رانه‌ بدات و له‌ سه‌ر دینی خۆی بمینیتسه‌وه‌، به‌لام جهرجیر هه‌موو پی‌شنیاره‌کانی په‌د کرده‌وه‌و فیز به‌ری نه‌دا، چونکه‌ خۆی و سه‌ربازه‌کانی له‌ خۆبایی بوون، بۆیه‌ جه‌نگ له‌ نیوان هه‌ردوولا بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژی کلێه‌ی سه‌ندو یارمه‌تی له‌ لایه‌ن عه‌بدوللای زوپی‌ره‌وه‌ گه‌یشت به‌ موسلمانان و به‌ له‌ ناوچوونی جهرجیر شه‌ره‌که‌ کۆتایی هات^(١)، رۆمه‌کان په‌ندیان له‌ ده‌ره‌نجامی ئه‌م شه‌ره‌ وهرگرت و خه‌لکی سه‌بیتشه‌ ترس و له‌رز دای‌گرتن و نامه‌ی تکه‌خا‌زاییان بۆ یه‌کتری ده‌نووسی و یه‌کتریان له‌ سام و بیمی عه‌بدوللا ناگادار کرده‌وه‌و ده‌سته‌ودامانی یه‌کتر ده‌بوون.

به‌لێنیاندا سێ سه‌د قینتار ئالتون وه‌کو سه‌رانه‌ ره‌وانه‌ بکه‌ن بۆیان به‌ مه‌رجی بگه‌رینه‌وه‌و بیانوو نه‌گرن، له‌ هه‌ندێ ریوایه‌تدا هاتوه‌، که‌ ئاماده‌بوون سالانه‌ سه‌د قینتار سه‌رانه‌ بده‌ن به‌ مه‌رجی موسلمانان ده‌رچن له‌ شاره‌که‌یان، عه‌بدوللاش وه‌ری گرتو قبولی کرد، شه‌ر له‌ گه‌ڵ نه‌فریقا درێژه‌ی کیشاو له‌ په‌سا یارمه‌تییان بۆ ده‌هات و موسلمانان خۆیان بۆ یه‌کلایی کرده‌وه‌، عه‌بدوللا نه‌خشه‌یه‌کی دا‌رش، وتی: سه‌به‌ینی شاندیکی به‌جه‌رگ له‌ خیمه‌کان با بمیننه‌وه‌ ساغ و ئیسراحت بن، ئیمه‌ش هه‌لکوتینه‌ سه‌ر باره‌گاکانیان و هه‌راسانیان بکه‌ین و به‌ شه‌که‌تییان بگه‌رینه‌وه‌ خیمه‌و بنه‌که‌کانیان، پاشان ئه‌م مو‌جاهیده‌ تازه‌ وچانه‌ که‌ ده‌ست و پیتیان سپییه‌ بایینه‌ سه‌ریان، به‌لکو خودای گه‌وره‌ سه‌رمان خات به‌ سه‌ریاندا، بۆ ئه‌م نه‌خشه‌یه‌ راوێژی کرد به‌ هاوه‌له‌ دیاره‌کان نه‌وانیش ته‌سه‌له‌یان له‌ سه‌ردا. بۆ سه‌به‌ینی عه‌بدوللا به‌رنامه‌که‌ی خۆی به‌کارهێناو شاندیکی گل دایه‌وه‌و نه‌وانی تری برده‌ به‌ره‌ی شه‌ر هه‌تا نیوه‌رۆ شه‌ر به‌رده‌وام بوو به‌ سه‌ختی له‌ دوای نیوه‌رۆ رۆمه‌کان ویستیان وه‌کو نه‌ریتی جاران بگه‌رینه‌وه‌

^١ البداية والنهاية (١٥٨/٧).

پشوو بدەن، بەلام عەبدوللای کۆری زوپیڤ دەستی لە کۆڵ نەکردنەوه هەتا کفتی کردن، نینجا گەپایەوهو هەردولا چەکیان فێداو ماندوو بوون ئالەوساتەدا موحاھیدە هەلگرتووەکانیان (واتە ئەو هەموو موحاھیدە تاییەت کرابوون بەو چالاکییە) خستە گەرو هەلەمتیان برده سەریان، ئەفریقییەکان پێیان نەزانین هەتا چوونە ناویان و دەستیان کرد بە (الله اکبر) و نەیان هێشت دەست بکەنەوه دایان بەسەریانداو جەرگیر لە لایەن عەبدوللای زیڤرەو کوزراو رۆمەکان تیکۆپێک شکان تەنانەت کچەکە ی جەرگیر بە کەنیزە گیرا، پاشان چوونە ناو شار رزگاریان کرد ئەوەندە سامانیان دەست کەوت کە پێشتر نەیان دیبوو، پشکی سوارەکان هەر سواری سێ هەزار دینارو هی پیادەکانیش هەر پیادەیه کیش هەزار دینار بوو، پاشان هیژەکیان بەناو شاردا بلاوکردهوهو لەوێشەوه بەرەو قەفسە رۆشتن و دەستکەوت و ئەسیریان گرت و دوامەنزلیان برده قەلای ئەجم عەبدوللا شارەکانی تری بە گەمارۆ فەتح کردو سولحیان کرد لەگەڵیان، عەبدوللاش کچەکە ی جەرگیری بەخشی و نین و سەعدی نارد بۆ لای ئیمامی عوسمان مزگینێ بداتی کە ئەفریقا فەتح کراوە^(۱).

چوارەم: پالەوانیەتی عەبدوللای کۆری زوپیڤ لە رزگارکردنی ئەفریقادا

عەبدوللای کۆری زوپیڤ گیانبازیه کی بی وێنە ی هەیه لە نازایەتیدا وەکو نین و کەسیر باسی دەکات و دەلێت: (کاتی موسلمانان ویستیان ئەفریقا رزگار بکەن، بیست هەزار سەربازبوون و عەبدوللای کۆری سەعدی ئەبی سەرح ئەمیریان بوو، لە ریزی سوپاکەیدا عەبدوللای کۆری عومەر و عەبدوللای کۆری زوپیڤی تێدا بوو، سوپای جەرگیر پادشای بەربەرییەکان سەدو بیست هەزار سەرباز بوو، هەتا دەلێن دووسەد هەزار بوو، کاتی هەردولا دەستەویەخە بوونەوه سوپای ئەوان یە کسەر حاتە ی موسلمانان داو خستیانە هەلۆیستیکێ زۆر ناسۆرو تۆقێنەر، عەبدوللای کۆری زوپیڤ دەلێ: (تەماشای جەرگیر پادشام دەکرد لە کەوانوی ریزەکانەوه سواری برزونی بوو دوو کەنیزەش بە پەری تاوس باوەشێنیان دەکردو سیبەریان بۆ کردبوو، چووم بۆلای عەبدوللای کۆری سەعد داوام لێکرد دەستەیک سەربازم لەگەڵ بنیڤیت لە دواوه

^۱ الکامل لابن اثیر (۴/۲).

بمباریزن، دهمه وی جهرجیر بکوژم، نهویش دهسته یه کوری جهر به زه ی له گه لما ناردو
 فهرمانی پینکردن، که له پشته وه بمباریزن، منیش رو شتم و ریزه کانم قاژ کرد، و
 تیگه یشتن من دهرۆم له پاشا که یان ده پاریمه وه و سکا لام هه یه، کاتئ لئی نزیک بوونه وه
 ههستی به دوژمنایه تی من کرد بۆیه به سهر برزونه که یه وه رای کردو منیش دوا ی که وتم
 گرتم و به په مه که م له ت و په تم کردو سهر م له لاشه جیا کرده وه، سه ره کهیم کرد به نوکی
 په مه که مداو جاری (الله اکبر) م لیدا، کاتی به ربه ره کان هم دیمه یان بین ی پرش و بلاو
 بوون و هه له اتن، وه کو قازو قولنگ ده یان قیژاند، موسلمانانیش که وتنه دوا یان و
 دهسته که وتی باش و که ره سه ی زوریان به دهسته یینا، و تپرای که نیزه و نه سیر).

ئین و که سیر ده لئ: (نهم گیانبازییه ی عه بدوللا یه که مین هه لۆسته که نه به ردی و
 که سایه تی نه وی تیا دهرده که ویت)^(۱)، نهم فیدا کاریه جۆریکه له به رجهسته کردنی
 ناواته به رزه کانی مرۆڤو خۆجازه به ناسنی سوردا سهرباری نه وه ی پیشتر مه شقی وای
 نه کردبوو، ته مه نیشی بیست و هه وت سالان بوو، یه که مین پاله وانیه ت بوو نواندی و
 کاریکی دنیای خه یالات بوو هیتنا یه بوون، وه که ده لئین مو غاره مه ی کرد، چونکه
 فیدا کاریه که ی پرپوو له دهر دۆنگی و به حال و نه حال دلتیایی تیدابوو به پتوه دانگی
 خه لکی رشۆکی (خۆکوژی بوو)، نهم گیانبازییه که به شیوه ی مو غامه رات کردی له دوو
 بۆچوونه وه سهرچاوه ی گرتبوو:

۱- سهرده که ویت و پادشا که یان ده کوژیت و سهر بازه کانی په رته وازه ده بن که نه ریتیان
 وایه پادشا نه ما هه ریه که به لایه کدا دهر وات، به مهش موسلمانان ده پاریزرین له شه ری
 خویناوی و درندایه تی دوژمن.

۲- یان شه هید ده بیت و ده گاته دیداری خودای گه وه و پله ی پیاوچاکان به ده ست
 دینئ، که تاسه مه ندیان ده کردو بیباوه پروان ده تو قینئ و ترسو له رزیان هه لده قۆلی و
 دوژمن وا حالئ ده بی موسلمانان گشتی به م ته رزه به جهر گن، که واته هه قه تاجی دلیری
 بخه ریته سهر نه و که سانه ی، که مو غامه ره ده که نو خۆیان ده هاونه ته نوری شه ر، ههروه ها
 بینگو مان هه یچ که سی ناتوانئ بگاته نه و بلیمه تییه جگه له و پیاوانه ی که بۆچوونیان وایه

^۱ البداية والنهاية (۷/۱۵۸).

به ههشت له‌ودوی ئهم فیداکارییه‌وه موشتاقی دیداری خودای گه‌وره‌ن وێرای نه‌مه‌ش عه‌بدوڵڵا زگوردو ته‌مه‌ن کال بوو خۆشی و خه‌له‌تینه‌ره‌کانی دنیا پێکۆلتی نه‌کردبوو، به‌لکو زۆر به‌ ئاواتی ئهو میوانداریه‌وه بوو که خودای گه‌وره گه‌تی داوه به‌ تیکۆشه‌رانی رێبازه‌کی یان سه‌ریان ده‌خات یان به‌هه‌شتیان پێشکه‌ش ده‌کات^(۱)، خودا کردی به‌ سه‌رکه‌وتن کۆتایی هات و به‌ریه‌ره‌کان به‌ قاقیژو هه‌له‌هاتن موسلمانان تاربانان، هه‌رچه‌نده زۆریان لی کوشتو لێشیان به‌دیل گرتن، ئهم سه‌رکه‌وتنه وینه‌یه‌ک بوو له‌ گه‌ته‌کانی خودای گه‌وره که داویه‌تی به‌ دۆسته باوه‌روداره‌کان له‌ ته‌نگ و چه‌له‌مه قوتاری کردن و له‌ که‌نده‌لانی‌ک ده‌ربازی کردن، چونکه دوژمن شه‌ش ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌وان له‌ ژماره‌و توانادا زۆر بوون، ده‌بوو له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه شه‌ریان له‌گه‌لدا بکه‌ن، ئه‌مه‌ش کاریکی دوا‌ربوو بۆ سوپایه‌کی بچوک و هه‌لێن قورسترین شه‌رگه‌ بوو که پرویه‌رووی بوونه‌وه، به‌لام گیان‌بازیکی نمونه‌یی ده‌گه‌مه‌ن، ترازووی شه‌ره‌کی گۆپی و شه‌ر به‌ئاراسته‌ی سه‌رکه‌وتندا چوو^(۲)، با له‌ بیرمان نه‌چی ئهو نه‌به‌ردانه‌ی که له‌ پشته‌وه پاسه‌وانی عه‌بدوڵڵایان ده‌کرد کوپی یه‌کانی یه‌ک و فیداکاریبوون هه‌رچه‌ند میژوو ناوی تۆمار نه‌کردوون، به‌لام تابلویان هه‌تا دنیا ماوه به‌ زیندوویی ده‌می‌نیه‌وه، چونکه بوونه‌ته‌ مایه‌ی شانازی بۆ ئومه‌تی ئیسلام، له‌ رۆژی په‌سلانیشدا به‌ نازو نیعه‌مه‌ته‌کانی به‌هه‌شت فه‌ریح ده‌بنه‌وه^(۳).

پێنجه‌م: شه‌ری (ذات الصواری)

رۆمه‌کان له‌ شه‌ری نه‌فریقادا زه‌ریه‌یه‌کی گورچک بریان لی که‌وتو ده‌ریاکانیان که‌ونه مه‌ترسییه‌وه‌و گه‌له که‌شتی موسلمانان بالی کێشابوو به‌سه‌ر ده‌ریای ناوه‌راستداو هه‌ر له‌ رودس هه‌تا به‌رقه‌یان کۆنترۆڵ کردبوو، قوسته‌نتینی کوپی هی‌ره‌قل گه‌له که‌شتیه‌کانی کۆکرده‌وه به‌ هه‌زاره‌ریزه‌وه هاتن بۆ لیدانی موسلمانان و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌قی زیانه که‌له‌که‌بووه‌کانی وشکانی وه‌رگرنه‌وه، ئیمامی عوسمانیش فه‌رمانی کرد به‌ریه‌ستیان

^۱ التاریخ الاسلامی (۳۹۰/۱۲).

^۲ التاریخ الاسلامی (۳۹۲/۱۲).

^۳ المصدر نفسه.

بکهن، بهره‌لستیان بکهن، معاویەش کەشتیە باره‌لگره‌کانی شامی به قیاده‌ی بوسری کوری نەرتات هەنارد لەگەڵ کەشتیەکانی میسردا به قیاده‌ی عەبدوللای کوری سەعدی ئەبی سەرحو به سوپا سالاری خۆی، ژمارە‌ی کەشتیەکان دووسەد دانەبوو، نازاترین موحاهییدی بەئەزمونی لەگەڵ خۆی بردو پیشتیش پەندیان به دوژمن دادابوو، هەرچەندە ژمارەیان کەمبوو، بەلام دوژمن لە ناخیاندا بی نەرزشو کونی بوو عەزمی ئەوانیان لەلا وردو خاش بوو.

موسڵمانان به‌رهو دەریا چوون به هیوای سەرخستنی نایینی ئیسلامو ریشە‌کێش کردنی دوژمنانی دینو رامالینی سامو قوربی رۆمه‌کان، ئەم شەپە لەبەر چەند هۆکاریک هاته کایه‌وه:

۱- بۆ وه‌لامدانە‌وه‌ی لێدانه به‌زەبره‌کانی موسڵمان بوو، کە دژ به‌رۆمه‌کان لە ئەفریقا وه‌شاندبویان.

۲- رۆمه‌کان گیریان کردبوو، لە کەناری رۆژه‌لات و باشوور، به هۆی گەله‌کەشتی موسڵمانانە‌وه کە ریگه‌یان لی بریبوون.

۳- رۆمه‌کان دەترسان گەله‌کەشتی موسڵمانان دەست بگری به‌سەر قوستەنتەنیەدا.

۴- قوستەنتین ویستی سامو شکۆی خۆی بینیتە‌وه پاش دۆرانه وشکانییو دەریایه‌کانی لە شامو میسرو کەناری برقه.

۵- ویستیان شەپکی بیئامان بکهنو دەست بکێشن به‌سەر دەریای ناوه‌راستداو هەلکوتنه سەر کەناره‌کانی عەرەبی و جه‌ختیشیان کردبووه‌وه لە سەرکەوتن.

۶- زۆر مەبه‌ستیان بوو ئەسکەندەریه بکەویتە‌وه ناو قەله‌مپه‌وی خۆیان، چونکە به‌نرخ بوو لە لایان و کاتی خۆشی نامە‌ی به‌لێننامە‌یان نووسی بوو بۆ قوستەنتین^(۱).

ئەم شەپە لە کۆی‌و لە چ جیگایه‌ک روویدا؟

میژوونوسه‌کان یه‌ک وه‌لام نین لە دیاری کردنی ده‌قاده‌قی شوینی روودانی شەپە‌که‌و سەرچاوه عەرەبییه‌کانیش دیاریان نەکردوو ته‌نیا یه‌ک سەرچاوه نه‌ییت به وردی دیاری ده‌کات، سەرچاوه‌یه‌کی تر ده‌لی به‌رهو ئەو شوینه‌ چوون، لە کتییی (فتح مصر

^۱ ذات الصوري - شوقي أبو خليل ص (۶۰ - ۶۱).

واخبارها)^(۱) هاتووه ده‌لئ: (عەبدوللای کورپی سەعد وتویه‌تی هەوالم پینگە‌یشتووە کە هیرقل بە هەزار کەشتی بارهه‌لگروه هاتووە‌تە نەم بەره‌وه.. بە‌لام شوینی شەپه‌کە‌ی دیاری نە‌کردووە)، هەروه‌ها کتیبی (تەبەری)^(۲) لە‌بە‌سەر‌هاتی سالی (۳۱)ی کۆچی شە‌ری (ذات الصواری) باس کردووە و ناما‌ژی بە دە‌ست‌کە‌وتی موسلمانان کردووە لە رۆ‌مه‌کان، لە ئە‌فریقا و ده‌لئ: (بە‌ ئۆردوو‌یه‌کە‌وه هاتن هەر‌گیز رۆ‌م ئە‌وه‌نده گلێ‌ر نە‌بوو)، لە کتیبی (الکامل فی‌ التاریخ)^(۳) شوین و روودا‌ی با‌سنە‌کردووە، بە‌لام هۆ‌کارە‌کانی با‌س‌کردووە، کە موسلمانان ویستوو‌یانە بی‌کە‌نە پە‌نایە‌کی قایم بۆ سەر‌کە‌وتنی خۆیان بە تاییه‌تی لە ئە‌فریقا، لە کتیبی (البدا‌یه‌ والنهایه)^(۴) هاتووە کاتێ عە‌بدوللا لە شە‌ری فەرەنجی و بە‌ره‌ره‌کانی ئە‌فریقا سەر‌کە‌وت رۆ‌مه‌کان لە لای قوستە‌نتینی کورپی هیرە‌قل بە‌ ناپۆ‌رای کۆ‌بوونە‌وه تە‌کبیری گە‌له‌کۆ‌مه‌یان کردو بە‌ لی‌شاو پە‌لاماری موسلمانانیان داو پی‌نج سە‌د کەشتی بارهه‌ل‌گریان لە‌گە‌ڵ خۆیاندا هی‌نابوو بۆ بنه‌پر‌کردنی عە‌بدوللاو لە‌شکرە‌کە‌ی کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه)^(۵) با‌سی شوینی شە‌په‌کە‌ی نە‌کردووە^(۶)، دکتۆ‌ر شە‌وقی ئە‌بو خە‌لیل جە‌خت لە‌وه دە‌کاتە‌وه شە‌په‌کە‌ لە‌ کە‌ناری ئە‌سکە‌نده‌رییه‌ روویدا‌وه بە‌پێ‌ی نە‌م نیشانە‌.

۱- لە کتیبی (النجوم الزاهرة فی‌ ملوک مصر والقاهرة)^(۷) بە‌ جوانی با‌سی شە‌ری (ذات الصواری) کردووە لە دە‌ریایە‌ک نزیکی ئە‌سکە‌نده‌رییه‌ رویدا‌وه.

۲- (تاریخ ابن‌ خلدون)^(۸) هاتووە، کە عە‌بدوللای کورپی سە‌عد سەر‌کە‌وت بە‌سەر شارە‌کاندا و ئە‌وانیش هاتنە‌ ژێ‌ر رکێ‌فی، پاشان گە‌رانە‌وه بۆ می‌سر، قوستە‌نتین بە‌ شە‌ش سە‌د کەشتی بارهه‌ل‌گروه هی‌رشێ هی‌نا بۆ سەر شاری ئە‌سکە‌نده‌رییه‌ بۆ شە‌پر‌کردن.

^۱ المصدر نفسه (٦١).

^۲ المصدر نفسه (٦١).

^۳ تاریخ الطبری (٢٩٠/٥).

^۴ البداية والنهاية (١٦٣/٧).

^۵ (٢٩/٢) للشيخ الحضري.

^۶ ذات الصواری ص (٦٢).

^۷ النجوم الزاهرة (٨٠/١).

^۸ تاریخ ابن‌ الخلدون (٤٦٨/٢).

سەرچاوه عه‌ره‌بیه کاتم تاوتوتی کردووه هیچیان شوینی روودانی شه‌په‌کیان دیاری نه‌کردووه، به‌لام زیانی رۆمه‌کان روونه، بۆ زانیاری گه‌له‌که‌شتی رۆمه‌کان به‌نه‌زمون بوون و سهرداری ده‌ریای ناوه‌راست بوون و به‌خۆیاندا ده‌په‌رمویه‌شالۆر بهینه سهر که‌ناره‌کانی ولاتی نیسلام و زۆر به‌په‌رۆشبوون بۆ گه‌رانه‌وه‌ی شاری نه‌سکه‌نده‌رییه بۆ حوکمرانی خۆیان، چونکه نه‌سکه‌نده‌رییه بایه‌خیکی گرنگی هه‌بوو له‌ناخیانداو به‌لیننامه‌شیان هه‌بوو له‌گه‌ل ه‌اوولاتیانی و ده‌ست بگرنه‌وه به‌سهر ده‌ریای له‌کیس چویان و لانه‌ی موسلمانان بشیون، سهرچاوه بیانییه‌کان ده‌لین شوینی شه‌په‌ری (ذات الصواری) (فونیکه) بووه، فونیکه‌ش ده‌که‌ویتته خۆرئاوای شاری نه‌سکه‌نده‌رییه له‌نزیك شاری (موسی مه‌تروح) بووه.

کاره‌ساته‌کانی ئەم شه‌په‌

مالیکی کورپی نه‌وسی حه‌ده‌کان ده‌لێ: له‌شه‌په‌ری (ذات الصواری) من له‌گه‌لیان بووم، له‌ده‌ریا به‌یه‌که‌گه‌شتن، ته‌ماشای که‌شتیه به‌باره‌ه‌لگه‌رکه‌گه‌مان کرد هه‌رگیز شتی وامان نه‌دیوو له‌وه‌خته‌شدا په‌شه‌بایه‌که‌ لیتی هه‌لگه‌ردین له‌به‌رژه‌وه‌ندی رۆمدا بوو، ماوه‌یه‌که‌ خۆمان گه‌رداو نه‌وان له‌نیتمه‌ کۆبوونه‌وه، پاشان بایه‌که‌ که‌پ بوو، وتمان به‌رۆمه‌کان بارێکه‌که‌وین و ناشتی بکه‌ین، وتیان ناشتی چی نیتمه‌ تۆله‌مان ده‌وئ، پاشان وتمان گه‌ر حه‌زده‌که‌ن با به‌جینه‌ وشکانی شه‌په‌ری بکه‌ین، ناماده‌یشین له‌ده‌ریا شه‌په‌رتان له‌گه‌ل بکه‌ین، ده‌لێ هه‌موویان به‌جاری قوولاندیان، وتیان نه‌خێر ئاو، ئاو، ئاو. ده‌رده‌که‌ویت که‌ زۆر له‌خۆیان رابینیوه‌ له‌شه‌په‌ری ده‌ریاییدا کارامه‌ بوون و له‌گه‌ل جموجوله‌کانیدا ژیاون و خێرو بێریان هه‌لگه‌وشیوه‌ به‌دڵنیاییه‌وه‌ چاره‌پروانی سهرکه‌وتن بوون موسلمانه‌کانیش تازه‌به‌تازه‌ هاته‌بوونه‌ شه‌په‌ری ده‌ریاییه‌وه^(١)، به‌ره‌هه‌حاله‌ شه‌په‌ری داگیرساو موسلمانان شه‌په‌رزه‌بوون فهرمانده‌که‌کیان وتی: به‌ه‌او‌ه‌لانی با ر‌او‌پ‌ۆی بکه‌ین؟ وتیان با دوژمن تاقیکه‌ینه‌وه‌ خۆمان زاخاوده‌ین شه‌وئ ر‌او‌پ‌ۆ ده‌که‌ین که‌ شه‌و داها‌ت ده‌ستیان کرد به‌نویژو پارانه‌وه‌ی یادی خودای گه‌وره‌و زۆر کوشان وه‌کو شاره‌ هه‌نگ زه‌ریان ده‌هات، خه‌ریکه‌بوو که‌شتیه‌کان له‌شه‌پۆلی ده‌نگیان بجولێ، به‌لام رۆمه‌کان ده‌ستیان

^١ ذات الصواری ص(٦٦).

کرد به دوزه له لیډان و سه ما کردن، که رۆژبوویه وه قوسته نین ویستی دهست پیشخهری بکات و دهست بوه شینن، به لām عهبدو لالی کوری سهد دوی بهرنوژی به یانی راویژی کرد به پیاوه ناودارو به نه زمونه کانی و پلانیکیان دارشت به هر جوریک بیئت شهره که ببه نه دهره وهی دهریا، نه مهش به قورسی ده لوی! عهبدو لالا فرمانی کرد به سهربازه کان نزیک ببه نه وه له کهشتی دوزمن و نینجا (بۆقه پیاوه کان) بچنه ناو دهریا که وه لژی ره وه کهشتیه کانی ههردوولا به گوریسی نهستور گریده پیکه وه، کهشتیه کانیش ژماره یان (۱۲۰۰) کهشتی بوو بهستیان بهیه که وه وه کو پارچه یه که زهویان لی کرد، عهبدو لالاش پهیتا پهیتا موسلمانانی هانده داو گوروتینی پیده دان و دهی وت قورشان بخوینن سوره تی (أنفال) بخوینن نایه ته کانی پرّه له خۆگری و له نگه رگرتن^(۱)، رۆمه کان دهستیان کرد به شهر، چونکه سهرکه وتن مسۆگهر بوو له دلیانداو به خه یالی خۆیان موسلمانانان شکاندوه سهره تا شهره که له سهر ههردوولا دژواربوو خوینیکی بی شومار رژی دهریاو ناوه کهی سوربوو، روه کهی به تهرم داپوشرا نه وه نده کوژرا به تاییه تی له رۆمه کان هه ژمار نه ده کرا، هه تا میژوونوسی بیژنه نیننی (فیوقانس) نه مه شهره بهیه رموکی دووم ناوده بات^(۲)، ته به ریش بهم چهشنه باسی ده کات و ده لیئت: (خوین ناوی دهریا کهی روپوش کرد به رهنگی سوور) هه ولیاندا کهشتی قایدی موسلمانان نغو بکهن، نزیکبونه وه و زغیریکی که مه نیان هه لدا بو کهشتیه کهی عهبدو لالو راپیچی بکهن، به لām عهلقه مهی کوری یه زیدی غه ته فی به مهی زانی و به شمشیره کهی زغیره کهی بچری^(۳)، هه رچه نده باره که سهخت بوو، کهچی موسلمانان پییان له جینی خۆی نه خزانو نارامیان گرت خودای گه ورهش سهرکه وتنی بو ناردن ته نانه ت نزیکبوو قوسته نیننی پادشایان نه سیر کهن، به لām که بیینی هیژه کهی هه رسی کرد هه له ات و شه پۆلی ناو سهربازه کانی دایه که ناری دهریاو گه له کهشتیه کهی پارچه پارچه بوو، به جهسته ی بریندارو دلی پر له داخه وه سهری شوپر کردو خۆی قوردا بو دوورگی سه قلیه^(۴)، که

^۱ المصدر نفسه ص(۶۷).

^۲ المصدر نفسه ص(۶۷).

^۳ تاریخ الطبری (۲۹۳/۵).

^۴ تاریخ ابن خلدون (۴/۶۸۸).

سوکاره‌کە‌ی پرسیاری سەرکەوتنیان لێ کرد وتی گا‌ور نە‌دەستمایە‌ی ما‌وه نە‌پیا‌و،
موسڵمانان هە‌تا هەرکە‌وی چۆ‌بایە‌ن کە‌یفی خۆ‌یان بو‌و بە‌ربە‌ست نە‌ما لە‌ رێ‌گایان^(١).

دەرە‌نجامە‌کانی شە‌ری (ذات الصواری)

١- یە‌کە‌مین شە‌ری مان‌و نە‌مان بو‌و تووشی هات‌نو بە‌ ئی‌مان‌و ئازام‌و نە‌خشە‌ی ورد
بە‌لای خۆ‌یاندا پارسە‌نگییاندا‌یه‌وه بە‌ گوریس گۆ‌رە‌پانی‌کیان دروست کرد‌و بە‌مەرگ ساتی
رۆ‌مە‌کان کۆ‌تایی هات.

٢- بە‌رنامە‌ی ریشە‌کێ‌شکردنی موسڵمانان بو‌و لە‌ سیاسە‌تی رۆ‌مە‌کاندا‌و هەر‌وه‌ها بۆ
گە‌راندنە‌وه‌ی می‌سرو رکی‌فکردنی ولاتی شام بو‌و، بە‌لام شکان‌و تە‌نانت ناوی دەر‌یای
رۆ‌مییه‌شیان س‌پییە‌وه بۆ هە‌تا هە‌تایە‌و شارە‌کانی قوبروس و ک‌رین‌و کورسیکا‌و س‌ردینیا‌و
سە‌قلیە‌و جوزرو بلیاردیشیان دا بە‌دە‌ستە‌وه‌و موسڵمانان هە‌تا جنو‌و و م‌رسیلیا چوون.

٣- قوستە‌نتین کۆ‌ژرا‌و قوستە‌نتینی چوارە‌مین جی‌گە‌ی گرتە‌وه بە‌ ئیزنی خودا
هێ‌رشێ‌کی تر دێ‌ته‌ کایە‌وه بۆ‌ گرتنی قوستە‌نتینی ئی‌ستاش.

٤- لە‌ پێ‌ش شە‌رکردن خا‌وێن کردنە‌وه‌ی د‌ل‌و دەر‌وون گ‌رن‌گ‌ترە‌ بۆ‌ سەرکە‌وتن بە‌ زمانی
نە‌م‌رۆ‌ پیی دوتریت (مە‌ع‌نە‌ویات وەر‌گرتن) (خۆ‌شە‌ح‌ن‌کردنە‌وه) ئە‌م کارە‌ش بە‌ چە‌شنێ‌ک
بیت د‌لت یە‌کلایی بکە‌یتە‌وه بۆ‌ خودای گە‌وره هە‌موو ئام‌رازە‌ د‌ونیا‌ییە‌کان حازر
بکە‌یت و بە‌کۆ‌ل لە‌ خودای کەرە‌سە‌کان بپا‌رێ‌تە‌وه‌و س‌ل لە‌ کۆ‌سپە‌کان نە‌کە‌یتە‌وه‌و بە
هیمە‌تی بە‌رز رووبە‌رووی ب‌چی، ئە‌م شە‌رو کارە‌ساتانە‌ هە‌موویان د‌ە‌رس و پە‌ندن بۆ‌ ئی‌مه
نە‌خوازە‌ل‌لا ژیان‌و سەرگۆ‌زشتە‌ی ها‌وه‌لان بیت کە‌ لە‌سە‌دا سە‌د پێ‌شە‌نگن بۆ‌ ئی‌مه^(٢).

٥- دەر‌یاری نا‌وه‌راست بو‌و بە‌ دەر‌یای ئی‌سلامیی و گە‌لە‌کە‌شتی موسڵمانان بو‌و بە
سە‌رداری، گە‌لە‌کە‌شییه‌کە‌شیان بو‌ داگیرکاری و قە‌ل و پە‌ل کردن نە‌بو‌و، بە‌ل‌کو بۆ
شکاندنی سامی موشریکین و گە‌یاندنی پە‌یامی ئی‌سلام بو‌و.

٦- موسڵمانان شارە‌زای دەر‌یاوانی و کە‌شتی گە‌ری بوون و لە‌ شە‌ری دەر‌یایی کارامە
بوون، هەر‌وه‌ها شارە‌زای گە‌ردون ناسیش بوون و پە‌یوە‌ندی نێ‌وان گە‌ردوون و دەر‌یا‌یان

^١ المصدر نفسه.

^٢ ذات الصواری (٧١ - ٧٢).

کهشف کردو کامیترای (نیستیرلاب) و (بوسله‌ی فله‌کیان) دروست کردو رۆژئاواییه‌کانی وه‌کو (کریستۆفه‌ر کولومبوس و وامریکۆ فیسبوش) له پشکنینه‌کانیاندا به‌کاریان هینا^(۱).

۷- ئەم سەرکه‌وتنه وێنه‌یه‌که له سەرکه‌وتنی بیرویاوه‌پ به‌سەر زانیاری سەربازی و چه‌کداری و ته‌قه‌مه‌نیدا، سەیره‌که‌ین پاش ئەزموون و شارەزایی سەربازی زۆرو چه‌کی به‌هێز رۆمه‌کان دۆزان و موسڵمانه‌کان له‌چاو ئەوان نه‌ به‌کام بوون له‌ گشت پرویه‌که‌وه، که‌چی که‌ مه‌که‌ سەرکه‌وت به‌سەر زۆره‌که‌دا، پاشان سه‌لیقه‌ی فەرمانده‌کان وه‌ک (عه‌بدوڵلای کۆری سه‌عدی ئەبی سه‌رح) ده‌وری دووه‌می گیرا له‌سەرکه‌وتنیاندا، هه‌روه‌ها ئەم شه‌ره‌ نمونه‌یه‌که له‌ مه‌رگبازی و خۆیه‌ختکردن^(۲).

شه‌هم: گرنه‌ترین په‌ندو سووده‌کانی فتوحاتی ئیمامی عوسمان

۱- به‌دییهاتنی به‌ئێنی خودای گه‌وره‌ بۆ باوه‌رداران

ئین و که‌سیر له‌ باسی ئیمامی عوسماندا ده‌لێ: (خودای گه‌وره‌ له‌سەر ده‌ستی عوسمان کۆمه‌لێ هه‌ریم و شاری رزگار کردو قه‌له‌مه‌وه‌ی ئیسلامیی پی زیاد کردو خه‌لافه‌تی پیغه‌مبه‌ری ﷺ درێژکرده‌وه‌و په‌یامی ئیسلامیی به‌رۆژه‌ه‌لات و رۆژئاوای زه‌وی گه‌یانداو شروقه‌ی ئەم نایه‌ته‌ی به‌دیارچاوی هاوه‌لانه‌وه‌ به‌رجه‌سته کرد، ده‌فهرموێ (هُوَ الَّذِي أَوْسَلَ رَسُولُهُ بِالْمُهَنْدِي وَدِينَ الْحَقَّ لِيُقَهَّرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) (التوبه: ۳۳).

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموێ (ئه‌گه‌ر قه‌یسه‌ر له‌ناوچوو قه‌یسه‌ریکی تر نایه‌ت دواي ئەو، ئه‌گه‌ر کیسراش له‌ناوچوو کیسرایه‌تی تر نایه‌ت له‌دواي، سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ده‌سته‌ خه‌زینه‌ی هه‌ردووکیان له‌ ریگه‌ی خودادا ده‌به‌خشریته‌وه‌)^(۳)، ئەم ده‌قانه‌ له‌ دونیای واقیعه‌دا به‌دی هاتوو سه‌لما^(۴).

^۱ المصدر نفسه (۷۶).

^۲ التاريخ الاسلامي (۴۰۷/۱۲).

^۳ مسلم - كتاب الفتا رقم (۲۹۱۸ - ۲۹۱۹)

^۴ البداية والنهاية (۲۱۶/۷).

۲- له هونەری جەنگ و سیاسەتدا پێگەشت

جاران له ناو گەل و هۆزه كاندا شەڕ له پیناوی مولكدارى و دەستدریژی كردن هەڵدەگیرسا، بەلام لەسەردەمى پێغەمبەر ﷺ خەلیفەكانى له پیناوی پەيامدا دەكراو موسلمانان دەیانویست جیهان وشیار بکەنەوه و مرۆڤەكان بکەن بە بەندهى خودای گەوره و هرزه چهوتەكان رابالێ و عەقیدەى بتپەرستى و ئاگرپەرستى بنەبەر بکەن، ئەم بانگەوازهش هەر بەشەرکردن نەكراوه، بەلكو سێ شتیان خستووته بەردەم خەلكان بۆ ئەوێ لێى هەلبژێرن یان موسلمانبوون یان سەراندان یان شەرکردن، زۆریەى زۆریان موسلمان بوونیان هەلبژارد تەنها ئەوانە نەبیت، كە كینه بازو داخ لەدل بوون، یان ئەوانەى سەر بە گێچەل و ئاژاوه گیربوون ئەمانەش پێویستیان بە مۆچاندن هەبوو^(۱).

۳- لەسەردەمى ئیمامى عومەردا تۆمارگەى سەربازى حكومى دانراو لەسەردەمى

عوسمان درێژهى پێدرا

شەرى قادسیه بوو بە ھۆكاریك، كە ئیمامى عومەر بریارى كردنەوى تۆمارگەى سەربازى بدات و فەرمانى كرد ھەرچى سوارچاك و بەئەزموون و لیھاتوو كارامەى ھەرىمەكانە بە خۆیان و وڵاخ و چەکیانەو بەم بێنن^(۲)، ئەگەر بە خۆشى خۆیان ھاتن باشە ئەگینا بەزۆر بیانھێن و خێرا وەرنەو، تەنانت یەك دانەشیان لەبەر نەكەن، كاتى كۆى كردنەو كردنى بەسەربازى میرى و ناوونوسى كردن و مووچەى بۆ برێنەو، رێكخست و دیوانى سەرۆكایەتى و تۆمارگەى سەربازى پێكەو بەستەو.

لەسەردەمى ئیمامى عوسماندا سەربازەكانى سەرىشك كرد بۆ بەشداری غەزاكان بەتایبەتى ئەو غەزایەى كە مۆلەتى دا بە معاویە و شەرى دەریایى تیا كرد لە ھەمان كاتیشدا تۆمارگەى سەربازى كردەو وە بزاڤى فتوحاتى ناوونوس كردو مووچەى بۆ دیارى كردن، بەلام بەتۆپزى نەبوو^(۳).

۴- ئیمامى عوسمان بایەخى بە سنوورى خەلافەتى ئیسلام دەدا

^۱ عصر الخلفاء الراشدين، د. عبد الحميد بخيت، ص (۲۱۶).

^۲ اتمام الوفاء، ص (۷۰).

^۳ النظم الاسلامیة، صبحى صالح (۴۸۹).

دوای سیاسه‌تی به‌رگریکردن له ولّاتی ئیسلام به‌رووی دوژمناندا، هاتنه سه‌ر فراوانکردنی خه‌لافه‌ت به‌تاییه‌ت له سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا، ئیمامی عوسمان به سه‌ربازه چاونه‌ترسو داکۆکیکاره‌کان قه‌له‌م‌په‌وه خه‌لافه‌تی پان و به‌رین کردو که له‌به‌ره‌کانی سواغداو سنووری ولّاتی په‌رژین کرد وتی: (پاش سوپاسی خوداو سه‌له‌وات له‌سه‌ر پیغه‌مبهر ﷺ ئیوه په‌رژینی ئیسلامن و خه‌مخۆری موسلمانان نه‌و شتانه‌ی، که ئیمامی عومهر پیتی داو له ئیمه‌ شاراهه‌ نییه، به‌لکو به‌ راویژی ئیمه‌ کردویه‌تی هیچکامتان جی گۆرکی و نه‌ملاونه‌ولا نه‌که‌ن، چونکه‌ خودای گه‌وره نه‌و به‌خششی داویه‌تی پیتان لیتان ده‌سیننیه‌وه‌و لاتان ده‌بات و هیتر ده‌یه‌ننیه‌وه‌و شوینتان، جاران چۆن بوون هه‌روا بن منیش به‌ پیتی نه‌و توانایه‌ی خودا داویه‌تی پیم ده‌ست گیرۆیتان ده‌که‌م و کاروباری خه‌لافه‌تی پی به‌رپتوه‌ ده‌به‌م^(۱).

ئیمامی عوسمان قایم‌کردنی که‌له‌به‌ره‌کانی شام و جه‌زیره‌و دورگه‌کانی سپارد به‌ معاویه‌و پیتی وت درزه‌کانی شمشاتیش یان خۆت یان که‌سیکی تر قایمی بکه‌ن نه‌وانه‌ی بۆ داسپه‌ره‌که‌ دلیرن و تاسه‌مه‌ندی جیهادن، وه له‌ فروفیتلی رۆم شاره‌زان^(۲)، هه‌روه‌ها نامه‌ی نووسی بۆ مه‌عاویه‌ که‌ درزو که‌له‌به‌ری نه‌تاکیه‌ش بخاته نه‌ستۆی شاندىک و هه‌ر گرویه‌که‌ بووه‌ زه‌حه‌مه‌تی رینگه‌یان نه‌وانیش زه‌حه‌مه‌تی بده‌ن^(۳)، ئیمامی عوسمان زۆر وریای که‌له‌به‌ره‌کانی ده‌کردو فه‌رمانده‌ی شاره‌زای بۆ ده‌رنارد^(۴)، کاتیکیش معاویه‌ غه‌زای عموویه‌ی کردو نه‌و قه‌له‌یه‌ی گرت که‌ ده‌که‌ویته‌ نیه‌وان نه‌تاکیه‌یه‌و نه‌توسه‌وه‌ هه‌ستا شاندی له‌ سه‌ربازی شام و جه‌زیره‌و قنسرینی بۆ داناو فه‌رمانی کرد له‌ویدا بیه‌ننه‌وه‌و له‌ گه‌رانه‌وه‌ی سوپای ئیسلامدا له‌ پشته‌وه‌ بمان پارێزن، پاشان دوای سالتی یان دووسال یه‌زیدی کۆری هه‌ری عه‌به‌سی^(۵) (نه‌ندامه‌کانی ریکخسته‌و هه‌تزه به‌رگرییه‌ی)کانی

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

^۳ فتوح البلدان - البلاذري (۱۷۵/۱).

^۴ الخراج وصناعة الكتابة لابن قدامة، ص (۴۱۳).

^۵ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۴۶۶/۲).

له گهل خۆی برد بۆ ولاتی رۆم کاتی گهرايهوه، به هه مان شیوه شانیدیکی چروپری به دواى خۆيانه وه به جی هیشت، وه کو معاویه به پویه به رو نه زموندار^(۱)، هه به م چه شه نیمامی عوسمان نامهی نووسی بۆ عه بدوللای نه بی سه رح و فه رمانی پیکرد که له به ره کانی نه سه که نه دریه به سه ربازه چاونه ترسه کان به گریت و خوش خوش به دلیاتیان پی بکات و خۆراک و موچه یان بداتی بۆ نه وه ی بی تاقت و دا برا و نه بن، پاشان پی و ت: (وریای نه سه که نه دریه به نه وانه دوو جار په یمان شکینیان کردوه، سه ربازه شاره زا کان ره وانه بکه بۆیان و سه ربازه کان وه ره سو بی ده رامت مه که)، به جی هیشتنی شانیدیکی چاونه ترسی سه ربازه دلیره کان له شاره رزگار کراوه کاندانه ریتیکی فه رمانده کانی سه رده می نیمامی عوسمان بوو نه و شانده قه لا کانیان نۆژن ده کرده وه سه نگه ریان لیده داو چه ندین بنکه و باره گاشیان تیادا دروست ده کرد، بۆ نه و نه نه و قه لایانه ی که مه معاویه دهستی پیا هینا قه لا کانی فورات بوو، وه کو (سمیسات، مه لته، شمشات، کومنج و قالیقی)، نه م قه لایانه له رزگار کردنی نه رمینییه به دهستیان هینا و تازه کرانه وه بوونه شوینی نیشته جیکردن^(۲)، بۆ نه و نه حه بیبی مه سه له مه ی فه هری هه زار سه ربازی گیانه سه ره دهستی هیزه به رگرییه کانی له قه لای قالیقلا نیشته جی کرد^(۳)، له هه مان کاتدا به ربه ست کردنی که له به رکانی شامیشی پی سپێردا بوو، هه ربه م شیویه کاتی به پائی کوپی عازیب قه زوینی رزگار کرد پینج سه د سه ربازی به جه رگو فه رمانده یکی تیا به جی هیشت و پارچه زه وییه کی بیخواه نی بۆ پچرین، نه وانیش به بیرو کشتوکال ئاوه دانیان کرده وه^(۴)، کاتی سه عیدی کوپی عاسیش ته میسه ی^(۵) رزگار کرد هه زار سه ربازی تییدا به جی هیشت^(۶)، هه روه ها نه و قه لایانه ش که رزگار کران سه ربازیان تیا به جی هیلرا، نیمامی عوسمان گرنگی ده دا به به رپویه بردنی

^۱ المصدر نفسه (۲/۴۶۷).

^۲ من تاریخ الالتحصنات، محمد عبدالهادي ص (۴۳۴).

^۳ فتوح البلدان (۱/۲۳۴).

^۴ الادارة العسكرية (۲/۴۶۹).

^۵ تقيسة: شارقة لة تقبرستان.

^۶ الادارة العسكرية (۲/۴۶۹).

هیزی ریکخستن و بهرگری^(۱)، ئاسانکاری بۆ ده کردن و فرماندهی به سه لیکه ی بۆ دیاری ده کردن، هاوکاری ده کردن یه کۆ له هاوکارییه کانیان نه وه بوو معاویه له مهنه ج پردیکی دروست کرد بۆ هاتووچۆی ریکخستن هان، ههروه ها غه زای رۆمه کانی دایه دهستی معاویه و فرمانده یکی به هیزی ریکخستن، که معاویه ی عه وفی بوو، هیزی ریکخستن و هیزی بهرگری له سه رده می نیمامی عوسماندا چ له ده ریابۆ یان له وشکانی در یغییان نه کردوه^(۲).

۵- دابه شکردنی دهستکه وته کان له نیوان خه لکی عیراق و شامدا

حه بیی مه سله مه توانی رۆمه کان ته فروتونا بکات له نه رمینییه بهرله وه ی یارمه تی وه لیدی کۆری عه قه به ی له کوفه وه پۆ بگات، هه تا سوپای کوفه هات سوپای شام سه رکه وتن و دهستکه وتیان گرتبوو، بۆ دابه شکردنی دهستکه وتی شه ره که رایه ک دروستبوو ئایا به شی کوفه ی تیدایه یان نا؟ حه بیی کتابی نووسی بۆ معاویه نه ویش نووسی بۆ عوسمانی خه لیفه وه هه وائی پیدای نه ویش حوکمی ده رکرد نه هلی شام به شی نه هلی عیراق به دن واته کوفه له دهستکه وته کان، حه بیب حوکمه ی که ی خوینده وه هه موویان وتیان گوێرا په لێ و ملکه چیمان هه یه بۆ نه میری نیمانداران نیمامی عوسمان، پاشان برا به شیان کرد^(۳).

۶- په رۆشی یه کده نگه بوون له به ره هه لستی دوژمندا

له سه رده می نیمامی عوسماندا عه بدو للای کۆری عامیر قه یسی کۆری هه یسه می کرده جیگیری خۆی، پاش ماوه یه ک (قارن) ئاپۆرا په کی کۆ کرده وه زیاتر له چل هه زار سه رباز ده بوو به ریکگای (تبسین) وه هات و شالۆی هیئا بۆ موسلمانان، قه یسیش راویژی کرد به عه بدو للای حازم وتی: تۆرات چیه؟ وتی من پیم باشه شار چۆل که یین، چونکه من نه میرم مۆله تنامه ی عه بدو للای عامیریشم پییه، که من نه میری شه ری خۆراسان بم، نامه یه کی ساخته کاری ده ره یئا، قه یسی نه میر پیی ناخۆشبوو مله جه ری

^۱ الادارة العسكرية في الدولة الاسلامية (۲/ ۴۷۰).

^۲ المصدر نفسه (۲/ ۴۷۰).

^۳ الفتوح ابن اعثم (۱/ ۳۴۱، ۳۴۲).

بکات و ناژاوه دروست بکات هستا شاره‌کە‌ی بە‌جێ هێشت^(۱)، ئەم کارە‌ی بە‌لاوه باشتربوو هەتا دووبەرە‌کە‌ی و ناژاوه بکات و ریزی موسڵمان شەق بکات و هورە‌ی سەربازە‌کان بپۆکی‌نێتە‌وه، کە‌چی ئە‌نجامی شەرە‌کە‌ش بە‌سەرکە‌وتنی موسڵمانان دوا‌یی هات^(۲).

۷- ئەو مە‌رجە‌ی لە‌ بە‌نده‌کانی سول‌حدا سە‌ربازە‌کان پێ‌ویستیان بوو

لە‌ سە‌رده‌می عوسماندا فتوحات تە‌شە‌نە‌ی کردو هە‌ندێ‌کیان بە‌ سول‌ح فە‌تە‌ح دە‌کرد، مە‌رجێ‌کی پێ‌ویستیان لە‌ سول‌حە‌کاندا تۆ‌مار دە‌کرد، ئە‌ویش یارمە‌تیدانی سوپابوو لە‌ لایە‌ن خە‌لکی شاره‌کانە‌وه بە‌ خواردن و ناژە‌ڵ و کەرە‌سە‌ی جە‌نگی بۆ ئە‌وه‌ی نامێ‌ری رزگارکردنیان لە‌بە‌ر دە‌ستدا بێ‌ت لە‌ ناوە‌ندی سەرک‌ردایە‌تییه‌وه داوا‌ی زە‌کات و خە‌راجیان لە‌و شارانە‌ نە‌دە‌کرد، چونکە‌ دە‌یاندا بە‌ سە‌ربازە‌کانی نێ‌و خۆیان و نە‌یان دە‌برد بۆ سەرۆ^(۳).

۸- کۆ‌کردنە‌وه‌ی زانیاری لە‌ بارە‌ی دوژمنە‌وه

فتوحاتە‌کانی ئیمامی عوسمان زۆ‌ر گرنگی دە‌دا بە‌ دە‌زگا زانیارییه‌کان و لێ‌ی دە‌کۆ‌لییه‌وه^(۴) و زۆ‌ر بایە‌خی دە‌دا بە‌ چاوه‌کانی خە‌لافە‌ت، واتە: (هە‌وال‌گێ‌یی) بە‌ وردی دوژمنی دە‌خوێ‌ندە‌وه^(۵)، هە‌رکاتێ‌ بە‌یعه‌تی وەرگرتبایە‌ لە‌ بە‌لێ‌ندە‌ره‌کان بە‌و مە‌رجە‌ دە‌یک‌رد موسڵمانان ئاگادار بکە‌نە‌وه لە‌ مە‌رامە‌کانی دوژمن و وریای سە‌لامە‌تیان بکە‌ن^(۶).

۹- عە‌بدو‌ررە‌حمانی رە‌بیعه‌ی باهیلی یە‌کی‌ک بوو لە‌ فەرماندە‌کانی فتوحات لە

سە‌رده‌می ئیمامی عوسماندا

^۱ الادارة العسكرية (۸۹/۱)، نقلا عن تاريخ الطبري.

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الطبقات (۵۹/۳).

^۴ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

^۵ تاريخ يعقوبي (۱۱۶/۲).

^۶ الادارة العسكرية (۴۰۳/۱).

عهبدوپرە ھمان فەرماندەییەکی چاونەترسبوو لە ئاستیکی بەرزدا، بیروباوەڕیکی ئەستووری ھەبوو، بە خودای گەورەو پیڤغەمبەرەکی ﷺ پلەیی فەرماندەو پلەیی سەربازی بۆ ئەو تەوڤیری نەبوو، وێپرای ئەمەش پیڤشپروو شەرەزان بوو، بۆیە کرا بە والی و فەرماندەیی شاری (باب الابواب) دواي مردنی سوراقەیی کۆری عەمر، ھەتا شەھیدبوو لە پلەیی خۆی دانەبەزێنرا، بە بەردەوامی نامەگۆڕپینەوێی ھەبوو لە گەڤ پایتەختداو زۆر سەرقالێی کەرەستەکانی شەپری سوارچاکی بوو ھەرگیز گزی و ساختەکاری نەکردووو لە پشتمووە خنجەری نەوہەشاندووو^(١) شوینەواری دێرینی بە جی ھێشتوو لە (باب الابواب) و باشووری دەریای خەزو رۆژھەلاتی، چالاکییەکانی شەھیۆرکردنەوێی بارودۆخی خەڤ و بەریاکردنی دادو گەشەپێدان بوو تەنانەت ئەو نەندە ئارانێی کردۆتەو کردوویەتی بە ناوہندی بڵاوکردنەوێی پەیاپی ئیسلام و رزگارکردنی باکور، سەرەپای مەینەتی و بالە شەپخاوەکان، ئیسلامی لە ناوچە بیوہەدا دامەزاند ھەتا ئیستاش^(٢) یەکی لە یادگارییە زیندووہەکانی کە لاپەرەکانی میژوو نووسیویانە ئەمەییە کاتی سوپاکەیی دەبات و راستەوخۆ دەچیتە شاری (باب) شەھیار پاشا پیی دەلی: ئەتەوێ چی بکەیت؟ دەلی بەلەنجەر و تورک دەوێ، دەلی: ئیمە ناشتین لە گەڤان لە شاری ئیمەو مەچن بۆیان، ئەویش وتی: بەلام ئیمە لییان رازی نین دەبی ھەر بچینە، مالا کانیان، با بزانی کەسانیکم لە گەڤا دەگەر بیڤەرمانی ئەمیرە کەمان نەبیٹ ھەتا بەنداوی رەدەم کە لە ولاتی سینە دەیان بەم، وتی: ئەوان چ کەسیکن؟ وتی: کەسانیکن ھاوہەلی پیڤغەمبەریان کردوو ﷺ و بە دلپاکی ھاتوونەتە ناو ئیسلام و لە نەفامیدا شەرم و نەمیان ھەبوو ئیستاش زیادی کردوو و جیھاد بوو تە پیڤشەیان و سەرکەوتن بوو تە ھاوپییان مەگەر لییان بگۆڕی ئەگینا ھەمیشە بالادەستن^(٣).

عهبدوپرە ھمان توانی شەپری بەلەنجەر بکات و تورکەکان بشکینێ، تورکەکان و تەبویان موسلمانەکان فریشتەیان ھیناوە ئەگینا پەڤ خورديان نەدەکردین، بە روسووری و

^١ قادة المفتح الاسلامي في أرمينية، ص (١٥٥).

^٢ المصدر نفسه ص (١٥٨).

^٣ الكامل لبن التير (٢٩/٣)، تاريخ الطبري (١٤٦/٦).

سەرکه و تووی گه رایه وه دواي نه وهی دووسه د فهرسه خ له بله نجر دورکه و تبه وه تاقه سهریازیکیان لی شهید نه کرا، سهریازه کانی سهرکه و تنیان مسۆگهر بو^(۱)، چونکه مه عه و یاتیان به خوداو دینه که ی بهرزبوو، که چی گهلانی تر بی مه ده نو بی هیمه مه ت مابونه وه، بۆیه موسلمانان سه رده که و تن به سهریان وه کو زانراوه تورکه کان به بی شه ر هه له اتن له سامی نه مان^(۲)، عه بدورپه همان له سه ر بورا قی ته قوا و نه توار ی چاک بوو ته نانه ت هه له یستی له گه له دورا و انیش هه رچاک بوو مرو ئیتیکی به سپارده و نه مه کدار بوو، پادشای باب نامه بهر ئیکی نارد بوو بۆ لای پادشای سین به دیارییه که وه، بهر له وهی موسلمانان ولاتی باب رزگار بکه ن، نامه بهر هاته وه سهیره کا ده ور گۆرا وه چوه لای پادشاکه ی خۆیان و دیارییه کی پر له یاقوتی سوری له وسه ره وه بۆ هینابوو لای پاشای سین، نه و کاته ش عه بدورپه همان پادشا بوو، پادشاکه (شه ریار) دیارییه که ی وه رگرت و دای به ده ستی عه بدورپه همان وه یه کسه ر پیتی دایه وه پادشا سه ری سو رما وتی: (نه مه یاقوته با شترین کانه ی ئه م ولاته یه، به لکو له ولاته که به نرخته، سویند به خوا ئیه له حاکمه کانی ئالی کیسرا خۆشه و یسترن له لای من، نه گه ر له کو ری سو لتانی نه و اندا بو مایه و نه م یاقوته یان دیبا یه له ده ستمیان هه لده پور کاند، سویند بی به خودا جگه له و کارانه ی که پادشا گه و ره که تان واته خه لیفه فه رمانی بی کردوه ه یچی تر ناکه م)^(۳)، نه م پاشایه ناهه قی نه بوو سه رسامی ده یگرت، چونکه به در یژایی ته مه نی له ململانی و گزی کار ی و ئالو زی دا ژیا وه، واقیعه که ی پر بو وه له زو لم و ناهه قی، کاتی فه رمانه د یکی به نه مه کو چاو تی ر ده بی نی راده چله کی و پادشا خرا به کاره کان و سامانه تالان کرا وه کان دیته وه بیری، بۆیه به م وشانه گو زارش ت له ناخی خۆی ده کات^(۴)، عه بدورپه همان ده یزانی زه و ته کردنی نه و یاقوته که نر خه که ی له ژماره نایه ت نه پشکی خۆیه تی و نه هی به ی تو لمال، نه وه نده به رچاو سی رف بوو جیا وازی نه ده خسته نی وان یاقوت و خۆل، چونکه

^۱ تاریخ الطبری (۱۴۶/۵).

^۲ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۰).

^۳ تاریخ الطبری (۱۴۸/۵).

^۴ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۵۴).

خۆی به خشنده بوو له خواترس و خۆپاریز بوو، شاره زای کرۆکی دین بوو، خۆی نه ده کرده خاوهن پوش و په لاشی دنیا، نهم پیاوه ته مه نی خۆی له سه ربازیدا ته واو کردو له سالی (۳۲) ی کۆچی له ناوچه بله نجر شه هید کرا^(۱)، عه بدورپه همان فه رمانده ی فتوحاتی سه رده می عوسمانه و هاوه لی پیغه مبه ر ﷺ بووه و دره نگ موسولمان بووه.

۱۰- سه لمانی کور ی ره بیعه ی باهیلی یه کیک بوو له فه رمانده کانی فتوحاتی

سه رده می عوسمان

نهم هاوه له مه زنه یه که مین دادوه ری کوفه بووه، له لایه ن ئیمامی عومه ره وه به هه مان شیوه ئیمامی عوسمانیش له کاتی والیه تی سه عدی کور ی نه بی وه قاسدا کردی به دادوه ری کوفه و به شداری شه ری قادسیه ی کردووه و له دوایدا کراوه ته داوه ری مه دائین، هه رکه سی شیوا نه بی ت ناکریت ته دادوه به تابه ت له رۆژانی عومه ردا، هه موو که سی کش نه ده کرا به دادوه ری کوفه، چونکه پر یو له پیاوی هه لکه وتوو ی عه ره ب و هاوه لی گه وه گه وه، نه مه له لایه که وه له لایه کی تریشه وه چه ندین هۆزو تیره جوړ به جوړی تیدابوو، که واته سه لمان زانسته که ی لیژمه ی کردووه دینداریه که ی بیخه وش بووه و له ناوه زای خۆی به هه ره مه ند بووه که سایه تیه که ی به هیز بووه و جیگه ی متمانه ی گشت لایه ک بووه، هه ر به و چه شنه بوو به ناو بر یوانی ده سته که وته کانی رزگار کردنی مه دائین و شه ری باب، نه مه ش به لگه یه کی تره له سه ر سه لیه ی به ربلاوی، نهم که له پیاوه راساله، هه موو سالی حه جی کردووه، هه ندی له گه وه تابه ییه کان فه رموده یان لی ریوایه ت کردووه، له رپووی ناکاره به ریزه کانه وه، دلقراوان و به خشنده و راستگۆ و چاکه خواز و وه فادار و به ریز بووه، هه رچی بۆ خۆی پی خۆشبوایه بۆ خه لکش پی خۆش بووه، کاتی پله ی شه هیدی به رکه وت نه پاره و نه مولک و نه که سه ری به جینه هیشته و وێ پای نه وه ی سه رتا پای ژیا نی له تیکۆشان و دادوه ری و سه ردار یی برده سه ر، جار یکیان ئیمامی عوسمان نامه ی نارد بۆ وه لیدی کور ی عه قه به ی بریکاری، له کوفه فه رمانی پی کردبوو تیدا که شان دی سه ربازی چاونه ترسی سو پای کوفه هه واله بکات بۆ لای سو پای نه هلی شام و پیاویکی بلیمه ت و دیندار و جه ره به بکاته

^۱ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، عمود شيت خطاب، ص (۱۵۸).

فرماندهیان، وهلیدیش بهیّ دوودلی سەلمانی هەلبژارد بۆ سەرۆکایەتیکردنی ئەم کارە
 سەختە، هەرچەندە ژمارەیهک زۆر فرماندهی تریش هەبوو، لەبەر ئەوە سەلمان
 نمونەیهکی پێکەوتوو بوو لە ئەزمووندارێ و زەبروہشیینی و پالەوانی و پێرای ئەم
 سیفاتانەش خوداناس و خۆپارێز بوو، واقعیەن پالەوانێکی بە هەڵمەت و پێشڕەو بوو، لە
 هونەری جەنگدا شارەزابوو، بە هۆی بەرخودانەوێ چەندەها ئەزموون و سەربوردە
 هەبوو لە سەرکردایەتی لەشکر و لێدانی جومگەو شادەمارەکاندا تیرنەنداز بوو^(١)، لە
 سوارچاکیدا بەتایبەت لە هێستەر بەریدا لێزان بوو، لە هەموو شارەکانەوێ هێستری
 کویتی دەهینا بۆ ئیمامی عومەر و قاشاوی دەداو مەشقی جیهادی پێ دەکردن^(٢)، بۆ
 نمونە لە کوفە چوار هەزار هێستری قیتی هەبوو لە کاتی پێویستدا بەکاری دەهینان و
 دزە و دوژمنیان پێ سەرکووت دەکرد^(٣)، لە سوارچاکیدا ئەوەندە لێزان بوو خۆی دەلی:
 (بەم شمشیرەم سەد جەللادی قەلغان لەبەرم کوشتوو، هیچیان موسلمان نەبون،
 نەمەشتوو هیچ کامیانم دەست بەرپێتەوێ و هۆمان هۆکانم لەگەڵدا بکات)، لەگەڵ
 موشریک و بیاباورد نەبیت شەری لەگەڵ کەسی تر نەکردوو و لە گۆڕەپاندا خۆی مەڵاس
 نەداو و قەرەوێ گرتوو و شەقی لێ هەستاندوو و بەفرۆفیل شەری نەکردوو^(٤)، بە
 راستی نمونە و موحاهیدێکی راستگۆ پاداشت و یست بوو، چونکە تیکۆشانەکی بۆ
 بەرزکردنەوێ (لا اله الا الله محمد رسول الله) بوو و نەدەکووتە بەر ئەندێشە و لەکوێ
 بەچی مێشکی دەپێشێ لە دواوەمین شەریدا بە تافە و خۆینی برینەسۆدارەکانی کەو^(٥)،
 بەلام شمشیرەکی لە دەست نەکووت و لە سالی (٣٢) ی کۆچی یان (٣٣) ی کۆچی،
 شەهید کرا^(٦).

^١ تهذيب ابن عساكر (٢١٠/٦) تاريخ الطبري (٣٠٩/٥).

^٢ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (١٦٩).

^٣ اسد الغابه في معرفة الصحابة، لابن الاثير (٣٢٧/٢).

^٤ الاستيعاب في معرفة الاصحاب (٦٣٣/٢).

^٥ قادة الفتح الاسلام في ارمينية، ص (١٧٠).

^٦ المصدر نفسه (١٧١).

قوربی نهم کهله پیاوه نه مانه بوون: (شه‌عزان بوو، فهرموده ناس بوو، قازییه کی دادپه وره ربوو، ده‌ستپاکیکی بی له که بوو، به‌رپوه به‌ریکی گورج و گۆل بوو، سوارچاکیکی گیاننازبوو، فرمانده‌یکی فاتح بوو، پالنه‌وانیکی شه‌هید بوو)، سه‌لمانی کوری ره‌بیعه‌ی باهیلی^(۱).

۱۱- حه‌بیبی کوری مه‌سله‌می فه‌ری یه‌کیکه له فرمانده‌کانی فتوحاتی سهرده‌می ئیمامی عوسمان

حه‌بیب هه‌رچه‌ند تازه سال بوو و له گۆره‌پانیکه‌وه ده‌یگوازته‌وه بۆ گۆره‌پانیکی تر، جاری رزگار که‌ربووه جاریکی تر یارمه‌تیده‌ر بووه و هه‌میشه سه‌رکه‌وتن هاوپه‌یمان بووه، چوینته هه‌ر شه‌رێک براوه بووه، چوو بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به موجاهیدی بۆ شاری مه‌دینه و نه‌و رۆژه منداڵ بوو، وه به‌شداریی غه‌زای ته‌بوکی کردووه له ژێر به‌یداخی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ و به‌م غه‌زایه ده‌ستی کرد به جیهاد و ته‌مه‌نی تازه پیتی نابوو به‌ست سالان، کاتئ ئیمامی عومه‌ر بینی له‌شی به‌هێژه و ژور به‌گورجی ده‌پلیسکیته‌وه به تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی کرده‌یی تاقیکرده‌وه تا بۆی ده‌رکه‌وی چ جوهره پیاوێکه، بۆیه پینشیری کرد گه‌نجینه‌ی دارایی یان گه‌نجینه‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نی بگریته نه‌ستۆ، نه‌ویش چه‌که‌کی هه‌لبژارد و خۆی دوورگرت له دارایی، فه‌زلدانی چه‌ک به‌سه‌ر داراییدا یه‌کیکبوو له نیشانه‌کانی سه‌رکرده‌یی و نه‌وینی سه‌ربازی قولپی ده‌دا له قولایی ده‌روونیدا، حه‌بیب بوو به سه‌رداری قیاده‌ی کردوس له شه‌ری یه‌رموکی مان و نه‌ماندا و ته‌مه‌نی به‌ست و چوار سالان بوو، نهم کارانه ناشیره‌بوو، بۆ ده‌رکه‌وتنی هیماکانی قیاده‌یی له سپیده‌ی گه‌نجی و لاویتییدا.

ئیمامی عومه‌ر کردی به والی عه‌جه (جه‌زیره) له به‌رپوه‌به‌ردن و کاری ئیداریدا عومه‌ر به ناسانی نه‌و پله و پایه بلندانه‌ی به هه‌موو که‌سیک نه‌ته‌دا، چونکه ئیمامی عومه‌ر پابه‌ندی کۆمه‌لئ سیفاتی دیاریکراو بو له ده‌ستنیشانکردنی سه‌رکرده‌دا له که‌م پیاوێکدا هه‌بوو، له دوايشدا ئیمام کردی به والی نه‌رمینیه و نازر بیجان، که دوو ناوچه‌ی چه‌پ و دووره ده‌ست و قیاده‌کردنیا نه‌وپه‌ری دژواره، ونکه به نا‌په‌حت

^۱ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۷۲).

خەلکەکەى پېشمە دەکریت و زۆر دوورن لە بنکە سەرەکیى و پېشکەوتووەکانى موسلمانان، مومارەسەى ئیدارە و فەرماندارى کردووە لەسەر دەمى ئىمامى عوسماندا هەتا حەزبکەیت نازابوو، لە پېشەرەیدا پېشەرەویکی کاملبوو، کاتى رووى کردە شەپى موریان بە شەش هەزار سەربازەو موریانەکان حەفتا هەزار بوون، حەبیب وتى: بەوانەى لە گەلێدا بوون: ئەگەر ئەوان خۆیان بگرن و ئێوەش خۆتان بگرن، ئێوە ئەوەترن بەلای خوداو هەتا ئەوان، ئەگەر ئەوان خۆیان گرت و ئێوە هەراو هوریا تان کرد ئەوکاتە خودا لە گەل نارا مگرانایە، شەوى دەستەویە خەبوونەو وتى: (ئەى خودایە هەلپاتنى مانگ دواجە، بارانى ئەم شەو بەگرەو وەو خوینى هاو لە کافرانە دەى، بە شەهید قبولیان بکەى، خودای گەورە فەتخى کرد بۆی) ^(۱)، یەکی لە هۆکارى سەرکەوتنى بەسەر دوژمندا لە پال فاکتەرە ئیمانییە کەدا هێرشبردنى شەبوو، کە لە پر دایان بەسەر دوژمندا وەریان داتەپاندو پاشان پشتیان هەلگەرد ^(۲)، کە سایەتییه کی زیندوو و نمونەیی هەبوو بۆ سەربازەکانى، لە نازایەتى پېشەرەیدا کەوا سوورى بەرلەشکریوو لە پېشى پېشەو دەیوت پێیان شوینمکەون، لە نەخشەکانى دواوە خۆى نە ئەهیلایەو و عەوداللى سەلامەتى و بێوہی نەبوو کاتى بریارى یە کجاریدا لە مۆریان رۆژ بکاتەو ئەنەکەى گوێی لیبوو ئەم بریارەیدا پێى وت: شوینمان کوێ بیت؟ وتى: مالى سورادىقى موریان، ئەو شەو حەبیب چوو موریان و هەرکەسى هاتە رینگەى کوشتى، کاتى گەشتە مالى سورادىق سەیرەکا ئەنەکەى پېش ئەم گەیشتوو ئەو ^(۳) تەنیا حەبیب پالەوان نەبوو، بەلکو ئەنەکەشى پالەوان بوو، بە کردەو بویرەکانى جوانترین نمونەى دەنواند بۆ سەربازەکانى، بەلکو خێزانەکەى نمونەیه کی تربوو، وەکو پالەوان شوینەوارى خۆبەختکردن و فیداکارى هەبوو ^(۴).

^۱ تهذيب ابن عساكر (۳۷/۴).

^۲ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (۱۸۹).

^۳ قادة الفتح الاسلامي في أرمينية، المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

حەبیب راویژی بە پیاوەکانی دەکردو بۆچوونیی وەرەگرتن، بە بۆچوونی تر کاریگەر نەبوو، بەلگەو بە دانایی بۆچوونی پیاوەکانی دەقۆستەو، هەرچیەکی بە باش بزانیایە پیاوەی دەکردو پوختهکە ی جێبەجێ دەکرد، لە پال نەمەشدا دانیشتنی راویژکارانی دەبەست پێش شەڕکردن، وە لە کاتی شەڕکردن و لە پاشیشدا، رۆژتیکیان گوێی لێبوو یەکێ لە پیاوەکانی دەیوت نەگەر من یەکێ بومایە لەوانەی کە حەبیب گوێ بۆ راویژی دەگری، ناماژە ی هەرمانیکم بۆ دەکرد کە سەرکەوتن و سەرلەندیمان بە ئیزنی خودا بە دەست بەیتایە^(۱)، حەبیب گوێی لە قسەکە بوو، وتی بە هاوێڵەکە ی راویژەکت چییە؟ وتی: من پێشنیارم ئەویە هەموو ئەسپسوارەکان بچن لە پێشمانەو، پاشان سەربازەکان بکەوێ دەوای ئەسپەکان و لە نیوێ شەو داو دەست بکەن بە شەڕکردن، لەگەڵ بەری بەیاندا تۆش بە رهشایی سەربازەکانەو هێرش بەیتین باوازانن یارمەتیمان بۆ هاتوو، خودای گەورە ترس دەخاتە دڵیان و بەوترسە هەرس دینن، یەکسەر حەبیب گازی ئەسپسوارەکانی کردو لە شەوێکی شەوێ زەنگی باراناویدا بەرپی خستو پاشان خۆی کەوتە پێ لە دەوای ئەسپ سوارەکان، بەلام نەرتی وایبوو لە سپێدە ی بەیانیدا دەچوو سەر دوژمن خۆی و هاوێڵانی هەلمەتیان برد، دوژمن تێکشکاو دەستکەوتیکی زۆریان بەرکەوت^(۲)، حەبیب خاوەنی فێل بوو، بیری دەکردهو و پلانی دادەنا، پاشان راویژی دەکرد بە پیاوەکانی و ئینجا دەچوو گۆرەپانی شەروەو هەموو زانیاریی جۆراو جۆری لەسەر دوژمن دروینە دەکرد، پاشان نەخشە ی سەربازی لەسەر، شارەزایی و چاروونیی دادەنا.

کارە جیهادییەکانی حەبیب لەسەر نەخشە یەکی رێکخراو بوو نەك نەخشە یەکی بێسەرۆبەرە، بۆیە سەرکەوتن بێووە بەیداخی، لە ترسناکترین گۆرەپانی شەڕدا، لە پال نەمەشدا کە نیشانی سەرکەردەیی و لێهاتوویی هەبوو پیاوێکی ئیمانداربوو ئیماندا بەستراو بوو، هەرکاتێ رووبەرۆی دوژمن بوایەتەو یان پەلاماری قەلایەکی بێلایە حەزی دەکرە، بێلێ: (لاحول ولا قوة الا بالله العی العظيم)^(۳).

^۱ تهذيب ابن عساکر (۳۷/۴).

^۲ قادة الفتح الاسلامي في ارمينية (ص ۱۹۰).

^۳ تهذيب ابن عساکر (۳/۴).

بهراستی حبيب سەردارىكى ناوازه‌بوو، هەموو سىفاتەكانى فەرماندەى ناوازه‌ى تىابوو (سروشتى پرپوو لە بەهرە، زانستىكى بەئەزموونى هەبوو، ئەزموونى كرده‌ى هەبوو^(١))، متمانەى بە خوداى گەوره زۆربوو، حبيب شيرپوو بۆ فتوحاتى ئىسلامىي و چالاكىيەكانى لەبەر ناكريت، بىگومان نايابترين فەرماندەى فەتح بوو لە سەرده‌ى ئىمامى عوسماندا، ئەم فەرماندە گەوره‌يه سالى (٤٢)ى كۆچى وه‌فاتی كرد، لە تەمەنى (٥٤) سالىدا، ژيانى لە ژمارەى سالدا كەمبوو، بەلام لە تيرازى كرده‌وه جوامييره‌كاندا زۆربوو، تەمەنى كەم بوو، بەلام شويته‌واره‌كانى بە دريژايى سالتو سەده ريزگرتووه‌كان هەردەميئن، خوداى گەوره لەم هاوه‌له‌ مه‌زنه رازى بيئت، كە فەرماندەيه‌كى سىاسى به‌هيزبوو، كورپى رۆژى تەنگانه‌و فەرماندەيه‌كى رزگاركر بوو، حەبىبى كورپى مه‌سلەمه‌ى فەهرى^(٢).

^١ قادة الفتح الاسلام في أرمينية، ص (١٩٢).

^٢ المصدر نفسه.

باسی چوارەم: گەوهرترین شانازی بۆ ئیمامی عوسمان ئەوێه ئوممەتی
کۆکردەوێه لەسەر یەک پەرتووک (قورئان)

یەكەم: ئەو قۇناغانەى كە تێپەرى بەسەر نووسینەوێ قورئانى پیرۆزدا

۱- قۇناغى یەكەم لەسەردەمى پێغەمبەردا ﷺ

بەبەلگەى گومان بپسەلمێنراوێه كە پێغەمبەر ﷺ فەرمانى كردووە بە نووسینەوێ
ئەو قورئانەى كە دابەزیووەتە سەرى، سەلمێنراوێه كە پێغەمبەر ﷺ نووسەرى ھەبووێه یان
كۆمەڵى نووسەرى ھەبووێه نینگایان بۆ نووسیوێه، ھەتا زەیدى كۆرى سابیت بە نازناوى
نووسەرى پێغەمبەر ﷺ ناوى دەكردووە، چونكە تاییبەتكراوێه و پەسپۆرپووە لە
نووسینەوێ نینگادا، ئیمامى بوخارى بەشێكى تەرخانكردووە لەكتیبى (فەزلى
قورئاندا) بە ناوێشانى نووسەرانى پێغەمبەر ﷺ و لە دوو فەرموودەدا باسى دەكات.
۱- ئەبو بەكر و تى بە زەید (تۆ نینگات دەنووسى بۆ پێغەمبەر ﷺ) ^(۱).

۲- (براو) دەلى ئایەتى (لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ) دابەزى، پێغەمبەر
ﷺ فەرمووى (بانگى زەیدم بۆ بكەو پارچەدارىكى تەختە و پارچە ئاسنێكم بۆ
بێنن) ^(۲).

ھەر و ھا پێغەمبەر ﷺ پێش كۆچكردن قورئانى دەنووسى، ئەوانەش كە بۆیان
دەنووسى عەبدوللای كۆرى سەعدى ئەبى سەرح بوو، لە دوايیدا دین ھەلگەراپەوێه،
پاشان سالى فەتحى مەككە موسلمان بووێه، ئەمە چیرۆكى زراوى ھەيە - باسەم
كردووە - ئەوى زانراوێه ھەر چوار خەلیفە راشیدە، كە قورئان نوسیان بوو، بێگومان
قورئانیان لە مەككە نووسیووەتەو ئەوێه ئاشكراپە كە قورئان لە سەردەمى مەككە
نوسراوێه بە بەلگەى چیرۆكى موسلمانبوونى ئیمامى عومەر، كە دەچیتە مالى
خوشكەكەى و سەیردەكا نووسراوێكى بەدەستەوێه سورەتى (طە) تیا نووسراوێه
خوداى گەورە باش دەیزانى ئەم قورئانە پیرزە لە پەرتووكێكدا كۆدەكریتەوێه بۆیە
دەیفەرموو: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً) (البینە: ۲).

^۱ البخاري، كتاب الفضائل القرآن رقم (۴۹۸۶).

^۲ البخاري، كتاب الفضائل القرآن رقم (۸۵۹۳).

کاتئ پیغه مبهەر ﷺ کۆچی دواپی کرد، قورئان هەر هه مووی نووسرابوو هه، به لام لهیهک په رتوکدا کۆنه کرابوو هه، له سه ر گه لای (په لی) دارخوما و به ردی سه پی ته نگ و له سنگی پیوانیشدا ده رخ کرابوو، له گه ل شه وی، که له په را و سنگدا هه لگیرابوو، جو به ر ئیل هه موو سالتئ جارئ له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ ده وری ده کرده هه، شه و سالتئ که کۆچی دواپی کردو رۆحی سپارد دوو جار ده وری کرده هه له گه لیا^(۱)، پیده چی پیغه مبه ر ﷺ قورئانی لهیهک په راودا کۆنه کرد پیته وه له به ر شه وی چا وروانی هاتنی شه و ر دنه وه ی هه ندئ حوکم یان هه ندئ ده قی کرد بیت کاتئ ئاکامی ته و اوبوو، خودای گه و ره سروه ی کرد بۆ خوله فای راشیدین هه ستن به م کاره و هه فایان هه بی به رامبه ر شه و به لینه راسته ی که خودا داو به تی به ئومه تی موحه مده ﷺ که پاریزگاری له م قورئانه بکات بۆ ئومه تی موحه مده ﷺ و پاراستنی خستوه ته شه ستۆی خۆی (جل جلاله)^(۲).

۲- قۆناغی دووهم له سه ر ده می ئیمامی شه بو به کردا

ریزی موسلمان هه شه هیده کانی شه ری یه مامه زۆربه یان قورئان له به ره کان بوون، له به ر خاتری شه مه ئیمامی شه بو به کر هه ستا راویژی کرد له گه ل ئیمامی عومه ر بۆ کۆکر دنه وه ی قورئان، قورئانی له په لی دارخورما و پارچه ئیسک و پارچه کاغه زو سنگی پیوان کۆکر ده وه^(۳)، ئیمامی شه بو به کر شه م کاره گرنگه مه زنه ی سپارد به هاوه لی پریشکۆ زهیدی کوپی سابیتی شه نصاری، زهیدی کوپی سابیت خۆی ده یگیر پیته وه و ده لیت: (ئیمامی شه بو به کر ناردی به شه یئندا بۆ شه ری شه هلی یه مامه چووم سهیره که م عومه ری کوپی خه تتاب له لایه تی، ئیمامی شه بو به کر وتی: عومه ر هاتوه بۆ لام ده لئ له رۆژی یه مامه دا زۆربه ی قورئاغوینه کان کوژراون و کوشتن دورینه ی کردون، منیش ترسی شه وه م هه یه قورئاغوینه کان گشتیان به کوشتن بچن، له گۆره پانی شه ردا و زۆربه ی ئایه ته کانی قورئاغان له کیس بچی، من پیم باشه لیژنه یه دروست بکه ین بۆ کۆکر دنه وه ی قورئان، منیش وتم: به ئیمامی عومه ر چۆن کاریک ده که یه که پیغه مبه ر

^۱ البخاری، کتاب الفضائل القرآن رقم (۴۹۹۸).

^۲ المدينة النبوية فجر والعصر الراشدي، ص (۲۴۰)، نقلا عن فتح الباري (۱۲/۹).

^۳ حروب الردة وبناء الدولة الاسلامية - أحمد سعيد، ص (۱۴۵).

ﷺ نه یکردوه؟ عومەر وتی: وه ﷻ نه مه کاریکی خیره، عومەر وازی له پوونکر نه وه نه هی ناو بۆی شیکردمه وه ههتا سنگم فراوان بوو بۆ نه و کارهی که سنگی عومهری بۆ فراوان بووه.

نه و رینمایانم به دی کرد، که عومەر به دی کردبوو، زهید ده لای: ئیمامی نه بویه کر وتی: نهی زهید تۆ پیاویکی گهنج و ژیری و له تۆ شیاوترمان نییه و تۆش نیگات نووسیوه ته وه بۆ پیغه مبه ر ﷺ جا شوین دۆزی قورئان بکه و بیچنه وه وه کۆی که ره وه، زهید وتی: وه ﷻ که ژێ له که ژه کان بگوازمه وه به لامه وه سوکتره له وهی روم لی بنین قورئان کۆبکه مه وه، گهرا به دوا ی قورئاندا و له پهل ی دارخورما و تاشه به ردو سنگی پیاوان و چه رمو ته خته و ئیسقانه کان چنییه وه کۆی کرده وه، ده لای: لای نه بی حوزه یفه ی نه نصاری دوا هه مین سوره تمان که سوره ته ی ته بویه ده ست که وت و لای غه ییری نه وه نه بوو (لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ) (التوبة: ۱۲۸)، ههتا سوره ته که ته وا و ده بیته، نه و په رتوو که قورئانه لای نه بویه کر بوو، ههتا کۆچی دوا یی کرد، پاشان لای عومەر بوو ههتا کۆچی دوا یی کرد، پاشان لای حه فصه ی کچی عومەر مایه وه^(۱).

قۆناغی دووه می کۆکردنه وه ی قورئان له نه نجامی هه ندی هۆ هاته ئاراوه:

أ - کۆکردنه وه ی قورئانی پیرۆز له نه نجامی ترسان له تیاچوونی قورئان به بۆنه ی مه رگی ژماره یه کی زۆر له قورئاغوینه کان له شه ری هه لگه راوه کاندای، نه مه به لگه یه، که قورئاغوین و زانایانی نه وده مه له پی شیی خه لکه وه بوون بۆ کرداری چاکه و جیهادکردن، بۆ به رزکردنه وه ی قوربی ئیسلام و موسلمانان به په فتارو هزر و شمشیره کانیان نه وانه باشتیری نه سه ته ی ئوممهت بوون پتویسته شوین پێشیان هه لبگیرن.

ب - کۆکردنه وه ی قورئان له سه ر بنه مای (به رژه وه ندی گشتیی و به ربلا و) هاته گۆری، به لگه شان وته که ی ئیمامی عومهره که وتی به ئیمامی نه بویه کر، وه ختی نه بویه کر په سیاری لی کرد چۆن ئیشیک بکه ی، که پیغه مبه ر ﷺ نه یکرد بیته، وتی: (نه مه خیره

^۱ البخاری، رقم (۴۹۸۶).

چاكه‌يه)، له هه‌ندى رىوايه‌تدا هاتوو كه ئىمامى عومەر پىتى وتوو: (ئەم كارە خىرەو بەرژووە‌ندىيى موسلمانانى تىدايه)، ئىمامى ئەبوبەكرىش هه‌مان وه‌لامى زه‌يدى كورى سابىتى دايه‌وه كاتى هه‌مان پرسىارى لىكرد، ئەگەر ئەم رىوايه‌ته پاست بىت، كه وشەى (بەرژووە‌ندى) تيايه يان پاست نه‌بى وه‌كو يەك وايه، چونكه گوزارشت دانەوه - پاساودانەوه بە وشەى (خىرو چاكه) خودى ماناى بەرژووە‌ندىش هه‌لده‌گرىت له پاستيشدا كۆكردنەوى قورئان بەرژووە‌ندىيى موسلمانانى تىدايه، سەرەتاى ئەم كارە لەسەر (بەرژووە‌ندىيى گشتىيى و بەربلاو) بنه‌رپه‌ته‌كه‌ى دامه‌زرا، پاشان كۆده‌نگى (ئىجماع)ى لەسەر بەسترا دواى ئەوه‌ى هه‌موو لايه‌ك دانى پيدا ناو برىارىيان دا بە قسەى راشكاو يان دركاو، ئەم كارەش كارى كۆكردنەوى قورئانە، بەلگه‌يه لەسەر دروستىتى (بەرژووە‌ندى گشتىيى و بەربلاو) وه بكريته پەيژەيه‌ك بۆ گەيشتن بە كۆده‌نگى، ئەمە بە نىسبەت ئەوانەى ده‌يكەن بە بەلگە، هه‌روه‌ها له پەراوه‌كانى ئسولتى فيقه‌دا برىارى لەسەر دراوه و ئاماژەى پىكراوه^(١).

ج - تاييه‌تمه‌ندىيه بنچينه‌بىيه‌كانى زه‌يدى كورپى سابىت چىبوو، كه ئەم كارە گرنگەى پى سپىدرا.

ئىمامى ئەبوبەكر زه‌يدى كورپى سابىتى هه‌لبۆارد بۆ ئەم كارە زۆر گرنگە، چونكه ئەم تاييه‌تمه‌ندىيه بنچينه‌بىيانەى تيا بەدى ده‌كرد، بۆ رىكخستنى ئەم كارە:

أ - ئەوده‌مه زه‌يد گەنج بوو، تەمەنى (٢١) سال بوو زۆر چالاكبوو، بۆيه ئەم خواستەى لىتى داوا كرا.

ب - لەبەر ئەوه‌ى زۆر دەرکه‌وتوبوو بە باشى قورئانى دەرځ كردبوو، يەكى بوو لەوانەى كه خوداى گەوره ئاوه‌زايكى ترازى پى بەخشىبوو رىگه‌ى چاكەى بۆ ئاسان كردبوو.

ج - لەبەر ئەوه‌ى جىگه‌ى متمانەبوو قەت له جىگه‌ى تۆمەت و گومانانەبووه كارەكانى رەوا بووه و دەررونى خەلكى ئۆقرەى گرتبوو بەرامبەرى، دلایان پىتى خۆشبوو.

^١ الاجتماع في الفقه الاسلام، - عبدالسلام السليمانى، ص(١٢٧)

د - خۆی نووسه‌ری نیگا بوو زانیاری باش و له میژینه‌ی هه‌بوو له‌م بواره‌داو به‌کرده‌وه نهم کاره‌ی موماره‌سه کردبووه نامۆ نه‌بوو له‌م کاره‌دا، یه‌که‌مجاره‌ی نه‌بوو^(۱).

ه - له‌گه‌ڵ نه‌مانه‌شدا یه‌که‌یک بووه له‌و چوار که‌سه‌ی که له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ قورئانیان کۆکردوه‌ته‌وه، له‌ قه‌تاده‌وه هاتوه‌وه ده‌ڵێ: پرسیارم کرد له‌ نه‌نه‌سی کورپی مالیک، کێ قورئانی کۆکردوه له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ؟ وتی: چوار که‌سه‌بوون، هه‌رچواریان نه‌نصاری بوون، ئوبه‌ی کورپی که‌عب و موعازی کورپی زه‌ید و زه‌یدی کورپی ساییت و نه‌بو زه‌ید^(۲)، نه‌و شێوازه‌ی که زه‌یدی کورپی ساییت گرتبوویه به‌ر بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان هیچ ئایه‌تێکی قورئانی وه‌رنه‌ته‌گرت هه‌تا به‌ نوسراوی نه‌یدی، له سه‌رده‌م له به‌رده‌ستی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌نوسراییت و هاوه‌لانیشت له‌به‌ریان نه‌کردییت، هه‌رگیز به‌له‌به‌رکراوی وازی نه‌هیناوه به‌ نوسراوی نه‌بییت له‌ ترسی نه‌وه‌ی نه‌وه‌کو له ده‌رخکردنه‌که‌دا هه‌له‌ یان نه‌ندیشه‌ی تیکه‌وتبی، دوباره هیچ ئایه‌تێکی له‌که‌س وه‌رنه‌گرتوه، که بۆی هینای، هه‌تا دوو شاهید شایه‌تییان بۆ نه‌دا بییت، که نهم ئایه‌ته له‌به‌رده‌ستی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نووسراوه‌ته‌وه به‌و شێوه‌شه که هاتوه‌ته‌ خواره‌وه^(۳)، زه‌ید له‌سه‌ر نهم رێبازه به‌رده‌وامبوو بۆ کۆکردنه‌وه‌ی قورئان، زۆر سلێ ده‌کرده‌وه زۆر وردبوو له‌ پشکنین و تیراماندا^(۴).

جیاوازی نێوان نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌رده‌می نه‌بو به‌کر جیاوازی نێوان نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر ﷺ و نووسراوه‌کانی سه‌رده‌می نیمامی نه‌بو به‌کر: قورئان له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ نووسرابوووه، به‌لام پارچه پارچه بوو، له‌ کاغه‌زو ته‌خته‌و په‌لی دارخورما و قوماش و توێکڵ و که‌ره‌سه‌ی تر نووسراوه هه‌موو ئایه‌ته‌کانی پیکه‌وه کۆنه‌کرا بووه له‌یه‌ک سوره‌ت و سپاره‌دا، به‌لام کۆکردنه‌وه‌که‌ی سه‌رده‌می نه‌بو به‌کر له‌ نووسینه‌وه‌ی قورئان نه‌وه‌بوو هه‌موو سوره‌تێک له

^۱ التفوق والنجابة على نهج الصحابة حمد العجمي، ص (۷۳).

^۲ سير اعلام النبلاء الامام الذهبي (۴/۴۳۱).

^۳ التفوق والنجابة على نهج الصحابة، ص (۷۴).

^۴ الانشراح ورفع الضيف بسيرة أبي بكر الصديق للصلابي، ص (۲۰۶).

په پړاو ټيکدا نوسرايه وه و سوره ته کان پټيکخران و نايه ته کان به گوږه ی شو شپوه يه ی له بهر ده م پيغه مبهردا ﷺ له بهريان کړدبوو، ريکخستنی هر سوره ټيکيان له په پړاو ټيکدا نوسريه وه، نه رکي زهيدی کوری سابيتيش نه وه بوو نو سراهه کانی سهرده می پيغه مبهردا ﷺ له په رتوکيکدا بنوسپته وه، هر سوره تي نايه ته کانی ريکبخات و يه ک له دواي يه ک به جه ختليکراوی و چه سپاوی^(۱).

۳- قوناغی سيپه م له کؤکردنه وهی قورثاندا له سهرده می نيمامی عوسماندا يه که م: هوکاری کؤکردنه وهی قورثان له سهرده می نيمامی عوسمان، له نه نه سی کوری ماليکه وه هاتوه، که حوزيفه ی يه مانى هاته خزمه تی نيمامی عوسمان له کاتی فتمی نه رمينيه و نازربيجان که نه هلی عيراق کرديان، حوزيفه زؤر ليوبه باربوو، چونکه خه لکی جؤراو جؤر قورثانيان ده خوینده وه، بؤيه حوزيفه وتی: نهی نه میری نيمانداران نه م نومته خه ريکه له کتابه که ی خودای گه ورده نا کوکی تی ده که ويټ، وه کو نا کوکيه که ی گاوو جووله که، نيمامی عوسمانيش نامه ی نارد بؤ لای حه فسه ی کچی عومر که نه و په رتوکه قورثانه ی لايه تی بؤمان بنيری، هه ندی نوسخه ی له بهر ده گرينه وه بؤی ده نيړينه وه، حه فسه ش ناردی بؤی، نيمامی عوسمان نه مری کرد به زهيدی کوری سابيت و عه بدوللای کوری زوييرو سه عيدي کوری عاصو عه بدورپه حمان کوری حاريس که نوسخه ی له بهر بگرنه وه، نيمامی عوسمان وتی: به م تاقمه قوره يشيانه: نه گه ر نيوه له گه ل زهيدی کوری سابيت ناته بابيتان بؤ دروست بوو له شتيکی نه م قورثانه دا نه وکاته به زمانى قوره يش بی نووسن، چونکه قورثان به زمانى نه وان هاتوه ته خواره وه سا نه وانيش وایان کرد هه تا چند نوسخه يان له بهری په رتوکه قورثانه که گرته وه، پاشان عوسمان په رتوکه که ی گه رانده وه بؤ حه فسه، پاشان بؤ هر قوئی نوسخه يه ک له و په رتوکه ی ره وانه کردو فرمانی کرد هر په راوو په رتوکيکی تر که قورثانی تيا نوسراهه بيسوتپنن و نه م قورثانه لای خويان بيهيټلنه وه^(۲).

له م گفتوگو راست و دروسته حوزيفه و نيمامی عوسمان نه م خالانه وهرده گرین:

^۱ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدی (۲/۲۴۱).

^۲ البخاري، کتاب فضائل القرآن رقم (۴۹۸۷).

ا - ئەو ھۆكاری كە عوسمانی ھەلنا قورئان كۆبكاتەو ھەرچەند بەرپۆكۆپىكى كۆكرابووەو ھە سەردەمى ئەبویەكرى صدیقدا، بریتی بوو لە جیاوازی و ناكۆكى خۆیندەنەو ھى قورئان لە لايمەن موسلمانە خۆینەوارەكان تەنانت ناكۆكى لە خۆیندەنەویدا نزیک بوو سەر بکیشیت بۆ مەترسیدارترین ئاژاوە و دووبەرەكى لە كیتابەكەى خودای گەورەدا، كە بناغەى شەریعەتەو كۆلەكەى دینەو بنەرەتى تەلارى ئومەتە بۆ سیاسەت و رەوشت و كۆمەلایەتى، ھەتا وای لێھاتبوو ھەندى لە قورئاخۆینەكان دەیان وت بەواتى تر: خۆیندەنەو كەى من لە خۆیندەنەو كەى تۆ باشترە، بۆیە حوزەیفە دلەخوڕپە دای گرت و بە ھەلەداوان ھات بۆلای خەلیفەو پێشەوای موسلمانان و داوای لێكرد فریای ئومەت بکەوێت بەرلەو ھى تووشى ناكۆكى و دووبەرەكى ببن و بە شەرپین و كار لەكار بترازى و فیتنەى بۆ ھەلگیرسى و دەسكارى دەقى قورئانەكە بکرىت و ئایەت و وشەكانى لە رینگەو جینگەى خۆى، لابدریت، وەكو لە نێو گاوارو جولەكەكان روویداو ھەرگەلى لەوى تر جودا بوویەو ھە كتابى بۆ خۆى داړشت.

ب - ئەم گفتوگۆ راست و دروستە گومان پرە كە قورئانى پیرۆزى لەیەك پەرتووكدا كۆكردەو ھەو بەیەك نەپرەدا ھۆندییەو لەسەر یەك شیوہزار پێکیخست، ھەموو ئومەتى ئیسلام بە چاكى رێككەوتوون لەسەرى قبولیان كردووە، ئەو نووسراو ھى لەم پەرتووكەدا یە خودى ئەو قورئانیە كە لە پێغەمبەرەو ﷺ بیستراو ھەو ھەرگیراوە وەكو ئەو قورئانە وایە كە دەستپاکی نیگاھینەر (جوبرەئیل) ھیناویەتى، ئەم پەرتووكە قورئانەش لە ژێر چاودێرى خەلیفەى یەكەم ئەبویەكرى صدیقدا كۆكراوەتەو ھەو نووسراو، پاشان داویەتى بە دەستى عومەرى كۆپى خەتاب دواى خۆى، كاتى عومەر ئاكامى نزیکبوویەو ھەو دەسلالتى خەلافەتیشى نەدابوو دەست كەسێكى دیاریكراو، بەلكو كارەكەى كرد بە راویژكردن دەستەيەك ھاوہلى ھەلبارد، كە پێغەمبەر ﷺ لێیان رازى بوو، وەسیەتى كرد ئەم پەرتووكە قورئانە بەدەنە دەستى خەفصەى داىكى ئیمانداران، ئیمامى عوسمانیش لە كۆكردنەو ھەو نووسینەو ھى قورئاندا سەرئەجى خستبوو سەر ئەم پەرتووكەو پەرتووكى رەسمىی و سەرتاسەرى لى گرتەو ھەو فەرمانى كرد بە چوار قورئان خۆینی ناودار، كە بە وردى قورئانیان لەبەرئەو بە باشى پیتەكانیان دەردەبەرى و بە جوانى

دهيانخویندهوه له شیکردنهوهو زاراوهکەى تیگەیشتبون، سیانیان قورەیشی و یەکیان ئەنصارى بوو، ئەویش زەیدى کورپى سابیت بوو کە خاوهنى کۆکردنهوى یەکەمە له سەردهمى ئەبویهکدا بە ناشیرەى نیمامى عومەر قورئان بکەن بەیەک شێوهزار، له هەندئى رىوایەتدا ئەو کەسانەى کە نیمامى عوسمان فەرمانى پێکردن، ئەم قورئانە بنووسنەوه دوانزە پیاو بوون ئوبەى کورپى کەعبو ئەوانى تر قورەیشو ئەنصارى بوون^(١).

ج - دەرەنجامەکەى ئەمەیه: فتوحات لەسەردهمى نیمامى عوسماندا بە مۆلەت وەرگرتن بووهو فەرمانى لەسەردراوه، پرپاری سەربازى له مەدینەوه دەرچووهو هەموو لایەنەکانى ئیسلام گوى له مشتى فەرمانى خەلیفە بوون ئەمەش بەلگە لەسەر کۆدەنگى هەموو هاوه‌لان و شۆینکەوتوان له هەموو هەرێمەکاندا کە خەلافەتى نیمامى عوسمان تەواوهو بێخەوشەوه، بە پەله هاتنى حوزەیفەى یەمانى بۆ مەدینە بۆ نەهیشتنو قەلاچۆکردنى ناکۆکى خەلکى له خویندنهوى قورئاندا، هەروەها بەلگەشە کە بابەتە شەرعییە گەورەکان راویژى خەلیفەى بۆ دەرکرا له مەدینە، شارى مەدینە بەردەوام هێلانەى سوننەت و مۆلگەى هاوه‌لە شەرعزانەکان بووه^(٢).

دووه‌م: راویژکردن بەهاوه‌لان بۆکۆکردنهوى قورئان

نیمامى عوسمان موهاجیرینو ئەنصارى کۆکردەوهو راویژى پێکردن و چەندین چاوساغى ئومەت و پێشەواى بلیمەت و هاوه‌لئى بەماریفەتى گاز کرد، وه له سەروى هەمووشیانەوه عدلى کورپى ئەبى تالیب و نیمامى عوسمان ئەم پرۆژەى خستە بەرچاوى هەلبێژدراوانى ئومەت و سەردارە رێنیشاندراره رى نیشاندرەکانو لەم کارە بکۆلنەوهو تاوتویى بکەن، شروقه‌یان کردو له‌گەڵ یەکتەر پەشین بۆ ئەوهى بۆچوونى یەکتەر بزائن و بە گەرمى هاتن بە پیر بۆچوونەکەى نیمامى عوسمانەوه بە ئاستەم درزى نەبوو گومان بچیتە دلى نیماندارانەوه، لەم پرۆژەیه‌دا له هەر چوار قورنەى زویدا بەستنى ئیجماعى هاوه‌لان ناشکرا کرا بۆ خەلکى، بەهیچ کلۆجى لەو رۆژەدا کەسى دەرە کەوت پێچەوانەو

^١ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (١٧١).

^٢ المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدی (٢٤٤/٢).

دژی ئەم کارە بێت تاقە کەسێ نیهە یاری کردبێت، چونکە قورئان لە تاکە کانی ئومەت شاراوە نییه، چ جایی ئەوەی لە زاناو پیشەوای هەلکەوتووئە ئومەت^(۱)، ئیمامی عوسمان لە کۆکردنەوێ قورئاندا شتیکی تازە ی دانەهێناوە، بەلکو بەر لە ئەم ئەبویە کر ئەمە ی کردبوو، وە بە بۆچوونی دەروونی خۆی ئەیکرد بە راویژی هاوێلان کردی و پەزامەندیان دەربری و وتیان بۆچوونەکەت زۆرباشە، دووبارە وتیان زۆر جوانە، واتە: کۆکردنەوێ قورئان لە چەند نوسخە کدا بە یەک زار^(۲)، موصعبی کورپی سەعد گەشت بە هەندێ هاوێلێ پیغەمبەر ﷺ کاتی ئیمامی عوسمان فەرمانی کرد پەرتوکه کانی تر بسوتینن، دەبینی ئەم کارەیان بەلاو سەیرە و واقیان و پماو^(۳)، ئیمامی عەلیش ئەهی کرد لەوانە ی رەخنەیان دەگرت و گلەبیان دەکرد، وتی: (ئە ی خەلکینە بێژ مەکن لە عوسمان و قسە ی چاک نەبێت هیچی تر مەلێن وەللاهی ئەم کارە ی لە خۆیەو نەکردووە کۆمەلێ زانای شارەزای لە ئێمە کۆکردووە و ئینجا ئەم کارە ی کرد، وەللاهی منیش بێمە خەلیفە ئەو کارە ی ئەو دەکەم^(۴)، دوا ی گردبوونەوێ ئەم کۆمەلە بەرێژە کە باشترین مەروفی ئومەتەن لەسەر یەک قورئانی و یەک زاری پیرۆز کارە کە رۆشن بوویەو بۆ گشت لایەک تەنیا بۆ هەو سباز نەبێت، وە پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانێک رازی بێت بەم ئیشە ی کە ئیمامی عوسمان ئەفراندی و قورئانی پێ پارێزرا^(۵).

قورتوبی لە کتێبی تەفسیرە کەیدا دەلێ: ئیمامی عوسمان ئەم کارە ی کرد (قورئانی لەبەر قورئانە کە ی حەفصە گرتەووە بەیەک شێو و بەیەک نوسخە بەهەرچوارلادا بلایکەردووە و نووسینە کانی تری سوتان)، دوا ی ئەوە ی کە موهاجیرین و ئەنصارو کەلەپیاوانی ئیسلامی کۆکردووە و راویژی پێکردن، ئەوانیش رێککەوتن لەسەر ئەم خۆیندە ناسراو باوێ ئیستا، کە بە راستی و سابیتی لە پیغەمبەر ﷺ وەرگیراو و

^۱ عثمان بن عفان صادق عرجون، ص (۱۷۵).

^۲ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۳ التأريخ الصغير للبخاري (۹۴/۱)، اسناد حسن لغیره.

^۴ فتح الباري (۱۸/۹)، اسناد صحيح.

^۵ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

بيستراوه، غهيري ئەم شىتوازه يان خسته لاوه، هه موويان بۆچونه كهى عوسمانيان به راست زانى، چونكه بۆچونىكى فزه برو هاوجوتى ئيسلام بوو⁽¹⁾.

حیاءوازی نیتوان کۆکردنهوهی ئه‌بویه‌کرو کۆکردنهوهی عوسمان

ئىبن تىن دەلى: (جىياۋى نىۋان كۆكردنەۋى ئەبۇبەكر كۆكردنەۋى عوسمان ئەۋەبو، كۆكردنەۋى ئەبۇبەكر ئەۋەبو دەترسا شتى لە قورئان نەمىنى بە ھۆى تەمانى ھەلگە كانىيەۋە، چۈنكە ئەۋكاتە لە يەك شوپىن پەراۋدا كۆنە كرابوۋە ھەستا لە چەند پەراۋىكى رىكوپىنكدا ئايەتى سورەتە كانى كۆكردەۋە بە ۋىيەى كە لە پىغەمبەر ﷺ ۋە رىسانگرتبو، بەلام كۆكردنەۋى ئىمامى عوسمان لەبەر ئەۋەبو ناكۆكى دروست بوۋبو لە خويندەۋى قورئاندا ۋەركەس بە جۆرى دەيخويندەۋە ھەتا ھەركەس بە شىۋەزارى خۆى دەيخويندەۋە، زارە كانىش چەند زۆرن ئەمە ۋاى كىرەبو ھەندى دەيوت بە ھەندىكى تر خويندەۋە كەى تۆ ھەلەيە، بۆيە ترسا كار لەكار بىرازى، نوسخەى گرتەۋە لەۋ پەرتوكە قورئانەۋ كىردى بە يەك جۆر قورئان ۋ سورەتە كانى رىكخست ۋ ھەموو زارە كانى خستە لاۋە بە قورسى ھاتە سەرشىۋەزارى قورەيش بە بىانۋى ئەۋەى قورئان بەم زاراۋە دابەزىۋە ھەرچەند لە سەرەتەى دابەزىنى قورئاندا خويندەۋى قورئان فراۋان بوۋ بە زارە كانى تر دەخوينرايەۋە، بۆ ئەۋەى گازندەۋ ئەستەمى دروست نەيىت، عوسمان زانى ئەۋ پىۋىتسىيەش نەماۋە قورئانى خستە سەر يەك شىۋەزارو قەتسى كىرد، قازى ئەبۇبەكرى باقلانى دەلى: ئىمامى عوسمان نەيۋىست خودى ئەم قورئانە لە نىۋان دوۋەرگدا كۆيكاتەۋە، بەلكو ۋىستى خودى ئەم قورئانە لە سەر شىۋازى خويندەۋەۋ زاراۋە سابتە كانى پىغەمبەر ﷺ كۆيكاتەۋە، ھەرچى ترە ھەلۋە شىنيتتەۋە ۋەچنە سەر پەرتوكە قورئانىك كە پىشخست ۋ دواخستنى ئايەتى تيا نەيىت ۋ چەمك ۋ ماناكەى ۋەكو رۆزى دابەزىنى مېنىتتەۋە نوۋسىنى ئايەتە كانى نەشۋىنرئىت ھەستا بە پىت ۋ دەنگ ۋ شىۋەزارى قورەيشى ۋىنەى گرت ۋ بە ئايەت جىگىرى كىرد ۋ خويندەۋەۋ لەبەر كىردنى فەرز كىرد، ترسى ئەۋەى گەندەلى ۋ سۆى تىنەكە نەۋىت دۋاى خۆى.

حارسی موحاسبی ده‌ئی: لای خه‌لگی وا باوه که نیمامی عوسمان کۆکه‌روه‌ی قورئانه، به‌لام وانیه، به‌لکو عوسمان خه‌لگی خسته سهر یه‌ک شیواز خویندنه‌وه له‌سهر

^١ الجامع الأحكام القرآن (١/٨٨).

بۆچۈنى خۆى و سەرجهم موهاجىرىن و ئەنصارەكان ھەستان كۆبونەو ە راوئۇيان كرد له ترسى ئازاوه و فەرتەنەى ئەھلى عىراق و ئەھلى شام كاتى ناكۆكى كەوتە نىوانيان لەسەر پىتەكانى خويندەنەوى قورئان، بەلام پيش ئەم مشتومرە قورئان بە رېنۈوس و خويندەنەو جىاوازەكان دەخوئىرايەو ە بەو ەوت جۆرە خويندەنەو ئازادەى كە قورئانى پى ھاتە خواو ە دەوترايەو، پاشان ئەو كەسەى كۆى كەو ەو دەزەنى كەو پرشتەى بۆ كرد ئەبوو بەكرى صديق بوو، پاشان ئىمامى عوسمان، ئىمامى عەلى دەئىت: (ئەگەر منىش بىە خەلىفە ئەو كارەى كە عوسمان كەدى بە پەرتوكە قورئانەكان منىش دەمكەرد)، واتە ھەموویم لەسەرىەك شىواز دەچەسپاند^(۱).

قورتى دەئىت: ئەگەر بوترى بۆ ئىمامى عوسمان خەلكى كۆكردو ەتەو ە رىزىكەردن لەسەر يەك پەرتوك و يەك شىواز خويندەنەو؟ خۆپيشتر ئەبو بەكر ئەمەى كەو ەو لەم كارە بوو ەتەو؟ پى دوترى عوسمان نەى وىستوو بەو كارە خەلكى كۆ بكاتەو لە ھۆنىنەو ەى يەك پەرتوكى قورئان، بەلكو ئەنیرى بە دواى پەرتوكەكەى ەفصەداو دەئى ئەو پەرتوكەمان بۆ بنیرە با برى نوسخەى لەبەر بەگرىنەو ە دەىگەرېنىنەو ەوت؟ عوسمان ئەم كارەى لەبەر ئەو ە كرد خەلكى ناكۆكى كەوتبەو نىوانيان لە شىو ەى خويندەنەو ەى قورئاندا بەھۆى پرش و بلاوى زانايان و ھاو ەلان بە شارەكاندا ئەم ناكۆكىيەش تاوى سەندبوو جىابى و شوبە ە ەلزانبوو، لە نىوان ئەھلى عىراق و ئەھلى شامدا ئەو رووداو ە روویدا كە حوزەىفە گىراپەو ە^(۲).

سىيەم: ئايا پەرتوكە قورئانەكەنى عوسمان لەسەر ھەر ەوت پىتەكە بوو ھەموويانى دەگرتەو؟

شىخى لىكۆلەر (صادقى عرجون راى واىە كە پەرتوكەكەى صديق لە بنەرەتدا كراو ەتە پەرتوكى پيشەنگ و ئەسلى و ئىجماعى مۇسلمانانى لەسەر بەستراو، ەوت پىتەكەى گرتو ەتە خۆى كە لە فەرمودەى صەحىحدا ھاتو ە ناشكرايە قورئان بەو ەوت پىتە دابەزىو ە، بەلام لەسەرىەك پىت نوسراو ەتەو ئەو پىتەشيان ەلئىزاردو ە كە

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (۱۷۸).

^۲ الجامع لاحكام القرآن (۸۷/۱).

عامه‌ی پاشین (خه‌له‌ف) ده‌یاغۆئینه‌وه‌و ده‌یانوته‌وه پیڼغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ کۆتایی ژیا‌نیدا ئۆقره‌ی له‌سه‌ر گرت‌بوو، ئه‌م‌حه‌وت پیت‌ه‌ی که‌ قورئانی پیده‌خوێترى، یه‌که‌م‌ بۆ ئاسان‌کاری ئوممه‌ت په‌یدا بوو، پاشان‌ه‌وکه‌مه‌ی هه‌لگه‌را کاتی قورئان‌ه‌ی ب‌لاوه‌ی کردو خه‌لکی هه‌مه‌ جۆر هاتن‌به‌ ناو‌یه‌ک‌داو هه‌ر یه‌کێ به‌ زاری قسه‌ی ده‌کرد، ئیتر‌کاری پینه‌کرا.

ئیمامی ته‌حاوی ده‌لێ: (خوێندنه‌وه‌ی قورئان به‌حه‌وت پیتی جیاوازه‌ست‌شل‌کردن‌بوو بۆ خه‌لکی له‌پیت‌ه‌کاندا، چونکه‌ نه‌یان ده‌توانی له‌ قورئان‌ه‌ی تی‌بگه‌ن به‌ شیوه‌زاری خوێان‌نه‌بوايه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌خوێنه‌واربوون و که‌می‌کیان نه‌بۆ سه‌وادیان نه‌بوو، کاتی سه‌یرکه‌ن بۆ خاوه‌ن‌زاره‌کانی تر سه‌خته‌قورئانه‌که‌ بگۆڕی بۆ زاره‌که‌ی خۆی ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش په‌وا بوايه، چونکه‌ نه‌یده‌توانی س‌ازی کات به‌ نا‌په‌حه‌تییه‌کی دژواتر نه‌بوايه، بۆیه‌وه‌لا ترا ده‌رب‌رینی قورئان به‌گوته‌ی جیا جیا بۆ فراواغ‌خ‌وازی هاته‌ئاراوه‌به‌مه‌رجی ماناو مه‌به‌سته‌که‌ی تێک‌نه‌چیت، وه‌به‌مجۆره‌مایه‌وه‌هه‌تا زۆریه‌ی زۆریان‌نوس‌ییانه‌وه‌به‌زاری خوێان، به‌لام هه‌موو زاره‌کانیان گێ‌پ‌ایه‌وه‌بۆ زارو زمان‌ی پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ به‌م‌گه‌زه‌ پێ‌وایان بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رب‌رین و ئاخ‌واتنه‌که‌ی پارێزراو بیت ئیتر ده‌رفه‌تیان نه‌ما پێ‌چه‌وانه‌ی ئه‌م شیوه‌زاره‌بیخوێنه‌وه، ئین و عه‌بدول بې ده‌لێ: (ماوه‌یه‌که‌به‌حه‌وت پیت ده‌خوێترایه‌وه‌(به‌زاری جیاوازه‌جیاوازه‌) ئه‌مه‌بۆ کاتیکی تایبه‌ت و زه‌روره‌تێک‌بوو وای ده‌خواست، پاشان‌ه‌م‌زه‌روره‌ته‌هه‌لگه‌راو حوکمی ئه‌م‌حه‌وت پیت‌ه‌ش هه‌لگه‌راو قورئان‌گه‌پ‌ایه‌وه‌سه‌ریه‌که‌پیت‌به‌یه‌که‌زار ده‌خوێترایه‌وه^(١)، ته‌به‌ری ده‌لێت: (خوێندنه‌وه‌ی قورئان له‌سه‌ر حه‌وت پیتی جیاوازه‌واجب نه‌کراوه، له‌سه‌ر ئوممه‌ت به‌لکو مۆله‌ته‌و روخسته‌بۆیان، کاتی هاوه‌لان‌بینیان ئوممه‌ت‌وا خه‌ریکه‌دووبه‌ره‌کی و نا‌کوکی ده‌که‌وێته‌نیوانیان و له‌سه‌ریه‌که‌پیت‌یه‌که‌جۆر خوێندنه‌وه‌ریکناکه‌ون هه‌ستان‌کو‌ده‌نگیان به‌ستوو یه‌که‌ده‌نگی و کو‌پ‌ایان‌گریدا له‌سه‌ر یه‌که‌شیوازی قورئان، بێ‌گومان‌کو‌ده‌نگی ئه‌مانه‌ش به‌هیچ شیوه‌یه‌که‌گو‌م‌پ‌ایی تیا نییه^(٢)، ئه‌م‌پیت‌ه‌ی که‌ قورئانی پێ

^١ عثمان بن عفان، صادق عرجون، ص (١٨٠).

^٢ المصدر نفسه.

نوسرا کۆدهنگی گومان بری له سهر کراوه هه موو قورئانه کانی تر له مه وه نقل کراوه، هه ر
حه وت جۆره خویندنه وه که ی کۆکردوه ته وه له یه کجۆرداو جۆره که شی نه مه یه، که
ده یناسینو ده یخوینینه وه به ده ماو ده م نقل کراوه له پیغه مبه ره وه ﷺ هه رچه ند نه و
خویندنه وانیه، که له فهرموده دا هاتوه نه م جۆره خویندنه وه یه نییه و به م پیتانه
نه نوسراوه^(۱).

قورتوبی ده لیت: (زۆریه ی زانا کافان وه کو داودی و نیین و نه بی صوفره و جگه
له مانه نش ده لیت نه و هه وت جۆره خویندنه وه یه ی که ده دریته پالی هه وت قورئان
خوینه که نه و هه وت جۆره خویندنه وه یه نییه که هاوه لآن روخسه تیان پیدراوه، به راستی
قورئان گهرتیرایه وه سهر یه ک پیت له و هه وت پیت و پیت که ش نه وه یه که قورئانی له سهر
کۆکرایه وه^(۲)، نزیکترین بۆچوون له چه مکی ئیمه وه - به بروای خۆمان - له مانای
پیته کاندای نه و بۆچوونه یه که ده لیت: (نه م پیتانه پاراوترین و ناسراوترین زاری عه ره بن، که
قورئانی پی نه خشینراوه، قاسمی کورپی سه لام و نیین و عه تییه و کۆمه لیت له که له پیاوان
رایان وایه)^(۳).

چواره م: ژماره ی نه و په رتوکه قورئانه ی که ئیمامی عوسمان ناردی بۆ شاره کانی
کاتی ئیمامی عوسمان له کۆکردنه وه و له به ر گرتنه وه ی په رتوکه قورئانه کان بویه وه بۆ
هه ر ئاسۆیه ک قورئانیکی ره وانه کردو فهرمانی پیکردن هه ر قورئانی پیتچه وانیه نه م
نێردراوه یه به جۆریکی تر نووسراوه بیسووتینن، جیاوازی هه یه له ژماره ی نه و
قورئانه ی که په خشی کردوه و به سهر شاره کاندای ده لیت چواردانه بوو زۆریه ی زانایان
له سهر نه م ژماره یه کۆپان، ده لیت پینج دانه بووه، ده لیت شه ش دانه بووه، ده لیت هه وت
دانه بووه، ده شلین هه شت دانه بووه، نه وه ی که ده لیت چوار دانه بووه، قورئانیکی له
مه دینه هیشتوه ته وه و قورئانیکی ناردوه بۆ شام و یه کیکی بۆ کوفه و یه کیکی تریش
بۆ به صره، نه وه ش ده لیت پینج دانه بووه، نه و چواره و یه کیکی بۆ خۆی داناوه به تایبته ت،

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الجامع الأحکام القرآن (۷۹/۱).

^۳ الاتفاق للسيوطي (۱۴۴/۱ - ۱۴۸).

بۆ شەش دانەكە ئىختىلاف ھەيە دەلتىن يەككىكى ئاردوۋە بۆ بەحرەين، بۆ ھەشتەكەش دەلتىن ئەو قورئانە بوۋە، كە خۆى دەيخوئىندەۋە ۋەختى شەھىد كرا لەبەردەستىابو^(۱)، لەگەل ھەموو قورئانىكدا رېبەرىكى دەنارد بۆ ئەۋەى خەلكى شارەزای خوئىندەۋەى بىكات ۋە بە گوئىرەى ئەو وئىنە پىتەنە بى خوئىنئىتەۋە، كە ھەلەى واردوۋە پەسەندى كردوۋە، بەپىتى فەرمودەى سەحىح ۋە متەۋاتەر، عەبدوللەى كورپى سائىبى كرده ھامپراى قورئانەكەى مەككە، موعەيرەى كورپى شەھابى كرده ھامپراى قورئانەكەى شام ۋە بو عەبدورپەرھمانى سەلەمى كرده ھامپراى قورئانەكەى كوفە ۋە عامرى كورپى قەيسى كرده ھامپراى قورئانەكەى بەصرە ۋە فەرمانى كرد بە زەيدى كورپى سابىت بۆ مەدینەى بخوئىنئىتەۋە^(۲).

پىنچەم: دژە ھەلوىستى عەبدوللەى كورپى مەسعود بەرامبەر قورئانەكەى عوسمان
نەسەلماۋە گۋايە ئىبن ۋ مەسعود لەم كارەدا پىنچەوانە ۋ دژايەتى عوسمانى كردوۋە، ھەرجىيەك لەم بارەيەۋە رىۋايەت كراۋە سەنەدەكانى پەرپوتە ئەو رىۋايەتەنەش بەرپوتە، كە ئەم باسەى ترغىبانوۋەتە خۆى.

سەلماۋە كە ئىبن ۋ مەسعود گەراۋەتەۋە سەر رىككەۋتەنى ھاۋەلان لە كۆكردنەۋەى قورئانداۋ لارى نەبوۋە، بەو ئىجماعە تەنانت ھەستاۋە لە ناو خەلكدا مزگىنى ئەم كارەى داۋە ۋ فەرمانى پىكردوۋن بگەپتەۋە سەر ئىجماعى مۇسلمانان^(۳)، ۋ تويەتى خوداى گەۋرە ھەرگىز زانست ھەلئاپروكىنى لە دەستمان، ۋە ھەرگىز خوداى گەۋرە ئومەتى موحەمەد ﷺ لەسەر گومپرايى كۆناكاتەۋە، ئىۋەش ۋەرنە سەر ئەو كارەى كە ئەوان كۆبوۋنەۋە لەسەرى، ھەق ئەۋەيە ئەوان لەسەرى بوۋن، ۋە ئەم قسانەشى نووسىيى بۆ ئىمامى عوسمان^(۴).

^۱ أضواء البيان في تاريخ القرآن، ص (۷۷).

^۲ المصدر نفسه (۷۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۸/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۷۹/۱).

ئىبن و كەسیر ھىناویەتى كە ئىبن و مەسعود گەراوەتەو بۆ ھەماھەنگى ئەوان^(۱)، ئىمامى زەھەبىش جەختى لەسەر ئەم گەراپانەو كەردووەتەو دەلتى: (وارىدبوو كە ئىبن و مەسعود بەم كارە رازى بوو شۆئىنى عوسمان كەوتوو سوپاس بۆ خوا^(۲)، چىتر ئاوپ مەدەنەو بۆ ئەو نوسراوئى تەھا حسیئن، كە نووسیویەتى لە باسى مەسەلەى نووسینەوئى قورئان و پەيوەندى عوسمان لەگەڵ ئىبن و مەسعوددا كە بە شىوازیكى ژەھراوبى دايرشتوو و چەندىن ئەتواری تىايە لە رۆژھەلاتناسەكانى مامۆستای وەرەگرتوو^(۳)، ئەوانەنىش پىيان لەسەر رىوايەتە پەپوتەكان و رافزەيەكان داگرتوو لە شىواندن و ئالۆسكاندن پەيوەندى نىوان ھاوئەلان (رەزای خودا لەھەر ھەموويان)^(۴)، ئىبن و مەسعود ئەو ئىبن و مەسعودەيە، كە نوێژى قەصرى لە مونا واز لىھىنا لە ترسى ئەوئى ئاژاو و دووبەرەكى ئەكەوتتەو بە پىچەوانەو شۆئىنى خەلىفەى ھەلگرت، ئايا چاوەپى ئەوئى لى دەكرى بچىتە سەر مەنبەر و خەلكى ھانبدات بۆ دووبەرەكى و ناكۆكى، لەھەمان كاتدا خۆى وتوئەتى (دووبەرەكى و ناكۆكى شەرە)^(۵)، مێژوونووسە رافزىيەكان كۆمەلتى رىوايەتيان ھەلبەستوو و داويانەتە پال ئىبن و مەسعود، كە گوايە ھەلوەستەى كەردوو بەرامبەر عوسمان دژايەتى كەردوو، لەو درۆ دەلەسانەدا وا دەردەكەوت ئەوئەلان گروپەكى كىنەباز و ناتەباو شەرت بوون، پاشقولىان لەيەكداو و زمانيان شەربووە لە قەسەكەردندان ئەم رىوايەتە قىزەوئەن لەبەردەم رەخنەى بابەتى و ھىوردا خۆيان ناگرن و زەوقى ئىماندارو ئاوەزوى پىگەيشتوو رەزى دەكاتەو، رافزىيەكان گومانى درۆ شايبەتى دەلەسەيان دروست كەردوو، كە ئىبن و مەسعود تەشەرى لە عوسمان داو و بە كافرى زانیو، عوسمانىش برىارى داو ئەوئەندە لى بەرى ھەتا دەمرى، ئەمە درۆيەكى شاخدارە لەسەر ئىبن و مەسعود، زانايانى ئەقل دەزانن

^۱ البداية والنهاية (۲۲۸/۷).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۴۹/۱).

^۳ الفتنة الكبرى (۱۵۹/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان بن عفان (۸۰/۱).

^۵ عبدالل بن مسعود، عبدالستار الشیخ، ص (۳۵۵).

ئىبن و مەسعود قەت عوسمانى تەكفیر نەكردوو، بەلگە پاش ئەوێ بەیعدەتى خەلافەتى دا بە عوسمان عەبدوللای كۆپى مەسعود لە مەدینەو چو بۆ كوفە كاتى كە گەشتە ئەوى سۆپاس و ستایشى خودای گەورەى كردو پاشان وتى: ئەمىرى ئىمانداران عومەرى كۆپى خەتتاب كۆچى دواى كرد لەناومان هیچ رۆژىكم نەدیو، ئەو نەدى ئەو رۆژە لوشكەى گریان هاتى، ئیمەى هاوێلانى موحەممەد ﷺ پاش سپاردنى ئىمامى عومەر.

كۆبووینەو سەرمان نەلەقاندو دەستمان نەدا لە سنگمان بۆ باشتەین كەسمان نەبیت كە بتوانیت ئەم رێگەى بە باشى بپێو گت نەكات، هەر بۆیە بەیعدەقاندا بە ئەمىرى ئىمانداران عوسمان و ئەویش پەیمانى پێداین^(١).

ئەم لێدوانە پۆشنە گەورەترین بەلگەى لەسەر پەلەوپایە بڵەندى ئىمامى عوسمان لە دلى ئىبن و مەسعودو سەرچەم هاوێلندا ئەو هاوێلەنى كە خودای گەورە تارىفیان دەكات و لىیان رازىيە، زۆرچاك تىگەيشتبون لە مانای (يَا أَيُّهَا الَّذِي آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا)، و تەكانى عەبدوللای كۆپى مەسعود راست و پەوان بوو حەقیقەتى لیل نەبوو سەیرەكەین چەند لە قەناعەتەو هەلقولابو لە هەستى خاوتى دەرهاتبوو، نە لە ترسانە لە زەلیلیدا نەى وتبوو، بەهەرەمەكى قسەى فری نەدابوو بۆ فریودان و گۆلمەز نەبوو یاخود بۆ ئەو نەبوو پەلەو پایەىكى چنگ كەوى لەم خەلافەتە تازەدا، ئەو شتىكى بەلگە نەویست و روونە، كە قینیك و كینەىك لە دلى هیچكامیاندا نەبوو، بەرامبەر بە ئەوى تر، گەر شتىكیش رویدا بێت لە پێناوى هەق و بەرژەو نەدى موسلماناندا بوو^(٢)، بە پەيژەى چەمكى نامۆزگارییدا گوزەرى كردوو بە نامۆزگاریی رەعیەت حساب كراو، بەلام ئەو تۆمەتانەى رافزییەكان و ئەلقەلەگوینەكانیان هەلیدەبەستن كە ئىمامى عوسمان داوێەتى لە ئىبن و مەسعود هەتا مردوو، ئەمە درۆیە بە یەكەدەنگى هەموو ئەهلى عیلم.

^١ طبقات ابن سعد (٣/٦٣).

^٢ عبدالله بن مسعود، ص (٣٢٤).

نه بویه کری کوری نه لعه ره بی ده لیت: (لیدانکردنی نین و مه سعودو به خشیش لیگرتنه وهی قسه یه کی ناماقوله و شایه تی درویه^(۱))، رافزیه کان بویان نییه به چیرۆکی نین و مه سعود تانه و ته شهر بدن له عوسمان، چونکه نه لیتی داوه و نه گرانی خستووه ته سه ری، به پیچه وانه وه ریژی لی ده گرت و له شویینی مه زنی خوی دایده نا ههروه ها نین و مه سعود زور توندوتۆل بوو بۆ گوپرایه لی نه و نیمامه ی که به یعه تی پیدابوو، قه ناعه ت و پرواشی وابوو که باشرین که سه له ناو موسلماناندا، بۆیه به یعه تی پیدای^(۲).

حه وته م: تیگه یشتنی هاوه لآن له نایه ته کانی قه ده غه کردنی دو به ره کی و نا کۆکی. خودای گه وه ره ده فره موی: (وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ) (الأنعام: ۱۵۳)، سیراتی موس ته قیم واته قورنان و نیسلام و فرچک نه و فرچکه ی خودای گه وه ره ناده میزادی له سه ره نه فراندوه، ریچکه واته هه وه سبازی و بیدعه و کوتله گه ری و زیاده پۆیی، مواهید ده لی: (وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ) واته بیدعه و گۆت ره و گومان و گومرای^(۳)، خودای گه وه ره نه هی کردوه له م نومه ته که وه کو گه لانی پیشوو بکه ونه داوی دو به ره کی و نا کۆکی و تیره گه ری سه ره پای نه وه ی به لگه ی رۆشنمان بۆ ها تو وه و کیتابمان له لایه ن خودا وه بۆ دابه زیوه، خودای گه وه ره ده فره موی: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ) (آل عمران: ۱۰۵)، ههروه ها نه هی کردوه له نومه ت وه کو موشریکین بن نه وانه ی نایینیان گۆری په لپه لیان کرد، خودای گه وه ره ده فره موی (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ* مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ* مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ) (الروم: ۳۰ - ۳۲).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۶۳).

^۲ عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام (۱۰۶۶/۳).

^۳ تفسير معاهد، ص (۲۲۷).

پیغه ممبر ﷺ رایگه یاندوه که دوره پهریز بن له وانه ی دینیان تالوگور کردوه و بوونه ته گروو حیزی جیواز^(۱)، خودای گه وره ده فهرموی: (إِنَّ الدِّنِيَّ فَرَّقُوا دَنِيَهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الأنعام: ۱۵۹).

له میانه ی چیرۆکی کۆکردنه ی قورنان له سهرده می عوسماندا مه دای تیگه یشتنی هاوه لآن له مهر نایه ته کانی نه هیکردن له دووبه ره کی و گه په لاوژه ده رده که ویت، که جوانی خوین پاراستوه و سلیمان کردوه ته وه له گه په لاوژه و چه مکی خوین قول کردبوو، له مباره یه وه نهم نایه تانه یان پیاده ده کرد به کرده وه، کاتی حوزه یفه سه روبه ندی گه په لاوژه و ناکوکی بهرگویی که وت له خویندنه وه ی قورناندا کتوپر خوی گه یانده شاری مه دینه و هه والیدا به تیمامی عوسمان چی بینیه و چی بیستوه، عوسمان ده سته جی هستا به ده میه وه و تاریکی دا بو خه لکی و ناگاداری کردنه وه له دوومانی نهم گه په لاوژه یه و راویژی کرد به هاوه لآن، که چاره سه ریک دانین بو نهم مهینه ته ی سه ری هه لداوه، تیمامی عوسمان له ماویه کی زور که مدا کاره کی بخت به باریکدا و ده رگای نه و گه په لاوژه یه داخست، که خه ریکبوو هه لگیرسی، تیمامی عوسمان یه که بچار هستا به کۆکردنه وه ی هه موو قورنانه نوو سراوه کان و سه رله نوی له دووتویی یه ک قورناندا نوو سییه وه به گویره ی له سه رچاوه باوه پیتیکراوه کان په رتوکه قورنانه کی نه بو به کر به مشیه یه ده رگای ناکوکی داخست.

به داخستنی ده رگای ناژاوه و دووبه ره کی موسلمانان زور شادومان بوون، هه رچه ند مونافیه کان پیشیان ده خواردو مزگینییان ده دا به ده رکه وتنی سه روبه ندی گه په لاوژه و شپزه یی زور ده میک بوو چاوه رپیان ده کردو بوی ده کوشان، کاتی گه په لاوژه و خراپه به باری خیرا هه لقاویزکرا و درزی نه ما بو مونافیه کان چاوی پیا بگپرن و کنه ی تیا بکن، بویه زیاتر کینه یان هه لگرت له تیمامی عوسمان و شانیان کرد به پروپاگهنده کردن له سه ری و کاره باشه کانیان به خراپ له قه لثم ده داو بو سه پاندنی نهم کاره شیان ته نافیکی کاکله موشه بیان ته ند له تیمامی عوسمان، بو نه وه ی ته شیری لی بده ن و ریگه

^۱ دراسات في الاهراء والفرق والبدع، ناصر العقل (۴۹).

بهه نون بۆ ئەوێ كوده تاي لى بكن، ههستان خهلكيان به شيوه يهك تیده گياند ئەم كارە، واتە: (كۆكردهوێ قورئان له يهك جۆر پیت و خویندنهوه دا) كاریكى ناهه مواره و پتۆسته لێی به دهنگ بێن^(۱)، هاوه لانیش رهزای خودایان لى بێت نه یانه پششت ههچ قورئاغوینى له سهر شیوازه خویندنهوه كه ی خۆی بمیئیتهوه، بهلكو ههر هه موویان هینا سهر یه كجۆره خویندنهوه یهك جۆر پیت و یهك ریزو یهك ئامانج نه مه وانیه کی گه وریه كه له لێكدانهوێ میژووی خوله فای راشیدیندا ده بخوینینهوه سهره پای ئەوێ ژیانیان به په ندو وانو پێشهنگی ئاههنگی كراوه^(۲)، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرموێ: (خودای گه وریه به سی شت لیتان رازی ده بیئت، بی په رستو و ههچ شتی مه كه نه هاو به شی، ده ست بگرن به گوریسی خوداوه واته (قورئان) ناكۆکی جیایی نه كن، ئامۆژگاری ئەوانه بكن كه خودای گه وریه ده یكات ه سهر دارتان)^(۳)، رینگه ی ده ستگرن به گوریسی خوداوه ئەو یه پابه ندی قورئان و سوننه ته كانی پێغه مبه ر بین بنچینه ی دینه، بهلكو مه حكه مترین بنچینه ی ئەم دینه مه زنه یه، ئیبن و ته میمه ده لێ: (بنچینه ی هه ره گه وهری ئیسلام ئەو یه پابه ندی قورئان و سوننه ت پێغه مبه ر ﷺ بین).

خودای گه وریه ده ستگرتنی به قورئان و سوننه ت زۆر به هه ند باس كرده و له قورئاندا و زۆر به سه ختیش سه ركۆنه ی ئەوانه ده كات، كه (قورئان و سوننه ت) ده خه نه لاوه، وه كو گا ورو جووله كه و جگه له مانه ش، هه روه ها پێغه مبه ریش ﷺ زۆر به مه زنی وه سیه تی به م كار ه كرده و له جینگه ی تایبه ت و گشتیدا^(۴).

هه ر له به ر ئەمه یه خودای گه وریه فهرمانی كرده و به پێغه مبه ره كه ی ﷺ كه به هه موو شیوه یهك پارێزگاری گلیتری و هۆگری و برایی موسلمانان بكات، نه هی لێكردوه كه شتی بكات پرونی ئەم دینه پرۆزه لیل و ته لێخ بكات، به راستی ئەو دووبه ره کی و دابرا و داپاچین و یه كتر برینه ی ئیستا هه موو هۆكاری پابه ند نه بوونه به قورئان و

^۱ فتنه مقتل عثمان بن عفان (۸۲/۱).

^۲ المصدر نفسه (۸۳/۱).

^۳ سند أحمد (۲/۱، ۲۶).

^۴ مجموع الفتاوى (۳۵۹/۲۲).

سوننه تەوھ فەرامۆش کردنیانە، دەبینن ریزی موسلمانان شەقاری تیکەوتووە، یەکیتیان کزبووە بوونەتە گرو حیزی جوداو ھەریە کەشیان دڵخۆشە بە بەرنامە ی خۆی^(۱)، یە کگرتووی موسلمانان و یەکیتیان خواستیکی شەرعییە و مەبەستیکی گەورە یە لە مەبەستەکانی شەریعت بەلکو گرنگترین ھۆکاری سەقامگیرکردنی دینە کە ی خودای گەورە یە، ئیمەش داسپیراوین کە حق و راستی پپاریزین، پپووستە ھەلۆ و تیکۆشانی بانگخوازەکان پتر بیت و پابەری بزوتنە و ئیسلامیەکان و زانیان و فیرخوازانی زانست ھیمەت بکەن بۆ چاکسازی کە راستەقینە ی نە ک دوو پەلە یی، شیخ عەبدوررە ھمان سەعدی دەلێ: جیھاد دوو جۆرە، جیھادیکیان مەبەست تیدا چاککردنی باری موسلمانانە و چاکسازی کردنە لە بیروباوەرو پەروشت و ئاداب و ھەموو کاروبارە دینی و دنیاییەکان، پەرورە دە زانستیەکان ئەم جۆرە جیھادە بنەرەتە بۆ پیکەو نانو دامەزراندنی جۆری دوو م کە جیھادی کە مەبەست تیدا رپگرتنە لە دەستدریزی کە رانی دوژمنی ئیسلام و موسلمانان وە ک کافران و مونا فیقین و چە پەکان و ھەموو دوژمنەکانی تر، ئەم جۆرەش دە کرای بە دوو لقەو، جیھادکردن بە بەلگە و مەدرە ک و زمان، جیھادکردن بە چەکی گونجاو لە کات و شوینی خۆیدا^(۲).

پاشان بابە تیکە سەر بە خۆی نووسیو لە ژیر ناویشانی (ئەو جیھادە ی، کە پەییو ستە بە موسلمانەو ئەو یە، کە ھەستی بە دروستکردنی دۆستایەتی و یە ک دەنگی و یە ک دروشمی)^(۳) پاش ئەو ی ئایات و فەرمودە لە مبارە یەو دە ھینیتەو دەلێ: (گەورە ترین جیھاد ئەو یە تۆ بکۆشی بۆ بە دیھینانی ئەم بنجینە یە)، (دلی موسلمانان پیک خەیت و لە سەر دینداری گلیریان بکەیتەو بەرژە وەندی دین و دنیا یان بۆ دە ستە بەر بکەیت)^(۴). لە بەر ئەو سەیر دە کەین دە ست گرتن بەو ئامرازانە ی بەرەو یە ک دلی موسلمانان دە مانبات و ریزیان یە کگرتو دە کات گەورە ترین جیھادە، چونکە ئەم

^۱ تبصیر المؤمنین بفقہ انصر والتمکین للصلابی، ص (۳۰۷).

^۲ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ وجوب التعاون بین المسلمین للسعدی، ص (۵).

هەنگاوه زۆر گرنگە بۆ سەريلندی موسلمانان و راستکردنەوهی ولاتیان، شەرعی خودا
ببیتە حاکمیان، سەیری چەمکی خولەفای راشیدی بکە، کە لە نایابترین ویتەدا ئەم
یەكگرتنە دەدرەوشیتەوه، بۆ نمونە ئیمامی عوسمان ئوممەتی ئیسلامی لەسەر یەك
شیواز قورئان کۆکردەوه.

به‌شی پینجه‌م :

داموده‌زگای ویلایه‌ته‌کان له‌سه‌رده‌می عوسماندا

باسی یه کهم: هه ریمه کانی ولات له سه رده می عوسمانداو سیاسه تی له گه ن والیه کاندایه کهم: مه که می پیروز

کاتێ عومهری کورێ خهتتاب کۆچی دوا یی کرد، خالیدی کورێ عاصی کورێ هیشامی کورێ موغهره ی مه خزومی کرد بووه والی شاری مه که (١)، پاشان عوسمان ماوه یه کی کهم هیشتییه وه، به لام قورس بوو به لایه وه خالیدی بۆ دیاری بکات و بیهیلتیه وه، پاشان ههستا لای برد، باسی هۆکاری لابرده که ی نه کراوه، بۆ؟ هه لێژاردنی والی مه که یه کی تکه بوو له کاره هه ره گرنگه کانی، ده ولته تی نیشامی عوسمان له دوا ی لابرده ی خالید عه لی کورێ ره بیعه ی کورێ عه بدول عوزای کرده والی مه که، پاشان له دوا ی نه میش کۆمه لێ نه میری کرد به والی مه که، هه رچه ند دیاری کردنی ماوه ی والیه کان قورس بوو له سه رشانی یه کێ له وانه عه بدول لای کورێ عه مر ی هه زره می بوو، نه م پیاوه یه کی تکه بوو له والیه کانی نیشامی عوسمان له سه ر مه که، هه روه ها ده که کان نه و هه والیه یان گه یاندوه، که عوسمان جاریکی تر خالیدی کورێ هیشامی گه راندوه ته وه بۆ سه رشاری مه که و بووه ته والی هه ندێ سه رچاوه ی تر جه ختیات کردوه ته وه که وه ختێ نیشامی عوسمان کۆچی دوا یی کردوه و خالید والی (٢)، مه که بووه عه لی هه ستاوه لای بردوه و یه کیکی تری کردوه ته والی، به ریا یه تیکی تر سه لماوه کاتێ عوسمان به ناحق کۆژا (٣)، عه بدول لای کورێ خه زره می والی مه که بووه، شاری مه که تابه ته ندیی ئاسایش و سه قامگیر ی هه بوو سه رباری نه و هه موو نا ژاوه یه ی که و ته بووه شاره کانی تر له دوا دوا یی خه لافه تی عوسماندا (٤).

١ تجرید أسماء الصحابة الإمام الذهبي، ص (١٥١).

٢ الولاية على البلدان في عصر الخلفاء الراشدين، د. عبدالعزيز العمري (١٦٦/١).

٣ لغاية الإرب في فنون الادب للنویری (٧٢/٢).

٤ الولاية على البلدان (١٦٧/١).

دووه م: مەدینه‌ی منه‌وه‌ره

مەدینه‌ی منه‌وه‌ره له سه‌رده‌می عوسماندا یه‌کی‌ک بوو له شاره‌ گه‌وره‌کانی ئیسلام و چه‌قی خه‌لافه‌ت بوو، نوینه‌ری شاره‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کان ده‌هاته‌ نه‌وی له‌ گه‌ل سه‌ربازه‌کانی ئیسلامدا، زۆربه‌ی که‌له‌پیاوانی هاوه‌لانی موهاجیرین و نه‌نساڕ تیدا نیشته‌جی بوون له‌به‌ر نه‌مانه‌ بایه‌خه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو، عوسمان به‌ درێژایی حوکمی خه‌لافه‌ته‌که‌ی له‌ مەدینه‌ نیشته‌جی بووه‌، هه‌والی خو‌شی ناخو‌شی خه‌لکه‌که‌ی ده‌زانی^(١) و سو‌راغی ده‌کردن، ته‌نانه‌ت پرسیاری نرخ‌ی شه‌که‌ خو‌راکییه‌کانی لی‌ده‌کردن، ده‌نگوباسی هاوولاتیانی ده‌پرسی، هه‌رکاتێ عوسمان سه‌فه‌ری حه‌جی به‌کردایه‌ یه‌کی له‌ هاوه‌لانی ده‌کرده‌ بریکاری خو‌ی، هه‌تا ده‌گه‌رایه‌وه‌ زۆربه‌ی جار زه‌یدی کو‌ری سابی‌تی ده‌کرده‌ بریکاری خو‌ی^(٢)، له‌ شاری مەدینه‌ به‌یتولمال و دیوانی موچه‌و به‌خششی تیدا بوو، وه‌کو شارانی تر.

مەدینه‌ له‌ هه‌موو شاره‌ ئیسلامیه‌کانه‌تر زیاتر ئاسایش و کپ بووه‌، له‌ ماوه‌ی خه‌لافه‌تی عوسماندا جگه‌ له‌و رووداوانه‌ی که‌ له‌ پو‌ژانی دوابی خه‌لافه‌تیدا روویدا، هه‌یج کاره‌ساته‌کی تیا روو نه‌داوه‌، له‌ کو‌تاییدا باروودۆخی خه‌لکی دوا‌ی هاته‌نی له‌شکری ئازاوه‌گێڕیی و گه‌ماردانی مالتی ئیمامی عوسمان تیکچوو هه‌ندی له‌ هاوه‌له‌ مه‌زنه‌کان ده‌رچوون به‌ملاولادا^(٣).

سینیه‌م: به‌حه‌رین و یه‌مامه

کاتێ عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب کو‌چی دوابی کرد، عوسمانی کو‌ری نه‌بی عاصی سه‌قه‌فی والی به‌حه‌رین بوو، عوسمانیش ماوه‌یه‌کی که‌م بێده‌نگ بوو له‌سه‌ری له‌ ریوایه‌ته‌کان واده‌ده‌که‌وی‌ت، که‌ عوسمانی کو‌ری عاص هه‌تا سی‌ سا‌ل دوا‌ی به‌یعه‌تدان به‌ عوسمان هه‌ر والی به‌حه‌رین بووه‌، واته‌ هه‌تا سا‌لی ٢٧ی کو‌چی، چونکه‌ به‌ خو‌ی و سوپاکه‌یه‌وه‌ له‌ گه‌ل سوپای به‌سه‌رده‌ به‌شداری هه‌ندی فتوحاتی کردووه‌^(٤)، دیاره‌ نه‌و

^١ تاریخ المدین (٩٦١/٣، ٩٦٢).

^٢ الولاية علی البلدان (١٦٨/١، ١٩٦).

^٣ المصدر نفسه (١٦٩/١).

^٤ تاریخ الخلیفة بن خیاط، ص (١٥٩)، الولاية علی البلدان (١٩٦/١).

ههروهه زيبه‌ی له نێوان ويلايه‌تى به‌حه‌رين و ويلايه‌تى به‌سه‌ردا ده‌ستى پێ كردبوو له سه‌رده‌مى نيمامى عومه‌ردا به‌سته‌رابوو، له سه‌رده‌مى نيمامى عوسماندا په‌ره‌ى سه‌ندو تۆكمه‌بوو، به‌تاييه‌تى دواى واليه‌تى عه‌بدوڵلاى كورپى عامرى كورپى كوره‌يز له‌سه‌ر به‌سه‌ره^(١)، ئاشكرايه‌ى كارگيرى به‌حه‌رين يه‌كێ له‌ تايه‌ينه‌ى گوپرايه‌ له‌ كان بوو بۆ عه‌بدوللاى كورپى عامرى والى به‌سه‌ره، ده‌قه ميژووويه‌ى كان ئاماژه‌يان كردوو به‌ شوينكه‌وته‌يى به‌حه‌رين به‌رامبه‌ر به‌سه‌ره - هه‌تا ئه‌وه‌نده مال له‌يه‌كه‌بون عه‌بدوللاى كورپى عامر له‌ لايه‌ن خۆيه‌وه‌ى كارگيرى بۆ به‌حه‌رين ديارى ده‌كرد^(٢)، يه‌كێ له‌ توپژه‌ره‌وه‌ى كان ئه‌م ته‌عاروفه‌ جه‌خت ده‌كاته‌وه‌ ده‌لێ: (له سه‌رده‌مى عوسماندا، كه خه‌ليفه‌ى سيته‌مه به‌حه‌رين نوسابوو به‌ به‌سه‌ره‌وه به‌ تاييه‌ت له‌م دوايه‌دا كه به‌سه‌ره بوو به‌ بنكه‌يه‌ك بۆ رزگار كردنى ولاى فارس و باشورى ئيران و ويلايه‌تى به‌حه‌رين بو به‌ پاشكۆى ويلايه‌تى به‌سه‌ره، شيرازه‌ى نێوان به‌سه‌ره و به‌حه‌رين توندوتۆژ كرا^(٣)، پاشان باسى واليه‌كانى به‌حه‌رين ده‌كات، كه له لايه‌ن عوسمانه‌وه دانراون وه‌كو مه‌روانى كورپى حه‌كه‌م و عه‌بدوللاى كورپى سوراوه^(٤)، له سه‌رده‌مى عوسماندا به‌حه‌رين رۆژنكي گه‌وره‌ى هه‌بوو له رزگار كردنه‌كاندا^(٥)، باروڤۆخى به‌حه‌رين له سه‌رده‌مى عوسماندا هه‌تا وه‌فات كردنى سه‌قامگير بوو، به‌لام يه‌مامه له سه‌رده‌مى عومه‌ردا تايه‌ى ويلايه‌تى به‌حه‌رين و عه‌مان بوو هه‌تا راده‌يه‌كى زۆر، به‌لكو والى به‌حه‌رين هه‌ندێ جار ئه‌ميرى بۆ يه‌مامه ده‌نارد، به‌لام له سه‌رده‌مى عوسماندا ئه‌وه‌ى ده‌ركه‌وتوو ئه‌مه‌يه كه يه‌مامه له لايه‌ن عوسمانه‌وه راسته‌وخۆ والى بۆ دانراوه، له روداوى ئاژاوه‌چيه‌ى كاندا دواى كوشتنى نيمامى عوسمان باسى كراوه به‌ تاييه‌ت ئه‌و په‌رتوكانه‌ى كه هه‌لچوون بۆ كوشتنى ناحه‌قى نيمامى عوسمان^(٦).

^١ الطبقات لابن سعد (٤٤/٥).

^٢ الولاية على البلدان (١٦٩/١).

^٣ البحرين في صدر الاسلام عبدالرحمن بن النجم ص (١٤١).

^٤ الولاية على البلدان (١٧٠/١).

^٥ المصدر نفسه.

^٦ المصدر نفسه.

چوارم: يه مهن و هزره مهوت

کاتې نيمامي عومهر کڅچي دوايي کرد يه علای کورې غويينه ي کرده والی به سره و
 يه مهن کاتې يه علا له رېنگه ي يه مهن بۆ مه دينه ده گه راپه وه، پاشان له لايهن عوسمانه وه
 هه والی وه فاتې عومهر و به يعته پيدانی تازه ي پي راگه يه نرا، نه ویش به يعته ي داو
 نيمامي عوسمان له لايهن خويوه کردی به سر په رشتياری (سهنعار) له سر واليه تي
 سهنعا به رده و امبوو هتا وه فاتې عوسمان^(۱)، هه روه ها عه بدوللای کورې ره بيعی کرده
 والی شاری يه مهن، به دريژايی خه لافه ته که ي به رکهار نه کرا^(۲)، وه که ده رکه و توه
 هندی والی تر بوونه ته والی شاره کانی يه مهن، به لام سرچاوه سهره کيبه کان رشديان
 خستوه ته سهر ثم دوو والييه، له راستيدا سرچاوه کان دريژه يان نه داوه به باسو
 خواسی يه مهن و قسه يان زۆر له سر نه کردوه به تاييه ته له سرده می خه لافه تي نيمامي
 عوسماندا، هه روه که چۆن به که می باسی نامه گزړينه وه ي نيوان عوسمان و ويلايه ته که ي
 يه مهن يان کردوه، جگه له و کاره گشتيانه ي که به نامه نار دوويه تي بۆ سرجه م
 ويلايه ته کانيتړ و لقی تريان^(۳)، نه وه ي زانراوه خه لکی يه مهن له ماوه ي ده سه لاتی
 عوسماندا گوپرايه لي و ملکه چييان هه بووه بۆ نه ميره کانيان، به لگه ش له سر نه مه
 نه وه يه که ريوايه ت کراوه عوسمان پياويکی سه قه فی نارد بۆ يه مهن کاتې گه راپه وه،
 نيمامي عوسمان پرسياری نه و خه لکه ي ليکرد، پياوه که وتی: خه لکانيتکم بينی (چيان
 داوا بکرايه پييان نه درا هق بوايه يان ناهق)^(۴)، وه که زانراوه ژماره يه که له تيره
 يه مهن ييه کان کڅچيان کردوه له کاتې فتوحاته کانی سرده می عومهر دا بۆ شاره
 ئيسلامييه تازه کان ئيتړ عيراق بيت يان ميسر يان شام به م چه شنه په يوه ندي يه مهن و
 خه لکه کانی به م شارانه وه به دريژايی سرده می عوسمان نه پساره، ناشکرايه تاقم ي له
 جوله که کانی يه مهن رڼليکی نه گريسيان هه بوو له هه لگيرسانی نه و کيچه له ي که له دوا

^۱ تاريخ الطبري (۴۴۲/۵).

^۲ تاريخ خليفة بن خياط، ص (۱۷۹).

^۳ الولاية على البلدان (۱۷۱/۱).

^۴ تاريخ اليمن السياسي في العصر الاسلامي، حسن سليمان، ص (۷۹).

دوایی سهرده می عوسماندا رویداو عوسمانی تیا شههید کرا، له سهرروی هه مووشیانوه (نهو سهرسهریانه بوون، که ناژاوه کهیان گیرا) به داسی عهبدو لّای کوری سه به ء، له دوای کوشتنی عوسمان کۆمه لّی له والییه کان یه مه نیان به جی هیشت و هاتن بۆ حیحجاز بۆ به شداریکردنی نهو ناریشانهی هاتووه ته پیش وه کو یه علای کوری عویه یینهو عهبدو لّای کوری ره بیعه^(۱).

پینجه م: ویلایه تی شام

نهو ده مە می عوسمان هاته سهر خه لافهت مه عاویه والی زۆریه ی زۆری شام بوو، عوسمانیش لیی بیده نگ بوو دانی پیا نا^(۲)، وه کو بیده نگ بوو له سهر والییه کانی تر، واته هه ندی والی له دوای وه فاتی عومهر له سهر کاری خۆیان مانه وه، بۆ نمونه وه کو یه مه ن و به حره ی ن و میسرو هیتیش.

ناریشه کان په رهیان سه ندو هه ندی ناوچه ی تر خرایه نه ستۆی مه عاویه هه تا مه عاویه بوو به والی سهرانسهری ولاتی شام، به لکو بوو به به هیترترین والی عوسمان و زۆرتترین جه ماوه ری هه بوو، به تاییهت له سهره تای خه لافه تی عوسماندا، ههروه ها له شام هه ندی والی تری هه بوو یه کۆ له وانه عومهری کوری سه عدی نه نصاری بوو، که والی حیمص بوو، له پله و پایه دا (مکانه) لای عوسمان له گه ل مه عاویه ی کوری نه بی سوفیاندای مونا فه سه ی ده کرد، به لّام عومهر تووشی نه خۆشییه ک بوو په کی که وت له ریک خهستی ویلایه ته که ی بۆیه داوای کرد له نیمامی عوسمان نیعفای بکات و نه ویش نیعفای کردو ویلایه ته که ی خهسته نه ستۆی مه عاویه ی نه بوسوفیان، به مهش جه ماوه ری مه عاویه زیادی کردو هه تا حیمص درێژ بوویه وه، که پیشتر عه بدورپه همانی کوری خالیدی کوری وه لید والی بوو^(۳)، تییدا ههروه ها عهلقه مه می کوری میحره ز که والی فهله ستین بوو مرد.

عوسمان ویلایه ته که ی خهسته پا ل ویلایه ته که ی مه عاویه دوو سا ل دوای خه لافه تی عوسمان هه ره مه موو شام بوو به ویلایه تی مه عاویه و کرا به والی په های شام به درێژایی

^۱ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

^۲ تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۵۵).

^۳ تاریخ الطبری (۴۴۲/۵).

ساله کانی خه لافه تی عوسمان به والیه تی مایه وه هتا عوسمان کۆچی دوابی کرد^(۱)، ماوه ی والیه تی مه عاویه به سهر شامدا پره له رووداوو ئاریشه، چونکه شام گرنه گرتین ناوچه ی جیهاد کردن بوو و پرای نه مهش له ناوخیدا بارودۆخه که ی نا سه قامگیرو دانه مه زراو بوو، نیسلام سهر به رشتی ده کردو رۆمه کان زۆر به گهرمی ههولیان ده دا گرژی و نا کۆکی

بوروژینن، تیدا، هه رچهنده شام پاشکۆی زهویه ره شه کان بوو، که مولکی رۆمه کانه، بهم چه شنه ده رگا کراوه بوو له بهردهم مه عاویه دا لهو قۆلانه وه جیهاد بکات، پیشتەر باسمان کردووه، مه عاویه له کۆتایی خه لافه تی عوسماندا له ولاتی نیسلامدا قورساییه کی سیاسی هه بوو یه کی بوو لهو والیانه ی که عوسمان کۆبوونه وه ی له گه له کردو راویژی پیتر کرد له کاتی سهره له دانی داستانی ئازاوه گیپریدا مه عاویه هه ندی بۆچوونی تاییه تی خسته روو ئاراسته ی عوسمانی کرد^(۲) لهو کۆبوونه وه دا، به ئیزنی خودا باسی ده که ین.

شه شه م: ئه رمینییه

بۆیه که عجار له سهرده می عوسماندا سوپای نیسلامی رووی کرده ئه رمینییه یه که مین له شکرکی نیسلامیش رووی کرده نهو ناوچه یه له ولاتی شامه وه، چونکه نزیکترین ویلایه ت بوو لییه وه، به پیشره ی حه بیبی کوری مه سله مه ی فه هری بوو سوپاکه شی نزیکه ی هه شت هه زار سهر باز بوو نه م سوپایه توانی شوین گه لیکی زۆر له ئه رمینییه رزگار بکات، ته نیا نه و کاته نه بیته، که حه بیب هه سته به مه ترسی کرد له نه عجامی پالپشتی کردنی ئاپۆرایه کی رۆمی که ده یانویست یارمه تی نه رمه نه کان به دن له دژی موسلمان ه کان، له بهر نه وه داوای کۆمه کی سهر بازی کرد له خه لیفه نه ویش فه رمانی کرد له شکرکی کوفه به سهر کردایه تی سه لمانی کوری ره بیعه ی نه لباهلی نزیکه ی شهش هه زار پیاوی سهر باز بوو چوونه هاوکاریان^(۳)، له دوا ی نه مهش کی شه یه که له نیوان حه بیبی کوری مه سله مه و سه لمانی کوری ره بیعه دا روویدا و ئیمامی عوسمان هه لوه سته ی

^۱ المصدر نفسه (۵/ ۴۴۳).

^۲ الولاية على البلدان (۱/ ۱۷۶).

^۳ الطبقات (۶/ ۱۳۱).

کرد، له سهری و ههستا نوسراویکی نووسی^(۱)، که سهلمان بپیته نه میری نه رمینییه^(۲)، پاشان سهلمانی کوری ره بیعه نه رمینییه بری و دوورکه و تهوه پاشان ولاتی خهزه ریشی به فاتیحی و سهرکه و توویی بری، ته نانهت شه پتیکی خویناوی پرویدا له نیوان سوپاکهی که (ده هزار سهرباز بوو) له گه ل سوپای پادشای خهزه ردا که سوپاکهی سی سهد هزار سهرباز بوو، وه کو ریوایه ته کان دهیگیر نه وه، سهلمان و سهربازه کانی کوژران، نیمامی عوسمان جاریکی تر نوسراویکی نووسی بو حه بییی کوری مه سهله مه، که بجیت بو شاره کانی نه رمینییه، نه ویش به خوی و سوپاکه یه وه پرووی تی کرد و شوینه کانی بو جاری دووهم رزگار کرده وه، موسلمانان هاتن به پیرییه وه وه هندی په یانی له گه ل نه هلی شاره که دا به ست^(۳)، پاشان عوسمان پیی باشبوو که نه و روو بکاته که له به ره کانی دوورگه، چونکه زور شاره زایه له دورگه داو به تواناو لیژان بوو، حوزه یفه ی یه مانی خسته شوینه که ی خوی و پرای نه وه ی والی نازریبجان بوو ههستا به نه نجامدانی کومه لئ غهزا به ره و شاره کانی خهزه ره له نه رمینییه^(۴)، دای سالتیک عوسمان حه بییی لابر دو موغه بری کوری شو عبه ی کرده والی نه رمینییه ههتا عوسمان کچی دای کرد له یه کاتدا والی نه رمینییه و ناریبجان^(۵) بوو نه م ویلایه ته ولاتیکی تازه بوو عوسمان خسته پال ولاتی نیسلا می، له (ویلایه تی نه رمینییه) موسلمانان تووشی ناسوری سهخت بوون له رزگار کردن و ریک خستن و سه قامگیر کردنی کاروباره کانیدا^(۶).

حه وته م: ویلایه تی میسر

والی میسر له خه لافه تی عومه ری کوری خه تتابدا عه مری کوری عاص بوو که ماوه ی چوار سال حو کمی کردن^(۷)، نه و کاته ش عومه ر کچی دای کرد، عه مر والبی

^۱ الخراج و وصناعة الكتاب، قلامین جعفر، (۳۲۶).

^۲ القنوج بن أعثم (۱۱۲/۲).

^۳ الولاية على البلدان (۱۷۷/۱).

^۴ الولادة على البلدان (۱۷۷/۱).

^۵ تأريخ اليعقوب (۱۶۸/۲)، الولاية على البلدان (۱۷۷/۱).

^۶ الولاية على البلدان (۱۷۷/۱).

^۷ النجوم الزاهرة في ملوك، مصر والقاهرة، د. جمال الدين بردي (۷۷/۱).

میسر بوو، عوسمانیش له سهره‌تای خه‌لافه‌تیدا ماوه‌یه‌کی کهم بیډه‌نگ بوو له‌سهری و عه‌بدوللای کورپی نه‌بی سهرحیش^(۱) له هه‌ندی له چمکی شاره‌کانی میسر‌هوه له کاروباره‌کانیدا یارمه‌تی ده‌دان، چونکه هاوړپیی عه‌مری کورپی عاص بوو له رۆژانی رزگارکردنی فه‌له‌ستینه‌وه هه‌تا رزگارکردنی میسر^(۲)، له تاقمی سهرکرده‌کانی بوو به‌شداری هه‌بوو له‌گه‌لیا، عوسمانیش ده‌ستنیسانی کردو دای مه‌زراند^(۳)، واته (نه‌بی سهرح) بوو به کارگړی به‌شیک له‌ناوچه‌ی سه‌عیدی میسر.

ده‌رکه‌وتوو عه‌مری کورپی عاص و عه‌بدوللای کورپی سه‌عیدی کورپی نه‌بی سهرح هه‌ندی نا‌کوکی ږوویدا له دیدو بۆ‌چوونیا‌ندا، عه‌مری کورپی عاص نوینه‌ری نارد بۆ لای عوسمان دوا‌ی نه‌وی به‌یعه‌تی خه‌لافه‌تی پیدابوو، داوا‌ی لی‌کرد عه‌بدوللای نه‌بی سهرح له ویلایه‌تی (سه‌عید) لابات، عوسمانیش ږه‌زی داوا‌ک‌ی کردو باسی نه‌وی بۆ کرد، که عومه‌ر عه‌بدوللای نه‌بی سهرحی کردووه‌ته والی و کاریکی واشی نه‌کردووه پتویست به لابردن بکات، عه‌مر زۆر پیداک‌ری کرد بۆ لابردنی نه‌بی سهرح، عوسمانیش زۆر پیداک‌ری کرد له‌سهر به‌قسه نه‌کردنی، نه‌نجامی پیداک‌ری هه‌ردوولایان له‌سهر پای خۆی، عوسمان پتیی باشبوو عه‌مر له ویلایه‌تی میسر لابات و عه‌بدوللای کورپی نه‌بی سهرح بخاته جی‌گه‌ی نه‌مه‌ی به گونجاو زانی، نه‌م کاره‌شی کرد^(۴)، له‌و بارود‌وخه‌شدا رۆمه‌کان ده‌ستیان کردبوو به هیرش کردن بۆ سه‌ندنه‌وی نه‌سکه‌نده‌رییه و ږکی‌ف‌کردنی هه‌ستان هه‌موو نه‌و موسلمانانه‌یان کوشت که تییدا‌یه، بۆیه نه‌میری ئیماندار (عوسمان) به پتویستی زانی عه‌مری کورپی عاص بکاته فه‌رمانده‌ی سوپای میسر، بۆ رزگارکردنی نه‌سکه‌نده‌رییه سهرله‌نوئ ده‌ست بگړیت به‌سهر سوپای رۆمدا، به فیعلی نه‌مه‌شی کرد^(۵)، نه‌م باسه‌م به دووردریژی کردووه له باسی فتوحاتدا، پاشان عوسمان ویستی

^۱ سیر اعلام النبلاء (۳۳/۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ ولاية مصر للکندی، ص (۳۳) فتوح مصر وأخبارها ص (۱۷۳).

^۴ الولاية على البلدان (۱/۱۷۸).

^۵ الولاية على البلدان (۱۷۸، ۱۷۹).

عەمر بکاتەو بە والی ویلایەتی هەرچوارلای میسرو جەنگەکانی و عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە کاربەدەستی باج بەلام عەمر پەزی ئەم کارە کرد، لەو سەرەمەدا خەریکبوو دەرگۆنای ویلایەتی عەمر لە میسردا دەرکەوێت و بیستری ئەوێندە کارابوو لە ماوەی خەلافەتی عوسماندا جگە لە رۆڵە جیهادییەکانی کە باسکراوە، وەک بەرپەرچدانەوی رۆم و تارنانیان لە ئەسکەندەرییە و جیگیرکردنی ئاسایش لە سەرانسەری میسردا و رۆڵی بەرچاوی هەبوو. مەسەلە ی ئەو خەراجە کە مشتومڕ و بۆچوونی جیاوازی خستە نێوان عوسمان و عەمری کۆری عاص دواي لابرەنی جاری دوووەمی عەمر بوو تازە بوو بە والی ئەسکەندەرییە یاخود لە کاتی ویلایەتی ئەسکەندەرییەدا بوو کە زۆریە رایەکان وادەلێن^(۱)، لە ئەنجامی ئەوێ عەمر پێشنیارەکی ئیمامی عوسمانی رەت کردەو، کە فەرمووی (عەمر بێتە والی بەسەر شارەکانەو عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە باج سێن)، ئەویش نەیکرد بۆ جاری دوووەمی عوسمان بریاریدا عەبدوللای ئەبی سەرح بکاتە والی میسرو بە رەسمی کرابە بەرپەرچەری فیعلی ویلایەتی میسر بە شارو داھات و هەموو کاروبارەکانییەو^(۲)، لە سەرەتاوە میسر هێوو سەقامگیر بوو، لە سەرەتای دەستبەکاربوونیەو هەتا ئازاوەچیەکان ئازاوەکیان هەلخزان وەک عەبدوللای کۆری سەبەئ و ئەوانیتر هەرکە هاتە میسر خەلکەکی وروژاند، ئەمانە و گوێ لە مشتەکانیان رۆلێکی گەورەیان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا^(۳)، لەمەودوا بە درێژیی بای سە دەکەین.

هەشتەم: ویلایەتی بەسەر

کاتی ئیمامی عومەر شەھید کرا، ئەبو موسای ئەشعەری والی بەسەر بوو، کۆمەلگەی بەسەر ئەو دەمە کۆمەلەی گۆرانکاری بنەرەتی تیا هاتبوو ئاراو، لە پروی پێکھاتە دانیشتوان کۆمەلگاو وێرای ئەمەش بەسەر ببوو گەورەترین سەربازگەی ئیسلامیی، چونکە ژمارەیک لە ھۆزەکان کۆچیان کردبوو، بۆ ئەوێ، سەربازەکانی زۆر

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۷۹)، فتوح البلدان، ص (۲۱۷).

^۲ الولاية على البلدان (۱/۷۹).

^۳ المصدر نفسه.

شویینکیان رزگار کردبوو، بدم چهشنه بهسره بایهخیکی تاییهتی بهدهست هیئا، له سهدهتای خهلافهتی عوسماندا^(۱)، خهلکهکەش سهرقالی ئیشی تاییهتی خویان بوون له پال نهنجامدانی کاروباره گشتیهکان وهکو جیهادو شتی تر، بهعجزه والیهتی کردنی ئەم جۆره ناوچانهو ئەو ههڕیمانهش که له چوارده‌وریهتی به‌کاریکی زۆر گرنگ هه‌موار ده‌کریت، هه‌روا کاریکی ناسایی نییه ده‌بی سه‌لیقه‌یه‌کی له‌بارت هه‌بی بۆ به‌پێکردنی بارودۆخی ئەم ویلایه‌تانه، له‌وانه‌یه عومهری خه‌تاب ده‌رکی به‌ تواناو لی‌هاتوویی ئەبی موسا کردیبت بۆ والیه‌تی و ویلایه‌تی به‌سره هه‌ر بۆیه وه‌سیتی کردبوو خه‌لیفه‌کی پاش خۆی که ده‌ست به‌رداری ئەبا موسای ئەشعه‌ری نه‌بی و له‌ ویلایه‌ت بی‌هێلێتته‌وه هه‌تا چوار ساڵ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی خۆی^(۲)، ماوه‌ی والیه‌تی ئەبوموسا بۆ به‌سره هه‌رپه‌تی جیهادو لی‌دان ده‌ست وه‌شاندن، که خه‌لکی به‌سره رۆلیان تیا‌ده‌گیرا ئەبو موسای ئەشعه‌ری هه‌لکه‌وت و ده‌رکه‌وت و ده‌نگی دایه‌وه.

به‌ رزگارکردنی ژماره‌یه‌ک شوین و پێگه‌ی ولاتی فارس، وێپای ئەمه‌ش شوین موسلمانانی قایم کرد له‌ پێگه‌ رزگارکراوه‌کانی پێشودا، واته‌ ئەو شویانه‌ی که ده‌یانویست په‌یمان شکینی بکه‌ن دوا‌ی وه‌فاتی ئیمامی عومهر ئەبو موسا هه‌ستا به‌ غه‌زاکردنیان و ئیسلامی له‌و سوچانه‌دا جێگیر کرد^(۳)، له‌ پال ئەمه‌شدا که به‌ توانا بوو له‌ فتوحاتدا هه‌ستاه به‌ رۆلێکی گرنگ‌تر له‌ ریک‌خستنی ناو‌دیری و هه‌لکه‌ندنی جۆگه‌و روباره‌کان له‌ به‌سره له‌ ساته‌ وه‌ختی ویلایه‌تی خۆیدا، له‌سه‌رده‌ی ئیمامی عوسماندا، هه‌ستاه به‌ هه‌لکه‌ندنی که‌نالی‌ک بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی ناوی خواردنه‌وه بۆ به‌سره له‌ دوا‌ی خۆشی خه‌لک کردبوویانه سه‌رچاوه‌ی ناوی خواردنیان، هه‌روه‌ها ده‌ستی کرد به‌ پرۆژه‌کانی هه‌لکه‌ندنی کۆمه‌ڵێ که‌ناری‌تر، به‌لام له‌ والیه‌تی لا‌براو هیشتا ته‌واوی نه‌کردبوو^(۴)، عه‌بدوللای کور‌ی عامری جێگه‌وه‌ی هه‌ستا به‌ ته‌واوکردنی^(۱)، ئەبی موسا

^۱ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في البصرة، صالح العلي، ص (۱۴).

^۲ سير اعلام النبلاء (۳۹۱/۲)، الولاية على البلدان (۱۸۶/۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱۸۷/۱).

^۴ المصدر نفسه.

زۆر بەردەوام نەبوو، ماوەدریژنەبوو لەسەر والیەتی بەسەر، چونکە عوسمان سالی (٢٩) ی کۆچی لایبرد^(٢)، وەکو زۆرینەی رێوایەتەکان پارسەنگیان داوە، عەبدوللای کۆری عامری کۆری کورەیزی خستە جیگەکە، میژوونووسەکان ژمارەیک رێوایەتیان هێناوە لە بارەى لاگردنى ئەبى موسا و لیڤەدا کورتى دەکەینەو: کێشەیکە راس بوویەو لە نێوان ئەبى موسا و سەریازەکانى بەسەردا، (رای جیاواز هەدیە لەسەر ھۆکارەکەى)، کۆمەلای لە خەلکی بەسەر هاتنە خزمەت ئیمامى عوسمان و سکاڵایان کرد، ئەبى موسا لاوبات و پێیان وت: (ئێمە ھەرھەموومان ھەزناکەین پرسیارمان لى بکەیت دەربارەى ئەبى موسا، لایبەو کەسێکی تر بچە شوینى)، عوسمان وتى: ھەز بەکى دەکەن؟ وتیان: ھەرکەس دا بنیت لە جیگەى ئەو قبوڵمانە، داوايان کرد لە ئیمامى عوسمان کەسێکی قورەیشى بکاتە والیان^(٣)، عوسمانیش ئەبى موسای لاگرد و عەبدوللای کۆری عامری کردە والیان لە شوینى ئەو، ئالێڤەدا حیکمەتى ئەبى موسا درەوشایەو وەو سەنگفراوانى و گوێراپەلای فەرمانى خەلیفەکەى خۆى وەرگرت، ئەبى موسا زۆر پەرۆشى والیەتى نەبوو، وەکو ھەندى وا گومان دەبەن کاتى ھەوالى لاگردن و دانانى عەبدوللای کۆری عامر لە شوینەکەى، پێگەیشت ھەستا چووہ سەر مینبەر و سوپاسى خودای کرد و پاشان وەسفی عەبدوللای کۆری عامری کرد، کە گەنجیکی تازە لاویو تەمەنى (٢٥) سال بوو، ئەبى موسا بەم شێوہ مەدحى کرد و وتى: (گەنجیکی خالوان چاک و ماموان چاک و باپیران چاکەو لە ھۆزى قورەیشەو ھاتووہ بۆ ناوتان مال و ژیان دەپژننى بەسەرتاندا)^(٤)، عوسمان توانى لەو بارودۆخە سەختەدا کە ویلايەتى بەسەرى پیا تێپەرى والیہ کی تازەى بۆ بەسەرە دامەزراند و ھەموولایەن و پارچەکانى پێى رازیبوون و بەم شێوہ ریزی خۆیان توندوتۆڵ کرد بەرامبەر دوژمنان، زیاتر لەمەش ئەو لاگردنە رێژیک بوو بۆ ئەبى موسا بە پێچەوانەى ئەو عەوامانەى بە سوکایەتییان دەزانى، وەکو ئەوانەى، کە ئەلقەلەگوتى ھەرچى و پەرچیەکان و بیرۆکە یاخى و وێڵبووہکان بوون، لە دەروونى خۆیاندا بەخراییان

^١ المصدر نفسه.

^٢ تاریخ الطبري (٢٦٤/٥).

^٣ المصدر نفسه.

^٤ المصدر نفسه (٢٦٦/٥)، سير اعلام النبلاء (١٩/٣).

دهزانی و ناوو ناتۆرهیان ده دایه پالی و نهنگییان پێوه ده پێچا^(۱)، کاتی عهبدوللای کۆری عامریش بوو به والی بهسره شاره که به بارودۆخیکی سهختدا ده پۆیشت، ئه مه وای له عوسمان کرد که گۆپانیکی بنه پهرتی بکات له ئیداره ی ویلایه ته که دا، ههستا ههریمه کانی به حرهین و عومانی خسته پال بهسره دایه دهستی عهبدوللای کۆری عامر، بۆ ئه وهی بپیته خاوهن دهسهلاتیکی به هیژ ههتا بتوانی پووبه پرووی ئه و مملاتییهانه بوهستیتته وه که هاتووته پیشی له و ماوه یه دا، ئه م دانه پال له کاریگهریکی گهوره ی هه بوو بۆ به هیژبوون و جه ماوه رگری عهبدوللای کۆری عامر له روویه کی تره وه کاریگهری هه بوو بۆ خودی بهسره بوو به یه کێ له پیته خته سه قامگیره کانی ئیسلامی و هۆزه کان له هه موو لایه که وه له جاران زۆرتر کۆچیان ده کرد بۆ ئه و^(۲)، به م چه شنه ئیشوکاری ویلایه ت زیادی کرد چ له رووی دیوان و چ له رووی ریکخستنی کاروباره جۆربه جۆره کانی تره وه ویلایه ت له رووی به پێوه به رایه تی و دارایی و ئاسایش و جگه له مانه ش، ههنگاوی نا ویلایه تی بهسره ههریمه کانی و خودی عهبدوللای کۆری عامر فتوحاتی مه زنیان کردو راسته وخۆ دوا ی ده سته کاربوونی و والیه تییه که ی عهبدوللا به ماوه یه ک پیش کوشتنی ئه میری ئیمانداران ئیمامی عوسمان کۆتایی هات^(۳)، بهسره له رۆژگاری عهبدوللای کۆری عامر دا پایه یه کی ناوازی به ده ست هیئا له ناو ویلایه ته ئیسلامیه کاندا له ئه نجامی هاوخه می و ئاو پدانه وه ی عوسمانی خه لیفه و له ئه نجامی رزگار کردن و فراوانبوونی له هه موو بواره کانداه، بوو به ناوه ندیکی ئیداری ده و له مه ندو زۆربه ی ناوچه ئیسلامیه کان خێرو بیریان تیا ده چنییه وه^(۴)، عهبدوللای کۆری عامر به پررسی دابه شکردنی ناوچه جۆربه جۆره کانی سه ر به ویلایه ته که ی بوو به ریککه وتنی له میژینه ی له گه ل ئیمامی عوسماندا، به مجۆره به پرسیاری تییه که ی زۆر گه و ره بوو، عهبدوللا خۆی فرمانده بوو خۆی ئه میری هه لده بژاردو دیاری ده کردن بۆ ناوچه کانی پاشکۆی ویلایه ته که ی، گرنگترینیان عومان و به حرهین و سجستان و خۆراسان و فارس و

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۲ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية في الحرة في القرن الاول الهجري صالح العلي ص (۱۶۱).

^۳ الولاية على البلدان (۱/۱۸۹).

^۴ المصدر نفسه (۱/۱۹۳).

نه‌هواز بوو، نهم ناوچانه‌ش چه‌ندین شاری جیاوازو مه‌مله‌که‌تی فراوانی تیتدابوو^(۱)، نازو گوئیز هه‌بوو له نیوان نه‌میرو دارو‌غه‌کاندا له کاتی‌که‌وه بو کاتی‌کی ترو له شوینیکه‌وه بو شوینیک‌کی تر به‌پیتی به‌رژه‌وه‌ندیی نه‌و رژه، وه‌ک ناشکرایه له رژه‌گاری عه‌بدو‌ل‌لای عامردا به‌یتومالی به‌سره داهاتی زیادی کردو خه‌رجیشی زیادی کرد، به‌رپرسی به‌یتومال له سهرده‌می عوسمان زیادی کوپی نه‌بی سوفیان بوو، نهم زیاده له باتی عه‌بدو‌ل‌لای کوپی عامر هه‌ندی رژه‌ی هه‌لکه‌ندنی رووباره‌کانی نه‌نجامداوه^(۲)، هه‌روه‌ها له ویلایه‌تی عه‌بدو‌ل‌لای کوپی عامر سه‌کی دره‌م له سهرانسه‌ری فارسی سهر به‌ویلایه‌تی به‌سره لیدراو وشه‌ی عه‌ره‌بی لی‌نوسرا، له ماوه‌ی نیوان سالی ۳۰ی کوچی تا ۳۵ی کوچی^(۳)، عه‌بدو‌ل‌لای رژه‌ی یه‌که‌می چوونه به‌سره‌وه له دلی زۆرینه‌ی خه‌لکی به‌سره‌دا خو‌شه‌ویست بوو، هه‌رچه‌نده له چواره‌ه‌وری قسه‌لۆک ده‌کرا که گوايه عوسمان له‌به‌ر خزمایه‌تی کردوویه‌تی به‌والی، بیتا‌قه‌تی ده‌کرد، به‌لام نه‌هلی به‌سره به‌گه‌رمی شوینی که‌وتبوون^(۴)، له‌م په‌سه‌ندکردنه‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌ویت، که ویلایه‌تی به‌سره له سهرده‌می عوسماندا له دوو پیاودا کورتی هه‌له‌تیناوه نه‌وانه‌ش نه‌بو موسای نه‌شعه‌ری و عه‌بدو‌ل‌لای کوپی عامر، هه‌ریه‌ک له‌م دوانه‌ش رۆل‌یک‌کی سهره‌کیان هه‌بوو له ریک‌کردنی کاروباری به‌سره‌رو ده‌روبه‌ره‌که‌یدا^(۵).

نۆیه‌م: ویلایه‌تی کوفه

کاتی به‌یعه‌تی خه‌لافه‌ت درا به‌ عوسمان موغه‌یره‌ی کوپی شوعبه‌ والی کوفه بوو، له دواداویی سهرده‌می عومه‌ردا والیه‌تی گرتبووه ده‌ست^(۶)، عوسمان هه‌ستا موغه‌یره‌ی کوپی شوعبه‌ی لاه‌ردو سه‌عه‌دی نه‌بی وه‌قاصی خسته شوینه‌که‌ی، باسی هۆی لاه‌رینه‌که‌شی کراوه، که به‌ وه‌سیه‌تی عومه‌ر لاه‌راوه، عومه‌ر وه‌سیتی کرد بو

^۱ نهاية الإرب (۴۳۳/۱۹).

^۲ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۳ الدراهم الاسلامية، و داد على القزاز ص (۱۴).

^۴ الولاية على البلدان (۱۹۴/۱).

^۵ المصدر نفسه (۱۹۵/۱).

^۶ تاريخ الطبري (۲۳۹/۵).

خهلیفه‌که‌ی پاش خۆ‌ی که سه‌عدی کور‌ی نه‌بی وه‌قاص بکاته والی کوفه له‌بهر نه‌وه‌ی عومهر له‌ناخیری خه‌لافه‌ته‌که‌یدا سه‌عدی له‌والیه‌تی کوفه لابردبوو وتبووی (من له‌بهر گزی و ناله‌باری سه‌عدم لانه‌بردوو، وه‌سیه‌ت ده‌که‌م بۆ خه‌لیفه‌که‌ی پاش خۆم بیخاته‌وه کوفه به‌والیه‌تی)^(۱)، سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص بوو به‌والی کوفه و بریاری دامه‌زراندنی‌شی به‌هاوبه‌شی نیوان سه‌عدو عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سعود بوو، واته هه‌ردووکیان هاوبه‌ش بوون له‌ئیداره‌کردنی کوفه‌دا، سه‌عد بۆ نوێژو سه‌ریازه‌کان عه‌بدو‌ل‌ل‌اش بۆ به‌یتومال^(۲)، سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص خاوه‌نی سه‌لیقه، له‌به‌ر‌پێوه‌بردنی کوفه‌دا، هه‌روه‌ها شاره‌زاییه‌کی ته‌واوی هه‌بوو له‌کاروباری هاوول‌اتیان و سه‌ریازه‌کان و ده‌روونی دانیه‌شتوانه‌که‌یدا^(۳)، چونکه له‌سه‌رده‌می عومهر‌دا خۆ‌ی دامه‌زرینه‌ری ویلایه‌تی کوفه بوو.

نه‌وکاروچالاکیانه‌ی سه‌عد له‌ماوه‌ی والیه‌تییه‌که‌یدا پیتی هه‌ستا له‌سه‌رده‌می عوسماندا نه‌وه‌بوو سه‌ردانی نه‌و ده‌قه‌رانه‌ی کرد که سه‌ر به‌ویلایه‌تی کوفه‌یه‌و هه‌ندی کاری بۆ کرد، له‌وانه ئاو‌دێری بوو کارو ئاتاجی رێک‌خستن بوو، که زه‌بتی کرد بۆیان، له‌سالی (۲۵)ی کۆچی^(۴)، هه‌روه‌ها هه‌ستا به‌دامه‌زراندنی کۆمه‌ڵی نه‌میرو کاربه‌ده‌ستی تازه له‌(هه‌مه‌دان) و ده‌وروبه‌ری، ماوه‌ی والیه‌تی سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص درێژه‌ی نه‌بوو، چونکه له‌نیوان نه‌و و عه‌بدو‌ل‌لای مه‌سعوددا نا‌کۆکی هاته‌ ئاراوه، عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سعود سه‌ر‌به‌رشتیاری به‌یتومال بوو، سه‌عد هه‌ندی پاره‌ی قه‌رز کردبوو له‌عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سعود هه‌تا کاتیکی دیاری کراو، کاتی قه‌رزبژاردنه‌که هاته‌ پێشو سه‌عد نه‌یتوانی قه‌رزکه‌ به‌بژێری عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سعود هات و داوای قه‌رزکه‌ی لێ کرد، بوو به‌ده‌مه‌قه‌ریان و خه‌ڵک لی‌یان کۆبوویه‌وه، بۆیه عوسمان بریاریدا سه‌عد لاببات و عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سعود به‌ی‌لیته‌وه، سزای سه‌عد لابردنه‌که‌ی بوو، سزای عه‌بدو‌ل‌ل‌اش هی‌شتنه‌وه‌ی بوو له‌سه‌ر کاره‌که‌ی، وه‌کو نه‌به‌ری وتویه‌تی^(۵): «ئهم چیرۆکه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر

^۱ المصدر نفسه (۲۲۵/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۲۵۰/۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۳ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۵)، الولاية علی البلدان (۱۹۶/۱).

^۴ الولاية علی البلدان (۱۹۷/۱).

^۵ تاریخ الطبری (۲۵۱/۵).

خۆپاریزی ئەم دوو ھاوێلە، بەلگەیه لەسەر موختاجی سەعد بۆ مالد و بۆیوی و کەم ژیاڵی بۆیه ناچار بوو لە بەیتولمال قەرزى کردوو، ھەروەھا بەلگەیه لەسەر پەڕیشانی عەبدوللای کۆری مەسعود بۆ پاراستنی سامانی موسلمانان و پەڕۆشی بۆ گەڕاندنەوێ قەرزەکانی، گەرچی کەوتیبێتە لای سەعد، کە والی کوفە و حاکمیەتی، والیەتی سەعد لەسەر کوفە سالتیک و مانگێ بوو^(١)، دواى لابردنی سەعد عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەى ئەبى موعیتی کردە والی کوفە پێشتر بەر لەوێ بێتە والی کوفە فەرماندەى سوپایەك بوو لە سوپاکانی ئەبویە کر لە ئوردون، پاشان عومەر کردوویەتی بە سەرکاری عەرەبەکانی دورگە^(٢)، لە کۆتایی خەلافەتی عومەر و بەرایى خەلافەتی عوسماندا وەلید یەکیك بوو لە فەرماندەى سەربازەکانی کوفە، جیھادی زۆری کردوو لە وێجگە رینگەیانەدا^(٣) فەرماندەى ئەو ھەریمانەبوو بەر لەوێ لە کوفە دامەزرایت و بکریتە والی کوفە، خاوەنی شارەزایی بوو، دەربارەى کوفە و ھەریمەکانی و سەربازەکانی و کاروبارە ھەمەچەشنەکانی نەریتی خولەفای راشیدین وابوو خاوەن خیرەیان ھەڵدەبژارد و بەسەر ئەوانی تردا، لە کاتی پێویستدا والی تازە و لیھاتوویان دادەمەزراند.

عوسمان وەلیدی کۆری عەقەبەى ھەلبژارد بۆ ویلايەتی کوفە، زۆریەى ئەوانەى لە بارەى دامەزراندنی عوسمانەو نووسیویانە نووسەرانی پیشوویان ئەمانەى دواى ھەولێ ئەوێاندانە ئیمامی عوسمان تۆمەتبار بکەن لە دامەزراندنی وەلید بۆ کوفە و دەلێن: (عوسمان بۆیه وەلیدی کردوو بە والی کوفە برای دایکی خۆی بوو)^(٤)، ئەمە تەشەریکی راستەوخۆی تێدایە بۆ ئیمامی عوسمان^(٥)، لەسەرەتای والیەتی وەلیددا عەبدوللای کۆری مەسعود ھاوێشی بوو سەرپەرشتیاری بەیتولمال بوو، ھەتا ئەوکاتە مشتومڕی کەوتە نێوان وەلید و عەبدوللای کۆری مەسعود لەسەر کاریك، کە پەییوەندیی بە داھاتی ولاتەو بوو کیشەکەیان بەرزکردووە بۆ لای ئیمامی عوسمان بۆ ئەوێ باشیان

^١ المصدر نفسه (٥/٢٥٠).

^٢ المصدر نفسه (١/٢٥١).

^٣ الولاية على البلدان (١/١٩٨).

^٤ المصدر نفسه (١/١٩٨).

^٥ انظر الاتهامات التي القاها (طه حسين، في كتابه الفتنة الكبرى) (١/٩٤).

بۆ دابنى، ئىمامى عوسمان واى بەباشزانى ويلايه تەكەو بەيتولمال يەك چاۋ بىكاتەو و
يەكگرتوۋى بىكات و بىداتە دەستى وەلىدو عەبدوللای كورپى مەسعودى لا برد، بىروپرواى
وابو بەرژەو ەندى گشتى لىو ەدایە^(۱)، كە شەرىكى و دوۋە شىبە كە نەھىلتەو، وەلىد
مايەو ە كوفەو ە دلى خەلكى كوفەدا خۇشەويست بوو، خانوۋە كەى دەرگای پىو
نەبوو^(۲)، ە ەموو كاتىكدا خەلك دەھاتنە مالى بۆ ەلى كىشەكانيان و بەباشى
ەلەدەستا بە ئەركى سەرشانى و ەتا ەندى رووداو ەتا گۆپى ە كوفە، كە ەندى
كىنە بازو داخ ە دل نايانەو بۆى، رووداو كەش ئەو ەبوو كۆمەللى گەنجى سەرسەرى
ەستان بە كوشتنى ئىن و حوسەيمان، وەلىدش بە رەزامەندى عوسمان تۆلى ەم گەنجە
دەستدريژى كەرەنە كودەو و كوشتنى، ەو رووداو بەدوۋە كەسوكارى ئەم گەنجانە، كە
تاوانبار بوون خزمەكانيان پروپاگەندەيان رازاندەو ەسەر وەلىدى كورپى عەقەبەو
ەوليان دەدا راۋى ەلەكانى وەلىد بكن، بە ەموو توانايەك نەئىنگرييان دەكرد،
خاوەن كوزراۋەكان توانييان قەزىبەى دژايەتى وەلىد گەشە پى بكن، يەكى ەو
ەولايانە ئەو ەبوو وتيان ئارەقى خواردوۋە، بەم بۆنەيەو ەارى ەددى لىدراۋ ە واليەتى
كوفە لابرا، موئامەرەچىيەكان ئەمەيان دەويست^(۳)، ەمەودا بە وردى باسى قەزىبەى
ئارەقخواردنەكەى وەلىد دەكەين ە باسى واليەكانى ئىمامى عوسماندا (ان شاۋ اللە)،
دواى لا بردنى وەلىد عوسمان نامەيەكى نارد بۆ ئەھلى كوفەو نووسىبوۋى: ە بەندەى
خواۋە عوسمان ئەمىرى ئىمانداران بۆ خەلكى كوفە سلاۋ، پاش ئەو ەى وەلىدى كورپى
عەقەبەم كودە واليتان، ويستى سەرىپىچى بىكات رىگام نەدا، ەتەو سەرىگای راست،
ئىستا ە باشتىن پىاۋەكانى ەۆزەكەى خۆيەتى، پىم وتبوو باش بىت ەگەلتان و ەيچەم
بەئىو ەوتبوو بۆ ئەوى بكن، ەم كە خىرو چاكەى بۆ رژاندن ە خراپە دورى گرتن و
ەچاكە كرندا لىي بردنەو ئىو بە خراپە كرن بەنەئىنى تاوانبارتان كود، خوا ەئىو

^۱ عثمان بن عفان، صادق عرجون ص (۱۰۸).

^۲ تاريخ الطبري (۲۵۱/۵).

^۳ الولاية على البلدان (۲۰۱/۱).

زاناتره. ئیستاش سه‌عیدی کوری عاص ده‌که‌مه نه‌میرتان^(۱)، سکا‌لای نه‌هلی کوفه ده‌بارهی وه‌لیدو لابرندی نه‌لقه‌یه‌ک بوو له‌و زنجیره سکا‌لای لابرند ده‌ووردیژانه‌ی که نه‌هلی کوفه‌ته‌شکیان پتوه‌گرتبوو به‌رام‌به‌ر به‌نه‌میره‌کانیان^(۲)، زۆریک له‌خه‌لکی کوفه په‌ستو توپه‌ بوون بۆ لابرندی وه‌لید، دوا‌ی وه‌لید نیمامی عوسمان سه‌عیدی کوری عاصی دیاری کرد بۆ نه‌میری کوفه‌ سالی (۳۰) کوچی، نه‌وکاته سه‌عید نیشه‌جینی مه‌دینه‌ بوو باری کرد بۆ کوفه، نوینه‌ری نه‌هلی کوفه‌ بوو به‌ هام‌پای سه‌عید، نوینه‌ره‌که‌ش نه‌و که‌سه‌ بوو، که‌ هاته‌ لای که‌ هاته‌ لای نیمامی عوسمان و سکا‌لای له‌ وه‌لید کردو نه‌شته‌ری نه‌خه‌عی و غه‌یری نه‌ویشیان له‌گه‌ل بوو^(۳)، کاتی سه‌عید گه‌شته کوفه‌ چوو ه‌ سهر مینه‌به‌ره‌که‌و سوپاسی خودای کردو ستایشی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد، پاشان وتی: (وه‌للّاه‌ی من نیردراوم بۆ لای ئتوه، به‌لام پی‌م ناخۆشه‌و بیتاقه‌تم پی‌ی به‌لام (ناچارم که‌ فرمانم پیکرا فرمان به‌رداریم) نایا ده‌زانن نا‌ژاوه‌ لوت و چاوه‌کانی هی‌ناوه‌ته‌ دیار وه‌للّاه‌ی نه‌کیشم به‌ناو چاویا ه‌تا قه‌لا‌چۆی ده‌که‌م یان ته‌می‌ی ده‌که‌م، نه‌م‌پۆ من جله‌وگیری ده‌روونی خۆمم)، پاشان له‌ مینه‌به‌ره‌که‌ دابه‌زی^(۴).

له‌ راقه‌ی نه‌م وتاره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که‌ سه‌عید ده‌رکی به‌سه‌ربه‌ندی نا‌ژاوه‌ کردبوو، که‌ له‌ کوفه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ پینش نه‌ماره‌تی نه‌م ده‌ستی پیکردوه‌^(۵)، هه‌روه‌ها وتاره‌که‌ی هه‌ره‌شه‌نامیز بوو بۆ نا‌ژاوه‌چییه‌کان و جه‌سور بوو بۆ بنه‌رپرکردنی نه‌و نا‌ژاوه‌یه، که‌ هه‌ستی به‌سه‌ره‌تا‌که‌ی کردبوو، سه‌عید توانی کاره‌کانی ریک‌بخت و نه‌میرو والی بۆ گشت شارو شوینه‌کانی سه‌ر به‌ کوفه‌ دیاری بکات و کاروباریان سه‌رله‌نوی ساز بکات^(۶)، کۆمه‌لێ غه‌زای سه‌رکه‌وتویی کرد، وه‌کو له‌ باسی فتوحاتدا با‌سمان کردوه،

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۲ الولاية على البلدان (۲۰۶/۱).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۴ تاریخ الطبری (۲۸۰/۵).

^۵ الولاية على البلدان (۲۷/۱).

^۶ المصدر نفسه (۲۰۸/۱).

پاشان بەرەبەرە ئاژاوە و فیتنە سەری ھەلدا کە لە کوفە سالی (٣٣) کۆچی، بە دوورودریژی باسی دەکەین.

نەشتەری کۆری نەخەعی موئامەرەییکی تەندەوێ دەژی سەعیدی کۆری عاص بە کۆمەڵی خەلکی پەشۆکی و نەفام، نەشتەر فریبی دان و بوونە ھاودەنگی نەشتەر، بۆ بەرکەنارکردن و لابردنی سەعید، سەرەتا داوایان کرد لە ئیمامی عوسمان سەعید بگۆڕی بە یەکیکی تر، سەعیدیش والیەک بوو لەو والیانەی کە زووتر نەهلی کوفە رەخنەیان لێدەگرت و بیانوی لابردنیان دەگرت، وەکو کردیان بە سەعیدی ئەبی وەقاص و وەلیدی کۆری عەقەبەو جگە لەمانەش، بەرکەنارکردنی سەعید و ھاوشیوەکانی شۆرشێک بوو کۆدەتایەک بوو ھەرچی و پەرچیپەکان چەکیان بۆ ھەلگرت و ئەم کردارە رابردوویەکی گەندەڵە لە میژووی کوفەدا، بەلکو لە ھەموو میژووی ئیسلامدا نەهلی کوفە ھۆکاریکی حەقیقیشیان بەدەستەو نەبوو تەنیا ھۆکارە کە گەشەسەندنی ئەو بارە ناھەموارە بوو، کە دەروونی خەلکی ناخراپو، بە گومان و بوھتان بە تەئسیری جارچیپەکان و بە فیتی ھەلگەراوەکان، ئیمامی عوسمان فەرمانی دەرکرد ئەو موسای نەشعەری بپیژنە والی کوفە و سەعیدی کۆری عاص لابریژ بە خواستی ھەندی لە نەهلی کوفە، ئەو موساش کاروباری ویلايەتی گرتە دەست و وتاریکی خۆیندەو بۆ نەهلی کوفە و تی: (ئەو خەلکینە پامەپەرن بۆ ئەم جۆرە کارانەو مەگەپینەو سەر بابەتی ئاوەھا پابەندی کۆمەڵی موسلمانان بن و گوێرایەل بن ئامانتان بۆ ھەرگیز پەلە مەکەن ئارامگەرن، چونکە ئێوە ئەمیرتان ھەیە، وتیان نوێژمان بۆ بکە، وتی: نایکەم ھەتا گوێرایەل و ملکەچی نەکەن بۆ ئیمامی عوسمان، وتیان ئەوا گوێرایەل و گوێلەمشتی عوسمانین^(١)، عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ نەهلی کوفە (بسم الله الرحمن الرحيم، پاشان ئەو کەسە، کە خۆتان ھەلئان بژارد کردومە بە ئەمیرتان، رزگارم کردن لە سەعید و ئەللاھی نەرمونیانی خومتان بۆ پادەخەم، سەبری خۆمتان بۆ شل دەکەم، بە کۆششی خۆم چاکسازیتان دەکەم، ھەرشتی ئێوە پیتان خۆشبیت و داواتان کردی، زانیبیت گوناھی تیا نییە بۆم کردوون، ھەرشتیکیش پیتان ناخۆش بیت زانیبیت

^١ تاریخ الطبری (٥/٣٣٩).

گوناهی تیا نییه چاوپۆشیم کردوون، نه‌مانه‌شم له‌وکاته‌دا کردووه، که ئیوه پیتان خۆشبووه بۆ نه‌وه‌ی هیچ گله‌ییتان به‌سه‌رمه‌وه نه‌ییت^(۱).

نه‌بو موسا به‌هه‌میشه‌یی والی کوفه‌ بوو هه‌تا شه‌هیدبوونی ئیمامی عوسمان^(۲) به‌م جوړه‌ ویلایه‌تی کوفه‌ له‌ سه‌رده‌می عوسماندا پینچ والی گۆزیوه‌ یه‌که‌مین موغه‌یره‌ی کورپی شوعه‌بو دوا‌هه‌مین نه‌بو موسای نه‌شعه‌ری بوو، له‌ ماوه‌ی والیه‌تی هه‌ریه‌ک له‌ مانه‌شدا ژماره‌یه‌ک رووداوو کاره‌سات روویداوه‌و کاریگه‌ری راسته‌وخۆیان هه‌بووه‌ له‌سه‌ر په‌وتی ولاتی نیسلامیی، نا‌ژاووه‌ فیتنه‌ له‌ کوفه‌ چه‌که‌ره‌ی کردو به‌ناو دانیشه‌توانه‌که‌یدا په‌لی راخست و لێ خۆیندن و به‌ره‌هلستکاری نه‌میره‌کان بوو به‌ نه‌ریتی خه‌لکه‌که‌ی و زۆرجار نه‌میریان ره‌فز ده‌کرده‌وه‌ به‌ که‌یفی خۆیان، بۆ نمونه‌ شکاتیان کرد له‌ سه‌عدی نه‌بی وه‌قاص، شکاتیان کرد له‌ وه‌لیدی عه‌قه‌به‌، سه‌عیدی کورپی عاصیان ده‌رکرد، هه‌ر نه‌مانه‌بوون پیش عوسمان عومه‌ریان وه‌ره‌س کردبوو، هه‌ندی له‌ خه‌لکی کوفه‌ پۆلێکی راسته‌وخۆ سه‌ره‌کیان هه‌بوو له‌ کوشتنی ئیمامی عوسماندا، شایانی باسه‌ که‌ هه‌ندی ویلایه‌تی لقی سه‌ر به‌ ویلایه‌تی کوفه‌ بوون، وه‌کو ته‌برستان و نازریجان و هه‌ندی ناوچه‌ی تری باکوور له‌ شاره‌کانی فارس^(۳)، نه‌و گرێه‌ی، که‌ نه‌م ویلایه‌تانه‌ی ده‌به‌ست به‌ کوفه‌ وه‌ نه‌وه‌بوو والیه‌کانی کوفه‌ وه‌کو سه‌عیدی کورپی عاص نه‌وان ده‌چوون له‌ ناحیه‌کانی کوفه‌ فتوحاتیان ده‌کردو له‌ کاتی سه‌رپینچیدا خه‌لکه‌که‌یان ته‌می ده‌کردو ده‌یان مۆچاندن، نه‌م ویلایه‌ته‌ فەرعیانه‌ ده‌وریکی خول خواردوو یان هه‌بوو به‌ کوفه‌ وه‌^(۴).

له‌ میانه‌ی باسی ویلایه‌ته‌ نیسلامیه‌کانی سه‌رده‌می عوسماندا بۆمان ده‌رده‌که‌وی هه‌ندی ویلایه‌ت هه‌بووه‌ له‌ زه‌تی له‌ سه‌قامگیری وه‌رگرتوووه‌ به‌ درێژایی سه‌رده‌می ئیمامی عوسمان وه‌ک نه‌و ویلایه‌تانه‌ی، که‌ که‌وتوووته‌ ده‌قه‌ری عه‌ره‌بی وه‌کو به‌حه‌رین و یه‌مه‌ن و مه‌که‌و تاتیف و غه‌یری نه‌مانه‌، هه‌روه‌ها شامیش، له‌ زه‌تی له‌ سه‌قامگیری

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۳/۵).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الولايات علی البلدان (۲۱۳/۱).

^۴ المصدر نفسه.

وه رگرتووه، له خه لافه تی عوسماندا، به لām به سره خه لکه که ی له گه ل عه بدوللای کوپی
 عامری والیاندا هه ر سه رقالتی فتوحات بوون، به لām میسرو به سره له دوا دواپی
 خه لافه تی عوسماندا پرپوو له گیره و کی شه به م چه شنه فیتنه له هه ردووکیاندا سه ری
 هه لدا، کۆمه لای له خه لکی نه م دوو شوینه هاتن بۆ گرتنی مه دینه و کوشتنی ئیمامی
 عوسمان له باتی غه زای دوژمنان بکه ن هاتن بۆ غه زای پایته ختی ئیسلام^(۱).

^۱ المصدر نفسه (۲۱۴/۱).

باسی دووهم: سیاسه‌تی عوسمان له‌گه‌ژ والیه‌کاندا بو دیاریکردنی مافه‌کانیان و نه‌رکه‌کانیان

یه‌که‌م: سیاسه‌تی عوسمان له‌گه‌ژ والیه‌کاندا

ئیمامی عوسمان له سهره‌تای سالی (٢٤)ی کۆچیدا ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌تی گرتە ده‌ست، نه‌وکاته والیه‌کانی عومەر له شاره ئیسلامیه‌کاندا بلاوه‌یان کردبوو، عوسمانیش سالیکی ته‌واو بێده‌نگ بوو له‌والیه‌تییان، پاشان ده‌ستی دایه لا‌بردن و دامه‌زراندن له شاره‌کاندا به‌گوێره‌ی نه‌و ده‌سه‌لاته‌ی پێیدرابوو، هه‌روه‌ها به‌پیتی نه‌و به‌ره‌وه‌ه‌ندیانه‌ی، که‌ په‌چاوی کردبوو بو‌ موسلمانان، له‌وانه‌یه‌ عوسمان که‌وتبێته‌ شوینی وه‌سیتی ئیمامی عومەر، که‌ وه‌سیتی پێکردبوو له‌ سالی زیاتر بێده‌نگ مه‌که‌ بو‌ هه‌یج کارگیریکم، به‌لام بو‌ نه‌بو‌ موسا چوار سال بێده‌نگ بکه‌^(١)، عوسمان له‌ سیاسه‌تیدا به‌رامبه‌ر والیه‌کان له‌ زۆریه‌ی هه‌لسوکه‌وته‌کاندا گرنگی ده‌دا به‌ پراوێژی هاوه‌لان، هه‌روه‌ها هه‌ندێ ویلایه‌تی ده‌خسته‌ سه‌ر ویلایه‌ته‌کانی تر، چونکه‌ به‌ره‌وه‌ه‌ندی موسلمانانی تیا به‌دی ده‌کرد، له‌به‌ر نه‌وه‌ هه‌ندێ له‌ والیه‌کانی دامه‌زراندووه‌ بو‌ ماوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌ هه‌ندێ ناوچه‌دا، به‌م ته‌رزه‌ به‌حه‌رینی خسته‌ پال به‌سه‌ره‌و هه‌ندێ ویلایه‌تی شامی خسته‌ سه‌ر نه‌وانی تر به‌ بۆنه‌ی مردنی هه‌ندێ له‌ والیه‌کان یان به‌ بۆنه‌ی ده‌ست له‌کارکێشانه‌وه‌ی هه‌ندێ له‌ والیه‌کان، عوسمان هه‌میشه‌ نامۆژگاریی والیه‌کانی ده‌کرد دادپه‌روه‌ر بن و له‌ نیو خه‌لکدا به‌ به‌زه‌یی بن، یه‌که‌مین نوسراویک که‌ نووسی بو‌ والیه‌کان داوی به‌یعه‌ت پێدانی خه‌لافه‌ت، نه‌مه‌بوو (پاش سوپاسی خودای گه‌وره‌، خودای گه‌وره‌ فه‌رمانی کردوو پێشه‌واکان خه‌مخۆرو شوانی خه‌لکی بن و نه‌یانچه‌وسێننه‌وه‌و دیکتاتۆر نه‌بن به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌، نه‌وه‌لی ئه‌م ئومه‌ته‌ په‌وشتیان د‌لسۆزانه‌ بووه‌ نه‌ک مله‌وپرانه‌، زۆر نزیکه‌ پێشه‌واکان ببه‌نه‌ چه‌وسێننه‌ر نه‌به‌نه‌ غه‌مخۆر نه‌گه‌ر سه‌ته‌می وایان کرد شه‌رم و ه‌فاو نه‌مانه‌ت بارده‌کات، ئایا ده‌زانن پوخته‌ترین ژیا‌نتان نه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کاروباری موسلمانان وردبهنه‌وه‌ له‌ هه‌رکۆیدا قه‌رزاری گه‌ل بوون بیان ده‌نه‌وه‌، نه‌گه‌ر هه‌قیان که‌وتوه‌ته‌ سه‌ر لییان وه‌رگریته‌وه‌، پاشان ناو‌رپه‌ده‌نه‌وه‌ له‌ نه‌ه‌لی زیمه‌ نه‌وه‌ی

^١ سیر أعلام النبلاء (٢/٣٩١).

مافی خۆیانه بیانده نه وه و نه وه شی که وتو ته سه ریان لییان وهرگر نه وه، پاشان نه و دوژمنانه ی په شیمان بوونه ته وه و هفا درده پرن بۆیان^(۱).

له و لیدوانه دا ده بینین عوسمان کۆمه لێ رینمایی سیاسی دهستنیشان کردووه بۆ والیه کان و به پتووستی زانیوه له سه ری بۆن، مافه کانی موسلمانان بده نه وه و نه رکی خۆیان بڅهنه سه ریان و مافه کانی نه هلی زیمه بده نه وه و نه رکی خۆیان بڅهنه سه ریان، وه فایان هه بی له گه ل دوژمناندا و بۆ هه قی هه موولایه ک دادپه روه ر بن نابێ خه ون و خه یالیان سامان بچرین بی^(۲)، به هه مان شتیه عوسمان نوسراویکی نووسی بۆ کاربه دهسته کانی و هه ندێ زانیاری تایبه تی بۆ نووسین ده رباره ی نه و کاروباره تازانه ی که په یوه ندی هه یه به ئیداره ی ویلایه ته کانه وه، وێری نوسراوه گشتیه کانی تر، که زانیاری نوێی تیا ده نووسی و ده بوو گشت لایه ک په یوه ست بی^(۳) په یوه ستبوونه گشتیه یانه نه وه بوو خه لکی په یوه ست کرد له هه موو ویلایه ته کانه ده ست بگرن به و قورثانه ی که له مه دینه نوسراوه ته وه^(۴) به دیار چاوی هاوه له به رتزه کانه، به م ده ستوره قورثانی هه نارد بۆ کوفه و به سه ره مه ککه و میسرو شام و به حره یین و یه مهن و جه زیره، هه موویانی خسته سه ر قورثانه که ی مه دینه و فه رمانی کرد هه موو قورثانه نووسراوه کانی تر کۆیکه نه وه و ناگری بده ن، نه مه ش به کۆده نگه ی هاوه لانی مه دینه کرا، هه روه ک ئیمامی عه لی گێراویه تیه وه^(۵)، عوسمان زۆر په رۆش بوو بۆ مونا فسه کردنی نه مه ره کان له نیو خۆیاندا بۆ جه هاد و رزگار کردنی شاره کان، هه ربۆیه نوسراویکی نووسی بۆ عه بدوللای کورێ عامر که والی به سه ریه یو، بۆ سه عیده کورێ عاص له کوفه پتێ وتبوون (هه رکامتان پێشتر بچنه خۆراسان نه وتانه ده که مه نه میری خۆراسان نه مه ش بوو به پالنه ری بۆ عه بدوللای، که خۆراسان فه تح بکات و سه عیده کورێ عاسیش فه قی ته به رستانی کرد^(۶). عوسمان هه ندێ جار کۆمه لێ مه رجی داده نا بۆ نه وه ی له

^۱ تاریخ الطبری (۲۴۴/۵).

^۲ الولايات علی البلدان (۲۱۵/۱).

^۳ تاریخ المدینه، أبوزید البصري (۹۹۷/۳).

^۴ المصدر نفسه (۹۹۵/۳ - ۹۹۶).

^۵ تاریخ یعقوبی (۱۶۶/۲).

هه‌ئسوکه‌وتیدا به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان له به‌رچاو بگرت، بۆ نمونه مه‌عاویه‌ی ئه‌بی سوفیان نوسراویکی بۆ نارد بۆ ئه‌وه‌ی رینگه‌ی بدات شه‌ری ده‌ریای بکات، عوسمانیش نووسی بۆ: ئه‌گه‌ر خۆت و خێزان و ماله‌که‌ت ده‌به‌یته‌ ناو ده‌ریا ئه‌وا سه‌ربازه‌کانیش به‌ ناوی، هه‌تا خاوه‌خێزانت له‌ پێشا نه‌به‌یت نابێ که‌س بجه‌یته‌ ناو ده‌ریا ئه‌ویش چوه‌ ده‌ریاو خێزانه‌که‌ی له‌ گه‌ڵ خۆی برد^(١).

دووهم: ئه‌و شیوازانێ که‌ عوسمان به‌کاریده‌هینا بۆ چاودێریکردنی کاربه‌ده‌سته‌کانی و سۆراغی ده‌نگوباسیان پێده‌کرد

عوسمان کۆمه‌ڵێ شیوازی گرتبووه‌ به‌ر بۆ چاودێریکردنی والیه‌کانی، هه‌روه‌ها بۆ زانینی حال و نه‌حه‌والیان، یه‌کێ له‌و شیوازان

١- ناماده‌بوونی له‌ وه‌رزێ حه‌جکردندا

ئیمامی عوسمان په‌رۆش بوو بۆ حه‌ج کردن و گه‌شتن به‌ حاجیان بۆ ئه‌وه‌ی گوێ بیستی سه‌کالایان بیت و پرسباری دادوه‌ری والیه‌کانیان لێ بکات، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش داوای ده‌کرد له‌کاربه‌ده‌سته‌کانی له‌ وه‌رزێ حه‌جدا له‌ باره‌ی بارودۆخی خۆیانوه‌ نامه‌ی بۆ بنێرن، هه‌روه‌ها نووسی بۆ شاره‌کانیش له‌ هه‌موو وه‌رزیکێ حه‌جدا له‌ باره‌ی کاربه‌ده‌ستانوه‌ نامه‌ی بنێرن و شکاتیان له‌ کێ هه‌یه‌ تیا بنووسن^(٢)، ئه‌م کاره‌ به‌رده‌وامبوو، سه‌ره‌تا له‌ سه‌رده‌می عومه‌ره‌وه‌ ده‌ستی پێ کرد له‌ سه‌رده‌می عوسماندا درێژه‌ی پێدرا، وه‌کو دیداریکی سالانه‌ له‌ نێوان خه‌لیفه‌و والی و جه‌ماوه‌ردا ده‌به‌سترا^(٣).

٢- پرسباری له‌ رێبواران ده‌کرد، که‌ له‌شارو ویلایه‌ته‌کانوه‌ ده‌هاتن ئه‌م رینگه‌یان پرسباره‌ به‌ ئاسانه‌ترین شیوه‌ داده‌نرێت، که‌ ئه‌رکی نه‌ده‌خسته‌ سه‌ر شانی خه‌لیفه‌کان زۆر، زۆربه‌ی حاره‌ به‌ پێشه‌کی و بێ ئاگاداری ده‌هاتن زانراوه‌، که‌ خوله‌فای راشیدین هه‌ر چواریان کاریان به‌م شیوه‌یه‌ کردوه‌، بونی خه‌لیفه‌ له‌ مه‌دنییه‌ی منه‌وه‌ره‌ خۆی له‌ خۆیدا

^١ الولايات البلدان (٢١٦/١)، الخراج وصناعة الكتاب ص (٣٠٦).

^٢ الولايات البلدان (٢١٦/١)، نقلا عن تاریخ الطبری.

^٣ أعصر نفسه (٢١٦/١).

ببوه ھۆکارئیکى يارمەتیدەر بۆ ھەرسى خەلیفەكە، چونكە نویتەرى شویتانی بە ئاسانى دەبینى، کاتى دەھاتن بۆ زیارەت، بە تاییەتى لە ھەرزى ھەجدا^(۱).

۳- پەيامنێرى ھەبوو لەناو ئەھلى شارەكان، نوسراویان بۆ دەنوسى ھەوالیان دەدايە، عوسمانیش دەچوو بە پیر ئەو نوسراوانە كە بۆی دەھات لە لایەن ھاوولاتیانی خەلكى شارەكانەو، لە سكالاکانیانی دەكۆلییەو، بە ھەمان شێوہ عوسمان پیتشوازی كرد لەو نوسراوہى ئەھلى كوفہ بۆیان نارد، ھەروەھا ئەو نوسراوہش كە ئەھلى میسر بۆیان نارد، ھەروەھا نوسراوہكەى ئەھلى شام، عوسمان لەنوسراوہكان وردبویوہو چارەسەرى دەکردن^(۲).

۴- ناردنى لیژنەى پشكنین (مفتش) بۆ ویلايەتەكان عوسمان ژمارەيك پشكیتەرى رەوانە كرد بۆ ھەندى ویلايەتەكان بۆ زانینى حال و بالیان و شارەزابوون لەو پرۆياگەندانەى كە دەكرا بۆ والییەكان بەرامبەر لە گەلەكانیان، ئەم لیژنە بە راپۆرتى تێرو تەسلەوہ لە بارەى وەزعی ھاوولاتیانەوہ دەگەرانەوہ^(۳)، بۆ ئەم مەبەستە عەماری كۆپى یاسرى نارد بۆ میسرو موحمەدى كۆپى مەسلەمەى نارد بۆ كوفہ، ئوسامەى كۆپى زەیدى نارد بۆ بەسرە، عەبدوللای كۆپى عومەرى نارد بۆ شام، وێرای ئەمانەش كۆمەلێ پیاوی تری نارد بۆ شویتەكانى دیکە^(۴).

۵- سەفەرکردن بۆ ویلايەتەكان و پرسىارکردن لە بارودۆخیان، راستەوخۆ عوسمان لە كاتى ھەجدا سەردانى مەككەى دەكرد و پرسىارى گوزەرانی لیدەکردن، وتووێژى دەكرد لەگەل والییەكانداو لەگەل حاجى شارەكاندا، و پرسىارى حال و ژيانى لى دەكردن.

۶- داواى نویتەرى دەكرد لە ویلايەتەكانەوہ بێن بۆ ئەوہى پرسىار بكات لە والى و ئەمیرەكانیان.

^۱ الولاية على البلدان (۲/۲۱۷).

^۲ المصدر نفسه (۱/۲۱۷).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

خەلیفە راشیدینەکان زۆرجار داویان دەکرد لە والییەکان، کە کەسانێک لە خەڵکی
شارەکان بنیڕن بۆیان، بۆ ئەوەی پرسیاریان لێ بکەن، عومەر و عوسمان و علی چەندین
جار ئەمەیان کردووە، بەلام ئەبوبەکر سەرقاتی کاروباری جیهادبوو نەیدەپەرژایە سەر
ئەم کارە، هەروەها ئەمەنی خەلافەتەکی کەمبوو، بۆیە کەم لەم کارانەی کردووە^(۱).
۷- بانگهێشتکردنی والییەکان و پرسیارکردن لە ئەحوالی شارەکان.

ئەم شێوازی مەشهور بوو لە سەرەدەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە داو پەڕیوەندی
بەردەوام هەبوو لە نێوان عوسمان و والییەکاندا بۆ باسی کاروبارە هەمەچەشنەکانی
وڵات، گرنگترین ئەم پەڕیوەندیانەش ئەو کۆبوونەوانەبوون، کە عوسمان دەیبەست لە گەڵ
والییەکاندا لە مەدینە و بانگهێشتی والی بەسەر و کوفە و شام و میسرو غەیری
ئەمانەشی کرد، هەروەها بانگهێشتی هاوڵە مەزنەکانی کردو کۆبوونەوێکی لە گەڵدا
بەستو و سەرۆبەندی ئازاوەی تاووتوێ کرد لە گەڵیان، کە تازە سەری هەڵدابوو، پای
والییەکانی وەرگرت لە بارە ئازاوە و چوونیهتی چارەسەرکردنی بەو هەر والییەکان بۆ
چونێکی دەرپری بۆ چارەسەرکردنی ئەم دیاردەیه^(۲).

۸- نامەگۆڕینەو لە گەڵ والییەکان.

داوی راپۆرتی لێدەکردن لە بارە گۆزەوانی گەلو ئەحوالی شارەکانیانەو ئەم
شێوێهە لە سەرەدەمانی هەر چوار خەلیفە راشیدینە کە دا مەشهور بوو، زۆر بە گەرمی
ئەم شێوێهە لە سەرەدەمانی ئەبوبەکر و عەلیدا پیادە دەکرا^(۳)، ئەم رێگەیه گرنگترین شێواز
بوو کە عوسمان لە سەری دەڕۆشت بۆ چاودێری و بەدواداچوونی والییەکانی، عوسمان
جەسوربوو لە سەر ئەوەی والییەکان هەستن بە ئەرکەکانیان لە سەرپێچییەکان ناگاداری
بکەنەو، بۆ ئەوەی بەپیتی زانیاری خۆی رێنماییان بکات هەڵەکانیان بۆ راست کاتەو،
ئەگەر سەملا لە سەر والییەکان کە سەرپێچییەکیان کردووە فەرمانی سزادانی داو بەبێ
ئەوەی بڕوانیشتە چالاکییەکانی و گومانە باشەکان، بۆ نمونە هەددی ئارەقخواردنەو دا

^۱ الولاية على البلدان (۱۲۲/۲).

^۲ المصدر نفسه (۱۲۳/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۲۲/۲).

له وه لیدی کورې عهقه به دواى به ديهاتنى مهرجه کان به بې ټه وهى پروانيته ټه وهى ټايا شاهيده کان راستگۆن يان به پېچه وانه وه^(۱) دواى حه دد لېدان له واليه ته کوفه ش لايرد^(۲)، قوناغ قوناغ نوسراوى دهنوسى بۆ نه هلى شاره کان و والى تازهى بۆ داده مهرانندن بۆ ټه وهى په يامه کانى خهليفه جېبه جې دبکات، ههروه ها زۆر جارې نوسراوى ده نارد بۆ عامه دى خه لک له شاره کان و نامۆزگارى ده کردن بۆ ټه وهى له گه ل واليه کان کاروبارى گه ل ټاسان بکه ن، يه کى له و نوسراوانه که ناردى بۆ شاره کان و هه ريمه کان ټييدا و ټبووى (پاش سوپاسى خودا، من کاربه ده ستم هه لېژاردووه که له هه موو مه راسيم ټکدا سه ردانم بکات، ټاگادارى بارودوخه که ييم، له و رۆژه وهى ده سه لآتم گرټو ته ده ست فه رمانم به چاکه کردووه رينگريم له خراپه کردووه، که مته رخم يم به رامبه ر هيج شتيک و هيج که سى نه کردووه ټيللا مافى خۆيم پېداوه، نه بۆ خۆم نه بۆ خيژانه که م هيج ماف ټيکم بريار نه داوه پيش گه له که م، نه گه ر که سى به بي ټاگايى من لى دراييت يان جنيوى پى درابى و له من په نهان بيټ، با دادى خۆى بکات هه رکه سى سکالا يه کى هه يه له مه راسيم ټکدا با بيټ بۆ لام مافى خۆى وه رگريټ، يان له خۆم يان له کاربه ده سه که م يان بمان به خشيت خوداى گه وره پاداشتى به خشنده کان ده داته وه.

کاتى نووسراوه که دى له شاره کاندا خو ټن درايه وه خه لک ده ستيان کرد به گريان و دوعاى خيريان کرد بۆ ټيمامى عوسمان^(۳).

سپيه م؛ مافو حه قى واليه کان

له سه رده مى خهليفه راشيدينه کاندا برياردرابوو، که واليه کان مافى جوړاو جوړيان هه يه وهنديکيان په يوه ندى به گه ل و جه ماوهره وه هه يه وهنديکيشيان په يوه ندى به خهليفه وه هه يه، وړاى مافه کانى تر که په يوه ندى به به ټولماله وه هه بوو، هه موو ټه مافه ماددى و مه عنه ويانه به پله ي يه که م ټامانجى هاوکارى کردنى واليه کانه بۆ

^۱ المصدر نفسه (۱۲۶/۲).

^۲ المصدر نفسه (۲۱۷/۲).

^۳ تاريخ الطري (۳۴۹/۵).

به‌جینگه‌یاندنی واجباتی خو‌یان و خزمه‌ت‌کردن به‌رژه‌وه‌ندیی گشتیی، گرن‌گترین مافه‌کانیش نه‌مانه‌ن:

۱- له‌ گونا‌هو سه‌ری‌پ‌چیدا گو‌پ‌رایه‌لیان نه‌ک‌ن.

خودای گه‌وره ده‌فرموی: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا) (النساء: ۵۹).

قورتبی ده‌لیت: (له‌ نایه‌ته‌کانی پ‌ش‌وودا به‌ والیه‌کان ده‌ستی پ‌ی‌ کردو فرمانی پ‌یکردن نه‌مانه‌ت‌پ‌اریزین و له‌ نیوان خه‌ل‌ک‌دا داد‌گه‌رین، له‌م نایه‌ته‌دا فرمانی کردوو به‌ په‌عیه‌ت گو‌پ‌رایه‌لی خودای گه‌وره بن و به‌ر له‌ هه‌موو که‌سی فرمانه‌کانی به‌رجه‌سته بکه‌ن و دوور که‌وتنه‌وه له‌ نه‌هییه‌کانی، پاشان گو‌پ‌رایه‌لی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، له‌و کارانه‌ی فرمانی پ‌یکردوو یان قه‌ده‌غهی کردوو، پاشان گو‌پ‌رایه‌لی نه‌میره‌کان بکه‌ن، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر پای کۆماری هاوه‌لان و نه‌بی هوره‌یره و نیبن و عه‌باس و جگه‌ له‌مانه‌ش^(۱)، له‌ سه‌رده‌می راشیدیندا کۆمه‌ل‌گهی نیسلا‌می به‌ گشتیی، شه‌ریعه‌تی له‌ سه‌رووی هه‌موانه‌وه داناه‌ حاکم و مه‌حکوم سه‌ری بۆ که‌ج کردوو، له‌به‌ر نه‌وه گو‌پ‌رایه‌لی حاکم و نه‌میره‌کان به‌ستراوه به‌ گو‌پ‌رایه‌لی خودای گه‌وره و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه ﷺ، هه‌روه‌ک پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی (نابی‌ گو‌پ‌رایه‌لی له‌ تاواندا بک‌ریت، گو‌پ‌رایه‌لی به‌س له‌ چاکه‌دا ده‌ک‌ریت)^(۲).

۲- به‌خشینی نامۆ‌گاری بۆ والیه‌کان.

له‌ روان‌گهی فرمان به‌ چاکه‌و ر‌یگری له‌ خراپه‌وه، یه‌کی‌که‌ له‌و بنه‌پ‌ه‌تانه‌ی، که‌ سه‌رجه‌م نومه‌ت ناشایه‌تی و ده‌یخو‌ین‌ته‌وه و چه‌ندین نه‌مری له‌سه‌ر هاتوو له‌ دووتویی قورنان و فرمووده‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ردا ﷺ و به‌ شیوه‌یه‌کی گشتیی ناما‌ژه‌یان پ‌یکردوو، نه‌ویه فرمان به‌ چاکه‌و ر‌یگری له‌ خراپه‌، بکه‌ن به‌ تاییه‌تی والیه‌کان فرمووده‌کانی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانی کردوو که‌ نامۆ‌گاریان بکه‌ن، واته‌ نامۆ‌گاری والیه‌کان

^۱ تفسیر القرطبي (۲۵۹/۵).

^۲ البخاري كتاب الاحکام رقم (۷۱۴۵).

خەلیفە راشیدینییه کان هەر چواریان نهریتیان وابوو نوسراویان دەنوسی بۆ والییەکانیان
و بە بەردەوامی

نامۆزگارییان دەکردن ئەو دەقانهی لەمبارەیهوه هاتوون زۆرن بە ناره‌حه‌تی هه‌ژمار
دەکرێن و جهم ده‌کرێن^(١).

٣- پێویسته له‌سه‌ر گه‌ل هه‌وائی راست و دروست بگه‌یه‌نن به‌ والی، هه‌واله‌کان راست
بن، نیت له‌ باره‌ی بارودۆخی گشتیی خه‌لكه‌وه‌ بیٔ، یان له‌ باره‌ی هه‌وائی دوژمنه‌وه‌ بیٔ
یان له‌ باره‌ی بریکاره‌کانی والیی و فەرمانبهره‌کانیی‌وه‌ بیٔ، به‌ پیتی توانا په‌له‌ی تیا
بکریٔ به‌ تاییه‌ت ئەو ره‌وشانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ جه‌نگ و هه‌وائی دوژمنه‌وه‌ هه‌یه‌،
ئه‌وانه‌ش که‌ په‌یوه‌ندی به‌ کاربه‌ده‌ست و غه‌یری ئه‌مانه‌شه‌وه‌ هه‌یه‌، ئه‌مه‌ش له‌ سۆنگه‌ی
هاوکاری کردن له‌ به‌رپرسیاریه‌تی والیدا ده‌کریت بۆ ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندی گشتیی
ئومه‌ت^(٢).

٤- پشتیوانی کردنی والی له‌ هه‌لۆیسته‌کانیدا.

کاتی ئاژاوه‌ به‌رپابوو سه‌رانی ئاژاوه‌گیر داویان کرد له‌ عوسمان هه‌ندی له‌ والییەکان
لابیات و به‌رکه‌ناریان بکات، ئیمامی عوسمان ئه‌مه‌ی په‌فز کرد، ئه‌م به‌ قسه‌نه‌کردنه‌ بۆ
خزمه‌تی نامانجی گشتیی ولاتی ئیسلامی بوو، بۆ رێگرتن له‌شه‌لقاندنی بارودۆخ بوو،
مانای ئه‌وه‌ نه‌بوو ئاو له‌ سکاڵای جه‌ماوه‌ر ناداته‌وه‌و به‌ بێ لێکۆڵینه‌وه‌ پتشیگری له‌
والییەکان ده‌کات، به‌لکو ئه‌م به‌قسه‌نه‌کردنه‌ی خوله‌فا دواي لێکدانه‌وه‌و لێکۆڵینه‌وه‌ی
ئه‌و سکاڵایانه‌ بووه‌و دواي لێپێچینه‌وه‌ی ورد بووه‌، لیژنه‌ی تاییه‌تییان له‌ هاوه‌لان
ناردوه‌و بۆ لێکۆڵینه‌وه‌ی ئه‌و کێشانه‌، له‌ هه‌مان کاتدا پشتیوانی کردن له‌ والی واجبیك
بووه‌ له‌ لایه‌ن خه‌لیفه‌وه‌، هه‌روه‌ها واجبیش بووه‌ له‌ لایه‌ن گه‌له‌وه‌، پێویست بووه‌ له‌سه‌ر
خه‌لك رێزیان لی‌ بگرتن و بیان نرخین^(٣)، عوسمان هه‌ندی والی لابردوه‌و دواي ئه‌وه‌ی بۆی
ده‌رکه‌وتوه‌، که‌ به‌رژه‌وه‌ندیی جه‌ماوه‌ری تێدايه‌.

^١ الولاية على البلدان (٥٦/٢).

^٢ المصدر نفسه (٥٧/٢).

^٣ المصدر نفسه (٨٥/٢).

۵- دواى لابرډنى والييه كان ده بى هەر رېزيان لى بگيريت

عوسمان رېزى گرتووه له تېبو موساى نه شعهرى و عه مرى كورې عاص، دواى لابرډنيشيان، بهلكو تېبىنى ده كه مين عوسمان راويژى به عه مرى كورې عاص كردووه له مه سله گه وړه كانى ولاتدا دواى لابرډنى، نه مه رېزىكى گه وړه بوو له عوسمانوه بو نه و والييه نهى كه له ويلايه تدارى لايږدبوو.

۶- موچه و درماله والييه كان

يه كى له مافى والييه كان نه و موچه يه بوو كه پټى ده ژيان، بهرنامه ي نازوخه و موچه ي كاربه ده سته كان بوو، كه خليفه راشيدينه كان ريككه وتببون له سهرى و لاسايى پيغه مبهريان عليه السلام ده ركدووه و چاويان له و ده كرد، ته نانه ت ريوايه ته كان باسى موچه ي هندنئ له كاربه ده سته كانى كردووه، چه مكى نه م ريوايه تانه نه مديه هه موو كاربه ده ستان موچه و درماله يان هه بووه، به دريژايى سهرده مى راشيدينه كان، زوربه ي نه و ريوايه تانه ي له م باره يه وه هاتوون به پله ي يه كه م رشديان خستووه ته سهر سهرده مى نيمامى عومهر، ته نانه ت باسى نازوخه ي هندنئ له والييه كانى نه و سهرده مه ده كه ن، عوسمان و عه ليش له سهر ناكارى دوو خليفه كه ي پيشى خويان ده وړوښتن بو پياده كړدنئ نازوخه ي كارگيږو والييه كان، به لام له سهرده مى نيمامى عوسماندا به خشيش پيدان و درماله زور فراوان و بهرین بوو بو خه لك به گشتيى و بو والييه كان به تاييه تى، به پټى نه و داهاته زياته دى ده هاته نيو به يتومال له نه نجامى فتوحاتى والييه كانى عوسمان له خوره لات و نه رمينييه و نه فريقاو شوينه كانى تر، بهلكو عوسمان موكافه نهى براوه ي ده به خشى به بريكاره تاييه ت و ليها تووه كانى، بو غوونه پينج له پينج يه كى ده سته كه وتى فه تى باكوورى نه فريقاى دا به عه بدوللاى كورې سعه دى نه بى سهرح له پاداشتى نه و فه تمه دا، به م چه شنه پټى و تېبو: (نه گهر خوداى گه وړه سبه ينى نه فريقاى له سهر ده سته تۆ فه ترح كړد له و ده سته كه وتى به ده سته ي ده هينى پينج له پينجى بو تۆ، وه كو خه لاتى^(۱)، به هه رحال ده بى پيدانى ناروخه و موچه ي كاربه ده سته كان، به جوړيك بيت پټويستيان تير بكات، بيباك بن له خه لكى، نه م

^۱ تاريخ الطبري (۲۵۲/۵).

بەرنامە (بەرنامەى موچهو خۆراکدان به والییه کان) پیغه مبهەر ﷺ رهنگی رشتوه، خەلیفه راشیدینه کان له سەری پۆشتوون، هەتا سەرکاره کان بیتاک و بوون له مال و دارایی خەلک و یه کلابوونهوه بۆ کارکردن و بهرژه و نهندی دهولت^(۱).

چوارهم: نهزکی والییه کان

۱- پیاده کردنی ناین دیارترین نهزکیان بووه

أ - بلاوکردنهوهی ناینی نیسلام له نیتو خەلکدا، هەرچەند ئەو سەردهمه تاییهت کرابوو بۆ فتوحاتی گهواره گهواره، پتیوست بوو والییه فەرمانداره کان به جوانی، که ناین له ولاته رزگارکراوه کاندایا بۆیکه نهوهو پشت نهستوورین بهو هاوه لانهی له گه لایندایه، والییه کان بهم موهمیه هه لدهستان و تپرای کهسانیک که هاریکاری دهکردن له سهرهتای فهدا، له سهردهمی نهبویه کردا، پاشان نهمه له سهردهمی عومهدا شاره کان پشتیان ده بهست به مامۆستاو شهرعزانه کان، که بۆیان پهوانه دهکرا، دواى په ره سەندن و بنیاتنانی شاره نوێیه کان له ماوهی دوا کوتایی خەلافەتی عومەردا جهخت کرایهوه له رهوانه کردنی مامۆستای ناینیه کان، وه له ماوهی خەلافەتی عوسمان و عەلیشدا له بهر زۆری ژمارهی دانیشتوان له شاره گهواره کاندایا زۆری تهله بهی عیلم و سەرقالی والییه کان به په وشه جیاوازه کانهوهو فراوانی ویلایه تهکانیان که هه موویان شوینکه وتهی یهک ویلایهت بوون ژماره یهک له شاره کان و پتیوستیان به شهرعزان و مامۆستا هه بوو^(۲).

ب - نیکامهی نوێژکردن

خەلیفه کان خودی خۆیان به درێژایی سەردهمی هەر چوار خەلیفه که هه لدهستان بۆ به جێکردنی نوێژی ههینی و جهماعهت و جهژنه کان لهو شارانهی که تیدا هوکمرانیان دهکردو و تاربان بۆ خەلک دهدا له ههینی و جهژنه کان و بۆنه کاندایا، به هه مان شێوه جیگره کانیشیان له شاره کاندایا بهم موهمیه هه لدهستان، به رديژایی سەردهمی خەلیفه کانی راشیدین له ناو خەلکدا خۆیان و تاربان ده داو نيامه تيان له نوێژدا ده کرد^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۶۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۶۶/۲).

^۳ الولاية على البلدان (۳۷/۲).

ج - پاراستنی بنه‌ماکانی ثاین

خه‌لیفه‌کانی راشیدین دواى وه‌فاتی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌ستیان کردوه به گه‌وره‌یی نه‌و نه‌رکه‌ی خراوته نه‌ستویان بۆ پاراستنی دین له‌ سهر بنه‌ما دروسته‌کانی نه‌و بنه‌مایانه‌ی که دابه‌زیوه بۆ پیغه‌مبهر ﷺ تیکۆشان و لیبراون بۆ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ، بنه‌برکردنی بیدعو کارکردن بۆ به‌رزراگرتنی نایینی خوداو ریژی پیغه‌مبهره‌که‌ی ﷺ و به‌ره‌رچی نه‌و ده‌ستکیسانه‌ بده‌نه‌وه که ده‌یانه‌وی پۆخله‌وات بجه‌نه‌ ناو نه‌م دینه، ئیمامی عوسمان کاری کرد بۆ نووسینه‌وه‌ی قورنانی پیروزو نوسخه‌ی لی گه‌یاند به‌ شاره‌کان و فهرمانی کرد به‌ والیه‌کانی نه‌و قورنانه‌ نووسراوانه‌ی تر که لای خه‌لکه‌ بیسوتینن له‌ پیناو پاراستنی گرنگترین بنه‌ماکانی دیندا که قورنانی پیروژه^(۱).

والیه‌کانی عوسمان کۆششیک‌ی زۆریان به‌خشی بۆ به‌ره‌نگاری نه‌و سه‌به‌نیانه‌ی که راوب‌چوونی نامۆیان هینابوه‌ ناو ئیسلام، ته‌نگیان پی هه‌لچینین و تاربان نان^(۲)، به‌ شیوه‌یه‌گی گشتیی پاراستو پارێزگاریی نه‌م دینه‌و ریژگرتنی، گرنگترین نه‌رکی سه‌رشانی والیه‌کان بوو^(۳).

د - نه‌خشه‌گرتن و ته‌لاری مزگه‌وت

کاتی پیغه‌مبهر ﷺ گه‌شته (قوبا)، هه‌ستا به‌ دروستکردنی یه‌که‌مین مزگه‌وتی ئیسلام تییدا، له‌ دواى دروستکردنی مزگه‌وتی شاری مه‌دینه، ده‌ستی کرد به‌ دروستکردنی بینای مزگه‌وتی قوبا، خه‌لیفه‌ راشیدینه‌کانیش به‌ هه‌مان شیوه‌ به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر دروستکردنی مزگه‌وت له‌ شارو پیته‌خته‌کان و شوینه‌ رزگارکراوه‌کان گه‌رچی والیه‌کان هه‌لنه‌ستاون به‌ بنیاتنانی هه‌ر هه‌موو مزگه‌وته‌کان، به‌لام پۆلیکی مه‌زنیان هه‌بووه له‌ بنیاتنانی مزگه‌وته‌ سه‌ره‌کییه‌کاندا له‌ زۆریه‌ی مزگه‌وتی نه‌و ناوچه‌ی سه‌ر به‌ ویلایه‌ته‌کانیان به‌تایبه‌ت له‌ دروستکردنی مزگه‌وته‌ گه‌وره‌کان.

^۱ تاریخ المدینة (۳/ ۹۹۶ - ۹۹۹).

^۲ عبدالله بن سبا وأثر فی أحداث النفس، سلمان العودة، ص (۲۱۴).

^۳ الولاية علی البلدان (۲/ ۶۹).

ه - ئاسانکاری بۆ پەروەشی حەج

والی ھەرمەکان و شارەکان لە سەرەتای ئیسلامدا بەرپرسبوون لە ئاسانکاری رەوشتی حەج لە ویلايەتەکانی خۆیاندا و سەلامەتییان داوین دەکرد بۆ حاجییەکان، والییەکان ھاریکاری ئەمیرەکانیان دەکرد بۆ قافلەى حەج و ماوەى سەفەرى حەجى بۆ دیاری دەکردن و هیچ حاجییە لە شارى خۆى دەرنەدەچوو بە مۆلەتى والى نەبێت، ھەندى لە ئەمیرەکان بە رێکخستنى تەدارەك وازیان نەدەھێنا بەلکو ھەیانبوو کاری بۆ رێکخستنى داينکردنى ئاودەکرد لەو رێگایانەى کە حاجییەکان پێیدا دەپوشتن، ئەو ھەبەدوللای کورێ کورەیزە ئاوى داوین کردبوو لە رێگەى حاجییەکانى بەسەرەدا، کاتى کارگێرى ئىمامى عوسمان بوو لەسەر ئەو رێگایەى کە لە بەسەرە دەچێتە مەككە^(۱). شەرعزانەکان لە دواى ئەم کارە جەختیان کردووەتەو، کە ئاسانکاری بۆ حاجیان، کاریکە لە ئەركەکانى والییەکان بۆ بەرامبەر شارەکانى خۆى، ماوەردى دەلێ: (ئاسانکاری بۆ حاجیان و مەراسیمى حەج، یەکیکە لە ئەركەکانى ویلايەتگەرى، چونکە لە جوملەى ئەو یارمەتییانەى کە دەخرێتە ئەستۆى ئەمیر)^(۲).

و - جێبەجێکردنى سزا شەرعییەکان

جێبەجێکردنى سزا لەسەر سەرپێچیکەرانى فەرمانى خودا و سوننەتى پێغەمبەرەکەى ﷺ و اجیبى دینی بوو و خراوەتە ئەستۆى والییەکان، بەلکو یەکیک بوو لە کارە سپێردراوەکانى سەرشانیان، نێر ئەو سزایە لەسەر سەرپێچییەك بێت کە دەبێتە کۆسپى مۆسلمانان بە گشتى یاخود ئەو سەرپێچییانەبێت کە دەبێتە زیان بۆ گرۆیەكى دیاریکراو^(۳)، ئىمامى عوسمان و والییەکانى ھەستاون بە جێبەجێکردنى سزا شەرعییەکان لە سەردەمى خۆیاندا.

۲- سەروتنى خەلک لە شارەکانى خۆیاندا

پارێزگاریکردنى ئاسایشى خەلک لە ویلايەتەکاندا، یەکیکە لە ئەركە ھەرە گەورەکانى ئەستۆى والى، لە پێناو دەستەبەرکردنى ئەم کارەدا دەبى والى ھەستى بە

^۱ الولاية على البلدان (۱۹۲/۲).

^۲ الاحکام السلطانية، أبو الحسن الماوردي ص (۳۳).

^۳ السياسة الشرعية لأبن تیمیة، ص (۶۶).

ژماره يهك كاروبارى تر ، بۆمونه گرنگترينيان چيىبه جيّ كړدنې سزايه له سهر تاوانباران و له پږى دهرچووه كان^(۱)، سزا بۆ نه و تاوانانه ي كه ژيانى خه لك و مال و سامانيان ده خاته مه ترسييه وه، بهم چه شنه رووداوه نه منييه كان كه مده بيّت و كوشتن و دزى و ريگرى و ناژاوه ناميّنې، به لكو ناسايش وا بهر قهرار ده بى خه لك بهرامبه ر خه لكاني تر قسه ي نابه جيّ و بوهتان و بۆ هاويشتن ناميّنې، چيىبه جيّ كړدنې سزا، ريگرى ده كات، له دهمدر يژيى نه دده بى بۆ سهر خه لك، ههروه ها ناموس و شه رهيان ده پاريزريت، ته منيى كړدنې ژيانى خه لك و پاراستنى هه نديكيان له هه نديكي تريان نه ركى سهرشاني والييه كان بوو، به لكو كارگيپر ه كان به فهرمانى خه ليفه كان كاريان بۆ زامن كړدنې ناسايشى جان ههرو كه وه مارو دويشكى ويلا ته كه ي ژير ده ستيان كړدوه، به لازرى ده لّيت: كارگيپر نسيبين نوسراويكي نووسى بۆ مه عاويه، نه وكاته مه عاويه والى شام و جه زيره بوو، سكالاي نووسى بوو، كه كۆمه لى له موسلمانان دويشك ژيانى پى تال كړدوون، نه ويش نووسى بوى، فهرمانى پي كړدبوو سكالايان برده لاي، كه كۆمه لى له موسلمانان به ده ست دويشكه وه گير وده بوون، نه ويش داواى لى كړدن چاكين بهرامبه رى دوويشكه كانى شاره كه و خۆمان بپاريزين و هه موو شه ويك نه زكار بخوښت نه وانيش به قسه يان كړد، به لام دوويشكه كان زيان به خشبوون بۆيه فهرمانى كړد بيانكوژن^(۲).

۳- تيځكوشان له بهر خاترى خودا

تاييه تمه ندى هه رديارى سهرده مى خه ليفه راشيدينه كان نه وه بوو والييه كان فهرماندارى جيهاد بوون له شارو ناوچه كاندا، هه ر بهم شيويه به والييه كان له سهرده مى عوسماندا رولتيكى گه وره يان هه بوو له فتوحاته كاندا يه كى له وانه عه بدوللاى كورى عامرى كوريزو موغه يره ي كورى شو عبه و نه بو موساى نه شعهرى بوو نه مانه فه تحيان گه يانده خو ره لّات، عه بدوللاى كورى سه عدى نه بى سهر حيش فه تحى گه يانده باكورى نه فريقا، مه عاويه ي كورى نه بى سوفيانيش فه تحى گه يانده چوارقورنه ي نه رمينييه و ولّاتى رۆم، گشتمان باش ده زانين نه مير ه كان له سهرده مى خه ليفه راشيدينييه كاندا

^۱ الولاية على البلدان (۷۱/۲).

^۲ فتوحات البلدان، البلازري، ص (۱۸۳).

ویرای به پړوه بردنی ویلايه ته کانیان مواهیده بوون بۆ قوله کانی دوژمن و خوځیان نه خله فاندوه له کاره پي سپړدراوه کانیان دوانه که وتوون، بي سؤ جيهاد کردن هاو پيچي کومه لي کارى ده ستنيشان کراوه، که خزمهت به کاروبارى گشتي ده کات، سرچاوه ميژووييه کان ناماژهيان بۆ گرنگ ترين نهو کارانه کردوه، که له لايه نه ميره کانه وه ريکراوه نه غلامدراوه وه کو:

أ - ناردنی خۆبه ختکه ران بۆ جيهاد له لايه نه ميره کانه وه.

والی يه مهن و به حره ين و مه ککه و عومان مواهیده کانیان ره وانه ده کرد له ماوه ی تافی سهرده می نه بویه کرو عومده و عوسماندا^(۱).

ب - بهرگری کردن له ویلايهت دژی دوژمنانان.

والییه کانی شام بهرهلستی رۆمه کانیان ده کرد به دريژایی سهرده می خهليفه راشيدينه کان، ههروه ها هه بهم جوړه والییه کانی عیراق بهرهلستی فارسه کانیان ده کرد هه تا بۆيان هه لکه وت دواهمين پادشای فارسيان کوش له سهرده می عوسمانی کوپری عه فاند.

ج - په رژی نه کردن و قائم کردنی ولات.

ئیمامی عوسمان فرمانی ده کرد به په رژین کردنی که ناره کان و کون بر کردنیان، ههروه ها (مووچه برینه وه بۆ نهو سهربازانه ی لهو شوینانه دا ده میینه وه بۆ نه وه ی پرین له جوامیری و هیمه ته پی اوانه)^(۲).

د - به دوا داچوون، واته که وتنه په یجوو سؤراغ کردنی هه والی دوژمن.

والییه کان هه لده ستان به سؤراغ کردنی هه والی دوژمنان و ئاراسته ی بهر وه ندییه کانیان ده دۆزییه وه و خالی هه ره گرنگیان دیاری ده کرد و په دیان ده گرت و ده یانتوانی ریزی دوژمنان بشیوین و چاو (سیخوړ) بچین له ناویاندا که سهر به خوځیان بیټ.

ه - به هیمه ته نه سپه کان شاره کانیان ده پاراست.

^۱ الولاية على البلدان (۷۲/۲).

^۲ المصدر نفسه (۷۳/۲).

ئەسپ بايەخىكى تاييەتى ھەبوو لە جيهاددا، موسلمانان بايەخيان دەدا بە مۆچاندنو مەشق پيئەکردنى ئەسپ، ۋە لە رۆژگارى پيئەمبەردا ﷺ زۆر گرنگيان پيئەدەدا پاشان ئيمامى عومەر سىياسەتتىكى گشتگىرى دارشت، بۆ زۆرو زەۋەندکردنى ئەسپ بۆ جيهادکردن لە شارە ئىسلامىيەكاندا^(۱)، ھەروەھا ئيمامى عوسمانىش لەسەر ھەمان سىياسەتى عومەر دەچوو لە بايەخدان بە ئەسپ ئەم ئەسپانە ئامادەباش دەكران بۆ بەرگرى كۆتەر لە ولاتى ئىسلامىي.

ۋ- راھىتئانى مێردمنداڵان و ئامادەکردنيان بۆ جيهاد.

سەردەمى خەليفە راشىدینەكان ئەمىرەكان بايەخيان دەدا بە پەرۋەردەى مندالان و راھىتئانيان بۆ ژيانى جيهادى ئايندە.

ز- برەۋدان بە تۆمارگەى سەربازىي واتە (ديوانى سەربازىي).

عوسمان لە سەر پەيپەوى سىياسەتى عومەر دەچوو، لە گرنگيدان بە ديوانى سەربازىي، ئيمامى عوسمان زۆر گرنگى دەدا بە ديوانى شارەكان، چونكە بېرۋپاي وابوو خەلكى شارەكان زۆر پيئوستيان بە زەبەتكردن ھەيە، بە تاييەت ئەو شارانەى كە نزىكن لە دووژمنەۋە، چونكە ئەم شارانە پيئوستيان بە سەرباز ھەيە بە بەردەوامى، واليەكان بەرپرسىارى راستەوخۆ بوون، لە ديوانى سەربازىي شارو ھەرىمەكەياندا ھەرچەندە ھەندى فەرمانبەرى تر سەرپەرشتى ئەم كارەيان دەکرد، بەلام واليەكان راستەوخۆ ئەم كارەيان دەکرد، چونكە ئەمىرى جەنگ بوون، بەرپرسىارىيەتيان بەرامبەر ديوانى شارەكەيان ۋەكو بەرپرسىارىيەتى خەليفە وابوو، بەو پيئەى نوينەرى خەليفە بوون^(۲).

ح - جيبەجىي كردنى پەيماننامەكان.

بۆ پەرەسەندنى فتوحاتى ئىسلامىي، لە سەردەمى خەليفە راشىدینەكاندا لەگەڵ دوژمناندا نامەيان دەگۆرپيەۋە، ھەروەھا لەگەڵ خەلكى ولاتە فەتحكراۋەكاندا، وتۆيژيان دەکرد ئەمىرەكان و تپراي سەركردايەتى كردنى سەربازەكان بەرپرسى يەكەميش بوون لە گۆرپەستەكاندا، بۆ نمونە سولحكردن و جيبەجىي كردنى^(۳).

^۱ الولاية على البلدان (۷۴/۲).

^۲ الولاية على البلدان (۷۵/۲).

^۳ المصدر نفسه (۷۵/۲).

۴- کۆشش کردن بۆ دهسته بهرکردنی نازوخه ی خه لک

خه لیفه راشیدینه کان له سهرده می نه بو به کری صدیقدا رینگه یه کی تازه یان کیشا بۆ په خشکردنه وه ی به خشیش و که لویه له به سهر موسلماناندا، به گویره ی نه و داهاته ی، که دهستی به یتومال ده که وت له سهره تاوه دابه شکردن و پیدان کاتی بۆ دیاری نه کرابوو، به لام له سهرده می نیما می عومهردا گوپانی به سهردا هات، گوپانه کهش که وت ده وای دانانی تۆمارگا کان له شاره جیاوازه کاندا، له م سهرده مه دا دهستیان کرد به دابه شکردنی که لویه کان به شیوازیکی ده وری ریکوپیک مانگانه دابهش ده کرا، عوسمانیش هه مان به رنامه ی پیاده کرد، خه لیفه و والیه کان له سهرده می خزیاندا به دابینه کردنی خۆراک و که لویه له و شه که وه نه وهستان، به لکو شوینی نیشته جی بوون و دابه شکردنی زه و ی بو به کاری ههره گرنگی داموده زگا کانیان، ههروه ها نه میره کان سهرپهرشتی دابه شکردنی خانووه کانیان ده کرد له شارو شوینه رزگارکراوه کاند^(۱).

۵- دامه زرانندی فرمانبهر و کارمهنده کان

دامه زرانندی کارمهنده فرمانبهران له و کارانه یه، که سهر به ویلایه ته، پتویستبوو له سهر شانی والیه کان بۆ شاییه کان پر بکه نه وه، نه وکاته ویلایه ته به زۆری له شاریکی سهره کی پتیکده هات و شارو ههریمه کانی تر ده خرایه پال بۆ نه وه ده خرا نه پال سهری به ویلایه ته کان، چونکه پتویستیان به ریکخستنی ره وشه کانیان هه بوو، والیه کان هاریکاری ده کران له لایه ن کارمهنده فرمانبهرانی نه و ناوچه وه، له سهرده می عوسماندا نه و کارمهنده نه ی سهر به ویلایه ته بوون وایان لیته ات بوو حوکمی ناوچه یه کی گه وریان ده کرد، ورده ورده ویلایه ته کان فراوان بوون له نه نجامی فه تحکردن بۆیه ههریمی گه وریه گه وریه، خرایه سهریان که پیشتر سنورداربوون، وه کو به سهره و کوفه و شام و غه ییری نه مانهش به م چه شنه دابه شکردنی کارمهنده بۆ به پتویه به رایه تییه کان و ریکخستنیان کاریکی گه وریه بوو له کاره گرنگه کانی ویلایه ته که والیه کان پتی هه لده ستان.

۶- په چاوکردنی نه هلی زیمه

خاترگرتنی نه هلی زیمه و ریزگرتنیان و ریزگرتن له په یماننامه کانیان و ههستان به مافه شهرعییه کانیان و داواکردنی نه و نه رکانه ی ده که وت سهریان و سؤراغ کردنی

^۱ الولاية على البلدان (۷۹/۲).

گوزهرانیانو تۆلّه سهندن لهو کهسانه ی زولمیان لی ده کهن به بی ناوگیری، به پیتی فرمانی شهرع نهم کارانه نهرکی سهرشانی والیه کهانه^(۱).

۷- راویژ کردن به خاوهن په نییه کان له ویلیه ته کان

خهلیفه کان له سهر په پرهوی پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ ده چون له راویژ کردن به نه هلی رهئی، همموو جاریک به گهرمو گوری دانیشتیان ده به ست بو هاوه له گهره کان و له کاروباره کاندا راویژیان پیده کردن^(۲)، ههر بهم شیویه فرمانیان ده کرد به والیه کان راویژ بکهن له گه له خاوهن رهئی شاره کانی خویان، والیه کانیش نه مه یان جیه جی ده کردو مه جلیسیان ده گرت بو خه لکانی خاوهن نه زموون و رهئی^(۳).

۸- ناوردانه وه له پیداو یستی ناوه دان کردن وه ویلیه

له خهلیفه راشیدینه کان و والیه کانیه وه زانراوه که بایه خیان داوه به ناتاجی دانیشتهوان له پرووی بیناسازی و کشتو کالییه وه هه ستاون، به هه لکه ندنی بیرو کاریز ته نها له به سه رده نا، به لکو له شوینه کانی ترده که زۆرن^(۴).

۹- په چاو کردنی باری کۆمه لایه تی دانیشتهوانی ویلیه

والیه کان له سۆنگه ی پینماییه کانی نیسلامی گشتگیره وه په چاوی نهم بواره یان کردوه به همموو ورده کارییه کانیه وه، به تایبته والیه کانی نهو سه رده مه به ناراسته کاری خهلیفه راشیدینه کان به هه ندی کاری کۆمه لایه تی هه ستاون، که سه خته به لای نهو که سانه ی که پایه ی وایان هه بنی هه ستن بهو جۆره کارانه، سه رکرده ی تر پیتی هه لئاسی خهلیفه کان زۆر په روژبوون له سهر نه وه ی که خه لکان له شوینی خویاندا دابنن و به نه ندازه ی زه هه ته ی خویان بیانترخینن و ریژی نه هلی شه رف و پیشینه کانی نیسلام بگرن^(۵)، جاریک کارگیره که ی عوسمان له سهر شاری کوفه نوسراویکی نووسی بو عوسمان و سکا لای کرد له دهستی ده شته کی و لادییه کان که بوونه ته زه هه مت بو نه هلی

^۱ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الولاية على البلدان (۸۰/۲).

^۴ المصدر نفسه (۸۱/۲).

^۵ المصدر نفسه (۸۲/۲)، تأريخ الطبري (۲۸۰/۵).

شهره‌فو نه‌هلی پیشینه‌کانی ئیسلام، عوسمانیش بۆی نووسی (پاش سوپاسی خودای گه‌وره، فه‌زلی نه‌هلی پیشین و زووه‌اتووکان، که خودای گه‌وره نهم ولاتانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستیان فه‌تح کرد، بده به‌سه‌ر نه‌وانیت‌دا، چونکه نه‌مانه پیش‌ه‌ون و نه‌وانیت‌ر شوینکه‌وته‌ی نه‌مان، هه‌روه‌ها نه‌وان له‌گه‌یانندی نهم حه‌قه‌دا ته‌مه‌لییان کردووه پیتی هه‌لنه‌ستاو و نه‌مان پیتی هه‌ستاو، قوربی هه‌موو یه‌کیکیان بپاریزه‌و حه‌قی شه‌رعی خۆیان بده به‌هه‌ر هه‌موویان، چونکه شه‌ره‌زایی ده‌رباره‌ی خه‌لک ده‌تگه‌یه‌نیت به‌دادپه‌روه‌ری^(۱).

۱۰- کاته‌کانی کاری (ده‌وامی) والی

مه‌شه‌وره له‌وه‌لیدی کورپی عه‌قه‌به‌ والی عوسمانه‌وه له‌شاری کوفه‌ که خانووه‌که‌ی ده‌رگای نه‌بووه، له‌هه‌موو کاتیکدا پیشوازیی له‌خه‌لک کردووه، نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر تام‌کردنی ئازادیی موراجه‌عه‌کردنی نه‌میر به‌بێ ته‌گه‌ره‌و به‌بێ ماته‌ل کردن^(۲)، والی به‌شیکی خانووه‌که‌ی هه‌میشه‌ کراوه‌بوو بۆ خه‌لک، هه‌رکاتی بیانویستایه‌ ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی نه‌و به‌شه‌خانوه‌ مال‌و مندالی تیا نه‌بووه.

^۱ الولاية على البلدان (۸۲/۲).

^۲ المصدر نفسه.

باسی سییه؛ حه قیقه تی والیه کانی عوسمان

میژوونوسه کان زۆر باسی ئەوه ده کهن که عوسمان سۆزو خۆشه ویستی هه بووه بۆ خزمه کانی و زالی کردوون به سهر نه زمه ی حوکمدا له سه رده می خزیدا په خنه و گله یی زۆربه ی خه لکی وروژاوه به رامبه ری، هاوولاتیان هاتنه جۆش و په خنه یان لیگرت بۆ ئەوه ی خزمه کانی خۆی له کاروباری ولّات ده ستیان کۆتاکه ن^(۱)، ئیمامی عوسمان ده ستیان پی کۆتا بکات، ئەو خزمانه ی که عوسمان کردبوونیه والی، یه که مینیان مه عاویه و دووه میان عه بدوللای ئەبی سه رح، سییه میان وه لیدی کورپی عه قه به، چواره م سه عیدی کورپی عاص و پینجه م عه بدوللای کورپی عامر بوو، ئەم پینجه ی عوسمان کردنی به والی هه ره هه موویان خزمی خۆی بوون، به گومانی خۆیان (میژوونوسه کان)، ئەمه تانه یه له سه ره عوسمان، با ته ماشا بکه ین، یه که مین جارێ والیه کانی عوسمان کێ بوون، ئەبو موسای ئەشعه ری و قه عقاعی کورپی عه مرو جابری کورپی موزه نی و حه بیسی کورپی مه سه له مه و عه بدورپه جمانی کورپی خالیدو ئەبو ئەعه وه ری سه لماو حه کیمی کورپی سه له مه و ئەشعه سی کورپی قه یسو جه ریری عه بدوللای به جه لی و عه ینه ی کورپی نوها سو مالیکی کورپی حه بیبو نووسه ریری عه جه لی و سانیسی کورپی ئەقره ع و سه عیدی کورپی قه یسو سه لمانی کورپی په بیعه و خونه یسی کورپی حویه ش، ئەحنه فی کورپی قه یسو عه بدورپه جمانی کورپی ئەبیعه و به علی کورپی مونی^(۲) و عه بدوللای کورپی عه مرێ حه زره می و عه لی کورپی ره بیعه ی عه بدول عوزا، ئەمانه والیه کانی عوسمان بوون، که واته ئەگه ر ناماریک بکه ین ژماره ی والیه کان هه ژده والی بووه، به دلنیا ییه وه پینجیان له به نی ئومه یه یه و شایسته ی والیه تیش بوون، هه روه ها باش ده زانین پیتعه مبه ر ﷺ له ناو تیره کان زیاتر به نی ئومه یه ی ده کرده والی هه تا که سانی تر، پاشان ده لیم ئەم والیانه هه ر پینجیان له یه ک کاتدا والی نه بوون، به لکو عوسمان وه لیدی کورپی عه قه به ی کرده والی و پاشان لایه رده سه عیدی کورپی عاسی کرده والی، ئەم پینجه هاوکات والی نه بوون، عوسمان هیشتا مابوو دووباره سه عیدی کورپی عاصیشی لایه رده کاتێ عوسمان

^۱ الدولة الاموية المغترى عليها، ص (۱۵۹).

^۲ وهو يعلى بن امية بن أبي عبيدة التميمي، سير اعلام النبلاء (۱۰۰/۳).

شهیدکرا له بهنی نومهیه له م سیانه زیاتر والیان نه بوو، نهویش مه عاوویه و عه بدوللای
 سه عدی نه بی سهرح و عه بدوللای عامری کوره یزو هیچی تر عوسمان و ه لیدی عه قه به و
 سه عیدی عاصی لابرډ، به لām له چ شویتنی لایرډ؟ له و کوفه یه ی که عومر سه عدی
 نه بی وه قاصی تیا لابرډ، کوفه به هیچ والیه ک رازی نه بووه، کاتنی عوسمان والیه کانی
 کوفه ی لابرډ له بهر نه وه نه بووه والیه کان ناله بار بوون، به لکو شاره که ناله بار بوو،
 نه مه ش له که یه به ناوچاوی شاره که وه^(۱).

پیغه مبه ر ﷺ بهنی نومه یه ی له ژبانی خویدا به کاره یتناوه دوا ی نهویش خه لیفه کان
 به کاریان ه یتناو و گو یتان نه داوه ته خزمایه تی، بۆ نمونه نه بو به کرو عومر هیچ تیره که
 نییه له تیره کانی قوره یش نه ونده ی بنه مالهی عه بدی شمس کارگیږی (کارمه ند) یان
 ه به ی بۆ پیغه مبه ر ﷺ، چونکه نه وان زور زور بوون، شه رف و سه رداریان تیدا بوو،
 پیغه مبه ر ﷺ عتابی کوږی نوسه یدی نه بی عاصی کورډو ته کارگیږی مه که کو نه بی
 سوفیانی کوږی حه ربی کرده کارگیږی نه جران و خالیدی موږی سه عیدی کرده
 سه ربه رشتیاری صه ده قاتی به نی مه زبه ج و نه بانی کوږی سه عیدی کرده سه رکرده ی
 هه ندی سربه و پاشان کردی به کارگیږی به حه رهن، عوسمانیش هیچ به نی نومه یه کی
 کار به ده ست نه کرد نه وان نه بی که پیغه مبه ر ﷺ کردنی، یان هاوږه گزه کانیان، یان
 پیاو ی هوژه کانیان، به هه مان شیوه نه بو به کرو عومریش له دوا ی نه و نه بو به کریش
 به زیدی کوږی نه بی سوفیانی کرده نه میری فته ی شام، عومریش یتقراری له سه ر کردو
 پاشان عومر مه عاوویه ی برای کرده والی^(۲).

نه و پرسیاره ی که خوی ده هاو یته رینگه مان تیا نه م والی نومه ویا نه شایسته ی
 والیه تی بوون یان نا؟ له مه ودوا شایه تی نه هلی عیلم دیتن ده رباره ی نه م والیه تی که
 عوسمان کردونی به والی (ان شاء الله)، عوسمان خه لیفه یه کی راشیده و چاو ی لیده کرئ و
 کرداره کانی پیشینه یه کی ده ستووریه له ناو نومه تدا، چۆن عومر دابیکی دا هیتا بۆ
 دوا ی خوی، که خزمه نزیکه کانی دوور ده خسته وه له ده سه لات، عوسمانیش دابیکی

^۱ حقه من التأریخ ص (۷۵).

^۲ منهاج السنة (۱۷۶، ۱۷۵/۳).

هیتایه کایهوه بۆ دوای خۆی که خزمه‌کانی نزیکى ده‌سه‌لآت ده‌کردوه نه‌گهر شایسته‌و لێه‌ش‌او‌ه‌بونایه، هه‌ر‌که‌سێ شوێن ئا‌کاری عوسمان ب‌که‌وێت با د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ت له‌ ش‌ی‌او‌ی به‌ر‌پ‌وه‌برد‌ن‌ی عوسمان نه‌و په‌خ‌انه‌ی که کراوه‌ته‌ گ‌له‌ی له‌سه‌ر عوسمان له‌ باز‌نه‌ی مو‌باح ده‌ر‌نا‌چ‌یت^(۱).

نه‌و وال‌ی‌انه‌ی که عوسمان کرد‌ن‌ی به‌ وال‌ی له‌ خزمه‌کانی خۆی، س‌ا‌ب‌ت بووه، نه‌و وال‌ی‌انه‌ ل‌ی‌ه‌ات‌و‌ی و توان‌ای به‌ر‌پ‌وه‌به‌رد‌ن‌ی کاروب‌اری وی‌ل‌ایه‌ت‌یان هه‌بووه‌ و خود‌ای گه‌وره‌ زۆریه‌ی شارانی له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌وان فه‌تح کرد‌ووه‌ و له‌ ناو گه‌له‌که‌یاندا به‌ په‌فتاری داد‌گه‌ران‌ه‌و چا‌که‌خ‌وا‌زی رۆش‌ت‌و‌ون، ته‌ن‌ا‌نه‌ت هه‌ند‌یک‌یان مه‌هام‌ی وی‌ل‌ایه‌ت گه‌ری‌ان پ‌ی‌اده‌کرد‌وه‌ پ‌ی‌ش‌تر له‌سه‌رده‌می نه‌بو‌به‌ک‌رو عومه‌ردا^(۲).

با پروانینه و ته‌ی نه‌ه‌لی عیلم له‌ باره‌ی نه‌م وال‌ی‌انه‌وه:

یه‌که‌م: مه‌عاویه‌ی کور‌ی نه‌بی سو‌فی‌انی کور‌ی حه‌ری ئومه‌وی

ن‌و‌سه‌ره‌کان فه‌ز‌ل‌ت‌کی پ‌ی‌ش‌و‌وم‌اری نه‌م هاوه‌له‌ به‌ر‌پ‌زه‌یان باس کرد‌ووه، نه‌مه‌ش نه‌خت‌یک‌یت‌ی وه‌کو:

۱- له‌ قورئانی پ‌ی‌رۆزه‌وه، مه‌عاویه‌ به‌ش‌دار‌ی جه‌نگ‌ی حونه‌ینی کورد‌ووه، خود‌ای گه‌وره‌ ده‌فه‌رم‌و‌یت: (ثُمَّ أُنْزِلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ) (التوبة: ۲۶). مه‌عاویه‌ش یه‌ک‌ی‌ک‌بوو له‌وانه‌ی به‌ش‌دار‌ی غه‌زای حونه‌ینی کرد‌ووه‌ یه‌ک‌یکه‌ له‌و ئی‌مان‌دارانه‌ی که خود‌ای گه‌وره‌ د‌ل‌ت‌ارام‌ی باراند به‌سه‌ریاندا له‌ گه‌ل پ‌ی‌غه‌مه‌ردا ﷺ^(۳).

۲- له‌ س‌ون‌ه‌ت‌دا هات‌وه، پ‌ی‌غه‌مه‌ر ﷺ پاراوه‌ته‌وه بۆ مه‌عاویه‌ یه‌ک‌ی له‌ د‌وعا‌کان‌ی نه‌مه‌یه (ئه‌ی خود‌ایه‌ ب‌یکه‌ به‌چا‌وسا‌غ‌ی خ‌ی‌رو ر‌ی‌ن‌مای‌ی ب‌که‌یت بۆ خ‌ی‌رو خه‌ل‌ک‌ان‌یش به‌ه‌وی نه‌مه‌وه ر‌ی‌ن‌مای‌ی ب‌که‌یت)^(۴)، د‌وعا‌یه‌کی ت‌ری پ‌ی‌غه‌مه‌ر ﷺ نه‌مه‌یه (ئه‌ی

^۱ الاساس في السنة وفقهها - سعيد هوى (١٦٧٥/٤).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة من الفتنة (٤١٧/١).

^۳ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الغيث ص (٢٣).

^۴ صحيح سنن الترمزي للالباني (٢٣٦/٣).

خودایه معاویه فیتری کتاب و حساب بکهیت و له عذاب بی پارێزه^(۱)، پیغه مبهەر ﷺ فرمویه تی: (یه کهمین سوپایه که له ریگهی ده‌ریاوه غه‌زا ده‌که‌ن کارێکی وا ده‌که‌ن شایانی به‌هه‌شتن و خۆیان ده‌سه‌پینن بۆ به‌هه‌شت)^(۲)، ئومو حه‌رام وتی: ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ منیان تێدایه فرمووی (تۆشیان تێدایه)، پیغه مبهەر ﷺ فرمویه تی: (یه کهمین سوپایه که له ئومه‌تی من که شاری قه‌یسه‌ر غه‌زا ده‌که‌ن خودا لێیان خۆش بووه)، ئومو حه‌رام ده‌لێ و تم: (ئایا منی تێدایه ئه‌ی پیغه مبهەر ﷺ؟ فرمووی: (نه‌خێر)^(۳)، موهه‌له‌ب^(۴) ده‌لێ: له‌م فرموده‌یه‌دا نرخ و قوربی معاویه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی، چونکه یه‌که‌مین که‌سه‌بو له‌ ریگای ده‌ریاوه غه‌زای کردووه^(۵).

۳- سه‌نای ئه‌هلی عیلم ده‌رباره‌ی معاویه.

أ - سه‌نای عه‌بدوللّای کورپی عه‌باس.

وترا به‌ ئیبن و عه‌باس ئایا زانیوته معاویه‌ی ئه‌میری ئیمانداران یه‌ک رکات نوێژی ویت‌ر ده‌کات، وتی: (معاویه شه‌رعزانه)^(۱)، لێ‌ره‌دا ده‌کرێ هه‌ندێ له‌و مه‌سائیله فیه‌قه‌یانه باس بکه‌ن، که معاویه کردویه‌تی و شوێنه‌واری به‌جێ هێشتووه.

- لێ‌وه‌ی ده‌گێڕنه‌وه، که یه‌ک رکات نوێژی ویت‌ری کردووه.

- لێ‌وه‌ی گێڕاوه‌ته‌وه (نوێژه‌بارانه‌ی به‌و که‌سانه کردووه، که چاکه کاریان لێی خوێنراوه‌ته‌وه)^(۲).

- لێ‌وه‌ی ده‌گێڕنه‌وه (به‌ ده‌رکه‌کردنی نیومه‌ن گه‌نم سه‌رفیت‌ره‌ی قبول کردووه)^(۳).

^۱ مورد الطعان (۲۴۹/۷)، اسناد حسن.

^۲ أوجبوا: اي فعلوا فعلا وجبت لهم الجنة، فتح الباري (۱۲۱/۶).

^۳ البخاري، رقم (۲۹۲۴)

^۴ المهلب بن أحمد الاندلسي، منصف شرح صحيح البخاري، توفي (۴۳۵هـ).

^۵ فتح الباري (۱۲۰/۶).

^۶ فتح الباري (۱۳۰/۷).

^۷ المغني لابن قدامة (۳۴۶/۳).

^۸ زاد المعاد (۱۹/۲).

- لیوهی ده‌گپړنه‌وه (که بڅغڅوڅ کردنی له‌شی به سوننه‌ت زانیوه بڅ نه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌وی ئی‌حرام بیه‌ستن^(۱)).

- (کړین و فرۆشتنی غله‌کانی مه‌کک‌ی به دروست زانیوه)^(۲).

- ژن و میړدی جیا‌کردووه‌ته‌وه^(۳)، به هوی نه‌خوڅی (عونه‌وه)^(۴) بین‌گونی.

- (ته‌لاقی سدرخوڅی خستووه).

- (موسلمان‌ی له‌تۆل‌ی کافر‌دا نه‌کوشتووه).

- بکوژی زیندانی کردووه، هه‌تا خاوه‌ن خوین‌ هاتووه^(۵).

ب - سه‌نای عه‌بدوللای کوری موباره‌ک ده‌رباره‌ی مه‌عاویه.

عه‌بدوللای کوری موباره‌ک ده‌لئ: معاویه لای ئیمه‌ سام و شکوی هه‌بوو، هه‌رکه‌سیکمان بینیبیتمان قسه‌یه‌کی ناب‌جی کراییت به‌رامبه‌ری ده‌مکو‌تی بیژره‌که‌مان کردووه، واته: (ئیمه‌ی هاوه‌لان)^(۶).

ج - سه‌نای نه‌حمده‌ی کوری حه‌نبه‌ل.

پرسیار کرا له‌ نیمامی نه‌حمده‌ وتیان ره‌حمده‌تی خودات لیبت ده‌رباره‌ی نه‌م و ته‌یه‌ چی ده‌لیت، که ده‌لیت: نالیم مه‌عاویه نوسه‌ری وه‌حی بووه‌و نالیم خالوی ئیماندارانه‌، چونکه‌ نه‌و به‌زری شمشیر داوړی کردووه^(۷)، نه‌حمده‌یش وتی: (ثم قسه‌یه‌ وته‌یه‌کی خراب و هه‌لیت و په‌لیت و له‌ که‌سانیک ده‌وه‌شیت‌وه‌ که‌وا نه‌فام‌ن و دانایش‌ن وازناهی‌تن و پروپالانت‌ه‌ی خو‌یان بلاو ده‌که‌نه‌وه‌ به‌ نیو خه‌ل‌کدا^(۸)).

^۱ المغنی (۷۷/۵).

^۲ المصدر نفسه (۳۶۶/۶).

^۳ القاموس المحیط (۱۵۷۰).

^۴ مرويا خلافة معاوية في تاريخ الطبري خالد الغيث ص (۲۳).

^۵ المصدر نفسه، ص (۲۹).

^۶ مريات خلافة معاوية ص (۲۹).

^۷ مريات خلافة معاوية ص (۲۹).

^۸ السنة للخلال، تحقيق عطف الزاهراني (۴۳۴/۲).

د - سەنای قازی ئیبنولعەرەبی دەربارە ی مەعاویە .

ئىبنول عەرەبی باسی ئەو خەسلەتەنە دەکات، کە لە مەعاویەدا کۆبوووەو وەك ..) هەستاو بە پاراستنی کە لەبەرەکانی دوژمن و کونێری کردوو، سەربازەکانی سەرخستوو بەسەر دوژمنداو زالبوو بەسەر سیاسەتی بەرپۆوەبردنی خەلکدا^(۱)، موحیبەدینی خەتیب ئەم دەقە ی روژن کردوو تەووە دەلتی: (مەعاویە ئەو ئەندە خاوەن هیممەت بوو هەمیشە بایەخی بە زالبوون داو بەسەر دوژمندا ئەوکاتە ی لە گەڵ عەلیدا لە صفین لە شەری (من منە) دا بوو هەپەشە ی ناردە سەر پاشای رۆمەکان، چونکە هەوالتی پێ گەیشتبوو کە پادشای رۆم بە کۆمەلتی سەربازی گەرەو نزیك بوو تەو لە سنوور)^(۲)، لێرەدا ئین و کەسیر دەلتی: (پادشای رۆم تەماحی کردبوو مەعاویە پراکیشی بۆ لای خۆی مەعاویەش ترساندی و رسوای کردو سەبازەکانی بۆ هەلجەراندو جۆشی دان)، کاتێ پادشای رۆم بینی مەعاویە سەرقالی شەپکردنە هەستا نزیکی هەندێ لە شارەکان بوویەو بە کۆمەلتی سەربازی زۆرەووەو تەماحی کردبوو و لاوتی

ئیسلا م، مەعاویەش نووسی بۆی وەللاهی ئەگەر دەست هەلنەگری و نەگەریتتەو بۆ شارەکە ی خۆت، ئە ی نەفرەت لێکراو ئەوا خۆم و نامۆزا کەم تەمیت دەکەین، لە هەموو شارەکان دەرت دەکەین و سەرزهویت لێ تەسک دەکەینەو کە چەند فراوانە، لەبەر ئەمە پادشای رۆم ترساو نوینەری ناردو داوای ناگربەستی کرد^(۳).

ه - سەنای ئیبن و تەیمیه دەربارە ی مەعاویە

ئین و تەیمیه دەربارە ی مەعاویە دەلتی: ..) سابت بوو بە تەواتور کە پێغەمبەر ﷺ مەعاویە ی کردوو تە ئەمیر کەم کە سێکیشی دەکرد بە ئەمیر، هەرەها جیهادی لە گەڵ پێغەمبەر ﷺ کردوو، ئەمین بوو لە لای پێغەمبەر ﷺ وەحی بۆ نووسیو، هەرگیز پێغەمبەر ﷺ لە نووسینی وەحیدا تۆمەتباری نەکردوو، عومەری کۆری خەتاب کردویتی بە وەلی، کە عومەر شارەزاترین کەسبوو لە پیاواناسیدا خودای گەرەو حەقی

^۱ العواصم من القواصم، ص (۲۱۰ - ۲۱۱).

^۲ مریات خلافة معاوية ص (۳۱).

^۳ البداية والنهاية (۸/ ۱۱۹).

خستبووه سهر دلو زماني عومهر، ههرگيز له واليه تيبه كهيدا گله يي له مهعاويه نه بووه^(۱).

و - سه ناي نيينو كه سیر دهرباره ی مهعاویه .

نيينو كه سیر دهرباره ی نهو ده لئ: (همموو گهل و ميلللت كۆدهنگبون له سهر بهيعت پيداني سالي چل و يه كي كۆچي، مهعاويه سهر به خۆ بوو له دهسه لات كهيدا، لهو ماوه دووردها ههتا نهو سالي وهفاتي تيدا كرد، بهردهوام بووه، له جيهاد كردن له سهر ولاتي دوژمنان ههر به خه مي وشه ي (لااله الا الله) بوو، ئالاكي ههر شهكاوه بوو له دهستي نه كهوت، له ههر چوار چمكي زهويه وه خيرات دههاته بهردهستي موسلمانان له ناسوده يي و دادپهروهريدا بون، له ليبوردن و چاپۆشي بووه به شيان)، ديسان هوه ده لئ: (مهعاويه له سهر خۆ^(۲) و دامهزراو بوو، سهركرده بوو سهيدبوو له ناو خه لكيدا، دهستي گوشادبوو دادگهرو هه لكهوتوو بوو)^(۳)، ديسان هوه ده لئ: (ناكاري سيره ي پاكبوو، ليبوردي چاكبوو، چاپۆشي جوان بوو، پهرده پيداني زۆر بوو، په جمه تي خوي لييت^(۴)).

۴- مهعاويه فهرموده ي ريوايه ت كردوه .

مهعاويه به يه كيك له وانه هه ژمار ده كرى كه گه شتووه ته شه ره في ريوايه ت كردن له پيغه مبه ره وه ﷺ، نه مهش له پاي نه وه ي په يوه ستي پيغه مبه ر ﷺ بووه دواي فه تحي مه كه كه، له به ر نه وه ي خه زووري بووه و نووسه ري بووه مهعاويه (۱۶۳) فهرموده ي له پيغه مبه ره وه ﷺ ريوايه ت كردوه و بوخاري و موسليم له سهر چوار فهرموده يان ئيتيفاقيان هديه، بوخاري به ته نها چوار فهرموده ي ليوه هيناوه، موسليميش پينج فهرموده ي له ريگه ي نه وه و پيگه يشتووه^(۵)، سيره ي مهعاويه له گه ل گه لدا له كاتي

^۱ الفتاوى (۴/۴۷۲)، البداية والنهاية (۸/۱۲۲)، سير اعلام النبلاء (۳/۱۲۹).

^۲ أفراد ابن أبي الدنيا، وأبو بكر بن أبي عاصم تصنيفا في حلم معاوية.

^۳ البداية والنهاية (۸/۱۱۸).

^۴ المصدر نفسه (۸/۱۲۶).

^۵ مرويات خلافة معاوية في التأريخ الطبري، ص (۳۳).

دهسه لاتیدا باشتین سیره‌ی والیه‌کان بووه و خه‌لکی زۆر خوشیان ویستووه و به فرموده‌ی صه‌حیح سابت بووه، که پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (باشترین پیشه‌واتان - واته حاکمتان - ئەوانەن که خوشتان ده‌وێن و ئەوانیش ئێوه‌یان خوش ده‌وێت، ئێوه دوعای خیریان بۆ ده‌کەن و ئەوانیش دوعای خێر بۆ ئێوه ده‌کەن، نه‌گریستین پیشه‌واتان ئەوانەن که رقتان لیانە و ئەوانیش رقیان لیانە، نه‌فره‌تیان لی ده‌کەن و ئەوانیش نه‌فره‌ت له‌ ئێوه ده‌کەن)^(۱)

باسی مه‌عاویه به‌م قسه‌یه‌ی قازی ئەبویه‌کری ئیبنولعه‌ره‌بی کۆتایی پی دینین ده‌لی: (عومەر کردی به‌ والی و سه‌رانسه‌ری شامی دایه ده‌ستی، عوسمانیش په‌سه‌ندی له‌سه‌ر کرد، به‌لکو ئەبویه‌کریش کردی به‌ والی له‌به‌ر ئەوه‌ی یه‌زیدی برای کردبووه والی و یه‌زیدیش مه‌عاویه‌ی کرده جیگری خۆی، عومهریش په‌سه‌ندی کرد، چونکه په‌یوه‌ندی به‌ خه‌لافه‌تی ئەبویه‌کروه هه‌بوو، جیگره‌وه‌ی والیه‌ک بوو، که ئەبویه‌کر داینابوو، سا عوسمان دوا‌ی عومەر هات و ئەویش په‌سه‌ندی کرد).

بروانه ئەم زنجیره ئەلقه‌کانی چەند ئەستورره^(۲)، سابت بووه که پیغه‌مبەر ﷺ کردوویه‌تی به‌ نووسه‌ری خۆی ئەمه ببووه سه‌نده‌ی والیه‌تییه‌که‌ی، ئەوه‌نده خه‌لک کۆبوویه‌وه بۆ کاربه‌ده‌ستکردنی مه‌عاویه بۆ هیچ که‌سیکی تر له‌ پێشی ئەم یان له‌ دوا‌ی ئەم ئەوه‌نده کۆنه‌بوویه‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ پیتی رازی بوو، پاش ئەمیش هه‌ر سی خه‌لیفه‌که پیتی رازی بوون، پاشان که سولح کرا حه‌سه‌نی کورپی عه‌لی سیبیتی پیغه‌مبەر ﷺ ئیقراری خه‌لافه‌تی بۆ کرد^(۳).

دووهم: عه‌بدوڵلای کورپی عامری کورپی کوره‌یزی

ناوی عه‌بدوڵلای کورپی عامری کورپی کوره‌یزی کورپی ربیعه‌ی کورپی شه‌مسی کورپی عه‌بدوی مه‌نافی کورپی قوصه‌ی قوره‌یشی عه‌بشه‌مییه^(۴)، له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبهردا

^۱ مسلم، کتاب الإمامة رقم (۶۵).

^۲ العواصم من القواصم، ص (۸۲).

^۳ المدينة المنورة، فجر الاسلام والعصر الراشدی، (۲/۲۱۶).

^۴ البداية والنهاية (۹۱/۸).

ﷺ له دایکبوه، له سالی چواره می کوچی^(۱)، کاتې پیغمبر ﷺ له سالی
 حوته می کوچیدا عمره ی قه زوی کردو چوه مه که عه بدولایان هلگرت و هیئان
 بۆ لای پیغمبر ﷺ نیبن و حه جهر ده لئ: (.. عه بدولایان بایشکی داو ده می کرده و،
 پیغمبر ﷺ تفی کرده ناو ده می، فرمووی نه مه کورې سوله مییه، وتیان به لئ
 فرمو: نه مه وینه که له نیمه، کاتې پیغمبر ﷺ تفه که ی کرده ناو ده می و
 سپاردی به خودای گوره، نه ویش تفه که ی پیغمبر ﷺ قوتدا)، ده لئ: نه و
 عه بدولایه بوو به ناودیر، چاره سهری هیچ زه ویه کی نه کردوو نیلا ناوی تیا
 ده رکوتووو بوته به راو^(۲).

عه بدولای کورې عامر هیچ پایه کی نیداری و عه سهری نه کردبوو، هتا بوو به
 والی به سره، له سالی (۲۹) ی کوچی (۶۴۹) زاینی، کورې خالی نیمامی عوسمان بوو،
 چونکه دایکی عوسمان نه وای کچی کوره یز بوو، دایکی عه بدولاش له تیره ی به نی
 سوله یم^(۳) بوو، کاتې کرا به والی به سره ته مهنی بیست و چوار بیست و پینج سال بوو^(۴)،
 هر والی به سره بوو هتا کوشتنی نیمامی عوسمان کاتې هوالی شهید بوونی
 نیمامی عوسمانی پیگه یشت به سوپایه کی زه به لاح خوی سازداو هرچی چک و چۆلی
 هه بوو، هه لئ گرت و رویش بۆ مه که، پاشان گه رایه وه بۆ به سره وه له کاره ساتی شه پرې
 جه مه ل به شداری کرد به لام به شداری کاره ساتی سه فیننی نه کرد، هرچه ند
 (قه لقه شه ند) ی باسی نه وه ده کات که له شه پرې سه فیندا به لایه نگرې و هاوسوژی له گه ل
 مه عاویه دا بوو^(۵)، له خه لافه تی مه عاویه دا ماوه ی سی سال نیماره تی به ده ست بوو،
 پاشان لایردو له مه دینه نیشته جئ بوو، له سالی (۵۷) ی کوچی هر له وئ وه فاتی
 کرد^(۶). له ریوایه تی نیبن و قوته یبه دا له مه که وه فاتی کردوو له شاخی عه ره فات

^۱ تهذيب التهذيب (۲۷۲/۵).

^۲ سير اعلام النبلاء (۱۹/۳)، تهذيب التهذيب (۲۷۳/۵)، أسر الغابة (۲۹۳/۳) رقم (۳۰۳۱).

^۳ الطبقات (۳۱/۵)، تهذيب التهذيب (۲۷۲/۵).

^۴ البداية والنهاية (۹۱/۸).

^۵ مجلة مؤرخ العربي رقم (۲۱) ص (۱۲۸).

^۶ سير اعلام النبلاء (۱۲/۳).

نیژراوه له سالتی (۵۹) ی کۆچی^(۱)، نینو سهعد په سنی ده داته وه ده لئ: (عبدوللّاه شهريف بووه سه خي بووه، کهريم بووه، دارايي و مندالي زور بووه، زور حهزي به ناوه دانکردنه وه بووه)^(۲).

نينو حهجر له باره يوه ده لئ: (عبدوللّاه به خشنده و به پرتز بوو باشتين که سبوو)^(۳)، بوير بوو^(۴)، عبدوللّاه کورې عامر شوينه واري په سنده ي هيه^(۵)، له فتوحاتدا تواني ناواتي فارسه کان بنه پر بکات به شيويه کي تيرو ته سل، نه وکاته ي ده ستي گرت به سهر دواهمين کؤسي ناواتي فارسه کؤنه کاندا، چونکه دواهمين پادشاي فارسه کاني له بيتخ دهرهينا، که يه زگورد پاشاي کورې شهرياري کورې کيسرا بوو، حهرزادو مهري براي روستم، ثم دوانه دهيان ويست موعاره زهيه کي فارسي دؤي موسلمانان به رپا بکهن، ويږاي نه مانه ش عبدوللّاه عامر له کاروباري نيداري و سهر يازيشدا ورده کاربوو، زور گرنگي ده دا به مه عاريفه نيسلامييه کان، ريوايه تکراره که فرموده ي له پيغه مبهروه عليه السلام ريوايه ت کردوه، نينو قوته ييه ده لئ: (له يه که فرموده زياتر فرموده ي ريوايه تي نه کردوه)^(۶)، له پيغه مبهروه عليه السلام جگه لهم فرموده يه له گشت کيتابه فرموده ييه کاندا هيچي تري ريوايه ت نه کردوه)^(۷)، نه و فرموده يه ش که ريوايه تي کردوه نينو قانع و نينو منده له ريگه ي موصعه بي زوييره وه ريوايه تيان کردوه: باوکم بؤي گيږامه وه له بايرمه وه موصعه بي کورې سابي تي کورې حه نزله ي کورې قهيس نه ویش له عبدوللّاه زوييره وه نه ویش عبدوللّاه عامره، که پيغه مبهر عليه السلام فرموي (هه رکه سي له پيناو مالّو حالي خويدا بکوژري نه وه شهيده)^(۸).

^۱ المعارف لابن قتيبة، ص (۳۲۱).

^۲ مجلة المؤرخ العربي رقم (۲۱)، ص (۱۲۹).

^۳ تهذيب التهذيب (۲۷۲/۵).

^۴ العقد الفريد (۲۹۳/۱ - ۲۹۴).

^۵ صبح الأعشى في ضاعة الانشاء، أبو العباس القلقشندي (۴۵۰/۱ - ۴۵۱).

^۶ المعارف، ص (۳۲۱).

^۷ المصدر نفسه.

^۸ الحاكم في المستدرس (۶۳۹/۳)، اسناده ضعيف له مايقويه في الباب.

چاکسازیه نابورییه کانی عهبدوللای عامر له بهسره‌دا

ناوی عهبدوللای کوری عامر نریک و هاویچی ژماره‌یه‌ک چاکسازیه له بهسره، که‌مترخه‌میشی نه‌کردوه له هه‌لسوکه‌وته سه‌ریازییه ده‌گه‌من نمونه‌یه‌کانیدا، لهو ژماره سه‌رکه‌وتنه‌یه‌ی که تو‌ماری کرد سه‌رکه‌وته‌که‌ی بوو به‌سه‌ر نا‌گه‌یه‌رسته‌کاندا پاشماوه داته‌پیه‌کانیانی ریشه‌کیش کردو ده‌ستی گرت به‌سه‌ر نا‌وته‌کانی یه‌زگورددا.

چاکسازیه نابورییه کانی نمونه‌یه‌ک بوو له بایه‌خدان و بره‌دان به‌بازاری به‌سره، نه‌م بازاره‌ی به‌پاره‌ی خۆی کۆی و به‌خشی به‌هاوولاتیان^(۱)، بازاره‌که‌ش له ناوه‌پاستی به‌سره‌دا بوو، به‌پیتی نه‌و به‌لگه‌یه‌ی که خه‌لیفه (بن‌خه‌یات) باسی کردوه، بازاره‌که له‌سه‌ر لیواری نه‌و رووباره‌بوو که له ناوه‌پاستی شاردایه، نه‌مه رایه‌کی جوانه چونکه بازار ناوه‌ندیکی گرنکه‌و له ناوه‌پاستی شاردایه، له‌وانه‌یه دیارترین کاره چاکسازیه‌کانی له به‌سره‌دا له بواری ناودان و ناوداشتیدا بی‌ت، عهبدوللای عامر زۆر گرنگی ده‌دا به‌م بواره.

ئیه‌ن و قوته‌یه‌یه باسی نه‌وه ده‌کات که عهبدوللای عامر له به‌سره دوو رووباری هه‌لکه‌ندن یه‌کیتکیان له خۆره‌لات و نه‌وی تریان پیتی ده‌وتری (نومو عهبدوللای) به‌ناوی دایکی عهبدوللایه نا‌نراوه^(۲)، عهبدوللای فەرمانی کرد به‌زیادی کوری نه‌بی سوفیان (نه‌بله) بکه‌نی، نه‌وکاته زیاد سه‌ره‌شتیاری دیوان و به‌یتومال بوو له لایه‌ن عهبدوللای کوری عامره‌وه، هه‌رکاتی عهبدوللای برۆشتایه بۆ فتوحات زیادی له شوینی خۆی داده‌نا^(۳)، خه‌لیفه‌ی کوری خه‌یات باسی نه‌وه ده‌کات، که زیاد رووباری نه‌بله‌ی که‌ندوه، هه‌تا گه‌شته کۆتایی شاخه‌که، نه‌وه‌ی سه‌ره‌شتی هه‌لکه‌ندنه‌که‌ی زیادی ده‌کرد عه‌بدوهره‌جانی کوری نه‌بو به‌کر بوو^(۴)، کاتی عه‌بدوهره‌جانی ناوه‌که‌ی رادا، نه‌سپه‌که‌ی

^۱ الطبقات الکبری (۷۳/۵)، مجلة المؤرخ العربي هي العمدة في ترجمتي لعبدالله بن عامر، حيث استفدت من الاستاذ محمد حمادي جزاره الله خيرا.

^۲ مجلة مؤرخ العربي، رقم ۲۱، محمد محادي، ص (۱۳۴).

^۳ فتوح البلدان للبلاذري، ص (۳۵۱).

^۴ تاريخ خليفة بن خياط.

غارداو خەریکبوو ئاوه که پیشی بداتهوه^(۱)، عەبدوڵلای عامر حەوزێکی هەلکەندو ناوی دایکی خۆی لێناو پێیان دەوت حەوزی دایکی عەبدوڵلا^(۲)، بەلازری باسی ئەوه دەکات که عەبدوڵلای کورپی عامر روباریکی هەلکەندو سەرپەرشتی کاری کەندنەکی سپارد بە بەردەستەکی، که ناوی (نافز) بوو، نافز سەرکەوتوو بوو له کارەکیدای بۆیه، پیتی دەلێن روباری (نافز)^(۳)، هەروەها روباری مۆرەیی هەبوو، چونکه عەبدوڵلای مۆرە سەرپەرشتی دەکرد بۆ عەبدوڵلای عامر، کۆیلەیی ئەبویە کری صدیق بوو^(۴)، هەروەها بەسره روباری ئەساویرەیی هەبوو، که عەبدوڵلا خۆی کەندی بۆیان، بەلازری باسی روباری (قۆرە) دەکات، دەلێ: (قۆرە) ئاماژەیی بۆ قۆرەیی کورپی حەیانێ باهیلی، هەروەها روباریکی کۆن هەبوو، دایکی عەبدوڵلای عامر^(۵) سەندی و کردی بەخێر بۆ فریاگوزاری ئەهلی بەسره^(۶).

لەم پیشینەییە باسمان کرد بۆمان روون دەبێتەوه، که عەبدوڵلای عامر زۆر برەوی داوه بە کەندنی روبارو چەم، له پێناوی ئەوهی گەشه بە کشتوکال بەدات، که بنەمای ژیاانی ئابوورییه، وێرایی ئەوهی بەسره شوێنێکی ستراتیژییه به نێسبەت رێگه بازرگانییه کەنەوه، له رووی سەبارزییهوه وهکو بنکەیهکی فتوحاتی ئیسلامیی له خۆرهلە لاتدا دەکری تێبینی مەدای ئارەزووی عەبدوڵلای عامر بکەین له چاکسازیدا لەم وتەیهدا دەلێ: ئەگەر بۆم بڕەخسایه ئەوێندە ئاوم داوین دەکرد ئافرهتان بەسواری ولاخەکانیان بچونایه بۆ پێداویتیسییهکانیان ئاویان لی ئەبرایه هەتا تەوافی مەککەیان دەکرد، واتە: (له بەسرهوه هەتا مەککە ئاوی لی ئەبرایه)^(۷).

^۱ فتوح البلدان ص (۳۵۱).

^۲ مجلة مؤرخ العربي رقم (۲۱)، عبدالله بن عامر، ص (۱۳۴).

^۳ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۵)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۴ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، (۱۳۶)، فتوح البلدان، ص (۳۵۴).

^۵ مجلة مؤرخ العربي الرقم (۲۱)، ص (۱۳۵).

^۶ فتوح البلدان، ص (۳۵۳، ۳۵۴).

^۷ المعارف لابن قتيبة، ص (۳۲۱).

له راستیدا چاکسازییه کان گرنکی فتوحاتی خۆرهه‌لانی له دلی عه‌بدوللادی کهم نه‌کرده‌وه و فهرامۆشی نه‌کرد، نه‌وکاته به‌سره بوو به بنکه‌یه‌کی سه‌ربازی بۆ خه‌لافه‌ت له پووی ولاتانی خۆرهه‌لانه‌وه، دکتۆر صالحه‌لی نامه‌وه بۆ نه‌وه ده‌کات که فتوحاته پان و پۆره‌کان وای کرد بوو داهااتی به‌سره زیاده‌کات خۆشگۆزه‌رانی ته‌شه‌نه بکات باری ئابووری چاک بکات، وه‌هانی بازرگان و پیاوه کاسبه‌کانی دا که بازارپتیژی بکه‌ن، به‌م شیویه‌یه ژیا‌نی شارستانی به‌خیرایی له به‌سره‌دا گه‌شه‌ی کرد^(١)، دۆخی دارایی له ئیماره‌تی به‌سره‌دا زۆر باش بوو له ده‌رته‌نجامی فتوحاته فراوانه‌کانی خۆرهه‌لات وه چالاکی ئابووری بازرگانی به‌سره زیادی کرد، ئاسایش به‌رقه‌رار بوو، عه‌بدوللای عامر پیاوینکی خا‌که‌سار بووه ده‌رگای له پووی خه‌لکدا کراوه‌بووه، هه‌ستا سزای ده‌رگاوانه‌کانی داوه و فهرمانی پێ کردون، که نه‌ شه‌وو نه‌ رۆژ ده‌رگا‌که‌ی دانه‌خه‌ن^(٢)، له راستیدا عه‌بدوللای عامر بوو به‌ خاوه‌نی ناویانگیتی که‌وره له به‌سره‌دا، ئیبن و سه‌عد ده‌لێ: خه‌لک هه‌ر ده‌لێن: ئیبن و عامر وتی ئیبن و عامر کردی^(٣)، نه‌مه له ده‌رته‌نجامی کرداره چاکسازییه‌کانه‌وه بووه و ئاکاری په‌سه‌ندبووه و گه‌ل زۆر خۆشیان ویستوه^(٤)، عه‌بدوللای عامر له به‌سره‌ مایه‌وه هه‌تا کوشتنی ئیمامی عوسمان^(٥).

نه‌مه عه‌بدوللای کورێ عامر بوو، یه‌کی‌که له والیه‌کانی عوسمان نه‌و بوو روبرای به‌سره‌ی شه‌ق‌کردو که‌ندی، یه‌که‌مین که‌سبوو له کیتی عه‌ره‌فات هه‌وزی کردووه و چاو‌گه‌ ئاوه‌کانی تێ‌پ‌ژاندووه^(٦)، نه‌و پیاوه‌یه که چاکه‌کاری و نه‌وینی له دلی خه‌لکیدا هه‌بووه و ئینکاری ناکرێ وه‌کو ئیبن و ته‌یمییه^(٧) ده‌لێ: زه‌هه‌بی له باره‌یه‌وه ده‌لێ: (یه‌کی‌که له

^١ التنظيمات الاجتماعية والاقتصادية، ص (٣٠ - ٣١).

^٢ مجلة مؤرخ العربي العدد (٢١) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (١٣٨).

^٣ الطبقات (٣٣/٥).

^٤ مجلة مؤرخ العربي العدد (٢١) عبدالله بن عامر - محمد عادي، ص (١٣٨).

^٥ البداية والنهاية (٩١/٨).

^٦ المصدر نفسه.

^٧ منهاج السنة (١٨٩/٣، ١٩٠).

نهمیره هه ره گه وره کانی ئیسلام و دلیرترین و سه خیرترینانه نهم و نیانی و له سه رخویی تیدا بووه^(۱).

سینهم: وه لیدی کوری عه قه به

ناوی وه لیدی کوری عه قه به ی کوری نه بی موعیتی کوری نه بی عه مری کوری نومه یه ی کوری عه بدی شه مسی کوری عه بدی مه نافه، پیتی دهوتری نه بو وه هبی نومه ی، ها وه لیه تی که مبه ووه^(۲)، برای دایکی عوسمانه، وه لیدی کوری عه قه به یه کی که له پیاوانی ولاتی

ئیسلامی له سه رده می نه بویه کرو عومهدا، نهم دوانه که که سی شیوا نه مانه تپاریزیان هه لده بژارد بۆ کاره کانیان له ناو پیاواندا، نه مهش بوو به گه وره ترین هوکار بۆ بلا بوونه وه ی به ره که تی ئیسلام له فراوانترین چوارچێوه دا له سه رده می نهم دوانه دا، وه لید جیگه ی متمانه و بایه خه هه ردوو خه لیفه که بووه، کاتی هه ردووکیانن لیوه شاوه یی و ئیمانراستییان^(۳) تیا به دی کرد کۆمه لێ کاروباری پرپایه خیان دایه دهستی و یه که مین که سبوو نامه ی نه یینی نیوان خه لیفه و (خالیدی کوری وه لیدی) سه رله شکری هه لگرتوه له رووداوی (المزار) دژی فارسه کان^(۴) له سالی (۱۲) کۆچی، پاشان وه کو یارمه تی ده رێک ناردی بۆ یارمه تیدانی عیازی کوری غومفی فه هری^(۵)، له سالی (۱۳) کۆچی سه ده قاتی خوزاعه ی کۆده کرده وه، پاشان کاتی نه بویه کر عه زمی کرد فه قی شام بکات، وه لید وه کو عه مری کوری عاص و ابوو به لایه وه له متمانه و حورمه ت و که رامه تدا بۆیه نامه ی نووسی بۆ عه مری کوری عاص و نامه شی نووسی بۆ وه لیدی کوری عه قه به و بانگه یشتی کردن بۆ سه رکرده یه تی سوپای جیهاد، عه مری کوری عاص به یداخی لیوای ئیسلامی هه لگرت به ره و فه له ستین، وه لیدیش بو به

^۱ سیر اعلام النبلاء (۲۱/۳).

^۲ سیر اعلام النبلاء (۴۱۲/۳، ۴۱۳).

^۳ فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، عمد صالح الفرسی، ص (۷۸).

^۴ تاریخ الطبری (۱۶۸/۴).

^۵ أعصر نفسه (۱۹۴/۴).

فرمانداری خۆرهه‌لاتی نوردون^(۱)، پاشان ده‌بینین وه‌لید له سالی (۱۵)ی کۆچی له سه‌رده‌می عومه‌ردا نه‌میری مه‌مله‌که‌تی به‌نی ته‌غلیب و عه‌ره‌بی جه‌زیره‌ بووه^(۲)، له‌م ویلایه‌ته‌دا پشته‌وه‌ی مو‌ج‌اهیدنی پاراستوه له ولاتانی شام نه‌وه‌کو له پشته‌وه‌ دزه‌یان بۆ بکه‌ن، وه‌لید هه‌لی ده‌قۆزتوه له ویلایه‌ته‌که‌یدا هه‌میشه‌ جمه‌ی ده‌هات و پرپوو له کاری جیهادی جه‌نگی و کاری ئیداری بانگه‌وازکاریک بوو بۆ رێبازی خودا، شیتوازو حیکمه‌ت و نامۆزگاریی چاکی به‌کار ده‌هینا بۆ نه‌وه‌ی گاوه‌کانی ئیادو به‌نی ته‌غله‌ب بێنه‌ ناو ئیسلامه‌وه^(۳)، به‌م رابردوه‌و شکو‌داری وه‌لید هات و له خه‌لافه‌تی ئیمامی عوسماندا کرایه‌ والی کوفه‌و باشترین والی کوفه‌ش بوو نه‌رمو نیان و دادگه‌رو چاکه‌خوازبوو، سوپاکه‌شی له ماوه‌ی والیه‌تییه‌که‌یدا به‌ ناسۆیی خۆره‌ه‌لاتدا ده‌هاتن و ده‌چوون، به‌ فاتحی و سه‌رکه‌وتویی بۆ هاتوویی، هه‌روه‌ک گه‌ره‌ترین قازی ئیسلام له میژوودا له‌ پرووی زانست و فه‌زڵ و ویژدانه‌وه‌ شایه‌تی بۆ داوه‌ به‌بێ ناگاداری خۆی نه‌ویش ئیمامی شه‌عییه^(۴)، که‌ تابیه‌عییه‌کی به‌رپۆزه‌ وه‌سفی غه‌زاو نه‌ماره‌ته‌که‌ی وه‌لید ده‌کات به‌م وته‌یه (کاتێ باسی غه‌زای مه‌سه‌له‌مه‌ی کورێ عه‌بدول مه‌لیکیان^(۵) بۆ ده‌کرد وتی: (نه‌گه‌ر غه‌زاو نه‌ماره‌تی وه‌لیدتتان ببینایه‌ له‌مه‌ زیاترتان ده‌وت) غه‌زای ده‌کرد هه‌تا کوێ و کوێ نه‌ده‌وه‌ستا هه‌رگیز که‌مه‌ترخه‌می نه‌کردوه‌، که‌س گه‌مه‌ی پێ نه‌کردوه‌ هه‌تا له‌ کاره‌که‌ی لا‌براهه^(۶)، وه‌لید خۆشه‌ویسته‌ترین خه‌لک بوو له‌ناو خه‌لکدا و نه‌رمونیان بوو به‌رامبه‌ریان، پێنج سالێ تێپه‌ری و خانوه‌که‌ی ده‌رگای پێوه‌ نه‌بوو^(۷)، عوسمان ده‌لێ: (له‌به‌ر براهه‌تی وه‌لیدم نه‌کردوه‌ به‌ والی، له‌به‌ر نه‌وه‌ کردومه‌ کورێ ئومو حه‌کیمی به‌یزای پوری پێغه‌مبه‌ر ﷺ و جمعی باوکیه‌تی)، کردنه‌ والیش ئیجتیهاده‌، عومه‌ر

^۱ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۲ تاريخ الطبري (۲۸/۵ - ۲۹).

^۳ فصل الخطاب في موافق الاصحاب، ص (۷۸).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ مسلمة بن عبدالمليک بن مروان احد قادة الفاتحين کوفي سنة ۱۲۰هـ.

^۶ التمهيد والتبيان، ص (۴۰).

^۷ تاريخ الطبري (۲۵۱/۵).

سعدی تهبی وه قاصی له سهر کار لابر دو له خواری نهوهی کرد به والی، پله و پایهی که متر بو^(۱).

نایشکردنی سیرهی نهم هاوه له بهر پیره نهم پالمانه نیسلامیه مهز نه جیگهی متمانهی ههر سی خلیفه راشیدینه کانه گومانی تیا نییه، نهوهنده شیای و یلایه ته نهو گومانانه دهسپهتهوه که گوایه نایهت دابه زیوه له دژی و ناوی ناوه فاسق و نارهقی خواردوه، نهم قسه و قسه لۆکانه پیویستی به لیکۆلینهوه ههیه، نهم دوو قسه لۆکهت بۆ لیکده ده مهوه^(۲).

نایا سابت بووه که وه لید نایهت دابه زیوه له دژی و خوی گهوره دهفرمویت: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَلٍ فَتَّبِعُوهُ أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ) (الحجرات: ۶).

بۆ نهم چیرۆکه راوییه کان نووسیویانه و ده لێن (پهغه مبهدر ﷺ) وه لیدی کوری عهقه بهی ناردوه بۆ بهنی موسته لهق بۆ کۆکردنه وهی صه دهقه، زۆری پینه چوو وه لید هه والی هینا وه تهوه، که بهنی موسته لهق هه لگه راونه تهوه و حاشا ده که نه له صه دهقه دان بهنی موسته له قیش چون به دهم وه لیده وه وه لیدیش ترساندونی و گوئی نه گرتوه بۆ قسه کانیا و گهرا وه تهوه له ناویان و هه والی پاشگه زیبونه وهی داوه به پینه مبهدر ﷺ، پینه مبهدریش ﷺ خالیدی کوری وه لید ده نیریت و فرمانی پیده کات که ته مییان بکات، بهنی موسته له قیش پیی راده گهینن که ده ستیان له نیسلام بهر نه داوه، پاشان نهم نایه ته دابه زی^(۳)، ژماره یه که ریوایه تی تر هاتوه، به لام نهم چیرۆکه سه نه دیکی گه یتر او صه حیچی نییه^(۴)، چیرۆکه که له وه که متره وه سفی بکهین بلێن سه نه ده که ی لاوازه، خۆ نه گهر سه نه دی لاوازی و هه رگرین له و کاره باشانه ی، که حه رامی پی حه لال ناییت و حه لالی پی حه رام ناییت نه و سه نه دی لاواز له چیرۆکی وه لیددا وه رنا گرین،

^۱ العواصم من القواصم، ص (۸۶).

^۲ فصل الخطاب فی موافق الأصحاب، ص (۷۹).

^۳ المدينة النبویه فجر الاسلام (۱۷۶/۲).

^۴ أعصر نفسه.

چونکه هدرامی حەلال دەكات، وەسفی پیاوی بە خرابی دەكات كە هاوێتی پێغەمبەرە
 ﷺ حەلال نییە بۆ ساتیکیش بیئت ناو بنریت فاسق، ئێمە چۆن سەندەدی لاواز قبول
 دەکەین ئەم ئایەتە خۆی باسی جەختکردن و سۆراغکردنی هەواڵ دەكات، ئەوسا قبول
 دەکری، هەروەها ئەم ئایەتە بەردی بناغە زانستی ریاویەتی کردنی داناوە^(١)،
 چیرۆکی وەلیدی کۆری عەقەبە و ئەو قسە و قسە لۆکانە دی دەیدەنە پالێ قبول ناکری، هەتا
 هەواڵێکی صەحیحی دەق راست و سەندەد دروستی نەبیئت، چونکە ئەم ریاویەتە بە فاسق
 ناوی دەبات، ئەمە تەشەرەو شلگیری تیا ناکری و قبول ناکری، ئەگەر پیاویکی ئەم
 سەردەمە کە پانگزە سەدە دوای سەردەمی بانگەوازی ئیسلامە بەم سیفەتە وەسف
 بکریت قبول ناکری و نیتەر چۆن شلگیری دەکری بۆ قبول کردنی ئەو سیفەتە کە بەدریتە پال
 پیاویک کە لە سەردەمی پێغەمبەراییەتیدا ژیاوی و لە سەردەمی خەلیفە راشیدیەکاندا
 ژیا بیئت و کۆمەڵی کاری ترسناکی ناھەمواری بھەیتە ئەستۆ، ئەم چیرۆکە و رووداوەکانی
 پەییوەندی بە عەقیدە ئیسلامییە وەھبە، هەواڵی ئەم بابەتە لە میژووی ئیسلامدا
 نابیئت شلگیری بکریت لەوەرگرتنیدا، وەکو شلگیری دەکری لەمەر وەرگرتنی ئەو
 هەواڵە پەییوەندی بە ئاوەدانی و شارستانیە وەھبە، پاشان وەلیدی کۆری عەقەبە
 یەکیەکە لە پیاوانی فتوحات زۆری ئەو تەشەرانی دەگیریتە ئیسلام بۆ ئەم گرو
 خەلکە، هەندێ لە میژوونوسان و اگومان دەبن ئەوانە بە ناچاری موسلمان بوون و
 ئیمان نەچوو تە دلێان، ئەمە یینگومان گومانێکی پوچە^(٢)، دەنگوباسی وەلیدی
 کۆری عەقەبە راوییەکان پرپیاگەندەیان تی خستوو و ئەوەندە ھەوەسی مەزھەبی و
 سیاسی و گۆلمەزی تیا کراوە باسەکی شیواندوو، ورده ورده بوو تە گۆرەپانی
 ڕکەبەری چیرۆکنووسەکان بۆ دەرختنی توانا دەست ھەلبەستن و سەلماندن بلیمەتی
 ئەدەبی^(٣) تاوانکارییان، ئەوێ کە لێئەو تەلخە لەلای راوییەکان ناردنی وەلیدی کۆری
 عەقەبە بۆ کۆکردنەوی خیراتی بەنی موسەلەق، لەبارە تەمەن مندالی وەلیدە وە

^١ المدينة المنورة فجر الاسلام (١٨٢/٢).

^٢ المدينة المنورة فجر الاسلام (١٧٣/٢).

^٣ المصدر نفسه.

لهو کاته دا قسه يه کي سهند گه يه ټنراوی پياوه سيقه داره کان هه يه بهر په رچي مگر ريوايه ته ده داته وه، که هه لښه ستراوه ده لټت: وه ليدی کورې عه قه به رږڅی فته مې مکه مندال بووه، هه رکه سي له تمه منی شو دا بووايه پينغه مېر عليه السلام به بريکاري خوې وه کو کارگيرې نه يده نارد بډ هيچ لايه ک، له فهايزی کورې موحه مېدی روقاوه نه ویش له جه عفه ری کورې برقانه وه نه ویش له سابتی کورې حه جاجی کيلاييه وه، نه ویش له عه بدوللای هه مه داناييه وه، نه ویش له وه ليدی کورې عه قه به وه ده لټي: (کاتې پينغه مېر عليه السلام فته مې مکه کي کرد، خه لکي مکه مکه منداله کانی خوځيانان هينا بډ پينغه مېر عليه السلام دهستی ده هينا به سهريانداو دوعای خيري بډ ده کردن، منيان هينا بډ لای و منيش به خه لوق بوون خوځ کرابووم، دهستی نه هينا به سه رمدا له بهر نه وهی دايکم خه لوقی ليند ابووم، دهستی پيا نه هينام له بهر خاتری خه لوقه که^(۱)، ثم چيرۆکه هه وه سبازی مه زه بهی باری پيکر دووه، وه ليد نه مه وي و عوسمانيه نه وه که سهی ناوی وه ليدی ناشيرن کردوه به چيرۆکی هاتنه خواره وهی ثايه تی (ان جاکم فاسق) شيعه يه کي رافزيه ناوی (موحه مېدی کورې سائيبي که لبي) يه، ثين و حه جهر ده باره ی ثم پياوه ده لټي: (کوفه دوو دروژنی تيدايه لۆکه که يان (پاکه که يان) موحه مېدی که لبييه وو دوا هه مينه که يان (سه دی) يه^(۲)، وه ليدی هه لښاردووه بډ ثم چيرۆکه، چونکه په يوه ندي هه بووه به کوکردنه وهی خيراته وه، وه ليد له سه رده می نه بويه کردا کاری کوکردنه وهی زه کات و صه ده قاتی خوزاعه ی کردووه (قوطاعه)، له سه رده می عومهدا کاری کوکردنه وهی صه ده قاتی به نی ته غلبه و جه زي ره ی کردووه، شيعه کان به بډ نه ی چيرۆکه که ی وه ليد هه تانه شيان داوه له عوسمان و عه بيداريان کردووه^(۳)، ثيمه ثينکاری نه وه ناکه ين که ثم ثايته به بډ نه ی ناوه پډکی چيرۆکی به نی موسته له قوه دابه زی، به لام نه وهی ثيمه نکولی ليد هه کين نه وه يه، که وه ليد به فاسق وه سف کراييت له م ثايته دا، چونکه فرموده ی (ان جاءکم فاسق) به سيغه ی نه کيره هاتووه هه موان ده گريته وه ده ست نيشان

^۱ مسند أحمد (۳۲/۴).

^۲ المدينة المنورة فجر الاسلام (۱۷۹/۲).

^۳ المصدر نفسه (۱۸۰/۲).

نه‌کراوه، چونکه نه‌کیره له سیاقی شهرتدا هات گشتگیره هه‌روه‌ک گشتگیره نه‌گهر که‌وته سیاقی نه‌فی نه‌گهر راستبێ وای کردبیت^(۱).

داری هه‌ددان له وه‌لیدی کو‌ری عه‌قه‌به له‌سه‌ر ئاره‌ق خواردنه‌وه

به‌لام هه‌ددان له وه‌لید له‌سه‌ر ئاره‌ق به‌ری‌وايه‌تی بوخاری و موسلیم سابت بووه، که عوسمانداری هه‌ددی لێداوه دواي نه‌وه‌ی شایه‌ت شایه‌تی له‌سه‌رداوه، نه‌مه‌ گله‌یی نییه له‌سه‌ر عوسمان، به‌لکو مناقیبێکه له مناقیبه‌کانی عوسمان^(۲)، که هه‌ستاوه داری هه‌ددی لێداوه له نه‌میری کوفه لایبردوه بوخاری باسی نه‌م به‌سه‌رهاته‌ی کردوه له (بابی مه‌ناقیبه‌کانی عوسماندا)، ئیمامی عه‌لی ده‌لێت: (ئێوه ئه‌و تانانه‌ی ده‌یده‌ن له عوسمان وه‌کو ئه‌و که‌سه وایه پم بدات له خۆی بۆ نه‌وه‌ی هێزی خۆی بکوژێ)^(۳)، عوسمان تاوانی چیه‌ ده‌رباره‌ی پیاویک له‌سه‌ر په‌فتاره‌که‌ی داری هه‌ددی لێداویت و له‌سه‌ر والیه‌تی لایبردییت، عوسمان تاوانی چیه‌ له‌وه‌ی به‌ریابووه له کاروبارماندا^(۴)، پاشان نه‌م جو‌ره رووداوه ته‌نیا له سه‌رده‌می عوسماندا تاین نه‌بووه، له هه‌یج سه‌رده‌میکی تردا نه‌بوویت، به‌لکو پیشتیش هه‌بووه له سه‌رده‌می عومه‌ردا که باسکراوه که قومه‌دای کو‌ری مه‌زعون، هاوه‌لیه‌تیشی هه‌بووه، که‌چی ئاره‌قی خواردوه له هه‌مانکادا نه‌میری به‌خه‌رینیش بووه له لایه‌ن عومه‌ره‌وه، نه‌ویش هه‌ددی لێداوه له‌سه‌ر کار لایبرد^(۵)، هه‌ندێ له میژوونوسان ده‌لێن سابت نییه، که وه‌لید ئاره‌قی خواردبیت، حافق له (الاصابه‌)دا ده‌لێت: هه‌ندێ له خه‌لکی نه‌هلی کوفه غه‌ره‌زیان لێگرت و به‌ ناحه‌قی شایه‌تیان له‌سه‌رداوه^(۶)، ئیبن و خه‌لدون ئاماژه‌ی بۆ نه‌م رووداوه کردوه ده‌لێ: (به‌رده‌وام پرپو‌یاڵانته - واته له‌سه‌رکارمه‌نده‌کانی عوسمان له لایه‌ن ئاژاوه‌چیه‌کان - ته‌شه‌نه‌ی کردوه و شه‌پۆلی داوه وه‌لیدی کو‌ری عه‌قه‌به‌یان تۆمه‌تبار کردوه به ئاره‌ق‌خواردن و

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/ ۱۸۰).

^۲ البخاري، كتاب مناصب عثمان.

^۳ الردء: هو العون، تاريخ الطبري (۵/ ۲۷۸).

^۴ تحقيق موافق الصحابة في الفتنة (۱/ ۴۲۱).

^۵ العواصم من القواصم، ص (۹۳).

^۶ اصابة (۳/ ۶۳۸).

جەماعەتییکی خەلکی کوفە شایەتییان داوە لەسەری، عوسمانیش داری حەددی لێداو لەسەر کار لایەرد^(١)، ئەوەی تەبەری باسی کردووە بە دوورودریژی، کە کورانیك کە هی ئەبی زەینەب و ئەبی مۆرەع و جوندیی کۆری زوهرە بوون، چۆنە سەر مائی ئیبن و حوسەیان و کوشتیان، شۆرەحی خوزاعی، کە هاوێڵە شایەتی لەسەر دان و کۆرە کە ئەبو شۆرەیحیش شایەتی لەسەر دان - چونکە دراوسێی ئیبن و حوسەیان بوون - وەلیدیش تۆلە لێ سەندنەو، باوکی ئەم کۆزراوانە تەلەو داویان نایەو بە وەلید و دەستیان کرد بە مۆراقەبە ی جەجولەکانی، جاریکیان ئەبو زوییدی شاعیر بوو بە میوانی وەلید، کە کابرایەکی گاور بوو لە هۆزی بەنی تەغلیبی خالوانی بوو لەسەر دەستی وەلید موسلمانبوو، ئەم میوانە بە نارەقخۆر ناسراو بوو، هەندێ گێل و گەمژە قسەیان دەکرد لەسەر هاوڕێیەتی ئەبو زویید لە لایەن وەلیدەو نالەم کاتەدا ئەبو زەینەب و ئەبو مۆرەع باشتەین هەلیان قۆستەو، کردیان بە قاوێ قاوێ روشتن بۆ مەدینە، چۆنە لای ئیمامی عوسمان و شایەتییان دا لەسەر وەلید کە نارەقی خواردووە، ئەوان بێنیویانە نارەقی هەلێناوەتەو، ولیدیان لە کوفە هێناوە سۆیندی خوارد بۆ عوسمان و هەوالتی مەرامی ئەم دوانە ی پێگەیاندا، عوسمان وتی: (حدودی خودای گەرەت بەسەردا جێبەجێ دەکەم، بە ئەو شایەتە ناهەق بێژانە بکەوێ ناو ئاگر بڕاکەم خۆت بگرە)^(٢)، (محب الدین الخکیب) دەلی: ئەو زیادهی کە لە ریوایەتی موسلیماً هاتووە، کە وەلیدی هاتووە، دوو رکات نوێژی بەیانی کردووە، پاشان وتیوەتی بۆتان زیاد بکەم، لە رێگەی ئیمامی ئەحمەدەو هاتووە، کە وەلید نوێژی بەیانی چوار رکاتی کردووە، ئەمە بە شاهیدی شایەتەکان ئەسەلماوە و نەوتراوە، ئەمە قسەی (حجینی) چیرۆکی پێوە کە یەو خۆی شایەت نییە و لە شایەتەکانیشی نەبیستووە، لە کاتی ئەم رووداوە پەرگومانەدا ئەم چیرۆکنۆسە قسە ی لێوە ناگیریت^(٣).

^١ تاریخ ابن خلدون (٤٧٣/٢)، فصل الخطاب فی موافق الاصحاب، ص (٨١).

^٢ تاریخ الطبری (٢٧٧/٥).

^٣ العواصم من القواصم، ص (٩٦ - ٩٧).

وهلید والی عوسمان بوو له سهر کوفه، وهلیدی کورپی عهقه به پیاوړتیا موجهایدو فاتحیه، نهو دادگهره مهزلومهیه که ههرکاریکی خاوتنی توانیبیت نهغامی داوه بۆ که له کهی، پاشان به چاوی خزی بینی پیاو خراپان پروپاگهنده ده کهن بۆ پیاو چاکان و باتله کانیش گوئی بۆ ده گیرینو په سهند ده کهن، ههستا دواي کوشتنی نیمامی نیمامی عوسمان دوره پهریز بوو له خه لک و کهناری گرت، له شیوێکدا دابرابوو له ژاوه ژاوی کۆمه لگا بانزه میل دور که وتوه له شارو له زهوی نهو دورگی، که جیهادی تیا کردو بانگه وازی خه لکی تیا کرد بۆ نیسلا مه تی له سهرده می عومهر داوه^(۱) دوری گرت له هه موو نهو شه پانه ی که روویدا له نیوان عه لی و مه عاویه دا، ههر له شیوه که ی خزی مردو ههر له ویش نیژرا له سالی (۶۱) ی کۆچی، ده شلین له رۆژگاری مه عاویه دا مردووه^(۲)

چوارهم: سه عیدی کورپی عاص

ناوی سه عیدی کورپی عاصی نومه یه ی کورپی عه بدی شه مسی کورپی عه بدی مه نافی قوره یشی نومه وییه^(۳)، نیبنو حاتهم ده لئ: (هاوه لیه تی کردووه دواي وهلیدی کورپی عهقه به بووه ته والی کوفه و یه کی که له زمانپاراوه کانی قوره یش، له بهر نه مه عوسمان ده ستنیشانی کردووه بۆ نویسنه وه ی قورثان، له جومله ی نه وانه ی که دیاری کردوون)، نه نه سی کورپی مالیک ده لئ: عوسمان فه رمانی کرد به زهیدی کورپی ساییت و عه بدو لئای کورپی زویترو سه عیدی کورپی عاص و عه بدو پر په جمانی کورپی حارسی کورپی هیشام که قورثان له په راوه کاندای بنوسنه وه و نوسخه ی لی بگرته وه، عوسمان وتی: به سیانه قوره یشییه که (ته گهر نیوه و زهیدی کورپی ساییت له شتیکی قورثاندا ناکۆکی تان بۆ دروست بوو نه وای به زمانی قوره یش بینوسنه وه^(۴))، نیمای عه ره بی قورثان له سهر زمانو به پیتی زمانی سه عیدی کورپی عاص ساغ کرایه وه، چونکه سه عید زۆر شیوه زاری له

^۱ المصدر نفسه، ص (۹۴).

^۲ البداية النهایة (۸/۲۱۶).

^۳ البداية النهایة (۸/۸۷).

^۴ البخاری، کتاب فضائل القرآن رقم (۴۹۸۷).

زاری پیغمه مېهر ﷺ ده چو، زاری سه عید به زاری پیغمه مېهر ﷺ ده شوېها، نو سال ته مه نی به سه بر دوه له سه رده می پیغمه مېه رایه تیدا ﷺ، باوکی له روژی به دردا به موشریکی کوژراو عه لی کورې نه بی تالیب کوشتی^(۱).

گوئ بگره بو نهم هه واله بزانه نیمانی چند به هیزه، ریوایت کراوه که عومهری کورې خه تتاب وتویه تی به سه عیدی کورې عاص باوکتیم نه کوشت، ته نها عاصی کورې هیشامی خالتم کوشت، سه عید وتی: نه گهر بت کوشتایه تو له سه ر حق بوویت و باوکم له سه ر ناحق، عومهر سه رسام بوو به وه لامه که ی.

له روژگاری والیه تی کوفه دا غه زای ته برستانی کردو فته می کرد، غه زای جورجانیشی کردو حوزه یفه و جگه له مش هاوه لی تر سه ربازی شو بوون^(۲)، به چاکه و که ره مداری به نوابانگ بوو، هه تا سوال که داوای شتی لیکردوه هیچی پی نه بووه بیداتی چهنديکی ویستووه بوئ نووسیوه که بیده نی^(۳)، سه عید زور پیی خوشبووه نورامی موسلمانان کو بکاته وه و قه لبسووه به ناژاوه و فیتنه و رای ده کرد لیتی، عوسمان له دواي وه لیدی کورې عه قبه کردی به والی کوفه، وه جاریکیش بوو به نوینه ری مه دینه، کاتی گه رایه وه بو کوفه ناژاوه چیه کان سه نگه ریان لی گرت و سه ربازیان هی نایه ریگا و ریگریان لی کردو نه یان هیشت بیتته ناو کوفه گه رایه وه له مه دینه دا مایه وه شو که سانه ی ریگریان لی کرد که بگه ریته وه بو ویلایه ته که ی هه ره نه وانه بوون که نیمامی عوسمانیان کوشت، ویرای نه وانه ش له شه ری جه مه ل و سه فین دووره پهریز بوو هانی نه هلی شه ری جه مه لی ده دا که دانیشن و دهر نه چن بو شه پر کردن^(۴). ناهمه ژیان نامه ی خاوهن که ره م و نازایه تی و جیهاد و خوشخوانیک بووه ده شو بهابه خوشخوانی پیغمه مېهر ﷺ، سه عید نهم قورنانه په راوه ی که نه مړۆ نیمه ده یخوینینه وه بو زیدی کورې ساییتی ده خوینده وه، ورد به ره وه له م مه ناقیبه ساباتنه ی که به ریوایه تی سه حیح چه سپاوه، به راوردی بکه له گه ل شو

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۱).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ الاصابة ترجمة (۳۲۶۸).

^۴ الطبقات (۵/۳۴).

پروپاگاندانہی، کہ دہیدہ نہ پالی و هیچ بہ لگہیہ کیان نییہ، راعینہ بزانه کی دہنگوی پیڈہکا، بۆت دہردہ کہوئی کہ ثم قسمو قسمو لۆکانہ دوو پہلہن، چونکہ دوو شتی دژ بہیدہک لہیدہک پیاودا کۆکراوہ تہوہ - سہ خاوت و رہ زیلی، دانایی و نادانی تیڭکۆشہر و تیڭشکاو مہ عقول نییہ ثم شتانہ لہ پیاوکی ساغو سہ لیمدا کۆبیئتہوہ^(۱) ہندی ریوایت کہ سہ نہ دیکیان نییہ وا گومان دہبہن کاتئ سہ عید بوو بہ والی کوفہ دواي ولید ہندی لہ کۆیلہ کان، نارہ زاییان دہربری وتیان:

ئەي ھاوار وەلید لابرا

سەعیدە برسیکەرمان بۆ ھات

مەنەکە کەمتر ئەکات و زیاد ناکات^(۲)

ئەمە نارہ زاییہ کی دەستہ لہبہ ستہو چیرۆکیکی داتاشاراوە بیگومان^(۳)، چونکہ کۆیلہ کان لہ سالی (۳۰) کۆچیدا بوو، واتہ: ئەسیرہ کانی شہر زمانی عہرہ بییان بہ باشی نہ دہ زانی بہ لکو ثم نیوہ دێرانہ قسہی شیعہ لہ بہر ئەوہی سہ عیدی کوری عاص بہناویانگ بوو لہ نانبدہیی و بہرچاوتیریدا، چۆن دہ پۆرئ بہ چاوبرسی و سہف بکریت، ئەگەر شاعیران و خەلک ولید بہ کەرمزاری و سہف بکەن، بیگومان سہ عید نمونہیہ لہ بہخشندهیی و دەست گوشاریدا کەرەم^(۴)، بہ سہ عیدیان وتووہ شیلہی ہدنگوین فہرز دہق لہ بارہی کەرہ مییہوہ باس دہکات و دہلئ:

ترى الغر الجاحج من قریش اذا ما الامر في الحدثان عالا

قیاما ینظرون الی سعید کانہم یرون بہ ہلالا^(۵)

ئەگەر لہ یە کەم ہاتنی سہ عیددا بۆ کوفہ کۆیلہ کان ثم نارہ زاییہ یانہی دہربریئ کۆیلہ کان چۆن سیاسەتی سہ عیدیان زانی نایا بۆ برسی کردن ہاتووہ یان بۆ تیرکردن ہاتووہ، ئەوہی نامۆیہ ئەوہیہ پراوییہ کان ثم ہەوالہ دہگەینن بہ سیاقیک ہندیکی

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۲۷۹).

^۳ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۴ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۲).

^۵ البداية والنهاية (۸/۸۸).

په‌خه له هه‌نده‌كه‌ی تری ده‌گری‌و ده‌لێن عوسمان سه‌عیدی كرده‌ والی كوفه‌و سپره‌یه‌کی داد‌گه‌ری تیا به‌سه‌ر برد، به‌لام هه‌ندێ له‌ كۆیله‌كان (ئه‌سپره‌كانی) شه‌ری (ریخ‌ریان)^(١)، نا‌ره‌زاییان ده‌ره‌ری باشه‌ ده‌گو‌نجی سپره‌ی داد‌گه‌ری ئه‌سپره‌كان به‌ برسیكه‌ر وه‌سفیان كرده‌یت!

سه‌عید زۆر خێرۆمه‌ندبووه‌و هه‌موو كه‌سی لێی به‌هه‌رمه‌ند بووه‌، باراندویه‌تی به‌سه‌ریاندا، سپره‌ داد‌گه‌رانه‌كه‌ی هه‌موو چاكه‌خوازییه‌كانی گرت‌بووه‌^(٢)، په‌همه‌تی خودا له‌ می‌ژوونووسه‌ كۆنه‌كان، هه‌میشه‌ گومانی باشیان بردووه‌ به‌ خوێنه‌رو ریوایه‌ته‌ دژبه‌یه‌كه‌كانیان كۆكردووه‌ته‌وه‌و نووسیویانه‌، وایان داناوه‌ كه‌ خوێنه‌ر له‌ هه‌موو سه‌رده‌می‌كدا ده‌توانی قسه‌ی له‌روا‌واز له‌ قه‌له‌و جیا بكاته‌وه‌ می‌ژوونووسه‌كان بۆیه‌ راست و نا‌راستیان نووسیوه‌ به‌ بیانی‌و نه‌وه‌ی ئه‌وان نووسراو بۆ سه‌رده‌می خوێان ده‌نووسنه‌وه‌، ئه‌مه‌یان نه‌زانیوه‌، كه‌ لهم سه‌رده‌مانه‌دا خوێنه‌ر گوێ بۆ ئه‌وانه‌ ده‌گری كه‌ به‌ شه‌و چیلكه‌ ده‌چنه‌وه‌ (تفه‌نگ به‌ تاریکییه‌وه‌ ده‌نێن)^(٣)، ئین و سه‌عید له‌ وه‌رگێڕانی سه‌عیدا به‌ی سنده‌ ریوایه‌تی كرده‌وه‌، ده‌لێت: (وتیانه‌ كاتێ سه‌عید به‌ والیه‌تی هات بۆ كوفه‌ - گه‌نجی‌کی خۆش‌گوزه‌ران دیار‌بوو كه‌ وێنه‌ی نه‌بوو، وتی: ناچمه‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌كه‌ هه‌تا پاك نه‌كړیته‌وه‌، فه‌رمانیدا شۆردیان و له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌كه‌ وتی: ئه‌م ره‌شاییه‌ بیستانی غولا‌می‌کی قوره‌یشه‌ ئه‌وانیش له‌لای عوسمان شكاتیان لی‌كرد)^(٤)، ئه‌م قسه‌یه‌ راست نییه‌، چونكه‌ نه‌دراوه‌ته‌ پال هیچ كه‌سی و سنده‌ی نییه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌عیدی كورێ عاصه‌ی كه‌ قیاده‌ی سوپای جیهاد و فتوحاتی ده‌كرد وانه‌بوو، كه‌ قسه‌كه‌ران وه‌سفیان كرده‌وه‌، پاشان ئین و سعه‌د ئه‌م قسه‌یه‌ی سه‌عیدی له‌سه‌ر زمانی نه‌شته‌ری كورێ مالی‌کی كورێ حاریسه‌وه‌ ریوایه‌ت كرده‌وه‌، ئه‌وكاته‌ بۆ نه‌شته‌ر ریگه‌ی گرت له‌ سه‌عیدی كورێ عاص و نه‌ی هیشت بیته‌ ناو كوفه‌وه‌، دوا‌ی چه‌ند سالتێ كه‌ والی بوو له‌ كوفه‌، نه‌شته‌ر وتی: ئه‌مه‌ سه‌عیدی كورێ عاصه‌ هاتووه‌ بۆ ناوتان وا گومان

^١ تاریخ الطبری (٢٧٩/٥).

^٢ المدينة المنورة فجر الاسلام (٢١٣/٢).

^٣ فجر المدينة المنورة فجر السلام (٢١٣/٢).

^٤ المصدر نفسه (٢١٣/٢)، الطبقات (٣٢/٥).

دهبات كه (نهم رهشاييه بيستاني چهند غولاميكي قورهيشه، نهم رهشاييه شويئي له دايكبووتتانه و بنكه ي رمهكانتانه و لانه ي باباپيرانتانه^(۱)).

ماليكي كوري حارس كه به نهشتهر ناوزده دهكري نازاوه چي بووه، يه كيټك بوو له سهركرده كاني نهو خهوارجانهي كه گه مارزي عوسمانيان داو كوشتيان، شتيكي نامو نيبه، كه نه مانه قسه لوكيان هه لده به ستو درويان دانه تاشي بو جوشاندني رقي خه لك، نه گهر نهم پرستيه و تراييت نه وانه و تويانه، كه هه لگه رانه وه له خه لافهت، چونكه نه مانه نهم بوچوونه سهقه ته يان وهرگرتو كه چ حالي بوون، چونكه كهوتنه شوين نه ميره كاني عيراق به تاييهت نه ميره كاني كوفه كه دزي قورهيش بوون، چونكه دهرمارگيري خيلايه تي له م پرستيه دا به روشني دهر كهوتوه^(۲)، نيمامي زه هه بي له باره ي سه عيده وه ده لي: نه مير يكي شريف و حه وادو په سه نكراو له سهر خو و خاون عه قل و سه ليقه بوو بو و اليه تي زور شياو بوو^(۳)، به لام قسه ي به ره هه لستكاران و نه وانه ي توانج ده گرنه عوسمان بو نه وه ي سه عيدي كوري عاصي كرد و وه ته كار به دهستي كوفه بوو به راپه رين و كار گه شته نه وه ي خه لك ي كوفه سه عيديان دهر كرد^(۴)، دهر كردني سه عيد له لايه ن خه لك ي كوفه وه ماناي نه وه نيبه سه عيد تاوانيكي واي كرد و وه پتيويستي به دهر كردن هه بووه، ههر كه سي كوفه بناسي و له ده نگوباسي راميئي ده زاني كه خه لكه كه ي گازنده كارو سكا لاجي بوون له و الييه كاني خويان به بي بيانوي شهرعي و زه ريه كه هوكار، ته نانهت عومهر ي كوري خه تاب له باره يانه وه و تويه تي: (خه لك ي كوفه بي زاريان كردم و تووشي ته نگ و چه له مه يان كردم، له كه س رازي نابن و كه سيش لييان رازي نيبه، چاك نابن و كه سيش له سه ريان چاك نيبه)^(۵)، له گي رانه وه يه كيتر دا هاتوه

^۱ المصدر نقصه (۲/۲۱۴).

^۲ فجر المدينة المنورة فجر السلام (۲/۲۱۴).

^۳ السير اعلام النبلاء (۳/۴۴۷).

^۴ تاريخ الطبري (۵/۲۷۹).

^۵ المعرفة والتاريخ، للفسوي (۲/۷۵۴).

خه لکی کوفه وتویه تی: "ناره حه تیانکردووم"^(۱)، نه گهر که سیکی توندوتیژ بکه مه کار به ده ست به سه ریانه وه نه وه سکا لای له ده ست ده کهن له لام"^(۲).

سه عید وتویه تی: (بۆ میوان و هامنشینه کاتم سی شت ده که ویتته سه رم، هه رکه نزیک بوویه وه ده که شیمه بۆی نه گهر دانیش ت درنی بۆ ده ده م، نه گهر قسه ی کرد پرووی تی ده که م)، وتویه تی به کورپه که ی خوا پاداشت ده داته وه نه گهر دوو شه رخواز هاتنه لات و یه کیان ده م و چاوی خوینی پیدا نه چۆرپا یه کسه ر پشتیوانیت کردو حه قت پیدا سویند به خۆدا هه ر هه موو ماله که ت بده ی به وی تریان هه ر قه رزاری ده بیت، (نه ی کورپ خۆم سو عبه ت له که ل که سی به ریزدا مه که، چونکه رقت لی هه لده گریت، له که ل خویریشدا سو عبه ت مه که له لای سوک ده بیت) رۆژیک ناره تیکی خوداناس چوو بۆ لای سه عید، که نه میری کوفه بوون نه ویش ریزی لینگرت و چاکه ی کرد به رامبه ری، ژنه که وتی: خودای گه وه وای له تۆ کردووه ئاتاجت به له نیم نه یی به هه میشه یی منه ت و له نه ستۆی که ره مه کاندای نه گهر نیعمه تی به خشنده یه ک لاجییت تۆ سه به بی بۆ گه راندنه وه ی، کاتئ سه عید سه ره مه رگی هات مندا له کانی کۆکرده وه و پیی وتن (هاوړپیکاتم ته نها ده موچاوی منیان لی ون ده بیت، نه وه ی من پیم ده گه یاندن پیمان بگه یه نه وه نه وه نده شتیان بده نی که داوای شت نه کهن له که سی تر، چونکه پیاو نه گهر داوای پیداو یستییه کانی کرد بنه ماکانی به دامه زراوی نامینی و له سالی (۵۸) کۆچی وه فاتیه کردووه ده لئین له سالی (۵۷) و نه شلئین له (۵۹) کۆچی وایی کردووه^(۳).

پینجه م: عه بدوللای کوری سه عدی کوری نه بی سه رح

به زۆری میژوونو سه کان نه مه یان هاو پینچ کردووه کاتئ باسی عه بدوللای نه بی سه رح و به نه میرکردنه که ی ده کهن له لایه ن عوسمانه وه بۆ ویلا یه تی میسر ده لئین: (عوسمان عه بدوللای نه بی سه رحی کرده والی میسرو برای شیر ی خۆی بوو)^(۴)، نه م

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۱/۴۲۳).

^۲ المنهاج لابن تیمیة (۳/۱۸۸).

^۳ البداية والنهاية (۸/۹۰).

^۴ انظر: الكامل، لابن الاثير (۳/۸۸).

دهسته واژه‌یه (برای شیرى خۆى بوو) له باسکردنى والیه‌تیکه‌یدا که هاوپیچ کراوه تیل نیشانیکه و گوزارشت له تۆمه‌تباردنى ئیمامى عوسمان ده‌کات له لایه‌ن میژووناسه‌کانه‌وه، گوايه له بهر برای شیریه‌تى کردوویه‌تى به والى میسر، نه‌و بۆچوونه‌ى میژوونووسه‌کان ده‌ریانپرپوه راست نییه، بۆ نه‌وه‌ى به‌ریه‌رچى نه‌وانه بده‌ینه‌وه، که تانه‌و ته‌شهر ده‌ده‌ن له نه‌میری ئیمانداران عوسمانى کورپى عه‌ففان، کۆششى ئهم سوارچاکه‌ى تیره‌ى به‌نى عامرى کورپى لوئه‌یه ده‌خه‌ینه روو^(۱) واته: (عه‌بدوللای نه‌بى سه‌رح) عه‌بدوللای خه‌یره‌و زانیاریه‌کى ته‌واوى هه‌بوو له باره‌ى میسر و ناحیه‌کانیه‌وه له‌نه‌نجامى به‌شداریکردنى له‌گه‌ڵ سوپای عه‌مردا که رزگاریان کرد، هه‌روه‌ها له نه‌نجامى والیه‌تى کردنى له هه‌ندى له ناحیه‌کانى میسر، وه له کاتى خه‌لافه‌تى ئیمامى عومهدا، سه‌عید کاربه‌ده‌ستى میسر بوو^(۲)، هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تای خه‌لافه‌تى عوسمانیشدا، نه‌و شته‌ى عه‌بدوللای شایسته‌ى نه‌میری کرد سالتیک والى میسر بووه، به‌هه‌یزترین پالتیوراو بوو بۆ ئهم ویلايه‌ته‌ دواى عه‌مرى کورپى عاص له نه‌نجامى پسپۆریه‌کانى، ده‌رکه‌وتوووه عه‌بدوللای نه‌بى سه‌رح توانیویه‌تى داها‌تى میسر ریکوپیتک بکات و زیاترى کات له‌و داها‌ته‌ى که عه‌مرى کورپى عاص کۆى ده‌کرده‌وه جاران، له‌وانه‌یه هۆکارى نه‌مه‌ش نه‌وه‌بی‌ت عه‌بدوللای کورپى سه‌عد هه‌نگاوى بۆ سیاسه‌تى دارایی گۆزى بی‌ت، به‌م چه‌شنه‌ که‌ره‌سه‌کانى داها‌ت که‌له‌که‌بوو له میسر^(۳)، عه‌بدوللای کورپى سه‌عد له کاتى والیه‌تیدا هه‌ستاه به جیه‌ها‌کردن له کۆمه‌لێ شویتندا، فتوحاتى هه‌مه‌چه‌شنه‌ى هه‌بووه و قوربیکى زۆرى هه‌بووه، یه‌کى له غه‌زاکانى غه‌زای نه‌فریقابوو سالى (۲۷)ى کۆچى و فه‌تحیشى کردو پادشای نه‌فریقاش که ناوى جهرجیره کوزراو له‌م غه‌زایه‌دا کۆمه‌لێ هاوه‌ل هاوپرێ بوون، وه‌کو عه‌بدوللای کورپى زوبیرو عه‌بدوللای کورپى عومه‌رو عه‌بدوللای کورپى عه‌مرو غه‌یرى نه‌مانه‌ش، ئهم غه‌زایه به سولح کردن له‌گه‌ڵ به‌ترىقى نه‌فریقادا له‌سه‌ر پێدانی سه‌رانه به موسلمانان^(۴)،

^۱ فصل الخطاب فی موافق الأصحاب، ص (۷۷).

^۲ تحقیق موافق الصحابة فی الفتنة، ص (۴۱۸).

^۳ الولاية علی البلدان (۱/۱۸۰).

^۴ فتوح مصر وأخبارها، ص (۱۸۳)، والولاية علی البلدان (۱/۱۸۰).

کۆتایی هات عەبدوللای ئەبی سەرح گەڕایەووە بۆ ئەفریقا جاریکی تر لەویدا ئیسلامی چەسپاند لە سالی (٣٣)ی کۆچی^(١)، هەروەها گەنگترین کارەکانی ئەبی سەرح غەزای ولاتی نەوبەییە کە پێی دەوتری غەزای ئەسەویدە یان غەزای حەبەشە لای هەندی لە میژووناسان ئەم غەزایە سالی (٣١) کۆچی رویدا، شەڕیکی خویناوی لە نیوان سەربازی موسلمانان و سەربازەکانی نەوبەدا رویدا، کۆمەڵی لە موسلمانان پێکران لەبەر ئەوەی ئەهلی نەوبە پەوێکی بوون لە تیرهاوێشتندا، ئەم غەزایە بە سولح کۆتایی هات کە لە نیوان عەبدوللای ئەبی سەرح و خەلکی نەوبەدا بەستراو سەرانیەکی دیاریکراو دیاری کرا^(٢)، عەبدوللای سەعد بە یەكەم فەرماندەیی موسلمان دەژمیاردی کە توانیویەتی نەوبە تێک بشکێنێ، سەربازەکانی بکوژی و سەرانی بەسەپینی بەسەریاندا، بارودۆخە کە سەقامگیربوو لە رۆژگاری ئەودا ناشتی هەبوو لە نیوان موسلمانان و نەوبەدا، هەروەها گەنگترین کارەکانی عەبدوللای کۆری سەعد غەزای (ذات الصواری) بوو موسلمانانەکان بەسەر رۆمدا سەركەوتن، والیەتی عەبدوللای لەسەر میسر بە گشتیی پەسەند بوو لە لای میسرییەکان و شتی خراپیان لێ نەدیووە^(٣)، ئیمامی زەهەبی لە بارەییەو دەلی: (دەستدریژی نەکردوو و کاریکی نەکردوو و رەخنە لێ بگرن و یەکیکە لە پیاوێ ئاقلەکان و بەخشندەترینیان بوو)^(٤)، سەرەتای ویلایەتی میسر لە ئەوێ دەسەڵاتدا هێوو سەقامگیر بوو هەتا ئەو کاتێ نازاوەچی گومانیان وروژاند وەکو عەبدوللای کۆری سەبە، عەبدوللای سەبە کاتی گەشتە میسر خەلکی شەلقاند، هەر ئەمانەو ئەلقە لە گوێکانیان رۆژێکی گەوهریان هەبوو لە کوشتنی ئیمامی عوسماندا هەروە کە چۆن بارودۆخی میسریان هەلەق و بەلەق کرد لە ئەنجامی دەکردنی والی شەری خۆیان گروییەکی تر بە رینگەییەکی ناشەری دەستیان کێشا بەسەر رەوشی ولاتی میسردا، ئەم نازاوەچیانە بۆیان رێککەوت ئەو ماوێە ناپەختی و ناپەزاییان لە دلی

^١ النجوم الزهراء (٨٠/١).

^٢ الولاية على البلدان (١٨١/١)، وفتح مصر وأخبارها، ص ١٨٨.

^٣ الخطط (٢٩٩/١).

^٤ سير أعلام النبلاء (٣٤/٣).

خەلکدا بلاوکردهوه له دژی عوسمانی خەلیفه، فیل و فرایان نایهوه و درۆو دهلهسهیان هەلخست و بلاویانکردهوه^(۱)، له مهولا باسی دهکهین (ان شاء الله).

کاتی ناژاوهی کوشتنی عوسمان بهرپا بوو عهبدوللای ئەبی سەرح دووری گرت و له عهسقلان نیشتهجی بوو یان له رهملهی فەلهستین به غهوی به سه نه دی سه حیح ریوایهتی کردوه له یهزیدی ئەبی حهیبهوه دهلی: (ئەبی سەرح رۆشت بۆ رهملهی فەلهستین کاتی نوێژی بهیانی دهکرد، وتی: ئەی خودایه دواهمین کارم بکهی به نوێژی بهیانی، دهستنوێژی گرت و پاشان نوێژی کردو سهلامی لای راستی دایهوه، ویستی سهلامی لای چهپ بداتهوه خدای گهوره گیانی کیشار کوچی دواپی کرد)^(۲).

شه شه م: مهروانی کوری هه که م و باوکی

مهروانی کوری هه که م یه کێک بوو له خزمه تایبەت و هه ره نزیکه کانی عوسمانه له هه موویان زیاتر شیرازی قایمی هه بوو له گه ل سەنتەری خەلافەت و په یوه نەدیدارترین که سبوو به و روداوانه ی که بوبوو ره شه بای یه کیتی نیسلامیی، له سه رده می عوسماندا نه یین پۆش و باوه پێکراوی ده ولەت بوو، یاخود مۆره له گری پادشا بوو^(۳)، به دلنیا ییه وه مه روان راویژکاری تایبەتی نه بوو، بۆ نه و خەلیفه یه ی که راویژی به هاوه له گه وه ره کان و گچ که کان ده کردو هه رگیز له پیوانی راویژچوون دوره په ریژ نه بوو، هه روه ها مه روان نه و وه زیره نه بوو که هه موو ده سه لاّتی ده ولەتی له ژیر رکیفدا بیّت و هه موو شتی له ژیر ده ستدا بیّت، ته نیا نه وه نده هه بوو نوو سه ریکی خەلیفه بوو، نه مه ش وه زیه فیه ک بوو بایه خێ نه م وه زیه فیه ش له ژیر ده ستی خەلیفه دا بوو به موّله تی خەلیفه نوو سه راوه کان مۆر ده کران، به لاّم نه و په روپا گهنده ی که عوسمانی تیوه گلاوه و خەلکی لی وروژاندوه گوایه ئیمامی عوسمان ویستویه تی دوا ی خو ی خەلافەت بگوازیته وه بۆ بنه ماله به نی ئومه یه، گریمانه یه که و ه یچ راستیه کی تیا نییه و له واقیعی شدا ده رکه وت دوا ی قونا غیکی دژوارو خەلافەتی که وته ده ستی به نی ئومه یه مه روان ه یچ ده ورێکی ناشیرینی له مه دا نه بوو، پاشان عوسمان نه وه نده که سایه تی لاواز نه بوو هه تا به وار به لۆی

^۱ الولاية على البلدان (۱/۱۸۶).

^۲ الاصابة ترجمة ۴۷۱۱، وسیر اعلام النبلاء (۳/۳۵).

^۳ عثمان بن عفان، لصا دق عرجون، ص (۱۱۷).

بۆ نووسره که ی ئەو ئەندازە یی که راوییه کان دەماندویانە^(۱)، مەروانی کۆری حەکم هیچ تاوانیککی نییه ئەگەر لە ژیاانی پیغەمبەردا ﷺ بالغ نەبوونی بە ئیتیفاقی ئەهلی زانست، بەلکو تەمەنی دە سالان بوو یان لەو دەورەدا، مەروان موسلمان بوو قورئاخوین و شەرەزان بوو لە دین تێگەشتووبوو لە پیش ئەوی ئازاوه روودات بە هیچ شتیککی خراپ تۆمەتبارنە کرابوو، تارەخە ی لی بگێرین ئیمامی عوسمان تاوانی نییه لە هەلسەنگاندنیدا کردووەتی بە نووسەری خۆی، سەیرە که فیتنە تووشی کەسی هات لە مەروان ئەفەزەلتر بوو^(۲)، ئەویش بوو گوايه پیغەمبەر ﷺ باوکی مەروانی راواناوه (دەرکردووه) سەندوو مەتنی ئەم قەسە یە لاوازه، شیخولئیسلاام ئیبنو تەیمییه سەرئنجی ئەمە ی داوه لاوازی و پوچەلی ئەم هەوالە ی روونکردووه تەوه^(۳)، که مەروان بە زانست و شەرەزان و دادگەر پێناس دەکری و پیاوماقوڵیکە لە ساداتی گەنجانی قورەیش بە تاییبەتی کاتی ئەستێری بەختی بلندبووه وه لە سەر دەمی عوسماندا، ئیمامی مالیک شاهییدی فیهقی بۆ داوه لە کیتابی (موطأ) دا قەزاوت و فتواکانی کردووه بە بەلگەو لە کۆمەلەی شویندا، هەر وه ها لە شەش کیتابە سوننەکاندا که لە بەر دەستی ئیمامەکانی ئەهلی سوننەتدا فتواکانی مەروان هاتوو و کاری پێ دەکەن^(۴)، ئیمامی ئەحمەد لە بارە یەوه دەلی: (لای مەروان قەزاوت هەبووه و شوین قەزاکانی عومەری کۆری خەتتاب کەوتوو^(۵)، مەروان خۆینەر وارترین کەسبووه بۆ قورئان و هەر وه ها فەرمودە ی شەریفی ریوا یەتی کردووه و لە هەندێ لە هاو هەلە مەشهورە کان وه هەندیکیشیان لە ئەو ریوا یەتیان کردووه^(۶)، هەر وه ها هەندێ لە تابیعین فەرمودە یان لی ریوا یەت کردووه زۆر پەرۆشبووه بۆ دۆزینەوه ی سوننەت و کاری پێ کردنی، لە یسی کۆری سەعد فەقیه ی میسرە بە سەندە ی خۆی ریوا یەتی کردووه، که، مەروان لە ناشتنی جەنازە یە کدا

^۱ لقدولة الامرية المفتی علیها، لعمدی شاهین، ص ۱۶۰.

^۲ منهاج السنة (۱۹۷/۳).

^۳ المصدر نفسه (۱۹۵/۳ - ۱۹۶).

^۴ الدولة الامرية المفتی علیها، ص ۱۶۹.

^۵ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

^۶ البداية والنهاية (۲۶۰/۸).

ثاماده‌بوو کاتیک نوژی له‌سەر کرا، مەروان هەستاو روژبشت، ئەبی هورەیره وتی: قیراتیک خیری دەست کەوت و قیراتیک خیری لە‌کیس چوو^(١)، مەروان گە‌راپە‌وه‌و لە‌سەر هەردوو ئەژنۆی دانیشت، ئەوە‌ندە دانیشت هەتا خۆی مۆ‌لە‌تی دا^(٢)، لە‌ پێ‌شە‌کی فە‌ع‌ول‌باریدا هاتوو، دە‌لێ‌ن مە‌روانی کۆ‌ری حە‌کە‌می کۆ‌ری ئە‌بی عاصی کۆ‌ری نۆ‌مە‌یه‌ی کۆ‌رە مامی عوسمان پێ‌غە‌مبە‌ری ﷺ دیوہ ئە‌گەر ئە‌مە سابت بێ‌ت نێ‌تر کە‌لێ‌نیک نامێ‌نێ‌تە‌وه‌ بۆ دە‌مدرژی کردن^(٣)، نێ‌بن و کە‌سیر دە‌لێ‌ت: لای خە‌لکانیکی زۆ‌ر مە‌روان هاو‌ه‌لە لە‌بەر ئە‌وه‌ی لە‌ ژبانی پێ‌غە‌مبە‌ردا ﷺ لە‌ دایک‌بوو^(٤)، مە‌روان بوو‌تە والی مە‌دینە لە‌ لایەن مە‌عاویە‌ی ئە‌بوسوفیانە‌وه‌، توندوتیژی‌بوو بە‌رامبەر فاسقە‌کان و دژی دیاردە‌ی رابواردن و گال‌تە‌وه‌گە‌پ^(٥) بوون لە‌گە‌ڵ گە‌لە‌کیدا داد‌گەر بوو سلی دە‌کرد لە‌ موحامە‌له‌ کردن بۆ خزمە‌کانی، یاخود یە‌کی لە‌ خزمە‌کانی نۆ‌م و شکو‌کە‌ی خراپ بە‌کار به‌ی‌نن، عە‌بدو‌رپە‌حمانی کۆ‌ری حە‌کە‌می برای مە‌روان زللە‌یه‌کی کێ‌شا بە‌ خزمە‌ت‌کاریکی ئە‌هلی مە‌دینە‌دا، کە‌ کاری حناکی دە‌کرد لە‌و ماو‌ه‌یه‌ی کە‌ مە‌روان والی مە‌دینە بوو، (حناکە) کە‌ سکا‌لای کرد لای مە‌روان ئە‌ویش عە‌بدو‌رپە‌حمانی برای هێ‌ناو لە‌ بە‌رامبە‌ری (حە‌ناگە) دا دایناو پێ‌ی وت زللە‌کە‌ی پیا کێ‌شەر‌وه‌ (حە‌ناگە) کە‌ وتی: وە‌للّ‌اهی من بۆ ئە‌مە شکاتم نە‌کردوو تە‌نیا ویستوو‌مە تێ‌ی بگە‌یه‌نم کە‌ لە‌سە‌روی ئە‌مە‌وه‌ سول‌تان هە‌یه‌و سە‌رم دە‌خات بە‌سە‌ریدا، من دە‌یبه‌خشم بە‌تۆ، مە‌روان وتی: قبو‌لی ناکە‌م حە‌قی خۆت وە‌گرە، وتی: وە‌للّ‌اهی زللە‌ی لی نە‌دە‌م، بە‌لام دە‌یبه‌خشم بە‌تۆ بە‌خودا دە‌یناکە‌م، مە‌روان وتی: وە‌للّ‌اهی من نامە‌وی و پێ‌زانی نیم ئە‌گەر حە‌قی خۆت دە‌بە‌خشی بیبه‌شخە‌ بە‌و کە‌سە‌ی لێ‌یداوی یان بیبه‌خشە‌ بە‌ خودای گە‌وره‌، وتی: باشە‌ دە‌یبه‌خشم بە‌ خودای گە‌وره‌، عە‌بدو‌رپە‌حمان شی‌ع‌ریکی جینی‌وباری وت بە‌ مە‌روانی باریدا لە‌سەر ئە‌م حالە‌تە‌^٥، ئە‌م وینه‌ جوانە‌ نمۆ‌نە‌یه‌ لە‌ زانست و داد و فێ‌قه و دین‌داری مە‌روان زۆ‌ر جیاوازی هە‌یه‌ لە‌گە‌ڵ ئە‌و

^١ المصدر نفسه (٢٦٠/٨)، والمسنند رقم (٤٤٥٣)، (٤٦٥٠).

^٢ الدولة الاموية المقترى عليها، ص (٣٠٠). البدايه والنهائيه (٢٦٠/٨).

^٣ فتح الباري (١٦٤/٣)، وأباطيل يجب أن تحمى من التاريخ، ص (٣٥٤).

^٤ البدايه والنهائيه (٢٥٩/٨).

^٥ الدولة الاموية المقترى عليها، ص (٣٠٠).

وینە ناشیر^۱ ینەى که هەندى میژوونوس و راوى بۆ دەنە خشین، ئەوانە کۆشش دەکەن بۆ شیانندنى ژيانى ئەم پیاوێ تەنانەت کاتى مردنە کەشیان شیانندوو، هەولیانداوێ ئەوێش لە کەدار بکەن، گوايە خێزانە کەى، کە ناوی ئومو خالیدی کورپی یەزیدی کورپی مەعایوێ - بە بەرمال خنکاندوویەتى یاخود ژەهرخواردی کردوو، گوايە مەروان لە ناو کۆمەلێ خەلکدا جێئوى بە کورپی ئەو ژنە داو، ئەم چیرۆکەو پەهەندەکانى لە پەگەزى دژبە ک دروست کراو، هەر لەسەرەتای گێرپانەوێ کەدا ئەلێتى ئەفسانەییە کەو ئەندیشەى پیرەژنەکان هەلێ بەستوو و پاشان دەماودەم هاتوو، ئەم قەسەلۆکانە بۆ چەندەبازى و لە کەدارکردنى سومەعەى ئەم بنەمالە پلەوپایەدارە، هەر وەها حەسودى بردنە بەو سەرورەییەى کە مەروان دەستى کەوتوو^(۲)، نایا مەروان بەشیوێە کى ئاسایى مردووێ یان بە توشهاتنى تاعون، یان بە خنکانى خێزانە کەى، هەلەق و پەلەقێ رىوایەتەکان بەلگەییە لەسەر ئەوێ کە راستییە کەى نەزانراو، ئەو رىوایەتەنەى کە پێیان وایە خێزانە کەى خنکاندوویەتى بە دەستى خۆى یان بەواسیتەى کە نێزە کەکانییەو ئەمە باوهرپینکراو نییە، چونکە ئەم ژنە خانمێکى شەریف بوو لە خانەوادەى عەبدى شەمس بوو و مێردە کەشى خەمى نزیکی بوو ئەمە لە ژنە شەریفەکان ناوێشیتەو پاشان ئێمە هیچ ئەسەرێکمان نەدی باسى ئەم تیرۆرە بکات، وە لەم خانەوادەیدا هیچ ناکۆکییە ک نەبوو، هەتا پێئوێست بە تۆلەسەندنەو بکات، خالیدی کورپی مەروان بوو بە خاوەن مەکانەت لای عەبدولەلێک، هیچ پالەنەرى نییە بۆ ئەم حالەتە هەتا ئەم ژنە پەنا بۆ قەتل ببات^(۳)، لای هەندى لە ئەهلى عیلم باسکراو کە مەروان دواوەمین قەسەییە کە کردوویەتى وتوێەتى: (بەهەشت دەدرى بەوکەسەى کە دەترسێ لە ئاگرى دۆزەخ)، نەقشى مستیلە کەى ئەمەبوو (العزە لله)، دەلێن (أمنت بالعزیز الرحیم)^(۴)، ئیبن و قەسیم دەلێ: (قەسو باسى زەمى وەلیدو زەمى مەروانى کورپی حەکەم هەموو درۆیە)^(۵).

^۱ الدولة الأموية المفقرة عليها، ص (۳۰۰).

^۲ البداية والنهاية (۲۵۹/۸).

^۳ الدولة الأموية المفقرة عليها، ص (۲۰۱).

^۴ البداية والنهاية (۲۶۲/۸).

^۵ المنار المنيف، ص ۱۱۷، وفصل الخطاب في مواقف الأصحاب، ص (۷۷).

جهوتهم: ئايا عوسمان موحامەلەى ھىچ خزمىكى خۆى كىردووه له سەر حسابى
موسلمانان؟ *ھەروەج رازى كىردى كە سىڭ*

ئەگەر عوسمان موحامەلەى ھىچ خزمىكى نىزىكى خۆى بىكردايه لەسەر حسابى
موسلمانان ئەوا موحەممەدى كۆرى حوزەيفەى رەببىى خۆى (واتە داردەستەكەى)
ئەوبەرتىن كەسبوو بۆ موحامەلە كىردن، بە پىچەوانەوه خەلىفە قەت رىڭەى ئەداوه
شتى بسپىردى بە كەسى كە شايستەى نەبىت، وەكو وتوئەتى: (ئەى كۆرى خۆم ئەگەر
لەيت رازى ىم، پاشان داواى كارەمەندىم لى بىكەيت دەتخەمە سەر كار، بەلام تۆ لەو
ناستەدا نىت ئىستە)^(١)، بۆ ئەوه واى نەوتووه، كە رقى لە كۆرەكەى بىت يان بىزاربىت
لە دەستى خۆ كاتى سازىداو پەرورەدەى كىردو پىتى گەيانە، كارى پىداو وەزىفەى
بەخشى، كاتى مۆلەتى دا دەرىجى بۆ مىسر^(٢)، بەرنامەى بەكارھىنانى پىاوه
لەتاتووهكان بۆ رووداوهكان لە لاينە عوسمانەوه ھەمان رگو بەرنامەى بوو، كە لە
پىڭەمبەرەوه ﷺ وەرگرتبوو، پىڭەمبەر ﷺ لە دواساتەكانى ژيانىدا. سوپاىەكى بۆ
غەزائى رۆمەكان سازداوو، ئوسامەى كىردبوو بە بەرپرسى سوپا^(٣)، پىڭەمبەر ﷺ
وەفاتى كىردو ئەبوبەكر سوپاكەى نەشواندو رەوانەى كىردن، بەلام ھەندى لە ھاوھلان
ھەزىان دەكرد ئوسامە بگۆرئى و فەرماندەىەكى لەتاتووتر بختە جىڭەى، ئىمامى
عومەر لەمبارەىەوه قسەى كىرد تا بزائى ئەبوبەكر راي چۆنە؟ كاتى ئەبوبەكر ئەم
قسەىەى بىست توپەبوو وتى بە ئىمامى عومەر، ئەى عومەر پىڭەمبەر ﷺ كىردوئەتى
بە سوپادارو تۆ بەمن دەلئى لاىبە^(٤)، ئىمامى عوسمان خودى خۆى وەلامى ئەم
دىارىكەندەى داىوھە لەبەردەم كۆمەلئى لە زانائى صەحابىدا وتى: (كەسىكم نەكردووه بە
سوپادار ھەتا ئەقلى و ھۆشى كۆ نەبوتەوھە باش پىنەگەيوھە لى رازى نەبووم، ئەمانە
ھاوپىشەى ئەوانن پىرسىارىان لى بىكەن، ئەوانەش ھاونشنىنانن پىرسىارىان لى بىكەن، لە
پىش منىشەوھ رووداوى وا ھاتبووه كايەوھە، ئەوھى بە من دەلئى بە پىڭەمبەر ﷺ

^١ تحقيق موافق الصحابة في الفتنة (٢٤٧/١).

^٢ المصدر نفسه (٢٤٧/١) وتاريخ الطبري (٤١٦/٥).

^٣ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (٢٤٧/١)، تاريخ الطبري (٤١٦/٥).

^٤ تاريخ الطبري (٤٦/٥).

وتراوه لهو ده‌مه‌ی ئوسامه‌ی کرده سوپادار ئایا وانه‌بوو؟!، وتیان به‌ئێ، ئه‌مانه‌ خه‌لك عه‌بیدار نه‌كه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی شروقه‌ی بكه‌ن^(١)، پێم ده‌ئێن هه‌یج كه‌سێ نه‌كه‌ی به‌كاربه‌ده‌ست ئیلا پیاوێكی گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌ن نه‌بیته‌، كه‌چی پێغه‌مبه‌ر ﷺ عه‌تایی كۆری ئوسه‌یدی كرده‌ والی مه‌كه‌كه‌ ته‌مه‌نی (٢٠) ساڵن بوو^(٢)، والی شاره‌كان له‌ سه‌رده‌می عوسماندا جاهیل نه‌بوون به‌ كاروباری شه‌رع كه‌مه‌ترخه‌میان نه‌كردوه‌و له‌ دیندا نه‌گه‌ر گوناهێکیان هه‌بووبی چه‌ندقات چاكه‌یان هه‌بووه‌، وێرای ئه‌وه‌ی كه‌ خراپه‌و تاوانی ئه‌مانه‌ ده‌شگه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌ر خۆیان، هه‌یج كاریگه‌رییه‌کی نییه‌ له‌ سه‌ر كۆمه‌لگای ئیسلامیدا، ئێمه‌ سوڤاغی شوینه‌واری والیه‌كانی رۆژگاری ئیمامی عوسمانان كرد له‌ ویلایه‌ته‌كاندا، بیه‌نیمان سوڤی زۆر گه‌وره‌یان هه‌بووه‌ بۆ ئیسلام و موسته‌لمانان و سه‌دان هه‌زار كه‌س له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌م والیانه‌ هه‌یدایه‌تی پێ به‌خه‌راوه‌ بۆ ئیسلام و به‌ هۆی فتوحاتیانه‌وه‌ چه‌ندین هه‌ریمی فراوان خراوته‌ پال خه‌لافه‌تی ئیسلام، ته‌گه‌ر ئه‌مانه‌ ئازاو دینه‌دار نه‌بونا به‌ نه‌ جیهادیان ده‌كردو نه‌ رابه‌رایه‌تی سوپای جیهادیان ده‌كرد، كه‌ له‌ سه‌نگه‌ری مان و نه‌مان و ده‌سته‌لگرتن ئیسه‌راحت و له‌زه‌تی دونیادا كرده‌و ئێمه‌ شوین دۆزی سیره‌ی ئه‌م والیانه‌مان كرد هه‌ریه‌كه‌یان فه‌تخك یان چه‌ند فه‌تخكی هه‌یه‌، له‌و روه‌وه‌ی كه‌ دراوسێی ویلایه‌ته‌كه‌ی بووه‌ له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا مه‌ناقیب و سیفاتی چاكی وایان هه‌بووه‌ شایسته‌ی فەرمانده‌یی بوون^(٣)، ئه‌وی بگه‌رێته‌وه‌ بۆ راستی رۆن له‌ رووداوه‌ میژویه‌كاندا و سوڤاغی سیره‌ی ئه‌و پیاوانه‌ بكات، كه‌ ئیمامی عوسمانی خه‌لیفه‌ی ئیمانداران (ذي النورین) پشتی پێده‌به‌ستن ر‌ه‌زای خودایان لێبیته‌، جیهاده‌كانیان شوینه‌واری جوانی به‌جی هه‌شته‌وه‌ له‌ میژووی بانگه‌وازی ئیسلامیدا، ئه‌مانه‌ش به‌ ئیداره‌ی چاك و رێكپێك به‌ده‌ست هاتوه‌، به‌ هۆی ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ بووه‌، كه‌ به‌ هه‌نای ئوممه‌ت و سه‌رفرازییه‌كانیه‌وه‌ بوون، هه‌ركه‌سێ میژوویان به‌ باشی

^١ المصدر نفسه (٣٥٥/٥).

^٢ البداية والنهاية (١٨٧/٧).

^٣ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢١١/٣).

بخوینیتته وه ناتوانی خوی بگری و سهرسامی و شانازی دهرنه بری، (نه گهر بهوردی سهیری نه و سهرده مدی میژووی نیسلام بکات)^(۱).

عوسمان و والیه کانی سهرقالتی بهرپهرژدانه وهی دوزمن و تارنانیان بوون، نه مه ریگهی لی نه گرتوون که نه توانن قه له مپهروی ولاتی نیسلامیی فراوانکه نو له ناوچه تازه کاندای جه ماوه ری زورکه ن، والیه کان کاریگه ریبه کی راسته وخویان هه بوو له رووداوه کانی ناژاوه داو تۆمهت ناراسته می نه وان کراوه ده ستریزی کراوه ته سهریان له لایه ن خه لکه وه، به لام نیتمه رووداوتیکی دیاریکراو به سهر هاتیکمان نه دی و ده ست نه کهوت که نه م والیانه سته میان له یه کی کردییت، که زور کهس وای گومان ده به نو پروپاگهنده ی بو ده که ن ههروه عوسمان تۆمهتبار ده که ن به کاربه ده سترکردنی خرمه کانی خوی نه م پروپاگهنده یه مان پوچهل کرده وه، به هه مان شیوه ده بینن عوسمان ته مه لئی نه کردوه له ناموژگاریی تۆمهت له کاربه ده سترکردنی نه و که سانه ی که شایسته ی والیه تین سهره رای نه وهش عوسمان والیه کانی بیوه ی نه بوون له و تۆمه تانه ی که ناراسته یان کرا له لایه ن ناژاوه چییه کانه وه له کاتی خویدا.

ههروه ها عوسمان سه لامهت نه بوو له و توپژه ره وانه ی که له کیتابه ناراست و بیوژدانه کانیاندا نویسیانه له سهرده می عوسماندا به تاییهت توپژه ره وه بیده چییه کان که له خویانه وه حوکیان ده کردوه و گوئیان به لیکۆلینه وه نه داوه، یان له رووداوو دیارده کاندای گوئیان نه داوه به سهرچاوه متمانه داره کان زۆربه ی زۆریان که وتونه ته نیو ریوایه ته لاوازو رافزییه کانه وه، حوکی پوچهل و زولمیان له حقه ی خه لیفه راشیددا عوسمانی کوپی عه فان هه لچنیوه، بو نمونه ته ها حسین له کتیبه کهیدا به ناوی (فیتنه ی کوبرا).

رهزا عه بدورپه همان له کتیبی (الاداره و الحرب)، سوچی صالح له کتیبی (النظم للاسلامی) مهوله وی حسین له کتیبی (تراث الخلفاء الراشدين في الفقه والقضاء)، توفیق الیوزکی له کتیبی (دراسات في النظم العربي والاسلامی)، موحه مه ده نه له لمه م له کتیبی (تاریخ البحرين في القرن الاول الهجري)، بدوی اللطیف له کتیبی (النظم

^۱ حاشیه المنتقی من منهاج الامتدال، ص (۳۹۰).

الاسلامية)، وه محمد الرئيس له كيتبى (النضريات السياسية) على حسن الخريوطلى له كيتبى (الاسلام والخلافة) نه بوئه على مهودودى له كيتبى (الملك والخلافة)، سهيد قوتب له كيتبى (العدالة الاجتماعية) ، غه يرى نه مانهش به راستى عوسمان نهو خهليفه مهزلومهيه كه به بيانوى خزمه كانى، پيشووه كان درويان بو داتاشيوه پاشينانيش بيويژدانييان بهرام بهر نواندووه^(۱).

^۱ الولاية على البلدان (۱/۳۲۲ - ۳۳۲).

باسی چوارەم: حەقیقەتی پەیوەندی نیوان ئەبو زەهری غیفاری و عوسمان

پەكەم: تێئێكراي چێرۆكەكە

داخەدڵەکانی عوسمان دەستیان کرد بە پرۆگاگەندەکردن، کە ئیمامی عوسمان ئەبوزەهری نەفی کردوو بە رەبزه، هەندێ لە میژوونوسان و گومان دەبن کە ئێبنو سەودا، واتە عەبدوللای کۆری سەبەء گەشتوو بە ئەبوزەر لە شام و ئەبو زەر پێبازی قەناعەت و زوهدی بۆشی کردوو تەووە باسی هاوخمی هەزاران و واجبیتی سەرفکردنی دارایی زیادهی کردوو، بە تاییەت ئەو داراییە کە لە پێویستی زیاده هەروەها پەخنی لە مەعایە گرتوو، عوبادە کۆری صامت گرتوویەتی هیناویەتی بۆ لای مەعایە پێی وتوو وەلامی ئەم کابرایە ئەبازەر ناردوویەتی بۆ لات، مەعایە ئەبوزەهری لە شام دەرکرد^(١)، ئەحمەد ئەمین هەولێ داوێ کە رووی لەیە کچوونی بۆچوونی ئەبوزەر و بۆچوونی مەزەکی فارسی بدۆزێتەو، دەرێ رووی لەیە کچوونی هەیه و دیارە ئێبنو سەبەء لە یەمەن بوو سەردانی عێراقی کردوو فارشەکانیش لە یەمەن و عێراقدا هەبوون، پێش ئیسلام لەوانەیه ئەبوزەر لە پێگەی ئێبنو سەودا^س ئەم هەزەری مەزەکی پێگەشتیەت لە مەزەکیەکانی عێراق و هەری گرتبێ پەپەرە کەردیەت بە نیازتێکی باشەووە بە بیروباوەرێکی پتەووە^(٢)، هەرچی دەوترێ لە چێرۆکی ئەبی زەر دڵنیابە پرۆبالانتەیهی دەپێسن لەسەر ئیمامی عوسمان، چونکە پوچەلەو بووەلەو لەسەر رێبایەتی دروست هەلنەچنراوە، هەرچی دەوترێ دەربارە پەیوەندی ئەبوزەر بە ئێبنو سەوداوە پوچەلەو رێی تێناچی^(٣)، راستییەکی ئەوێه کە ئەبوزەر بە ئارەزووی خۆی هەواری بەست لە رەبزه، ئەمەش بە هۆی ئەو ئیجتیهادەو بوو لە چەمکی ئایەتێک کە هاوێلان پێچەوانە ئەم شەرئەیان دەکرد، ئەبوزەر زۆر جەسوربوو لەسەر رای خۆی کەس هاوێنگی نەبوو لەسەر رایەکی داوای کرد، بچێت بۆ رەبزه^(٤)، رەبزه شوێنێکە لە

^١ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢/٢١٦، ٢١٧).

^٢ فجر الإسلام، ص (١١٠).

^٣ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢/٢١٦، ٢١٧).

^٤ فجر الإسلام، ص (١١٠).

ریځگای نیوان عیراق و مه ککه دایه، که نارگرتنه کهی له په بزه نه فی کردن و دوروختنه وه و تۆران نه بوو، یان مانه وهی ده سته سهری نه بوو، خلیفه فرمانی به سهردا نه کرد له رایه کهی خوی ده ست هه لېگری، چونکه به دیو ځکدا مه قبول بوو، هه روه ها موسلمانانیشی ناچار نه کرد دهستی پیوه بگرن^(۱)، راسترین ریوایه تی هم چیرۆکهی نه بوزه په ده لئی به په بزه دا گوزهرم کرد گه شتم به نه بی زهرو وتم پینی چی توی هیناوه بو وه هه به وه ده لئی به په بزه دا گوزهرم کرد گه شتم به نه بی زهرو وتم پینی چی توی هیناوه بو هم شویته؟ وتی: من له شام بووم له گه ل مه عاویه نارېک بوین بووین له نایه تی (یا ایهَا الَّذِینَ آمَنُوا اِنَّ کَثِیْرًا مِّنَ الْاَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَیَاْکُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَیَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَالَّذِینَ یَکْزِبُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا یَنْفِقُوْنَهَا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ) (التوبة: ۳۴).

مه عاویه ده بیوت هم نایه ته مه به سستی نه هلی کیتابه و باسی نه وان ده کات، منیش ده لیم باسی نیمه و نه وانیش ده کات مه به سستی هه ردو و لا مانه، جیاوازی نیوان من و نه و له سهر نه مه بوو نوسراوینکی نووسی بو نیمامی عوسمان و شکاتی لیکردم، نیمامی عوسمانیش بوی نوسیم بجم بو مه دینه، منیش چوم بو لای و خه لکی زور لیم کو بو و نه وه، وه که بلئی له وه ویش نه یانینیموم، منیش وه زعه کهم باسکرد بو عوسمان، نه ویش وتی پیم نه گهر حه زده کهیت پرې بو په بزه لیمانه وه نزیکی، نه و گفتوگو یه هیناومی بو نیره، نه گهر عه بدیکي حه به شی فرمان بکات به سهرمدا گوئی بو ده گرم و گوئی له ده کهم^(۲)، هم نه سهره ناماژه بو کو مه لئی په وشتی گرنګ ده کات وه کو:

۱- زهیدی کوری وه هب پرسپاری لی کردووه بو نه وهی بکو لیتته وه له و پر و پاگه ندانه ی کینه بازه کانی عوسمان بلاوی ده که نه وه، نایا عوسمان نه بوزه ری نه فی کردووه یان به ناره زووی خوی نه و شویته ی هه لېژاردووه، وه کو له سیاقی ناخفتنه که دا هاتووه نه بوزه په دوا ی نه وهی خه لک لئی کو بو ویه وه و پرسپاریان لی ده کرد بو ده رچووه له شام، له ده قی گفتوگو که دا نه هاتووه، که نیمامی عوسمان فرمانی به سهردا کرد بیت بچیت بو په بزه،

^۱ المدينة المنورة فجر الاسلام (۲/۲۱۷).

^۲ البخاري، كتاب الزكاة، باب ما ادي زكاته، رقم (۱۴۰۶).

به لکو خۆی به ئاره‌زووی خۆی چوو به پشٹیوانی نهم پرايه نهمه ههيه، كه ئيبنو حه‌جه‌ر له عه‌بدوللای حامته‌وه باسی نه‌وه ده‌كاته كه ده‌لێ: (له‌گه‌ڵ نه‌بوزه‌ردا چوومه لای ئيمامي عوسمان و سه‌ری داخستبو نه‌بوزه‌ر وتی: وه‌للاهی من له‌وانه نيم يه‌عنی خه‌واريج، نه‌ویش وتی: ئيمه ناردوو‌مانه به شوین تۆدا بۆ نه‌وه‌ی ببيته ئاوما‌لمان له مه‌دينه‌دا، وتی: من پتيوستم به‌م شوينه نييه مۆله‌تم بده بچم بۆ په‌زه، وتی: باشه)^(١).

٢- نه‌و قسه‌يه‌ی، كه ده‌لێ من له شام بووم هو‌كاری نيشته‌جيبوونی شامی روون كردوو‌هته‌وه، كه (أبو لیلی) له ريگه‌ی زه‌یدی كۆری وه‌هبه‌وه هیناويه‌تی ده‌لێ: نه‌بوزه‌ر پتی وتم پیغه‌مبه‌ر ﷺ پتی فهرموم: (نه‌گه‌ر ته‌لاری مه‌دينه گه‌شته (سلعا) سه‌لعه‌ن كۆچ بكه بۆ شام)، كاتی بینا گه‌شته سه‌لعا روشتم بۆ شامو له‌ویدا نيشته‌جی بووم^(٢)، له ريوایه‌تیکی تردا دا‌یكي ئومو زه‌ره ده‌لێ: (وه‌للاهی عوسمان نه‌بوزه‌ری ده‌رنه‌كرد بۆ په‌زه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی نه‌گه‌ر بینا گه‌شته سه‌لعا ده‌رچۆ له مه‌دينه)^(٣).

٣- چیرۆکی نه‌بی زه‌ره له مه‌سه‌له‌ی دارايیدا ئيجتیه‌دا‌یكي كردوو له چه‌مکی نهم نایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ) (التوبة: ٣٤ - ٣٥).

ئيمامي بوخاری له نه‌بوزه‌ره‌وه ريوایه‌تی كردوو، كه نه‌بوزه‌ر نهم نایه‌ته‌ی كردبووه به‌لگه‌و ته‌فسیری نهم هه‌ره‌شه‌يه‌ی كردوو له ده‌وله‌مه‌نده‌كانو (يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا) خه‌لكی پتی ده‌ترساند، له نه‌حنه‌فی قه‌يسه‌وه هاتوو كه نه‌بوزه‌ر قسه‌ی كردوو و تويه‌تی (له‌ناو كۆمه‌لێ پیاو ما‌قو‌لێ قوره‌يشدا دانیشتبوم پیاو‌یكي قۆ نه‌رمو بیچم نه‌رمو پۆشاك نه‌رم هات، هه‌تا هاته راست سه‌ریانو سه‌لامی كرد، پاشان وتی: مژده‌ بده‌ن به‌ زێرداره‌كان^(٤)، كه به‌ردی گه‌رم داخ ده‌كریت له‌ناو ناگری دژه‌خداو پي‌ياندا ده‌چێنریت،

^١ فتح الباري (٢٧٤/٣).

^٢ المدينة المنورة فجر الإسلام (٢١٩/٢).

^٣ سير اعلام النبلاء (٧٢/٢)، الإسناد صحيح.

^٤ الرضف: الهجرة المعما وأحدا رضة.

پاشان نهوبه رده گهرمه ده خنه سدر گوی مه مکيان هه تا له ناوشانيانوه دهرده چي^(۱)، ده خريته سدر پشتيان هه تا له مه مکيانوه دهرده چي و ده کونه زه لالت^(۲)، پاشان پشتي هه لکردو لای ستونیکدا دانيشت، منيش دواي که وتم و چوم دانيشتم له لای، من نمده زانی نه مه کييه پيم وت: نه م جه ماعه تم وا ديته بهرچا که نه و قسانه ی تويان پي ناخوشبوو نه ویش وتی: نه وانه هيچ نه قلبيان نييه)، نه بوزه پ نه م فرموده يه ييغه مبه ر ﷺ ده کرده به لگه، ييغه مبه ر ﷺ فرموده تی: (بيتمخوشه نه و نه ده ی نوحود نالتوم هه بایه هه موویم نه به خشی سی ديناری نه بی)^(۳).

۴. کۆماری هاوه لان پيچه وانیه نه بوزه پ بوون و نه و هه پرده شهيان ده برده وه بو نه و که سانه ی که زه کاتيان مهن کردو وه نه و فرموده يان ده کرده به لگه که نه بو سه عیدی خودری ريوايه تی کردو وه ده لی: پيغه مبه ر ﷺ له پينج هۆقه به لاوه سه ده قه ی هه يه له پينج زود به و لاوه سه ده قه ی هه يه له پينج ويسق به ولاوه سه ده قه ی هه يه^(۴)، حافزی نيين و حه جهر ده لی: چه مکی نه م فرموده يه نه و هه هه رچی له پينج زياتر بو سه ده قه ی ديته سهر، به گشتی نه و مانايه هه لده گری، هه موو مالئ سه ده قه ی ده که ويته سهر، به لام هيچ هه پرده شه نييه له سهر خاوه نه که ی، هه رماليک دواي سه ده قه لی ده کردن، مايه وه پيی ناوتری که نز^(۵)، نيين و روشد ده لی: هه رچی له پينج که متر بيت زه کاتی ناکه ويته سهر خوی حه قی خوی ليده رکرد هه رگيز به که نز ناژميژدريی وه للاهی وه سفی زه کات کراوه، هه رشتي وه سف بکری له فره زه کانی مال و درایی قه ت به دوايدا زه م نايه ت له روويه کی تره وه له سهر نه و شته ی که به بۆنه يه وه وه سفی کراوه نه ویش داراييه^(۶)، حافز ده لی: به پوختی ده توانين بليين هه ر شتي سه ده قه ی نه که ويته سهر پيی ناوتری که نز، چونکه بهر چاوپوشي که وتووه، نه و شته ی

^۱ غرض: العظم الدقيق الذي على طرف الكتف او على اکتف.

^۲ يتزلزل: يضطرب ويحرك.

^۳ البخاري، كتاب الزکاة، رقم (۱۴۰۷).

^۴ البخاري، كتاب الزکاة، رقم (۱۴۰۵).

^۵ فتح الباري (۲۷۲/۳).

^۶ فتنة مقتل عثمان (رضی الله عنه) (۱۰۷/۱).

زەكاتی لى دەرەدەكرى به هەمان شیوه به كهز ناژمیڤدیت، چونكه به دەرکردنی ئەندازەى فەرەكه خاویڤن و به خشراو بووه، ئیتر پیتی ناوتری كهز^(۱)، ئیبن و عەبدولبەر دەلتی: كۆدەنگ لەسەر ئەوەن كهزى سەرکۆنەكراو ئەوهیه زەكاتی لى دەرەكری ئەم فەرمودەیهی ئەبى هورەیرهیان کردووه به شایهت كه دەرەرموی: (ئەگەر زەكاتی ماله كهت دا ئەوه واجبی سەرشانت جیبه جی کردووه)، كهس پیچه وانەى ئەم رایە نییه، گزۆیهك زاهید ئەبى وهكو ئەبوزەر^(۲).

۵- له وانیه تهفسیری مهزههبی ئەبوزەر له بهخشیندا وهكو ئیمامی ئەحمەد له شه دادی كوری ئەوسه وه ریوایهتی کردووه دەلتی ئەبوزەر فەرمودەى له پیغه مبهروه عليه السلام بیستووه تیژپه و تیا بووه پاشان ئەبوزەر رۆشتووه بۆ ناو هۆزه كهی خۆی و سه لامی لى كردون له وانیه ئەبوزەر پش تیژپه وی کردیئت له سهریان، پاشان پیغه مبهر عليه السلام له دوایدا روخسهتی تیا داوه، به لام ئەبوزەر نهی بیستووه بۆیه ئەبوزەر به شروقه تونده كهوه نوساوه^(۳).

۶- ئەو قسهی كه دەلتی ئەگەر ئاره زوت هیه خۆت بده ئەو كه ناره، تۆ له ئیمه وه نزیکى، ئەمه به لگهیه، كه ئیمامی عوسمان داواى کردووه له ئەبوزەر خۆی له مه دینه لابات، به نهرم و نیانی داواى لى کردووه ئەمرى به سهردا نه کردووه ئەو شۆینه شی بۆ دیاریی نه کردبوو كه بۆی چوبو ئەگەر ئەبوزەر دەرچونه كهی رهز کردبایه ئیمامی عوسمانیش زۆری لى نه کرد به لام ئەبوزەر گۆژپرایه لى خلیفه بوو، چونكه له كۆتایی فەرموده كه دا دەلتی: ئەگەر به ندهیه کی حبه شی ببیته ئەمیرم گۆی بۆ ده گرم و گۆژپرایه لى ده كه^(۴)، ئەمهش به لگهیه كه ئەبوزەر به ئازاوه نانه وه قه لئس بووه و پیتی ناشیرین بووه هه لگه پیتیه وه له ئیمامی به یعدت پیدراو، ئیبن و ساعد ریوایه تی کردووه، كه خه لكانیكى ئەهلی كوفه وتیانه به ئەبوزەر كه له رهزه بووه ئەم پیاوه، واته

^۱ المصدر نفسه.

^۲ فتح الباری (۲۷۳/۳).

^۳ المسند (۱۲۵/۵).

^۴ البخاری، رقم (۱۴۰۶).

ئىمامى عوسمان واى پىكردى و وهاو و وهاى كردووه، نايا تۆ ئالايەك ھەلئناكەى لە دژى - واتە بەشەپ نايەت - وتى: نەخىر نەگەر عوسمان لە خۆرھەلاتەو ھەلئمات بۆ خۆرئاوا بە قسەى دەكەم، گوێپرايەلئى دەم^(۱).

۷- ھۆكارى لادانى ئەبوزەر لە شارى مەدينە نەگەر خۆى پۆشتبى ياخود بە خواستى عوسمان بووبىت، ئەو ھەبوو فیتنە دەستى پىكردو لە ھەرىمەكانداو سەرى ھەلئدابو كىنە بازەكان قسەى دووبەلەيان بلأوكردەو ھەو وىستيان سوود وەرگرن لە ئىنكارىيەكەى ئەبوزەر، كە لكابوو بە مەزھەب و رايەكەى خۆيەو ھەو ئامادە نەبوو لىي جودا بىتەو، بۆيە عوسمان واى بەباش زانى پالئانى خراپەيەك بختە پىش بەدەستھىتئانى بەرژەو ھەندىيەك لەبەرئەو مانەو ھەو ئەبوزەر لە مەدينەدا بەرژەو ھەندىيەك گەورەى تىدأبوو كە زانستەكەى بلأو بكا تەو لە نىو فىرخوازانى زانستدا وىپراي ئەمەش ئىمامى عوسمان ئەو ھەو پىشاشتر بوو دەست بنى ھەو ناكۆكييەو، كە لە ئەبوزەر بە بۆنەى ئەو ھەو كە بەتوندى دەستى گرتو ھەو مەزھەبەكەيەو لەم بابەتەدا.

دوستان دەست

۸- ئەبوبەكرى كۆرى ئەلئەربى دەلئى: ئەبوزەر پياوئىكى زاهىد بوو، خەلكى دەبينى لە ولأخى سواری و جلوبەگو كەشخەدا برەويان سەندوو كە ئەم شتانەى دەبينى نكولى و گلهيى لئى دەكرد، دەيوست ئەو شتانە ھەمووى لايبات لە ژىر دەستيان كە پىتويستيان پىيى نىيە، لە نىوان ئەبوزەر و مەعاويە و تەوئىزى دروست بوو لە شام، پاشان گەپرايەو بۆ مەدينە خەلك لىي كۆبونو ھەو، ھەستا ئەم رىگەى گرتە بەرو چوو بۆ پەبزە، عوسمان پىيى وت ئەگەر دورە پەرىز بىت باشە، واتە تۆ لەسەر مەزھەبىيىكى بۆ ئەو ناشى تىكەلأوى خەلك بىت، ھەركەسىكى تر لەسەر ئەم بۆچونەى ئەبوزەر بوايە وا پىتويستى دەكرد وەك ئەو تاك بىتتەو تىكەلأوى خەلكى نەكات ھەركەسىك حەزى كەربايە دەيتوانى بچ يتە سەر ھزرى ئەو، چونكە لە شەرعدا حەرام نەبوو، ئەبوزەر بە زاهىديكى بەرىز دەرچوو، شارى مەدينەى بە جىتھىشت ھەردوو لايان لەسەر خىرو بەرەكەت و فەزل بوو، حالئى ئەبوزەر ئەفزەلتر بوو، بەلام بە ھەموو خەلك دەستى نەئەدا ئەگەر بچوونەتايە سەر ئەو

^۱ الطبقات (۲۲۷/۴).

مەزھەبە تیا ئەچوون پاك و بېگەردى بۆ ئەو خودايەى كە جىگەو رىنگەيان
پىكەدەخات^(۱).

ئىبنولعەرەبى دەلتى: لە نىوان ئەبى دەرداو مەعاويەدا وتووڭ روويداوه، ئەبو دەردا
زاھىدىكى بەرپىز بوو قازى ئەوان بوو لە شام كاتى توندوتۆلتى كىردوو لە ھەقداد
رىچكە كەى ئىمامى عومەرى ھەلبۇاردوو لە نىو خەلگدا، تەھەمولىيان نە كىردوو، بۆيە
لە قازىيەتى لايان بىردوو گەپاوتەو بۆ مەدەينە، ئەم كارانە ھەمووى بەرژەو ھەندىيە
تىدا ھەبوو، لە كەو پەلە نىيە بۆ دىن، بە ھىچ سەبارەتتە تەئسىر ناكاتە سەر پەلەوپايەى
ھىچ مۇسلماننى، ئەبو دەرداو ئەبوزەر لە ھەموو عەيبى بەرىن، عوسمان بەرىنەو
گەرەترىن بەرائەتى ھەيو زۆر خاوتىنە، ھەكەسى رىوايەتى ئەو بىكات كە ئەبو زەرى
نەفى كىردوو يان بلى ھۆكارىك بوو ئەو قسانە ھەموو پوچە^(۲).

۹- ھىچ يەككى لە ھاوولان نەيوتوو بە ئەبوزەر تۆ ھەلەى لە پاكەتدا، چۈنكە
مەزھەبىكى پەسەند كراوبو بۆ ھەركەسى بىتوانىيە، عوسمان فەرمانى نە كىرد بە
ئەبوزەر پاشگەزىيەتەو لە مەزھەبە كەى تەنيا داواى لىكرد كە واز بىتنى لە گازندە كىردن
لەو كەسانەى كە مالو سامانى ھەللايان دەست كەوتوو، كەسانى ھەن رىوايەتەيان
كىردوو، كە عوسمان نەھى كىردوو لە ئەبوزەر بۆ ھەتا ھەتايە فتوا بدات، ئەم رىوايەتە
نەگەشتوو تە پەلەى خەبەرى صەھىح^(۳)، ئەوھى كە راستە لای ئىمامى بوخارى ئەمەيە،
كە ئەبوزەر وتويەتى ئەگەر پەتەى قەنارە بىخەنە گەردنم و پاشان بىتاسىنن مەن ھەر ئەو
فەرمايشتە جىيە جى دەكەم، كە لە پىغەمبەرم بىستوو بەر لەوھى سەرزەنشت بىكرىم
جىيە جى دەكەم^(۴) ھەر لە بوخارىدا رىوايەت نەكراو، كە وانىيە ئىمامى عوسمان نەھى
كىردىت لە ئەبوزەر كە فتوا نەدات، چۈنكە نەھى كىردن لە ھاوولان كە فتوا نەدەن بەبى
دىارى كىردنى بابەت كارىكى ھەروا ئاسان نىيە^(۵).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۷۷).

^۲ المصدر نفسه، ص (۷۹).

^۳ المدينة المنورة، فجر الاسلام (۲/۲۲۳).

^۴ البخاري، كتاب العلم، باب العلم قبل القول والعمل (۱/۲۹).

^۵ المدينة المنورة، فجر الاسلام (۲/۲۲۴).

۱۰- نه گهر عوسمان نه هی فتوای لی کردبی به په‌هایی یان شوینیکي بو هه‌لبارديت، که که‌سی تیا نه‌بينيت يان له مه‌دينه سجنی کردييت يان مه‌نعی هاتن ناو مه‌دينه‌ی لی کردييت، به‌لام نيزنی داوه له شوينیکدا هه‌وار بگري که زور خه‌لکی به‌وي‌دا گوزهر ده‌کن، چونکه په‌بزه مه‌نزليک بووه له مه‌نزلی حاجيه‌کانی عيراق، نه‌بوزه‌ر ده‌ست و پي‌وه‌ند بوو له گه‌ل مه‌دينه، نويزی له مزگه‌وتی پيغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌کرد عوسمان پي‌ی وت نه‌گهر له کار لاچيت تو هه‌ر له ئيمه‌وه نزيکی، په‌بزه دوور نه‌بوو له مه‌دينه، پاوه‌نی وشتري سه‌ده‌قه دراوسيی بوو، له‌به‌ر نه‌وه ريوايه‌ت کراوه، که ئيمامی عوسمان نه‌و ناوچه‌يه‌ی بحری بوو جيايی کردبووه له باوکی عانيشه‌ی وه‌رگرتبوو دابووی به کويله‌کان و بژيووی وه‌کو شه‌رتانه پی ده‌دان، په‌بزه باشتري مه‌نزلی بوو له‌سه‌ر ريگه‌ی مه‌که‌(۱)، ئيمامی ته‌به‌ری دواي نه‌وه‌ی باسی نه‌و هه‌والانه ده‌کات، که نه‌بوزه‌ر به‌ ناره‌زووی خوی که‌نارگيري گرتووه ده‌لی: (نه‌وانی تر هوکاري نه‌م دورگرتنه‌ی نه‌بوزه‌ريان بردووه‌ته‌وه بو شتی جو‌راو جو‌ر شتی نه‌شیاو، پيم خوش نيه‌ی باسيان بکه‌م)^(۲)، راستی مي‌زوويی ده‌لی: ئيمامی عوسمان نه‌بوزه‌ری نه‌فی نه‌کردووه، به‌لکو مؤله‌تی داوه، که نه‌و مؤله‌تی خواستووه، به‌لام دوژمنه‌کانی عوسمان پرپياگه‌نده ده‌کن، که عوسمان نه‌فی کردووه، هه‌ر بويه کاتي غالبی قه‌تان پرسیاری کرد له حه‌سه‌نی به‌سری نایا ئيمامی عوسمان نه‌بوزه‌ری ده‌رکرد؟ حه‌سه‌ن وتی: نه‌خیر، په‌نا ده‌گرم به‌خوا^(۳)، نه‌و ريوايه‌تانه‌ی که ده‌لین عوسمان نه‌فی کردووه بو په‌بزه سه‌نه‌ده‌که‌ی لاوازه له ده‌ردی کوشنده رزگاري نه‌بووه، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش ده‌قه‌که‌ی لاری و لاساری ريوايه‌ته په‌سه‌نده‌کان ده‌کات، که رۆشنيان کردووه‌ته‌وه نه‌بوزه‌ر داوای مؤله‌تی ده‌رچوونی کردووه بو په‌بزه عوسمانيش ئيزنی داوه^(۴)، به‌لکو ئيمامی عوسمان ناردی به شوينيداو داوای کرد له شام بگه‌رپي‌ته‌وه بو نه‌وه‌ی ببیته دراوسيی له مه‌دينه‌دا^(۵)، نه‌ميش پي‌ی وتووه:

^۱ تاريخ الطبري (۲۸۹/۵).

^۲ المصدر نفسه (۲۸۶/۵).

^۳ التأريخ المدينة، ابن شبت، ص (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

^۴ فتنة مقتل عثمان (رضي الله عنه) (۱۱۰/۱).

^۵ تاريخ المدينة، ص (۱۰۳۶ - ۱۰۳۷)، اسناده حسن.

لای من بینهوه به میانیان دده دین به لاتداو ئیواران ده گه پینهوه لات^(۱)، ئایا کهسی نه مه بلئی نه فی ده کات؟^(۲) هیچ ریوایه تیک و ده قیک نییه له سهر نه فی کردنی ته نیا نهو ریوایه ته نه بی که ئین و سه عد ریوایه تی کردوه، بوره یدهی کوری سوفیان نه سه له می له ریوایه ته که دایه، که حافزی ئین و هه جهر له باره یه وه ده لئ: که سیکی به هیتر نییه و په فزیشی هه یه، ئایا ریوایه تی رافزی وهرده گری له کاتییدا پیچه وانیه ریوایه ته سه حیح و سه نه کان بیت^(۳)؟ رافزییه کان نه م چیرۆکه یان قۆزته وه به گلاوترین قۆستنه وه، کردویانه به پروپالانتیه، که ئیمامی عوسمان نه بوزه ری نه فی کردوه بو په بزه و نه مه یان کردوه ته عه یب به سه رییه وه له لایه ن نه وانیه لئی هه لگه پانه وه یاخود نه وانیه هه لگه پانه وه یان سه بو عکرده جوانیان کرد^(۴)، به مه عوسمان عه یبدار ده که ن، ئین و موته هه ری حولی رافزی که له سالی (۷۲۶) مردوه، عوسمانی له که دار کردوه به م رووداوه، به لکو نه وه شی زیاد کردوه، که عوسمان داویه تی له نه بوزه ری لیدانی گورچک بر^(۵).

شیخول ئیسلام ئین و ته ییمیه ره دی داوه ته وه، په دیککی به هیتری گلیر^(۶)، سه له فی نه م ئوممه ته له سهر نه م راستییه چوون، کاتی و ترا به سه نه نی به سری، ئایا ئیمامی عوسمان نه بوزه ری ده کرد؟ وتی: نه خیر، معار الله^(۷)، ئین و سیرین نه گه ر باسیان به کردایه له لای، که عوسمان نه بوزه ری هه نارد و ده ری کرد، نه م قسه یه ی به گونا هیککی گه وره ده زانی، ده یوت خۆی به ئاره زووی خۆی ده رچووه، عوسمان نه ینارد ووه^(۸)، وه کو له ریوایه ته سه حیح سه نه ده کان پیشت باسمان کرد نه بوزه ری کاتی بینی خه لکی زۆر لئی خرۆشا وه ته وه ترسی فیتنه ی لی نیشته نه مه ی باس کریو ئیمامی عوسمان، وه کو بلئی

^۱ الطبقات، لابن سعد (۲۲۶ - ۲۲۷).

^۲ فتنة مقتل عثمان، (رضي الله عنه) (۱/۱۱۱).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ منهاج السنة لابن تيمية (۱۸۳/۶).

^۶ المصدر نفسه (۲۷۱/۶ - ۳۵۵).

^۷ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

^۸ تاريخ المدينة (۱۰۳۷)، اسناده صحيح.

داوای دهرچوونی لږی کرد، نیمامی عوسمانیش پیی وت نه گهر حز ده کهیت خو بده
که نارئ تو نریکی له نیمه^(۱).

دووم: پووچی گومانی، کاریگه ری نیین سبه ئی له سهر نه بوزهر

سعيد نه فغانی له کتیبه کهیدا به ناوی (عائیشو سیاست) نووسیویه تی نیینو
سبه نه رولیکي گوره ی هه بوو له فیتنه که داو هه موو مونامه ره کانو فیتنه و
داستانه کانی دا که وتووی به ربابوونی نیوان هاوه لآن ده خرته پالی نهو، سعاد پیی
وابوو نه م که له کومدی محکم بووه نه هره میه نه خه بیره کانی شه و غونیاان پیوه کیشاوه و
نه خشه کانیان کونړ کردووه به گرمیی په یمانیان له سهر داوه هتا به رو بوومی له گشت
هه ریمه کاند شین بوو، بویه به م ناویشانه نووسیویه تی (نیینو سبه نه پاله وانیکي
شاراوه و ترسناکه)^(۲) وادیاره رولیکي نیینو سبه نه رولیکي کابوس بووه لای نه فغانی له وده
که وه سفی ده کات که پیایوکی ته و په ری زیره ک و فیراسه ت (الفراسه) دروست و تی په مان
دوو رو فیلزانو جینگای خو که ره وه بووه له ناودلی خه لکدا^(۳)، قسه کان ده بری و ده لی:
یه کیکه له قاره مانه کانی ریک خراوی ته لمودییه نه نیینی ناما غیشی که مکردنی ده وله تی
نیسلامه^(۴) خه ریکه بریار بدات که نیینو سبه نه بۆ به ره ژه وندی ولاتی رومه کان کاری
کردووه، که موسلمانان له فتریه کی که مدا دوو ولاتی گرنگیان له بیخ دهره ینا نهو
دوانه ش میسرو شام بوو، جگه له مانه ش شارانی تری ناوه راستیان رزگار کرد، چالاکی
نیینو سبه نه چه ندین بواری گرتبووه خوئی له پرووی دینی و سیاسی و جهنگوه^(۵)، نهو
پیی وایه که نیینو سبه نه و سهرکه وتوو بووه، به هه موو شیوه کانی سهرکه وتن له
دیداره کهیدا له گه ل نه بوزه ردا له دریزه ی نه م دیداره ی که هونیویه ته وه له سهر میزاجی
نه بوزهر، نه وه یارمه تی نیینو سبه نه دا له سهر نه م کاریگه ریه تیگه یستنه
زورباشه که ی بوو له روانگهی میزاجی خه لک و هه واله راست و ریک خراوه کانی بوون نه م

^۱ البخاری، کتاب الزکاة رقم (۱۴۰۶).

^۲ عائشة والسیاسة ص (۶۰).

^۳ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

^۴ البداية والنهاية (۱۷۰/۷، ۱۸۰).

^۵ البخاری، رقم (۱۴۰۶).

گومانه واته کاریگری ئیبنو سبهه له سهر ئه بوزه پ بنه مای نییه و له راستیهوه دووره له چهند روویه کهوه:

أ - کاتئ معاویه سکالای بیرو بۆ چوونی ئه بوزه پری گه یانده نیمامی عوسمان، هیچ ئاماژهیه کی تیا نه بوو، که ئیبنو سبهه کاریگری تئ کردیئت، معاویه به ئه وهنده وازی هینا (ئبو زهر گئچه لم پی ئه گئیری و بۆ چوونی ئه مه و ئه وهیه) ^(۱).

ب - ئیبنو که سیر باسی ئه و جیا وازییه ی نئوان ئه بوزه پو معاویه ده کات، له شام چهند جار له کتیبه کهیدا، به لام له هیچ کامیاندا ناوی ئیبنو سبهه نی نه هیناوه ^(۲).

ج - له صه حیحی بوخاریدا ئه و وتویژه ی هیناوه که ئاماژه بۆ ئه سلی جیا وازی نئوان ئه بوزه پو معاویه ده کات، به لام هیچ ئاماژهیه کی تیدا نییه بۆ ئیبنو سبهه نه له تزیکه وه نه له نه دوور ^(۳).

د - له به ناویانگترین ئه و کتیبانه ی که ژیا ننامه ی هاوه لان باس ده کات گفتوگۆی نئوان معاویه و ئه بوزه پیان هیناوه، پاشان هه وارگرتنی له په بزه به لام کاریگری ئیبنو سبهه له سهر ئه بوزه پ به هیچ شیوهیه ک باسنه کراوه ^(۴).

ه - به لکو به ته به ریدا هه واله که به م شیوهیه هاتووه ئه وانه گله یی ده کهن له معاویه له مباره یه وه واته: ناردنه وه ی ئه بوزه پ بۆ مه دینه له لایه ن معاویه وه باسیان کردووه له م چیرۆکه دا که ئیبنو سبهه و هاتووه ته شام و دیداری له گه ل ئه بوزه پ به ستووه و دیویه تی (۵) ئه م هه واله ی که ته به ری هیناویه تی درۆیه و بو ده لایه رووداوه میژوویه کانی ئه و زه مه نه به درۆ ده خه نه وه، با پروونی کهینه وه:

- باس له وه ده کهن که ئیبنو سبهه له سه رده می عوسماندا موسولمان بووه،
جوله کهیه کی خه لکی مه دینه بووه چالاکییه مال و وئرانکه ره کانی له حیزازه ده ست

^۱ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۷۰/۷ - ۱۸۰).

^۳ البخاري، رقم (۱۶۰۶).

^۴ عبدالله بن سبأ واثره في احداث الفتنة، ص (۵۱).

^۵ تاریخ الطبری (۲۸۵/۵).

پي ٿي ڪردووه، به لام باسي نه وهيان نه ڪردووه ڪه به ڪهس گهشتبي يان ڪهس پيئي
گهشتبي له حيجاز.

- يه ڪه جار له به سره دهر ڪهوت دواي سي سال نه ميريه تي عهبدوللاي عامر،
عهبدوللاش دواي نه بو موساي نه شعري هات سالي (۲۹) ڪوچي بهم شيويه (۳۲)
ڪوچي له به سره دا دهر ڪهوت، عهبدوللاي عامر له روڙي عهرفه له به سره دهر ڪرد.
- ده لئين روي ڪرده ڪوفه له وي هيلڪهي ڪردو بيچروي هه لهننا خه لڪي هاندا
له مو عاويه بيگومان ماويه ڪه له شام مايه وه بو نه وهي حالي پياوه ڪاني بزاني له وي
پيلانه ڪاني دابر ٿري و جار نامه ڪهي بلا و ڪاته وه، نه گهر خسته يه ڪه دابنين بو نيين و
سه به له دوا دواي (۳۳) ڪوچي بيلايه نه ڪهي ناساند له شام.

نه وي خويندري به ريز، چي ده ليني ڪه زانيت ريوايه ته صه حيه ڪان ده لئين نه بوزه
وتويوه ڪهي له گهل مه عاويه دا له سالي (۳۰) به ستوه گهراوه ته وه بو مه دينه له په بزه
له سالي (۳۱) ڪوچي يان (۳۲) ڪوچي مردووه، ماناي وايه نيين و سه به له وي
ڪاته دا دهر ڪهوتوه^(۱)، ڪه نه بوزه ٻه تييدا مردووه نيتر چون يه ڪريان ديوه، چون نيين و
سه به پيئي گهشتوه؟ به راستي نه بوزه نه له نزيڪ و نه له دور ڪاري گهر نه بووه به
رايه ڪاني عهبدوللاي ڪوري سه به نئي جوله ڪه وه، له په بزه مايه وه هتا وه فاتي ڪرد،
نامادهي هيچ شتيڪي رووداوه ڪاني نازاوه گيري نه بو^(۲)، پاشان نه بوزه نه بو
فهرمودانهي ريوايه ڪردووه ڪه نه هي له خه لڪ ده ڪات بچنه ناو فيتنه وه^(۳)، نيتر چون
خوي ده چي ته ناو فيتنه وه.

**سنيهم: ڪوچي دوايي نه بوزه، نيمامي عوسمان خيزان و منداله ڪاني نه بوزهري
هينايه ناو خيزان و منداله ڪاني خويه وه**

له غدزاي ته بو ڪدا و ترا به پيغه مبر ﷺ نه بوزه به جيماوه و شتره ڪهي ته مه له
دواي خستوه، فهرمووي (وازي لي يينن نه گهر خيري نه وي تيڊا بيت نه وا خوداي گه وه
دهيگه يه نيٽ بيتان، خو نه گهر واش نه بي نه وا خوداي گه وه رزگاري ڪردن لي نه بوزه ٻه

^۱ المدينة المنورة فجر الإسلام (۲/۲۲۵).

^۲ أحداث الفتنة الأولى بين الصحابة في ضوء قواعد المرح والتعديل، د. عبدالعزيز دخان، ص (۱۷۴).

^۳ المصدر نفسه.

چاوه‌پیتی و شتره‌که‌ی بوو^(۱)، کاتیک زانی دواي خست که‌لوپه‌له‌که‌ی داگرت و خستیه سهر پشتی خۆی، پاشان که‌وته شوین پیتی پیغه‌مبهر ﷺ، به پیتی پیغه‌مبهر ﷺ له مه‌نزلیک لایداو یه‌کێ له موسلمانان نه‌بوزه‌پی بینی، پیغه‌مبهر ﷺ فرموی (له‌خودا ده‌پارێم‌هوه نه‌وه نه‌بوزه‌پی بیت)^(۲)، کاتێ خه‌لکه‌که‌ لیتی وردبوونه‌وه وتیان نه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ وه‌لاهی نه‌وه نه‌بوزه‌په، پیغه‌مبهر ﷺ فرموی (خودا په‌حم بکات به‌ نه‌بوزه‌پ، به‌ ته‌نیا ری ده‌کات، به‌ ته‌نیاش ده‌مری ههر به‌ ته‌نیاش زیندوو ده‌بیته‌وه)^(۳).

زه‌مان تیپه‌ری و سهرده‌می نیمامی عوسمان هاته‌ پێشه‌وه نه‌بوزه‌پ له‌ په‌بزه‌ مایه‌وه کاتی سهرمه‌رگی هات وه‌سیه‌تی کرد به‌ خیزان و غولامه‌که‌ی، نه‌گهر مردم بمشۆن و کفنم بکه‌ن، پاشان هه‌لمگرن بمه‌ن له‌سهر چه‌قی نه‌و ریگایه‌دامنێن یه‌که‌مین کاروان دای به‌لاتاندا پیشان بلێن نه‌مه نه‌بو زه‌په. کاتێ مرد وایان پینکرد چۆن وتبووی، کاروانی یه‌که‌م ده‌رکه‌وت لییان، به‌ نه‌بوزه‌ریان نه‌زانی خه‌ریک بوو ولاخه‌کانیان پێ بخته‌ سهر داره‌مه‌یه‌ته‌که‌ی، نیبو و مه‌سعود له‌و پۆله‌دا بوو، که‌ خه‌لکی کوفه‌ بوون، وتی: نه‌مه کییه‌؟ وتیان: جه‌نازه‌ری نه‌بوزه‌په، نیبو و مه‌سعود هاواری کردو گریاو وتی: پیغه‌مبهر ﷺ راستی فرموو، فرموی (خودا په‌حم بکات به‌ نه‌بوزه‌پ، به‌ ته‌نیا ده‌پروات و به‌ ته‌نیا ده‌مری و به‌ته‌نیاش زیندوو ده‌بیته‌وه)^(۴).

شووردراو کفن کراو نوێژیان له‌سهر کردو ناشتیان، کاتێ ویستیان بچن که‌چه‌که‌ی پیتی وتن نه‌بوزه‌پ سه‌لامی لی کردوون و سویندی خواردوووه ئیوه نه‌چن هه‌تا نان ده‌خۆن، نه‌وانیش به‌قسه‌یان کردن باره‌که‌یان برد هه‌تا گه‌شتنه مه‌که‌که‌ وه‌والی مردنی نه‌بوزه‌ریان دا به‌ نیمامی عوسمان، نه‌ویش که‌چه‌که‌ی هی‌نا بو ناوما‌ل و منداله‌که‌ی^(۵)، له‌ریوايه‌تی‌که‌دا هاتوووه.. کاتێ ناشتیوانه‌ و گه‌شتنه مه‌که‌که‌ وه‌واله‌که‌یان دا به‌ عوسمان، وتی: خودای گه‌وره په‌حم بکات به‌ نه‌بوزه‌پ، لی‌شی خۆش بیت، که‌ چوو په‌بزه‌ به‌زی،

^۱ تلوم علی بصیر: تمهل.

^۲ کت‌آبادر: لفظه لفظ الامر ومعناه الاعاء: أرجو الله أن تكون ابادر.

^۳ السیر النبویه، لابن هشام (۱۷۸/۴).

^۴ السیر النبویه، لابن هشام (۴۷۸/۴).

^۵ التمهید والبیان فی مقتل الشهید عثمان ص (۸۷، ۸۸).

کاتی زانی دەرچوو رینگهی پهبزهی گرتە بەرو خێزان و مندالەکانی برد بۆناو خێزانی
خۆی و عوسمان بەرەو مەدینە گەرایەووەو ئێمەش بەرەو عێراق^(١).

^١ تاریخ الطبری (٣١٤/٥).

بەشى شەشەم :

ھۆكاری فیتنەى كوشتنى عوسمان

باسی یه کهم: گرنگیدان به تاوتویکردنی رووداوه‌کانی فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان و نهو کاره‌ساتانه‌ی که به دواپیدهات و حکمه‌ت له هه‌والدانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ به‌دوادا‌چوونی
یه کهم: بایه‌خی لی‌کۆلینه‌وی رووداوه‌کانی کوشتنی عوسمان و نهو کاره‌ساتانه‌ی هاتن به دواپیده‌ی له جه‌مه‌ل و سه‌فین

جگه له‌مانه‌ش له زۆری زۆری زانایان و پیشیناندا هاتوه، که فرمانیان کردوه به زمانگرتن له دهم و هردان له ورده‌کارییه‌کانی نهو شه‌پانه‌ی که‌وته نیوان هاوه‌لان، حوکمه‌کیان به‌جی به‌یئین بۆ خودای دادگه‌رو دانو ویرای نه‌م هه‌لۆیسته‌ش پازی بن له هه‌ردوولایان و بیروباوه‌ری وابوه که نه‌وان موحته‌هیدن و به ئیزنی خودا هه‌ردوولایان به‌پاداشتن، که‌واته خۆتان بیاریژن له توانج لی‌دان و که‌وته و یزیدیان و لی خۆی‌ندیان، چونکه سه‌رده‌کیشی بۆ ته‌شه‌ردان له شه‌ریعه‌تیش، خۆیان هه‌لۆیستیان نه‌ری بووه، نه‌م هه‌لۆیسته‌شیان بۆ ئیتمه ره‌وا نه‌بینیوه، بۆ نموونه له عومه‌ری عه‌بدولعه‌زیزه‌وه ریوایه‌ت کراوه، که پرسپاری لی‌کرا ده‌رباره‌ی شه‌پکه‌رانی ته‌هلی سه‌فین، وتی: (نه‌وه خۆیتیک بوو خودای گه‌وره ده‌ستی منی لی خاوتن کردوه، پێشم خۆش نییه زمانم هه‌لۆه‌نم پییدا)^(۱)، پرسپار کرا له یه‌کیکی تر له پیشینان له‌مباریه‌وه به‌م ئایه‌ته وه‌لامی دایه‌وه وتی: (تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (البقرة: ۱۳۴)، نه‌م خۆ لی‌بواردن و نه‌هیکردنه بۆ تیینه‌که‌وتن، له‌به‌ر هۆیه‌که، هۆیه‌که‌ش نه‌و مه‌ترسییه‌یه که باس‌مان کرد که تووشی توانج تی‌گرتن و لیی خۆی‌ندن و لی هه‌لته‌کان‌دی‌ان نه‌بین، بکه‌وینه به‌ر خه‌شم و سزای خودا، خۆ نه‌گه‌ر نه‌م ترسو عیله‌ته‌لاه‌بین، وا دیاره باسکردنی نه‌م شه‌ره‌ گله‌یی تیا نییه و لی‌کۆلینه‌وه‌ی قه‌یناکا، که‌واته گه‌ر قسه‌و توژی‌نه‌وه بکه‌ین، ورده‌کاری بکه‌ین له‌و رووداوه‌ی که‌وته نیوانیان سه‌رناکیشی بۆ توانج گرتن له هیچ شتیه‌یه‌ک، باسی نه‌م رووداوه هیچ گازنده‌یه‌کی تیدا نییه و قوڵبوونه‌وه له هۆکارو پالنده‌ره‌کانی و به وردی تاوتوی کردنی و ده‌رنه‌نجام و خواسته‌کانی له‌سه‌ر کۆمه‌لگه‌ی هاوه‌لان کی‌شه نییه، پاشان له‌سه‌ر پاشینانی نه‌وانیش، زانایان نوسراویان

^۱ حلیه الاولیاء (۹/۱۱۴)، وعون المعبرد (۱۲/۲۷۴).

ههيه ده‌رباره‌ی ئاژاوه بۆ نمونه ئیبن و که‌سیرو ته‌به‌ری و جگه له‌مانه‌ش، له‌باره‌ی رووداوی ئهو ماوه‌یه‌ی که ته‌لخه له‌ میژووی ئیسلامدا، بۆ زۆربه‌ی ئهو کیشانه‌ی که په‌یوه‌ندی هه‌یه، به‌م ماوه‌یه‌وه چه‌ندین به‌شیان داناوه، هه‌یانه روشتوو تا سنووی تاوتوێکردنی یه‌کێ له‌م دووبه‌ره‌یه، یان هه‌ردولایان، به‌ پشتبه‌ستن به‌و ده‌ق و ریاپه‌تانه‌ی که راست و ناپاست تێک ئالاه^(١)، لێره‌دا چه‌ند هۆکارێک هه‌یه، که بانگه‌یه‌شتی زانایانی ئه‌هلی سوننه‌و فێرخوازانێ زانسته‌که‌یان ده‌کات، که خۆیان دابه‌یتلن بۆ قولایی فیتنه‌ی به‌و مه‌رحه‌ی، که بکۆلنه‌وه له‌ هۆکاره‌کان و رابمێنن له‌ ده‌قی توێژینه‌وه و ورده‌کارییه‌کانی، ئهو هۆکارنه‌ش ئه‌مانه‌ن:

١- نوسراوه‌کانی ئهم سه‌رده‌مه‌ی، که له‌ به‌رپا‌بوونی فیتنه‌ی نێوان هاوه‌لان ده‌کۆلنه‌وه ده‌کرێن به‌ سێ جۆره‌وه:

أ - ئهو نووسراوانه‌ی که خۆینه‌ره‌کانی له‌سه‌ر چه‌شته‌ی هزری رۆژئاوایی په‌روه‌رده ده‌کات، ئهم نوسراوانه کینه‌یان هه‌یه له‌ میژووی ئیسلام یان شاره‌زاییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌ میژووی ئیسلامدانیه‌، شتیکی جوانی تیدا نابینن، ده‌چن توانج و ته‌شه‌ر له‌ هاوه‌لان و تابیعین ده‌ده‌ن به‌ شیوازیێک راژه‌ی ئامانجه‌کانی دوژمنانی ئیسلامی ده‌که‌ن، داخ له‌ دله‌کانی ده‌حه‌وینه‌وه، ئه‌وانه‌ی هه‌ستاو به‌ باسی رووداوه‌کانی ئهم ماوه‌یه‌و رافه‌ی وایان کردوو، که ته‌شه‌ر بدری‌ت له‌ هه‌ر هه‌موو هاوه‌لان، ده‌ستیان وه‌شاندوو له‌ په‌گه‌و ریشاڵی ئیسلام، هه‌روه‌ها ئهو رووداوانه‌یانه کردوو به‌ کێشه‌کێشی سیاسیی و کردویانه به‌ هه‌له‌په‌ی کورسی و مه‌نسه‌ب و هاوه‌لانیان داریوه له‌ ئیمان و ته‌قوا و راستگۆیی، خستونیان به‌ باری دنیاویستی و عه‌شقی کورسی و هه‌له‌په‌رستی و خۆین و رشتنی که‌سیان به‌ خه‌یالدا نه‌هاتوو، گیان له‌ ده‌ستدان و فه‌ره‌ودکردنی سامانیان به‌ گرفت نه‌زانیه‌ هه‌رچی هه‌رامه‌ هه‌ل‌ل‌یان کردوو ئه‌مانه‌شیان له‌ پێناو به‌ده‌سته‌که‌وتنی سه‌رۆکایه‌تی و ده‌سه‌لاتدابه‌وه یه‌کێک له‌و نووسه‌رانه‌ی، که بایه‌لانی گرتویه‌تی (ته‌ها حسین) بووه له‌ کتێبی (الفتنه‌ الکبری)^(٢) به‌ راستی ئهم کتێبه‌ فیتنه‌ی کوبرایه له‌سه‌ر ئه‌قلى پۆله تازه پێگه‌یشتوو هه‌کانی مو‌سلمانان، ته‌ها حسین چوه‌ پرپا‌لاتته‌ی

^١ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، د. عبدالعزيز دخان، ص(٧٩).

^٢ انظر: الفتنة الكبرى، علي ونبوه.

هەلبەستووە بۆ ھاوەلان و درەدۆنگی خستووەتە نیه‌تیا، بە تۆمەتی دەرەزبازی تاوانباری کردون لەبەر خاتری ئامانجەکانی دوژمنانی ئیسلام و موسلمانان^(١)، زۆر کەسێک کاریگەربوو، بە ڕێبازەکی دەرکەوتووە ئەمانە و ھاوشیوەکانیان پشتیان بەستووە بەو ڕیوایەتە میژووییانە کە میژوونوسان هیناویانە وەکو تەبەری و ئین و عەساکیر جگە لەئەمانە، بەلام قەڵەو لەریان هۆندووەتەو راست و درۆیان تێکەلاو کردوو بەبێ رەچاوکردنی سروشتی خودی میژوونوسەکان، کە بە چ شێوەیە نوسراویان نووسیوە و هەستاون قسەکانی ئەوانیان نقل کردوو، ئەمەش خۆی لە خۆیدا هەلەیه‌کی گەورەیه^(٢)، ئەم جۆرە نوسراوانە کاریگەرن بە هزری رافزی و ئەو کیتابە شیعەگەرییە رافزیانە کە میژووی ئیسلامی پێ نووسراوه^(٣)، رافزییەکان دەستیان کردوو بە نالەباری و نیشتون بە پیساییه‌وه لە نوسراوه میژووییەکانیاندا، کە بۆ میژووی ئیسلامیان نووسیوە، هەرەک لە ڕیوایەت و هەوالەکانی کەلبی^(٤) و ئەبی میخەنق^(٥) و نەصری کورێ فراھمی مینقەریدا ھاتوو^(٦)، ئین و حیاان دەلتی: کەلبی سەبەئی یەکیک بوو لەوانە کە دەیوت: (ئین و عەدی دەلتی: ئەبو میخەنف شیعەیه‌کی موحتەریرقە سوار^(٧) کوشندەیه^(٨)، خەلکی کوفەیه سالی ١٥٧ کۆچی مردوو. کتیبی زۆرە وەکو (الردة، الجمل، الصغین) زەھەبی دەلتی: (مزاهیمی مینقەری رافزییەکی سەر سەختە مەرەخەسی کەن)، لە سالی (٢١٢)ی کۆچی مردوو کتیبەکانی ئەمانەن (وقعة صغین، الجمل، مقتل الحسين، میزان الاعتدال)، ئەوێ کە بە نووسراو ھاتوو ھەتا لای

^١ أحداث وأحاديث فتنة المرح، ص(٨٠).

^٢ أحداث وأحاديث فتنة المرح، ص(٨١).

^٣ أحداث وأحاديث فتنة المرح، ص(٨١).

^٤ محمد بن السائب الكلبي، قال ابن حبان كان سبني من أولئك الذين يقولون: ان عليا لم يموت وانه راجع الى الدنيا، توفي نة (١٤٦) هـ، میزان الاعتدال (٥٥٨/٣) وابن أبي حاتم، المرح والتعديل (٢٧٠/٧، ٢٧١).

^٥ لوط بن يحيى بن سعيد بن مضاف الازدى، من أهل الكوفة، قال ابن عدي: شيعي محرق صاحب أخبارهم توفي سنة (١٥٧) هـ، له تصانيف كثيرة منها الردة، الجمل، صغين وغيرها.

^٦ نصر بن مزاحم بن سيار المنقري الكوفي قال الذهبي: رافضي وتركوه، توفي نة (٢١٢) هـ، ومن كتبه، وقعة صغيت، وهو مطبوع والجمل ومقتل الحسين، میزان الاعتدال (٢٥٣/٤).

^٧ أصول مذهب الشيعة الامامية، لناصر الغفاري (١٤٥٧/٣).

تەبەرىش لە مێژووناوە کەیدان بەلام تەبەری کاتی باسی مێژوووە کە دەکات دەیداته پال
 ئەم کەسانە، ئەهلی عیلمیش گەر وریا بیت گێڕانەوی ئەو کەسانە دەناسیت، هەروەها
 لە کتێبەکانی مەسعودیەدا لە (مروج الذهب) دا، لە یەعقوبیەدا لە مێژوووە کەیدا..
 مامۆستا (محي الدين الخطيب) لە پەرەوێزی (العواصم) دا ناماژە کردووە، کە
 نووسینەوی مێژوو لە دواي دەولەتی ئەمەوی دەستی پیکردوووە دەستە شاراوەکان و
 کوتلەبازە نەگریسەکان لە ژێر پەردەي شیعەگەریدا رۆژیکي زیان هەبوو لە کوژاندنەوی
 مەشخەلەکانی چاکە و سەرورەییەکانی مێژووی ئیسلامی، وە لاپەرە گەنگدارەکانیان
 رەش کردووە^(١)، پوخل کردووە، هەرکەسێ کتیبی (العواصم من القواصم) بە سەرەنجەو
 بچوینیتەو کە ئیبنولعەرەبی دایناوە ئەم فڕو فێلەو تەلەکەبازیەي بۆ دەرەکەوی،
 (محب الدين الخطيب) پەرەوێکی نایابی نووسیوە، تەماشاکەن شێخەکانی رافزی
 هەزاران لاپەرەیان رەش کردووەتەو بە جێتوان و لاقرتیکردن بە ئەفزەلترین سەدەیک
 کە مەرفایەتی ناسیبیتی، هەموو کات و کۆششی خۆیان بە فێرۆداوەبۆ ناشیرین کردنی
 مێژووی موسلمانان^(٢)، ئەم باسو بانورە کە گالەي دەمی رافزیەکانەو دڵهێنراوەو لەو
 کتێبە مێژووییانەدا هاتوو کە رافزیەکان نووسیویانە، یان بەشدارییان تیا کردووە، لە
 هەندێ هەوالو دەست هەلبەستیاندا دەبینرێ لە کتێبە هەدیسەکانیاندا وەکو کافی و
 بیحارو ئەو باسانەش کە شێخە کۆنەکانیان نووسیویانە، وەکو (أحقاق الحق) و لە بواری
 فەرمودەشدا وەکو (کیتابی الغدیر) ئەم مێژوووە رەشە تاریکە بۆ گەنە ناقولایە بووەتە
 مەرجە کە دوژمنانی ئیسلام لە رۆژەلاتناس و ئەوەکانی تر نووسیویانە، ئەم گۆرۆپە لە
 لایەنی رۆحییەو هەرسەیان هێنابوو، ئەو کەسەي وای دەزانی و وای پێ باشبوو کە
 رۆژئاوا پیشەنگی بێ، سەرەشقی لە رۆژئاواییەکان وەرەگرت، هەرچی بە خامەي
 رۆژەلاتناسەکان نوسرایەو وەری گرت و قوتی داو کردی بە سەرچاو و کانیای خۆی
 بیری ئەوانی هەلچنی و گومانەکانی بلاوکردنەو لە ولاتی موسلماناندا، ئەمەش
 شوینەواریکی ترسناکی بەجێهێشت لە هزری موسلمانان و ژیارەکەیاندا.

^١ المصدر نفسه (١٤٥٨/٣).

^٢ اصول مذهب الشيعة الامامية (١٤٥٨/٣).

ره تکرده وهی ئەم هه مووه پۆخ له واته شتیکی پیتیسته، لیکۆلینه وهی ئاوێزان بوونی
 بیرو بۆ چوونی رۆژ هه لاتناسه کان به شیعه گه ری، خۆی بۆ خۆی بابە تییکی هه ندو جیگه ی
 تیرامانه و پیتیستی به تاوتویکردن و به دوا داچوون هه یه ن ده رکه وتوه دوژمنه
 بیا وه رکان سو دیان له گومان و دوو لیبه کانی رافزی و درۆ ده له سه کانیان وه رگرتوه،
 که دژی ئیسلام و موسلمانان کردویه نه له زه مانی ئیمامی ئیبنو حه زمه وه (م - ٤٥٦ -
 کۆچی)^(١).

ب - کتیبه نوسرا وه کانی زانیانی ئەم سه رده مه ی ئومه ت، ئەمانه به گشتی
 به که لکن، به لام شتوازی غایشکردنی رو دا وه کان و شرو فیه کردنیان بۆ هه لویستی هه ندی
 له ها وه لآن و تابیعین زۆریان بپو یزدانی پپوهیه، بۆ نمونه ئەو نووسینه ی نه بو عه لای
 مه ودودی له کتیبی (الخلافه والملك)، ئەو نوسرا وه ی شیخ مو حه مه د ئەبو زه هره له
 هه ردو و کتیبی (تاریخ الامم الاسلامیه)، (الامام زید بن علی) ئەم دوو کتیبه پ پ پرن له
 ره خنه و گازنده کردن له پله و پایه ی هه ندی له ها وه لآن و ته شه ردان له خه لیفه کانی به نی
 ئومه یه سو کایه تی پیکردن و داشۆرینیان، له هه مو ره فتاریکی په سه ند یان کاریکی
 باش^(٢)، دیا ره نمونه ی ئەم زانیانه هه رگیز نه کۆلیونه ته وه له ریا یه ته میژوویه کان،
 خلیسکا ونه ته ناو ریا یه ته رافزییه شیعه کان و له ئیتمه شیان تیکدا وه.

ج - نوسرا ی ترمان هه یه، نو سه ره کانیان هه ولیان دا وه، که ریبازی زانیانی زامو
 بیمار بگر نه بهر له هه لسه نگان دنی ریا یه ته میژوویه کاند او به ئاقاری فه رموده ی
 زانه کاند با سی بکه ن و له سه ر بنه ما کانی ریبازی فه رموده زانی غایشی بکه ن، له رووی
 ده ق و سه نه ده وه له پیناوی ئەوه ی سا غ و نه خۆش راست و چه پهل له یه که هه لا ویر بکه ن،
 له م کتیبه نوسرا وه دا هه والیک ی زۆر باش و زه حمه تییکی پی زانرا و هه یه بۆ وه ستانه وه
 به رابه ری ئەم پۆخ له واته و رو دا وه کانی به شرو فیه کی راستی لیک ده دا ته وه که به جو ریک
 بیت له گه ل فه زلی ها وه لاند ا پیک هه لپه رزان نه کات و دژی ئیمان و جیهادیان نه بیت^(٣)،

^١ اصول مذهب التشیع (٣/١٤٥٩).

^٢ أحداث وأحادیث فتنة المهرج، ص (٨١).

^٣ أحداث وأحادیث فتنة المهرج، ص (٨١).

ئەو كەتئە نوسراو زۆرباشانەش نوسراوەكانى يوسف العشى له (تارىخ الدولة الاموية) نوسراوەكانى محب الدين الخطيب، كه كردويه تى به پەراوێزى (العواصم من القواصم)، كه هى ئەبوبە كرى كورې ئەلەهرەبىيە، نوسىنە كەى (صادق عرجون) له كىتەبى (عثمان بن عفان) نوسىنەكانى دكتور سەلمان بن حمد العود له كىتەبى (عبدالله بن سبأ) وائەره فى احداث الفتنة فى صدر الاسلام) نوسىنەكانى محمد أنحزون له كىتەبى (تحقيق موافق الصحابة فى الفتنة) نووسىنەكانى عوسمان ئەلخەمىش له كىتەبى (حقبة من التاريخ) نووسىنەكانى دكتور محمد حسن وەاب له كىتەبى (المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي) لىكۆلەينهوەكانى محب الدين و پەراوێزە نىشان شىكەنەكانى كه لەسەر كىتەبى (العواصم من القواصم والمنقعي) كردويه تى، جگە لەمانەش ئەو كىتەب و توێژينهوە و نامانەى كه لەسەر خودى ئەم رەبازە دەوژن، ئاشكرايه لەم روونكردهوە زۆر پێويستە چەندها دانراو نوسراو كىتەب بێنە ئاراو بۆ بەرپەرچدانەوى ئەم مێژوو كاوڵ كەرو مێژوو ئاوەژوو كەرانه بەریتەوه كه مێژووى ئىسلام و پلەو پایەى هاوەلانیان هەلشیوتوو هەتا لىكۆلەينهوەیه كى وردى رووداوەكان نەكریت و چۆمال نەكریت و هەموو هەوال و رىوايه تەكان نەدرین له بێژەنگ و به ترازووى زام و تیمار نەكىشیرین و راستى و ناراستى لەیهك جودا نەكریتەوه^(۱)، راستىیهكان دەركاكون له ئىبن و تەمىیه وه هاتوو دەلێ: (ئەگەر بیدەچىیهك دەرکەوت، بەشتى پرپوچ لەكەدارى كردن، واتە هاوەلان و تابەین ئەو دەركاى بۆ مەكەنەوه و رینگەى بۆ ئاچوخ مەكەن، دەبێ باسى بەلگەكان بكرین به شێوهیه كى دادوهرانه و زانستىانه بۆ پوچه لكردهوى رایەكانیان)^(۲).

ئىمامى زەهەبى له مەباریه وه مەزەهەبى كى تری هەیه بانگەشەى ئەو دەكات ئەو كىتەبانەى كه درۆ شىواندى پلەو حورمەتى هاوەلانى تیدایە بسوتیتەت، دەلێ: بریار وایە وازبەیتەت لەو رووداوەى كه وتوو تە ئىوان هاوەلان و ئاگادارین كه براكوژییه كەیان له پەراو نامیلەكاندا به بەردەوامى دەدریت به گویماندان و دەمچونەوه، بەلام زۆرەى زۆرى گێرانهوەكانى (بەرپەرچ) و زەعیفو هەندى كىشى درۆیه، ئەمەى لەبەردەستى

^۱ المصدر نفسه، (۸۳).

^۲ منهاج السنة (۱۹۲/۳).

ئىمەم زانا ياندایە واپىتويست دەكات لولى كەين و بيشارينەو، بەلكو و باشە بىدپرىنەو
 فپرى دەين بۆ ئەوئى دلمان بىخەوش بىت و بەرامبەر ھاوہلان و خۆشەويستى و
 رەزامەندىمان ھەلقولئ بۆيان^(۱)، ئىمامى زەھەبى لە قسەكانيدا سودىكى مەزغان
 پىدەگەينى، كە بە راشكاوى دەلئ: زۆرىەئى ئەو نووسىنانەئى لەم بارەيەو نووران لە
 كىتب و نامىلەكو نووسراوہ كاندا درۆو شايبەئى ناھەق و دەست ھەلبەستە لەسەر پىزى
 ھاوہلان، ھەرچەند زەھەبى پىشنىيارى سوتانى ئەو كىتبانە دەكات، بەلام ناپۆرئ،
 چونكە ئەو كىتبانە بلاوہيان كردووە، چەندىن يانەئى چاپ و پەخش چەندجائى چاپيان
 كردووەتەو، لە لاين مەرام گلاوہكانەو، چارەسە نەماوہ تەنيا دروستكردنى
 ناوہنىدىكى لىكۆلئىنەو تاوتويژ كردن نەبىت، تا ھەرچى ھەلەو درۆو چەواشەكارى
 ھەيە تىيدا روونى كەينەو بۆ ئەوئى نەوہكانى موسلمانان پارىزراو بن لە لادانى
 رەوشت و عەقىدە^(۲).

۲- ئاوردانەو لە باسى فیتەنى كوشتنى عوسمان و ئەو رووداوانەئى نوساوە پىتەو بە
 ئاشكرا ھۆكارەكانى فیتەنى راستەقىنەمان بۆ دەردەخات، ئىتر ئەم ھۆكارانە ناوخۆيى
 بن يان دەركى، لىكۆلئىنەوئى ئەم بابەتە دەبىتە ھۆى زانىنى كاريگەرى ئەو پىلانانەئى
 كە بۆتە ھۆكارى بەرپابوونى رووداوەكان، ئا لىرەدا ئەوئەندە ھۆكار ھەيە لەمباسەدا
 دەبى پەلەدارى بكەين و رىكبەخەين، ھەركەسى چمكى لەو نووسراوانەئى خويندبىتەو كە
 لە بارەئى ئەم فیتەنەو نووسراوہ تىدەگات كەلەكۆمەكارىيەكە زۆر گەورەبوو و رەنگ
 پىزى بۆ كراوہ و ئاگرپەرستەكان و گاورو جولەكەكان و دوورپووەكان دەستيان كردووە بە
 يەكدا بۆ جىبەجىكردنى، ئەم كىشەگەلە كۆمەى دوژمنانى ئومەتى ئىسلامە لە ھەموو
 قۇناغەكانى مېژووئى دوورودرېژدا^(۳)، خۆ ئەگەر فاكترى لاوازى ناوخۆيى نەبوايە ئەم
 گەلەكۆمەكارىيە سەركەوتنى بەدەست نەدەھيئا، ئەم بى ھىزىيە ناوہكەيە دالەدى
 سەركەوتنى موناھەرەكەيدا، كەواتە پەوايە لە سەردەمى ھاوہلان بكوئىنەو بە تايبەت

^۱ سیر اعلام النبلاء (۹۲/۱۰).

^۲ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۸۴).

^۳ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۸۳).

ئەم فیتنە، واجیبیکە لە واجبەکان لە پێناو ناسینی ھۆکارەکانی لاوازبوونی ئومەتی ئیسلامیی و دیاریکردنی ئەو خاڵانە، کە ھەرەسی ئومەتی تیا بەرجەستە دەبێت، بە ھیوای ئەوەی ئاینەدی ئومەتی پێ تیمار بکەین و لە لەزمەکانی ژیان دوری خەینەو^(۱) ئەو رووداوە گەورانە هاتنە کایەو لە فیتنە کوشتنی ئیمامی عوسمانداو ئەو کارەساتانە هات بە دوایدا پپیوستی بە لیکۆلینەو ھەیکە قۆل و لەسەر خۆ ھەبە بۆ ئەو لە و چەردە میژووییە وانە پەند دەربھێنن و ئیستامانی پێ پۆشن بکەینەو بۆ ئەو بیکەینە ریتامی بۆ ھەولە توندوتۆڵە کافان بۆ گەرانەو خەلافەتی راشیدین لەسەر رییازی پیغەمبەر (درودی خویان لەسەر بیت)، ھەتا مرقایەتی

بە دینی خودا و شەرعی ھەیکە بە ختەو و بێن و لەبەدبەختی و تەنگوچەلەمەو زەلکاو بێنە دەرەو، کە بە ھۆی دوورکەوتنەو ھیان لە شەری خودا تێی کەوتوون.

دووھم: ھیکە تەکانی ھەوالی ڕوودانی ئەم رووداوە لە لایەن پیغەمبەر ھەو^ﷺ

پیغەمبەر ھەو^ﷺ لە زۆر فەرمودە ھەیکە ھەوالی داو کە ئەم ئومەتە ناکۆکی و کوشار دەکەوێتە ئیوانیان و ئەو رووداوانە ھەژمار کردووە کە ناماژە دەکەن بۆ ئەم رووداوانە بە گشتیی و بە دووردریژی و ھەموو جۆرەکانی نامرازی ھەوالدان لە مەبارە ھەو بە کار ھێناو لە باسکردنی ھۆکارەکانی فیتنەدا، یاخود دەرئەنجامەکانی یاخود ھەندێ لە کارەساتەکانی و لە ھەلومەرجەکانی یاخود بۆ کێ ھەلەدەگیرسی و شتی تریش، زۆری ئەم روونکردنەوانە لە ھەلەمەری پرسیاری ئەو ھاوڵە بە پێزانەدا دەدرا ھەو، کە دەیاغستە بەردەمی، ئەوان دەست لە دەست بوون و ئەو نیعمەتە گەورەیان دەچەشت کە خودای گەورە پێی بە خشیون، ئەویش نیعمەتی برا ھەتی و یە کپیزی و یە کەدەنگی بوو، ھاوڵان ئەپۆشتن پرسیاریان لەو دەکرد ئەگەر ئەم نیعمەتە تیا بچیت یان کۆتایی ببیت چی بکەن، پیغەمبەریش ھەو^ﷺ بە ھەحی فیری دەکردن ئەم برا ھەتیە تاسەر نابیت، پێی باشبوو و پەرور دەیان بکات، نامادە فیتنەو ناسۆریان تیدا بیت و بەرگەمی بگرن بۆ ئەو بە باشی ھەلەسو کەوت بکەن گەر روژی لە روژان خودای تەقدیری کاریکی وای کرد فیتنەدا کەوێت، بۆ ئەو پەلەقاژە بکەن لە ھەختی خۆیدا چارەسەری بکەن، لە

^۱ المصدر نفسه ، ص (۸۵).

ئەنجامى سەرغىدانى سەرجم فەرمودەكانى پىغەمبەر ﷺ، كە لە باسكردنى فیتنەدا هاتون پەنجە بۆ ئەم حوكمانە رادەكەشت^(۱):

۱- پىغەمبەر ﷺ ئەم فیتنەو رووداوانە باس دەكات مەبەستى ئەوەیە ئومەت لەو رىابى و ئامادەباشى پەرورەدە بکات، بۆ ئەوەى بە باش ھەتسوكەوت بکات، گەر رۆژى روودانى ئەم فیتنەيە ھاتە پێش بۆ ئەوەى دەستوبرد بکات لە کاتى خۆیدا چارەسەرى بکات.

۲- لەم فەرمودانەدا ئاماژە کراوە بۆ ئەو كەسانەى ھەلى دەخپێن ئەوانە لە گۆريە ك بەرووكەش ئىماندارو قايم و قوئى بەلام عەقلىيان لايداووە دليان چەرخواوە ئەوانە بە گشتى لە دۆخپێكدان دەرك ناکەن و ناخالين^(۲).

۳- ئەم فیتنەنە پەردە لەروو ھەلەدەمالئى و دلى ئىماندارانى دادەكوتى و ئىمانيان پێى زياد دەكات و ھانان دەدات بۆ فەرمانكردن بە چاكەو ريگريكردن لە خراپەن ئەم فیتنەنە جوړيكن لە تاقىكردنەو دەرونى پێى جيگر دەپيئ ناخى پێى خاوين دەكرێتەووە و تيكۆشانى دەخړتە سەر لەو كاتانەدا خيەر دەناسيئ و فەرمانى پێى دەكەين و شەر دەناسين و دوورى ليئەگرين^(۳).

۴- ئەم ھەوالانەى لە بارەى ئەم فیتنەووە ھاتوو لە ناوەرۆكيدا سلەمىنەوہەكى توندوتۆلى ھەلگرتووہ كە تىئى نەكەوين يان بە ھيچ شيئەيدەك خۆمان لە قەرەى نەدەين، چونكە باوہردارانى ئەم ئومەتە لە ھاوہلان و غەيرى ئەمانەش كاتى ھەوالتيكى پىغەمبەر ﷺ دەبيستن تى دەگەن كە ھەيانە كوشتارى لەدەست دەردەچيئ و ھەشيانە وابەستەى دونيايەو ھەيانە واز لە جىھاد دەھيئن بە ھەمان شيئە بابەتى تريان ھەيە لە ناخياندا كۆمەلئى ھەست دەبزوا بۆ رووبەر و بوونەوہى ئەم فیتنەيە ھەريەكەيان دەيان وت بەلكو من لىئى دەربازم ھەلويستيان ھاتە سەر ئەوەى ترسيان لى نىشت دريژە بكيشيئ و بكەونە ئەم قەيرانەوہ بەبى ناگايى و نەزانى - ترس لە مەبارەيەوہ گەورەترين

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۶۸).

^۲ الوحدة الإسلامية، لمحمد أبو زهرة، ص (۱۳۷).

^۳ المصدر نفسه، ص (۱۳۶ - ۱۳۷).

رینگای دهربازبوونه^(۱)، نینو تهیمییه دهلئی دواى ئەوەى کۆمەلئی فەرمودەى مەرفوع هاتووە لەبەرپابوونی ئەم ناکۆکییەداو ئەم دووبەرەکییەدا لەناو ئومەتی ئیسلامدا: (ئەم چەمکە لە پێغەمبەرەو ﷺ لەبەر کراوە بە چەند شیوەیەک باسکراوە هەموویان ئاماژە دەکەن بۆ ئەو دووبەرەکی و گەرەلاوژییەى، کە بەرپا دەبێت لە ناو ئومەتی ئیسلامدا، بۆیە ئومەتی لى ھۆشیار کردوووەتەو هەتا ئەو کەسانەى خودای گەورە حەزەدا بە سەلامەتییان بۆ ئەوەى دهرباز ببن)^(۲).

۵- ھەواڵ لە بارەى ئەم فیتنەو بەوردی رینگای دهربازبوونی دەستنیشان کردووە مەرۆڤ ھەرچەند زۆر زۆر سەل بکاتەو لە مەترسییەک کە ھەرەشەى لێدەکات، گەر ئەم مەترسییەى بۆ دەستنیشان نەکرایت یان چۆنیەتی بەرپابوونی بۆ روون نەکرایتەو، ئەو پێشبینی ئەو رینگایانە ناکات کە لێیەو روودەدات، سروشتی ئەو کێشەو قەیرانەى کە دێتە پێشى بۆ روون نابێتەو، بەلکو دەکەوێتە ئەو مەترسییەى کە لێی دەترسێ بەبێ ئەوەى مەبەستى کەوتنى ھەبێت و ھەست پێ بکات)^(۳).

۶- ھەواڵەکانى روودانى ئەم فیتنەى لە ھەندى فەرمودەدا نزیک کراوەتەو لەناوبردنى ھۆکارەکانى یاخود رۆشنکردنەوێ دەرەنجامەکانى یان ھەلۆستى موسلمان تییدا، ئەمە سوودی بۆ موسلمان ھەیە، یان بۆ ئومەت بە گشتى لە رەچاوکردنى ھۆکارەکانى فیتنە یان بپارێدان بەسەر رووداویکی دیاریکراو لە ئەنجامى تێپروانیى دەرەنجامەکانى یان وەرگرتنى ھەلۆستىکی دروست ھەر لە سەرەتاو.

۷- پاشان ئەم ھەواڵانە بەلگەىکى ناشکرای تییدا لەسەر راستى و دروستى پەيامى پێغەمبەر ﷺ و نێردراویەکەى، ئیمانى ئەو ھاوێلانەى پێ زیادبوو کە ئەم فەرمودانەیان بیستوو، پاشان واتای فەرمودەکانیان بە چاوى خۆیان بینى لە ژيانى رۆژانەیاندا دواى ماویەک، ئیمانى ھەموو ئیماندارىکی پێ زیادبوو لە ھەموو شارو

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الحج، ص (۶۹).

^۲ المصدر نفسه، ص (۷۰).

^۳ المصدر نفسه.

سەردەمەكاندا، رووداۋەكانى ئەو فیتنەو دووبەرەككەيەى كە پېغەمبەر ﷺ ھەۋالى بەرپابوونى دابو بەرپابو^(۱).

دكتور عبدولعەزىز صەغىرى فەرمودەكانى فیتنەى كۆكردوۋەتەۋە ھەستائە بە لىكۆلىنەۋەى و جيا كەرنەۋەى صەحىح لە زەعەف، لە كىتابە كەيدا (أحداث أحاديث فتنة الهرج) ن پاشان لە فەرمودە صەحىحە كان كۆمەلەى ماناى دەرھىناۋە لە چەمكەكانى ئەم فەرمودانەدا ۋەكو:

۱- فیتنە كەوتنەۋە سونەتى خودايە، لەناو ئوممەتاندا، لەم ئوممەتەشدا ھەتا رۆژى قىامەت ئەو فیتنەيەش ۋەكو پارچە شەۋىكى تارىك و ئەمۇستەچاۋ شەۋەزەنگ ھەر كەسە دەستى تە ۋەردا، لە دونياۋ ناخپەرەتدا تيا دەچى، ھەر كەسە سىكەش دەستى لى بگرىتەۋە رزگار دەبىت لەۋە ناچىت ھىچ كەسە ھەلۋىستى باش بختە روو، ئەو كەسانە نەبىت كە خوداى گەورە بە زانست و شىارى كەرنەۋە بە تەقۋا تۆشەبەرەى پىدايىت، بە ئىزنى خۆى رىنمايى كەربىت، بۆ ئەو ھەقەى كە ناكۆن تىيداۋ وىل بوۋە لىيان^(۲).

۲- لەم فەرمودانەۋە ئەۋە ھاتوۋە كە فیتنەى كوشتارو شەركەردن لە نىۋان مۇسلماناندا كارىكى واقىعەيەو مەجالى تىدا نىيەو رىگايەك نىيە بۆ نكولى كەرنى و بەنامۆ ناۋەردنى.

بە رووداۋەكانى نىۋان ھاۋەلان و تابەين دەستى پى كەردوۋ بەسەردەم و قۇناغەكانى ئىسلامدا تىپەرپوۋە ھەتا ئەمپرو، بەلام پىۋىست وايە ھۆكارەكانى ئەم كوشتارە بناسين بۆ ئەۋەى تىۋەنە گلىين يان ھەول بەدەين، بۆ كوژاندنەۋەى ناگرى فیتنەكە ھەركاتى لە شارى مۇسلماناندا بلاۋەى كەرد، نايت مۇسلمان ھەلۋىستى دەست بگرە بە كلاۋى خۆتەۋەى ھەبىت.

۳- ئەم فیتانەش رەھمى خودايە بۆ ئەم ئوممەتە كە ھەر لە دونيادا لە گوناھەكانيان خۆش دەبىت، ئەو كوشتارو فیتنەيەى كە دەبارىتە گۆرەپانى ژيان و ئەو بومەلەرزانەى كە دىتە پىش تەنيا بۆ ۋەرىنى گوناھەكان دىت و بۆ پاكبۈنەۋەى مۇسلمانە.

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه، ص (۳۴۵).

۴- له هەندى لىم فەرمودانەدا ئامازىيەكى ئاشكراو پاشكاو ھەيە، زۆربەى ئەم
فیتانە لە رووى رۆژەھەلاتەو سەرھەلەدەدات ھەروەك بە واقعى بىنيمان فیتنەى يەكەم
لە كوفەو ئەزەنەكى داوہ دەستى پىكردووہ لە بەسەرەو، فیتنەى شەرى جەمەل لەوى
روويدا.

۵- لە ھەلگىرسانى فیتنەدا گرۆيەك دىنيان دەفرۆشن، بە كالايەكى بى نەرزى
دونىاو شەھەوات و شوبوھات دەبىتە حاكيمان وايان لى دىت ئەھلى ئىسلامى راستيان
لەلا نامۆ دەبىت لە ھەلسوكەوت و ئاكارىياندا، ئەوانەى دەستيان دەگرن بە دىنيانەوہ
ھەروەكو ئەوانەيان لى دىت، كە پشكۆيان بە مشت ھەلگرتوہ، ياخود دەكەونە سەر
درك و دال، بەلام خۆگرو چاولە پاداشت و بەرامبەر ئىش و ئازارى ئەو ناپەھەتيانەى كە
لە پىناوى دىنەكەيان پىيان دەگات و باوەريان وايە، كە راستە.

۶- لە فیتنەدا خوداى گەورە گرۆيەك لە خەلكى دەپارىزىت و ئالكىن بە فیتنەوہ
دەستيان بە خوینی موسلمانان پەنگ ناكەن و ھەلەدەن ئاشتى بچەنە نيوانەوہ
بانگەشەى خەلك دەكەن، بۆ بنەما دروستەكانى ئىسلام لە برايتى و بەزەيى خوازيى، بە
بىگومان ھەلۆستيان ناوازيە لە ناوہ راستى ئاپۆرەيەكى كەفو كولوى و
ھەوہ سبازىيەكى پىراردەردا^(۱).

۷- لە فیتنەدا زمان رۆلۆيكى ترسناك دەگىرئى كە لە شمشىر بەپرشتە، بەلكو زمان
زۆربەى جار دەبىتە ھەلگىرسىنەرى فیتنەو بەلا، زۆرجارى وشەيەكى نەگريس كە لە دەم
دەردەچىت ئاگرىك لە دلدا دادەگىرسىنئىت و ھەستە كىبەوہكانى دەرون ھەلەدەكۆلئىنن و
ھەلەدەچىنئىت و سۆزەكان داغان دەكات و دەبىتە ھۆى فیتنەيەكى لا بەلا^(۲).

۸- لە فیتنەدا زانست كەمدەكات يان بە مردنى زانايان يان بە ماتبونيان يان بە
گۆشەگىر يان بۆ ئەوہى بىوہى بىنن ياخود بۆ ئەوہى خەلك دەستيان لە كۆلكەنەوہ بە
بۆنەى ھۆكارىكەوہ، ئا لەو كاتەدا نەفامىيەت دەبىتە فەرمانپەر و خەلكى سەرۆكى نەفام
و نەشارەزا دەدۆزنەوہ ئەوانىش بە نەزانى فتوايان بۆ دەدەن سەر لەخۆيان و ئەوانىش

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸).

^۲ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص (۳۴۸).

ده‌شیوینن و رووه‌یی‌زه‌کان واته خه‌لکی ناست نزم و سهرسهری ده‌بنه گه‌وه‌ری خه‌لکی و گه‌مژه‌کان به‌رز ده‌بنه‌وه به‌سهر بلنده‌کاندا^(۱).

۹- ناله‌م فهرموده‌اندا هاتووه، که خودای گه‌وره گره‌نتی داوه به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که نهم نومه‌ته به برسییه‌تی و گرانی و بی‌بارانی نافه‌وتی‌تی، دوژمن ناکات به سهره‌خوریان، واته به هه‌میشه‌یی و هه‌تا هه‌تایی دوژمن زال نابی‌ت به‌سهریاندا هه‌رچند نه‌و دوژمنه تواناو زه‌برو زه‌نگی هه‌بی‌ت، به‌لام نه‌وکارهی که خودای گه‌وره گه‌نتی نه‌داوه به پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌یه، که نومه‌ت دووبه‌ره‌کی و ناکوکی تی نه‌که‌ویت، نه‌مه نه‌و ده‌رگایه‌یه که دوژمنی ده‌ره‌کی لییه‌وه دیته ژووره‌وه که‌واته نه‌گهر نومه‌ت دووبه‌ره‌کی که‌وته نیوانیان و هه‌ندیکیان هه‌ندیکیانی کوشت و نامرازه‌کانی کارامه‌و هی‌زی تیدا لاوازیبو، مه‌رامه‌کانی دوژمن ده‌ستی دا نه‌وکاته خیر و خوشی به‌خو‌پایی ده‌پوات، کو‌تایی نایه‌ت هه‌تا نه‌گه‌رپیتته‌وه بۆ به‌رجه‌سته‌کردنی هی‌ز به‌یه‌ک‌گرتن و کو‌کردنه‌وه‌ی گشت لایه‌ک له‌سهر یه‌کده‌نگ و حوکم به‌شه‌رعی خودای گه‌وره نه‌که‌ن^(۲).

۱۰- له فهرموده‌کاندا، که ده‌لی: فیتنه به‌ریا ده‌بی‌ت و به‌رده‌وام ده‌بی‌ت نه‌وه‌ی لی‌فام ده‌کریت که تاقمینی لادهر، له رینماییه‌کانی نیسلام ده‌رده‌که‌ون و نه‌هلی باتل سهرده‌رده‌هی‌تی‌ت و داده‌چه‌سپیت.

۱۱- له فیتنه‌دا ره‌وشتی خه‌لکی گو‌پانی به‌سهردا دیت و نازوگو‌یز ده‌کات و خه‌لکی بۆ کرداری چاکه زاهید ده‌بی‌ت و له پرژه‌ی چاکه‌کاریدا که‌م ویست ده‌بی‌ت له نیوان خه‌لکدا دوژمنایه‌تی و قین و کینه‌بازی ده‌که‌ویتته‌وه چاکه و خراپه تی‌که‌ل ده‌بن.

۱۲- له فهرموده‌کاندا هاتووه، که پیش نهم فیتنه‌یه ناسایش و سه‌قامگیری و چاکسازی بارودو‌خی خه‌لکی له پرووی ماددی و ئو‌قره ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت ته‌نانه‌ت سوار له عی‌راقه‌وه هه‌تا مه‌که‌که ده‌پوات ناو‌رنا‌داته‌وه مه‌گهر ری‌گهی لی‌تیک به‌جیت، نهم حاله‌ته‌ش له سهرده‌می عوسماندا هاته دی، به‌راستی سهرده‌می سه‌قامگیری و

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص(۳۴۸).

^۲ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص(۳۴۸).

ناسایش و لیشاوی سامان و خیرات بوو، پاشان فیتنه‌ی هه‌رج روویدا بارودۆخه‌که‌ی
 ناوه‌ژو کردوو هه‌تا کار گه‌شته نه‌وه‌ی باری ناسایش بوو به ترس.
 ۱۳- له فیتنه‌دا خه‌لکی هه‌لبژارد هه‌ ئاقل و خاوه‌ن ره‌نی ده‌کوژرئ و هه‌رچی و په‌رچی
 ده‌مینیتته‌وه نه چاک به چاک ده‌زانن و نه خراپه به خراپه ده‌زانن^(۱).

^۱ أحداث وأحادیث فتنة الهرج، ص (۳۴۹، ۳۵۰).

باسى دوۋوم: ھۆكۈرەكانى فېتىنەى كوشتنى ئىمامى عوسمان

ئىمامى زوھرى دەلتى: عوسمان دوانزە سال ئەمىرى ئىمىنداران و فەرمانرەوايان بوو، شەش سالى يەكەمى خەلكى ھېچ گلەبىھە كيان لى نەبوو، لە ئىمامى عومەر زياتر خۆشەويستى ھەبوو بۆ قورەيش، چونكە ئىمامى عومەر توندوتۆل بوو بەرامبەريان، بەلام ئىمامى عوسمان دلتەرم بوو بۆيان و خزمایەتى دەکردن و سەرکێشى دەکردن، پاشان دواى ئەمە فیتنە بەرپابوو مێژوونووسە موسلمانەکان رووداوەکانى شەشەمى دووھەمى خەلافەتى عوسمان لە (۳۰ - ۳۵)ى کۆچى بە فیتنە ناو دەبەن، درێژى کیشا ھەتا شەھیدکردنى ئىمامى عوسمان^(۱)، موسلمانان لە خەلافەتى ئەبوبەكر و عومەر و سەرەتای خەلافەتى عوسماندا كۆك بوون و ھېچ ناکۆکیبەھ نەبوو لە نیتوانیاندا، پاشان لە دواى دواى خەلافەتى عوسماندا بەسەرھاتىك روویدا، جۆرە تەفرەقەبەھى کى دروست کردو تاقمىك لە ئەھلى فیتنە و زولم تووشى ناکۆكى بوون^(۲)، کۆمەلگەى ئىسلامى لە خەلافەتى صدیق و فارووق نېوہى يەكەمى عوسماندا ئەم شەقلانەیان پېتوہ ديار بوو، وەکو:

۱- به شیوه‌ی کی گشتی نهو کۆمه‌لگه‌یه کۆمه‌لگه‌یه‌کی موسلمان بوو، به هه‌موو ماناکانی نیسلامه‌تی و باوه‌ربوون به خوداو رۆژی دوا‌یی زۆر قول بوو، به جدی و به رۆشنی هه‌ل‌سوکه‌وته‌کانی نیسلامیان جیبه‌جی ده‌کرد، به ناشکرا په‌یوه‌ستی بوون، که‌متر ریژه‌ی گونا‌ه به‌دی ده‌کړی له‌ناو نهو کۆمه‌لگه‌دا به درێوا‌یی میژوو دینداری ژیا‌نی خه‌لکی بوو ئایین شتیکی په‌راوی‌زخراو نه‌بوو، جار جاره بگه‌رپ‌ننه‌وه سه‌ری، به‌لکو ژیا‌نی خه‌لکی به‌س دینداری بوو گیانیان له دروشمیکی په‌رستندا قه‌تیسیان نه‌کردبوو، زۆر په‌رۆشبوون له‌سه‌ر رویه‌کی سه‌حیح پیاده‌ی بکه‌ن، نیسلام ببوه هه‌ل‌سوکه‌وت و نه‌تواریان بووه جی‌گه‌ بایه‌خ و په‌خنه‌و راو به‌هاو په‌یوه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی و گرێی خیزانی و کاسه‌و سی‌ی دراوسیه‌تی و ک‌رپ‌ن و فروشتن و کۆچوبار کردنیان له‌شانه‌کانی زه‌ویداو کردبویانه کۆششیان له‌ده‌سته‌هاتی بژێوریداو نه‌مانه‌تی مامه‌له‌کردن و خه‌مخو‌ری

^۱ مجموعة الفتاوى (۱۳/۳۰).

^٢ طبقات ابن سعد (٣٩/١، ٤٧)، البداية والنهاية (١٤٤/٧ - ١٤٩)، والخلفاء الراشدين للخالدي،

بههيزه كان بوو بۆ بيهيزه كان و فرمان به چاكه و ريگري له خراپه كردن و چاوديري و مهزهنه حاكم و واليه كان بوو، نه مانه ماناي وا نيه كه هه موو تاكيكي نهو كۆمه لگايه نهو رهوشانه هه بوويت، بهلكو له ژيانى دونيادا هه رگيز بهرجهسته نابى له تاك به تاكي كۆمه لدا، له ههچ كۆمه لگه يه كى مرؤفايه تيشدا، له كۆمه لگه ي پيغه مبهردا ﷺ، وه كو له قورئاندا باسى هاتوو دوو پوه كان به ئاشكرا ئيسلامه تى خۆيان ده بريبوو، به لام له ناخى دلنيادا

دوژمنى بوون، وه ئيمان لاوازه شيان تيدا بووه و گزيكارو و رگدراو و ترسنوك و گلاوچى، به لام نهو تاقيمانه ههچ قورسا يه كان نيه له كۆمه لگه داوه ههچ توانايه كيان نه بوو پهوتى كۆمه لگه ئاستهنگ كه، چونكه تهوژمى پاته كيوو تهوژمى ئيمانداره، ئيمانداره دروست و موحاييده خۆ به ختكه رانى پيگه خودا بوو به مال و گيان و پابه ندى زانيا ريه كانى ئيسلام بوون^(۱).

۲- نهو كۆمه لگه يه بوو به بهرزرترين واتاي راسته قينه ئومه تيان بهرجهسته كردو بوونه نمونه هه ره بهرزي ئومه تى ئيسلام نهو كۆمه لگه يه كۆمه لى مرؤفه بوون كه يهك زمانى و يهك نيشتمانى و يهك بهرژه وهنديى كۆى نه كردبو نهوه، بهلكو نهو پهيوه ندييانه پهيوه ندى مرؤفه كان بوون له سهرده مى نه فاميدا، خۆ نه گهر له سهه نهو پهيوه ندييانه چوبان ده بو نه كۆمه لگه يه كى جاهيلى، به لام ئومه ت به واتا يهك خودا ناسيه كه ي و يهك پهروه ردا ريه كه ي نهو ئومه ته يه كه گري كوي ره ي نيوانيان عه قيده يه به ي نهوه ي گوئى بده نه زمان و ره گهزو رهنكو و نيشتمان و بهرژه وهنديى، نهو پهيوه ندييه ئيمان ييه له ئومه تى ئيسلامدا به ديهات له ميژووى ههچ گه ليكدا به دى نه هاتوو، ئومه تى ئيسلامى نهو ئومه ته يه كه له سهه ده مارگري نيشتمان و په گهزو په رهنكو و بهرژه وهنديى هاوسيه ي و نه مشتانه دانه مه زراوه، بهلكو له سهه گري بده نده كانى عه قيده بنيات نراوه، پهيوه نديى خستبووه نيوان عه ره بى و حه به شى و رۆمى و فارسى، پهيوه ندى خستبووه نيوان خه لكى شاره فه تحكراوه كان و خه لكه فاتيه كان له سهه بنه رته ي برايه تى كامل له دينداريدا، نهو چه مكه ي ئومه تى ئيسلام بهرجهسته يان كرد دريژترين ته مه نى

^۱ كيف نكتب التاريخ الاسلامي، ص(۱۰۰).

هه‌بوو له‌وه‌تی زه‌وی دروست‌کراوه، ماوه‌ی سه‌ره‌تای ئیسلام گولدارترین ماوه‌بوو رازاوه‌ترین ته‌مه‌ن بووه، که هه‌ر هه‌موو ماناو مه‌به‌سته‌کانی ئیسلامی تیدا به‌رجه‌سته بووه، به‌ شیوه‌یه‌ک ئومه‌تیا‌ن وینا کرد له‌پیشدا نمونه‌ی نه‌بووه و ناشیبت.

۳- کۆمه‌لگه‌یه‌کی ئه‌خلاق‌ی بوو له‌سه‌ر ریسایه‌کی ئه‌خلاق‌ی روون و درێژخایه‌ن راوه‌ستابوو له‌ ژێر رکێفی فه‌رمان و ئاراسته‌یه‌کی په‌رستندایه‌ نه‌و ریسای ئه‌خلاق‌یی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ ته‌نها په‌یوه‌ندی په‌گه‌زی نه‌ده‌خواست، به‌لکو له‌ رووی ئه‌خلاق‌یه‌وه‌ گه‌وره‌ترین شه‌ق‌لی نه‌م کۆمه‌لگه‌یه‌ نه‌وه‌بوو ده‌م رووت و سیخو‌ری تیدا نه‌بوو تینکه‌لایه‌ی بیسه‌روبه‌ری تیدا نه‌بوو خالی بوو له‌و شتانه‌ی که شه‌رم و شکو ده‌پوشینن چ به‌ کرده‌وه‌ بیت یا‌ن به‌ قسه‌ یا‌ن به‌ نیشاره‌ت، خالی بوو له‌ داوین پیسی تا‌کو ته‌را نه‌بی‌ت، که به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌ها هیچ کۆمه‌لگه‌یه‌ لای بی‌به‌ش نابیت، به‌لام ریسای ئه‌خلاق‌یه‌که‌ ژۆر له‌وه‌ فراوان‌تربوو که له‌ پیوه‌ندی دوو په‌گه‌زدا قه‌تیس بکری‌ت، به‌لکو سیاسه‌ت و ئابو‌وری و کۆمه‌لایه‌تی و ه‌زرو گوزارشتی ده‌گرتنه‌ستۆ، حوکه‌مه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌خلاق‌یات‌ی ئیسلام بنیات نرابوو، په‌یوه‌ندی نیوان تا‌که‌کانی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ راست‌گویی و نه‌مانه‌تپاریزی و نیازپاکی و هاوکاری و خۆشه‌ویستی ده‌چوو به‌پێوه‌ نه‌پاشمله‌ نه‌ توانج و نه‌ دووزمانی و نه‌ بووه‌تانکردنی نامووسی تیدا نه‌بوو^(۱).

۴- کۆمه‌لگه‌یه‌کی جدیی بوو سه‌رقالی مه‌شخه‌له‌ به‌رزه‌کان بوو نه‌ک کاره‌ بی‌ بایه‌خ و بی‌ نه‌رزشه‌کان، جدیش پتویستی به‌ گرژی و مۆنی و زبری نییه، به‌لکو به‌ گیانیکی هیممه‌ت به‌رزی و زیندووکردنه‌وه‌ی هیممه‌ت و هاندانی خه‌لک بووه له‌سه‌ر چالاکی و بزوتن و کارکردن، گرنگیدانیان ژۆر بلندن‌تر و ورد‌تر بووه له‌و واقیعه‌ هه‌ست پینکراوه‌ی که له‌به‌رچاویان بووه، نیشانه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی ده‌ست به‌تال و ته‌وه‌زه‌لی تیا نه‌بووه، که له‌مال و ریگاوبانه‌کاندا پالی لی‌ بدنه‌وه‌ یا‌ن به‌ به‌لاش بگه‌ری‌ن، وه‌ک نه‌و که‌سانه‌ی کاتی خۆیا‌نی پی‌ ده‌کوژن له‌ تاوی بینکاری و فه‌راغ و به‌تالی^(۲).

۵- کۆمه‌لگه‌یه‌ک بوو بۆ کارکردن توندوتۆڵ بوو له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه‌ گیانی سه‌ربازیه‌تی به‌ ئاشکرا ره‌نگیدا‌بووه‌وه، ته‌نیا له‌شه‌ردا سه‌ریاز نه‌بوون، به‌لکو له‌ گشت

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۲).

^۲ المصدر نفسه.

بواره کاندای سهرباز بوون، نه گهر جیهاد بۆ ره زای خودا بهاتایه ته ناراووه برپیکمی زۆر گهوره له ژبانی نهم کۆمه‌لگه‌یه بۆ ته‌رخان ده‌کرا، له هه‌موو لایه‌نه‌کانه‌وه و تاکه‌کانی نهم کۆمه‌لگه‌یه قۆلێ کارکردنی هه‌لمالێ بوو، به تایبته نهم چرکه‌ساته‌ی داوای کاریان لێ بکرایه سهره‌پای نه‌وه‌ی پیوستیان به مه‌شقی سهربازی و مه‌ده‌نی نه‌بوو خۆیان به کاریگه‌ری ده‌روونی خۆیان پرپر ده‌بوون له پالنه‌ره‌کان و چالاکیی خۆیان ده‌به‌خشی له گشت بوارینکدا^(۱).

۶- کۆمه‌لگه‌یه‌کی عیبادته کاربوون رۆحی عیبادته کردن به‌روونی له هه‌لسوکه‌وتیاندا ره‌نگیدا و یه‌وه‌ ته‌نیا له جیبه‌جێکردنی فهرزه‌کان و سوننه‌ته‌کاندا کورتی هه‌لنه‌هێنابوو، به‌لکو له پیاده‌کردنی سهرجه‌م کاره‌کاندا بۆ ره‌زامه‌ندی خودا ده‌جولانه‌وه، کارکردن له هه‌ست و بۆچونیا‌ندا عیبادته بوو به گیانی عیبادته کارییه‌وه جیبه‌جێیان ده‌کرد حاکمه‌کان سه‌رۆکاری گه‌لیان به رۆحی عیبادته‌وه ده‌کرد نهم مامۆستایه‌ی که قوتابی فێری قورئان ده‌کردو خه‌لکی شه‌ره‌زای دینداری ده‌کرد به رۆحی عیبادته‌وه فێری ده‌کردن بازرگانه‌کان ره‌چاوی فه‌رمانه‌کانی خودایان ده‌کرد له مامه‌له‌و کڕین و فرستندا به رۆحی عیبادته‌وه ده‌یان کرد می‌رده‌کان سه‌ر به‌رستی ماله‌کانی خۆیان ده‌کرده‌وه وه‌کو عیبادته، هاوسه‌ره‌کانیش چاوداشتی ماله‌ی می‌رده‌کانیان ده‌کرد به رۆحی عیبادته‌وه، نه‌مانه‌ش بۆ جیبه‌جێ کردنی ته‌وه‌جیهاته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، که ده‌فه‌رموێ: هه‌مووتان شوانن و هه‌مووشتان به‌رپرسیارن له‌به‌رده‌ستان^(۲).

نه‌مانه گرنه‌گه‌ری ئادگاره‌کانی سه‌رده‌مه‌ی صدیق و خوله‌فای راشیدین بوو سه‌یر بکه‌ین هه‌تا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌راتیه‌تی ﷺ نزیک ده‌بینه‌وه نهم نیشانانه به‌هێزو به‌ته‌ون، هه‌تا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌ره‌و خوار بێن، نهم نیشانانه لاوازه‌بیت، نهم ئادگاران وایان کردبوو کۆمه‌لگه‌یه‌کی موسلمان و ساغ له به‌رزترین ئاسۆه دیار بکه‌ویت، نهم ماوه‌یه به ماوه‌یه‌کی نموونه‌یی ناوه‌زه‌ ده‌کری، له می‌ژووی نیسلا‌میدا، هه‌ر نه‌مه‌ش وای کرد نهم دینه به خێراییه‌کی سه‌رسو‌رمان بلاو بێته‌وه به گشت لایه‌کدا،

^۱ المصدر نفسه.

^۲ المصدر نفسه.

بزووتنه‌وهی فته‌کړدنه‌کانیش خیرترین بزووتنه‌وهی فته‌تح بووه له میژوودا به چه‌شینیک بوو له ماوه‌ی په‌نجا سالدا بوون به‌خاوه‌نی زه‌وییه‌که ه‌هر له زه‌ریای روژ‌ناواوه ه‌تا ه‌ندی روژه‌لاتیان به‌ده‌سته‌وه‌بوو، نه‌مه‌ دیار‌یه‌که که‌تور‌مار‌گه‌و قه‌واره‌ی تی‌دا به‌رجه‌سته بوو، ه‌روه‌ها خه‌ل‌کی به‌لیشاو له‌ول‌ته‌رز‌گار‌کراوه‌که‌نه‌وه به‌بی‌زه‌خت و‌ژور، به‌راستی نه‌و خو‌په‌وشتانه‌ی کؤمه‌ل‌گه‌ی نیس‌لامی له‌س‌هر بنیات ن‌رابوو، شایانی نه‌و روخساره جوان و‌غوونه‌زیندووه‌بوو ن‌زیک‌ترین که‌س له‌نیس‌لامه‌وه نه‌وه‌یه که‌وینه‌س‌هر‌سور‌مان و دره‌وشاوه‌جیبه‌جی بکات و‌پتی خو‌ش بی‌ت ه‌مه‌یشه‌نیس‌لام له‌گ‌ردن و نه‌ستویدا بی‌ت^(۱).

لیرامانی نه‌و ماوه‌میژوویه‌پ‌تویسته له‌ده‌روونی لی‌کؤله‌ردا س‌روشتی‌کی وا‌دروست بکات و‌ناما‌ژه‌نای وا‌به‌جی بی‌لیت که‌نیس‌لام دینی‌کی واقیعی‌ه‌و قاییلی جیبه‌جی‌کردنه، له‌جیهانی واقیعا به‌ه‌موو‌نونه‌بالا‌کانییه‌وه، نیس‌لام میسالییه‌تیک نییه، به‌حه‌واوه‌ه‌لبه‌سترایت له‌س‌هر نه‌رزی واقیعا جیبه‌جی نه‌کریت و‌ته‌نها بؤ هیواخوازی و‌ناوات‌بردن دابه‌زی بی‌ت، به‌ل‌کو میسالییه‌کی واقیعی‌ه‌و له‌بوا‌ری به‌رجه‌سته‌کردن‌دایه‌و جیبه‌جی ده‌کریت، نه‌گ‌هر مروژ به‌گ‌رم و‌گ‌وپ‌و به‌واجبی شانی بداته به‌ر به‌جوهدی خو‌ی حقه‌ی خو‌ی بداتی، پاشان س‌روشتی‌کی وا‌وه‌ر‌گری‌ت نه‌و چاکه‌یه‌ی جاری توانی بی‌کات یان نه‌وه‌ی مروژتی توانی بی‌کات توش ده‌توانی بی‌که‌یت له‌به‌ر نه‌وه‌ی مروژه‌کان له‌ناستی‌کدا گشتیان مروژن، ه‌مه‌یشه‌مروژ ده‌توانی ه‌ه‌ولی س‌هرکه‌وتن بدات، جار له‌دوای جار خو‌ نه‌گ‌هر لی‌ ب‌رین ه‌لده‌کشین و‌س‌هرکه‌وتن و‌له‌نگه‌ر‌گرتن به‌ده‌ست دین^(۲)، وه‌کو خودای گ‌وره‌ده‌فرموی‌ت: (وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (النور: ۵۵).

نه‌و کاروباران‌ه‌ی که‌هاری‌کاری موس‌لمانان ده‌کات بؤ گ‌ه‌ران‌ه‌وه‌ی خه‌لافه‌تی راشیدی‌ن ناسینی نه‌و فاکته‌ران‌ه‌یه‌زانی‌نی نه‌و هو‌کارانه‌یه‌که‌ب‌بووه له‌مپه‌ری رووخان و‌لا‌بردنی بؤ

^۱ کیف نکتب التاریخ الاسلامی، ص(۱۰۳).

^۲ المصدر نفسه (۱۰۳، ۳۰۴).

ئەوئى كار بىكەين بۇ فريدانى دەست بىگىن بەو ھۆكارانى كە خودا كر دوويەتى بە پەيژەيك بۇ ريزگرتنى ئەم ئومەتە، لەم بۆنەيەو دەمەوئ بە دوورودريژى ھۆكارەكانى بەناھەق كوشتنى ئىمامى عوسمان شى بىكەمەو، چونكە بايەخىكى ئەوتۆى ھەي، گىنگىرىن ھۆكارەكانىش ئەمانەن:

يەكەم: خۆشگوزەرانى و شوئىنەوارەكانى لەناو كۆمەلگادا

پيغەمبەر ﷺ ھاوئلانى خۆى دى، كە چەند ناسۆرىيان چەشتووو ھەميشە دەيانالاند بە دەست ھەژارى و ناستەنگەكانى ژيان و بينەوايىەو، ئەوئىش رايدەھينان و دلى دەدانەو، پاشان ھەوائى پيدان ئەم دۆخەي ئىوئى تيدايە دريژە ناكيشى و گەنجينەكانى دونياو، خيرو بيزەكەيتان بۇ دەكرىتەو، ناگەھيشى پى دەدان، كە سەرقالى خۆشگوزەرانى نەبن، لە كرداى چاكەو جىھاد دورتان نەخاتەو، لەزەت و خۆشبيەكانى دونيا كەمەندكىشتان نەكات بەرەو باوەشكردن بە رابواردن و مەتاعە رەوتەنيەكانيدا^(۱)، عومەرى كوپى خەتتاب لەم ناگاداريانە باش ھالى بوو بوو، سياسىيەتى وابوو بەرەستى دەكرد لە موسلمانان نەكەونە لەزەمەكانى فیتنى مالى دارايى و باق و بريقەكانى دونيا، زۆر ھەولتى دەدا بۆ ريزگرتن لە موسلمانان كە لە ولاتانى ئەملاولادا پرش و بلاو نەبنەو، ئەگەر بەرژەوەنديەكى ئەوتۆ نەھاتايەتە پيشيان ريزگى نەئەدان بلاو بىكەن بەملاولادا، مەگەر پيويستى يەخەي بىگرتايە، بەلام ھەرگىز ريزگى گەورە ھاوئلان و موھاجيرين و ئەنسارەكانى دانىشتوانى مەدينەي نەئەدا بە ھىچ سەبارەتيك مۆلەتى نەئەدان^(۲)، بيىگومان ئەوكارەي عومەر پەسەندى كر دبوو بەلگەيە لەسەر ھەست و دەركى ئىمامى عومەر و ترسانى، لە بلاوبوونەوئى موسلمانان لە شارىكدا كە ھەموو جۆرە خيرو خۆشگوزەرانىيەكى تيا دەستەبەر بويت و بە ھەموو رەنگى رازايتەوئە ئەوكاتە دونيا خۆى بىكيشى بەسەر دليانداو قيامەتيان بۆگەن بىكات^(۳)، پاشان سەردەمى عوسمان ھاتە كايەوئەو فتوحات بە خۆرھەلات و خۆرئاوادا

^۱ أحداث وأحاديث فتنة الهرج، ص(۵۵۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۵۶۵).

^۳ المصدر نفسه.

پهري سهندو مالو دارايي قهتاره‌ي به‌ست بؤ به‌يتولمال له ده‌ستكه‌وت و به‌خششي خودايي و ده‌ستي خه‌لكي پرپوو له خي‌رات و نه‌زراق^(۱)، پون و ناشكرايه نازو نيعمه‌ت و خي‌ران و داهاتي فتوحاته‌كان شوينه‌واري ده‌ركه‌وت له‌سهر ژياني كۆمه‌لگه‌و مؤركي خۆي چه‌سپاند هه‌ركاتي‌كيش خۆشگوزه‌رانيي و هه‌رزاني و هاوماناكاني خه‌لكي سه‌رقالي دنيا كردو گيره‌ديان ده‌كات و سواري سه‌ريان ده‌بي‌ت، هه‌روه‌ها ده‌بي‌ته كه‌ره‌سه‌ي مونافه‌سه‌و كينه‌بازي به‌تاييه‌ت له نيوان نه‌وانه‌ي كه ئيمان له دلنياندا ره‌گي دانه‌كوتاه‌و ته‌قوا نه‌تواوه‌ته‌وه له ناخياندا وه‌كو نه‌عرايه ده‌شته‌كييه‌كان و كه‌له ره‌قه‌كان، موسلمانانه‌كان ولا‌تانيان رزگار‌كردو نه‌وه‌ي نه‌و گه‌لانه‌ي، كه به‌ناز په‌روه‌رده كرابوون و خۆشگوزه‌ران بوون و هاتوونه‌ته ناو بازنه‌ي ئيسلام و ته‌مه‌ني‌كي دوورورد‌ري‌زيان له باق و بريقي دنيا و تريفه‌كانيدا به‌سهر بردووه‌ه ئالوالي دنيايان چه‌شته‌وه‌و كرده‌ويانه‌ته مه‌به‌ست و هيو‌اي خويان و كي پر‌كي‌تيان له‌سهر كرده‌وه، عوسمان ده‌ركي به‌م دياريده‌يه كردو ناگايي بلا‌وكرده‌وه، كه سه‌ره‌نجامي كاري نه‌م ئومه‌ته به‌م زووانه ده‌گۆرپي و ديواديو ده‌بي‌ت، له‌و نامانه‌دا ناگاداري كرده‌وه‌كه، كه ناراسته‌ي جه‌ماوه‌ره‌ي ده‌كرد، ده‌بوت: كاري نه‌م ئومه‌ته به‌ره‌و تازه‌بابه‌تي و بيدعه‌كاري ده‌پوات نه‌گه‌ر سي شتتان تي‌دا كۆبوويه‌وه، خۆشگوزه‌راني و نيعمه‌ت زۆري، پي‌نگه‌يشتنى مندا‌لاني كه‌نيزه‌كه‌كان (سبايا) خويندنه‌وه‌ي قورشان له لايه‌ن نه‌عرايي و عه‌جه‌مه‌كانه‌وه^(۲)، له باره‌ي خۆشگوزه‌راني و نيعمه‌ته‌ي زۆرييه‌وه حه‌سه‌ني به‌سري - كه خۆي به‌ چاره‌سهر بينيويه‌تي - باسي بارودۆخي نه‌و كۆمه‌لگه‌و لي‌شاوي خي‌رات و كه‌له‌كه‌بووني سامان و ناشكوري خه‌لك و نه‌و بارودۆخه‌ي، كه خه‌لكي سازيان دابوو ده‌لي‌ت: گه‌شتوم به‌ خزمه‌تي عوسمان نه‌وكاته‌ي نه‌كه‌وتبووه ناو فيتنه‌وه كه‌م رۆژي هه‌يه به‌سهر موسلماناندا تي‌په‌ري بي‌ت و موسلمانان خيرو ده‌ستكه‌وتيان كۆنه‌كردبي‌ت و دابه‌ش نه‌كردبي‌ت، ئيمامي عوسمان پي‌ي ده‌وتن نه‌ي گروي موسلمانان و هه‌رن بؤ خه‌لاته‌كانتان و به‌ ناره‌زوي خوتان لي‌ي هه‌لگه‌رن به‌ لي‌شاو، پاشان پي‌ي ده‌وتن و هه‌رن بؤ رۆن و بؤ هه‌نگوين

^۱ المصدر نفسه.

^۲ تاريخ الطبري (۲۴۵/۵).

بەخشىش و پىداويستى بەردەوامەو ھەيە، خۆراك ھەلدرائەتەو دوزمن پەرژىن كراوہ كامەرانى كەوتووتە بەردەستمان و خىرات زۆرە..

ئەو دەمە شمشىر لەسەر ئەھلى ئىسلام خرابووە كىلانەو، لە لاين دوزمنەو، بەلام خۇيان ھەليان كىشابوو بۆ گيانى خۇيان، وەللأھى خەلكى ھەتا ئەمپۆش ھەليان كىشاو، سویند بەخودا من دەزانم ئەو شمشىرە خۆشگوزەرانىيە ھەتا رۆژى قىامت ھەر لەكاردایەو ھەلكىشراو^(۱)، بەلام بالغبونى مندا لانى موسلمانان لە كەنیزەكەكان

ئەمانە دەستيان داھە رابواردن و توپەيى و كارەكانيان لە ھەرزەبيدا وينا دەکرد، يەكەمىن خراپەيەك كە لە مەدينەدا بەدياركەوت كاتى دونيا پڑابوو بەسەريانداو خەلكى گەشتبوو ئەو سەرى كامەرانى ژيانى برىتى بوو لە كۆتريازى و نیشانە شكاندن و تيربازى^(۲)، عوسمانىش پياويكى تيرەى (لەبىي) كرده سەرپەرشتياريان لە سالى ھەشتەمى خەلافەتيدا^(۳) و كەوانى تيرھاويشتەكانى شكاندو پراوى نان و گومى كردن^(۴)، پاشان لەناو خەلكدا ئاوى ترى و ميوزگرتن نەشوفاى كرد عوسمان پياويكى بەعاسايەكەو ناردە سەريان و كردى بە چاوديريان بۆ ئەوئى رىنگريان بكات، كاتى ئەم گوشينە بروزى كرد، ئىمامى عوسمان سكالای كرد لە لاى دەوروپەرەكەى، ئەوانىش كۆيوونەو لەسەر جەلدى ليدانى ئەوانەى كارى گوشين دەكەن، چەند كەسيكى لى گرتن و جەلدى ليدان، پاشان ئىمامى عوسمان كەسى لەوانە نەدەگرت كە شەپكە دەكەن يان چەك دەردەخەن لەناو مەدينەدا ئىللا نەفى دەکردن، لە شارى مەدينە باوكى ئەم لاوانە كرديان بە ھەراو ھوريا^(۵) و ئىمامى عوسمان لە مەدينە ھەستا و تى: (خەلكى لە بارەى ئەوانەو قسەى ھەلىت و پەلىتيان پى راگەياندوم ئايا دەزانن من دەرونى خۆم جەلەوگير كرددو بە لەقاوى لە قاوم كرددو بەشيزانن بەلابردنى جەلەو كە دەروم جۆش دەدرىت و

^۱ البداية والنهاية (۳۳۴/۷).

^۲ قوس البفق الذمي يرمى به.

^۳ أى في السنة الشافية من خلافته.

^۴ تاريخ الطبري (۴۱۵/۵).

^۵ المصدر نفسه (۴۱۵/۵).

به قايملکردنی دانهسه کنی^(۱) له ئیتمهوه ههتا ئیوه وهکو دووسه ری گوریسهك وایه هه
كهسی شوین من بکهوی ئه یگهیه نهوه نهو کاره ی که دروسته و چاکه، هه که سیکیش
شوینم نه کهوی خوی به هه لێردا ده بات، ئایا ده زانن هه موو که سیك له رۆژی قیامه تدا
شوێنێك و شاهیدێکی له گه لدایه شوێنێه که به فهرمانی خودای گه وره لێی ده خوێ و
شاهیده که ییش شایه تی کرداره کانی ده دات، هه که سی به ته مای خودایه مزگینێ لێ
بیته، هه که سیکیش چای له دونیا یه نهوه زیانباره^(۲).

بهم شیوه یه عوسمان نهو که له پیاوه خودا ناسه بوو نهو خه لیه راشیده بوو، که به
واجبی خوی هه ستاو لێ پێچینه وه کانیش سه رکۆنه کردنی کۆره ده وله مه نه ده کان بوو نهو
کۆرانه ی که ده ستیان دابوو جوړه ژبانێکی بی هوده یی و ره وشت سستی، نه م لاری بوانه
خۆیان دابوو پال هه رچی و په رچی و ناحالیه کان هه روه ها به نیسه بت خویندنه وه ی
قورئان له لایه ن عه ربه ده شته کییه کان و عه جه مه کانه وه به شیوه یه کی ناشکرا چینێك
له ناو کۆمه لگه ی موسلماناندا دروست بوو به دیار که و تن، قورئانیان ده خویندو هه زیان
له پاداشتی نه بوو، به ته مای پاداشت نه بوون، به لکو هه زیان له پێچه وانیه ی نهو
کارانه بوو، که خه لیه پێی خو شبوو ته شخیسی ده کردن^(۳)، پێویسته تییینی نهوه
بکه ین نه م گۆرانکاریانیه ی که ته رزه که ی ده رکه وت یه که به جار له ده ورووبه ری ده وله تی
نیسلامی بوو، پاشان ده می کیشاو به سکه خشه خوی کرد به پایته ختی ولاتی
نیسلامدا، هه ر نه مه ش بو وای کرد له ئیمامی عوسمان له وتاره کانیدا بیري موسلمانان
بخاته وه که زۆر پێویسته وریابن له بهر خاتری دونیا و پوش و په لاشه کانی خۆیان له به ین
نه بن، له یه کی له وتاره کانیدا نه مه ی وتوه: (خودای گه وره بۆیه دونیا ی داوه به ئیوه
بۆ نه وه ی قیامه تی پێ بخوازن بۆ نه وه ی نه یداوه پیتان پالێ پێوه بده ن و له نامیژی بگرن
دونا تیا ده چیت قیامه ت هه تا هه تاییه، نه م دنیا ونبوه فریوتان نه دات و له دونیا ی
هه میشه یی مه شغو لتان نه کات وریابن با خودای گه وره غیره تی نه جو شێ پابه ندی

^۱ أي من الكبیع، وهو: المنع.

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۱).

^۳ الوثائق السياسية في العهد والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

کۆمه‌لئى موسلمانان بنو خوتان مه‌که‌ن به چه‌ند حزییکه‌وه^(۱)، پاشان ئهم ئایه‌ته‌ی خویند: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (ئۆل عمران: ۱۰۳).

له بارودۆخیکی ناوه‌ه‌ادا که خێروخۆشی هه‌ل‌پ‌ژاییت دونه‌یا په‌ه‌یله‌ی کردییت به‌سه‌ر موسلمانانداو له دوا‌ی رزگارکردنی هه‌ریمه‌کان ده‌ستیان به‌تال بووییت و ئه‌رخه‌یان بن له مالو ژیا‌نیان و هه‌ستان ده‌ستیان کرد به په‌خنده‌گرتن و توانج‌دان له خه‌لیفه^(۲)، لی‌ره‌دا زانیمان خۆشگوزه‌رانی و ره‌فاهیه‌ت چ پۆل‌یکی هه‌بوو له خێزه‌دانی فیتنه‌دا، دووباره‌ لیه‌دا ئیستا باش تیده‌گه‌ین له‌و وته‌یه‌ی عوسمان، که وتی به عه‌بدوره‌همانی کوری ره‌بیعه که له ده‌روازه‌ی شاری (باب) بوو^(۳)، وتی: (گه‌لی باب زۆر مه‌لا‌توون و ورگیان که‌ندوو‌ه‌ته‌وه‌ لی‌یان بگه‌روه‌، به‌لام موسلمانان کزۆل مه‌که‌، چونکه‌ من ده‌ترسم تووشی به‌لا‌و نا‌ره‌حه‌تی بب^(۴)، دوا‌هه‌مین وتاری عوسمان که نامۆژگاری موسلمانانی کرد دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رگای دونه‌یا کرابوو به‌پرویاندا وتی: (ئا‌گادارب‌ن دونه‌یای له‌ناو‌چوو فریوتان نه‌دات و له دونه‌یای هه‌میشه‌یی مه‌شغو‌لتان نه‌کات.. خوتان بیاری‌زن له گورانه تازه‌بابه‌ته‌کانی ئهم سه‌رده‌مه‌ پابه‌ندی گرو‌ی موسلمانان بنو ده‌سته ده‌سته و حزب حزب له‌یه‌که دامه‌پ‌ی‌ن^(۵)).

دووه‌م: سروشتی ئه‌و گۆرانه کۆمه‌لایه‌تییه‌ی له سه‌رده‌می ئیمامی عوسماندا هاته‌ کایه‌وه

کۆمه‌لئى گۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تی قول روویداو به چه‌شنیک بوو ئه‌وه‌نده به‌هێزو گورج و گۆل بوو که زۆریه‌ی خه‌لکی تی‌بی‌یان نه‌ده‌کرد ته‌نانه‌ت به‌م شیوه‌ توندوتی‌ژه ته‌قییه‌وه‌ له نیوه‌ی دووه‌می خه‌لافه‌تی عوسماندا ده‌رکه‌وت ترو‌پکی هه‌لقولا‌نه‌که‌ی

^۱ أحداث و احادیث فتنة المرح، ص(۵۶۷).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۳ المقصود بالباب منطقة في جات أذربيجان تسمى الدربند، معجم البلدان (۱/۳۰۳).

^۴ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۶۲).

گهشته نهوهی هه‌لگه‌رانه‌وه له نيمامی عوسمان و شه‌هيديان کرد^(١)، کاتێ ده‌وله‌تی ئيسلامیی ته‌شه‌نه‌ی کرد به بۆنه‌ی رایه‌له‌ی بزووتنه‌وه‌ی فەتح کردنه‌وه گۆرانی پێکهاته‌یی کۆمه‌لگه‌هاته ناوه‌وه تالی تر که‌وتنه نێو کۆمه‌لگه‌ی پرخێری موسلمانان، چونکه ئەم خه‌لافه‌ته له پ‌ووی پ‌وبه‌رو مرۆفه‌وه په‌ره‌ی سه‌ندو له‌سه‌ر پارچه زه‌وی ئەم خه‌لافه‌ته فراوانه چ‌ه‌ندین ره‌گه‌زو په‌نگ و زمان که‌لچه‌رو نه‌ريت و ناکارو نه‌فکارو عه‌قیده و هونه‌ری نه‌ده‌بی و بیناسازی و ناگاداریی تر بوونه میراتگری، له‌سه‌ر ته‌ختایی ئەم پارچه چ‌نراوه په‌نگی پر‌سکا و پ‌چ‌ر پ‌چ‌ری خوا‌رو خێچ ده‌رکه‌وتبوو بب‌وه قوماشیکی ناپ‌یکو نه‌ل‌وا وای لی‌هات‌بوو بب‌وه کۆمه‌لگه‌یه‌کی نا‌ره‌گه‌زو پ‌یکه‌وه نه‌شی‌او له پ‌یکهاته‌ی ته‌نینه‌که‌یدا به تاییه‌تی له شاره گه‌وره‌کاندا له‌به‌ر پ‌ینگه و گر‌نگییان، له‌م شاره‌وه سوپای رزگارکردن به پ‌ی ده‌خران و ده‌چوون و ده‌گه‌رانه‌وه به ژماره‌یه‌کی که‌مه‌تره‌وه، چونکه لی‌یان مر‌د‌بوو لی‌شیان کو‌ژرابوون له باتی نه‌مانه‌دا یان له‌مان زۆتر خه‌لکیکی زۆر له گه‌نج و کو‌رانی نا‌وچه رزگارکراوه‌کانه‌وه ده‌هاتن بۆ شاره گه‌وره‌کان و ده‌کو فارس و تورک و رۆم قیستی و کو‌ردو به‌ریه‌ر، زۆریه‌ی نه‌وانه هاتن فارس و گاوری عه‌ره‌ب غه‌یره‌ی نه‌مانه بوو^(٢)، و ده‌کو جوله‌که‌کان، زۆریه‌ی دانیش‌توانی ئەم شاره گه‌ورانه نه‌وانه‌بوون که به‌شدارییان کرد له بزووتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئيسلامیدا، پاشان له‌م شاره‌ندا نی‌شته‌ج‌ی بوون، زۆریه‌ی زۆری ئەم که‌سانه‌ش له تیره عه‌ره‌بییه‌کان بوون له باکو‌روو باشو‌وره‌وه نه‌مانه له داب و نه‌ریتی هاوه‌لانیان نه‌ده‌زانی به‌واتایه‌کی‌و‌رد‌تر، نه‌مانه له سه‌رده‌ستی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ و جیلی یه‌که‌می هاوه‌لان په‌روه‌رده‌ی پ‌ی‌و‌ستی‌ان و نه‌نه‌گرت‌بوو، باش گو‌ش نه‌درا‌بوون به هۆی سه‌رقالییان به فتوحاته‌وه یان به هۆی که‌م‌بو‌نه‌وه‌ی هاوه‌لانه‌وه، بۆیه گۆ‌ران‌کاریی له چ‌نراوی کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌دا هاته کایه‌وه، که له جیلی یه‌که‌م پ‌یشینان و دانیش‌توانی و‌لاته رزگارکراوه‌کان و نه‌عرا‌به‌کان و گا‌ورو جووله‌که‌کانه‌وه پ‌یکهات‌بوون عه‌ره‌به ده‌شته‌کییه‌کان به‌ر له گشتی هه‌لگه‌رانه‌وه له پ‌ووی چ‌نراوی سه‌قافی نه‌و کۆمه‌لگه‌یه‌وه

^١ الدولة الاموية المقتدى عليها، ص (١٦٦).

^٢ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (٣٧٩).

گۆپرانکاری تی کەوتو لە بواری ڕاخشستی ژیانو بۆیوی کۆمەلگەوه لە پووی
دەرکەوتنی جۆریکی تازه لە لادان و لە قبول کردنی پڕوپالانتەوه گۆپرانکاری پوویدا^(۱).

۱- ئەو گۆپرانانەی کەوتە چنراوی کۆمەلگەوی مەزھابەتی ئەو سەردەمە

أ - ئەم چنراوە کۆمەلایەتییه لە کۆمەلانی کەرتی جیا جیا پێکھاتبوو، کەرتی
پیشینان، کە لە ھاوێلان و ئەو کەسانە پێکھاتبوو کە چاودێری ھاوێلان بووبوو بە
خەڵاتیان و شەرفی ئەوانیان بەرکەوتبوو، بەلام ئەم کەرتە وردە وردە کەمیان کردو
و شکاویان ھات، بە ھۆی مردن و شەھیدبوونەوه لە گۆپەپانی فتوحاتەکاندا، یان بە ھۆی
پرش و بلاووبوونیان لە شارەکاندا ئەمانە وای کردبوو کە مێکیان مابوونەوه و
نیشتەجێبوون لە شارە رزگارکراوەکاندا و لە شارە گەورەکانی وەکو بەسەر و کوفە و شام و
میسرو ئەمانەدا بلاوویان کردبوو، ھەندیکیشیان لە نیوہ دورگەیی عەرەبیدا دەرچوون،
پاشان جاریکی تر گەرانەوه ناوی^(۲).

ب - دانیشتوانی ناوچە رزگارکراوەکان ئەمانە زۆرینەی ئەو کۆمەلگەیانە
پێکدەھێنا لە چاوەنەوانەیی کە پیشتر موسلمانان بووبوون، ئەمەش بە ھۆی بزووتنەوهی
فەتح کردنەوه، کۆمەلگەیی ئیسلامیی پیشینەکانی بوو بە کەمایەتی ھەرچەندە
رۆلێکی بەرچاویان ھەبوو لەبەرپێوەبردنی ولاتداو کاریگەری ناکارو رەوشت و ھزرو
زمانەویان ھەبوو لەگەڵ ئەم تەئسیراتانەدا بە کەمینە گوزارشت دەکران، ئەم کەرتە واتە
کەرتی دانیشتوانی ناوچە رزگارکراوەکان، لە نیشتەجێبووندا کە مەترخەم بوون، گەڕۆک
بوون، بەتایبەت لە دەقەری خۆیاندا ئۆقرەیان نەدەگرت، سەرەپای ئەمەش ھەندیکیان
لە شارەکانی خەلافەتی ئیسلامی، ئازو گوێزیان دەکردو ھەندیکێ تریان لە شارە
گەورەکانی خەلافەت یان لە پایتەختی دەولەت نیشتەجێ دەبوون، بە شێوەی کەنیزە و
کۆیلە لە خزمەتی میرەکانیاندا بوون یان بە شێوەی ئالوویتری بازرگانی و مەعاریفی و
نیداریی و ھیچ یاسایەکیش نەبوو رێگرییان بکات، لەم ئەمسەر و سەرە، ئەگەر ھاندەران
کۆمەک نەکرا بن ئەو عەجەمانەیی کە لە شارە رزگارکراوەکانەوه ھاتبوون خێراترین کەس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

بوون بۆ فیتنه نانهوه^(۱)، چونکه زۆرینهی عهجه مه كان له گهڵ داخ له دله كان میلله ته داخ له دله كان بوو، جا نه مانه زۆر گورج بوون بۆ فیتنه هه لگيرساندن له سه ر زۆر هۆكارێك، وه كو:

- نه فامیه تیان، زۆریه یان تازه به تازه له کافریه تی وازیان هیئابوو، نهو مولك وه سه لاتدارییهی كه هه یانبوو نهو عیزه تهی هه یانبوو لییان سه نرابوو وه رفیئرابوو له به رده ستیان.

- زۆریه كه می شاره زاییان هه بوو له دیندا به هۆی عهجه میه تی و شتی تره وه .
- ده مارگیری و رقبوونه وه له عه ره ب.

- چه ندین تاقمیان هه بوو به به هانه هاتبوونه ناو ئیسلام له ترسی شمشیر و سه رانه دان، له ناوه پۆکیاندا ته له كهو شه ریان هه لگرتبوو به رامبه ر ئیسلام و موسلمانان سا بۆیه زۆر به خیرایی خۆیان ده كوتا بۆ هه موو فیتنه یه ك.
- ته ماحی هه وه سه بازه كان له م جوړه كه سانه دا، چونكه نه م گریانه یان تێدابوو، دنه ی ده دان و ریگه یان بۆ خۆشه كردن^(۲).

ج - كه رتی سییهم عه ره به ده شته كیه كان بوو، نه مانه به دانیشتوانی بیابانه كان ناسراو بوون، نه مانه ش وه كو باقی مه نه ی خه لك و ابوون، موسلمانانی خودا ناسییان تێدابوو وه كافرو مونا فیقشیان تێدابوو، نهو ده رده یان هه بوو، وه كو خودای گه و ره ده فره مویت: (الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَاقًا وَاجِدُ رَأْفَتِ اللَّهِ عَلَيْهِمْ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ) (التوبه: ۹۷). نه مه ش له به ر نه وه یه ره قترین دل و گرژترین سروشت و وشكترین قسه یان هه بوو، له به ر نه م ره و شتانه شایه نی نه وه بوون، كه سنووره كانی قورئان نه زانن و له كه وشه نی شه رع و نه حكام و جیهاد ده رچن^(۳)، نه مانه به پلترین كه سه بوون له فیتنه بازیدا، گورجو گۆلییه كه شیان له به ر نه م هۆیانه:
- زۆریه كه می شارزای دین بوون.

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰).

^۲ دراسات في الأهواء والفرق وأبدع، ناصر العقل، ص (۱۶۱).

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۰)، نقلا عن الشوكاني فتح القدير (۳۹۵/۲ - ۳۹۷).

- هەریەکی لەوان زۆر لە خۆی بایی دەبوو ئەگەر چەردەیهک قورئانی بزانن، ئیتر وای دەزانی بەو زانسته کەمە بوو تە زانا.

- وشکبوون بەرامبەر زانایان و نەدەچوونە خزمەتیان و دیداریان، چاویان لێ نەدەکردن.

- خەلکی چاوچنۆک فریبی دەدان و نەفامیەتی و گێلیە تێکەیی دەپەتاند.

- تیژی سروشت و ھەلھاتیان لە شارستانیەت و تێکەلاوی خەلک، گومانی خراپ بردن بە خەلکی بەبێ ئەوەی بیانناسن ئەمە سروشتی ھەموو دەشتەکییە کە لە ھەموو سەردەم و شوێنێکدا.

- لە دینداریدا زۆر توندوویژبوون و بەبێ زانستی پێویست زیادەپەڕەییان دەکرد بۆیە زۆربەیی خەواریج لەمانەییە^(١).

لەناو ئەم ئەعرابیانەدا پیاوانێک بەدیارکەوتن بە قورئاغۆین ناسرابوون، بەلام لە سنووری قورئاغۆین دەرچووبوون و مانای قورئاغۆینی جارانی نەئەداو لە چەمکی وشە کە دەرچووبوون ئەو قورئاغۆینانە ئاماژەیک بوو ئەو کەسانەی تاییەتبوون بە قورئان خوێندنەو، کە لە توێی ئەو واقعەدا بەلگەو چەمکی رقیان دەرەھینا، ھەیانبوو لەسەر رییازی خەواریج بوو بە رێگەییەکی تاییەت بە خۆیان قورئانیان لێکدەدایەو ھەشیانبوو زاھیدبوو حەقیقەتی ئەو قورئانە تێنەئەگەشت کە دەپێچێندەو و نەیدەتوانی بساچی لەگەڵ واقعیی کۆمەلگەدا^(٢)، ئەم قورئاغۆینە ناھالیانە زۆر بە پلبوون بۆ فیتنەنانەو، ئەمەش لەبەر ئەم ھۆکارانە:

- زۆرتوندووتیژبوون لە نەزەعی دینداریدا سەرەرای ئەوەی کەم تێگەشتبوون لە دین و زوو غیرەتیان بۆ دین دەجۆشا بەبێ چاوپۆشنی و زانیاری و ئارەزوو عاتیفە خێزەیی دەدان بە ناوی غیرەتواندن بۆ دین بەبێ ئەوەی سەیری ئەنجامەکی بکەن، لە رێساکانی شەرع تێ نەگەشتبوون و ھەکو لادانی زیان و بەدەستھێنانی سوود و بەرژووەندیی ئاین.

- لە خۆباییبوونی ھەریەکیان بەو چەند ئایەت و فەرمودانەی کە دەیانزانن بەبێ فێقھو چاوپۆشنی و دەھات بە خەیاڵیاندا کە ئەھلی زانستن، بە کەیفی خۆیان گریبان

^١ دراسات في الاهواء والفرق والبدع، ص (١٦٦).

^٢ درات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (٣٨١).

ده کرده وه گرتیان ده به ست له بهر ژه وه ندیه کانی موسلماناندا فتویان ده داو فتویان هه لده وه شانده وه، له بهر ژه وه ندیی خه لکی موسلماناندا.

- به نیسبته زانایان و پیشه وایانه وه وا تیده گه یشتن گه شتونه ته پله ی بیباکی له ژانست و فیهی زانایان له ژیر دروشمی نیمه پیاین و نهوانیش پیاون.

- هه ندی سرۆکی نه زانیان کردبوه موفتی خۆیان و دوریان گرتبوو له زانایان و پیشه وایان.

- نه مانه خه لکی هه وه سبازبوو سه رانی بیدعه و فیتنه بوون زۆریه ی زۆریان له ته له که باز بوون، به هه لده داوان ده چوون بۆ لای قورئاغۆینه کان سه ریانلی ده شتواندو سه رگه رمیان ده کردن و نه زعه دیندارییه که یان ده قۆسته وه تیاندان و غیره تیان ده ورورژاندن به بی چاوپۆشنی.

- نه فامبوون به رپساکانی و بنه ماکانی به لکه وه نه حکامه کانی فیتنه بازی^(۱).

د - که رتی هه بوو یاخود تا قمی هه بوو له چنراوی نه و کۆمه لگه ئیسلامیه دا که پیش هه مووان له دین هه لگه رابونه وه، نه مانه له ئیسلامدا ژیانیکه که میان به سه ر بردبوو، به لām ناچاربوون لایه نگری بکه ن نیمه نکولی نه وه ناکه یین که هه یانبوه سولحاوبوه وه دروونی خاوتین بووه، که سانیکه که به ریزیان هه بووه، به لām هه یانبوه تام و چیژی ئیسلامی نه چه شتبوو هه رچه نه ده خۆی دابوه پال ئیسلام، به لām هه ر به عه قلیه ته که ی جارانییه وه ده ژیاو له سه ر نه فسییه تی خۆی بوو، که به ر له ئیسلام له سه ری ده رۆشت له سه ر دارو باینکه خیله کایه تییه که ی بوو، که ده مارگیری گیژی ده دا، وایان ده زانی ئیسلام نه چوه ته ناویان یاخود وایان ده زانی هیه دژایه تییه که نییه له نیوان نه و زانیاریانه ی نه وان ده یزانن و زانیاری ئیسلامداو نه و هه لسوکه وته ی ده یانکرد له واقیعه دا به پالنه ره خیله کییه کان ده یان کرد^(۲)، چند تا قمی که له هه لگه راوه کان ره گه زیکه پته ویان پیکه یینابوو له به ریاکردنی هه لومه رچی فیتنه دا، هه لگه رانه وه کان له سه رده می ئیمامی نه بوبه کوه ئیمامی عومه ردا پرویدابوو، به لām شتیکی تازه هاته کایه وه نه ویش جیاوازی سیاسه تی ئیمامی عوسمان بوو له سیاسه تی دوو خه لیفه که ی

^۱ دراست في الاهواء والفرق والبدع، ص (۱۶۳).

^۲ دراست في عهد النبى والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

پیش خۆی بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌بۆبه‌كر نوسراوێكى نووسى بۆ كارگێره‌كانى: كه پشت نه‌به‌ستى به هه‌لگه‌پاوه‌كان له‌جيهاددا، له شه‌پرى دوژمناندا جه‌ختى ده‌كرده‌وه له خالیدی كورپی وه‌لیدو عه‌یاضی كورپی غه‌م، كه نابیت كه‌سى له هه‌لگه‌پاوه‌كان غه‌زایان له‌گه‌لدا بكات هه‌تا خۆی نه‌ستۆ پاکی بۆ نه‌كات^(١)، له سه‌رده‌مى خۆیدا هه‌لگه‌پاوه‌ی نه‌ده‌كرده‌وه به شاهید ئیمامى شه‌عبى ده‌لێ: نه‌بۆبه‌كر له غه‌زاكانیدا پشتی به هه‌یج كه‌سیكى نه‌هه‌لى هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌به‌ستوو هه‌تا كۆچى دواى كردووه^(٢)، له‌به‌ر نه‌وه هه‌ندێك له هه‌لگه‌پاوه‌كان دواى نه‌وه‌ی به چاكى مۆسلمان بوونه‌وه هه‌ر شه‌رمیان ده‌كرده‌وه دیمانه‌ی نه‌بۆبه‌كرى صدیق بكهن، بۆ نمونه‌ى توله‌یه‌ى كورپی خووه‌لد هاته مه‌كه‌كه بۆ عه‌مه‌ر كردن، به‌لام نه‌یتوانی پووبه‌پى نه‌بۆبه‌كر بیته‌وه له نزیکه‌وه ببنی هه‌تا كۆچى دواى كرد^(٣).

له خه‌لافه‌تى عومه‌ردا نه‌م سیاسه‌ته كزى كرد بهرامبەر هه‌لگه‌پاوه‌كان، نه‌هه‌لى هه‌لگه‌پاوه‌كانى ره‌وانه كرد بۆلێدانی شام و عێراق^(٤) له پۆشتنى سوپای ئه‌بى وه‌قاصدا له شه‌پرى قادسیه‌دا قه‌یسی كورپی مه‌كسوحى مورا‌دی و عه‌مى كورپی مه‌عدیه كروبی تێدا‌بوو، حه‌ماسه‌تى خه‌لكیان هه‌لده‌گیرساندو هه‌ستیانی ده‌بزواند نه‌مه دواى نه‌وه‌ی، كه ئیمامى عومه‌ر مۆله‌تى دا به نه‌هه‌لى هه‌لگه‌پاوه‌، كه به‌شداریی غه‌زا بكهن^(٥)، نه‌م ده‌رچوونه له سیاسه‌تى نه‌بۆبه‌كر لای عومه‌ر وێپرای جۆره حه‌زه‌رو ئاگاهى و له بیژه‌نگدانێك بوو له بنه‌ماو مه‌رجه به‌ندكراوه‌كان ده‌نه‌ه‌چوو، له رێسا هه‌ژماركراوه‌كان به‌ده‌ر نه‌بوو، نه‌هه‌لى هه‌لگه‌پاوه‌كان نه‌ده‌بوونه سه‌ره‌له‌شكرى سه‌د سه‌رباز، له‌به‌ر نه‌وه سه‌عد ناچاربوو قه‌یسی كورپی مه‌كشوح بكاته ئامرى حه‌فتا سه‌ربازو بۆ شالۆى عه‌جه‌مه‌كان هه‌تا له شه‌ویكى نه‌مۆسته‌چاودا له وێژه ده‌ریان به‌ییت^(٦).

^١ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص (١٥٥).

^٢ البداية والنهاية (٣٤٧/٦).

^٣ التاريخ الاسلامي (٥٩/٩).

^٤ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص (١٥٦).

^٥ عبدالله بن سبأ وأثره في أحداث الفتنة، ص (١٥٦).

^٦ تاريخ الطبري (٣٨٢/٤).

پاشان عوسمان هات له سیاسه تی هه لگه پراوه کان پیتی وابوو کارگێڤری نهو زه کاتهی، که هه لگه پراوه ی تیادا بهرپابوو رۆیشتوووه به سه ره چوو، چونکه پیتی وابوو نه م سه رده مه قوتار بون له وانه ی هه لگه پراوه ته وهو خه لته یان نه ماوه، عوسمان ئیجتهیادی کرد نه هلی هه لگه پراوه ی کرده کار به ده ست و کاری پێ سپێران و به چاکبوو سه یری ده کردن، به لām شیای نه وه نه بون، به لکو خراپی و ناله بارییان زیادی کردوو نهو وته یان په یره ی کرد که کابرا گوته نی

من و عومەر سه گه کانی خۆمان تیر کردو
نهو سه گانه ش به که لبه و چنگول زاماریان کردوه^(۱).

ده رته نجامی به کاره ی نانی هه لگه پراوه کان له لایه ن عوسمانه وه له کوفه له بهر نه وه بوو، که خه لکه که ی گۆڤاو به ره و چاکسازی هه نگاوی ناو عه بدور په همانی کور ی ره بیه بوو به سه ره له شکر یان، که له غه زای تور که کاندای پێکرا، نهو عه بدور په همانی که له سه رده می عور مه دا غه زای ده کردو په رته وازه ی ده کردن، ته نانه ت تور که کان ده یان وت: (هه رکاتی نهو پیاه واته (عه بدور په همان) هاته یته په لار مار فریشته یه کی له گه لدا بووه، نه یه یشتوو بهر ی و بهر گری لیکر دووه)^(۲).

کۆمه لێ ئاسار به شیه یه کی ناشکرا ده رده که وت لهو فیتنه یه ی که به کوشتنی ئیمامی عوسمان کۆتایی هات، هه ر بۆیه ناوی نهو تاوانبارانه ی ده ستیان هه بوو له خوینی عوسماندا نهو پیاه وانه بون، که سه ر به و خه لانه بون که له تیراژی هه لگه پراوه کاندای بوو، بۆ نمونه (سودانی کور ی هه مرانی سکونی و قه تیره ی کور ی فلانی سکونی و هه کیمی کور ی جه بله ی عه بدی) یه^(۳).

ه - گا ورو جوله که کان بړیککی زۆریان ده رکران له جه زیره ی عه ره بی له شاره گه وره کاندای نیشته جیبون وه کو کوفه و به سه ره، به تاییه تی جوله که کان به پیتی سه ر وشتی خۆیان له هه موو شاره پان و به رینه کاندای بلا وه یان کرد بوو، به پیتی فتوحاته کان و خه ریککی

^۱ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

^۲ تاریخ الطبری (۱۴۶/۵).

^۳ عبدالله بن سبا وأثر في أحداث الفتنة، ص (۱۵۷).

پیشه زړاوه دوپه ژمه کهی خویان بوون و سهرقالتی که سابه تی دورپویی، خویان بوون، نهویش زالبوون به سهر داراییدا به هم موو که ره سه جیاوازه کان و مونامه ره کردن بۆ برینی نهو دهسته ی که دهستی دریژکردوه بۆ یارمه تی موسلمانان^(۱)، له مه ولا باسی رۆلی جوله که ده کهین به نیزنی خودا.

۲- پیکهاته ی دارشتنی نهو کۆمه لگه له رووی شارستانییه وه.

له پال نهو ئالسکاوه مرۆفیه دا ئالسکاوییه کی تری هه بوو، که مه ترسی له م که متر نه بوو، نهویش ئالسکاوی و تیکچرژاوی بوو، به شیوه یه که بوو چهنده ها که لچه رو نه فکارو نیزام و بیروباوه ری جیاواز له گه ل ژماره ی مرۆفه کاند ه لده قولاو سهری ده رده هینا، واته له گه ل ژماره ی دانیشتوندا ژماره ی که لچه رو هزره کانیش زیادی کرد، نه مه ش بووه باریکی زه به لاح به سهر شانی کۆمه لگه ی نیسلامییه وه، نه وه ی زیاتر قوربه که ی خهست کرده وه سهره پای نه وه ی موسلمانان تیکه لاوی پیکهاته و دارژاوی کۆمه لگه ی شاره زا رزگارکراوه کان بوون، به م شیوه یه له ناو جهرگی میلله تانی تر دا ژیان و ژن و ئوخوازیان له گه ل کردن و فیزی زمانیان بوون و جلویه رگی نهوانیان کرده به رو داب و نه ریتی نهوانیان په یه روی ده کرد و پرای نه م تیک نالانه له بهرامبه ردا کاریگه رییان له سهر هاوولاتیانی شاره رزگارکراوه کان سنووردار بوو له و ماوه نوویه ره یه داو له و به ره به یانه دا^(۲)، هاوولاتیانی نهو شاره رزگارکراوه پشکیکی فره یان له پهروه ده ی نیسلامه تی وه رنه گرتبوو به باشی له کرۆکه که ی تی نه گه یشتبوون و له کیانی نیسلام پاراو نه بوونه وه، وه کو هاوه لانی کۆچه ری و نه نساری تینویان نه شکابوو، ههروه ها نهو خیله عه ره بانه ی که تیکه لاوی خه لکی شارو ولاته رزگارکراوه کان بوون، نیسلام له نگه ری گرت له ناوه ندی نه م خیله جیاوازانده دا، له بۆته یه کدا بۆ ماوه یه کی دیاریکراو نه وه ی زۆر پتویسته بیخه یه بهر باسو و تپرامان نه وه یه که پرۆسه ی فیزکردن و پهروه ده کردن، که بنچینه یه کی قایمه و پته وه کۆچه ره ییه کان و نه نساره کان رابه رایه تییان ده کرد توانای نه بوو فامی نه م پۆل پۆله گه ورانه ی نه ده کردو نه یده توانی هه موویان له

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۱).

نامیژ بگریت، مه‌والییه‌کانیش کۆیله‌کان له‌ ئه‌فکارو دابو نه‌ریتی جارانی خۆیان ده‌رنه‌چوون، که‌ سه‌رده‌می نه‌فامی له‌سه‌ری بوون، نه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو‌ ناهاوسه‌نگی له‌ نێوان بزووتنه‌وه‌ی فراوانی ناسۆیی رزگارکردنی ولاتان فراوانبوونی سه‌رنشینیداو له‌ ژماره‌ی هاوولاتیاندا له‌ فیترکردنی خه‌لک و تیگه‌یانندیان له‌ کیتابی خودا و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بزووتنه‌وه‌ی جیهاد ده‌بوو داعی و مامۆستای له‌گه‌لدا بوایه‌و هامرای بویه، بو‌ نه‌وه‌ی خه‌لکی تیگه‌یه‌نن له‌ شه‌رع و دین هه‌تا ترازوی په‌روه‌ده‌ لاره‌سنگ نه‌بی‌ت و ژاوه‌ژاو نه‌که‌و‌یتته‌ ریزی ئیسلامیه‌کانه‌وه‌ درز نه‌که‌و‌یتته‌ نێوان رزگارکه‌ره‌کان و دانیشه‌توانی زه‌وییه‌ رزگارکراوه‌کانه‌وه‌ بی‌ته‌ هۆکاری به‌رپابوونی دیارده‌ سلبیه‌کان و کار بکاته‌ ریزی هه‌لپیکراوی موسلمانان و یه‌کی‌تیی سیاسی و فیکریان^(۱)، نه‌گه‌ر له‌ مه‌یدانی زانست و په‌روه‌ده‌ی ئیسلامیدا گه‌رم و گوری و ماندو هه‌بی‌ت نه‌م لایه‌نه‌ سلبیه‌ کاریگه‌ری نایه‌ت هه‌رچه‌نده‌ په‌ره‌سەندن له‌ زه‌ویدا خه‌یرا و فراوان بی‌ت، عه‌یراق و ده‌وروبه‌ری و ولاتانی شام له‌ چەند سالتیکی که‌مدا رزگار کران و له‌ توانای وزه‌ی مرۆفایه‌تیدا نه‌بوو له‌ مه‌یدانی زانست و په‌روه‌ده‌کردندا ئیستیعایی نه‌و ماوه‌ زۆره‌ لی‌شاوه‌ بکات و ته‌علیمیان بدات، له‌ دانیشه‌توانی نه‌و ناوچانه^(۲)، هۆکاری نه‌مه‌ش نه‌ویه‌ نه‌و هاوولاتیانه‌ی که‌ پتو‌یست بوو هه‌ست به‌ نه‌م راسپارده‌یه‌ خه‌لکی فیزی زانست بکه‌ن و په‌روه‌ده‌ی بکه‌ن و زۆریه‌ی زۆریان له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کرابوون و چەند که‌سیکی که‌میان لی‌ مابوو هه‌ پرشو بلاو بوو بوون و نه‌و موسلمانانه‌ی ئاره‌زوویان ده‌کرد فیزی زانست بن له‌ ده‌وریان کۆبوونه‌وه‌ پاشان چینی تایبەین ده‌رکه‌وت، نه‌مانه‌ش شه‌ه‌نده‌ ملکه‌چ بوون هه‌ر له‌ سه‌رتاوه‌ له‌ گۆره‌پانی جیهاددا شه‌هید کران^(۳)، نه‌و سه‌رده‌مه‌ پێشه‌وا و هاوه‌لی پتو‌یستی زه‌مان نه‌مابوو هه‌تا ته‌عالیمی ئیسلامیی به‌چیتن له‌ ناخی زۆریه‌ی خه‌لکه‌که‌دا وێرای نه‌و که‌لینه‌یه‌ ده‌رکه‌وتبوو و ده‌کو که‌لینی هه‌زی دیارده‌ی سلبی که‌ دزه‌ی کردبوو ناو رێبازی ئیسلام نه‌مانه‌ شوینه‌واریان هه‌بوو له‌

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۸).

^۳ اليمن في صدر الاسلام للشجاع، ص (۳۳۴).

ناجیگرکردنی ئاسایشی ولاتداو له سالانی دوا دواپی خهلافهتی ئیمامی عوسماندا به ئالهمی ئاشکرا ده رکهوت^(۱).

۳- تیگه یشتنی نهوه یه کی تازه

له کۆمه لگهی ئیسلامیدا گۆزانیکی گهوره روویدا، چونکه جیلیکی تازه له خه لک پیگه یشتن و هه ریه که یان پله و پایه یه کی کۆمه لایه تی بۆ خۆی ده سته بر کرد، وه کو جیلی هاوه لآن نه بوون جیلێک بوون له سه رده می کدا ده ژیان جیاوازیو له وه سفه کانی هاوه لآن ئه م جیله به گشتیی به وه ده خه ملێنرێت له خوار جیلی یه که مه وه ن^(۲) و شه که تی دروستکردنی دیواری ده ولت و راگیرکردنیان له سه ر شان نه بوو، خۆیان نه دا بووه ژیر باری گران، جیلی یه که می موسلمانان به هێزی ئیمان و تیگه یشتنی دروست له ناوه پۆکی عه قیده ی ئیسلام و ناماده باشی ته و او بۆ ملکه چکردنی نه فس بۆ ده ستووری ئیسلام، که له قورئان و سوننه ت به رجه سته کراوه ده ناسراو جیا ده کرایه وه، ئه م شه قله تایبه تانه زۆر به ده گمه ن له جیلی تازه پیگه یشتو دا هه سته ی پی ده کرا، که له نه غجامی فتوحاتی فراوان پیگه شت بوون، ئه مانه ته ماعی تاکره وییان تیا ده رکه وتبوو، ده مارگیری ره که زو هه ژایه تییان تیا زیندوو بووه، هه ندیکیشیان خه لته یه کی زۆر له خه لته و نه یشتوو ه کانی سه رده می نه فامیه تیان تیا بووه، وه کو هاوه لآن له عه قیده ی دروستی ئیسلامه تی به هره مه ند نه بوو بوون، له سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له به ر زۆرییان له به ر سه رقائی هاوه لآن به جه نگی رزگارکردن و فتوحاتی تازه وه^(۳)، هاوه لآن که مه ترین نا په حه تی و ئاژاوه یان هه بووه له وانه ی دوا ی ئه وان ها توون، چونکه هه تا دوورترین له سه ر ده می پیغه مبه رایه تی ﷺ زۆرترین ئاژاوه و دووبه ره کی ده که ی ن^(۴)، جیلی تازه پیگه شتوو رازی نابیت به رو بارودۆخه ی که جیلی پیشوو ی خۆی پی ناسراوه خو ده گرن به و شتانه ی که ئه وان وازیان لی هی ناوه، وای لی دیت به ئاوه زیکی تازه و

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۹).

^۲ الدولة الأموية، يوسف العش، ص (۱۳۲).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۵۶).

^۴ ذوالنورین عثمان بن عفان، مال الله، ص (۹۹).

بۆچونىكى تازەوہ ژيان ليكبدەنەوہ، ليكدانەوہكەش دوورە لەو عەقلىيەتەى كە لەسەردەمى خەليفە راشىدینەكاندا كارى پى كراوہ، واى ليديت لەو ئەقلىيەتە تى ناگات و ناتوانى قومی ليبدات و ھەول نادات گوێ بگري بۆ داناييەكانى^(۱) ھەر لەبەر ئەمەيە لادەرەكان خۆيان دەخزينە پال جيلي تازە بۆ گالڤانى فيتنە و ئاژاوە.

۴- ئامادەباشى ئەو كۆمەلگەيە بۆ قبوڵكردنى پرۆپاگەندە بەم چەشنە لە ئەنجامى ئالساكواى و تىكەلاوى نەگوڤا و ناپىكى لە دارشتنى كۆمەلگەدا دەرک بەم ھالەتە دەكەين و دەبىت ساز دەدرىت بۆ لەرەلەر و ئامادەبى بۆ گيرمەو كيشەى گوئى ھەلەدەخات بۆ وەرگرتنى قسەوباس و قسەلۆك و پرۆپاگەندە^(۲) و ھاشەو ھوشە وەكو ئىبن و تەيمىيە بە جوانى گوزارشتى ئەو كۆمەلگەيە دەكات و دەلێ: (بۆيە خەلكى لە سەردەمى ئەبوبەكرو عومەر ھەردوکیان فەرمان كرابوو بە موسلمانان شوین پى ئەوان ھەلبگرن، وەكو پىغەمبەر ﷺ فەرمووبوى بكوئە شوین ھەنگاوى ئەو دوانەى كە دواى من دین، ئەبوبەكرو عومەر، نزىكترین سەردەم بوو لە داھەزىنى پەيام و ئیمان و چاكەخاوى زۆر مەزن بوو و لايان لەسەر رىوشوئى پىغەمبەر ﷺ بەجىيان ھىتاوہ و زۆر چەسپاوبووە لە دلىاييدا ھەرگىز نەدەكەوتنە فيتنەوہ بە تاييەت لە ھوكمى دادپەرورەرانەدا، بەلام كاتى كەوتنە دواوای خەلافەتى ئىمامى عوسمان و خەلافەتى عەلى دەروونى خاوين ئەما، چونكە بەشى سىيەم زۆر بوو، كە خەلكى دەروون سەرزەنشتكەرە (نفس اللوامە)، ئەمانەش كارى چاك و كارى خراپيان ھەلەدەشپۆا پىكەوہ ئارەزووبارزى و دەرڤۆنگى لەگەل ئیمان و دیندا ناويتە بوو، ئەم دەردە گەشتە ھەندى والى و ھەندى شوان و چاوساغ، پاشان ئەم بەشە تەشەنەى كردو ئەوانەى چاك و خراپيان تىكەلاو دەكرد، لە دوايدا ئەو فيتنەيە سەرى ھەلدا كە بوو ھۆى ئەو پىشھاتەى كە روويدا كە گوپرايەلى و تەقواكەيان بژاردە دەكرد و تىكەلاوى جۆرە ھەوہەسيكيان كردبوو لە ھەردوولاوہ خەلكيان تاوانبار دەكرد ھەريەكەشيان پاساوى بۆ خۆى دەھىنايەوہ، بەويپۆدانگەى فەرمانى بە چاكە دەكردو رىگرىي لە خراپە دەكرد، بەس ئەو لەگەل ھەق و دادوہريدايە لەگەل ئەم رافەكردنەدا

^۱ الدولة الأموية، يوسف العشى، ص (۱۴۳).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۸۲).

جۆره ئاره زوويه كو جۆره گومانئىكى تىدابوو، چونكه بۆ هه وهسى دهروونى خۆيان پاكانهيان ده كرد، هه رچهند به ريه كيان راست تر بوایه له به ره كهى تر^(١)، ئهم واقيعه زۆر به جوانى لهو گفتوگۆيه دا روون ده بێته وه كه له نۆوان ئه مېرى ئيمانداران عه لى كو پۆئى نه بى تاليبو يه كۆ له شوپنكه وته كانيدا روويدا پياوه كه وتى: ئه وه چيهه موسلمانان له سه رده مى تۆدا دووبه ره كى و ناكو كيان تېكه وته وه، له سه رده مى ئه بويه كه رو عومهر دا نه يان ده كرد؟ عه ليش وتى: له به ر ئه وهى ئه بويه كه رو عومهر خه ليفه ي پياوى وه كو من بوون منيش ئه مپۆ خه ليفه ي پياوى وه كو تۆم^(٢)، ئه مېرى ئيمانداران عوسمان دركى كرد بوو، كه چى ده سوپېته وه له ناوه ندى كۆمه لگه كه بۆيه له نامه كهيدا نووسى بۆ واليهه كان وتبووى: (پاش سوپاسى خوداى گه وره به راسى ميلله ت گه زراوه به بلاوه كردن و پاشان روويكردۆته شه رو خراپه و سى شتيش را پېچى كردوه دونياى كارى گه ر هه وه سى تاي ن بوو ئاره زووى گورج، داخ و مه راقى هه لگيراو خه ريكه و زۆرنزيكه ئه مانه هه لېين و وى رانى به رپا بېت)^(٣).

سېته م: هاتنى ئيمامى عوسمان له دواى ئيمامى عومهر

هاتنى عوسمان راسته وخۆ دواى عومهر و جياوازى نۆوان سروشتيان ئه مه واى كرد شيوازى هه لسو كه وتيان جياواز بېت، له گه ل گه لداو به رېگه ي تاييه تى خۆيان مامه له له گه ل خه لدا بكه ن، سه يره كه ين عومهر به هيزئىكى پته وو تۆكه كارى ده كرد، به توندى مو حاسه به ي نه فسى خۆى ده كرد، هى ژيړ ده سته كانيشى، واته گه له كهى، به هه مان شيوه ده كرد، به لام ئيمامى عوسمان سروشى نهرم و ته بيه تى ناسك بوو له ئاكاريدا ئه و سه رزه نشته ي نه ده كرد له دهروونى خۆى و له كه سانى به رده سى، كه ئيمامى عومهر ده يكردو ئه رته وى لېده گرتن، ته نانه ت عوسمان ده يوت به نه فسى خۆى په حمه تى خودا له عومهر كۆ ئه وهى پۆ ده كرى، كه ئيمامى عومهر كردى^(٤)، خه لكى له شوتى يه كه مى

^١ مجموعة فتاوى ابن التيمية (١٤٨/٢٨ - ١٤٩).

^٢ مقدمة ابن خلدون، ص (١٨٩).

^٣ الشهيد والبيان، ص (٦٤).

^٤ تاريخ الطبري (٤١٨/٥).

خەلافەتى ئىمامى عوسماندا بۆيە ھەزىيان دىكىدو خۆشچالېوون لەبەر ئەوھەبوو عوسمان نەرم بوو لەگەلېيانو پېشتەر عومەر توندېبوو بەرامبەريان، ھەتا خۆشەويستى ئىمامى عوسمان بۆ خەلکى بېووه يەندو نمونە.

له دوویدا په خنه یان لیده گرتو لیتی راست ده بوونه وه، نه مهش ده گه پښتو وه بڼه نرمو نیانی و لوتفو سروشتی ناسکی و روشتی هیډی و دل ناسکی و هیوړی نیمامی عوسمان له هندی نه سهردا رووی جیاوازی سهرده می نیمامی عوسمان و سهرده می نیمامی عومهری پښخوځی ده رکی بهو جیاوازییه کردووه، کاتی وتی بهو تاقمانه ی که سجنی کردبوون، وتی: نه زانن نیو بهو پووی مندا ده ویرن؟ نه وه هیمنی و له سهرخوځی منه نیو له پووی مندا ده ویرن^(۱)، کاتې چرڅی یاخیبووه کان ده رکوت و دهستی پیکرد، نیمامی عوسمان ناچاری کردن به لگه یه که بهیتن بڼه بهر په رچدانه وهی له سهر نه وه په خانده ی کردبوویانه گاله له سهری له بهر ده می هاوه لاندو خه لکیدا، موسلمانان برپاریان دا بیان کوژن، عوسمانیش برپایدا وازیان لی بهیتنی له بهر هیمنی و حیلمی خوځی شهر په خوازی هه موو کاردانه وه یه کی نه مه بوو (نه خیر لیټان ده بوورم و قبولتان ده کهم)، به هه وتلی خوځی تیتی ده گه یانندن و تولی نه خسته سهر کهس هه تا تاوانیکی حه داری نه کردایه یان کافریه ته، له ده رنه که و تابه^(۲).

چوارهم: دەرچوونی هاو له گه وره کان له شاری مه دینه

عومەر که له پیاوه کانی قورەهیشی قەتیس کردبوو، واتە نەیدەهێشت پیاوه مەزنە کانی کۆچەرییەکان بچن بۆ شارەکانی تر بە مۆلەت و ماوه نەبواوە رێگەی نەئەدا ئەوانیش سکا لایان کردو ئەویش پێی گەشتەوه، هەستاو وتی: ئایا دەزانن من تەمەنی ئیسلامم پێواوه و بەراورد کردووه، بە تەمەنی و شتر لە سەرەتاوه کۆرییە، پاشان دوو سالییە، پاشان پێی لە چوارە، پاشان پێی لە شەشە، پاشان بە نۆسائی دانی دەکەوێت^(۳)، ئایا پاش نۆ سالییە پێو نوقسانی نایەت بە سەر و شتردا، ئایا دەزانن ئیسلام بازە له بووه،

^۱ تاریخ الطبری (۵/۲۵۰).

^٢ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (١/٣٦٤).

^٣ البازل: الذي انشق نايه بدخوله في التاسعة (٤١٣).

واته نۆ سالدیه‌تی، ئەوێش قورەیشە دەیانەویە ئەم سامانی خودایە بە کۆمەك بەرن و کەسی تر نەیبات هەتا کۆپی خەتتاب مایبێت شتی وا نابێت من بەم گەلە سەرلێندەوێ و جوان و راوەستام، دەست دەگرم بە گەردنی قورەیشەو^(۱) و بەربەستیان دەکەم با نەکەوێ ناگری دۆزەخ^(۲).

عومەر دەترسا لەم ھاوێلانە کە بلۆه بکەن بە ناوشارە رزگارکراوەکاندا و لەو زەوییە پان و بەرینەدا زایە ببن و لە چاکەکاری دابڕێنن پیاویکی کۆچەری کە یەکیک بوو لەوانە ی لە مەدینە گیردرا بوو داوای مۆلەتی دەرچوونی کرد، عومەریش وەلامی دا، ئەو خێرو پاداشتی دەست کەوتوو لەو غەزایانە ی کە لە گەل پێغەمبەردا ﷺ کردووە سەر و زیادەو لە غەزاکانی ئەمپۆت باشترە بۆت، ئایا دنیا نابینی و دەرکی پێ ناکەین^(۳)، هەرچەند ئەو تۆ نابینی، بەلام، کە ئیمامی عوسمان هات رێگە ی دەرچوونی بۆ ئاچۆغ کردن و نەرم و نیان بوو لە گەلێان، ئیمامی شەعبی دەلی: کاتی ئیمامی عوسمان بوو بە فرمانەر و رێگە ی بۆ چۆلکردن ئەوانیش دەرچوون بەملاولادا بە شاراندا، خەلکی لێیان خڕ بوویەو، کۆمەل کۆمەل، بەمەش عوسمان لە عومەر خۆشەویستەر بوو لە لایان^(۴)، ئەنجامی ئەم بلۆه کردنە چەند پیاویکی قورەیشی لە شارەکاندا بوونە سەرمایەدار و خەلکیش بوونە دەسەودایەرەیان، بەردەستیان^(۵)، لە رێوایەتی تردا کاتی عوسمان کرا بە فرمانەر و ئەو رێگرییە لی نەدەکردن، کە عومەر دەیکرد، ئەوانیش کۆچیان کرد بە شاراندا کاتی دنیاوێ شارانیان بینی و خەلکیش ئەوانی دەست کەوت و بینی هەرکەسیان هەزارو نەدار بوو نێعمەتی ئیسلامی بەر نەکوێبوو بوونتە موریدو بەردەستیان ئەم ھاوێلانە گمبون لە ئاپۆرای خەلکدا.

^۱ الخلائیم: جمع حلقوم.

^۲ تاریخ الطبری (۴۱۳/۵).

^۳ المصدر نفسه (۴۱۴/۵).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه.

یەكەمین لاوازییەك (وهن) كهوته ئىسلام و یەكەمین فیتنەیهك كهوته ناو عامەى
خەلكى هیچ ھۆكارىك نەبوو نەم بلأوبوونەوہیە نەبیّت^(۱).

پێنجەم: دەمارگیرى نەفامى

ئىبنو خەلدون دەلى: كاتىك فتوحات گەشتووتە تروپك و مىللەت بى شومار
بىروباوەرى خەلیفە جیھانگیر بوو، عەرەبىش دا بەزییە ناو شارەكان لە چوارچۆی نەو
گەلانەى خۆیاندا وەكو بەسەر و كوفەو شام و مىسر ئەمانە تاییەتبوون بە ھاوڵییەتى
پێغەمبەر ﷺ و ھاوڕێیەتییان كردبوو لە شوێن ھەنگاوەكانى دەچوون و دەستیان گرتبوو
بە سوننەتەكانییەو، وەكو كۆچەرى و ئەنسار و خەلكى قورەیش ئەھلى حىجاز و ئەوانە
كە سوودمەند بووبوون وەكو ئەمان، بەلام سەرچەم عەرەبەكانى بنەمالەى بەكرى كۆرى
وانىل و عەبدول قەیس و ھەموو بنەمالەى رەبیعەو ئەزد و كندەو خوزاعەو ئەوانى تریش،
ئەمانە ھاو دەمى و ھاو ەلییەتیى پێغەمبەریان ﷺ بەر نەكەتبوو كەمىكان نەبیّت،
ئەمانە دەستیان ھەبوو لە فتوحاتدا پێشتر ھەر ئەمەشیان بۆ خۆیان بە باش دەزانى كە
فتوحات بكەن و پراى نەو دیندارییەى دەیان كردو كەسە بەرپزەكانیان دەناسى و رەچاویان
دەكرد ھەرگیز بەدھۆش و دەھشەیان نەكردو دەربارەى كارى پێغەمبەرایەتى و
ھاتنەخوارەوہى نیگای ھامەشۆى فریشتە، كاتى ئەم شوێنكەوتن و تەباییە كزى كردو
بارودۆخ ھەندى شتى لە بیر بردنەو و دوژمن زەلیل بوو، پادشای ولات گەلەگەت بوو
ئەوكاتە دەمارەكانى نەفامى جەمیان كردو سەیرەكەن كۆچەرى و ئەنسار و
قورەیشییەكان و ئەوانى تر بوونەتە سەرۆکیان دەرونیان بێزار بوو دەستیان دا بە
تەوەلایى، ئەمەش كەوتە سەردەمى عوسمان بە ئاشكرا تواغیان دەدا لە والییەكانى
عوسمان لە شارەكاندا و بە چورتەو بە ھەنگاو رەخنەیان دەگرت و گلەبیان دەكرد، لە
گوێزپاھەیدا سستییان دەكردو بە لێزمە داواى زولم و زۆر لە كارلابردنیان لى دەكردن و
گلەیی و گازندەیان ھەلدەپزێا بەرانبەر ئىمامى عوسمان و لەناو دارو دەستەكانى خۆیاندا
قسەو قسەلۆکیان بلأو دەكردو بە زولم دەیانگەیان دەقۆلەكانى ترو بە زولم شروڤەیان
دەكرد، ھەتا تەشەنەى كرد بۆ بەركەنارکردنى عوسمان، ئەگەر ئەمیرەكانى لەسەر كار

^۱ المصدر نفسه.

لانه بات، ئىمامى عوسمانىش نوينەرى نارد بۆ شارەكان كە دەنگوباسى بۆ يېننەو، ئەوانىش گەرانەو و تيان: ئىمە نكولى هيچ شتيكمان نەكرد لەبەرچاوى موسلمانان و عەوامەكان و بەرپەرچى هيچمان نەدايەو^(۱).

شەشەم: وەستانى فتوحات

كاتى فتوحات راوہستاو كۆتايى پيہات، لە دواوایى سەردەمى ئىمامى عوسماندا لەبەر بەربەستە مەروپىيەكان يان سەروشتىيەكان و ھەنگاو نەنان بە پرووى فارسەكاندا يان بە پرووى باكورى ولاتى شام و روى نەفرىقادا ئەوكاتە دەستكەوتەكانىش لە شوينى خۆيدا و شكاوى ھات جا ئەعراپەكان پەرسىاريان دەكرد نايە دەستكەوتە كۆنەكان چى پى كرا؟ خۆيان دەزانن^(۲)، چەندىن پەروپاگەندەى پوچەل بۆلابوويەو ھەمووشى عوسمانى پى تۆمەتبار دەكرا، كە گوايە عوسمان لە زەويە و ھەقكراوہكان بە كەيفى خۆى بەكاردىنى و بە پى ئارەزووى خۆى و بۆ ھەركەسى مەيلى لى بىت بەشيكى بۆ دەپچرەت، ئەمەش كاريگەريەكى ھەبوو لەسەر دلى ئەعراپەكان نەخاسە زۆربەى زۆريان بەبيكار مابوونەو، دەم بەتال بوون نيوەى كاتى خۆيان بە خواردن و خەوتن بەسەر دەبردو نيوەى تەريشى بە توييە كردنى سىياسەتى دەولەتەو، قەسەكردن لە بارەى مامەلەى ئىمامى عوسمانەو، كە سەبەبىيەكان شەنيان دەكرد، يەككى لەكار گيپەكانى عوسمان دەركى كرد بەم ھاشو ھوشە ئەويش عەبدوللەى كورپى عامر بوو، ناماژەى كرد بۆ خەليفە لەوكاتەى خەليفە بانگى وەزىرو راويشكارانى خۆى كرد كە لە راوبۆچوونەكانيدا ئىجتىھاد بكەن، تەيىنى دا بە خەليفە كە فەرمان بكات بە خەلكى جىھاد بكەن و ئىلەيان بدات بۆ غەزا كردن ھەتا دالغەو ھەمى هيچ كاميان نەبىتە سپى و بداتە سەريان و نەبىتە گەندەى ولاخەكانيان^(۳)، لەو كەش و ھەوايەدا كە باس و خواس بوو لای ھاوولاتيان گەرانەو لە غەزاكردن و بە باشىش ھالى نەبوو لە دىن و دەلوا ھەموو خراپەيەكيان لى داكەوت، ئەوئەندە بەس بوو ئەو ئەعراپانە بچولتەرت و يەيەكجار

^۱ تاريخ ابن خلدون (۲/۴۷۷).

^۲ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة (۱/۳۴۴).

^۳ تاريخ الطبري (۲/۳۴۰).

ئاراستە بىكرىن ئىتەر ئەوان ھەلدە چوون بگرەو بەردەو فیتنەیان ھەلدە نوخان، بە کردە و ھەش
 ئەمە روویدا، چونكە ئەعرابە كان، بە ھۆى راو ھەستانى فتوحاتەو ھەستىشخەرىيان کرد
 لە ئانسەرى فیتنەى يەكەمدەو بوونە ھۆيەك لە ھۆکارە كانى گرسەندنى و بەرپابوونى^(۱).

ھەوتەم: بە ھەلە تىگەيشتن لە وەرە

وەرە لە شەرىعەتدا خاوەنەن بریتىيە لە ھەستەلگرتن و وازھىنان لەو شتانەى كە
 ھىچ گوناھىكى تىدا نىيە، لە ترسى ئەو ھى نەكو گوناھىكى تىدا بىت، لە بنەپەتدا وەرە
 لەسەر شتە موباحەكان ھەلدە گىرى بۆ خودا و لەبەر خودا، وەرەکردن شتىكى شەخسىيە
 ئەگەر مەرۆف بىخاتە سەر دەروونى خۆى دروستەو باشە، بەلام راست نىيە و دروست نىيە
 بىسەپىنىت بەسەر كەسانى تردا، ترساناكتىن جۆرەكانى وەرە ئەو وەرە نەفامانەى كە
 موباح ھەرام دەكەت يان فەرزى دەكەت ئەم جۆرەيان بوو تا قىمى فیتنەكەران تىتى كەوتن،
 ئەوكاتە دوژمنانى ئىسلام لەو رۆژەدا ئەم ھەلەيان قۆستەو ھەستى ئەمانەيان رەفاندو
 فويان تىكردو دەماندىان، وایان دەزانى ئەوكارانەى كە موباحەو بەرژەو ھەندى تىدا ھەو
 عوسمان دەيكەت دەرجوونە لە ئىسلام و گۆرپىنى سونەتى پىش خۆيەتى، ئەم بابەتەيان
 گەورە کرد لە چاوى نەفامەكانداو خۆنى خەلىفە عوسمانیان بە ئىباح زانى و يارمەتى
 ئىباحەيان دەداو دەرگای فیتنەيان لە موسلمانان كەردەو ھەتا ئەمەرۆ، ئەم وەرە
 نەفامانە لە ھەلسوكەوتى ھەندى موسلماندا ئەمەرۆش دەبىنىت ئەوانەى سورن لەسەر
 گونجاندنى ئەحكامەكانى ئىسلام بە گۆيرەى ھەزو رقى خۆيان يان بەپىتى خو نەرىت و
 لاساى خۆيان^(۲).

ھەشتەم: تەماعى تەماعاران

لە جىلى دوو ھەمى ئەو ھەو ھاو ھەلەندا، ئەوانەى كە گوزارشتيان لە تازە كەردنەو ھەو
 نوپىكەردنەو ھەو ھوكم و ئىدارە دەكەرد، ئەم نەفامانەو ھاوچەشنەكانيان وایاندەزانى رىگای
 بەردەمیان داخراو ھەو تەنراو، عادەتیش وایە ھەركاتى تەماعاران بۆ تەماعى خۆيان
 ھەناسە ھەلمىنىكىيان دەست نەكەت ئەوا دەچنە نىو بازنەى ئەو كارانەى گۆرانكارى

^۱ تحقيق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۵۳).

^۲ الأساس في السنة (۱۶۷۶/۴).

دروست ده کات و گۆم لیل ده کات، چاره سه رکردنی کاروباری نهم چینه زور گرنگه نهمه پری گرنگه^(۱).

نۆیه م: موئامعه ری کینه بازه کان

چه نده ها دوو پرووی داخ له دل هاتبوونه ناو نیسلام و دلان پرپر بوو له کینه و گلهیی و گازنده و دهو بازی و نهیان ده توانی نهم خاله لاوازانه بدوزنه وه که له شه قارییه وه بتوان فیتنه ی لی تاو دهن، به لام که سانیکیان دهست کهوت به گوی قولاغوه و گویی بو ده گرتن و له شوینه واری نهمانه دا، نهمهش به ریا بوو، که بینیمان^(۲)، به راستی پیشتر باسی کیانی جوله که و گاورو فارس مان کرد، نهمانه هه موویان ناسراون که هوکاری قین و کینه و غه رهن، له سه ر نیسلام و ولاتی نیسلامی.. به لام نیتمه لی ردها نه و گرویه باس ده که مین که داری هده و ته می کردنیان به سه ر هاتبو به بۆنه ی تاوانیکه وه که له ناو جهرگی ولاتدا کرد بوویان و خه لیفهش یان والیه کان له هه ندی له شاره کاندایان دابوون به تاییه ت له به سه رو کوفه و میسو مه دینه جوله که و گاورو فارس و که سوکاری تاوانبار که داخ له دل بوون، چه ند دهسته ی که له خه لکیان قوسته وه و ته نزم کرد زوریه ی زوریان له نهمه ربه کان بوون نه وانه ی که له م دینه تی نه گه شت بوون له سه ر حه قیه تی خوی، تا قیمیک دروست بوو بو نهم داخ له دلانه که به خه لکی شه ر نه گیزو خراپه کار ده ناسراون به شاهیدی نه وانه ی که بینییانن، به راستی به سه سه ری نه هلی شاره کان وه سفکراون^(۳)، چونکه نهمانه گور که می شیه عه ره ب بوون^(۴)، نهمانه بی نهرزش خه لک بوون، له شه ر نه گیزی یه کده نگ بوون^(۵)، نهمانه ناحالی و کالقامبوون له هیه حالیه نه ده بوون^(۶)، نهمانه خو پیری و په ته پری تیره قه ره جه کان بوون^(۷)، نهمانه نه هلی

^۱ أحداث وأحداث قننه المرح، ص (۵۱۷).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۴ المصدر نفسه.

^۵ الطبقات (۷۱/۳)، هذا وجف ابن سعد.

^۶ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۲).

^۷ شذرات الذهب (۴۰/۱)، هذا وجف ابن العماد.

وشكهه‌ٿهاتوو، بئى سهره‌به‌رو كه‌لله ره‌قو هه‌رچى و په‌رچى خه‌له‌كان بوو، خوڤى و ريسواو نه‌ملاو نه‌ولا بوون^(۱)، نه‌مانه نامى‌رى شه‌يتانى بوون^(۲)، ناوى عه‌بدوللاى كورى سه‌به‌ئى سه‌نعانى يه‌هودى بوو، له‌ جو‌مله‌ى نه‌م داخه‌له‌ده‌ دا‌به‌راوه‌دا بوون كه‌ ده‌خه‌زيان گه‌رتبو‌له‌ سه‌رچاوه‌كاندا به‌ چه‌نده‌به‌ كه‌راوه‌يى ناوى ده‌به‌ريت.

عه‌بدوللا جوله‌كه‌ بوو، پاشان مو‌سلمان بوو به‌لام ده‌ستى له‌ مه‌رامه‌ گلاوه‌كانى هه‌له‌نگه‌رتبوو، هاتوچوى ده‌كرد، له‌ نيتوان شاره‌ ئيسلاميه‌كاندا به‌و ئيعتبارهى كه‌ تاكيكه‌ له‌ مو‌سلمانه‌كان^(۳)، له‌مه‌ولا باسى ده‌كه‌ين له‌ تو‌زيه‌ينه‌وه‌يه‌كه‌ سه‌ربه‌خودا به‌ ئيزنى خودا.

ده‌يه‌م: نه‌خسه‌سازيه‌كى توندوتو‌لا بۆ وروژاندنى گله‌يى و گازنده‌ له‌عوسمان كۆمه‌لگه‌ هه‌ميشه‌ ناماده‌يه‌ بۆ وه‌رگرتنى پرپاگه‌نده‌و قسه‌لۆك له‌ نه‌نجامى كۆمه‌لئى هو‌كارو نامرازى ناوخو‌يى، هه‌روه‌ها گو‌ژه‌پانه‌كه‌ ناماده‌باشكرا‌بوو پي‌كه‌اته‌ى كۆمه‌لگه‌كه‌ش شايانى رو‌به‌رووى خروقات بوو، فيتنه‌چيه‌كان كۆبو‌ونه‌وه‌و ري‌كه‌وتن له‌سه‌ر ته‌شه‌ردان له‌ نه‌ميره‌كان به‌ بيانوى فه‌رمانكردن به‌ چاكه‌و ري‌گري‌كردن له‌ خراپه‌ بۆ نه‌وه‌ى خه‌لكى كي‌شكه‌ن بۆ ناو ريزه‌كانى خو‌يان، په‌خنه‌و ته‌شه‌ردان گه‌شته‌ عوسمانيش و خودى عوسمان تو‌انجبار كرا به‌و پي‌يه‌ى رابه‌رى يه‌كه‌مى ده‌وله‌ته‌ نه‌گه‌ر نه‌و گازنده‌نه‌ هه‌ژمار به‌كه‌ين كه‌ به‌رويان پى ده‌داو په‌وا‌جيان پي‌ده‌دا له‌ دژى خه‌ليفه‌و ته‌شه‌ريان لي‌ده‌دا پي‌ى ده‌كرى له‌ پي‌نج كۆمه‌له‌دا ريزه‌بندى به‌كه‌ين:

۱- هه‌لو‌سته‌ شه‌خسيه‌كان پيش فه‌رمانه‌وايى خه‌لافه‌ت (واته‌ غايب بوونى له‌ هه‌ندى غه‌زاو پي‌نگه‌كان).

۲- سياسه‌تى داراييه‌كه‌ى - به‌خشي‌نه‌كانى، پاوه‌نه‌كان.

۳- سياسه‌تى ئي‌داريه‌ كرده‌يه‌كانى، كاربه‌ده‌ستى كردنى خزمه‌كانى، ري‌بازه‌ى كاربه‌ده‌ستكردنى له‌ كه‌سه‌كاندا.

^۱ شرح صحيح مسلم (۱۴۸/۱۵، ۱۴۹).

^۲ تاريخ الطبري (۳۲۷/۵).

^۳ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة.

۴- ئىجتىهاده تاييه تيهه كانى يان ئىجتىهاده كانى بۆ بەرژەۋەندىي ئومەت (ۋەكو چوار ركات كردن لە مينا كۆكردنەۋەي قورنان، گەورە كردنى لە مزگەۋتەكان.
 ۵- ھەلسوكەۋتى لەگەل ھەندى لە ھاۋەلاندە ۋەكو عەمارو ئەبى زەرپو ئىبنو مەسعود^(۱).

ھەلۆيىستى ئىمامى عوسمان رۆشن كراۋەتەۋە لە ھەموو ئەو شتەنى رووبەرپروويان دەكردەۋە، لە شوئىن و كاتى خۆيداۋ گازندەي ھىچكاميان نەماۋە جگە لە عەمار، لەمەۋلا باسى دەكەين (ان شاء الله)، چەندىن زىادە خراۋەتە سەر پرووداۋى دەرخستنى گازندەكانى ئەو گلەبىيانە كە كراۋە لە عوسمان ئىتر لە سەردەمى خۆيدا بىت ئەو دەمەي ئاراستەيان كەردوۋە، ئەۋىش لە كاتى خۆيدا ۋەلامى داۋەتەۋە يان لە دوايىدا بۆيان ھەلبەستوۋە لە لايەن راۋى و كىتاب نوسەكانەۋە، ئەمانە راست نىن و نەگەتەنراۋنەتە ئەنازەيەك كە بىيىتە باعيسى كوشتنى^(۲)، ئەو گلەبىيانەي پىشوو باسكراۋن و نوسراۋەتەۋە لە مېژوۋى تەبەرى و غەيرى ئەۋىشدا لە كىتبە مېژوۋىيەكان و رىۋايەتە ۋەرگىراۋەكان لە رىنگەي نەفكارەكان ھەۋالەدەرە لە پروولاۋازەكان بوۋە، بەتايىبەت پافزىيەكان، ئەم رافزىيانە بەردەوام بەلايەكى ناگەھان بوون، لەسەر حەقىقەتەكانى سىرەي خولەفاۋ پىشەۋايان، بە تايىبەت لە قۇناغى بگەرە بەردەۋە فىتەندە، زۆر بەداخەۋە سىرەي ئىمامى عوسمانى ئەمىرى ئىمانداران كۆمايەكى بى شومارى بەركەۋت لە بگەرە بەردە رىۋايەتى رووداۋەكانى تر پەر ھەلەن، كە پۆخلەۋات لەسەر رىبازى (ھەرچى پىتوە لكا لولى دەدا) ھەندىكە لەو شىۋاندو دەستكارىيەي خراۋەتە سەر سىرەي دەرەۋشاۋەي ئىمامى عوسمان، ناشرىن كەردنى پىاۋە بەنرخەكان لە ئەنجامى ئىرەيى و داخ لە دلى بۆ سوكاپەتى و ناوزراندن و لەكەداركەردن.

ئىمامى عوسمان خودى خۆى دەركى بەم ھالەتە كەرد كاتى نوسراۋىكى نووسى بۆ ئەمىرەكانى وتى: (پاش سوپاسى خوداى گەورە، مىللەت لەبلاۋەكەردنيدا گەزراۋە

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۴).

^۲ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص (۳۹۴).

خزاوه ته ناو شهړو، نه زعه ده کات بڼ خراپه، سږ شتیش وای لږ کردووه دونیای سهرنجکیش و ناره زووی خیراو رفیتراو داخو مهراقی پیشدراو^(۱).

نیبنول عمره بی ده لږ دهر باره ی نه وره خانه به گشتی ده لږت: (به زولم وتویانه و خویان به ریوایه تی دروزه کانه وه به ستوه)^(۲)، ده لږن نیمامی عوسمان له قه لمره ویه کهیدا زالم و ناله باره ی هه بووه، نه مانه هه مووی له رووی سهندو ده قه وه باتله و بڼ بنه مایه، نیبنو ته ییبه رویشی کردووه ته وه، که نیمامی عوسمان بیگونا نه نیبه ده لږ: (ریسایه کی گشتی و گشتگر بڼ نه م رووداوانه نه مایه هیچ که سینک نیبه بیرو و باوه ږی و ایبت جگه له پیغه مېهر ﷺ که سینک هه بیبت مه عسوم بیبت تنانه ت خلیفه کان و غه یری نه وانیش ده کرږ هه لږیان کردیبت و گونا هیان لږدا که وتبی و ته و به یان لږ کردیبت، به لام نه مانه به هڅی حه سنانی زوریانه وه پاک بوونه ته وه، هه روه ها به چندین موسیبه تی گونا ه شوړ تاقی کراونه ته وه، به شتی تر پاک بوونه ته وه هه موو نه و شتانه ی که نقلی ده کهن له باره ی عوسمان وه مه به ستیان نه وه یه بیکه نه هه له و تاوان، نیمامی عوسمان چنده ها هوکاری لیخو شېوونی بڼ هاته کایه وه له چند روویه کی زوره وه وه کو ده ست پیسخه ری کردنی له پروا هیاندا و له بهر نیمان و جیهاد و شتی تر له گوږ پرایه لږیه کانی، جیگر بووه، که پیغه مېهر ﷺ شایه تی داوه بڼ عوسمان، به لکو مژده ی به هه شتی پږداوه له سهر به لږیه که گیر وده ی ده بیبت^(۳)، هه روه ها ته و به ی کردووه له هه موو نه و شتانه ی که کرد بوویانه ره خنه و گازنده له سهری وه تووشی به لږیه کی گه وره بوو خودای گه وره هه موو گونا هه کانی پی شوړده وه، نه ویش سه بری گرت هه تا به مه زلومی و به ناحق شهید کرا، نه مه گه وره تین به لږیه بڼ سپینه وه ی گونا هه کان^(۴).

^۱ التمهید والبیان، ص (۶۴).

^۲ العواصم من القواصم، (۶۱ - ۶۳).

^۳ مسلم، کتاب فضائل الصحابة، (۴/ ۱۸۶۷، ۱۸۶۹).

^۴ ذوالنورین عثمان بن عفان، عمد مال الله، ص (۶۳).

یازدهیم: به کارهیټنانی ټو ټامرازو شیتوازه‌ی که خه‌لکی وروژاند

گرنګترین ټو شیتوازه پروپاګه‌نده‌ی راته‌کینه‌ربوو به شیتوه‌یک وشه‌کانی پروپاګه‌نده‌و هاشوهوشه‌ی زوریان ده‌پرسایه‌وه، خه‌لکیان دنه ده‌داو دیمانه‌و مشتومړی به‌رامبه‌ریان به به‌رچاوی خه‌لکه‌وه ده‌کرد، له‌گه‌ل خه‌لیفه‌و تانه‌یان ده‌دا، له‌ والیه‌کانی و ساخته‌کاریان ده‌کرد، له‌ نامه‌و نویسنده‌و له‌سهر زمانی هاوه‌لان درویان هه‌لده‌به‌ست به‌ ناوی ټه‌وانه‌وه به‌ ناوی عایشه‌و عه‌لی‌و ته‌لحه‌و زوبیټره‌وه، پروپالانته‌یان ده‌کرد گوایه عه‌لی ټه‌بی تالیب شیاوتره‌ بؤ خه‌لیفه‌ی ټو ټو میراتګره‌ دوا‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له به‌سره‌و کوفه‌و میسر فیرقه‌یان ریک‌خستبوو چوار فیرقه‌ بوو له‌ شاره‌کان، ټه‌مه به‌لکه‌یه له‌سهر پیلانده‌نانی پیټشوه‌خت ټه‌هلی مه‌دینه‌ وایان ده‌زانی و ټه‌ندیشه‌یان وابوو ټه‌مانه‌ به‌ بانګه‌پشتی هاوه‌لان هاتوون و له‌ خو‌یانه‌وه نه‌هاتوون ټه‌م رووداوانه‌یان هه‌لکشان هه‌تا گه‌یاندیانه‌ قه‌تل^(۱) ټه‌وه‌نده‌ جولانده‌یان قه‌تلی لی‌ که‌وته‌وه له‌ پال ټه‌م شیتوازه‌دا... کو‌مه‌لی دروشیان به‌کاره‌پناوه‌ ته‌کبیریان ده‌کرد ده‌یان وت جیهاد دژی به‌زالم بوو ده‌که‌ین ده‌یان وت به‌ فرمان کردن به‌ چاکه‌و ریگری کردن له‌ خراپه‌ هه‌ستاوین داوا‌ی گو‌پینی عوسمانیان کرد ټه‌وه‌نده‌ بو‌یریان دریژه‌ پیداو داخوازیان کرد به‌لکو په‌له‌یان کرد له‌ کوشتنی خه‌لیفه‌ به‌تایبه‌تی کاتی هه‌والیان پی‌گه‌شت که‌ خه‌لکی شاره‌کان هاتوون بؤ پشتیوانی خه‌لیفه‌ ټه‌مه حماسه‌تی تاو سه‌ندو زیاد کرد بؤ ټه‌وه‌ی ته‌نگ به‌ خه‌لیفه‌ هه‌لچن و بیته‌پینن هاندان بکه‌ن بؤ کوشتنی، ټیتر به‌ ههره‌ژکارټک بیت^(۲).

دوا‌نزه‌یم: شو‌ینه‌واری سه‌به‌ټیبه‌کان له‌ رووداوه‌کانی فیتنه‌که‌دا

۱- نایا سه‌به‌ټیبه‌کان حه‌قیقه‌ته‌ یان ټه‌ندیشه‌یه گشت زانایانی پی‌شو کو‌پریان هه‌یه له‌سهر بوونی سه‌به‌ټیبه‌کان به‌ بی‌ ناوگیری، به‌لام که‌سانټیکی که‌م له‌ زانایانی ټه‌م چهرخه‌ که‌ زوریه‌یان شیعه‌ن سه‌ریټچی ټو راستیبه‌ ده‌که‌ن، ټینکاری بوونی ده‌که‌نو بیانوی ټینکاریه‌که‌شیان ټه‌وه‌یه که‌ ټه‌م ناوه‌ (سه‌به‌ټی) داه‌پنراوه‌ له‌ خه‌یالیه‌کانی عومهری کو‌ری سه‌یفی ته‌میمیه‌، عومهریش ټو که‌سه‌یه، که‌ هه‌ندئ له‌ زانایانی پیاو‌ناس

^۱ دراسات في عهد النبوة والخلافة الراشدة، ص(۴۰۱)، کتاب الإنقاذ من وعادي الإنقاذ للتاریخ الإسلامي.

^۲ المصدر نفسه ص(۴۰۲).

خۆيان لى پاراستووه له بواری ریوایه تی فرموده دا، قسه یان لى وهرنه گرتووه، نه ی شهوه نییه زانایان قسه کانی عومهریان به به لگه داناووه ههواله کانی به راست زانراوه، وه ده زانین لای نیینو عه ساکی ریوایه تی زۆر هاتوووه باسی عه بدوللای کورپی سه به وه ده کات، راویه کانی ش عومهری کورپی سه یف نییه، نه لبانی حوکمی داوه به سه ره هه ندیکدا که راسته ئیتر له کتیبی فیرقه کاندا بیت یان کتیبی (ریجال) دا یان کتیبی فرموده، به لام ناوی عومهری کورپی سه یفی تیدا نییه له نزیک و نه له دوور دکتۆر سه لمان نه لعوده له کتیبه کهیدا به ندیکى به ناوینشانی عه بدوللای سه به وه و شوینه واره کانی له رووداوه کانی فیتنه وه لگیرسانیدا له قوناعی یه که می ئیسلامدان هه ندیک له تویره وهان گومان ده کهن له بوونی عه بدوللای کورپی سه به وه^(۱) ده لاین، که که سایه تییه کی وه همییه و ئینکاری بوونی ده کهن، به بی به لگه وه ده لیل نه وانه ی ئینکاری که سایه تی نیینو سه به وه ده کهن تاقمیک له رۆژه لاتناس و بریک له تویره وه وه عه ره به کان و زۆری زۆری شیعه هاوچه رخه کانن شه وه ی جیگه ی سه رسامییه ئه م رۆژه لاتناسانه و کلکه کانیان له رافزییه کان و نامۆکاری ئه م سه رده مه ی خۆمان ئینکاری که سایه تی عه بدوللای کورپی سه به وه ده کهن و به که سایه تییه کی وه همی داده نین و ناماژه به بوونی ناکه نن نه مانه له نه قامی و بی شه رمیدا تا چ رادده یه که گه شتون کتیبه میژوویه کان و کتیبی گروه کان پر پر له ته رجه مه و باسی عه بدوللا، راویه کان کارو کرده وه که یان نه قل کردوووه ده نگوباسی عه بدوللا چین چین که وتوووه ته سه ره که له ناسۆی کتیبه کاندا، میژوونووسان و فرموده زانه کان و نووسه ری کتیبه کانی نه لفیره ق و میله ل و نیحه ل و ته به قات و ته ده ب و نه نساب و نه وانه ی وجودی سه به نییه کان رۆشن ده که نه وه عه بدوللای کورپی سه به وه که له کتیبه کانی نه هلی سوننه دا ناوی براوه و باسکراوه که سایه تییه کی راسته و وجودی هه یه، هه روه که له کتیبه شیعه ییه کاندا ده رکه وتوووه که که سایه تییه کی میژووی حقیقه ته له بهر ئه م راستیانه هه واله کانی فیتنه و رۆلی عه بدوللای کورپی سه به وه ته نیا له میژووی ئیمامی ته به ریدا باس نه کراوه به س ته نها نه خراوه ته پال ریوایه ته کانی عه مری ته میمی به لکو له ریوایه تی زۆر راویدا

^۱ عبدالله بن سبا الملقب بابن السوداء، یهودی من صفاء، أظهر اسلام فیزمن عثمان بن عفان ظهر له نشاط ملحوظ في الشام والعراق ومصر خاصة.

هاتوو، به لکو ههوالی بلاوه له ریوایه تی زانایانی پیشوودا، له ههردوو کتیبی رووداوه میژویه کانی نیسلام و راوېچوونی فیهق و نیحه له کاندایه ماوه یه دا به راشکاو ی باسی کراوه، ته نیا نه وه ههیه میژووی نیمامی ته به ری جیاوازیه کی ههیه له وانی تر باب ته که ی به فراوانی باسکردوو و زۆر به دووردریژی شیکردوو و ته وه، با ناگادارین گومان و دوودلی له رووداوانه، که هیچ سه نه دو به لگه یه کیان نییه، مانای نه وه ده گه یه نیت هه موو ئه هه والانه ده روخت و هه رهس دینیت و زانایان و هه والده ره کانی به گیل و درۆزن ده رده چن و راستیه میژویه کان ده شیویت و ناوه ژوو ده بیت، نه وه که بۆچونیک ی راسته و که مهنه ده به نمونه یه کی هه له یجنجانی عقلی وشک و رووت روویه رووی نه وه هه موو دهق و ریوایه ته لیشاوه زه فیه به ره بوه ستنه وه، ثایا نه وه راستیه و مهنه جیه به نمونه ی لاپه ریه ک پشت بکه یه گشت سه رچاوه گه وره کانی زانایانی پیشو، زانایانی دوا یی، که هه ره موویان سه لماندوویانه که عه بدوللای کوری سه به و که سایه تییه کی واقعییه^(۱)، باسی نیبن و سه به و له کیتبی نه هلی سووننه دا زۆر هاتوو، وه کو نه عشاری هه مه دانی^(۲)، که شاعیریک ی فارسییه و یه کینکه له شه رزانه قورئاغونیه کان، به لام شیعی و توه و به شاعیر ناسراوه نیمامی زه هه بی ده لیت شاعیریک ی به ناویانگی خوشخوانه و خوداناسیک ی به ریزه له سالی ی کۆچی کورزاوه به زمانی خۆی باسی سه به نییه کانی کردوو و موختاری کوری نه بی عوبهیدی سه قه فی و ده سته و داریه ره که ی داشۆریوه که نه هلی کوفه بوون، دوا ی نه وه ی له گه ل پیاوه ماقوله کانی نه هلی کوفه رای کرد بۆ به سه ره به م شیویه دایشۆرین و وتی: "من شایه تم، که ئیوه سه به ئین، من ده زانم ئیوه دارده سته کوفرو چاک ده تان ناسم"^(۳).

نالییه دا ریوایه تی کمان له نیمامی شه عیبیه وه که له سالی (۱۰۳) ی کۆچی مردوو نه وه ده گه یه نیت که یه که مین که سیك درۆی هه لبه ست و دیعایه ی کرد عه بدوللای کوری سه به بو^(۴)، هه روه ها نیبن و حه بیب^(۱)، که ناوی موحه مده دی کوری حه بیبه کوری

^۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة (۷۰/۱).

^۲ هو عبدالرحمن بن عبدالله بن الحارث الهمداني، المعروف شاعر فارسي أحد الفقهاء القراء لکته قال الشعر وعرف به، قال الذهبي، شاعر مضوه شهر، كان متعبدا فاضلا قتل عام (۸۳)هـ.

^۳ دیوان: أعشى همدان، (۱۴۸).

^۴ تاریخ دمشق، لابن عساکر (۳۳/۹).

نومده‌ی هاشمیه زانایه له زانستی نه‌سب و هه‌وآ و زمان و شیعردا، له سالی (٢٤٥)ی کۆچی مردوو و باسی عه‌بدوللای سبه‌ه ده‌کات و به‌یه‌کێک له کورانی حه‌به‌شه‌ی حساب ده‌کات^(١) هه‌روه‌ها نه‌بو عاصمی خۆشه‌ویستی کورێ نه‌حرم که له سالی (٢٥٣) کۆچی مردوو.

هه‌وآی سوتاندنی ئیمامی عه‌لی ریوایه‌ت ده‌کات که کۆمه‌لای له سبه‌ئیه‌کانی سوتاندوو، له کیتبی (الاستقامه) دا^(٣)، هه‌روه‌ها جاحیز^(٤)، که له سالی (٢٥٥) کۆچی مردوو یه‌کێکه له سه‌رته‌له‌کان ئاماژه بو عه‌بدوللای سبه‌ئیه^(٥) ده‌کات و ریوایه‌ته‌که‌شی پێش ئیبن و سبه‌ه نییه، وه‌کو دکتۆر جه‌واد عه‌لی تیگه‌یشتوو^(٦)، که کارزار ده‌نگوباسی سوتاندنی زه‌ندیه‌کان له لایه‌ن ئیمامی عه‌لی-یه‌وه ریوایه‌ته‌ سه‌حیحه‌کانی کتیبه‌ سه‌حیحه‌کان و سوننه‌و مه‌سانیده‌کان ده‌رده‌خات و ده‌سه‌لمیئت^(٧)، وه‌ی زه‌ندیق دوور نییه له عه‌بدوللای کورێ سبه‌ه دارو ده‌سته‌که‌ی، ئیبن و ته‌یمیه ده‌لی: (په‌یره‌وی رافزیه‌کان و به‌رنامه‌یان له عه‌بدوللای کورێ سبه‌ئیه‌ی زه‌ندیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو)^(٨)، ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌لیت: عه‌بدوللای کورێ سبه‌ئیه‌ی تیژپه‌ری زه‌نده‌قییه‌کانه، سه‌رلیشی‌واو و سه‌ر لی شیوینه‌ره^(٩)، ئیبن و حه‌جه‌ر ده‌لی: عه‌بدوللای کور سبه‌و له تیژپه‌ری زه‌ندیه‌کانه، ده‌سته و دائیره‌یه‌کی هه‌بووه پێیان و تراوه سبه‌ئیه‌کان بیروباوه‌ریان وایه، که عه‌لی ئه‌بی تالیب خودایه‌تی تێدایه‌و

^١ محمد بن حبيب بن أمية الهاشمي، عالم بالانساب والاضمار واللغة والشعر، توفي عام (٣٤٥هـ)، تاريخ بغداد (٢٧٧/٢) ..

^٢ الحجر، لابن حبيب، ص (٣٠٨)، عبدالله بن سبأ، العودة ص (٥٣).

^٣ هو خشيش بن أكرم بن الأسود النسائي، ترجم له الذهبي، تذكرة الحفاظ (٥٥١/٢).

^٤ هو عمر بن بحر بن محبوب الكتابي، من أئمة الادب والعلم، توفي عام (٣٥٥هـ).

^٥ البيان والتبيين (٨١/٣).

^٦ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١)، عبدالله بن سبأ، للعودة، ص (٥٣).

^٧ تحقيق مواقف الصحابة (٢٩٠/١).

^٨ مجموعة الفتاوى (٤٨٣/٢٨).

^٩ ميزان الاعتدال للذهبي (٤٣٦/٣).

خودايه، عدليش له سهرده می خه لافه تیی خویدا سوتاندنی به ناگر^(۱)، باسی عدبوللای سبه به له کتیبه کانی جهرحو ته عدیلدا هاتووو و نیبنو حیبان که له سالی (۳۵۴) ی کوچی مردووو ده لیت: که لبی موحه ممدی کوری سانیی نیخباری سبه نییه و یه کیکه له پیاوه کانی عدبوللای کوری سبه به و یه کیکه له واندهی که ده لیتن عدلی نه مردووو ده گهریتته و بۆ دونیا پیش ههستانی قیامت، نه گهر هوریک ببینن ده لیتن نه میری نیماندانان عدلی تیدایه^(۲)، ههروه ها کتیبه کانی ره چه له کناسی جهخت ده که نه وه له ناوی سبه نییه کان، که نیسه ته بۆ لای عدبوللای کوری سبه به بۆ نمونه کیتابی (الانساب للسمعی) ^(۳)، که له سالی (۵۶۲) ی کوچی مردووو^(۴)، نیبنو عه ساگیر که له سالی (۵۱۷) ی کوچی مردووو، به م شیویه پیناسه ی عدبوللای سبه به ده کات، ده لیت: عدبوللای کوری سبه به، که سبه نییه کان ده دریتته پالی و نه مانهش تیژپری رافزییه کانن، عدبوللای له نه سلدا یه مه نییه و جو له که یه و به بانا نیسلام بووه^(۵)، عه مری کوری سهرف تاکه سهرچاوه یه، که هه والی عدبوللای کوری گپرایتته وه، سهره که یه نیبنو عه باسو عه ساگیر له میژووو که یاندا هه ندی ریوایه تیان هیناوه، که عه رمی سه یفی هه ر تیدا نییه، نه م ریوایه تانه عدبوللای سبه به ده سه ملیتنو جهخت له هه واله کانی ده که نه وه^(۶)، شیخ نیسلام نیبنو ته مییه، که له سالی (۷۲۸) ی کوچی مردووو باسو ده کات، که نه سلای رافزییه کان له مونافیه زه ندیه کانه وه و داهینراو داشی عدبوللای سبه به ی زه ندیه و زیاده ره وییان له عدلیدا ناشکرا کردووو، داوی نیمامه تیان کردووو ده قی قورنایان پیدا وتووو و بانگه شه ی بینگوناه ی عدلییان کردووو^(۷)، شاتبی، که له سالی (۷۹۰) ی کوچی مردووو^(۸)، ناماژه ی کردووو که

^۱ لسان میزان، (۲۹۰/۳)، (۳۸۹).

^۲ الحجر وحسن (۲۵۳/۳).

^۳ عبدالکریم بم حمد المعانی، توفي عام (۵۶۳ هـ)، وتذکره الحفاظ (۱۳۱۶/۴).

^۴ الاناب (۲۴/۷).

^۵ تاریخ دمشق (۳۲۸/۹)، (۳۲۹).

^۶ تحقیق مواقف الصحابة (۲۹۸/۱).

^۷ مجموع الفتاوی (۴۳۵/۴).

بیدعهی سه‌به‌ئی له‌و بیدعه بیروباوه‌پایانه‌یه، که په‌یوه‌سته به‌هه‌بوونی خودایه‌کی تر له‌گه‌لّ خودادا، نه‌مه بیدعه‌یه‌که جیاوازه له‌ بیدعه‌کانی ترو قسه‌وباسه‌کانی تر^(۲)، له‌ کیتابی (خخططی) مه‌قریزیدا که له‌ سالتی سالتی (۸۴۵) کوچی مردووه ده‌ئی: عه‌بدوللای کورپه سه‌به‌ه له‌ زه‌مانی عه‌لیدا هاتوو بیدعهی داتاشیوه وتوویه‌تی عه‌لی وه‌سیه‌تی خه‌لیفه‌یی پی‌کراوه، عه‌لی ده‌گه‌ریتته‌وه بۆ دونیا، گیانی عه‌لی ده‌چیتته‌ قالدی خه‌لکی تر یان‌نوسخه‌ی له‌به‌ر ده‌گه‌ریتته‌وه^(۳)، به‌لام سه‌رچاوه‌کانی شیعه‌ نه‌وانه که باسی عه‌بدوللای سه‌به‌ئیان کردووه نه‌مانه‌ن که‌شی له‌ موحه‌مه‌دی عه‌وله‌وییه‌وه ریوایه‌تی کردووه ده‌ئی: سه‌عه‌دی کوپی عه‌بدوللا بۆی گه‌پرامه‌وه نه‌ویش له‌ یه‌عه‌قوبی کوپی یه‌زیده‌وه، موحه‌مه‌دی کوپی عیسا نه‌میش له‌ عه‌لی کوپی مه‌زیاره‌وه نه‌ویش له‌ قوزاله‌ی کوپی نه‌یویی نه‌زدیه‌وه نه‌ویش له‌ نه‌بانی کوپی عوسمانه‌وه ده‌ئی: بیستم له‌ نه‌با عه‌بدوللا ده‌یوت: خودا له‌عه‌نه‌تی کردووه له‌ عه‌بدوللای کوپی سه‌به‌ه، چونکه‌ نه‌و عه‌بدوللایه بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی کرد، که نه‌میری ئیمانداران عه‌لی خو‌ی خودایه، وه‌للایه نه‌میری ئیمانداران به‌نده‌یه‌کی گو‌پرایه‌لی خودایه، وه‌یل بۆ نه‌وه‌ی درۆمان پی‌وه ده‌لکیتن‌و درۆمان بۆ ده‌کات، خه‌لکانیک هه‌ن شتی وا ده‌لین به‌ ناوی ئیمه‌وه ئیمه‌ له‌ دلی خو‌شاندا نایلین و نه‌مان وتوو، ئیمه ده‌گه‌ریتنه‌وه بۆ لای خودا، ته‌به‌را ده‌که‌یین له‌وانه^(۴). نه‌م ریوایه‌ته له‌ رووی سه‌نه‌ده‌وه سه‌حیحه^(۵)، له‌ کیتابی (الخصال) دا قومی نه‌م هه‌واله‌ی ریوایه‌ت کردووه به‌لام گه‌یانددویه‌تییه سه‌نه‌دیک‌کی تر، به‌لام خاوه‌نی (روضات الجنات) باسی ئین و سه‌به‌ئی کردووه لای خو‌ی له‌سه‌ر زمانی نه‌و راستگو باوه‌رپین‌کراوه‌ی که له‌عه‌نه‌تی کردووه له‌ ئین و سه‌به‌و له‌به‌ر تۆمه‌تی درۆکردن و ساخته‌کاری و گازه‌رگیشانی نه‌ینیه‌کان و شروقه‌کردنی نا‌ره‌سه‌ن (التأویل)^(۶)، دکتور

^۱ ابراهیم بن موسی، محمد الفرناطی، توفی عام (۷۹۰هـ).

^۲ الاعتصام (۱۹۷/۳).

^۳ المواعظ والاعتبار (۳۵۶/۳، ۳۵۷).

^۴ رجال الکشی (۳۲۴/۱).

^۵ عبدالله بن سیا الحقیقه‌ المجهول، محمد علی المعلم (ص ۳۰).

^۶ عبدالله بن با، العوده، ص (۶۲).

(سلمان العودة) له کتیبہ کہیدا باسی کۆمه لّی لهو دهقانه دهکات، که کتیبه شیعیه بیه کانو ریوایه ته کانیان فوداوه ناخنیویانه، له عهبدوللای کوری سده نه وه، ثم دهقانه له وه سیه تۆمار کراوه کان دهچیت، که موته نه خیرینی شیعیه نووسیویانه ههولّی نه وه دهدهن، که ئینکاری عهبدوللای سده به بکهن یان دوودلّی بجهنه ههواله کانیه وه به بهلگه ی کال و کرچ و سرچاوه ی زه عیف و نهو سرچاوانه ی که ههواله کان دهگیریتته وه^(۱)، که سایه تی ئین و سده به حهقیقه تیکی میژوویه هیچ لیلیه کی تیدا نییه له سرچاوه سونیه کان و له سرچاوه شیعیه کاند چ نهوانه ی کۆن یان تازه کانیان وه کو یه ک باسی عهبدوللای ده کهن.

ههروه ها لای زۆرینه ی رۆژه لاتناسه کان وه کو (فلهاوزن)^(۲)، فان فولتن^(۳)، لیفی دیلافیدا^(۴)، جولد تسهیر^(۵)، و رینولد نکلسن^(۶)، دواين رونلډسن^(۷)، ههتاکو نیستاش ئین و سده به جینگه ی گومانه به نهفسانه ده زانری، لای دهسته یه کی کهم له رۆژه لاتناسه کان وه کو (کیتانی و بردنارد لويس)^(۸)، فرید لندر المتأرجع^(۹) با نهوش بزاین ئیمه پشت به نهمانه نابهستین له رووداوه کانی میژووماندا، نهوه ی سرچاوه کان سهلماندوویانه، بریاریان داوه سرچاوه کۆنه کان یان تازه کان لای سوننی و شیعیه جهختی نه وه ده که نه وه که ئی یین و سده به وجودی ههیه و وجوده کهشی ریوایه ته میژوویه کان جهختی لیده که نه وه، وه کتابة کانی عهقیده به لیزمه باسی دهکات، کتیبه کانی فهرموده و پیاوان و مروّفو و یژه و زمان، باسی ده کهن و زۆربه ی لیکۆله رو تو یژه ی

^۱ المصدر نفسه.

^۲ الخوارج والشيعة، يوليوس فلهاوزن، ص (۱۷۰).

^۳ السيادة العربية والشيعة والاسرائيليات، ص (۸۰) فان فولتن.

^۴ تحقيق مواقف الصحابة (۳۱۲/۱).

^۵ العقيدة والشرعة تلامسية جولد شهير، ص (۲۹).

^۶ تاريخ العرب الادبي في الماهلية و صدر الاسلامي، ص (۲۳۵).

^۷ عقيدة الشيعة، ص (۵۸).

^۸ أصول الاسماعيلية، ص (۸۶).

^۹ تحقيق مواقف الصحابة (۳۱۲/۱).

فهرموده ناسه‌کان له‌سەر ئەم راستییه‌ کۆکن، دەرکه‌وتوو ه‌یه‌که‌م‌ین که‌سێ که‌ گومان‌ی کرد له‌ وجودی عه‌بدوللای کور‌ی سه‌به‌ه‌ ه‌ه‌ندئێ له‌ رۆژه‌لاتناسه‌کان بوون، پاشان زۆرینه‌ی شیع‌ه‌ پال‌پشتی ئەم بۆچوونه‌یان کرد به‌ تاییه‌تی موحه‌دیس‌ه‌کانیان، به‌ل‌کو ه‌ه‌ندیکیان ئینکاری یه‌که‌جاره‌کی ئیبن‌و سه‌به‌نیان کرد که‌ مرۆفی وا ه‌هر نه‌بووه‌، پاشان ه‌ه‌ندئێ توێژه‌ری عه‌ره‌بی ئەم سه‌رده‌مه‌ نه‌وانه‌ی که‌ سه‌رسام‌ن بیروبو‌چوونی رۆژه‌لاتناسه‌کان دەرکه‌وتن ئەمه‌یا رستوو، نه‌وانه‌ش کاریگه‌رن به‌ کتیبه‌کانی شیع‌ه‌و موحه‌دیس‌ه‌کان، به‌لام ئەمانه‌ ه‌هره‌موویان ه‌یچ به‌ل‌گه‌یه‌کیان پێ نییه‌و پال‌پشتیان نییه‌ ته‌نیا گومان‌و ئینکارییه‌ ئەم گومانه‌شیان داوه‌ته‌ پال نه‌ندی‌شه‌و واهیمه‌و گریمان^(۱)، ه‌هرکه‌سێ ده‌یه‌وێت به‌ فراوانی به‌جێته‌وه‌ ناو ئەو سه‌رچاوو مه‌رجه‌عانه‌ی که‌ سوننی‌و شیع‌ه‌و رۆژه‌لاتناسه‌کان نووسیویانه‌، له‌ ئیبن‌و سه‌به‌و باسیان کردوو، با بگه‌رێته‌وه‌ سه‌ر ئەم کتیبانه‌ (تحقیق موافق الصحابه‌ فی الفتنه‌) له‌نوو‌سینی دکتۆر مح‌مد أم‌ح‌زون، عب‌دالله‌ بن سبأ واپه‌ر ه‌ی اح‌د‌اپ الفتنه‌ فی صدر الاسلام له‌نوو‌سینی دکتۆر سلیمان بن مح‌مد العوده‌.

۲- رۆل‌ی عه‌بدوللای کور‌ی سه‌به‌ه‌ له‌ ج‌ولاندنه‌وه‌ی فیتنه‌که‌دا.

له‌ سالانی کۆتایی خه‌لافه‌تی عوسماندا له‌ ناسۆی خه‌لافه‌ته‌وه‌ شله‌ژان سه‌ری ه‌ه‌ل‌دا له‌ ناو کۆمه‌لگه‌ی ئیسلامیدا له‌ نه‌جم‌ی هۆکاره‌کانی ئەو گۆرانه‌ی که‌ باس‌مان کرد، ه‌ه‌ندئێ له‌ ج‌وله‌که‌کان بۆ ه‌ه‌ل‌ ده‌گه‌ران دەرکه‌وتنی ه‌ه‌ل‌چ‌وه‌کان که‌ بوونه‌ که‌ره‌سه‌ی فیتنه‌و نه‌وانه‌ی که‌ به‌ ناشکرا موس‌لمان بوون له‌ ژیره‌وه‌ وانه‌بوون، بۆ خۆپاراستن ئیسلامیان وه‌رگرتبوو، یه‌کئێ له‌م ج‌وله‌کانه‌ عه‌بدوللای کور‌ی سه‌به‌و بوو، که‌ به‌ ئیبن‌و سه‌ودا ناسراوه‌، ته‌گه‌ر لێ خ‌وێندنو فو‌تێکردنی عه‌بدوللای سه‌به‌ه‌ دروست نه‌بێت وه‌کو ه‌ه‌ندئێ له‌ پێداگره‌کان رۆله‌که‌ی له‌ فیتنه‌بازیدا^(۲) ه‌ه‌ل‌ ده‌ئاوسینن ه‌هر به‌ جۆره‌ش دروست نییه‌ بکریته‌ گومان‌و دوودل‌ی و رۆله‌که‌ی به‌ سوک‌و بێ ق‌او‌یله‌ت سه‌یر بکریته‌، که‌ چ ده‌وریکی ه‌ه‌بوو له‌ ه‌ه‌ل‌گیرسانی فیتنه‌دا وه‌کو که‌ره‌سه‌یه‌ک له‌ که‌ره‌سه‌کانی فیتنه‌، که‌ به‌ل‌کو

^۱ المصدر نفسه.

^۲ مثال سعيد الافغاني في كتابه (عائيشة والسياسة).

ناھەموارترین و ترسناکترین ھۆکاری فیتنە کە بوو ھەرچەندە کەش و دۆخە کە ساز درا بوو بۆ فیتنە و کۆمەڵی ھۆکاری تر دەستواری بوو، مەبەست لەو کارانەی ئێین و سەبەو کردی ئەو راویرو باوەرە بوو، کە بانگەشە ی بۆ دەکردو خۆی ھەڵدەبەست بە کەیفی خۆی و دڵە جوولە کەیی یە کینە بازە کە یەوە دروستی دەکردو رێکیدەخست و بۆ مەرامەکانی رەواجی پێدەداو دە ی ھۆندەو و نامانجەکانی پێ دەچاند، ئەو کابرایە دەستیک بوو لە کۆمەڵگە ی ئیسلامیداو ئیرەیی بەسەر بلندی و یەکییتی موسلمانان دەبردو ناگری فیتنە ی ھەڵدەخشان و تۆوی دووبەرەکی دەچاند لە نیوان تاکەکانی موسلماناندا نەم کابرایە لە جوولە ی ئەو ھۆکارانە بوو کە بوونە مایە ی کوشتنی ئیمامی عوسمان و ئومەت بوو بە گروو گروو حیزب حیزب^(۱).

پوختە ی ئەم قەناعەتانە ی عەبدوللا کە ھاوردی لە سەرەتاو کۆمەڵی دەستپێکی راست و جوانی ھینا، بەلام پەیمانیکی بوو ئەو خراپی لەسەر بنیات ناو لە لای کال فام و تیژپەرەکان و ھەو سبازەکان رازاندییەو و رەواجی پێدا، لەمەو رینگە یە ک لە رینگەکانی خواروخیچی خۆش کرد، بەلام کەسانی چوار دەوری باش حالی نەدەبوون لە رایەکانی بۆیە کۆبوونەو لە لای ئەویش دەرگای قورنانی بۆ کردنەو بە مەرامە گلاوہکانی قورنانی بۆ تەئویل کردن و بەم چەشنە وتی: (سەرم سوپ دەمینیت لەو کەسانە ی گومانیان وایە عیسا دەگەرپێتەو کەچی باوەریان نییە موحمەد دەگەرپێتەو، خۆی گەورە دەفەرموی: (إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ)، کەواتە موحمەد زیاتر شایەنی گەرانەو یە ھەتا عیسا)^(۲)، ھەرەھا رینگە یەکی قیاسی فاسدی کردەو بۆ بانگەشە کردن لەسەر ئیسپاتکردنی وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ بۆ عەلی، کە عەلی میراتگری جیگرەو ی ییت، بەم قەسە ی پاساوی دەھینایەو، کە (ھەزار پێغەمبەر ھەبوو، ھەر پێغەمبەر یکی ش جیگرەو ی ھەبوو، عەلی ش جیگرەو ی موحمەد ﷺ)، پاشان دەیوت: (موحمەد ﷺ دواھەمین پێغەمبەر، عەلی ش دواھەمین جیگرەو یە)^(۳)،

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۳۲۷/۱).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۷/۵).

^۳ المصدر نفسه.

کاتی ئەم بۆچوانە لە ناخی شوێنکەوتەکانیدا جیگە ی گرت نێر هەنگاوی نا بۆ نامانجە
 نەخشە کێشراوە کانی، ئەویش دەرچوونی خەڵکە لە فەرمانی خەلیفە عوسمان، ئەم حەزو
 ناواتەش لە ناخی هەندێ لەو کەسانەی چوار دەوریدا سەری گرت، ئەویش پێی وت:
 (باشە کێ لەو زالمترە، وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ بشکێنێ و پێی بخاتە سەر وەسیەتی
 پێغەمبەر ﷺ، خۆی بکاتە فەرمانرەوای ئومەت)، پاشان پێی وتن، کە عوسمان ئەم
 خەلافەتە ی بە ناحەق وەرگرتووە، چونکە لە وەسیەتی پێغەمبەر ﷺ لایداوە، راپەرێ بۆ
 راستکردنەوی ئەم کارەو بیجولێنێ دەست بکەن بە توانجێان لە والییە کانی عوسمان و
 فەرمان بکەن بە چاکەو رێگری بکەن لە خراپە خەڵکێش مەیلی دەسوێرێ بەلاتاندا و
 بانگیان بکەن بۆ ئەم کارە گرنگە^(۱)، بەم شێوەیە جارچییه کانی پرش و بلاو کردو کتاب و
 نووسراوی نووسی بۆ ئەوانە، کە نالەباربوون لە شارەکاندا ئەوانیش بۆیان دەنووسییه وە،
 رایە کە ی خۆیان یان بە نەینی دەهێشتە وە لەسەریشە وە خۆیان و نیشان دەدا، کە فەرمان
 بە چاکەو رێگری لە خراپە دەکەن، نامە یان دەنووسی بۆ خەڵکی شارەکان بە نووسینی ک
 بوو کە هەرچی نەنگی و خواری والییەکان بوو تیایدا دەنووسی و براکانیشیان لە شارەکان
 بەم چەشنە وەلامی یە کتر یان دەدا یە وە، لەم شارە وە بۆ ئەو شار بەم دەستوورە ئەم
 جارچییه یانە هەر یە کە یان لە شاری خۆیدا بلاویان دەکرده وە بۆ ئەو ی بیته چەرە ساتی
 خەڵکی شارو بە پانتایی زهویدا پەخش بیته وە، ئەمانە ئەو مەبەستە یان هەبوو کە
 دەرپر یان نەدە کرد پێچەوانە ی ئەو شتە دەجولانە وە کە رایان گە یاندبوو، بە پەنھانی
 کاریان دە کرد خۆیان دەر نەخست ئەهلی میسر وتیان (ئیمە سەلامەتین لەو شتانە ی
 کە ئەوان پێو ی گیرۆ دەبوون، ئەهلی مەدینە لە هەر هەموو شارەکانە وە نامە ی گلەیی و
 شو قاری هات بۆیان وتیان ئیمە سەلامەتین لەو شتانە ی خەڵکی تێی کە وتوون)، لەم
 دەقە وە ئەو شێوازە دەر دەکە ویت کە عەبدوللای کور ی سەبەء پەیرە و ی کردو وە ئەویش
 ویستوویە تی کە کێشە و ناکۆکی بخاتە ناو خەڵکی لە نێوان دوو هاوێ لە چاوی
 خەڵکدا^(۲).

^۱ المصدر نفسه.

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

یه کیکیان دابنیت به حق لی زهوتکراو مهزلوم نهویش (عہلی)یہ، دووہمیشیان دابنیت به حقخۆر نهویش عوسمانه، پاشان دواى تهمه ههولئى داوه خهلکى بیزوینیت به تایبتهتى له کوفه دا دژى نه میرى والیهکان به ناوى فرمانکردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه، نه مانهش بۆ بچوکترین رووداو دهخۆشانه سهر والیهکان و دهوژان، باش بزانه عهبدوللا زۆر گرنگى دهدا بهو عهدهبانهى که کهرهسهیهکى خاو بوون و له باربوون بۆ بهجیهینانى پیلانهکانى نهعرابه قورئاغۆینهکانیان ههلهناو نیشتیبايان دهکردن به ناوى فرمان کردن به چاکه و ریگری کردن له خراپه و تهماعبازهکانیان به پروپاگهندهى رهقاوى و دهست ههلبهست ههیهجان پى دهکردن و دهیاننهتانه چهپۆکان له دژى ئیمامى عوسمان، بۆ نمونه دهیان وت: عوسمان ههراگوى به خزمهکانى خۆى دهوات و به لیشاو له بهیتولمالى موسلمانانیا پى دههخشى و پاوهن قۆرغ دهکات بۆ خۆى و شتى تر لهو تۆمهت و تهشهرانهى که دهروونى غهوغاچییهکانى پى دهبزوا له دژى عوسمان، پاشان تهم کابرایه دهستهو تایبیهکى خۆى تیزه دهدا بۆ ناردنى نامهو گهیاندنى ههواله خراپه ههراسانکه رهکان له شارى خۆیانوه بۆ شارهکانى تر به ههمان شیوه خهلکى ههموو شارهکان وا بیریان دهکردهو بارودۆخ نهوهنده خراپ بووه زیاتر ههلتاگرى و بارودۆخ تهواو تیکچووه، نهوهى که سوودى له بارودۆخهکه وهرگرت سهبهئیهکان بوو، چونکه خهلکى قسهکانى نهمانى هواندو کهلکى نهوهیان وهرگرت که بلتیهى ناگرى فیتنه ههلتگیرسیت لهناو کۆمهلگهئى ئیسلامیدا^(۱)، ئیمامى عوسمانیش ههستى کرد بهم حالته که شتیک له ژيانى شارهکاندا ههیهو گيژی دهدهن و تۆمهت دراوه بهشهر و ناژاوه، بۆیه وتی: (وهللاهی ناشی فیتنه نهگهپى و دهستى پى کردووه خۆشبهختى بۆ ئیمامى عوسمان نهگهر بمرئ، بهلام دهستکاریى نهکاو نهیحولینیت)^(۲).

نهو شوینه که ئیبنو سهبهء کردى به هیلانه له میسر بووه له میسریشدا که سائیک ههبوو دهنگزیان دهتهندهو دژى عوسمان، خهلکى دنه دهدا، که روو بکهنه شارى مهدينه وروژاندنى فیتنه بینوى نهوهى، که عوسمان به ناحق خهلافهتى گرتووته دهست و عهلى

^۱ الدولة الاموية، يوسف العش، ص(۶۸)، وتحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰).

^۲ تاریخ الطبری (۵/۳۵۰).

یان به جیگره وهی پیغه مبه‌ر ﷺ حساب ده‌کردو باسی وه‌لی عه‌هدی پیغه مبه‌ری ﷺ، مه‌به‌ستی ئیمامی عدلی بوو^(۱)، به نووسینێک قۆپی کرد له‌ خه‌لکه‌که ئیدیعیای ئه‌وه‌ی کرد که ئهم نوسراوه له‌ هاوه‌له‌ مه‌زنه‌کانه‌وه رییایه‌ت کراوه، ته‌نانه‌ت چوو بۆ لای نه‌عرا به‌کانی مه‌دینه‌ی منه‌وره‌ کۆبوونه‌وه‌ی کرد له‌گه‌ل هاوه‌لاندای که‌سی ده‌ست نه‌که‌وت پشتی بگریۆ له‌سه‌ری بیته‌ ته‌به‌ریان کرد، له‌و نامه‌و کیتابه‌نه‌ی که‌ درابوه‌ پالیان و به‌ ناوی نه‌وانه‌وه‌ بلاوی کردبووه‌وه، که‌ خه‌لکی هان به‌دن له‌سه‌ر ئیمامی عوسمان^(۲)، ئیمامی عوسمانیش هاته‌ رینگه‌ی ئهم نا‌اوه‌ چپانه‌و هه‌ق و ناهه‌قی بۆ لیکدانه‌وه، به‌لکو وتووێژی له‌گه‌ل کردن ده‌ریاره‌ی ئه‌و شتانه‌ی دابوو یانه‌ پالی و به‌ره‌رچی درۆ هه‌لبه‌سته‌کانیانی دایه‌وه، کاره‌ راست و دروسته‌کانی بۆ لیخن کردن، هه‌تا یه‌کی له‌ نه‌عرا بییه‌کان که‌ مالیکی کورێ ته‌شته‌ری نه‌خه‌عی بوو وتی: له‌وانه‌یه ئه‌مه‌ فیلتیک بیته‌ به‌سه‌ر ئیوه‌دا بیته‌^(۳) ئیمامی زه‌هه‌بی ده‌لیته‌ عه‌بدوللای کورێ سه‌به‌ه هه‌لگیرسینه‌ری فیتنه‌یه له‌ میسر داو ئه‌و تۆوی دووبه‌ره‌کی میخنه‌ت و ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی چاندوووه‌ به‌شاندوو یه‌تی به‌سه‌ر والیه‌یه‌کاندا به‌سه‌ر ئیمامی عوسماندا^(۴) له‌م کاره‌شدا ئیبن و سه‌به‌ه ته‌نیا نه‌بووه، به‌لکو کاره‌کانی له‌ ناواخنی تۆرپیکدا بووه له‌ موئامه‌ره‌چیه‌یه‌کان و هه‌زار پیته‌که‌ بووه له‌ دروستکردنی شیوازه‌کانی فیل و ته‌له‌که‌و ساخته‌چیه‌یه‌تی و چینیو دۆزینه‌وه‌ی نه‌عرا ب و قورئاخوینه‌کانیاندای غه‌یری ته‌مانه‌ش ئیبن و که‌سیر رییایه‌تی کردوووه که‌ یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانی هاندان له‌دژی عوسمان و هه‌لنانی حزبه‌کان بۆ سه‌ر عوسمان ده‌رکه‌وتنی عه‌بدوللای سه‌به‌ه و رۆشتنی بوو به‌ره‌و میسر و بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌و قسانه‌بوو که‌ له‌لایه‌ن ده‌روونی خۆی به‌وه‌ دایا تاشیبوو هه‌لبه‌سته‌بوو، خه‌لکیکی زۆری نه‌ه‌لی میسری پێ مویته‌لا بوو^(۵)، میژوونوس و زانا

^۱ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۴۸).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۰)، تاریخ الطبری (۵/۳۶۵).

^۳ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۱).

^۴ المصدر نفسه (۱/۳۳۸).

^۵ البداية والنهاية (۷/۱۶۷، ۱۶۸).

ناوداره کانی پیشین و ئەم ئومەتەو پاشینە کەیشی ریکن لەسەر ئەوەی عەبدوللای سەبەو
 لەناو موسلماناندا بە کۆمەڵی بیروباوەرو هزرەو دەركەوت و پلانی سەبەئییەکانی کیشا
 بۆ ئەوەی موسلمانان لە دینەکیان دوورکەونەو و پێچی تێدەن و لە گوێراپەڵی
 ئیمامەکیان دەچن و دووبەرەکی و ناکۆکی بێخەنە نێوان موسلمانان، کۆمەڵی خەلکی
 ئازاوەچی لە دەوری کۆبوویەو و تاقمی سەبەئیی لێ پێک هات ئەو سەبەئییە کە
 ناسراوە بە ھۆکاری لە ھۆکارەکانی ئەو فیتنەییە کە بە کوشتن ئەمیری ئیمانداران
 عوسمان کۆتایی هات، ئەوەی ئاشکرا بوو لە پیلانی سەبەئییەکان ئەوەیە، کە زۆر
 تەنزیمان ھەبوو، زۆر لیژان بوون لە ئاراستەکردن و پەخش کردنەو
 بیروبۆچوونەکانیاندا بۆ ئەوەی بێتە جلەو کیشی پروپاگەندەکانی و کاریگەری بجاتە نێوان
 ئازاوەچی و کالقام و شوانەکان ھەروەھا زۆر چالاک بوون لە دروستکردنی لق و شانە لە
 بەسەر و کوفە و میسرو دەمارگیری خێلایەتییان دەقۆستەو و ھەمکۆی ناپەزایی
 ئەعراب و کۆیلە و ژێردەستەکانیان دەوروزاند زۆر لیژان بوون بۆ ئەو شوێنانە کە لە
 ژێانی خۆیاندا ھەساسن و بەچی ھەساسییان بەرز دەبێتەو^(۱).

۱ تحقیق مواقف الصحابة في الفتنة، ص (۳۳۹).

به شی حه و ته م :

کوشتنی عوسمانی کوری عه فان

باسی یه کهم: هه لگیسانی فیتنه

درۆزنه داخ له دله کان له لابردن و بهرکه نارکردنی وهلیدی کۆری عهقه بهدا سهرکه وتن و له والیهتی کوفه لایان بردو عوسمانیش سهعیدی کۆری عاصی دهستنیشان کردو کردی به والی تازهی کوفه، کاتی سهعید گهشته ویلایهتی کوفه چوو به سهر مینه بهر کهو سوپاس و ستایشی خودای کردو وتی: (نایا دهزانن فیتنه و ناژاوه سهری ده رهینا و له ناوتاندا؟ وه لّاهی نه کیشم به رومه تیدا ههتا له بیخ ده ری ده هینم، یان زال ده بیته به سهرمدا نه و رۆژه ده بهمه جله وگیری دهروونی خۆم)^(۱).

پاشان سهعید سهردانی نه هلی کوفه ی کردو نه حوالی پرسین و راوبۆچوونی خه لکی هه لسه نگاند ده رککی کرد فیتنه قوول رۆچوو کۆمه لّی خه واریج و داخ له دل و دوژمنی ئیسلام تۆیه لّیان به ستوو، بۆ فیّله و ته له کهو ناژاوه نانه وه، شوان و هه رچی و په رچی و نه عراب و ناژاوه چیه کان چوونه ته سهر قه ناعه تیان^(۲)، سهعیدیش نامه یه کی نووسی بۆ نه میری ئیمانداران عوسمان و هه والی نه و وه زعه هه له ق و به له قه ی کوفه ی تییدا یه نووسی بوی: (نه هلی کوفه کاروباره کانیا ن هه لشیواندوو و شلۆغ کردوو، خه لکی ماقول و به شه رف په راویژ خراوه پێشین و مێژینه کانیا ن فره امۆش کردوو و نه وه ی دهنگی سواره پاشینه پاشکۆکان و نه عرابه ره جاله کانه ته نانه ت که سیکی ماقول و نه زمووندار ی تییدا نییه!..)، ئیمامی عوسمانیش به م شیویه وه لامی دایه وه، نامه یه کی بۆ ناردو داوای لّی کردبوو بارودۆخی خه لکی ریک بخته وه و له سهر بنه مای جیهاد و پێشینیه یی پۆلێنیا ن بکاته وه و نه هلی عیلم و راستگۆ جیهاد بخته پێشی نه وانی تره وه، تییدا نووسی بوی: (نه هلی ده ستپێشخه رو پێشینیه کان بجه پێشی نه وانی تره وه لّیان به ده به سهر نه وانی تره دا، چونکه خودای گه وه ره له سهر ده ستی نه مانه شارو ولاتانی رزگار کرد، نه وانه ی که دوا ی نه مانه چوونه ته نه و ولاتانه و پاش فته تحکردن تیی چوون وه کو نه عرابه کان بجه دوا ی پێشینیه موجهیده کان مه گه ره نه و پێشینانه ی، که سستییا ن کردوو له جیهاد و گه یاندنی حه ق و پێی هه لّنه ستاون و پاشینه کانیا ن کردوو یه تی،

^۱ تاریخ الطبری (۳۸۰/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدی، ص (۱۳۳).

پینگهی هموو مړوئی بپاریزهو حهقی ههر هموویان به دادپه‌وه‌ریی بده، چونکه ناسینی که سایه‌تی مړوئه‌کان ده‌تگه‌یه‌نیت به دادپه‌روه‌ری نیوانیان^(۱).

سعد ههستا به جیبه جیگردنی تهوجیهاته کانی عوسمان وههوالی دا به خهلیفه کهچی کردووه و چونی کردووه، عوسمان ههستا نههلی (جلّ و عهقد) ی کۆکرده وه له مه دینه وههوالی بارودۆخی کوفه ی پیدان و باسی داچوونی فیتنه که ی کوفه ی بۆ کردن، وێرای لێپێچینه وهه کانی سه عیدی کور ی عاص که رووبه پرووی بووه ته وه، نه وانیش وتیان: (کارێکی په سه ندت کردووه پێکاوته، نه هلی فیتنه چاوشکێن بکه و بۆ هیچ شتی و مه یاغه پیشی خه لکانی ترو خواره مه نی و بژێویان مه ده ری و کارێکیان پێ مه سپێره که شایسته یان نه بیّت، چونکه نه گهر کارێک بده یته ده ستیان و شایسته یان نه بیّت نه وکاته جیبه جیّی ناکن، به لکو کاو لی ده کهن)، ئیمامی عوسمانیش وتی به وان: (نه ی نه هلی مه دینه خه لکی ملیان ناوه به ره و فیتنه ئیوه ش خۆتان ئاماده کهن بۆ رووبه پروو بوونه وه ی، ده ست بگرن به حه قه وه به م زوانه وههوالی فیتنه ده بیست و یه که به یه کستان بۆ ده گێرمه وه) (۲).

یه کهم: هه وه سبازه کان نازاریان ده چه شت به چاکسازییه کان

خەلکی رهشۆکی و شوانو عه‌ربه به وشکه‌کان په‌ست و نا‌ره‌حه‌تی نه‌وه‌بوون هاوه‌له پێشینه‌کان و تیکۆشه‌ره‌کان و زانایان و خواناسه‌کان و سته‌مدیده‌کانیان ده‌خسته پێشی نه‌وان و فەزلیان ده‌دا به‌سه‌ریانداو بانگ ده‌کران بۆ کۆ‌پو دانێشتو راویژ‌کردن و سه‌رۆکایه‌تی وایان لێ ها‌تبوو ره‌خنه‌و گله‌بیان ده‌گرته نه‌و و‌الییانه‌ی که نه‌مانه‌ی پێش ده‌خست و راویژی پێده‌کردن و نه‌م کاره‌یان به‌فه‌رق و جیاوازیی داده‌ناو به وشکی و نا‌یحیان حسیب ده‌کرد بۆ خۆیان و به‌بێ ره‌واجی و نادانیان داده‌نا بۆ خۆیان، مرۆ‌فه کینه‌بازوو دوا‌بر‌اوه‌کان نه‌م رایه‌یان قۆسته‌وه له دلی خۆیانداو بێ‌زاری و نا‌را‌زیه‌تیان چاند له ده‌روونی خه‌لکدا دژی خه‌لیفه‌و ده‌وله‌ت و کاره‌کانی سه‌عیدی کو‌ری عاصیان ره‌فز کرد‌ه‌وه و پرویا‌گه‌نده‌یان له دژی سه‌عید بلا‌و‌کرد‌ه‌وه له نێ‌وان خه‌لکیدا، خه‌لکی کوفه به

^۱ تاریخ الطبری (۳۸۰/۵).

^٢ المصدر نفسه (٣٨١/٥).

گشتیی قسهو قسهلۆکی ئەم داخ لەدلانه رهفر کردهوه، به ده‌رچوونیان دانانو به قسه‌یان نه‌کردن، به‌لام داخ له‌دلەکان لێی بێده‌نگبوون و در‌دۆنگییه‌که‌یان شارده‌وه و ده‌بریان نه‌ده‌کرد، چونکه زۆریه‌ی زۆری موسلمانان په‌زی قسه‌ی ئەوانی ده‌کرد، به‌لام به‌ نه‌ینی لایه‌نگره‌ عه‌ربه‌ به‌ ده‌شته‌کییه‌کان و غه‌وغاچییه‌کان و داخ له‌ دلە هه‌لخه‌له‌تینه‌راوه‌کانیان تی ده‌گه‌یاند^(۱)، دوژمنه‌ سه‌رسه‌خته‌کان له‌ جووله‌که‌و گا‌ورو نا‌گه‌یه‌رسته‌کان مونا‌مه‌ریان ده‌کرد له‌ دژی نی‌سلام و موسلمانان و په‌وپا‌گه‌نده‌ی در‌وینه‌یان ب‌لا‌وده‌کرده‌وه له‌ دژی خه‌لیفه‌و والییه‌کان و ئەو هه‌له‌و سه‌هوانه‌یان ده‌چنییه‌وه که له‌ هه‌ندیکیان ده‌رده‌که‌وت له‌ نه‌جامی هه‌یه‌جانی عامه‌ی خه‌لکی له‌ دژیان و سه‌دان در‌و ساختمه‌و ده‌ست هه‌لبه‌ستیان پێوه ده‌لکاند ئاما‌جیشیان ب‌لا‌و‌کردنه‌وه‌ی فه‌وزاو به‌ره‌للایی و قول‌کردنه‌وه‌ی ته‌فرقه‌ بوو له‌ نی‌وان موسلماناندا ئەمانه‌شیان بۆ خزمه‌ت‌کردنی کینه‌و داخ و غه‌یری خۆیان بوو دژی ئەو نی‌سلامه‌ی که زالبو‌بوو به‌سه‌ر دیانه‌ته‌ پو‌چه‌له‌که‌یاند‌او نی‌زامی حو‌کمی نی‌سلام ده‌سه‌لاتی رو‌خاند‌بوون و هه‌لقه‌ی ولاتی دابو، ده‌ستی کێش‌ابوو به‌ سه‌ر سو‌پا‌که‌یاند‌ا، ئەم دوژمنانه‌ خۆیان ساز‌دابوو بۆ به‌ ده‌سته‌ینانی مه‌رامه‌کانیان، ئەم سه‌رسه‌خته‌ له‌ خه‌لکی ره‌شۆکی شو‌ان و گیل و گه‌مه‌زه‌ پێکهات‌بوون، داخ له‌دلە‌کانیش چوارده‌وریان گرت‌بوون و ته‌مییان ده‌کردن و تی‌ژیان ده‌کردنه‌وه‌و خێزه‌یان ده‌دان دژی خه‌لیفه‌ یان یه‌کیک له‌ ئەمیره‌کانی، ئەم دوژمنانه‌ کۆمه‌له‌یه‌کی نه‌ینیان پێکه‌وه‌نا که پر چه‌په‌لی بوو ئەو که‌سانه‌یان کرده‌ ئەندامی ئەم کۆمه‌له‌یه‌ که ده‌هاتن به‌ ده‌میانه‌وه‌و بو‌بوون به‌ شو‌ینکه‌وته‌یان له‌ شاره‌ گه‌وره‌کان و هه‌ری‌مه‌ تازه‌کان و تۆری په‌یوه‌ندیی نی‌وانیان کرد‌بووه‌ نه‌ینی^(۲) و گه‌وره‌ترین لق‌ی ئەم ده‌سته‌ گ‌لا‌وه‌ له‌ کوفه‌و به‌سه‌رو میسر بوو، له‌ شام و مه‌دینه‌ی منه‌وره‌ش هه‌ندی ئەندامیان هه‌بوو^(۳).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۳۴).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۴).

^۳ المصدر نفسه ص(۱۲۴).

دووه: عه‌بدوللای سبه‌ئی جووله‌که سهرده‌سته‌ی عه‌صابه‌کان بوو

عه‌بدوللای سبه‌ئی تاوانکار وه‌سیه‌تی کردبوو بۆ شوینکه‌وته‌کانی له‌ ناو نه‌و کۆمه‌له‌ سربیه‌ نه‌گریسه‌دا که له‌ هه‌موو شاره‌کاندا بلأوه‌یان کردبوو، پیتی وتن: (راپه‌رن له‌م پیناوه‌داو بولین و سهره‌تا ده‌ست بکه‌ن به‌ توانج و ته‌شهردان له‌ والی و نه‌میره‌کان و نه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی که خه‌لیفه‌ ده‌ستنی‌شانی کردوون و بشلین فه‌رمان به‌ چاکه‌و ریگری له‌ خراپه‌ ده‌که‌ین^(۱))، بۆ نه‌وه‌ی سهرنجی خه‌لکی رابکیشن به‌ لای خۆتانداو بانگه‌شه‌یان بکه‌ن بۆ نه‌م شو‌رشه‌)، عه‌بدوللای سبه‌ء جارچییه‌کانی پرش و بلأو پیکرد به‌ شاره‌کانداو نامه‌ی نووسی بۆ شوینکه‌وته‌کانی نه‌وانه‌ی، که گه‌نده‌ل بوون له‌ شاره‌کانداو خۆیان دابوو پال عه‌بدوللأ، نه‌وانیش وه‌لامی نامه‌که‌یان ده‌دایه‌وه‌، عه‌بدوللأ شوینکه‌وته‌کانی ده‌جولاند له‌ شوینه‌کانی تر به‌راو بۆچونه‌کانی و بانگی لایه‌نگه‌ره‌کانی ده‌کرد به‌ نه‌ینی بۆ نه‌وه‌ی هه‌لگه‌رینه‌وه‌ له‌ والیی و خه‌لیفه‌ کار بکه‌ن، بۆ لابرینی عوسمان له‌سه‌ر خه‌لافه‌تی نه‌م دوژمنانه‌ به‌ رواله‌ت وایان ده‌رده‌خست که فه‌رمان به‌ چاکه‌ و ریگری له‌ خراپه‌ ده‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی کار بکه‌نه‌ سه‌ر ده‌روونی خه‌لکی و سهرنجی خه‌لک رابکیشن و فریبیان بدن، شوین که‌وته‌کانی نیبن و سبه‌ء ده‌ستیان کرد به‌ درۆ هۆنینه‌وه‌ و هه‌لبه‌ستن له‌باره‌ی هه‌له‌و عه‌یبی نه‌میرو والیه‌کان و له‌ کاتی‌کدا بلأویان ده‌کرده‌وه‌ و ده‌یان گهراند به‌ شاره‌کانداو بۆ یه‌کتریان نارد خه‌لکی نه‌م شاره‌ کیتابی لی خویندنی ده‌نووسی و ده‌ینارد بۆ شاریکی ترو پری ده‌کرد له‌ درۆ ده‌له‌سه‌، خه‌لکی شاره‌کانیش نه‌م نوسراوه‌ ساخته‌کارییه‌یان ده‌خوینده‌وه‌ به‌سه‌ر خه‌لکداو گشتیی عه‌یب گرتن و هه‌له‌ دۆزینه‌وه‌ی والیه‌و نه‌میره‌کان بوو ده‌یان بیست بۆ نه‌وه‌ی نه‌وانیش گوی هه‌لخن بۆ ته‌نگی و هه‌له‌ی والیه‌کان خه‌لکی شاره‌کانی تر ده‌یان وت ئیمه‌ شوکر سه‌لامه‌تین له‌و نا‌ره‌حه‌تیانه‌ی هاتوو به‌سه‌ر موسلماناندا هیچ کیشه‌یه‌ کمان نییه‌، به‌لام نه‌و قسانه‌ی ده‌یان بیست ته‌صدیقیان ده‌کردو ده‌یان هه‌واند، ئا به‌م شیوه‌یه‌ سبه‌ئییه‌کان زه‌ویان گه‌نده‌ل کرد، سه‌ریان له‌ موسلمانان شیواندو دروشیمان له‌ت و په‌ت کرد ناجۆریان خسته‌ نیاو براهه‌تی و یه‌کیته‌ی خه‌لکه‌وه‌ خه‌لکیان دنه‌داو هه‌لیان چاند دژی

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

والی و نه‌میره‌کان و چندین نیفتیراو پالانته‌یان بلآو کرده‌وه دژی خودی عوسمانی خه‌لیفه، نا به‌م تاوانه ری‌کخراوه موتالاکراوه، که به‌وی‌ه‌ری لی‌زانیه‌وه چنرابوو نه‌و شته‌یان ده‌یوست که ده‌ریان نه‌ده‌خست و نه‌و مه‌رامه‌یان ده‌شارده‌وه، که بانگه‌وازیان بۆ نه‌ده‌کرد، نامانجیان لابرندی نیمامی عوسمان و ده‌ست‌گرتن به‌ سهر ده‌وله‌تی نی‌سلامدا^(۱) بوون نیبن و سه‌به‌ء رویی کرده‌ شام بۆ نه‌وه‌ی سهر له‌ هه‌ندی که‌سی نه‌وی بشی‌وینیت و سه‌ره‌نجیان راکیشیت، به‌لام سهرکه‌وتنی به‌ده‌ست نه‌هینا و نامانجه‌ شه‌یتانییه‌که‌ی به‌دی نه‌هات، چونکه‌ مه‌عاویه له‌ که‌میندا بوو^(۲) به‌ ته‌وه‌ره‌ی خۆیه‌وه بوو، چوه به‌سه‌ره بۆ نه‌وه‌ی شوینکه‌وتوه سنوریه‌زینه‌کان و داخ له‌دله‌کان و شوانه گه‌مه‌کان هه‌ل‌خزینت نه‌وکاته والی به‌سهر عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عامری کوره‌یز بوو پیاویکی بریاربه‌ده‌ست و دادوه‌رو راسال بوو، کاتی نیبن و سه‌به‌ء گه‌شته به‌سه‌ره چوهه مالی پیاویکی پیس و ناله‌بار که به‌ شه‌قاوه و چته ناسراو بوو نه‌ویش هه‌کیمی کورپی جه‌بله بوو^(۳)، هه‌وال گه‌یشت به‌ عه‌بدو‌ل‌لای عامر، که پیاویکی نامۆ لای هه‌کیمی کورپی جه‌بله لایداوه میوانی نه‌وه، هه‌کیمی کوری جه‌بله پیاویکی دزو جه‌رده‌بوو، کاتئ سوپا‌کانی جیهاد گه‌رانه‌وه بۆ به‌سه‌ره، هه‌کیم خۆی دواخست و نه‌گه‌رایه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌ ولاتی فارسه‌کاندا فساد بنیته‌وه و غیره‌تی نه‌هلی زیمه‌ بجه‌ل‌نیت و ده‌ست‌درژی‌ی بکه‌نه سهر زه‌وی موسلمانان و به‌ که‌یفی خۆیان لی‌ی بپن، نه‌هلی زیمه‌و موسلمانان سکا‌لایان گه‌یانه‌ نیمامی عوسمان نه‌ویش نوسراویکی نووسی بۆ عه‌بدو‌ل‌لای عامر پنی وتبوو: (هه‌کیمی کورپی جه‌بله) زیندانی بکه‌و مه‌هیله‌ بجیتته ده‌ره‌وه، هه‌تا نه‌قل و هۆشی ده‌رده‌که‌ویت، عه‌بدو‌ل‌لای عامریش له‌ خانوه‌که‌ی خۆیدا زیندانی کردو نه‌یده‌توانی له‌ به‌سه‌ره ده‌ری‌چیت، نا له‌و کاته‌ی که‌ هه‌کیمی کوری جه‌بله‌ی دزو جه‌رده له‌ ژیر مانه‌وه‌ی زۆر کاریدا بوو، له‌ خانوه‌که‌ی خۆیدا، عه‌بدو‌ل‌لای سه‌به‌نی جوله‌که‌ لایدا لای و رابه‌رایه‌تی^(۴) و کینه‌و داخ و

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۲۶).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ المصدر نفسه (۱۲۸).

^۴ الأزعر: سین الخلق.

گازنده و یاخیبوونه که ی حد کیمی قۆسته وه و سازیدا بۆ مه رامه کانی، حد کیمی جه بله بوو به داردهستی ئیبنو سه بهء له به سه ره دا، حد کیمیش هه ستا سه سه خته له پڕی ده رچوو ه کان هاوچه شنی خۆی ناساند به ئیبنو سه بهء، ئیبنو سه به ئیش نه فکاره کانی خۆی چاند له ناخیدا و کردنی به سه ر یازی کۆمه له سپیه نه گریسه که ی، ئیبنو سه بهء کاتێ عه بدوللای عامر زانی به ئیبنو سه بهء بانگی کردو پیتی وت تۆ کیی؟ وتی: من عه بدوللای سه به ئم، پیاویکی نه هلی کیتا بم و ئیسلامم بۆ باسکراوه منیش موسلمان بووم، باسی په نای تۆم بۆ کراوه و هه زم به سایه ی تۆیه و ها توومه ته لاتان، عه بدوللای عامر وتی: ئەم قسانه چییه لیتی ده بیستم له ویلایه تی من ده رچۆ پڕۆ، عه بدوللا له به سه ره ده ری کردو ئیبنو سه بهء به سه ره ی به جیه ئیش، دوا ی ئه وه ی چهند پیاویک و چهند شوین که وته یه کی تیا به جیه ئیلو کردنی به لقیککی حزبی سه به ئی جووله که، ئیبنو سه بهء چوو بۆ کوفه و له وێ کۆمه لێ پیاوی موخه ریفی ده ست که وت و ناماده باش بوون بۆ پیشوازی کردنی و سازیدان و کردنی به حزب و جه ماعه تی خۆی و له وێ هیلانه ی دروست کردو هیلکه ی کردو جووجه له ی هه له ئینا و کاولی کردو فه سادی نایه وه، کۆمه لێ خه لکی گه مژهو گاوان و لۆره هه زیان پێ کردو خۆیان دایه پالێ به تاییه تی ئه وانیه که داخ له دۆ و تاوانبار و یاخیبووه کان بووه، ئیبنو سه بهء و په یوه ندی نهینی پێکه وه دروستکرد له نیوان بنکه که ی خۆی و شوینکه وته کانیدا له مه دینه و به سه ره و کوفه و میسر، عه بدوللا پیاوه کانی ده سوراند له نیوان ئەم شارانه دا^(۱)، هه وێ و کۆششی ئیبنو سه بهء و دارو ده سه ته کانی ماوه ی شه ش سالی خایاندو کاره شه یتان ئاساکانیان له سالی سیدا ده ستی پێکردو له کۆتایی سالی سی و پینجی کوشتنی ئیمامی عوسماندا سه رکه وتنو له درێژایی خه لافه تی ئیمامی عه لیدا هه ر فه سادیان ده خسته وه، سه به ئیه کان بریارندا سه ره تای فیتنه که یان له کوفه ده ست پێ بکه ن^(۲).

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(۱۲۹).

^۲ المصدر نفسه، ص(۱۳۰).

سینهم: نه هلی فیتنه له مه جلیسی سه عیدی کوری عاصدا فسادو ناژاوه یان ده نایه وه.

روژئ له روژانی سالی (۳۳) ی کوچی سه عیدی کوری عاص له دانیشتنیکی گشتیدا دانیش و عامه ی خه لکی له چواره وری بوو، له نیوان خویاندا گفتوگو یان ده کردو مشومریان ده کرد، نه م خه واریچه سه به نیییه یانه دزه یان کرده ناو نه م مه جلیسه و کاریان بوؤ فسادو ویران کردنی ده کردو ناگری فیتنه یان خویش ده کردن قسه و وتویژ هات و چوو له و دانیشتنه دا، له نیوان سه عیدو یه کی له ناماده بواندا، که خونه یسی کوری حوبه ییشی نه سه دی قسه یه ک دروست بوو، گرفت که و ته نیوانیان و رای جیاوازیان هه بوو، حموت خه واریجیش که فیتنه چی بوون، ناژاوه گپریوون له وی دانیشتبوون، نه وانه ش جوندوبی نه زدی بوکه کوپه دزه که ی خوی کوشتی به هو ی نه وه ی، که به شداری کردبوو له کی شه ی پیاوکوژیداو یه کیکی تریان نه شته ری نه خه عی بووه، نیبو نه لکه واو بووه، صه عه سه عی کوری صوحان بوو، نه م فیتنه بازانه نه م هه له یان گرته وه هه ستان بو لیدانی خونه یسی نه سدی له مه جلیسه که داو باوکی خونه یسیش هه ستاو یارمه تی داو رزگاری کرد لیاندا سه عیدیش هه ولیدا ده ستیان بگریت و له یه کتری نه ده ن ده ستیان هه لنه گرت و کورو باویکان بورانده وه و رایان کرد به لیدان له ولاوه خیل ی نه سه د هاتن بوؤ توله کردنه وه ی نه وه کانیان و خه ریک بوو جه نگ بکه ویتته نیوان هه ردوو گرویه که، به لام سه عید توانی کاره کانی چاک بکات و ناشتیان کاته وه^(۱) کاتی نیمامی عوسمان به م رووداوه ی زانی داوای کرد له سه عید که نه و مه وزوعه به دانایی چاره سه ر بکات و فیتنه بازه کان بخاته ته نگه به رییه وه هه تا ده توانیت، خه واریچه فتوله کان روشتنه وه بوؤ مالی خویان و ده ستیان کرد به بلاو کردنه وه ی پرویا گهنده نده و درؤ بوختانیا ن هه لیه ستن له دژی سه عیدو له دژی عوسمان و دژی پیاوماقول ی نه هلی کوفه، کوفه بیزارو بوو لیان و داوایان کرد له سه عید سزایان بدات و توله یان لی بسینیت، سه عیدیش پی و تن عوسمان قه ده غه ی کاری وایکرووه لیم، نه گهر هه زده که ن سزایان بده م هه وال بدنه به نیمامی عوسمان، نه شراف و راساله کانی نه هلی کوفه نوسراویکیان نووسی بو نیمامی

^۱ تاریخ الطبعی (۲۲۳/۵).

عوسمان دهرباره‌ی ئەم چەند کەسەو داوایان لێ کرد لە کوفە دەریان بکات و دوریان خاتەو، چونکە ئەمانە شەرفروۆش و کاولکەری موفسیدن، عوسمانیش فەرمانی کرد بە سەعیدی کوری عاص و الی خۆی لە کوفە دەریان بکات، ئەمانەش دە پانزە پیاو بوون و سەعید بە فەرمانی عوسمان ناردنی بۆ شام، بۆ ژێر دەستی مەعاویەو عوسمان لە بارە‌ی ئەمانەو نوێژیکی نووسی بۆ مەعاویە، پێی وت: (ئەهلی کوفە چەند کەسیک دەنێرن بۆ ژێر دەستی تۆ، ئەوانە بۆ فیتنەو گێچەڵ دروستکراون چاودێرییان بکەو دەستەمۆیان بکەو گیریان بدە، ئەگەر زانیت ژیر بوون و ئەفامن داوایان قبوڵ بکە)^(١)، ئەوانە‌ی کە بە تەواوی دوور خرایەو بۆ شام ئەمانەبوون، ئەستەری نەخەعی و جوندویی ئەزدی و سەعصەعی صوحان و کومەیلی کۆری زیاد و عومەری کۆری جابی ئوئێبو ئەلکەواو بوون^(٢).

چوارەم: فیتنەبازەکان دوو خرابوونەو بۆ لای مەعاویە

کاتی ئەمانە گەشتە لای مەعاویە بە خێری هێنان و لە کەنیسە‌یە کە پێی دەوترا کەنیسە‌ی مەریەم داینیشاندن و بە فەرمانی عوسمان چیان لە گەڵ کرابوو لە عێراق ئەویش بۆی دەستەبەر کردن و بەردەوام نانی بەیانی و ئێواری لە گەڵ دەخواردن رۆژی پێی و تن ئێو گۆژێکن لە عەرەبو ددان و زمانتان هەییو لە ئیسلام تێگەشتوون و پێی بەشەرەف بوون و بەسەرگەلانی تردا سەرکەوتوون و پلەو میراتە کەیتان بەرکەوتوو، لەبەری هەساو ئەتەو پێم گەشتوو ئێو رەخنە دەگرن لە هۆزی قورەیش و رقتانە لییان، ئەگەر قورەیش نەبوا ئەتەو پێم گەشتوو یەکیک بوون لە کۆیلەو سەر شۆرشەکان وەکو جارانی قورەیش^(٣).

ئیمامی عوسمان هەستی کردبوو کە مەعاویە بۆ کێشە زمان پاراو و خۆشخوانەو لەسەر خۆیەو بە ئارامەو خاوەنی ژیری و رەئی پەسەندەو ئاوەزایەکی وای هەییە دەتوانیت رووبەرپووی فیتنە ببیتەو هەر بۆیە کاتی کێشەکان دروست بوون و رایەکانیان ناشکرا

^١ تاریخ الطبري (٣٢٤/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون، ص (١٣١).

^٣ تاریخ الطبري (٣٢٤/٥).

بوو ناردنی بۆ لای مەعاویە بۆ ئەوەی بنەبەری بکات بە کردەوێش مەعاویە هەرچی توانی و هەرچی زانی سەرفی کرد بۆ قەناعەت پێکردنی ئەم کەسانە، لە سەرەتاوە ریزی لی گرتن و تیکەلای کردن و لە گەلیاندا دانیشتوو لە نەیتییەکانیان تیکەشت لە ماوەی ئەو دانیشتناندا پیش ئەوەی حوکم بدات بەسەریاندا گرژی و ناهەمواری نێوان خۆی و ئەوانی رامالی تییینی کرد کە نەعرەتە ی خیلگەرییە دەیانجولێنیت و شەهوێتی حوکم و دەسلالت گرتنە دەست دەیان و روژنیت هەمیشە لەم دوو گۆشەوێ جیۆزەنی دەکران.

یەكەم: کاریگەری ئیسلام لە بنیاتنانی عیززەتی عەرەبدا.

دووهم: رۆلی قورەیش لە بڵاوکردنەوێ ئیسلام و هەلگرتنی نارهەتییەکانی. مادەم ئیسلام شوێندەستی دیارە لە پێکەوێنانی عەرەبدا پێویستە وریایی و چاودێری ئەو بەکن و پاشان وێنە عەرەب لە پێش چاوی خۆتان دابنێن و باش بزائن بە هۆی ئیسلامەو کەوتن بە باری یەك ئومەتیدا و چونە ژێر رکێفی یەك ئیمامەوێ ژیانی بێ سەرۆبەرو خوێنرشتن و خیلگەرایەتی بۆگەن کردیان واز لێهێنا کۆتایی پێهات^(۱)، پاشان مەعاویە درێژە بە قسەکانیدا و پێی و تن ئیمامەکانتان بۆ ئێوە لەم رۆژدا قەلغانە بۆتان^(۲) تەقەمەکەن لە قەلغانی خۆتان، ئیمامەکانی ئەمرۆتان خۆیان دەگرن گەر زولمیشیان لی بەکن و تەحەمولی ناتاجەکانتان دەکن و ژیاانتان بۆ فەراهم دەکن، وەللاهی ئەگەر واز نەهێنن خودای گەورە بەلایەکتان بەسەر دینیت، جەزەبەتان بدات، پاشان ئێوەش خۆتان ناگرن، ئینجا دەبنە براوەشتان لەو مال و سامانە ی کە بە هەناسەساردی پەیداتان کردووە لە ژیانی دۆنیاو پاش مردنیشان.

پیاویکی لەو تاقمە وتی: ئەوەی کە وت لە بارە ی قورەیشەو، قورەیش زۆرینە ی عەرەب نییە و لە سەردەمی نەفامیشدا بەهێز نەبوو هەتا لییان بترسین ئەوەی کە وت لە بارە ی ئیمامەکانان قەلغان نەگەر قەلغانەکان کونبوون تیردەگاتە ئیمەش، مەعاویە وتی: ئیستا ئێوەم بۆ دەرکەوت باش دەزانم بێ ئەقڵی ئێوەی فریو داو، تۆش و تاریژی

^۱ معاوية بن أبي سفيان، لمخبر الغضبان، (۱۰۱).

^۲ جنة، وقاية.

ئەم تاقمەي، بەللام ئەقلىت تيا بەدى ناکەم، مەن پەيامى ئىسلامەت بۆ دەنرخىنەم
ئىسلامەت دەخەمەوە يادت، کەچى تۆ باسى سەردەمى نەقامى دەکەيت، مەن
ئامۆزگارىت دەکەم، کەچى تۆ واپەر دەکەيتەوە ئەو قەلغانەي لەبەرتايە کون کونين
دەبەيت ئەوەي ئىمانى درزى تۆ بچەت بەرەو بەهەشت ناچەت، خودای گەورە ئەو کەسانە
سەرشۆرکات کارى ئىو بە چاک و پەسەند دەزانیت و دەچەتە لای پەشەواکەتان^(۱).

مەواو بە ناماژە سەرىپىيانە تىگەيشت کە ئەمانە قەناعەت ناھىنن پىوېستە
رافەيەکی تىرو تەسەلى واقىعى قورەيشيان بۆ بکات، يەکەنجار وتى: (تۆ بگەن
هەرچەند گومان نابەم تۆ بگەن، قورەيش سەربەند نەبوو نە لەسەردەمى نەقامى و نە
لە سەردەمى ئىسلامدا، تەنیا بە رەحمى خوا نەبەت، زۆرىنەي عەرەب نىيە و لە
عەرەبەکانىش بەهەتەر نىيە، بەللام قورەيش رەچەلەکی لە عەرەبەکان بەرەتەر و رەگەزى
پاکوخواين ترە، وریاکردنەوەي لەوان گەورەترە و جوامىرى لەوان تەواوترە و لەو کاتەي کە
خەلکی يەکتە دەخوارد لە سەردەمى نەقامى قورەيش بە ھۆی ئەو خودایەي کە
غیرەتەي دا بە ھەرکەسى زەلیل نابەت و ھەرکەسىکی بەرزکردەو بە ئاسان ناخريت،
بەرەقانى دەکرد لە ھۆي، ئایا دەزانن ھەرچى عەرەب و عەجەم و رەش و سوور ھەيە
زەمان پىوەي داو لە شارى خۆیداو بەبۆ بەشکراو بە ھۆي و لا ئەکەيەو تەنیا قورەيش
نەبەت، ھەرکەسىک فەلەکی کردبەت لییان داوی بۆ داخستون خودای گەورە سەرشۆر
کردووە و پوچەلئى کردووە، ھەتا ئەوکاتەي خودای گەورە وىستى کەسە بەرەزەکان و
شۆینکەوتەي دینەکەي قوتار کات لە ھىچ و پوچى دونیاو گەرانەوەي قیامەت بۆ ئەم
مەبەستەش بە چاکترین دروستکراوی ھۆي رازى بوو کە قورەيشى بوو، پاشان ئەم
دەسەلاتەو ئەم مەملەکەتە لەسەر ئەوان بنیات نراو و خەلافەت دراو دەستی ئەوان بۆ
کەس شیاو نىيە بۆ ئەوان نەبەت ھەر بۆ ئەوان گونجاو، خودای گەورە پەرۋىنى
کردوون، چونکە ئەوان لەسەر دینی ئەون خودای گەورە لەسەردەمى نەقامیشدا
پاراستبوونی لەو مەلىکانەي کە ئىو دەچەوساندەو و کردبوونی بە کۆیلە، قور بەسەر
تۆو رەفیقەکانەت، خۆزگە جگە لە تۆ کەسىکی تەرتان قەسەي بکردايە، بەللام تۆ دەستەت

^۱ تاریخ الطبری (۳۲۴/۵).

پيكرد خۆت هه‌له‌قورتينييت، به‌س تۆ ئه‌ي سه‌عه‌عه‌ه گونده‌كه‌ي تۆ خراپترين ئاوايي
 عه‌ره‌بييه‌و بۆگه‌نترين گياي لى سه‌وز ده‌بييت، وا له‌ قولترين دۆلداو خراپترين گونده‌ له‌
 شه‌رانيدا زۆر عه‌زه‌يه‌تده‌رى دراوسين و هيچ ماقول و ئاينىكى تيا نيشته‌جى نه‌بووه، ئيلا
 قسه‌ي پى و توهه‌ جينيوى پي‌دراوه‌و هه‌ميشه‌ جينيوى گه‌نيوى به‌سه‌ره‌وه‌ بووه‌و قه‌بيحترين
 عه‌ره‌به‌ن له‌ناو ناتۆردا گه‌ليكن پرن له‌ نه‌زه‌ي خيلگه‌رى^(١) ئيوه‌ دراوسينى ده‌ستنس و
 كرداره‌كانى فارس، هه‌تا ئه‌وكاته‌ي بانگه‌وازي پيغه‌مبه‌رتان ﷺ پيگه‌يشته‌و ئه‌م
 بانگه‌وازه‌ ئاوه‌ژووى كردوه‌و ئيوه‌ خه‌لكيكي ياخي و كيوى بوون و غه‌ريب بوون به‌م ژيانه‌ن
 له‌ عه‌مان^(٢)، به‌حه‌ره‌ين ئۆقه‌ره‌تان نه‌گرت هه‌تا خه‌لكه‌كه‌ي كرده‌ هاوبه‌شى بانگه‌وازي
 پيغه‌مبه‌ر ﷺ ئيوه‌ش به‌شداربوون، تۆ خراپترين كه‌سي هۆزه‌كه‌تي هه‌تا ئه‌وكاته‌ي
 نيسلام ده‌ريخسته‌ي و تيكه‌لاوى ده‌روبه‌رى كردى و زالى كرد به‌سه‌ر ئه‌و گه‌لانه‌ي كه‌
 كوئخات بوون، ئيستااش ملت ناوه‌و ده‌ته‌وى لاروخاوي بخه‌يته‌ دينى خوداوه‌و ئومه‌ت
 به‌ره‌و رسوايي و مالتوي‌راني به‌هيت، قوره‌يش به‌تۆ ناكه‌وي‌ت و زيانيان پى ناگات و هيچ
 شتيك ريگه‌ي كاره‌كانيان لى ناگريته‌وه‌ له‌به‌شيان كه‌م ناكاته‌وه‌، شه‌يتان له‌ ئيوه‌ بيتاگا
 نيه‌وه‌ ده‌زاني ئيوه‌ له‌ ناو ئومه‌تدا شه‌راني و نه‌گبه‌تن و به‌هۆي ئيوه‌وه‌ خه‌لكي فريب
 ده‌كات، شه‌يتان پاله‌وانتانه‌و گه‌ردنگي‌رتان بووه‌و، ده‌زاني‌ت كه‌ ناتواني ئه‌و بپياره‌ ره‌د
 بكاته‌وه‌ كه‌ خوداي گه‌وره‌ بپياري له‌سه‌ر داوه‌و هيچ كاريكي پى نادرته‌وه‌ كه‌ خودا
 ويسته‌ي هه‌بي‌ت له‌سه‌رى، ناگه‌ن به‌ هيچ ئاواتيك به‌ هۆي شه‌رو ئازاوه‌وه‌ ئيلا خوداي
 گه‌وره‌ له‌مه‌ خراپ‌ترو رسواترتان به‌سه‌ر دينيت، پاشان هه‌ستاو رۆشت و به‌جيى هيشتن،
 ده‌ستيان كرد به‌ بيته‌و به‌رده‌و ناخي ئه‌واني به‌م خالانه‌ هه‌ل‌پشت^(٣)، ئا به‌م چه‌شه‌نه
 مه‌عاويه‌ هه‌رچي له‌ توانايدا هه‌بوو له‌ هزرو رۆشنبي‌ري سياست بۆ قه‌ناعه‌ت پيكرديان
 خه‌رجي كردو به‌خشي.

^١ النزاع: جمع نزيع وهو الغريب.

^٢ الشطير: الغريب.

^٣ تاريخ الطبري (٣٢٦/٥).

له سه ره تاوه وه زعی قوره یشی بۆ باسکردن له سه رده می نه فامی و سه رده می نیسلامیدا - ههروه ها له خیل و تیره ی ئەم که سانه کۆلیوه، که وه زعیان چۆنبوه له سه رده می نه فامیدا که چند گیرۆده بوون به دهس خراپی که شو ههواو گژوگیای بۆ که ناوییه وه له رووی سروشته وه، پاشان رسواو نه لقه له گوئی فارس بوون، له رووی سیاسییه وه ههتا خودای گه وه به هۆی نیسلامه وه به ریزی کردن غیره تیک بوو دوا ی زه لیلی و به رزییه ک بوو دوا ی دهسته و خواری، ههروه ها تیشکی خسته سه ر صه عه سه عی و تاربیژی ئەم تاقمه، که چۆن چۆنی دیرخیزی کردوه، له وه لامدانه وه بانگه وازی نیسلامدا وه هۆزه که ی هاتوه ته ناو دین و ئەو یاخی بووه، پاشان گه راوه ته وه هاتوه ته نامیزی نیسلام بۆ جاری دووه نیسلام به رزی کردوه ته وه دوا ی ئەوه ی لاری کرد، ههروه ها مه عاویه پیلا نه کانی صه عه سه عی که شف و به چ جوړی ده یانه ویت فیتنه بجه نه وه ده یانه ویت دینی خودا لاروخوار بکه ن.

به راستی شه یان داینه مۆی ئەم فیتنه یه بوو، بزۆینه ی ئەم گێچه له بوو، به م شیوه یه میژووی ئەم ئوممه ته په یوه سترکرا بوو به خودا وه، پاشان به نیسلام و عه قیده وه، ئینجا پۆخلکاری ئەم که سانه ده رکه وت و له دوا ییدا رسواشی کردن، مه عاویه خسته کانی پیلا نه کانیانی ده رخت، که په یوه ندی به سه رده می نه فامییه وه هیه^(۱) و ره گی کۆنی هیه، له دوا هه مین دانیشتنی مه عاویه ئەم تاقمه دا مه عاویه هاته به رده میان و به دوو رو دزیژی و توژی له گه ل کردن، پاشان وتی: (ئەو براینه وه لامی باشم به نه وه یان بیده نگ بن و بی لی بکه نه وه بزانی چی سوودی خۆتان و که سه کانتانی تیدایه و سو دی تیره که تانی تیدایه و سو دی گرو ی موسلمانانی تیدایه و به دوا ی ئەو سوودا نه دا بگه رین، خۆتان به باشی ده ژین و ئەوانی تریش له پالتاندا ده ژین)، صه عه سه عه وتی: (تۆ شیای ئەم ده سه لات ه نیت و هیچ ریزیکت نییه به سه رمانه وه ههتا له سه ری پچیدا به گویت بکه ن).

مه عاویه وتی: ئەوه نییه من له سه ره تاوه فه رمانتان پی ده که م که له خودا بترس و گوێرا په لی بکه ن و گوێرا په لی پیغه مبه ره که ی ﷺ بکه ن و ده ست بگرن به گوریسی

^۱ معاوية بن ابي سفيان، للغضبان، ص (۱۱۱).

خوداوهو دووبه‌ره‌کی مه‌نینه‌وه. وتیان: نه‌خێر، تۆ فرمان به‌ ته‌فره‌قه‌و پێچه‌وانه‌ی نامه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌یت! وتی: (من نیستا فرمانتان پێ ده‌که‌م له‌ خودا بترسن و گوێزایه‌لی خودا پێغه‌مبه‌ر ﷺ بن، نه‌گه‌ر پێچه‌وانه‌ی نه‌مهم و توه‌و ته‌وبه‌ ده‌که‌م و په‌شیمانم، ده‌ست بگرن به‌ گرو‌ی موس‌لمانانه‌وه‌و ته‌فره‌قه‌ فرێدنه‌و رێزیگرن له‌ ئیمامه‌کانتان و به‌ پێی تواناتان هاوکاریان بکه‌ن، له‌ کاری چاکه‌داو نامۆزگاریان بکه‌ن به‌ نه‌رمی له‌وکارانه‌ی نادروسته‌).

صه‌عه‌عه‌ وتی: (ئیمه‌ داوا له‌ تۆ ده‌که‌ین ده‌ست له‌ کاره‌که‌ت هه‌لبه‌گه‌ره‌ له‌ نیو موس‌لماناندا له‌ تۆ شیاوتر هه‌یه‌)، مه‌عاویه‌ وتی: کێ هه‌یه‌؟ وتیان: نه‌و که‌سه‌ هه‌یه‌ که‌ باوکی له‌ پیش باوکی توه‌یه‌ له‌ ئیسلامدا و خۆشی زۆر له‌ پیشته‌ره‌ له‌ ئیسلامه‌تیدا هه‌تا تۆ، مه‌عاویه‌ وتی: وه‌للا‌هی من له‌ ئیسلامدا پێشینه‌بیم هه‌یه‌ غه‌یری منیش که‌سانیک هه‌ن له‌ من له‌ پیشته‌رن، به‌لام له‌ سه‌رده‌می مندا که‌سیک نه‌بووه‌ ده‌ستی بشکی‌ت به‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ من کردوومه‌، له‌ من به‌هێزتر بی‌ت عورمه‌ی کورێ خه‌تتابیش ئه‌م سیفه‌ته‌ی تیا به‌دی کردووم، نه‌گه‌ر که‌سیکی تر هه‌بوایه‌ له‌ من به‌هێزو سه‌لیقه‌دارتر عومه‌ر نه‌یده‌کردمه‌ سه‌ره‌رشتیار هه‌واده‌ت، نه‌ک من هیچ که‌سیکی تری نه‌ده‌کرده‌ کاربه‌ده‌ست نه‌گه‌ر شیاو نه‌بوایه‌، هه‌روه‌ها هیچ رووداوێکم لێدا نه‌که‌وتوه‌و که‌ پێویست بکات ده‌ست له‌ کاره‌که‌م هه‌لگرم نه‌گه‌ر خودای گه‌وره‌ش بیه‌وی‌ت ده‌ست هه‌لگرم ده‌پاریتمه‌وه‌ له‌ خودا یه‌کێک بخاته‌ جینگه‌م، له‌ من با‌شتر بی‌ت، نه‌گه‌ر موس‌لمانان و ئه‌میری ئیمانداران بیا‌نه‌وی‌ت من ده‌ست هه‌لگرم به‌ده‌ست خه‌لیفه‌ نووسراوێکم بۆ بی‌ت ده‌ست هه‌لگرم ده‌ست له‌ کار ده‌کێشمه‌وه‌، جوانه‌ زۆر جوانه‌ خۆکێشانه‌وه‌و هاوشیوه‌کانی ئاواتی شه‌یتانه‌و مه‌رامی ئه‌وه‌ له‌م پێیه‌ بروات ده‌بینین نه‌گه‌ر کاروبار به‌ نه‌ندیشه‌و بۆچوونی ئیوه‌ بچێ‌ت به‌رپۆه‌ کاروباری ئه‌هلی ئیسلام شه‌وو رۆژیک ناخایه‌نێ‌ت، به‌لام ئه‌وه‌ی باشه‌ خودای گه‌وره‌ خۆی بریار ده‌دات و به‌رپۆه‌ی ده‌بات و کاره‌کانی جی جیبه‌جی ده‌بی‌ت، شه‌یدی چاکه‌ بن و چاک بلێن، وتیان تۆ شایسته‌ی فرمان ره‌وایی نیت، مه‌عاویه‌ وتی: بزائن خودای گه‌وره‌ بالاده‌ستی و ته‌نگه‌رچه‌مه‌ی زۆره‌، من ده‌ترسم له‌ سه‌ره‌نجامی ئیوه‌، که‌ بکه‌ونه‌ شوین هه‌نگاوه‌کانی شه‌یتان هه‌تا واتان لی دێ‌ت گوێزایه‌لی کردنی شه‌یتان و سه‌رپێچیکردنی ره‌حمان به‌ هه‌لال و چاک بزائن، له‌م دونیا پرپوچه‌دا بکه‌ونه‌ به‌ر عه‌زایی

خودایی له سهره‌تای شه و کارهی دهستان تیداوه و رسوایی هه‌تاهه‌تایی بی به‌سهرتانا، له کۆتاییدا هه‌ستا په‌لاماریان داو ریش و قۆی سهریان راکیشا، مه‌عاویه وتی: به‌سه وا مه‌که‌ن، شه مه‌ خاکی کوفه نییه وه‌للاهی نه‌گهر شه‌هلی شام بتان بینن، ناوه‌ها ده‌که‌ن به من و منیش ئیمامی شه‌وام شه‌وکاته من ناتوانم قه‌ده‌غه‌یان بکه‌م ده‌تان کۆژن قبول ناکه‌ن، خودا ده‌زانیت ده‌سو ده‌هه‌نه‌تان هه‌مووی له‌یه‌که ده‌چیت، پاشان هه‌ستا له ناویان و رۆشت، وتی: (وه‌للاهی ئیتر نایه‌مه ناتوان به هیچ جزئیک تا من ماموم).^(۱)

شه مه‌ دواهه‌مین مه‌حاوه‌له‌بوو، که مه‌عاویه‌ی شه‌میری شام هه‌موو کۆششی خۆی تیدا سهرف کردو هیمنی و رۆشن‌بیری میشکی خۆی تیا به‌کار هینا بۆ شه‌وه‌ی هه‌لایان و یریت له فیتنه‌گه‌ری و بانگی کردن بۆ له‌خواترسان و گوێراپه‌لی کردن و ده‌ستگرتن به جه‌ماعه‌تی موسلمانانه‌وه دووربکه‌ونه‌وه له ته‌فره‌قه.

شه‌وانیش دروشه‌که‌یان به ده‌نگی به‌رز ده‌وتوو ده‌یان وت مافی گوێراپه‌لیت نییه له‌سه‌رپێچی خودای گه‌وره‌دا^(۲)، به هیمنیه گه‌وره‌که‌ی و سنگه فراوانه‌که‌ی چوه ناویان و نامۆزگاریی کردن و بیری خسته‌نه‌وه که فه‌رمانی سه‌رپێچی خودای گه‌وره‌یان پی ناکات و به گوێره‌ی گومانی خراپی شه‌وان ته‌وه‌بی کرد له‌و تاوانه‌ی که کردوویه‌تی گهر واییت، پاشان دووباره بانگه‌یشتی کردن بۆ گوێراپه‌لی خودا و هاتنه ناو گروێ موسلمانان و دوورکه‌وتنه‌وه له په‌رت و بلاوکردنی دروشم و به‌کییتی ئومه‌ت، شه‌گهر نامۆزگارییه‌کان له‌گه‌لیانا ده‌دۆزرینه‌وه، ده‌بوو دلگیری شه‌مه‌له‌سوکه‌وته جوانه بن به‌و نه‌رم و نیانییه کار بکه‌ین و شه‌رمه‌زاریی هیمنی مه‌عاویه بن، به‌لام شه‌وان شه‌و جۆره مامه‌له‌یان به لاوازی و بی ده‌سه‌لاتی ده‌زانی به تاییه‌تی که به شیوه‌یه‌کی نه‌رم و شه‌سپایی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و به‌سه‌کاماتی نامۆزگاریی ده‌کردن، ناله‌م سۆنگه‌وه بواریان ده‌ستکه‌وت و بۆ ره‌خسا نه‌یینه‌کانی دلی خۆیان ده‌ر بجه‌ن نازادانه رای خۆیان بلین، وتیان ئیمه فه‌رمان به‌تۆ ده‌که‌ین که ده‌ست له‌کاری فه‌رمانه‌روایی هه‌لگه‌رو له ناو موسلماناندا له‌تۆ شیاوتر هه‌یه، مه‌عاویه کتوپر تیگه‌یشت له سپی ناو دلیان پیتی

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۰/۵ - ۳۳۱).

^۲ المصدر نفسه (۳۳۰/۵).

خۆشبوو ئەو لایەنە تاریگە بزانیّت بۆ ئەوەی بزانیّت کى ھەلیان دەسپۆرینیّت و داردەستی کین و کى ئەم توانج و غەمزە دارپۆزراوانە دەخاتە میشکیان، بەلام ئەوان ئەو شتانەیان دەشاردەو، کە ھەشاریان دابوو تەنیا ئاماژەیان بۆ ئەوە دەکرد کە پێیان خۆشبوو، کە مەعاویە دەست لە کار بکێشیتەو، بۆ کە سێکی تر، کە لەو بەرپۆزترە و باوکی لە باوکی ئەفزەلتر، پاشان مەعاویە زیاترو زیاتر خۆی دەگرت، ھەرچەند ئەوان شیوازیکی دەم روتانەیان لەگەڵدا پیادە دەکردو فەرمانیان دەکرد مەعاویە دەست لە کار ھەلگرى.

ئالێرەدا روالەتی دیدی مەعاویە بە جوانی دەخەینە روون بەرامبەر حوکمو ئەمیریەتی و رابەرایەتی و قیادەکردن، مەعاویە بە کورتی جوابی دانەو لە شەش خالدا، کە گرنگ و بنەرەتین:

۱- دەست پێشخەری و پێشینیەیی ھەبوو لە ئیسلامدا و پارێزەری کە لە بەرەکانی شام بوو، دواى مردنى یەزیدی کورپی.

۲- لەناو موسلماناندا لەو بەرپۆزتر و ئەفزەلتر و چاکتر و ئەوبەرتر و ستمدیدهتر ھەبوو، بەلام من بە ھێزتر بووم بە برشتربووم بۆ پاراستنی کە لەبەرە گەورەکانی ئیسلام لە شام لەوێتی مەعاویە بوو تە سەرکاری شام توانیویەتی ریکبخت و سیاسەتمەداری کات و لەناخیان تیگەشتوو و چوو تە دلیان و خۆشیان و یستوو.

۳- ئەو ترازوو ھەساسو ئەو پێوانە ورد کێشەیی کە والییەکانی پى دەکێشرا عومەری کورپی خەتاب بوو، کە بۆ رەزامەندی خودای گەورە گوئی لە لۆمە لۆمە کاران نەدەگرت، ئەگەر لە مەعاویەدا ھەلیت و پەلیت و سەرپێچی و لاوازی و لادانی شک بەردایە لای دەبرد و فەسلى دەکرد، بە درێژایی خەلافەتی عومەر والی بوو و تاقە روژیک لانەبراو، ھەر و ھا پێغەمبەر ﷺ کردویەتی بە سەرپەرشتیاری ھەندی لە کارەکانی و کردویەتی بە نووسەری بەردەستی خۆی و ئەبویە کری صدیقیش لە دواى ئەو کردویەتی بە سەرپەرشتیار و کەس رەخنەى نەبوو لە توانا و لیھاتوویی موعاویە.

۴- دەست لە کار کێشانەو پێویستە بە ھۆی ئەو ھۆکارانەو بێت کە پێویستی بە لابردن بکات، ئیتر ئەو فیتنەبازانە ئەو جارچیانە بەلگەیان چى بوو کە بێخەنە روو بۆ لابردن و دەستھەلگرتنی مەعاویە.

۵- ئەوێ کە بپاری دەدات ئەمیرەکان لەسەر کار لاچن، یان بێننەوێ ئەم دیعایە چیاانە نییە و حەقی ئەمانە نییە، بەلکو مافی ئەمیری ئیماندارانە و حەقی ئیمامی عوسمانە والی لابیات و دامەزرێنیت.

۶- ئەمیری ئیمانداران عوسمان هەر رۆژی پاری لابرانی مەعایە بدات، بپارە کە جینگە جیجە جی کردنە، چونکە ئەمیریکی گوی بۆگراو و خەلیفە موسلمانانە.

ئابەم شیوە کۆتایی بە کۆبونەوێ کان هات، مەخابن زۆر بەداخوێ بە ناسۆری و ئازار کۆتایی هات و ئاگاداری کردن کە بەلاو غەزەبو و خەشی خودا نزیکو وریای کردنەوێ لە تەلە کەکانی شەیتان و خلیسکانەکانی و ترساندنی لە تەفرەقەنەوێ لە درووشمی موسلمانان و سەریچی کردنی ئیمانداران ترساندنی لە گوێپارەلی کردنی هەوێ و فریبهکان و ئەوان لە موقاییلدا چیاان کرد پەلاماریان داو ریش و سەریان راکیشا و ئەوێ دەستی فرێدان و تریزی لیکردن و دوورکەوتەوێ لییان و قسەیهکی رەق و پەر لە هەرەشە ئاراستە کردن و تیگەیشت کە ئەمانە مۆستەحیلە مل بەدن بۆ حەق، زۆر پێویست بوو دەنگوباسیان بگەیهنیت بە ئەمیری ئیمانداران و ناسنامەیان کەشف بکات و مەترسییان رابگەیهنیت بۆ ئەوێ خەلیفە رایەکی تر دەرپێت و چارەسەرێک بدۆزیتەوێ.^(۱)

مەعایە نوسراوێکی نووسی بۆ عوسمان لە بارە ی فیتنەبازەکانی کوفەوێ

مەعایە نوسراوێکی نارد بۆ عوسمان و تەبوی: (بەناوی خودای گەورەو دڵۆقان، بۆ بەندە خا عوسمانی ئەمیری ئیمانداران لە مەعایە ی ئەبی سوفیانەوێ، پاش سوپاس و ستایشی خودای گەورە، ئەم ئەمیری ئیمانداران تۆ تاقمیکت رەوانە کردوێ بۆ لای من، ئەوانە بە زمانی شەیتانەکان قسە دەکەن و کۆل نادەن لە شەیتانگەری و خەلکیش دینە لایان و وا دەزانن ئەمانە لە روانگە قورئانەوێ قسە دەکەن و سەر لە خەلکی تیکە دەدەن و هەموو کەسیک تیناگات ئەمانە چ مەرامیکیان هەیهو بە تەمای چین، ئەمانە مەبەستیانە تەفرەقە دەنێنەوێ گێچەل هەلدەخزێنن و ئیسلامەتی قورسە لەسەریان و هەناسە ی چنیون و شەیتان هیلانە ی کردوێ لە دلیانداو کارە شەیتانەکانیانم

^۱ معاوية أبي سفيان، صحابي كبير وملك مجاهد، ص (۱۱۴ - ۱۱۷).

دەرك پى كىردووه، زۆر كەسيان سەر لى شىئاوو گومپا كىردووه، لە خەلكى كوفە، من ئۆقرە ناگرم ئەمانە بهيئەمەوه لە ناو جەرگەى شامدا، چونكە بە جادو خراپەكارى خەلك دەخەلەتەن سا بيان گىپەوه بۆ شارەكەى خۆيان، چونكە مالىەكانيان لەو شارەدايە، كە نىفاقى ئەمانەى سەوز كىردووه^(١).

پىنچەم: گىپانەوهى فیتنەبازەكان بۆ كوفە و پاشان دوورخرانەوه بۆ دوورگە (الجزيرة)

عوسمان نوسراوێكى نووسى بۆ سەعیدى كورپى عاص لە كوفە و ئەم تاقمەى گەپانەوه بۆ لای هەر وازيان نەهێناو زمانە بلیسەيان بوو، كە گەپانەوه بۆ كوفە و سەعید هەراسان و وەرەس بوو بە دەستیانەوه، نامەيەكى نارد بۆ عوسمان، عوسمانیش نوسراوێكى نووسى بۆ سەعید، كە بیاننیریت بۆ لای عەبدولپەجمانى كورپى خالیدی وەلید، ئەوكاتە ئەمیری شاری (حمص)^(٢) بوو، كاتی گەشتە لای عەبدورپەجمان دەعوەى كردن و بە گوتهى زېرو تێژ گەفتوگۆى لەگەڵ كردن، وتی: (ئەى نامیرەكانى شەیتان، بە خێرنەیهن و باش نەبن، شەیتان بە داماو و پەنجەرۆیى لیمان گەراوەتەوه، كەچى ئێوه هەر بەردەوامن و بە پلۆسن، كە لە باتلیدا بپننەوه، عەبدورپەجمان پەنجەرۆ بیت، ئەگەر تەمبێتان نەكات، ئەگەر سەرتان پى دانەخات ئەى ئەو تاقمەى كە كەس نازانى ئێوه عەرەبن یان عەجەمن ئەو قسانە نەكەن كە لەلای سەعیدو مەعاویە كىردوتانە، وەكو شىئاوژەكەیشى نەدوین، من كورپى خالیدی وەلیدم، من كورپى ئەو كەسەم كە هەموو سوپا سالارەكان سەرسام بوون پیتی، من كورپى كەمەرشىكنى ئەهلى ریددەم، وەللاهی رسواتان دەكەم.

عەبدولپەجمان ماوهى مانگیكى تەواو لای خۆى هیشتنیهوه بەو پەرى توندوى زېرى و توپەبى مامەلەى لەگەڵ دەكردن و هیچ نەرمییەكى نەنواند لە گەلیان، بەپێچەوانەى سەعیدو مەعاویە بە نەرمى هەلس و كەوتیان لەگەڵ كرد، ئەگەر برۆشتایە بۆ هەركوێ دەپۆشتن لەگەلیا، ئەگەر سوار ببایە ئەوانیش سوار دەبوون، ئەگەر غەزای بكردایە

^١ معاوية أبي سفيان، ص (١١٧ - ١١٨).

^٢ تاريخ الطبري (٣٣١/٥).

غەزايان دەکرد لە گەلئى، لە هيچ بۆنەيە کدا نەيدەهيشت سەر لە گوێز بهيئەنە دەر، زەليلى دەکرد، کاتى ديمانهى بگرتايە لە گەل صەعصەعەى سەرکردەياندا پيى دەوت: (ئەى کورپى هەلەچى ئايا دەزانيت هەرکەسيەک نەرم و نيانى چاکى نەکات توندوتىژى چاکى دەکات)، هەر وەها پيى دەوتن: بۆچى وەلام نەدەنەو وەکو چۆن وەلامى سەعدتان دەدايەو لە کوفە، وەلامى مەعاويەتان دەدايەو لە شام؟! بۆچى لە گەل من ناناخافن وەکو چۆن لە گەل ئەوان دەناخوتن؟ ئوسلوبەکەى عەبدورپەحماني خاليدى کورپى وەليد سوودى هەبوو، تاوړى و تىژى و رەق و زېربەيەکەى، کەرولائى کردن و بە ناشکرا تەوبەو پەشيمانىيان راگەياند، وتيان: بە عەبدورپەحماني تەوبە دەکەين و پەشيمان دەبينەو، قسەى دۆستانەمان لە گەل بکە، خوداى گەرە باش قسەت لە گەل بکات، بوارمان بدە خوداى گەرە بوارتان پى بدا، ئەم تاقمە لە لای عەبدورپەحماني مانەو لە جەزيرە، عەبدورپەحماني يەکى لە گەرەکانيانى نارد، کە ئەشتەرى نەخەى بوو، بۆ لای عوسمان بۆ ئەوێ هەوالئى تەوبەو چاکبوونى خۆيانى بداتى و هەوالئى پاشەکشەيان لە فیتنەبازى بدات بە خەليفە، عوسمانيش وتى بە ئەشتەر، خۆت و برادرە کانت کویتان پى خوشە لىي دابنیشن، لەمەولا من لیتان دەبوورم، ئەشتەر وتى: ئیمە لای عەبدورپەحماني هەزەدە کەين بيمینەو وە باسى فەزڵ و حەزمى عەبدورپەحماني کرد، ماوہيەک لە جەزيرە لای عەبدورپەحماني مانەو، تەوبەو چاکبوون و دامەزراويان راگەياند^(١) و فیتنەبازەکانى کوفەش ماوہيەک بەبيدەنگى مات بوون، ئەمەش لە مانگەکانى سالى (٣٣)ى کۆچيدا بوو، دواى ئەوێ سەرانی فیتنەباز دوورخاوەو بۆ شام، بۆ لای مەعاويەو پاشان بۆ لای عەبدورپەحماني خاليدى کورپى وەليد، تاقمى فیتنەبازان گيچەل گيچرانی کوفە و ايان بە باشزانی کە بيدەنگ بن و بەرژەوئەندى و دەخوازى تا ماوہيەک کر بن^(٢).

١- فیتنەبازەکان لە بەسرە درۆيان هەلبەست بۆ ئەشجى عەبدول قەيس.

فیتنەبازەکان لە بەسرە بە سەرۆکايەتى حەکیمی کورپى جەبلە بوون بە نيارو دژى خاوەن ريزو حورمەتەکان و موئامەرەيان دەکرد لتيان و درۆيان بە دەمەو دەکرد،

^١ تاريخ الطبري (٣٢٧/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (١٣٤).

تهنانت به ریزترین و به تهقواترین کەسی بەسەرەش، کە ئەشجەعی عەبدول قەیس بوو ناوی عامری کوری قەیس بوو، دەمراستی ھۆزەکەیی خۆی بوو، کاتی خۆی بە نوێنەری ھاتبوو خزمەتی پێغەمبەر ﷺ نێسلاسی فێر کردبوو، بەم فەرموودەیەش وەسفی کردبوو فەرمووبوو: (تۆ دوو رەوشتت تێدایە خودای گەرەو پێغەمبەر ﷺ خۆشیان دەوێت ئەویش لەسەر خۆیی و تاقەتدارییە) ^(۱).

عامری کۆری قەیس فەرماندەیی جیھاد بوو لە شەری قادیسیەداو شەرەکانی تردا، لە بەسەر نیشەجی بووبوو پشکینکی گەرەو بەرکەوتبوو لە چاکەخاوی و تهقواو نەیارو ناحەزەکانی درۆیان بەدەمەو ھەڵدەبەست و بە شتی پڕو پوچ تۆمەتباریان دەکرد.

عوسمانیش ناردی بۆ لای مەعاویە بۆ شام کاتی مەعاویە وتووی لەگەڵ کردو مامەلەیی لەگەڵدا کرد، تێگەشت راستگۆیەو ئەستۆی پاکەو خەوارچەکان درۆو دەلەسەیی بۆ دەتاشن، ئەوکەسەش سەر دەستەیی ئەم درۆزانە بوو لەسەر عامری کۆری قەیس (حمران کوری ایان) حیمران کۆری ئەبان بوو، کە کابرایەکی یاخی و بێدین بوو ھەتا ئافەرەتێکی مارە کردبوو لە کاتی عیددەدا، کاتی عوسمان بەم کارەیی زانی بوو (بەو ھاوسەرییە) ھەردوکیانی لەیەک جیا کردەو داریدا لە حیمران و سزای تاوانەکەیی لێ سەندو دووری خستەو بۆ بەسەر و لەویش ھەڵتەقی بەسەر کردەو سەبەئییەکاندا عەبدوللای سەبە و حکیمی کۆری جەبلەیی چەتەدا ^(۲).

۲- عەبدوللای سەبە سائی (۳۴)ی کۆچی دیاری کرد بۆ جوجولۆ کردن.

لە سائی (۳۴)ی کۆچی یازدەھەمی خەلافەتی ئیمامی عوسمان عەبدوللای سەبەئیی جلولە کە بریاری جێبەجێ کردنی پیلانەکانی داو نەخشەیی موناھەرەکەیی کیشاو لەگەڵ کۆمەلەکەیدا کە سەبەئییەکان بوون دەرچوون لە فەرمانی خەلیفەو والییەکانیان تەرتیب کرد، عەبدوللای سەبەئیی یەھودی لە ھێلانەیی موناھەرەکەیی لە میسردا بە شەیتانەکانی حزیەکەییو لە بەسەر و کوفەو مەدینە رێککەوتن لەسەر وردەکارییەکانی

^۱ رواه مسلم في صحيحه، كتاب الايمان، رقم (۲۵)، وقال النووي من شرح، أما الحلم فهو العقل وأما الاناة فهي التثبیت وترك العجله.

^۲ تاريخ الطبري (۳۳۳/۵، ۳۳۴).

کوده تاکه یان و نامه ی بۆ نووسین و نامه یان بۆ نووسییه وه، کهین و بهینیان گۆڤیه و نوینهریان گه یانده یه کتری، شه وهی که له سه ره تاوه نامه ی ناردو جفره ی لیدا سه به نییه کانی کوفه بوون و ده پانزه پیاوی نه ندا میان دوور خرابووه و بۆ شام، پاشان بۆ لای عه بدو پره همان له حیمص و دوا ی دوور خسته وهی ثم سه ری پیچی کارانه و ناحه زانه سه رکرده ی سه به نییه کینه بازه کانی کوفه، که یه زیدی کور ی قه یس بو^(۱)، شه پیوری لیدا شه ده مه کوفه چۆل بووبو له پیاوی ناسراو و ماقول و به ریز، سالی ش ۳۴ ی کۆچی بو، ثم که له پیاوانه روویان نابو له جیهاد کردن له پینا و ره زامه ندیی خودای گه وره داو هه رچی و په رچی و گاوان و ره شوکی مابو نه وه، سه به نییه کان و موخه ریفه کان کاریان تیگر دبوون و به بۆ چو نه گلا وه کانی خۆیان ناخنبو هه لیان چاندبوون، دژی والیه که ی عوسمان له کوفه، که سه عیدی کور ی عاصه^(۲).

۳- بارودۆخی خه لکی کوفه له کاتی هه جو لئی فیتنه بازه کاند.

ته به ری له باره ی یارودۆخی شاری کوفه وه، له سالی (۳۴) ی کۆچی ده لئی: سه عید به سه ردان و نوینهری چو بۆ لای ئیمامی عوسمان و سالی یازده هه می فه رمان په وایه تی عوسمان بو سه عید به ره له وهی خۆی بروات و له شار ده رچی ت نه شه عسی کور ی قه یسی نارد بۆ نازربيجان، سه عیدی کور ی قه یسی نارد بۆ ره ی و نوسه یری عه جلی نارد بۆ هه مه دان و سانیبی کور ی ته قره عی نارد بۆ ته سفه هان، مالیکی کور ی حه بیبی نارد بۆ ما هو حه کیمی کور ی سه لامه ی نارد بۆ موسل و جه ریری کور ی عه بدوللای نارد بۆ قه رقیسیا و سه لمانی کور ی ربیعه ی نارد بۆ باب و عوته یبه ی کور ی نه هاسی ناره حه لوان، قه عقاعی کور ی عه مری ته میمی کرده سه ره له شکر ی شه رو جیهاد، عه مری کور ی حوره یسی کرده جیگره وهی خۆی، به مشیویه کوفه خالی بو له سه رۆک و که له پیاو و ناسراو، سه رلی شیاو و که لله ره ق^(۳) نه بی ت که سی تیا نه مابو وه، ئا له م بارودۆخه دا سه رکرده ی سه به نییه کان له کوفه (یه زیدی کور ی قه یس دوا ی ری که که وتن

^۱ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۵).

^۲ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص (۱۳۵).

^۳ تاریخ الطبری (۳۳۷/۵).

له گهڻ شەيتانى گەورەياندا عەبدوللاى كورپ سەبەء لە ميسر دەرچوو خۆپيشاندانى کردو فیتنه بازە کانیس ئەوانەى چو بوونە باوەشى جەماعەتە کەى ئیبن و سەبەء کە بە نهیئى دايمە زاندىبوو، له گهڻيان تیهههچوون و له قەياندا، هەروەها هەرچى و پەرچىيە کانیس کەوتنە پێریان و چوونە پالان^(١).

٤- قەعقاعى كورپ عەمرى تەمىمى دەستى گرت بەسەر جەوولتى يەكەمدا.
يەزىدى كورى قەيس لە كوفە دەرچوو بە مەبەستى رووخانى ئىمامى عوسمان، چوو بۆ مزگەوت، لەوى دانىشت و ئەو سەبەئىيانەش لىئى كۆبوونەو له مزگەوتەكە، كە عەبدوللاى سەبەء ئىبن و سەودا نامەى بۆ ناردبوون لە ميسرەو كاتى ئەم ياخيىوانە كۆبوونەو له مزگەوت قەعقاعى تەمىمى كە ئەمىرى حەرب بوو پێى زانين و فەرمانى گرتنى دەكردن و يەزىدى كورى قەيسى سەركردهشيانى گرت، كاتى يەزىد زانى قەعقاق زۆر توندو بىندارو شارەزايە بەرامبەريان ئامانج و نەخشەكەى خۆى دەرەخست و ئىعترافى نەكرد، كە بەتەمەى دامالينى خەلىفەيه لە خەلافەت، ئەوەى دەرەخست كە خۆى و جەماعەتەكەى دەيانەوئەت سەعیدى كورى عاص واليان لاهەن و داواى واليەكەى تر بكەن و بەشكو بێت بەدەم داواكەيانەو، قەعقاعیش لەسەر ئەم ئىعترافو لەسەر قسەكانى يەزىد جەماعەتەكەى بەردا، پاشان وتى بە يەزىد بۆ ئەم ئامانجانە لە مزگەوت كۆبوونەو نەكەيت، كەس لە دەورت كۆنەبێتەو لە مالهەكەى خۆت دانیشەو هەرچیت دەوئەت لە خەلىفە داوا بكەو دێت بەدەم داواكانتەو^(٢).

٥- يەزىدى كورى قەيس نامە دەنووسى بۆ فیتنه بازەكانى لای عەبدوپرەحمانى خالىدى كورى وەلید

يەزىدى كورى قەيس لە مالهەكەى خۆیدا دادەنىشیت و ناچار دەبێت پیلانەكان بجات بە بارىكى تردا، ئەم كابرا سەبەئىيە (يەزىدى كورپ قەيس) پياوێك بەكرى دەگرى و چەندى پارەو هێستريكى دەداتى و فەرمانى پێدەكات بە گورجى و بە پەنهانى بچیت بۆ لای ئەو سەبەئىيە كوفەيانەى، كە ئىمامى عوسمان دوورى خستوونەتەو بۆ شام، پاشان

^١ الخلفاء الراشدون، للخالدي، ص(١٣٦).

^٢ تاريخ الطبري (٣٣٧/٥).

بۆ جهزيره و ئىستا لای عهبدوپرهمانی خالید ماونه تهوه و تهوبه و په شیمانیان
 راگه یاندوه، یهزید له نوسراوه کهیدا نووسیووی بۆ برا شهتانییه کانی: (تهگهر نهم
 نامهیهی من گهشته دهستان له دهستی دامه نین ههتا دهگه نه لای من و نامه شمان
 ناردوه بۆ برا کافان له میسر، واته سه به نییه کانی میسر، ریککه وتووین له گه لیان که
 یاخی بینو کوده تاکه بکهین)، کاتی نهشتهر نوسراوه کهی یهزیدی خویندهوه کتوپر
 ده رچو به ره و کوفه و برا سه رپیچیکه ره کانیشی خوین پیگه یاند، له پر یکتا ون بوون، له
 عهبدوپرهمان و نهیده زانی بۆ کوئ چون، کۆمه لیککی نارد به شویناندا، به لام
 سو راغیان نه بوو، بۆ جاری دوهم یهزید گهشته وه به جماعه ته کهی و جماعه ته کهشی
 گهشته وه به ههرچی په رچی و نه فام و بیسه ره به ره کان له کوفه و له مزگوت
 کۆبونوه، نهشتهری نه خه عی له مزگوت ته که چوه ناویان و دهستی کرد به خیزه دان و
 ورژاندنیان و پالی نان بۆ کوده تاو شو ر شکردن، یه کئ له و قسانه ی که بۆ ورژاندنیان
 کردی، وتی: (من لای عوسمانی خه لیفه وه هاتوومه ته وه، سه عیدی والیشتانم له وی
 بینیه، عوسمان و سه عید ریککه وتوون و بریارنداوه موچه و بژیویتان داشکینن و
 سامانه کانتان که مکه نه وه بۆ نه ندازه ی دووسه درهم)، نهم قسانه ی نهشتهر درۆی
 خو ی بوو، عوسمان و سه عید قسه ی وایان نه کردبوو، به لکو فیلی سه به نییه کان بوو له
 بلاو کردنه وی درۆ نیفترا بۆ هه لچونی خه لکی، نهشتهر نه و قسانه ی ده کرد، که
 خه لکه که بترسینیت له زولم و ناحه قی و کاری کرده سه دل و دهروونی ههرچی و په رچی و
 نه فام و گاوانه کان و شیتی کردن و بوو به هه را و هوریا به کی گه وه له مزگوت داو پیاوه
 ماقول و ژیرو راساله له خوا ترسه کان و پیاو چاکه کان نامۆ گارییان کردن و گفتو گویان
 له گه ل کردن وه کو نه بو موسای نه شعهری و عهبدو لالی کورپ مه سعود و قه عقاعی
 ته میمی، به لام گوئیان نه گرت و به پیریانه وه نه چون^۱، یهزیدی کوری قه یس ده ی
 شیراند له ناو ههرچی په رچی و گاوانه کاند له ده ره وه و ناوه وی مزگوت ته کی ده یوت: من
 ده ره دم بۆ ریگه کانی مه دینه بۆ نه وه ی ریگه بگرم له سه عید نه یه ته وه ناو کوفه، هه ر
 که سی حه زده کات بیت له گه لکم تا ریگه ی لی برین، با بیت بچین داوی والیه کی تر

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۸/۵)، الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۳۸).

بکهین له جیځی نهو، ههستان بهدم نمره ته که یوه سبه ټیپه کان و شوانه نا حالیه کان وه لایمان دایه وه نزیکی ههزار کهس دهرچوو له گه لندا^(۱).

۶- قه‌عقاعی ته‌میمی قایدی فیتنه‌بازه‌کانی کوشت

کاتئ سەبەئیی و هەرچی پەرچییەکان و ناحالییەکان دەهەرچوون بە مەرامی فیتنەنەو و هەلگەڕانەو و یاخیبوون دووبەرەکی روویدا، پیاو و بەرێزو لەسەرخۆو ژێرەکان لە مزگەوت مانەو و جێگەرەو و والیش عەمری کوڕی حورەیس چوو و سەر مینبەرەکو و داوای کرد لە موسلمانەکان کە بڕایەتی و یەکیەتی پێڕێژن و ترساندنێ لە تەفرەقە و ناکۆکی و فیتنەگەری و دەرچوون لە فەرمانی خەلیفەو بانگی کردن، کە نەچن بەدەم بانگەوازی ئەم یاخی بوو سەربێچی کارو سنوور بەزێتەنەو^(۲)، جا قەعقاعی تەمیمی وتی: ئایا لافاو دەگەرێتەو لە شیوی خۆی؟ ئادەیی فورات بگەرێتەو لە رێپەروی خۆی! شتی و زۆر دوورە نەخێر وەللاهی ئەم هەرچی و پەرچییانە دانامرکینەو بە شریعی شمشیر نەبیئت، و خەریکە خێرو خۆشیمان بار دەکات، پاشان ئەمانە ئاواوەخوازی کاری خۆیانن هەرگیز لێی ناگەرێتەو ئارام بگرن، عەمریش وتی: ئارام بگرن، گەراییەو بۆ مائی خۆی^(۳).

۷- فیتنه بازه کان نه یان هیشت سه عیدی کوری عاص بته وه ناو کوفه

یهزیدی کوری قهیس له گهڵ نهشتهری نهخهعی که ههزار سهربازی ریگری له گهڵ بوو، چونته سه رینگای مه دینه - کوفه، رینگه کهش پیتی دهوترا (الجرعه)، نه مانه به پرچه کییه وه له جورعه وه ستابوون وه سعیدیان لی ده رکهوت، که لای عوسمان ده گه پرایه وه، وتیان پیتی له کوئوه هاتوویت بگه رپړه وه بۆ نه وی، ئیمه پتو یستمان به تو نییه و نایه لاین به چیته وه ناو کوفه، هه والیان دا به عوسمان که ئیمه که سمان ناوێت بیهته والیمان له شوینی سه عید، سه عیدیش وتی: بۆچی ههزار کهستان هیناوه بۆ ئهم قسه یه؟ یه که کهستان بهس بوو، که بینێرن بۆ لای خه لیفه و داواکه تان بگه به ن یان یه که بیباوتان

١ المصدر نفسه.

^٢ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (١٣٩).

^۳ تاریخ الطبی (۳۳۸/۵).

بهاتایه ته ریگهی من و ئەم هەوالەیی پێ بدامایه ؟ نایا هەزار پیاوی ئاقل دەردەچیت بۆ رووبەرپوونەوهی یەك پیاو؟^(۱) سەعیدی کوری عاص وای بەباشزانی دەستەویەخەیان نەبیتەوه و ناگری فیتنه تاو نەدات و نەوتی پیا نەکات، بەلکو هەولێ کۆژانەوهی بدات، یان بەلای کەمەوه ناگرو بلیتسە فیتنه کە داو بخات، ئەبو موسای ئەشعەریش پای وابوو عەمری حورەیس و قەعقاعی تەمیمی لە کوفە^(۲) رایان وابوو واتە هاو پای سەعید بوون، سەعید گەراپەوه بۆ لای عوسمان، هەوالێ تاقمە خەوارچەکانی پێدا، عوسمان وتی: چییان دەویت؟ نایا دەست لە گوێراپەلێ دەکێشنەوه؟ نایا هەلەگەرپێنەوه لە خەلیفە و نا فەرمانی دەکەن؟ نایا بێگوتیی و لاساری گوێراپەلێ خەلیفە دەکەن؟ سەعید وتی: نەخێر ئەوهیان دەرخت کە نایانەویت من والییان بم و والییەکی تریان دەویت لە شوێنی مندا، وتی: کێیان دەویت بێتە والییان؟ سەعید وتی: ئەبو موسای ئەشعەرییان دەویت. عوسمان وتی: ئەوا ئەبو موسامان کردە والی و جێگرممان کردو دیاریمان کرد، وەللاهی بیانوو بۆ کەس ناهێلمەوه نایەلم کەس بەلگهی بە دەستەوه بێنیت و نارام دەگرم لەبەریان هەرچۆن داوام لێ دەکەن، هەتا راستی مەرامەکانیان بزەم، عوسمان ئەبو موسای دیاری کر بۆ والی کوفە^(۳)، بەرلەوهی نوێسرای عوسمان بگاتە ئەبو موسا و بێکات بە والی هەندێ لە هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی کوفە دانیشتیبوون، بۆ چارەسەرکردن و زەبەتی کاروبارەکان و هیۆرکردنەوهی هەمووان، بەلام دەستی نەدا بۆیان و سەری نەگرت، لەبەر ئەوه سەبەئی و داخ لەدەڵەکان و کینەبازەکان زالبووون بەسەر ناخالی و هەرچی و پەرچییه و گاوانەکاندا و وروژاندنیان، ئاوڕێکیان نەدایەوه گۆی بگرن لە دەنگی ئەقل و مەنتیق، لە کاتی ئەم یاخیبوون و فیتنه نەوانەوهیدا دوو هاوێلانی پێغەمبەر ﷺ لە مزگەوتی کوفە بوون، ئەو دووانەش حوزەیفە یەمانی و ئەبو مەسعودی عەقەبەیی کۆپی عەمری ئەنصاری بەدری بوو، ئەبو مەسعود تورپەبوو لە یاخیبوون و شۆڕشی ئەفامەکان.

^۱ تاریخ الطبري (۳۳۸/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۴۰).

^۳ تاریخ الطبري (۳۳۹/۵).

له شارده‌رچونيان به‌رهو ريگاي جورعهو لابرډني سه‌عیدی والييان و سه‌ريپچی کردنی ئەم هەرچی په‌رچيانه، ئەمه‌يه يه‌که‌م خۆپيشاندان بوو که‌چی حوزه‌يفه‌ی يه‌مانی دوور بينتر بوو له‌گه‌ڵ ئەم رووداوانه به مه‌زوعی ترو بیری ورده‌وه مامه‌له‌ی ده‌کرد^(١)، ئەبو مه‌سعود وتی به حوزه‌يفه له ريگاي (جورعه) به سه‌لامه‌تی ناگه‌رپنه‌وه، بيگومان خه‌ليفه سوپايه‌ک ده‌نيژيته سه‌ريان ته‌ميين ده‌کات و خوينی زۆر ده‌رژيټ، حوزه‌يفه وه‌لامی دايه‌وهو وتی: وه‌للاهی ئیستا ده‌گه‌رپنه‌وه بۆ کوفه، نه‌پيټک هه‌لپژان و نه‌ شه‌ر روونادات و تاقه‌ خوينيټک نا‌رژيټ هيچ شتيټک له‌م فيتنه نه‌زانپوه هه‌موويم له پيغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ بيستوه له کاتی ژيانی ئەودا، پيغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی ئەم فيتنه‌يه‌ی پيډاين، که ئەم‌رۆ ده‌بيينين به‌ر له‌وه‌ی وه‌فات بکات، پيغه‌مبه‌ر ﷺ بۆی باسکردين، که پياوی وا هه‌يه به موسلمانى رۆژ ده‌کاته‌وه، پاشان که ئيواره‌ی به‌سه‌ردا هات، هيچ شتيټکی ئيسلامي پيوه نه‌ماوه، پاشان موسلمانان ده‌کوژن و وه‌رده‌گه‌رپن له دين و دليان ده‌چه‌رخيټ خودای گه‌وره‌ش بۆ سبه‌ی ئەوان ده‌کوژيټ، ئەم به‌زمانه روو ده‌دات^(٢)، حوزه‌يفه‌ی يه‌مانی پسپۆر بوو له زانستی فيتنه‌داو مامه‌له‌ی کرد له‌گه‌ڵ فيتنه‌ی سه‌به‌ئييه‌کاندا له کوفه‌و شويټه‌کانی تر به پيټی ئەو زانين و بيستنه‌ی که له پيغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ وه‌ری گرتبوو، ئەو فه‌رمودانه‌ی له‌به‌رکردبوو که فيتنه‌کانی ناوزه ده‌کرد به باشی له حه‌قيقه‌تی ئەو کارو کرده‌وانه تی ده‌گه‌يشت که به‌ريا ده‌بوو به دووری نه‌ده‌زانی و نامۆ نه‌بوو له لای و به‌پيټی توانا هه‌ولټی چاکسازيی ده‌دا^(٣).

٨- ئەبو موسای ئەشعەری بارودۆخی هيټورکرده‌وهو ريگري کرد له سه‌ريپچی کردن و لاساريی کردن

ئەبو موسای ئەشعەری هه‌ستا به هيټورکردنه‌وه‌ی بارودۆخه‌که‌و ريگري کرد له خه‌لکی سه‌ريپچی بکه‌ن، وتی پييان ئەي خه‌لکينه بۆ ئەم جوړه سه‌ريپچی و موخاله‌فانه ده‌رمه‌چن و هه‌رگيز مه‌گه‌رپنه‌وه بۆ هه‌لگه‌رانه‌وهو خۆپيشاندانی ئەم جوړه، پابه‌ندی

^١ الخلفاء الراشدون، ص (١٤١).

^٢ تاريخ الطبري (٣٤٢/٥).

^٣ حذيف بن اليمان، ابراهيم العلي، ص (٨٦)، الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (١٤١).

جه ماعه تی موسلمانان بن و گوپرایه ل بن، ده خیلتان بم په له پروزه مه کهن خوټان بگرن به نارام بن ئیستا ئیوه نه میرتان هدیوه خاوه نی سهرگه وره ن، وتیان نوږومان بو بکه، وتی: نایکه م، هه تا گوپرایه ل و ملکه چی بو عوسمان دهرنه خه ن، وتیان نه و ملکه چی و گوپرایه ل و ئیمامی عوسمانین^(۱)، به لام له م به لینه دا راستیان نه کردو مه رامه کانیان په رده پوښکرد، له خه لکانی تر، نه بو موسا هه ستاو نوږی کرد بو یان، له و روژه وهی که له لایه ن عوسمانه وه هه لېږدرا بو والیه تی بارودوخه که هیور بوویه وه، تا ماوه یه که له سالی (۳۴) ی کوچی حوزه یفه ی یه مانی گه پرایه وه بو نازربیعجان و بابو سهرله شگری سوپای جیهادی ده کرد له وی و کارگپری والیه کان گه رانه وه بو سهر کاره کانیان له ده فهری فارس^(۲).

۹- ئیمامی عوسمان نوسراویکی نووسی بو یاخیبووه کانی کوفه

عوسمان نوسراویکی نووسی بو سهرکه شه کانی نه هلی کوفه و حیکمه تی لابردي سعهیدی بو روونکرده وه، که له سهر خواستی نه وان کردی و نه بو موسای کرده جیگره وه ی، نه و نامه یه کو مه ل و په هه ندو به لگه ی گرنگی تیدا بو، پرویه پروبوونه وه ی فیتنه شی روونکرده وه، که عوسمان چو ن به ره ه لستی فیتنه ده کات و هه ول و داوختنی گری نازاوه ده دات هه تا بتوانیت، وپرای نه وه ی به زانستیکی یه قینی ده زانیت که دپته پيش و به رپا ده بیت و نه م ناتوانی ریگه له به رپا بوونی بگریت، نه مه شی له پیغه مبه ره وه و عَلَيْهِ السَّلَام وه رگرتوه، عوسمان له نامه کهیدا و تبوی، پاش سوپاسی خدای کهوره من نه و که سه م کرده نه میرتان که خوټان هه لتان بواردوو لیتان خوښ ده بم که چیتان کرد به سعهید و له لاهی ههرچی سامانم هه یه رایده خه م بوټان و نه یخه مه به ریټان، وه لاهی ههرچی سه برم هه یه سهرفی ده که م بوټان و به کوشتنی خو م چاکتان ده که م، ده تان سازینم ههرچیتان پی خوښه داوام لی بکه ن، به مه رجی گوناو هه سه ریچی خدای گه وره نه بیت، ههر ئیستا پیټان ده به خشیم، ههر شتیکتان پی تاخوښ بیت ته گه ر گوناو هه نه بیت دهستی لی هه لده گرم و لیتان ده بورم، ههرچیتان پی خوښه بیکه ن و پیم بلین بو نه وه ی بیانو و گله بیټان به سهر منه وه نه بیت).

^۱ تاریخ الطبری (۳۳۵/۵).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۴۳).

بۆ شارەکانی تریش ئەم چەشنە نامەییە نووسی ^(١) رەزای خودای گەورە لە ئەمیری
نیمانداران چەند چاکسازبوو، چەند سنگی فراوان بوو، لە بەرامبەردا سەبەئیی و داخ
لەدۆ و یاخیبوو، کان سنورشکینەکان چەندی زوڵمیان لێکردوو و درۆیان بۆ هەلبەستوو و
دەستی هەلبەستیان بۆ تاشیو ^(٢).

^١ تاریخ الطبری (٣٤٣/٥).

^٢ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (١٤٣).

باسی دووهم: نیمامی عوسمان بهم سیاسه ته مامه لای ده کرد له گه ن فیتنه بازه کاند

له دوو توئی ده قه میژوو ییه کاند او له ژماره یه ک له سدر چاوه کاند او نه وه رۆشن
کراوه ته وه که عوسمان به چن دین شیواز به رابه ری و به رهن گاری فیتنه که ی کرد وه و کو:
یه که م: هه ندی له هاوه لآن پنیان باشوو عوسمان لیژنه ی پشکنین و لی کۆلینه وه
ره وانه بکات بۆ شاره کان

موحه ممدی کوری مه سلهمه و ته لحه ی کوری عوبه یدوللا کاتی نه وه هه موو
پروپا گهنده یانه ی بیست که عه بدوللای سه به له شاره کاند او بلاوی ده کرده وه، هه ژانو
هاتنه کول و چوونه خزمه تی نه میری نیمانداران، نیمامی عوسمان به په له وتیان: نه ی
نه میری نیمانداران، نایا نه و شتانه ت بیستوه له خه لکی، که نیمه بیستومانه؟ وتی:
نه خیر، وه للاهی جگه له بیوه یی و خۆشی هیچی ترم پی نه گه شتوه، وتیان: نیمه
هاتووین بۆ لای تو پیت بلیتین هه ردوکیان نه وه هاوه لآن نه یان بۆ باسکرد که گوئی نه وانی
جهنجال کردبوه، ده رباره ی نه و ناژاوه و فیتنه یه ی که له شاره کاند او شه پۆل ده دات،
ده رباره ی نه و هیرشه نه گریسه ی که ده کریته سهر والیه کانی له کوخچیکا، نه ویش وتی:
نیه رابه شی من و ناودارانی نیمانداران، راویژیککی باشم بۆ بکه ن و ریگه چاره یه کم
نیشان بدن، وتیان ناماژیه نه وه ت بۆ ده که ی که کۆمه لای پیای متماندار بنیره بۆ
شاره کان و سو راغی ده نگویاس بکه ن و هه والمان بۆ به یینه وه^(۱)، نیمامی عوسمان هه ستا
به لیپی چینه وه یه کی قایم و مه زن و بری له هاوه لانی هه لبارد له و هاوه لانه ی، که که س
گومانی نه بوو، له ته قواو راستگویی و خۆپاریزی و ناموژگاریان، نه و موحه ممدی کوری
مه سلهمه یه ی هه لبارد که نیمامی عومه ر کردبوی به نه مینداری لیپرسینه وه ی
والیه کانی و کردبوی به سه ره رشتیاری والیه کان له هه ریحه کاند، هه روه ها
نه وئوسامه ی کوری زه یده ی هه لبارد که خۆشه ویستی پیغه مبه ره ﷺ و باوکیشی به
هه مان شیوه خۆشه ویستی بووه، نه و ئوسامه یه ی نه میری نه و سوپایه بوو، که
پیغه مبه ر ﷺ و هسیه تی کردبوو له دوا دوا یی ته مهنی دونیا ییدا که بکریته قایدی نه و

^۱ تاریخ الطبری (۳۴۸/۵).

سوپایه، فەرمووی (لەشکری ئوسامە بێخەنە پێ)، ھەروەھا ئەو عەماری یاسری ھەلبژارد، کە لە موسڵمانە پێشینەکانەو تێکۆشەرێکی گەورە، ھەروەھا عەبدوللای کۆری عومەری ھەلبژارد، کە شەرەزان و خۆپارێزو مۆتەقی بوو، موحەممەدی کۆری مەسلەمەدی نارد بۆ کوفە، ئوسامەمی نارد بۆ بەسرە، عەماری نارد بۆ میسر، عەبدوللای کۆری عومەری نارد بۆ شام، ھەریەک لەم کەلەپیاوانە سەرپەرشتیاری ئەو جەماعەتە بوو کە لەگەڵیان بوون و ناردنی بۆ ئەم شارە گەورانە، ھەرھەموویان روشتن بۆ ئەم کارە گرانی پێ مەترسییانە، پاشان ھەموویان گەرانەو جگە لە عەمار، کە دواکەوت لە گەرانەوێ لە میسر، پاشان گەراپەو ھەرچییان بیستبوو، بینیبوویان و پرسیاریان کردبوو، گشتیان خستە پێشچاوی ئەمیری ئیمانداران^(۱)، ئەو باسەمی کە ھەریەک لەمانە ھێناپەو لە شارەکان، وتبوویان: (ئەمی خەلکینە ئێمە نکولی ھیچ شتیکتان لێ ناکەین، رەخنەمان لێتان نییە، بە ھەمان شێوە موسڵمانەکانیش ھیچ رەخنەو گلەبیان نەبوو، ئەمیرەکانیان دادگەر بوو لە نێوانیانداو خەمخۆر بوو بۆیان)^(۲)، بەلام ئەو ریوایەتەمی کە گواپە عەماری کۆری یاسر عوسمانی بە دڵناسک و عاتفی تۆمەتبار کردوو، سەندەدەکانی ئەم ریوایەتانەمی کە ھەلگری ئەم تۆمەتانەییە زەعیفن و لە عیللەت خالی نین، ھەروەھا لە دەقەکانیشیدا بزری ھەیە^(۳)، سەرپەرشتیارەکان لە شارەکان گەرانەو و روونیان کردوو، کە ھیچ شتیکی وا لە ئارادا نییە، کە خەلیفە والییەکان لە والییەتی لابات و دەستی پێ ھەلگری لە کارو خەلکی بە گشتیی و ان لە دادپەرورەیی و رەحەمت و خێرو سەلامەتی و دڵنارامیداو ئەرخیان و ئەمیری ئیماندارانیش لە کێشەکاندا دادگەر و لە بەخشینەکاندا یەکسان و رێک و چاوداشتی مافەکانی خودای گەورەو مافەکانی گەلەکەمی دەکات و ئەو واتە واتەش بەرپا بوو ھەموو گومان و شەقاندن و درۆیەو کینەبازو داخ لەدەڵەکان بەلای دەکەنەو و ان لە تاریکییدا، بۆ

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (۲۱۰).

^۲ تاريخ الطبري (۳۴۸/۵).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۷۱).

ئەوئى كەس سەرچاۋە كەيان نەزانىت، بەلام ئەم خەلىفە كارزانە بارە چاكسازە مەزنە بەم لىكۆلىنەۋە سۆراغكردنە وازى نەھىتەنە بەلكو نوسراوى نووسى بۆ خەلكى شارەكان^(۱).

دووھم: عوسمان نوسراوى نووسى بۆ خەلكى شارەكان

لە باتى راگەياندىنى گشتىنى بۆ ھەر ھەموو موسلمانان پاش سوپاس و ستايشى خوداى گەورە نووسىبى: (من كارگىرەكان بە بريكارو بەلىندەرى خۆم دەگرم، لە ھەموو ھەزىكى ھەجدا، ئەم ئوممەتە زالاو سەرگەوتوۋە لەۋەتى بوۋەتە سەركارى فەرمان بە چاكەو رىگرى لە خراپە، ئوممەت دەركى بە ھەر خراپەيەك كىردىت يان رەخەنى لە ھەر كارگىرپىك گىرتىت ھەقم پىداۋە ۋەلامم داۋەتەۋە، نە خۆم نە خاۋخىزانم ھىچ ھەقىكەت نەكەوتوۋەتە سەر لە لايەن گەل ۋە ھەماۋەر، ھەرچىشمان ھەيە بەسەريانەۋە بۆ خويان، خەلكى مەدىنە ھەۋالىيان پىداۋم كەسانىك ھەن داشۋارون، كەسانىكى تر ھەن لىيان دراۋە، ئەى ئەو كەسەى لىت دراۋە، يان سوكايەتت پى كراۋە بە نەھىتى، ئەگەر شتى وات پىكراۋە لە ھەزى ھەجدا خۆت بگەيەنە پىم ھەقى خۆت ۋەرگەرۋە بە كەيفى خۆت، لە من يان لە كارگىرپەكەم، يان بىكە بەسەدەقە بۆ خۆت خوداى گەورە پاداشتى خىرۆمەندان دەداتەۋە)، كاتى خەلكى شارەكان خويىندىانەۋە دەستيان كىرد بە گىريان و دوۋەى خىريان كىرد بۆ عوسمان و تىيان: ئەم ئوممەتە ھەلئىناۋە بەشەردا^(۲)، ئايا ئەم ئىمانە مەزنى ئىمامى عوسمان دونىاي دەۋىت؟ كە بە ھەزم ۋە ھەزمەۋە گوى بۆ خەلكى دەرگىت، لەم ھەزم ۋە ھەزمەۋە بەرزىرئو ئەستور شك دەبەيت كە پىاۋىك ۋەتوئەتى تەمەنى لە ھەشتاۋ دوو سال زىاتر بوۋە، ئەو كەلە پىاۋە لە بەھىزى ۋە خىرايىيەۋە ئەمەى ۋەتوۋە، كە بە دۋادچوۋن و سۆراغى زولملىكراۋەكانى كىردوۋە شۋىن دۆزى بەشخوراۋەكانى كىردوۋە، يان خەلكى دەۋىت ۋە مەۋقەكانى لا مەبەستە دادوۋەرى و وىژدانىكەم نىشان دەن بەرزو بەناۋىانگىر بىت لە دادگەرى ئىمامى عوسمان، لەم وىژدانكارىيە ھەتا مافى شەخسى ئەمىرى ئىمانداران دراۋە بە ھەماۋەر تەنيا لەبەر خاترى ئەۋەى مافەكانى خوداى گەورە نەشكىت ۋە سنوۋرەكانى پارىزگارى بىكرىت.

^۱ تاريخ الطبري (۳۴۹/۱).

^۲ المصدر نفسه، تاريخ الطبري (۳۴۹/۱).

بهائی ئەمە دادگەری ئیمامی عوسمان بوو، کە لەم بابەتەدا نە دەوێستە هەلۆستە نە دەکرد بە ناردنی ئەمەندارەکان بۆ پشکینی بارودۆخی خەلک و نووسینی نوسراو بۆ خەلکی شارەکان وازی نەهێنا، وتی: وەرزی حەجکردن وەرن سکاڵاکانتان بگەیهننە دەستم، گەر چی لەبەردەم کۆماری حاجیانیشدا بێت، عوسمان بەمانەش وازی نەهێنا، بەلکو کارگێڕەکانی ناگادارکردووە، کە خۆیان بچنە ناو خەلک زوڵمەکانیان بۆ بگەڕێننەو گەر هەبوو، پاشان عوسمان پرسیاری کرد لە کارگێڕەکان دەربارەی ئەو واتە واتە کە خەلکی دەمەوادەم دەیلێنەو ئەوانیش بە بۆچوونیکی جوان و توندو قایم راویژیان بۆ دەکردو رینگەچارەیان نیشان دەدا^(۱).

سێهەم: ئیمامی عوسمان راویژی کرد بە والی شارەکان

ئیمامی عوسمان بەخێرای ناردی بە شوێن والیی شارەکانداو بە پەلە بانگی کردن، والییەکانیش عەبدوللای کورێ عامرو مەعاویە ئەبوسوفیان و عەبدوللای سەعد بوو، لەگەڵ ئەمانیشدا سەعیدی کورێ عاصو عەمری کورێ عاصی هێنایە ناو راویژکردنە کە، چونکە ئەم داوێ والی پیشوون، ئەم راویژکردنە دانشتنیکی پر مەترسی و داخراو بوو ئەو مەسەلەنە تێدا تاووتوێ کرا کە بریاریان دا پلانی کاری نوێ دابڕێژن و بە مساریکی تر بچوێنەو لە ژێر رۆشنایی ئەو هەوالە ناوۆلایەنە کە گەشتوونەتە شاری مەدینە پیتەختی ولاتی ئیسلامیی^(۲)، ئیمامی عوسمان وتی: (قورپەسەرتان ئەم سکاڵو گازندەیانە چییە؟ ئەم هات و هۆتە چییە؟ من زۆر دەترسم ئەم قسانە بە راستی دەربچیت لەسەرتان، هەمووشی ماله بەسەر منەووە بەسەر مندا دەشکێتەو)، ئەوانیش وتیان: وەللاهی راست ناکەن و نایسەلمێنن و ئەم هاش و هوشانە هیچ بنەمایەکیان نییەو لێی بێتاگاین، تاقە کەسێکت دەست ناکەوێت بچیتە ژێر باری ئەم تۆمەتانەو هیچیان تیا بەسەر نییە، هەر پروپاگەندەییەو دروست نییە حوکمی پێ بکریت، عوسمان وتی: ئەو چارەسەرمان چییە؟ سەعید کورێ عاصو وتی: ئەمە فیل و فریکەو لە تاریکی و پەنھاندا دروست کراوەو بە ناحەق هەلبەستراوەو هەر لە خۆرا

^۱ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (۲۱۲).

^۲ معاوية من أبي سفيان، ص (۱۲۶).

داویانه به گوتی خه لډاو نه مانیش گپړاویانه ته وه بۆ کهسانی ترو له ناو کۆږو دانیشتنه کانیاندا ریسواویانه، عوسمان وتی: باشه چۆن تیماری بکهین؟ وتی: نهم تاقمه بانگبکهو پاشان نه وانه بکوژه که یه که مجار نهم قسانه یان لى دهرچوه، عه بدوللای کورى سهعد وتی: نهو سزایانه له خه لکى بسه نه روه که که وتوه ته نه ستویان، مادهم مافه کانی خویانت پیداون زۆر له وه باشتره وازیان لى بینیت و گوزه شته یان لى بکهیت. مه عاویه وتی: منت کردوه به والى و بوومه ته والى گه لیک، جگه له هه والى خیرو چاک خراپه ت لى نه بیستون، نهو دوو پیادهش شاره زای هه لویستی راستیان وتی: رات چۆنه واته (چی بکهین)؟ مه عاویه با به جوانى هه لسوکه وتیان له گه ل بکهین، وتی: نهى عه مر تۆ رات چیه؟ وتی: من واده زانم تۆ نه رمى له گه لیان و رازیت لیان و بهشیان زیاد ده کهیت و چاوپۆشیان لیده کهیت، به پیچه وانه ی رهفتاری عومهر له گه لیان ده جولیته وه، پیموایه بهیته سهر ریبازی خه لیه که ی پیشووت له شوینی توندیدا توند بیت، له شوینی نه رمیدا نه رم بیت، به پپی پپیست، چونکه توندوتیژی پپیسته بۆ نهو که سانه ی که زیانى خه لک به گرنه نازانن، نه رمیش بۆ نهو که سانه ی، که به نامۆزگاریی ئاکاریان جوان ده بیت، به لām تۆ بۆ هه ردوولایان نه رمیت پراخستوه.

عوسمان هه ستاو سوپاس و ستایشى خودای گه وره ی کردو وتی: نهو ناماژانه ی کردتان هه موویم ژنه وت و هه موو کاریکیش ده رگای خۆى هه یه له وپوه ده چینه ژووره وه نهو ناسۆرییه ی که مه ترسى هاتنى ده کرا نهوا به رپا بووه، نهم ده رگایه به نه رم و نیانى و له خۆبردۆبى و به دوداچوون داده خرین ته نیا لهو سنوورانه دا نه بیت که باسکراوه و کهس بۆى نییه ره خنه ی لى بگریت، نهو شته ی به ربه ستى نهم هه رایه بکات نه رمى و هیاوشییه، وه لاهى نهم ده رگایه تازه لادراوه که سیکیش نییه له مان به لگه یه کی راستى پى بى خوداش باش ده زانیت ئارامگرى یه که م بۆ پىخۆشحالى نییه و ده رفه تدان نییه، وه للاهى ناشى فیتنه و ئازاوه که وتوه ته گهر، خۆشبه ختى بۆ عوسمان نه گهر بمریت و ده ستى تى رانه دات، ریگرى بکات له خه لکى و مافه کانی خویانیان پى ببه خشن و چاوپۆشیان لى بکهین، نه گهر مافه کانی خودایان پیتشیل کردو سونه تیان فه رامۆشکردوه شلگیریان بۆ مه کهن و ماستاویان له بهر مه کهن^(۱)، عوسمان پیچه وانه ی

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۱/۵).

عومهری برای بۆ له ریبازی توندوتۆلیدا، به لām له شۆینکه وتنی سوننه تی ههردوو خهلیفه که ی پیش خۆیدا پیچهوانه نه بووه ناشی فیتنه کهوته گهرو به توندوتیژی چاره سهر ناکریت، چونکه توندوتیژی ده بیته ناوی نهم ناشهو باشت کهری پۆ ده کات و نه میری نیمانداران رازی نه بوو بیته هاوده می نهم فهرته نهیه، وه کو ده لاین (خۆشحالی بۆ عوسمان بریت و دهستی تی وه رنه دات)، به رۆشنی و راشکاوی نیمامی عوسمان مهیلی لهم گه ره لاوژیه نه بوو له سنورو مافه کانی خودای گه وردها هیچ شلگیری و چاوپۆشییه کی تیا نه بوو، به لām بۆشته کانی تر ناسانکاربوو، چونکه نهرمو نیانی نهو به رتره، لیخۆشبوون به ریزتره، ده بیته مافه کانی پاریزراوین و وه کو پتیویست جیه جی بکرین^(۱)، چهن دین ریوایه ت هاتوو به سه نه دی لاوازو ونبوو، که په یوه ندیی نیوان عه مری کوری عاص و عوسمان ده شیوینیت و ده شله قینیت، کۆمه لئ ریوایه تی تری دزیو ده ستیان هیه له چلکن کردنی وینه ی عه مری کوری عاصدا و په یوه ندیی نیوان عه مری عاص و عوسمان به په یوه ندیه کی رزیو ده گۆرن که گوایه عه مر نه خشه ی کیشاوه بۆ کوشتنی نه میری نیمانداران، پاشان دهستی داوته هه لپه رستی و به ته مای نهو بهوو خوینی عوسمان برژیت^(۲).

نهم ریوایه تانه لاوازو ره تکرارو لای نه هلی هه دیس و میژوونوسه کان^(۳)، وه ریوایه تیکی تر هاتوو به سه نه دیک، که خه لکی لاوازو نه ناسراوی تیدایه که گوایه عه مری کوری عاص و تویه تی، نه ی عوسمان له بهر خاتری به نی ئومه یه مافی خه لکت پیشیل کردوو، خزمایه تی ده کهیت تۆ لاتداوه و خه لکیش لای داوه یان دادپه روه به یا خۆت بهر که نارکه و واز بهینه گه رده مینیته وه یه کسان و گشتگیر به و به چاکی به ره و پیش برۆ^(۴).

ههر له هه مان ریوایه تدا هاتوو، که عه بدوللای کوری عامر و تویه تی: من وا ده زانم تۆ نه وه چاغه ت هه لگیرساندوه نه وه نه ده پیاویک نه سپییه ک که و تبیته سه ری یان گه نه یه ک

^۱ عمر بن العاص الامیر المجاهد للغضبان، ص (۴۴۷).

^۲ المصدر نفسه (۴۴۸).

^۳ عمر بن العاص، الامیر المجاهد للغضبان.

^۴ تاریخ الطبری (۳۴۰/ه).

چو بیته مووی و لاخه کەوی، تۆ ئەوەندە بایەخ بە خەلکی دە دەیت و ئەوەندە سەر قالی گەییە کانیانی^(۱)، عوسمان والییە کانی قە دەغە کرد لەوەی ناژاوه هەلگیرسیته کان سزا بدەن یان زیندانیان بکەن، یان بیانکوژن، بریاریدا کە بە چاکی و نەرمی مامەلەیان لە گەڵ بکەن^(۲)، داوای کرد لە کارگیرە کانی کە بگەرێنەوه سەر کارە کانیان و ریککەوتن لە سەر ئەو رێنماییانە ی کە نیمامی عوسمان پیتی راگەیاندن، کە بە چ شێوازی رۆبەرپرووی فیتنە ببنەوه ئەو فیتنە یە ی کە هەموو چاوەروانی ک دەیزانی هاتوو و دەبیست هەر بیست^(۳).

۱- مەعاویە دوو پێشنیاری کردو عوسمانیش ڕەفزی کردەوه.

پیش ئەوەی مەعاویە ی ئەبی سوفیان بچیتەوه بەرەو شام هات بۆ لای نیمامی عوسمان و وتی: ئە ی ئەمیری نیمانداران، لە گەڵ مندا وەرە بۆ شام، بەر لەوەی رووداوه کان و بە سەر هاتە کان هێرش بھێننە سەرت و تۆ لە ئۆگەیان نە یەیت، عوسمان وتی: من دراوسییه تی پیغە مەبر ﷺ بە هیچ شتی ک ناگۆر مەوه، ئە گەر دەزوی گەردنم بقرتیت، مەعاویە وتی: دە ی سوپایە کت لە شامەوه بۆ رەوانە بکەم لە مەدینە بمییتەوه و بەر هەلستی ئەو مەترسییە چاوەروانکراوانە بکەن و بەرقانی لە تۆو خەلکی شاری مەدینە بکەن، نیمامی عوسمان وتی: نە خێر گرانی و نە خۆری ناخەمە سەر دراوسییه کانی پیغە مەبر ﷺ، کەم خۆراکیان ناکەم لە بەر خاتری سەربازانی ک کە بمیتنەوه لە ناویان، تەنگی و سەخەلتی ناخەمە سەر کەسانی ک کە کۆچەری و ئەنسان و لە مەدینە نیشتە جیبوون مەعاویە پیتی و ت: ئە ی ئەمیری نیمانداران وەللاهی تیرۆرت دەکەن، یان لە ناوت دەبەن، عوسمان وتی: خودام بەسەو باشتەین پشتیوانە^(۴) وەکو بلیی مەعاویە دەیزانی کە لەودێو ئەم فیتەو پرویا گەندانەوه شتیکی پیس هەیه و نەخشە ی بۆ نامانجیکی ترسناک کیشاوه تەنها ئەوەشیان دەوێت بدەن بە سەر خەلیفە و حوکم رانییە کەیدا.

^۱ المصدر نفس.

^۲ خلافة عثمان، د. السملی، ص (۷۷).

^۳ الخلفاء الراشدين للخالدي، ص (۱۵۱).

^۴ تاریخ الطبری (۳۵۳/۵).

به لّام عوسمانی خهلیفه‌ی کارزان رایه‌کی تری هه‌بووه ده‌یویست به ریڭایه‌کی تر له‌گه‌لیان بچوئیتته‌وه هه‌تا به‌لگه‌یان به‌ده‌سته‌وه نه‌میئێ لای خودای گه‌وره‌ وه‌لامی خه‌لکیش له‌دوو دنیاو دواړژدا سهر شوړپان بکات ته‌م سه‌بره گه‌وره‌یه ته‌نها له‌و ئیمامه دادپه‌روه‌ره گه‌وره‌یه ده‌وه‌شیتته‌وه^(۱).

۲- عوسمان ریزی موئامه‌ره‌چییه‌کانی بری، دوا‌ی شه‌وی که هاتبوونه ناو شاری مه‌دینه:

ئه‌میری ئیمانداران وریاو بیدار بوو به گۆژهری نووسینی هه‌والگره‌کانی که له‌بارو دۆخ ئاگاداریان ده‌کرده‌وه سه‌باره‌ت به موئامه‌ره‌چییه‌کان، عوسمان دوو پیاوی له موسلمانان که کاتی خۆی سزا درا‌بوون، له لایه‌ن خه‌لیفه‌وه خسته ناو ریزی یان تو‌پری موئامه‌ره‌ چییه‌کان، چونکه ئه‌مانه له‌م دوو پیاوه ئه‌رخه‌یان بوون دوو پیاوه‌که یه‌کیان مه‌خزمی و شه‌وێتر زوه‌ری بوو، پیتی وتن برۆن بزائن چییان ده‌وێت و به ته‌مای چین، ته‌م دوو پیاوه له لایه‌ن عوسمانه‌وه ته‌می کرابوون، به‌لّام خو گری‌بوون له ژیر باری راستیدا هیچ کینه‌یه‌کیان له دلدا نه‌بوو، به‌رامبه‌ر عوسمان، کاتێ موئامه‌ره‌ چییه‌کان ته‌م دوو پیاوه‌یان بینێ مه‌رامه‌کانی خو‌یان وتوو نه‌خشه‌که‌یان باس کرد، دوو پیاوه‌که وتیان کیتان له‌گه‌لدایه له خه‌لکی مه‌دینه، که هاوده‌نگتان بی‌ت، وتیان سی‌که‌س، وتیان جگه له‌مانه، وتیان که‌سی تر، وتیان ئیوه ده‌تانه‌وی چۆن بکه‌ن شه‌وانیش ره‌هه‌ندی موئامه‌ره تیرو پره‌که‌و نه‌خشه دارپژاوه‌که‌یان رافه کرد بو دوو پیاوه‌که، وتیان ده‌مانه‌وی هه‌ندی قسه بکه‌ین له‌گه‌ل خه‌لیفه‌دا ده‌رباره‌ی شه‌و شتانه‌ی که له دلی خه‌لکدا چاندومه‌انه، پاشان بگه‌رپێنه‌وه بو لایان دلنیا‌یان بکه‌ین که ئیمه بریارمان له‌سهر داوه‌و تاوتویمان کردوه.

ناگه‌رپێنه‌وه‌و په‌شیمان نابینه‌وه، پاشان شه‌چینو وه‌کو گه‌له‌کۆمه چواره‌وری ده‌گرینو له خه‌لیفه‌یه‌تی لای ده‌به‌ین، نه‌گه‌ر به قسه‌مان نه‌کات واته عوسمان، ده‌یکوژین، ته‌م قسانه‌یان بی‌ست و گه‌رانه‌وه بو لای عوسمان، عوسمان پێکه‌نی و وتی: خودایه ئه‌مانه سه‌لامه‌ت بکه‌ی نه‌گه‌ر سه‌لامه‌تیا‌ن نه‌که‌ی به‌ده‌خت ده‌بن، ناردی به

^۱ عثمان بن عفان الخلیفة الشاکر الصابر ص(۲۱۴).

شوین ئەو کوفەیی و بەسره‌ییانەی کە هاتبوونە مەدینە، پاشان بانگەواز کرا، وتیان کۆبەنەوه بۆ نوێژ، ئیمامی عوسمان چوو هەر مەینبەر و هاوێڵانی پێغەمبەر ﷺ چوارەوریان گرت، عوسمان سوپاس و ستایشی خدای کرد و هەوالتی ئەم تاقمەیی دا بە موسڵمانان، کە هاتوونەتە مەدینە، راستی مەرامەکانیان بای کرد، کە تووشی دێژنی بوون، هەر لە ئێستای هەلگەراوێڵە و دەیانەی عوسمان لە خەلیفەییەتی لایەن، یان بیکۆژن، ئەو دوو پیاوێ کە گفتوگۆیان کرد لەگەڵ ئەم سەبەئییانەدا هەستان و بوون بە شاهیدی هەوێڵە کە عوسمان، هەموو موسڵمانان وتیان: ئەم ئێمە میری ئیمانداران بیانکۆژە، چونکە ئەیانەوی لە خەزەمتی تۆ دەرێچن هەلگەری نەوه بە رووتاو درووشی موسڵمانان لەت و پەت بکەن، عوسمان داواکەیی هاوێڵانی رەتکردەوه کوشتنیان پەسەند نەکرد، چونکە ئەمانە بەناو موسڵمان بوون، ئیمامی عوسمان رازی نەبوو دوا بپێ بلێن ئیمامی عوسمان ئەو موسڵمانانە کوشت، کە پێچەوانەی بوون، عوسمان بەم شیوەیە ئەو بۆچوونە رەد کردەوه و تی: نایان کۆژم، بەلکو لییان دەبورم و چاوپۆشیان لی دەکەم، هەتا بتوانم چاوەروانیان دەکەم، هیچ تاقە موسڵمانێ ناکۆژم، مەگەر تاوانێکی وای کردبێ پێویست بە کوشتن بکات، یان لەدین وەرگەرابێ و کافر بێت^(۱).

راستکردنەوهی بەلگە لەسەر یاخیبووەکان

عوسمان بانگی تاقمە سەبەئییەکانی کرد، بۆ ئەوهی هەرچی دوو دلی و گومانێکیان هەیه، بیخەنە روو، ئەو زیاده رویانە بەدییان کردووه بە ناشکرا بیلێن، هەر هەلگەییەکیان لە خەلیفە گرتووه ناشکرای بکەن، ئەمە دانیشتنێکی راشکاوانە و روژن بوو لە مزگەوتدا بە دیار چاوی هاوێڵان و موسڵمانانەوه بەسترا، سەبەئییەکان قسەیان کردو ئەو هەلگەییە کە عوسمان کردبووی بە گومانی ئەوان خستیانە روو، عوسمانیش هەستا بە بیانکردن و روونکردنەویان و بەلگەو دەلیله‌کانی خۆی بۆ باسکردن، موسڵمانە بە ویژدانەکان ئەم راشکاویی و لی پرسینەوه و دەرختنەیان بیست و ئیمامی عوسمان وەلامی ئەو رەخنانە دایەوه کە لییان دەگرت، پاشان راستی کارەکانی روون

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۴/۵، ۳۵۵).

کرده‌وو بهرگری کرد له کاره‌کانی و پاکیتی کاره‌کانی ده‌رخست و هاوه‌له دانیشتووه‌کانی ناو مزگه‌وت شاهیدیان بۆدا^(۱).

۱- وتی من له سه‌فهردا نوێژم به چوار رکاتی ته‌واو کردوو، پیش من پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر له سه‌فهردا چوار رکاتیان نه‌کردوو، من چوار رکات نوێژم کرد، کاتی له‌مه‌دینه‌وه سه‌فهرم کرد بۆ مه‌ککه، مه‌ککه شارێکه که‌سوکارمی تیا‌دایه، نه‌و کاته من نیشته‌جی بوم له‌ناو که‌سوکارمدا و خۆم به موسافیر نه‌نه‌زانی، نایا وانییه، هاوه‌لان وتیان به‌لێ به‌خودا وایه.

۲- وتی: من پاوه‌نیکم پاراستوو و ته‌نگم به موسلمانان هه‌لچنیوه زه‌ویه‌کی فراوانم تاییه‌ت کردوو بۆ له‌وه‌ری وشتره‌کانم له پیش منه‌وه پاوه‌ن هه‌بووه بۆ وشتری سه‌ده‌قه‌و جیهاد، پیغه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرو عومه‌ر پاوه‌نیان هه‌بووه، منیش وه‌کو نه‌وان به‌لام من فراوانترم کردوو له‌بهر زۆری وشتری سه‌ده‌قه‌و جیهاد، پاشان ناژه‌لی موسلمانانه‌کانشم مه‌نع نه‌کردوو، که له‌م پاوه‌نه‌هه‌وه‌پێن، بۆ ناژه‌لی خۆم پاوه‌نم نه‌کردوو، کاتی من خه‌لیفه نه‌بووم له هه‌موو موسلمانان زیاتر وشتر و مه‌رم هه‌بووه و هه‌مویشم کرد به خێر، ئیستاش ساغییه و راغییه نه‌بی و لاغم نییه، ته‌نیا دوو وشترم هه‌یه دام ناو بۆ حه‌ج کردن، نایا وانییه؟ هاوه‌لان وتیان به‌ری به‌خودا وایه.

۳- ئیوه ده‌لێن من یه‌ک نوسخه‌ قورئانم هێشتوو ته‌وه‌وه نوسخه‌‌کانی ترم سوتاندوو، خه‌لکیم له‌سه‌ر یه‌ک په‌راوی قورئان کۆکردوو ته‌وه، نایا قورئان فه‌رموده‌ی خودا نییه لای خوداوه نه‌هاتوو، ده‌بی ماده‌م لای یه‌ک که‌سه‌وه هاتوو ده‌بی یه‌ک جو‌ز بی‌ت، هه‌یچم نه‌کردوو، نه‌وه نه‌بی موسلمانانم له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌ قورئان کۆکردوو ته‌وه، ریگه‌م لی گرتوون که ناکۆکی و دوویه‌که‌ی بکه‌ویته‌ نیوانیان، له‌م کاره‌شدا چاوم له‌ کاره‌که‌ی نه‌بویه‌کر کردوو، که هه‌ستا قورئانی کۆکرده‌وه، نایا وانییه، هه‌موو هاوه‌لان وتیان: به‌ری به‌خودا.

۴- ئیوه ده‌لێن من حه‌که‌می کو‌پی نه‌بی عاصم گه‌راندوو ته‌وه‌وه بۆ مه‌دینه‌ کاتی خۆی پیغه‌مبه‌ر نه‌فی کردوو بۆ (تائیف) له راستیدا حه‌که‌می کو‌پی عاص خه‌لکی

^۱ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۵۴، ۱۵۵).

مهككهيوه خهلكي مهدينه نيه، پيغه مبهري ﷺ له مهككهوه دهري كرد بو تائيف، كاتي رازي بوو ليي گهرانيهوه بو مهككه، پاشان هم ديسان دهري كردهوه بو تائيف، پيغه مبهري ﷺ خوي دهري دهكردو دهشي هينايهوه، نايا وانويه؟ هاوه لان وتيان: بهري بهخودا.

۵- نيوه دهلئين من تازه پيگه يشتو ده كم به كار به دست گه نجه ته من مندا له كان ده كم به والي، من هيچ پياوي كم نه كردهوه به والي بهريزو باره لگرو شيو نه بيت، له ريگهيدا نه بي، هم كه سانه شايسته ي كاره كانيان، كه پيم داو، خوشيان پرسياريان لي بكن، خهليفه كاني پيش من له واليه كاني من كم ته من ترو تازه لاويان ده كرد به والي، بو نمونه پيغه مبهري ﷺ نوسامه ي كوري زه يدي كرده نه مير، ته مني له ري نه مير يتيدا نه بوو، له گل هيبانه خراپ تريان وت به پيغه مبهري ﷺ، نايا وا نه بوو؟ وتيان: بهري به خودا، نه مانه توانج نه گر نه خه لك به بي نه وي شروقه ي بكن و لي ورد ببنه وه.

۶- نيوه دهلئين من ده سكه وتم داوه به عه بدو بدوللاي كوري سه عد، من له پينجي ده سكه وتم پيداوه، كه (۱۰۰) هزاره له حقي نهو جيهاده ي كه نه فريقاي رزگار كرد، به لئينم پي دابوو، نه گهر خوداي گه وره له سهر دهستي تو نه فريقاي رزگار كرد پينج له سهد ي ده سكه وته كه ي خه لات بي بو تو پيشم ته بريه كردهوه سهر كاري واين كردهوه، ويرا ي نه مهش سهر بازه موجهيده كان پييان وتم: نيمه پيمان ناره حته پينج له پينجي بده ي به نه بي سهر، هر چهنده وان مافي قبول كردن و رفر گردنيان نه بوو، من پينج له پينجه كم له نه بي سهر وه رگرت و دام به سهر بازه كاني، بهم شيويه نه بي سهر هيچي بهر نه كه وت نايا وان نه بوو؟ هاوه لان وتيان بهري به خودا.

۷- نيوه دهلئين من كه سوكاره كم خوشده وي و به شيان ددهم، بزائن خوشه ويستي من بو خزمه كانم قه د وام لي ناكا مهيلم بچي بو زولم و ناحقي كردن به خهلكي تر، بهلكو مافه كاني خويانيان ددهم وي و توله شيان بكه ويته سهر لييان ده سينم، نهو به شانهش پييداون له مالي تاييه تي خوم پيمداون، ساماني هيچ موسلمانينك نيه، چونكه مالي موسلمانان بو كه س رهوا نيهوه به خه لالي نازانم بو هيچ كه سينك خه لال نيه، من خه لاتي گه وره به نرخم داوه به خزمه كانم له بربره ي پشتي مالي خوم له زه مني پيغه مبهري

ئەبۇبەكرو غومەردا، ئەمىرۆ لە چاۋ زودا چاۋچىنۆك و مال خۆشەويىستىم، هېشتا رەزىلى دەكەم، ئەو بەس نىيە ئەدەم بە لاي پىرەكانى خىزمى خۆمداۋ تەمەنم لە تەۋاۋىدايەو ئەو مالى كە ھى خۆم خىزانە خىزمەكانم ھېچ يان بەر ناكەۋى، كەچى مولخىدەكان ئاۋا دەلەين، ۋەللەھى من ھېچ سامان ۋە بەخشىتىم ۋەرنەگرتوۋە لە شارى لە شارەكانى موسلمانان ئىللا گەراندومەتەۋە بۆ خۇدى ئەو شارانە ھېچ مال ۋە سامانىم نەھىناۋە بۆ مەدىنە پىنجىيەكى دەسكەوت نەبى، موسلمانانىش ھەستاون بە دابەشكردنى ۋە داۋيانە بە موستەھقەكان، ۋەللەھى لەم پىنج يەكە من فەلسىتىم ھەلنەگرتوۋە بۆ خۆم ھەتاكو ئىستى جگە لە مالى خۆم ھېچى كەسم نەخواردوۋە ھېچىش نەداۋە بە خىزمەكانم لە مالى خۆم نەبى.

۸ ئىۋە دەلەين، من زەۋىيە رىزگاركرارەكانم بە خىشۋە بە چەند پىاۋىكى ديار، ئەم زەۋىيە رىزگاركرارەكان ۋە ئەنسارەكان ۋە مۇجاھىدەكان بەشدارىيان كىردوۋە لە رىزگاركرىندا، كاتى ئەم زەۋىيانەم دابەش كىرد بەسەر مۇجاھىدە رىزگاركرەكاندا ھەندىكىيان مانەۋە نىشتەجى بوون تىيدا، ھەندىكىشىيان گەرەنەۋە ئاۋ كەسوكارىيان لە ئاۋ مەدىنەۋە شۆيئەكانى تر، ئەم زەۋىيە بوۋ بە مولكىيان ۋە ھەندىكىيان فرۆشتىيان ۋە نىرخەكەي لەگىرفانى خۆياندايە.

بەم شىۋەيە عوسمان ۋەلامى ئەم ھەموو گازىندانەي دايەۋە، كە كىردبوۋىيانە ھەلاۋ ھاتوۋەت بەسەرىيەۋە، روۋنى كىردەۋە روۋى راستى گەلەيەكانى دەرخت^(۱)، ئەم بەرگىيە مېژوۋىيە عوسمان كىردى بەرەفانى بۆ خۆى، ھاۋەلان شاھىدىيان بۆ دىداۋ ۋىئەي دروستى كارەكانى دەرختە بىريان ئەم رەخنە تال ۋە تفتانەي كە سەبەئىيەكان پىرشوۋلاۋىيان دەرەۋە لە قىسەي ئاقۇلاۋ پىروپاگەندە خىستىيە بە بارى راستىد، سەبە ئىيەكان كارىيان دەرەۋە بۆ رەۋاج پىيدانى قىسە پوۋچ ۋە بىكەلكەكانىيان، عوسمان باسى ئەم بەلگەنەي كىرد كە كىردبوۋىيانە رەخنە بەسەرىيەۋە كرۆكى كارەكانى بۆ دەرختىن، كە بە چارۋىشنى كىردىيەتى ۋە بەلگەي ئىسلامىي بەدەستەۋىيە ھېچى لە خۇرا نەكىردوۋە،

^۱ العواصم من القواصم، ص (۶۱ - ۱۱۱)، تاريخ الطبري (۳۵۵/۵، ۳۵۶)، الخلفاء الراشدين للمخالد، ص (۱۵۸)، الفتنة أحمد عمر موشى، ص (۱۰ - ۱۴).

به لّام نه مانه مەرامیان هەبوو کە ڕەگی تێگەشتنیان نەبوو نەیان دەویست نەم کارانە
 بنه‌ست بکەن، عوسمانیش وەکو پیاوێکی خاکەسارو نیازپاک مشتومپی لەگەڵ کردن،
 چونکە دەیزانی نەگەتێ گرتووێتی قسە ی هیچ و پوچیان لە دەم دەکەوت بۆ ئەوێ
 مەرامەکانیان بەر بگری و دەروونی خەلکی پڕ بکەن لە بیانو و هەركەسیکیش پڕی
 هەڵمالبێ بەلگە قەناعەتی پێ ناکاو دەلیل رێنمایی ناکا، چونکە هەركەسی خۆدا
 سەری لێ بشتوێت کەس ناتوانێ رێنمایی بکات^(١)، سەرانی فیتنەچییه‌کان کە لە
 تەنێشت مینبەرە کەو و بوون قسە و روونکردنەوێ کانی عوسمانیان بیست، هەروەها هاوێ
 بەرێزەکان و مۆسڵمانە راستەکانیش بیستیان و بە قسەکانی عوسمان و روونکردنەوێ کانی
 باوەریان کردو خۆشەویستی عوسمان زیادی کرد لە دلیان، بە لّام سەبەئییەکان، کە
 چارچی فیتنە و جیاوازی بوون باوەریان نەکردو نەشگەرانه‌و، چونکە ئەوان عەودالی
 حق نەبوون حەزبان لە چاکە نەبوو، ئامانجیان ئازاوە نانه‌وێبوو چاو و راویان دەکرد لە
 مۆسڵمانان و ئیسلام، هاوێلان و مۆسڵمانان ئامازەیان کرد بۆ ئیمامی عوسمان کە
 سەرانی ئەم سەبەئییە فیتنەچییانە بکوژیت، لە تۆلێ ئەم هەمووێ درۆ و ساخته‌کاری و
 فیتنەدا، کە دەربرێیان کردووه، ئیمامی عوسمان زۆر پێداگریبوو بۆ نەکوشتنیان بۆ
 ئەوێ مۆسڵمانان قوتاریان بێ لە شەریان، ولاتی مۆسڵمانان ئۆقرە بگری، و ئەم
 فیتنەهێی کە هەلیان خزانده‌وێ پەر بگری، بە لّام ئیمامی عوسمان رایەکی تری هەبوو،
 شیکردنەوێه‌کی گۆڕانکاری هەبوو پێی وابوو وازیان لێ بێنی نەیان کوژی، چونکە
 هەولێ ئەوێ ئەدا بەرپابوونی ئەم فیتنەگەریه‌ دوا بخێت و عوسمان لە دژی ئەم
 سەبەئییانە کە لە میسر و کوفە و بەصره‌و هاتبوونە مەدینە، هیچ لێپێچینه‌وێه‌کی
 نەکرد، سەرەرای ئەوێ کە دەیزانی پیلانیان داڕشتوو و دژایه‌تییان بریارداوه‌ وازی لێ
 هێنان و رێگە ی بۆ چۆل کردن، مەدینە چۆل بکەن و بڕۆنەوێ شارەکانی خۆیان^(٢).

^١ تاریخ الجدل ل محمد أبو زهرة، ص (٩٨، ٩٩).

^٢ الخلفاء الراشدين للخالدي، ص (١٥٨، ١٥٩).

پینجهم: وه لامي هه ندی له خواسته کانی دانه وه

نیمامی عوسمان وه لامي هه ندی له داواکارییه کانی دانه وه، هه ندی والی له سهر کار لابردو نهو والییانهی ده کرده والی که نهوان هه لیان ده بژارد، نه م شیتوازه به سه بۆ چاره سهرکردن و پیاده کردنی راستی و دادپهروهی نه گهر کاروباره کان له شوینی سروشتی خۆیاندا به پرتوه بچوونایه بارودۆخه که وای لی ده هات، گلهیی و گازنده کان بنه بر ببوایه به لام نه گبه تی په نهان و کینهی نه فامی دامه نگیریان بوو بۆ به ریا کردنی فیتنه له نیوان موسلمانانداو برینی یه کیتی ئوممهت، هه واله کانی پیغه مبه ر ﷺ له باره ی شه هیدبوونی نیمامی عوسمان ده بو به اتایه ته ناراه^(۱).

شه شه م: بنه ماکانی مامه له کردن له گهل فیتنه که دا لای عوسمان

نه وهی جیگه ی هیوا بوو له رینماییه کانی عوسمان بۆ مامه له کردن له گهل نه م فیتنه یه دا، که که وته سهرده می نهو توانی نهو بنه مایانه هه له پینجی، که یارمه تی موسلمانان ده دات بۆ به ره له ستیکردنی فیتنه گهری نه م بنه مایانه ش:

۱- خۆگرتن و چه سپاوی:

عوسمان لیژنه ی پشکینینی نارد بۆ هه موو شاره کان و بۆ نه وهی گوئیستی خه لکه که بن، توانی کۆمه لئی سه به ئییه کان ببری و که یه و به یینیان وه رگری بچیتته ناویان، له سهر حه قیقه تی کاره کانیان هه لوه سته بکات و په له نه کات له ده رکردنی حوکم به سه ریاندا.

۲- پابه ندبوون به ویزادن و داد گهرییه وه:

نه م بنه مایه له و نامه دا که ناردی بۆ شاره کان به روونی دیاره داوای کرد له وانه ی که جنیویان پیدراوه یان لییان دراوه، له لایه ن والیییه کانه وه با وه رزی حه ج کردن بیه و خه لیفه ببینه و داوای حه قی خۆیان بکه ن، له خۆی یان له کارگیره کانی^(۲).

۳- له سهر خۆی و هیمنی:

نه م بنه مایه له و نامه دا، که ناردی بۆ خه لکی کوفه به روشنی دیاره که کاتی نهوان داوایان کرد سه عیدی کوری عاص له والیتی لابات و نه بو موسای نه شعهری بخاته شوینی، له م نامه دا هاتوه، عوسمان ده لئی: وه لاهی مال و سامانی خۆمتان بۆ را ده خه م

^۱ الخلافة عثمان للشملی، ص (۷۸).

^۲ تاریخ الطبری (۳۴۹/۵).

هەرچی سەبرم ھەبە بۆتان سەرف دەکەم، بە کۆششی خۆم دەتاسازینم ھەر شتی ئێوہ
پیتان ناخۆشبێ ئەگەر سەرپێچی خودای تیا نەبێ من لیتان دەبورم، ھەر شتی ئێوہ
پیتان خۆشبێ سەرپێچی خودای تیا نەبێ داوام لێ بکەن ئەتاندەم^(۱).

۴- پەرۆشی بۆ ئەو شتانەى کە موسلمانان کۆدەکاتەوہ فریدانی ئەو شتانەى کە
دوبەرەکی دەنێتەوہ:

بۆ ئەم مەبەستە عوسمان خەلکی کۆکردەوہ لەسەر یەک جۆر قورئان، وەکو پێشتر
باسمان کرد کاتێ ئەشتەری نەخەعی سێ پێشنیاری خستە بەردەم عوسمان لەمەولا بە
دوورودریژی باسی دەکەین، عوسمان وتی: ئەگەر بکۆژن گوناھێکم نەکردوہ پێویست بە
کوشتن بکات، وەللاھی ئەگەر من بکۆژن لە دواى من خۆشەویستی و ریز لە نیوانتاندا
نامینن، دواى من نوێژی بە جەماعەت ناکەن پێکەوہ، پاشان دواى یەک دەنگ نابن بۆ
کوشتنی دۆژمن^(۲).

۵- خوی گرتبوو بە بێدەنگی و سلی دەکردەوہ لە زۆربیی:

لە دریژی ژیاى عوسماندا ئەو سیفەتە ناشکرایە کە کەم دوو بوو، تەنھا لەو شتانەدا
نەبێ کە بە کەلکەن، وەکو زانست و ئامۆزگاریی و تەوجیھات و پەتکردنەوہی تۆمەتی
پرپوچ، عوسمان کەم قەسەى کردووەو زۆر بێدەنگ بوو.

۶- راویژی دەکرد بەزنان و خوا پەرستەکان:

عوسمان راویژی دەکرد بە ھاوہلە زاناکان، وەکو عەلى و تەلحەو زوبیرو موحەممەدى
کورپی مەلسەم عەبدوللای عومەر عەبدوللای سەلام (رەزای خویان لێ بیت)، زانایان
سەرقاپی سەلامەتین، لە نەھامەتى و فیتنەى پەش و تاریکدا ئەوان دالەن، چونکە لە
ھەموو کەس باشتر لەو بارودۆخانە تێدەگەن و دەزانن سەر بە کوێوہ دەنیت، ھەرکەسێ
پەنا ببات بۆ زانایان، چەمکی دروست و دیدی راست و ھەلویتى شەرى روونی دەست
دەکەوێت^(۳).

^۱ تاریخ الطبري (۳۴۳/۵).

^۲ البداية والنهاية (۱۸۴/۷).

^۳ احداث وأحاديث فتنة المهرج، ص (۷۲۸).

۷- فرموده کانی پیغه مبهري ﷺ ده کرده ریبدر له بابتهی فیتنه گهریدا:

ریبازی عوسمان له کاتی فیتنه و ریچکه کانی له گهل شو یاخیبووانه‌ی که هاتبوونه سدری نه پیره‌وی رووداوه‌کانو نه فشاری واقع هیچیان به سهردا نه سه پاند، به لکو ریبازیکی هه لقلولای له پایه‌ی پیغه مبهرایه تییه وه دارپشت و بهو چه شنه‌ی کرد، که پیغه مبهري ﷺ فرمانی پینکردبوو نارام بگریو به ته‌مای پاداشت بیو کوشتار نه‌نیته وه هه‌تا نه‌م قه‌ده‌ری خودای گه‌وره برپاری داوه جیبه‌جی ده‌بی، چونکه ریناگریو له برپاره‌کانی خودای گه‌وره، عوسمان شو گفتوگوو به‌لینه‌ی دابووی به پیغه مبهري ﷺ به درپژایی رۆژانی خه‌لافه‌تی نه‌یشکاندو بیو وه‌فایی نه‌کرد، هه‌تا شه‌هید بوو، به ناحه‌قی و ناره‌وایی درا بهو خوینه پاک و بیخه‌وشه‌ی خویه‌وه^(۱)، موحبیه‌دینی خه‌تیب ده‌لی: سهرجه‌م شو هه‌والانه‌ی که باسی هه‌لوئیستی عوسمان ده‌که‌ن ده‌باره‌ی به‌رگری کردن له خوی یان ته‌سلیم بوون بو قه‌ده‌ری خودا نه‌مه‌یه، که قه‌لس و بیتاقت بووه به فیتنه‌نانه‌وه ترساوه له خودا که خوینی موسلمانان برپژئی، له کوتایی کاره‌که‌دا پیی خوشبووه هیژیک پته‌وی هه‌بیو سهرکه‌شه‌کانی پی بترسیئو به‌ربه‌ستیان بکا له ده‌ستدریژی و تاوان، به‌لام چه‌ک به‌کار نه‌هینی بو گه‌یشتن به‌ئامانج به‌ر له‌وه‌ی کار بگاته نه‌م رادده‌یه موعاویه پیئشنیاری کرد بو عوسمان که هیژیک له سهربازی شامی بو ره‌وانه بکات که بینه بارمه‌ته‌ی بۆچوونه‌کانی و چه‌کی ده‌ستی به‌لام قبولی نه‌کرد که ته‌نگی و ناره‌حه‌تی بخاته سهر شاری مه‌دینه به‌هوی شو سهربازانه‌ی که دینه ناویان، گومانی نه‌بوو که‌وا هه‌موو ده‌سته‌یه له برا موسلمانانه‌کانی نه‌وه‌نده بویریان تیدایه، که پاریزگاری بکه‌ن له خوینی یه‌که‌مین کوچه‌ری که له پیئناوی دیندا کوچی کرد، بو لای خودای گه‌وره، کاتی سهرکه‌شو یاخیبووه‌کان ته‌نگییان پی هه‌لچنبوو لیی هاتنه پیئشه‌وه باوه‌ریشی وابوو به‌رگری کردن له خوی ده‌بیته هوی لافاوی خوینپرشتن و جه‌سووری زوری کرد لهو که‌سانه‌ی که گوئی بو ده‌گرنو به‌قسه‌ی ده‌که‌ن، که ده‌ستو چه‌کیان هه‌لگرن له توزگه‌کانی توندوتیژی، له‌م باره‌یه‌وه هه‌والی زورو بیئشومار هه‌یه له سهرچاوه‌ی دۆسته‌کانی و دوژمنه‌کانی، نه‌گه‌ر لهو گۆره‌پانه‌دا هیژیک ریچکه‌خراوی به

^۱ استشهاد عثمان ووقعه الجمل، ص (۱۱۶).

هه‌بیه‌ت ده‌ربکه‌وتایه‌و رووبه‌پرووی ئەم شو‌پ‌ش‌گێ‌پ‌رانه‌ بوه‌ستایه‌و سنووریکیان دابنایه‌ بۆ
ئەو نه‌فامی‌و مله‌و‌پ‌رانه‌یان ئەمانه‌ ئەو‌کاته‌ عوسمان ده‌ریاز ده‌بوو، خو‌ش‌حال ده‌بوو،-
سه‌ره‌پای ئەوه‌ی که‌ ئه‌رخه‌یان بوو که‌ نام‌ری‌ت به‌ شه‌هیدی نه‌بی، به‌لام ئەم هه‌یزه‌ی
پێکه‌وه‌ نه‌نا، چونکه‌ شه‌‌رخ‌واز نه‌بوو^(۱).

^۱ العواصم من القواصم، ص (۱۳۸).

باسى سىيەم: فیتنه بازەکان دەستیان گرت بە سەر مەدینەدا یەكەم: ھاتنى فیتنه بازەکان لە شارەكانەو

ھەموو فیتنەبازەکان رێککەوتن لە نێوان خۆیاندا کە ھەستەن بە ھەنگاویکی
عەمەلی و کودەتایەك بۆ ھێرش بردنە سەر عوسمان لە مەدینەدا، وای لێ بکەن کە
دەست ھەلگرێ لە خەلافەت یان بیکوژن، بپاریاندا لە ھەرسێ مەکوکیانەو بێن واتە
لە میسرو کوفە و بەسەر، لە وەرزى ھەجکردندا لە گەڵ حاجییەکاندا بێن و شارى خۆیان
بە جى بهێلن بە ناوی ھەج کردنەو ھەنگاو بنێن و خەلکی واتینگەیدەن کە بۆ ھەج
ھاتوون، کە گەشتنە گەمارۆی مەدینە حاجییەکان بە جى بهێلن و ئەو کاتە مەدینە چۆڵ
دەبێت و زۆربەى دەچى بۆ ھەج و سەرقالی ھەجکردن، ئەو بۆشاییە بقۆزنەو ھەمارۆی
عوسمان بدەن، دەست پێکەکیان ئەو ھەوێھە عوسمان واز بهێنێ یان بیکوژن^(١)، لە شەشەلانی
سالى ٣٥ى کۆچى فیتنەبازەکان چوونە سەر بەرزاییەکانى مەدینە^(٢) و یاخیبوو ھەمارۆی
میسریش بە چوار تىپ ھاتن، ھەر تىپێکیان ئەمیرێکیان ھەبوو ئەم ئەمیرانەش یەك
سەرگەرەریان ھەبوو کە لە ھەموویان شەیتان تر بوو، عەبدوللای سەبەء بوو، ئەمیری
ئەم چوار تىپە ناژاو ھە چییە عەبدوررەھمانى کورى عەدیبى بەلوسى، کە نانەى کورى بوشرا
ئەمینی، سقودانى کورى ھەمرانى سکوتى، قەتیرەى کورى فلانى سکونى، ئەمیری گشتى
ئەمانەش (خافى کورى ھەربى عەكى) بوو، ئەم چوار تىپە ھەزار پیاوو بوو، ھەزار
پیاوى یاخى سەرکەشى کوفەش ھاتن بە چوار تىپ ئەمیرەکانیشیان ئەمانە بوو: زەیدى
کورى سومانى، عەیدى ئەشتەرى، ئەخەعەى زیادى کورى نەخرى مەرسى، عەبدوللای
کورى ئەھەم، ئەمیری گشتى یاخیبوو ھەمارۆی کوفە عەمرى شەلەصەم بوو، ھەزار پیاوى
یاخى و سەرکەش لە بەسەرەو ھاتن بە چوار تىپ، ئەمیری ئەم تىپانەش ئەمانە بوو:
ھەكیمى کورى جەبلەى عەبدى، وەرەعەى کورى عەبادى عەبدى، بۆشرى کورى شورەعەى
قەیسى ئىبنو موحەررەشى کورى عەبدول مەنفین ئەمیری گشتى یاخیبوو ھەمارۆی بەسەر
مەرقوسى کورى زەھرى سەعدى، عەبدوللای کورى سەبەء لە گەڵ ئەم تاقمانەدا

^١ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (١٥٩).

^٢ المصدر نفسه.

به دلشادی و کامهرانی ده هات و زۆر خوشحالبوو، که پ یلانه جووله که بی شهتانییه که ی سهری گرتوو، فیتنه بازه کانی خه لکی میسر ده یانویست عه لی بیته خه لیفه، فیتانه بازه کانی خه لکی کوهه ده یانویست زویتری کوری عه وام بیته خه لیفه، فیتنه بازه کانی خه لکی به سرهش ده یانویست ته له ی کوری عوبه یدوللا بیته خه لیفه^(۱)، لهم داوا نه گریسه یان ئامانجیان نه وه بوو نادر دی بجه نه نیوان هاوه لانه وه وه ک ئیمامی ناجوری باسی ده کات ده ئیت: خوی گه وه (عه لی کوری نه بی تالبو ته له ی کوری زویتری) پاراست لهو ته فره قه یه، ئهم تاقمانه ئهم کارانه یان بۆ نه وه ده کرد، که ئالۆزی و ناکۆکی بجه نه نیوان هاوه لانه وه خودای گه وهش هاوه لانی پاراست لهم ئاشووبه^(۲) بهر له وه ی بگه نه شاری (مدینه) هه والی هاتنیان گه یشته به ئیمامی عوسمان، نه وکاته له گونجیکی ده ره وه ی مه دینه بوو، که بیستی هاتوون، ورده ورده به ره وروی عوسمان، هاتن و نه ویش پیشوازی لیکردن، ریوايه ته کان ناوی ئهم گونده یان باس نه کردوو، مدائینی به روازی هاتنه که یانیانی دیاری کردوو، که شه وی چواره می مانگی (ژی القعه) بو^(۳)، یه که مین تاقم میسرییه کان گه یشته، وتیان به عوسمان بانگ بکه با قورناتی بیتن نه ویش قورناتیکی هینا، وتیان: ئاده ی سوره تی هه وته م بکه ره وه واته (سوره تی یونس)، دهستی کرد به خویندنه وه ی هه تا گه شته ئایه تی (.)

وتیان: به سه ئیتر ئایا ده زانی چهنده له وه رگات پاوه ند کردوو؟ ئایا خودای گه وه ریگه ی پینداوی یان درۆت به ده م خودای گه وه ره کردوو؟ عوسمان وتی: ئیوه هیچ لهم ئایه تانه نازانن، ده رباره ی شتیکی تر دابه زیوه، ئهم پاوه نانه پیش من، عومهر پاوه نی کردوو بۆ وشتره صه ده قه کانی، کاتیک من بوومه خه لیفه وشتری صه ده قه زیادی کرد، منیش ناچار بووم له وه رگا کانی زیاد بکه م، جا ئیوه واز لهم ئایه ته بیتن، وتی: نه وان به م ئایه ته ره خه نیان لێ ده گرن نه ویش وتی: ئیوه واز لهو ئایه ته بیتن بۆ مه به ستیکی تر دابه زیوه، هیچی تر تان پی نییه .

^۱ تاریخ الطبری (۳۵۷/۵).

^۲ استشهاد عثمان ووقعه الجمیل، خالد الغیث، ص (۱۴۸).

^۳ فتنة مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱۲۷/۱).

نەم جەماعەتە ھاتنەو ھەتە سەر پەیمانی خۆیان و مەرجیکیان لەسەر دانا، واتە لەسەر عوسمان، ئەویش بەلێنی لێوەرگرتن کە گۆچانی موسلمانان نەشکێن و لە جەماعەت جیا نەبنەو ھەتا ئیمامی عوسمان مەرجەکیان جێبەجێ بکات، پاشان بەرەزامەندی گەڕانەو^(۱).

عەلی کۆری ئەبی تالب لە لایەن ئیمامی عوسمانەو نێردرا بۆ دانوستان لەگەڵ فیتنە بازەکاندا لە شارەکان.

نەم تاقمانە لە (زێلمەرە) لایاندا نزیکەی مانگ و نیوێک پێش کوشتنی ئیمامی عوسمان، عوسمان عەلی و پیایەتییەکێ تر کە رێوایەتەکان ناویان نەبردوووە ناردنی بۆ ناویان، عەلی توشیان ھات و پێی و تن گۆپێایەلی پەراوەکەی خۆدا دەکەن و ھەرچییان لەلا قورس بیت گەلەیی دەکەن^(۲)، لە رێوایەتییەکێ تردا نوسراوە، ئەوانە (عەلی)یان بەزاند، (عەلی)یش دووجار یان سیجار ئەوانی بەزاند، پاشان وتیان کۆرە مامەکەی پێغەمبەر ﷺ نوێنەری ئەمیری ئیمانداران داوا دەکات قورئان بکەوێتە نێوانمان، ئەوانیش قبوڵیان کرد^(۳)، لە سەر پێنج شت سۆلحیان کرد، کە ھەرچی دوورخاوەتەو بەگەرێتەو ھە شاری خۆی، ھەرچی بەشخوێتەو بەشی بدێت، بەخشیش و موچە زیاد بکری لە دابەشکردندا دادگەر بن، ئەو کەسانە بکەن بە کاربەدەست کە بەھێزو ئەمانەت پارێزن، لەم بارەو ھەو نوسراویکیان نووسی و بریاریاندا عەبدوللای کۆری عامر بەگەرێتەو بۆ بەسەر، ئەبو موساش بە والی کوفە بێنێتەو^(۴) بەم چەشنە عوسمان سۆلحی کرد لەگەڵ ھەموو نوێنەرەکاندا، بە توندوتۆڵی، پاشان نوێنەرەکان گەڕانەو بۆ شاری خۆیان^(۵).

دوای ئەم سۆلحەو گەڕانەو ھەلکیی شارەکان بە رەزامەندی دەرکەوت، کێ ئەم فیتنەھەیی ھەلگیرساندوو ھە دلتیابوو، کە پیلانەکەی ھەلو ھاو ھەو ھەو مەرامە گلاو ھەکانی بەدی نایەت، بۆیە ھەستان نەخشەھەکی تریان کێشا کە ئەم فیتنەھە گورج و

^۱ فتنۃ مقتل عثمان، د. محمد الغبان (۱/۲۸).

^۲ تاریخ دمشق ترجمۃ عثمان، ص (۳۲۸)، تاریخ خلیفۃ، ص (۱۶۹، ۱۷۰).

^۳ فتنۃ مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۴ فتنۃ مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

^۵ فتنۃ مقتل عثمان (۱/۱۲۹).

گۆل بکات و بیژینیتتهوه، بریارندا ئەو صولحهی له نێوان خەلکی شارەکاندا کرا بێتەپێنن و تێکی بدەن، لەمەودوا بە روشنی ئەم راستیەمان بۆ دەردەکهوێت.

له کاتی گەڕانەوهی خەلکی میسر، کابرایەکیان بینی سواری وشتێک بوو، لێیان نزیک دەبوویهوه و دوورده کهوتەوه و ا دەردەکهوت که ئەو سواره لەم خەلکانە دەرستیت کارەکی ئەوهی دەگەیانده وەرن بچم گرن، ئەوانیش گریان و پێیان وت چیت دەوێت؟ وتی: من نوێنەری ئەمیری ئیماندارانم ئەچم بۆ مسر بۆ لای کارگیرەکی واتە (ئەمیر)، ئەوان پشکنییان سەیر دەکەن که نوسراویکی پێیە بە ناوی عوسمانەوه نوسراوه و مۆری ئەویشی لێ دراوه، کاتێک نوسراوهکیان خوێندەوه فەرمان کرابوو بۆ کارگیرەکی میسر که ئەم خەلکانە هەلواسی یان بیانکوژی، یان دەست و قاچیان بپەرێنیت.

خەلکەکش گەرانەوه بۆ مەدینه و چوون بۆ لای عوسمان^(١)، عوسمانیش حاشای کرد لەم نوسراوه و نوسراوی من نییه! پتی و تن دوو شت هەیه بۆ ساغ کردنەوهی ئەم نووسینە، یان دوو پیاوی موسلمان بکەن بە شاھید بەسەر مەوه، یان سوێند دەخۆم بەو خودایەکی که هیچ خواھەکی تر نییه ئەو نەبێت ئەم نوسراوه من نەمنووسیوه، حەزم پێ نەکردووه پێشم نەزانیهوه، ئەم نووسراوه لەسەر زمانی پیاویک نوسراوه نەقشی مسیلەکی منیشی هەلکۆلیوه، بەلام باوەریان پێ نەکرد^(٢)، ئەم نوسراوهی که یاخییە سەرکەشەکان گومانیان دەبرد، که عوسمان نووسیبتی، مۆری ئەمیری لێ دراوه و داویەتی بە خەزمەتکارێکی خۆی که بیبات بۆ عەبدوللای کوری مەسعود، که والییە لە میسر، فەرمانی کردووه تیایدا که ئەم لارییانە ئەم سنور شکیانە بکوژیت، ئەو نوسراوه تەزویر بوو درۆ بوو بە دەم ئیمامی عوسمانەوه نوسرابوو، بەم خالانە روشنی دەکەینەوه:

١- ئەو کەسە ئەم نوسراوه تەزویرهی پێبوو خۆی پیشانی خەلکی میسریەکان دەدا، پاشان دوورده کهوتەوه چەند جارێک ئەم کارە کرد بۆیە وای دەکرد سەرنجی خەلکەکه رابکێشی بەرەولای خۆی و بیاغاته گومانەوه، وەکو چۆن بلیتی شتیکی خەتەرناکم پێیە لە بارەي ئیوهوه، چونکه ئەگەر لە عوسمانەوه بپهێنایە، ئەم نامەبەرە

^١ تاریخ الطبري (٣٧٩/٥).

^٢ فتنة مقتل عثمان (١٣٢/٥)، البداية والنهاية (١٩١/٧).

دەترساو خۆی نیشانی ئەوان نەئەداو دوور دەکوئەو بە خێرایێ دەچوو بۆ لای والی میسر بۆ ئەوێ فەرمانەکی پێ بگەیەنیت، ئەویش جێبەجێی بکات.

۲- باشە چۆن عێراقییەکان بەم کارەیان زانی کە بەرەو شاری خۆیان دەچوون، روویان کردبوو و لاوتی خۆیان و جیاپوونەو لەو میسرێانە کە ئەم نوسراوە دەست هەلبەستەیان دەسکەوت ماوێهەکی زۆر دوور لە یەک جیاپوونەو عێراقییەکان وان لە خۆرەلات و میسرێەکان وان لە خۆرئاوا کە چی هەردوکیان لەیەک کاتدا گەرانیوە بۆ مەدینە، وەکو بلیتی مەوعیدیە هەبوو، ئەمە عەقڵ نایێتی ئەوانە ئەم نوسراوە تەزویریان ناردو کەسیکیان بۆ کرێ گرت بە سواری بیباو بەو شیوێ دەور ببینی لە بەرچاوی میسرێەکان هەر ئەوانە سواریکی تریان بەکرێ گرت و ناردیوانە بۆ عێراقییەکان بۆ ئەوێ هەوالیان بدات کە میسرێەکان نوسراویکی ئیمامی عوسمانیان کەشف کردوو، کە تییدا داوا دەکات لە رێی دەرچووێکانی میسر بکوژن، عەلی کوری ئەبێ تالب ئەم بۆچوونە کرد بەلگە و وتی: ئەو خەلکی کوفە بەسەر، چۆنتان زانی کە خەلکی میسر نوسراویکی وایان پێ گەشتوو خۆ ئێوە چەند ملەتان بری چۆن گەرانیوە بەرەو رووی ئیمە^(۱)، بەلکو ئیمامی عەلی جەختی کردوو ئەم گەرانیوە تەلە کەوێو لە مەدینە بەسراو^(۲).

۳- چۆن عوسمان نوسراو ئەنووسی بۆ عەبدوڵلای کوری سەعد کە خەلکی میسر بکوژیت، عەبدوڵلای کورێ سەعد داوی دەرچوونی یاخیبووێکان لە میسر، کە هاتن بەرەو مەدینە نوسراویکی نووسی بۆ خەلیفە داواي مۆلەتی گەرانیوەی کرد بۆ لای خەلیفە ئەو کاتە موحەممەدی کورێ ئەبێ حوزەیفە هەیمەنە هەبوو بەسەر میسر داو بە دلتیایی عەبدوڵلای کوری سەعد لە میسر دەرچوو بەرەو عەریش و فەلەستین، ئیتەر چۆن عوسمان نوسراوی بۆ دەنیریت کە ئەم خەلکانە بکوژیت، کە عەبدوڵلای لەوێ نەماو؟ ئەو نامەشی لەلایە، کە عەبدوڵلای داواي گەرانیوە دەکات لە میسر.

۴- عوسمان نەبەشت کەسێ یاخیبووێکان بکوژیت، کاتی ک گەمارۆیان داوو، رێگە نەدا بە هاوێلان بەرگری لێ بکەن، فەرمانی ئەدا ئەم لە هەق دەرچووانە

^۱ تاریخ الطبري (۳۵۹/۵).

^۲ المصدر نفسه.

بکوژرین، بۆ بهرگریکردن له خودی خۆی، له مه و دوا به دوورودریژی باسی ده کهین، تیر
چۆن نوسراوی وا ده نویست له میسر بیانکوژن له کاتی کهدا ئەوان له مه دینه گه پانه وه
و په شیمانی خۆیان ناشکرا کردوه.

۵- حه کیمی کورپی جەبلەو نەشتەری نەخەعی دواى ئەوەی یاخیبووە کان دەرچوون لە مەدینە ئەم دوانە مانەو ئەمە ئاماژەیهکی ڕۆشنە کە ئەم دوانە بوون ئەم نوسراوە تەزویریان هەڵبەست، چونکە کاریکی وایان نەبوو تا لە مەدینە بچننەو و دوا بکەون تەنها بۆ ئەم مەرامە مانەو، چونکە ئەم دوانە بەرژەو هەندییان لەو کارەدا بوو^(۱)، ئیتر بە فەرمانی عەبدوللای کورپی سەبەء بێت، یان خواستی دەرروونی پیسی خۆیان بێت.

عوسمان لہم کارہدا هیچ بہرژوہندیہ کی نہبوو تا بییکات، ہدروہا مہروانی کورپی
 حہکم هیچ بہرژوہندیہ نہبوو ہتا وا بکات، نہوانہی مہروان توّمہتبار دہکەن لہم
 نوسراوہدا ئەوہ بیتاگایی و غەفلەت دہدەنە پالّ خەلیفە لە ئەمرکەکانیدا، ئەوہ دہدەنە پالّ
 دیوانی خەلافەت کە کەسانێک کاروباریان بەرژوہبردووە، لە خۆیانە وە پریاریان داوہ بہ
 بێ ئەوہ خەلیفە بزانیّت، بەمشێوہیہ مەیدانی ئەم تاوانبارە نەگبەتە سەر هەلگرتوانە
 پاساو دہدری و پاشان ئەگەر مہروان ئەم نوسراوہ تەزویرە ی ناردبێ ئەوکاتە بہ
 نامەبەرەکەشی دہوت، کە دور بکەوێتەوہ لہم موخەریفانەو لە رێگە خۆی نیشانیان
 نەدات، بۆ ئەوہی نەیگرن ئەگەر وابێ ئەوکاتە مہروان دہبیّتە موئامەرەچیپەک دژی
 ئیمامی عوسمان، کە ئەمەش باوہری یێ ناکرێت.

٦- نهم نوسراوه شومه، يه کهم کتاب نيينه که نهم تاوانبارانه ساخته کاری بکهن، بهلگو چند کيتابپکيان تهزوير کردووه به دهم دايکی نيماندارانهوه، هدروها به دهم نيمامي عدلی تهلخو زويپيرهوه، بو نمونه، عائيشه تۆمهتبار دهکن که گوايه نوسراوی نوسيوه بو خهلکی فدرماني پيکر دوون ههلگه پښنهوه له عوسمان و دووری بځه نهوه، عائيشه دهلي نهخير شتی وام نهوتووه، قهسم بهو خوايهی که نيماندار باوهري پیتی ههيهو کافر پروای پیتی نيينه، قهلمم نهخستۆته سدر کاغهزو کاغهزی سپيم رهش نهکردووه تهوه ههتا نهم دانيشتنهی که دانيشتووم ليتره^(٢).

^١ عثمان بن عفان الخليفة الشاكر الصابر، ص (٢٧٧).

^٢ تحقيق مواقف الصحابة (١/٣٣٤).

نعمه‌ش نهم نوسراوه روژن ده‌کاته‌وه ده‌لئی: خه‌لکی میسر پییان وابوو، که نهم نوسراوه له‌سه‌ر زمانی عوسمان نوسراوه^(۱) نوینه‌ره‌کان عه‌لییان تۆمه‌تبار کرد، که نوسراوی ناردبووه به شوینیاندا که بین بۆ مه‌دینه بۆ لای ئیمامی عوسمان، عه‌لیش حاشای کردو سویندی خوارد، وتی: وه‌للاهی هیچ نوسراوینکم بۆ نه‌نوسوو^(۲)، هه‌روه‌ها هه‌ندی نامه‌ی تریان دایه پال هاوه‌لان، که نه‌وان فه‌رمانیان پیکردوین بین بۆ مه‌دینه له‌به‌ر نه‌وه‌ی دینی پیغه‌مبه‌ر ﷺ شیواوه فه‌رامۆش کراوه، وای پیه‌تاتوه جیهاد کردن له‌مه‌دینه له‌پاسه‌وانی کردن که له‌به‌ره‌کانی دوژمن چاکتره، له‌مه‌دینه جیهاد بکه‌ین باشته تا نه‌وه‌ی بچین له‌شوینه دووره‌کان غه‌زا بکه‌ین^(۳)، نین که‌سیر توانجی ده‌گریته نهم هه‌واله‌وه ده‌لئی: نهم قسانه دۆریه به دهم هاوه‌لانه‌وه کراوه، نوسراوی ته‌زویر به ناوی نه‌وانه‌وه کراوه، که گوايه عه‌لی و ته‌لحه‌و زوییر نوسراویان نویسه‌وه بۆ خه‌وارچه‌کان، که عوسمان بکوژن، نهم نوسراوانه هه‌مووی ته‌زویره‌و خاوه‌نه‌کانیان حه‌شایان لی‌کردووه، هه‌روه‌ها له‌م نوسراوانیشه به ناوی عوسمانه‌وه ته‌زویر کراوه، نه‌ عوسمان کاری وای کردووه نه‌ ناگایشی لی‌بووه، واته‌ چه‌ندین نامه‌ی ساخته‌کاری نی‌ردراوه به ناوی نهم که‌له‌پیاوانه‌وه بۆ جیهادکردن له‌مه‌دینه‌وه کوشتنی ئیمامی عوسمان، که هی‌چیان راست نین^(۴)، نین که‌سیر جه‌خت ده‌کات له‌سه‌ر نهم قسه‌یه، وه‌کو ته‌به‌ری ریاویه‌تی کردووه، که هاوه‌له‌ گه‌وره‌کان حاشایان کردووه له‌م نوسراوه ساختانه، وه‌کو عه‌لی و عایشه‌و زوییر^(۵)، نه‌وه ده‌سته نه‌گریسانه‌ی که نهم نامه ساخته‌کاریانه‌یان ته‌زویر ده‌کرد به ده‌می نهم هاوه‌لانه‌وه بوو به مایه‌ی هه‌ل‌گیرسانی ناگری ناشووب و ناژاوه له‌سه‌ره‌تاوه بۆ کۆتایی، نهم هه‌مووه گه‌نده‌لییه که‌له‌که بووه‌ی لی‌که‌وته‌وه، هه‌ر نهم نامه ره‌واجیان دا به‌و قسه‌ پرپوچانه‌ی که ده‌خانه پال ئیمامی عوسمان، وای کردووه وای وتووه،

^۱ تاریخ خلیفه بن خیاط، ص (۱۶۹).

^۲ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ البداية والنهاية (۷/۱۷۵).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة (۱/۳۳۵).

دهياندا به گوټی خه لکداو گه مژوه ناحالیه کانش باوه پریان ده کرد، پاشان هم نامه ساختانه که به ده می عوسمانه وه ده کرا وای کرد عوسمان بیهته قوریانی و به شهیدی و به کامهرانی بگه پیتته وه بو لای په روه ردگار.

ته نیا عوسمان شه هید نه بوو، به مونامه وهی سه به نییه جوله که کان ته نها نه و ناحه قی پی نه کرا، به لکو خودی نیسلام ناحه قی پی کرا، پاشان ناحه قی کرا به میژوویش که میژوویه کی شیواو له حق ده رچوویان تومار کرد، رۆله کانی نیسلام میژووو ناشیرینکراوه که یان ده خویننه وه که پرپه تی له په لوه له که نه وهش به هه مان شیوه ناهه قیه کی تره له لایه ن جووله که وه لقه له گوټیکانی، که هه وه سبازو ته ماعکار دل بوغزین بوون، په ننگ خوار دوو بوون.

نیستا کاتی نه وه هاتوه رۆله کانی نیسلام میژوو ی راسته قینه ی خویان بزانه و ژیا نی پیاوه مه زنه کانیان تی بگن، نایا کاتی نه وه نه هاتوه نو سه ره کانی هم سه رده مه له خودا بترسنو بگه پینه وه له بریندار کردنی که سه به رینه کان، پیش هه موشتی وردبینه وه بو کۆلنه وه له راستیی بو نه وهی نه که ونه نه وه هه لانه ی که خه لکانی تر تییکه وتوون^(۱).

دووه م: ده ستپیکردنی گه ماروو رای عوسمان له سه ر نویژکردن له پشتسه ری نیمامه فیتنه بازه کانه وه

ریوایه ته دروسته کان روونیان نه کردوو وه ته وه، چۆن چۆنی گه مارو که ده ستی پیکردو هاته کایه وه، له وانه یه نه و روودا وانه ی که پیشتر وتان، بتوانی تیشکی بخاته سه ر چۆنیه تی ده ستپیکردنی گه مارو که، رۆژنیکیان عوسمان وتاری ده دا بو خه لکی کابرایه ک که ناوی (نه عیونی کوری قبییه ی کوری ناجیه ی ته میمی) بو^(۲)، قسه کانی پی بری و وتی به عوسمان (بالمثل)، نه و وشیه له قه بیکه و یاخیبو وه کان لکاند بوویان به عوسمانه وه، بو سوکایه تی پیکردنی، تو گوږاوی واته (خراپ بویت)، عوسمان وتی: نه مه کییه وتیان: نه عیونه، عوسمان وتی: نه خیر کابرا تو گوږاوی، خه لکه که په لاماری

^۱ عثمان بن عفان، الخلیفه الشاکر الصابر، ص (۲۲۸، ۲۲۹).

^۲ أعین بن ضبعیه بن ناجیه بن غفاله التیمی الحنظلی الذرمی.

نەعیونیاندا پیاویکی خێلی لەیس، خەلکەکە ی گەراندهوه دواوه، بردیهوه بۆ مائی خۆیان^(۱)، گەراندهوهی دووهم جاری یاخیبووهکان و پێش دابهستنی گەمارۆ، نیمامی عوسمان دەیتوانی بچیت بۆ نوێژو هەرکەسیش بیویستایه دهچووه لای، پاشان رینگهیان گرت له نیمامی عوسمان نهیان هیشت له ماله کە ی ده ربچیت بۆ نوێژه فەرزه کان^(۲)، نهو کاته یه کێک لهو پیاوانه ی که عوسمانی گەمارۆ دابوو، نیمامیکی فیتنه باز بوو خۆی کرده پیشنوێژی خەلک تهنا نهت عوبهیدوللای کورپی عه دی کورپی خه یار په ست بوو، که نوێژ له پشتی سه ریه وه بکات، چو و پرسایری کرد له عوسمان که ئایا نوێژ بکه م یان نا؟ نیمامی عوسمانیش وتی: (نوێژ بکه له پشتیه وه)، پاشان پیتی وت: (نوێژ چاکترین ئیشه که خەلکی بیکات که خەلکی چاکه ده که ن تۆش چاکبه له گەلێان، نه گەر خەلکی خراپه یان کرد دوور که وه ره وه له خراپه یان)^(۳).

له هه ندی ریوایه تی لاوازا هاتوه، که نهو که سه ی پیشنوێژی ده کرد غافقی بوو^(۴)، که سه رگه وه ره ی یاخیبووه کان بوو، نهو ریوایه ته ی واقدی ریوایه تی کردوه، گوایه عه لی فره مان ی کردوه به نه بو نه یوبی نه نساری، که نوێژی خەلکی بکات، نه ویش له سه ره تای گەمارۆ که دا به رنوێژی بۆ کردوون، پاشان عه لی خۆی به رنوێژی بۆ ده کردن، نه م ریوایه ته سه نه ده که ی زۆر لاوازه، چونکه نه گەر نه بو نه یوب و عه لی به رنوێژیان بکرا یه عوبهیدوللای کورپی عه دی بێزارو په ست نه ده بوو که له پشت سه ریان نوێژ بکات^(۵). سییه م: دانوستان له نیوان عوسمان و گەمارۆیه کاندا.

دوای نه وه ی به ته وای گەمارۆیان داو چواره وه ری مائی عوسمانیان گرت، داوایان لی کرد یان ده ست له خه لافه ت هه لگه ری، یان کوشتنی خۆی^(۶)، نیمامی عوسمان ده سه ته ه لگه رتنی ره تکرده وه و وتی: نهو کراسه داناکه نه م که خودای گه وه کردیه تییه

^۱ تاریخ دمشق، ترجمة عثمان، ص (۳۴۱، ۳۴۲) اسناده حسن.

^۲ البخاري، كتاب الصلاة، رقم (۱۹۲).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۴ تاريخ الطبري (۵/۴۴۴).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۵).

^۶ الطبقات لابن سعيد (۳/۶۶)، وتاريخ خليفة بن خياط، ص (۱۷۱).

بهرمن^(۱) ناماژهی کرد بۆ ئەو وەسیەتەى که پێغەمبەر ﷺ پێیکردبوو، هەرچەند هەندى له هاوێلان وایان بەباشدەزانى ئەو پێشنيانە قبوڵ بکات و دەست له خەلافەت هەلگرى، بۆ ئەوێ خۆین نەپژى، بۆ نموونە موغیرەى کورى ئەخنەس، بەلام عوسمان رەتیکردەوێ^(۲).

۱- عەبدوللای کورێ عومەر هانى ئیمامى عوسمانى دەدا، که تەنازول نەکات له پهلەى خەلافەتى، عەبدوللای عومەر له کاتى گەمارۆکەدا چووێ خزمەت عوسمان و پێى وت: (بزانە ئەم سەرکەشەنە چیان دەوێت؟)، وتى: دەلێن دەست له حوکم بکێشەروە، با نەتکوژین، یان خۆت مەدە بە کوشتن! عەبدوللای کورێ عومەر وتى: ئەگەر دەستەهەلگرى له خەلیفەى تەى نایا هەتا هەتایە له دنیا دەمێنیتەو؟ ئیمامى عوسمان وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: ئەگەر دەست هەلنەگرى له کوشتن زیاتر هیچی تر هەیه، وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: نایا دەتوانن بتهخنە ناو دۆزەخ، یان بەهەشت؟ وتى: نەخێر، عەبدوللای وتى: من بە باشى نازانم کراسى لەبەر خۆت داکنى که خودا کردوویەتە بەرت، ئەمە بێیتە دابو دەستور، هەر تاقمى نارازى بێت له خەلیفەکەى یان له ئیمامەکەى بێگومان دەیکوژن^(۳)، رەزای خودا له عەبدوللای کورى عومەر، چەند دوورین بوو، نەبویستوو، نەهێشتووێ عوسمان سونەتیکى نابەجى دابەینیت بۆ خەلیفەکانى پاش خۆى، ئیمامى عوسمان قەت کارى واناكات، ئەگەر عوسمان تەنازولى بکەدایە بۆ ئەم خەوارى سەبەئیانە وازى له خەلیفایەتى بهیننا، بۆ لەمەولا خەلیفەکان دەبوونە تۆپو نامێر بە دەستى چاوپنۆک و مەرامدارەکانەو، بەم چەشنە تابلۆى خەلیفەى تەى لەق دەبوو، لای خەلکى هەبیبەتى نەدەما، بەلام عوسمان سونەتیکى چاکى داھینا بۆ خەلیفەکانى پاش خۆى بە راوێژى عەبدوللای عومەر و هاوێلانێ تر، خۆى گرتو چاوپروانى پاداشتى کرد له خەلافەت وازى نەهینا و خۆینى موسلمانانى نەپشت^(۴)، وەلامى داواى یاخیبووێ سەرکەشەکان، که تاقمیکى کەمى ئومەت بوون، ئەنجومەنى

^۱ التمهید، ص (۴۶، ۴۷).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۷).

^۳ فضائل الصحابة (۱/۴۷۳)، اسنادە صحیح.

^۴ الخلفاء الراشدون للخالدی، ص (۱۷۹).

حمل و عهده نه بوون و شهر عزان و پیاوه دیاره کانی نیسلام نه بوون، کومه لئی شوینه واری
 مه ترسیداری ده خسته سهر ره وتی نومعت و هه بیبه تی خه لافه تی نیسلام و په یوه ندیی
 نیوان خه لیفه و میلله ته که ی له پینا و لادانی نهم شوینه واره خراپانه خه لیفه ژیا نی خۆی
 ده ست لیهه لگرت و کردی به باجی گه له که ی، عوسمان چاره نووسی خۆی ده زانی که
 ده یکوژن، خۆیدا به ده سته وه و نهمه ش بریار یکی قورسه له سهر دل و ده روون، به لام
 بهر ژه وه ندیبه کانی نومعتی خسته پیش بهر ژه وه ندیبه کانی خۆی، وه کو ده رکه وتووه، که
 هیزو لیبران و پالنه وانیتیی و دنیا دیدیهی هه بووه، بۆ وه لامدانه وه ی نه و تومه تانه ی که
 گوایه عوسمان له لاوازی خۆیدا نه یه توانیوه بهرگری بکات و بیان شکینیی، به پیچه وانده
 به نیزنی خودا ده یه توانی نه و فیتنه یه رابمالییت، به لام پیی و ابو ناشوبیکی وای لی
 ده که ویتته وه که له بهر ژه وه ندیبه که ی زیاتر بییت، بۆیه پشتی کرد، بهر هه لسیستی بۆ نه وه ی
 خراپه یه کی گه وری لی بهر یا نه بییت، بهم شیوه یه بۆمان ده رده که ویت، که قه عقاع به
 هه له دا چووه، که ده لئی کوشتنی عوسمان به ئاژاوه و ره شه کوژی وه سف ناکریت، چونکه
 که سی نه بووه ریی لیبگرییت و بهر به سستی بکات^(۱)، نهمه ش تانه یه که له که سایه تی و
 دلیری نیمامی عوسمان، چونکه له راستیدا خۆی کرده قوریانی له پیناوی خودا دا به
 هیوا ی نه وه ی بهر ژه وه ندی نومعت بهرهم بینیت و کاری به وه سیه ته که ی پیغه مبه ر
 ﷺ کرد^(۲).

۲- گه مار چیه کان هه ره شه ی کوشتنیان له عوسمان کرد

له و کاته ی که عوسمان له ماله که ی خۆیدا بو، یاخیبووه کان چواره وریان گرتبوو،
 روژیکیان هاته بهر ده رگای خانووه که ی گوئی لیبوو گه مار چیه کان هه ره شه ی کوشتنی
 لیده کهن، له ده رگا که هاته ده ره وه و چووه ناو نه و که سانه ی که هاتبوونه ژووری
 خانووه که و له گه لیدا بوون رهنگی عوسمان ده ره وشایه وه، وتی: نه وانه هه ره شه م
 لیده کهن که نیستا ده مکوژن، پینان وت: خودای گه وری به سه یارمه تیت بدات نه ی
 نه میری نیمانداران.

^۱ ذو النورین، عثمان بن عفان، ص (۱۲۲).

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۴۹).

عوسمان وتی: بۆچی ده مکوزن؟ بیستومه له پیغه مبهروه ﷺ فرمویه تی: (خوینی هیچ موسلمانیک حه لال نییه برۆیت له سی تاواندا نه بیته، پیاویک دواى ئیمان کافر بو بیته یان که سیک دواى هاوسه رگری زینا بکات، یان که سیک مرۆفیک به بیتاوان بکوژیت)، وه لاهی هه رگیز داوین پیسیم نه کردوه نه له سه رده می نه فامی و نه له سه رده می نیسلا میشدا، ئاواته خوازیش نه بووم نه م دینه بگۆرمه وه له و رۆژه وه ی خودا هیدایه تی داوم، هیچ که سیشم به ناهه ق نه کوشتوه، ئیتر بۆچی ده مکوزن؟! ^(۱)، پاشان چوه لای گه مارۆچییه کان و هه لیدا هه لچونیان دامرکینیته وه و هیوریان بکاته وه، له نافه رمانی ئیمام، ناوه رۆکی نه م قسانه به رپه رچ دانه وه یه ک بوو بۆ نه و ره خنانه ی که لییان ده گرت، ده رختنی نه و راستیا نه بوو، که نه م یاخیبووانه لییان ئالسکابو به شکو خه له تاندنه که یان چاره سه ر بکریته و بگه رپینه وه سه ر ریتماییه کانی نیسلا مه تی داواى لیکردن که پیاویکیان بیته ژووره وه و تووێژی له گه لدا بکات، نه وانیش گه نجیکیان نارد، که ناوی صه عسه عه ی کوری سوحان بوو، ئیمامی عوسمان داواى لیکرد نه و گازندانه روون بکاته وه، که هه یانه لی ^(۲).

۳- عوسمان به لگه راسته کانی دا به پروی ده لیله و یله کانی صه عسه عه دا.

صه عسه عه وتی: ئیمه له شاری خۆمانه وه به ناحه قی ده رکرابین له بهر نه وه ی وتومانه خودا پهروه ردا گارمانه، عوسمان وتی: به لگه ی قورئانم بۆ بهیینه وه، نه ویش نایه تی (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتُهُمْ ظُلْمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ) (الحج: ۳۹)، عوسمان وتی: نه و کاره نه دراوه ته ده ست تۆو یاره کانت، به لکو بۆ من و هاوه له کانی منه، نه جا عوسمان نه و نایه ته ی خوینده وه، که صه عسه عه خویندیه وه و شروقه ی کردو روونی کرده وه، که نه م ده لیلی صه عسه عه یه نابه جیبه و نایه ته که ش نه وه یه (أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بَأْتُهُمْ ظُلْمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ* الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِم بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَهْدَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ) (الحج: ۳۹ - ۴۰).

^۱ المسند (۶۳/۱)، وقال أحمد شاكر (۴۵۲) اسناده صحيح.

^۲ فتنة مقتل عثمان (۱۵۰/۱).

عوسمان له هه موو خه لکی باشر له نایه ته کان تیده گه یشت و به چه مکیکی دروست تهفسیری ده کرد، که چۆن دابه زیوه به هو ی چیه وه دابه زیوه، له باره ی کتیه دابه زیوه، به چ به لگه یه کیش لی ده ناخریته وه، بۆ نه وه ی به هه له له مانای قورنان نه گه ن بۆی روون کرده وه^(۱)، صه عه صه ماناکه ی نه ده زانی، به لام ده بوو به لگه بۆ دژایه تی مه به سه کانی واته نایه ته که ده شکایه وه به سه ر خویدا، چونکه عوسمان هه رکه سی ک نه فی کردییت کاری به م نایه ته کردوه، که له دوا ی نه و نایه ته وه دیت که صه عه صه هینه یه وه، چونکه نه و نایه ته فه رمان ده کات به و که سانه ی که خودای گه وه ده یانکاته هو کمران له سه ر زه ویدا که فه رمان بکه ن به چاکه و ریگری بکه ن له خراپه، عوسمانیش خه لیفه یه نه م که سانه ی بۆیه نه فی کرد، چونکه به شی که له فه رمان به چاکه و ریگری به خراپه، وه بوو بونه ده ستر یو یکار له سه ر هه ندی له موسلمانان وه هو لی فیتنه نانه وه یان ده دا^(۲).

۴- عوسمان چاکه کانی خۆی ده خسته وه یادی خه لکه که.

دوا ی نه وه ی عوسمان به ره ره چی نه مانه ی دایه وه هه ندی له فه زله دیار و پله و پایه پرۆزه کانی خۆی خسته وه یادی خه لکه که کاتی خۆی خو شیان بی سه تبوویان له پیغه مبه ر ﷺ ده یو یست زیاتر روونی بکاته وه، وتی: سویتدتان ده ده م به خودا کی شایه تی ده دات که نه و رۆژی چوینه (حه راو) له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ کتوی حه رپرا هاته له رزین و پیغه مبه ر پتی کیشا به شاخه که دا، پاشان فه رمووی: (نه ی حه رپرا هیو ره که س له سه ر تۆ نه وه ستاوه پیغه مبه ر و راستگۆو شه هیدیک نه بی).

واته نه وانه ی له سه ر تۆن یان پیغه مبه ر ﷺ، یان راستگۆیه، یان شه هیدن نه وکاته منیش له گه لی بووم، کۆمه لی پیاو شایه تی یان بۆ داو قسه که یان سه لماند، پاشان وتی: سویتدتان ده ده م به خودا کی له رۆژی په یمانی ریزواندا له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ بوو، که منی نارد بۆ لای موشریکینی خه لکی مه که که، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی به ده سته ی خۆی (نه مه ده سته ی عوسمانه نه مه دش ده سته ی منه)، هه ردوو ده سته که ی خسته ناو یه که و به یعه تی بۆ دام، کۆمه لی پیاو شایه تی یان بۆ داو قسه که یان سه لماند.

^۱ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۵۱).

^۲ المصدر نفسه (۱/۱۵۲).

پاشان وتی: سویندتان ددهم به خودای گهوره، کئی ناگای لیبوو، که پیغه مبهردا ﷺ فرموی: (کئی ئەم مزگوتەمان به خانوویەك بۆ فراوان دەكات، خوای گهوره له بههشتدا خانوویەکی دەدات)، منیش به مالتی خۆم خانوویەکم کپری و مزگوتەکم پێ فراوان کرد، چەند پیاویك شایەتییان داو قسەکیان سەلماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهم به خودا کئی له رۆژی لەشکری تەنگانەدا لەگەڵ پیغه مبهردا ﷺ بوو، که فرموی: (هەرکەسێ ئەمڕۆ دەست بەرپیتەوه لەم لەشکرە خێری قبولە)، منیش نیوەی ئەم لەشکرەم به سامانی خۆم خستە رێ، کۆمەلێک پیاو قسەکیان سەلماند.

پاشان وتی: سویندتان ددهم به خودان کئی ناگای لیبوو که بیری رۆمییه که ناوه کهی دەفرۆشرا، من به سامانی خۆم کپیم و کردم به خێر بۆ رێبواران و موسلمانان؟ چەند پیاوی شایەتییان بۆ داو قسەکیان سەلماند^(۱).

له ئەبی سەوری فەهییه وه هاتوو، دەلێت: چوومه لای عوسمان و مامه وه لای، له پاشدا رۆشتم نوینەرەکانی ئەهلی میسریش گەرانەوه، پاشان چوومه لای عوسمان، پێم وت میسیرییه کان گەرانەوه، عوسمان وتی: چیت بەدی دەکرد له نیتوچاویاندا؟ منیش وتم: شەرم بەدی کرد له نیتوچاویاندا، ئێین عەدیس بەلوی سەرگەورەیان بوو، ئێین عەدی چووه سەر مینبەرە کهی پیغه مبهردا ﷺ وتاری هەینی خۆیندو ره خەنی له عوسمان دەگرت، پاشان نویژی هەینی کرد بۆیان، ئەم هەوالانەم گێرپایەوه بۆ عوسمان، ئەویش وتی: وه لائاهی ئێین عەدیس درۆ دەكات، ئەگەر باسی منی نه کردایه باسم نه ده کرد، من چواره مین کهسم که موسلمان بووم پیغه مبهردا ﷺ کچه کهی خۆی لی ماره کردووم، پاش مردنی ئەو کچه کهی تری لی ماره کردووم، هەرگیز زیناو دزیم نه کردووه نه له نه فامیداو نه له نیسلامی، گۆرانیم نه وتوو، عیشقبا زیم نه کردووه له وه تهی موسلمان بووم، بهو دهستهی که بهیعه تم دا به پیغه مبهردا ﷺ له دواي ئەو بهیعه ته ئەو دهستم نه داوه له زه کهرم، قورئان له سەر ده می پیغه مبهردا ﷺ کۆکرایه وه من کۆم کردهوه، هەموو هەینییه که کۆیلەیه کم کپیوه نازادم کردووه له وه تهی موسلمان بووم، تەنها ئەم هەینییه

^۱ المسند (۵۹/۱)، وقال أحمد شاکر (۴۲۰)، اسنادە صحیح.

نەبىي كە دەستم نەكەوتوو، بەلام ھەينى داھاتوو دوان ئازاد دەكەم^(۱)، كاتى عوسمان بۆى دەرکەوت كە ياخيىبووھەكان سوورن لەسەر كوشتو ترساندى لەم كارەوھ لە زيانەكانى عوسمان چووھ ناويان و پىي وتن، ئەى خەلگىنە مەم كوژن، وەللأھى ئەگەر من بكوژن، قەت پىكەوھە كوژنابنەوھ بۆ كوشتنى دوژمن، قەد پىھەكناگرن بۆ جىھاد كردن، وا لە يەك دوورو دەكەونەوھو جيا دەبنەوھ ھەريەك بۆ لاىەك دەچى لەم كاتەدا پەنجەكانى دەستى بلاو كردهو^(۲)، لە رىوايەتتىكى تردا عوسمان وتوويەتى ئەى خەلگىنە مەم كوژن من والى و براى موسلمانانى ئىوھ وەللأھى ھەتا توانام ھەبى چاكسازى نەبى ھىچى ترم ناوئ، ھەلە دەكەم و ھەقىش جىبەجى دەكەم، ئەگەر ئىوھ من بكوژن، قەت كوژنابنەوھ نوئۆ بە جەماعەت بكەن وە كوژنابنە غەزا بكەن، دەستكەوتى غەزائش بەشناكرى لە نىوتانتاندا^(۳)، دووبارە وتى: (وەللأھى ئەگەر من بكوژن خۆشەويستى لە نىوتانتاندا نامىنى، كوژنابنەوھ بۆ لىدانى دوژمن)^(۴)، ئەم ئاگادارى و ترسەى كە عوسمان وتى پىيان دواى گوشتنەكەى ھەمووى بەدى ھات، قسەكانى بەراست دەرچوون لەم بارەيەوھە ھەسەنى بەصرى دەلى: وەللأھى ئەم ئاقمانە ئەگەر نوئىش بكەن پىكەوھ، دلىان ھەر دوورە لەيەكەوھ^(۵).

چوارەم: ھاوھەلان بەرگرييان لە عوسمان دەكردو ئەويش قايل نەدەبوو بەرگري ئى بكەن

عوسمان ناردى بەشوئىن ھاوھەلاندا بۆ راوئىژكردن لە بارەى گەمارۆچىيەكان و ھەرەشەكانيانەوھ، كە دەيانەوئىت عوسمان بكوژن، ئەوانىش ھەلوئىستيان بەمشىوھە بوو:

^۱ المعرفة والتاريخ (۴/ ۴۸۸)، خلافة عثمان بن عفان للشلمي، ص (۹۱).

^۲ الطبقات (۳/ ۷۱)، تاريخ ابن خياط، ص (۱۷۱) اسناد صحيح.

^۳ الطبقات (۳/ ۶۷، ۶۸)، فتنة مقتل عثمان (۱/ ۱۵۶).

^۴ تاريخ ابن خياط، ص (۱۷۱)، فتنة مقتل عثمان (۱/ ۱۵۷) اسناد صحيح.

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/ ۱۵۷).

۱- عدلی کوری ئەبی تالیب

ئەبەن عەساکەر لە جابری کوری عەبدوللاو ئەم قەسەیی تەخریج کردوو ئەم عدلی جوابی بۆ ئیمامی عوسمان ناردوو و تۆیەتی: پێنج سەد قەلغان لە پشتەم لە گەلدا ئەمۆ ئەم بەدە با بەرگری ئە بگەم، ئەم تاقمانە بشکێنم، چونکە تۆ خراپە ئەکت نە کردوو، ئەم خۆین پشەن ئەللا بێت. ئیمامی عوسمان وتی: خۆی گەورە پاداشتی خێرت بەداتەو، ئەم پێم خۆش نەبە تاقە خۆین پشەن بەرژێ بە هۆی مەنەو^(۱).

۲- زوبیری کوری عەوام

لە (ئەبی حەبیب) هەو هاتوو ئەللی: زوبیر ناردمی بۆ لای عوسمان، ئەوکاتە گەمارۆ درابوو چوو ئە لای رۆژێکی سایە قە بوو لە سەر کورسییە دانیشتبوو، ئەسەنی کوری عدلی و ئەبوهورەیرەو عەبدوللائی کوری عومەر و عەبدوللائی کوری زوبیری لابوو، و تەم: زوبیری کوری عەوام ناردوو می بۆ لای تۆو سەلامت ئە دێت، ئەللیت: مەن لە سەر گۆڕا ئەللی خۆم هیچ نە گۆراوم و پەیمان نە شکاندوو، ئەگەر پێت خۆشە با مەنیش بێمە ناو خانوو ئەو ئە لای تۆدا بێم، مەنیش بێم بە ئە کێک ئەوانە ئە گەل تۆدا ئە، خۆ ئەگەر ئەزیش ئە ئەو ئە دە مەنمەو، خێلی عەمری کوری عەوف بە ئێنیان پێداوم ئە ئە بەردەرگای مەن رۆژ بە ئەو، پاشان رۆشتوو و رێگەم پێ نەداون، کاتی عوسمان ئەم نامە ئەبی بیست، وتی: (اللە اکبر، الحمد للە)، ئەم خۆی گەورە زوبیری برامی پاراستوو ئە سەلامی ئە بە ئەو پێی بلی: مەن پێم خۆشە ئەوانە بێت، ئەم خۆدا ئەو بە بۆنە ئەو ئە دە پیا ریزێت کاتی ئەبوهورەیرە ئەم قەسەیی گۆی لێبوو ئەستوو وتی: بۆچی ئەو ئەللی ئە ئەم ئە بە گۆی خۆم ئە پێمە بەرەم ﷺ بیستوو، و تیان: پێمان بلی، وتی: مەن شاھیدم بیستوو ئە پێمە بەرەم ﷺ فەرموویەتی: (دوایی نازاوە و فیتنە ئە ئەو ئەو)، ئێمەش و تمان ئەو چارمان چێ ئە پێمە بەرەم ﷺ، ئەویش فەرمووی: (خۆتان بچنە پال ئەللیفەو ئە ئە ئە)، ئەو کاتە ئە نازاوە بۆ عوسمانی کوری عەفان کرد، دوا ئەم فەرمودە ئە ئە ئە ئە ئەستان ئە دەوری عوسمان و تیان: ئێمە ئە

^۱ تاریخ دمشق، ص (۴۰۳).

بارودۆخه که تیگه‌یشتین ئەوی عوسمان، مۆلّه‌مان بده با جیهاد بکه‌ین، ئەویش وتی: ئیتوه په‌یمانتان داوه گوێپایه‌لی من بن، نه‌گهر گوێپایه‌لی منن شهر مه‌که‌ن^(۱).

۳- موغەیرە ی کوری شوعبە

ریوایەت کراوه، که موغەیرە ی کوری شوعبە کاتی گەمارۆکه چووه‌ته لای عوسمان و تویه‌تی: تۆ ئیمامی گشتمانی ئەم بە‌لایەش که ده‌ییینیت هاتوه بە‌سەرتا من سێ پێشنیارم هه‌یه بۆ تۆ، یه‌کیکیان هه‌لبژێره، با ده‌رچین و شهریان له‌گه‌ڵدا بکه‌ین، تۆ هێزو ژماره‌یه‌کی باش سه‌ربازت له‌گه‌ڵدایه‌و تۆ له‌سه‌ر حه‌قی، ئەوان له‌سه‌ر باتل یان ده‌رگایه‌کی تر بکه ئەم خانووه و ده‌رچووه له‌خانووه‌که‌و سواری ولاختیک ببه‌و خۆت بگه‌یه‌نه مه‌که‌که، ئەوکاته به‌ سه‌لامه‌تی ده‌رده‌چیت، یان خۆت بگه‌یه‌نه شام، چونکه ئەمانه شامییان تیا نییه‌و موعاویه‌ش له‌وییە، ئیمامی عوسمان وتی: من ده‌رناچم بۆ شهر و کوشتار، با نه‌به‌ یه‌که‌مین خه‌لیفه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ خوێن‌پشتن له‌ناو ئومه‌تدا، وه‌ ده‌رچووم بۆ مه‌که‌که، ئەوان ده‌ستیان پێم ناگات بمکوژن، به‌لام بیستوومه له پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، که فەرمویه‌تی: (پیاویکی قوره‌یشی له‌ مه‌که‌که ده‌نێژیت نیوه‌ی عه‌زایی عاله‌می به‌سه‌ره‌ویه)، نه‌وه‌ک ئەوه من بم، چوم بۆ شام، که موعاویه له‌وییە مه‌دینه به‌جی ناهیلیم کاتی خۆی کۆچم بۆ کردووه و ئیستاش دراوسی پیغه‌مبه‌رم ﷺ^(۲).

۴- عه‌بدوللای کوری زویتر

هاوه‌لان زۆر سووریوون له‌سه‌ر به‌رگریی کردن له‌ عوسمان و هه‌ندێکیان چوونه ناو ماله‌که‌ی، به‌لام عوسمان زۆر به‌ توندی پیتی داگرت، له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ده‌ست بگرنه‌وه له‌ کوشتن و به‌رگریی کردن له‌ میانه‌ی ئەو ئاره‌زووه راسته‌قینه‌ی که هاوه‌لان هه‌یانبوو بۆ به‌رگریی کردن له‌ عوسمان به‌ کرده‌وه‌یش بیسه‌لمێتن یه‌کی له‌وانه عه‌بدوللای کوری زویتریوو، که وتی به‌ ئیمامی عوسمان با بیانکوژین، وه‌للاهی کوشتنی ئەمانه حه‌للە، عوسمان وتی، ناوه‌للأ هه‌رگیز نایانکوژم، شهریان له‌گه‌ڵ ناکه‌م^(۳)، له‌ ریوایه‌تیکی تردا

^۱ فضائل الصحابة (۵۱۱/۱، ۵۱۲)، اسناده صحیح.

^۲ البداية والنهاية (۲۱۱/۷).

^۳ طبقات ابن سعد (۷۰/۳)، اسناده صحیح.

عهبدوللای کوری زوییر وتی: نهی نه میری ئیمانداران ئیمه کۆمه لێکی بهرچاوپوین، واین لهم خانووه دا، له گه لێتاین خودای گه وره له ئیمه ژمارهی که متریشی سه رخستوه، مۆله تمان بده، عوسمان وتی: بیکهن به خاتری خوا با پیاویك له سه ر من خوینی نه پڕژی^(۱)، پاشان فه رمانی پێکردن که له خانووه که دا بمیئیتمه وه، عوسمان وتی: هه رکه سی گویراپه لێ منی له نه ستۆدایه با گویپه لێ عه بدوللای کوری زوییر بکات^(۲).

۵- که عبی کوری مالیک و زهیدی کوری ساییتی نه نساری

که عبی کوری مالیک و زهیدی کوری ساییت په رۆشبوون، بۆ سه رخستنی عوسمان، وتیان نه رێ گروێ نه نصاره کان، جاریکی تر خۆتان بکه ن به نه نساری خوداو وه کو پیغه مبه رتان سه رخست عوسمانیش سه ر بجن، به جاری نه نصاره کان هاتن و له به رده گای عوسماندا وه ستان، زهیدی کوری ساییت چوه ژووره وه به عوسمانی وت: نه نصاره کان له به رده گا وه ستاون نه گه ر هه زده کهیت بۆ جاری دووه م ده بینه نه نصاری خودا^(۳)، عوسمان شه ری ره تکردوه وتی: پتویستم به هیچ دا لده یه ک نییه^(۴).

۶- هه سه نی کوری عه لی کوری نه بی تالیب

هه سه نی کوری عه لی هات و وتی: به عوسمان شمشیره که م هه لکیشاوه، عوسمان وتی: نه خیر په نا ده گرم به خودا، که خوینی تۆ له سه ر من پڕژی ت شمشیره که ت بکه به کیلان ه که داو بگه رپۆه بۆ لای باوکت^(۵).

۷- عه بدوللای کوری عومه ری خه تتاب

کاتی هاوه لāن بینیان بارودۆخه که گه یوه و لافاوه که گه یشتوه ته لوتکه، هه ندیکیان بریاراندا به بی راویژ پێکردن به رگری لێ بکه ن و چوونه ناو خانووه که و خۆیان ناماده کرد بۆ شه ر، عه بدوللای کوری عومه ر له خانووه که دا بوو، قه لغانی شه ری له به ر کردبوو، شمشیره که ی هه لده جه راند بۆ به رگری کردن له عوسمان، به لām عوسمان زۆری لێکرد که له

^۱ المصدر نفسه (۷۰/۳)، تاریخ ابن خیاط، ص (۱۷۳).

^۲ المصدر نفسه (۷۰/۳)، اسناد صحیح ابی عبدالله بن الربیع..

^۳ طبقات ابن سعد (۷۰/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱۶۲/۱)، المصنف لأبن أبي شيبة (۲۲۴/۱۵).

خانووہ کہ بیٹہ دەرہوہ نہوہک دەست بکات به شهپر کردن کاتیک یاخیبووہکان دین عوسمان دهکوژن، جاریکی تر عہدوللّا خۆی پیچایهوه بو شهپر و هەر ریگهی نه‌دا^(۱).

۸- نه‌بو هورهیره

نه‌بو هورهیره چووہ خانووہ کہ بو لای عوسمان و وتی: نهی نه‌میری ئیمانداران زۆر باشه با لیئاندهین، عوسمان وتی: نهی نه‌بی هورهیره بیئت خۆشه هه‌موو خه‌لکی له‌گه‌ڵ مندا بکوژرین؟ وتی: نه‌خیر، وتی: وه‌للّاهی نه‌گه‌ر یه‌ک که‌س بکوژریت یان که‌سی بدهین به‌ کوشتن وه‌کو نه‌وه وایه هه‌موو مرۆفه‌کانت کوشتبیت نه‌بو هورهیره گه‌پایه‌وه‌و شه‌پری نه‌کرد، له‌ ریوایه‌تیکی تردا هاتووہ که نه‌بو هورهیره شمشیره‌که‌ی له‌ خۆی داوه‌و عوسمان نه‌یهیشتووہ به‌کار به‌یئنی^(۲).

۹- سه‌لیتی کوری سه‌لّیت ده‌لّی: عوسمان ریگهی نه‌داین شه‌پر بکه‌ین، نه‌گه‌ر ریگهی بداباین، نه‌وه‌نده‌مان لی‌ده‌دان هه‌تا ده‌مانکردن به‌ شاره‌کانی خۆیاندا^(۳).

ئین و سیرین ده‌لّی: (۷۰۰) پیاو له‌ خانووہ که‌دا له‌گه‌ڵ عوسمان بوون، نه‌گه‌ر ریگهی بدایه، لی‌یان ده‌دان، له‌ سنووری مه‌دینه ده‌یانتارانندن، پیاوه‌کانیش نه‌مانه‌بوون: (عه‌دوللّای کوری عومه‌ر، حه‌سه‌نی کوری عه‌لی، عه‌دوللّای کوری زوییر)، هه‌روه‌ها ئین و سیرین ده‌لّی: نه‌و رۆژه‌ی، که‌ ئیمامی عوسمان کوژرا، خانووہ که‌ی جمه‌ی ده‌هات له‌ پیاوی باش، وه‌کو عه‌دوللّای کوری عومه‌ر و حه‌سه‌نی کوری عه‌لی، که‌ شمشیره‌که‌ی له‌ مل‌دابوو، به‌لام عوسمان زۆر پێداگری کرد که‌ شه‌پر نه‌که‌ن^(۴).

به‌م شیوه‌یه هه‌یچ و پوچی نه‌و تۆمه‌ته‌مان بو ده‌رده‌که‌وت که‌ هاوه‌له‌ کۆچه‌ری و نه‌نصاره‌کانی پیتی تاوانبار ده‌کریت، که‌ گوايه نه‌یان‌توانیوه ئیمامی عوسمان سه‌ر ب‌خه‌نو و زه‌بوون بوون، هه‌رچی ریوایه‌ت هه‌یه له‌م باره‌یه‌وه عی‌لله‌تی تێدا‌یه‌و سه‌لامه‌ت نییه نه‌ له‌ رووی سه‌نه‌ده‌وه نه‌ له‌ رووی ده‌قه‌وه^(۵).

^۱ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۳).

^۲ تاریخ خلیفة ابن خیاط، ص (۱۶۶).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۵).

^۴ تاریخ دمشق لابن عساکر، ترجمة عثمان، ص (۳۹۵).

^۵ فتنة مقتل عثمان (۱/۱۶۶).

۱۰- هەندێ له هاوێلان پێشنیاریان کرد، بۆ نموونه وتیان هاوکاریت دهکهین بپۆ بۆ مهککه کاتێ هاوێلان زانییان عوسمان زۆر پێدا دهگرێ لهسەر پهزکردنی شهڕ لهگهڵ گهمارۆچییهکاندا دهکات، گهمارۆچییهکانیش سوورن لهسەر کوشتنی، هیچ چارهسهری نهما بۆ پاراستنی عوسمان جگه لهوهی هاوکاریی بکهن را بکات له دهستیان و بهجیت بۆ مهککه، ريوایت کراوه عهبدوڵلای کورێ زوی پێرو موغهبیرهی کورێ شوعبهو ئوسامههێ کورێ زهیدی نهم پێشنیاریان بۆ کردووه به جیا جیا، ههر یهکهشیان به گهرمی و به شێوازێک پێشنیاریان کرد، بهلام عوسمان پهزێ ههموو پێشنیارهکانی کرد^(۱).

نهم هۆکارانه چين که وایان کرد له عوسمان رێگه نه دات هاوێلان شهڕ بکهن؟ له میانهی ريوایت تهکانی فیتنه گهریی ده رکه وتوووه بۆ توێژه دهوه کان که پینج هۆکار هه بووه بۆ رێگه نه دان بۆ شهڕ کردن:

۱- کاری به وهسیه ته که ی پێغه مبه ر کردووه، که کاتی خۆی په یانی دابوو به نیامی عوسمان پیتی خۆشبوو جییه جیی بکات، له رۆژی گهمارۆی ماله کهیدا رۆشنی کردهوه، که به لێنیکه وه په یانیدا وه نه یشکینتی و نارام بگرێ لهسهری^(۲).

۲- وه کو له قسه یه کیدا هاتوو وتویه تی خۆم ناکهم به یه که مین خه لیفه ی پێغه مبه ر ﷺ بۆ خوی نپێژی له ناو ئومه دتا، واته: پیتی ناخۆشبووه یه که مین خه لیفه ی ئومه ت بێ بۆ خوی نپشتنی موسلمانان^(۳).

۳- چاک ده یزانی نهم سه رکه شانه هیچیان ناوی کوشتنی عوسمان نه بی، بۆیه پیتی نار په حه ت بوو، موسلمانان بکاته په رزینی خۆی، به لکو خۆی کرده په رزینی موسلمانان^(۴).

۴- چاک ده یزانی نهم فیتنه گهرییه کوشتنی نه وی پێویه، چونکه پێشتر پێغه مبه ر ﷺ هه والی پێدا بوو کاتێ مژده ی به هه شتی پێدا لهسهر نهم به لایه ی، که دیته پتی به م

^۱ المصدر نفسه.

^۲ فضائل الصحابة (۶۰۵/۱)، اسناده الصحيح.

^۳ فتنه مقتل عثمان (۱۶۷/۱)، المسند (۳۶۹/۱) أحمد الشاکر.

^۴ فتنه مقتل عثمان (۷۱/۱)، اسناده الروایة فيه ضعيف.

زوانه، که به نارامگری و ناحقی ده کوژری لَم ناژاوه یه دا هه موو نیشانه کان ئه و ه یان ده گه یاند کاتی شه هید کردنی هاتوو، به تاییه تی ئه و خه وه ی، که بینی و پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام پی ئی فهرموو: "به یانی لای ئیمه به ربانگ ده که یته وه"، عوسمان تیگه یشته، که کاتی شه هید کردنی نزیک که وتوو ته وه.

۵- کاری به راویژه که ی عه بدوللای کوری سه لام ده کرد، که پی ئی وتبوو واز له شه پر کردن به ینه، واز له شه پر کردن به ینه، شه پر نه کردنت به لگه یه کی به هیژه تا شه پر کردن^(۱)، هه واله کانی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام به دی هاتن، که نیمامی عوسمان به م زوانه ده کوژریت، چونکه وه کو عه بدوللای کوری حه واله^(۲) ربوایه تی کردوو پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام فهرمویه تی: (هه رکه سی له سی شت رزگاری ببی ئه و له ناگری دۆزه خ رزگاری بووه، مردنی من، هاتنی ده جال، کوشتنی ئه و خلیفه به نارامه ی، که له سه ر حق رۆشتووو حه قانییه)^(۳)، له وه ی پیشوو که وتمان ده رده که وی عوسمان له بیر کردنه وه دا هیور بووه، نارپه حه تی به لاکه بیرو بۆچوو نه دروسته کانی هه لئه وه شانده وه، بۆچوو نه ساغه کانی نه شیواندووو ده رکی کردوو به و هۆکارانه ی که هه لئو یستیکی هیمنانه هه لئو یترئ له کوشتنی یاخیبووه کاندا بیگومان عوسمان له و هه لئو یسته یدا له سه ر حق بووه، چونکه به فهرمووده ی سه حیح هاتوو، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ناماژه ی کردوو بۆ به ربابوونی ئه و فیتنه یه و شه هید بوونی عوسمان، ئه و فیتنه یه پیویسته و شاهیده، که عوسمان و هاوه لانی له سه ر حه قن^(۴)، ئیبن ته یمیه ده لئ: به فهرمووده ی موته واتهر ده رکه وتوو که عوسمان زۆر خۆی پاراستوو له خوینپرشتن، به نارامترین که س بووه له سه ر ئه و شتانه ی که عه زیتیی ده دات، زۆر خۆگربوو به رامبه ر ئه و که سانه ی که گه مارۆیان داوه و په لاماری کوشتنیان داوه، چاکیش ده یزانی که بریاریان داوه بیکوژن، موسلمانانیش هاتبوون بۆ سه رخستنی و راویژیان پیکرد، که شه پر یان له گه ل بکه ن، ئه ویش فهرمانی کرد به خه لکه که ده ست هه لگرن له کوشتن و فهرمانی کرد به وانه ی که گو یرایه لئ ده که ن که س

^۱ الطبقات (۷۱/۳)، اسناده حسن.

^۲ فتنة مقتل عثمان (۷۱/۱)، اسناده حسن أو صحیح

^۳ مسند أحمد (۱۰۶/۴).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۶۸/۱).

نه كورن پيتيان وت برؤ بؤ مهككه، وتى: ناچم له مهككه بمنيزن، با لهوى نه نيتريم، وتيان برؤ بؤ شام، وتى: نمو شوينهش كۆچم بؤ كردوو له لى جيا نابعوه، وتيان دهى شهر بكهين له گهلان؟ وتى: خۆم ناكم به يه كه مين خليفه ي پيغه مبه ر عليه السلام كه شمشير هه لكيشم له نوممه ته كهى، عوسمان سه برى گرت هه تا كورزا، نه مه گه وره ترين ريژه بؤ ئيمامى له لاي موسلمانان كه خوئينى خۆى رشت و خوئينى موسلمانانى نه رشت ^(١).

پينجه م: هه لويستى داى كانى ئيمانداران و هه نديك له هاوه لان

١- حه بيبه ي كچى نه بوسوفيان

هه لويستى داى كى ئيمانداران نوم حه بيبه يه كيك له هه لويسته زور تر سناكه كان له م رووداوه دا، مه ترسى نمو هه لويسته له وه دابوو خه ريكبوو ده ست بكات به شهر كردن، كاتي ك بىنى عوسمان گه مارؤ دراوه نايه لن ئاو بخواته وه، عوسمان بانگى دوو كورده كهى عه مرى كورپى حه زمى نه نسارى كرد، كه هاوسپى بوون، بچن به عه لى بلين كه نمو ياخي بووانه ئاويان لى گرتوه ته وه، نه گه ر بۆتان ده كرى هه ندى ئاوم بؤ به يئن، چوونه لاي ته له وه زوييرو عايشه وه خيترانه كانى پيغه مبه ر عليه السلام، يه كه مين كه سى كه چوو به ده م عوسمانه وه عه لى و نوم حه بيبه بوو ^(٢).

نوم حه بيبه زور گرنگى ده دا به عوسمان، وه كو ئين عه ساكير ده ئيت: نمو گرنگى پيدانه ش شتيكى سروشتيه، چونكه هه ردوو كيان له پيشدا نه مه وين، نوم حه بيبه هات و كيشاي به ناو چاوى هيژه كهيدا، نوم حه بيبه وتى: وه صيه تى بنه ماله ي نه مه وى وا له لاي نمو پياوه، واته عوسمان، حه زده كه م بييينم و پرسىارى لى بكه م، بؤ نه وه ي مالى هه تيوو بيوه ژنه كان تيا نه چى، وتيان درؤ ده كه يت، په تى هيستره كه يان به شمشير برى و په لامارىيان دا، هيستره كه ياخي بوو به نوم حه بيبه وه، خه لكى بينينان و ولاغه كه يان هيور كرده وه، هاته وه وه خه ريك بوو بيكات به شهر له گه ل ياخي بووه كاندا له وى خه لكه كه نوم حه بيبه يان برده وه بؤ مالى خۆى ^(٣).

^١ منهاج السنة (٢٠٢، ٢٠٣).

^٢ دور المرأة السياسي، أسماء محمد، ص (٤٠٠).

^٣ تاريخ الطبري (٤٠١/٥)، نقلا عن دور المرأة السياسي، ص (٤٣٠).

دەرکهوتووه، که نوم حەبیبەفرمانی کردووه بە ئیبن جەراحى خزمەتکاری که له عوسمان دورو نه کهوتتەوه، ئەو کاتەى عوسمان کوژرا، ئیبن جەراح لەوى بوو^(۱).

۲- صفیهى خێزانى پێغه مېهر ﷺ

صفیهى خێزانى پێغه مېهر هەمان کارى نوم حەبیبەى بەرپێزى کرد، له که نانهوه رىوايەت کراوه، دەلى: من جەلە وگيرى ولاغە کەى صفیه بووم، دەچوو بەرگرى له عوسمان بکات، ئەشتەرى نەخەى پێیگەشت^(۲) کیشای بە چاوى هێستە کەیدا، هەتا سەلمییهوه، صفیه وتى: وازم لى بهیینه با ئەمە بێزارم نەکات، واتە: سەر شوێم نەکات، پاشان داریکی دانا له مالى خۆیانەوه بۆ مالى عوسمان بۆ ئەوهى بەسەر ئەو دارەوه ئاوو خواردن بگەیهنیتە عوسمان^(۳).

۳- عائیشەى داىکى ئیمانداران ئەو بەسەر هاتەى که بەسەر ئومو حەبیبە دا هات خەلکى بەرووداویکی ناهەمواریان زانى بۆیه عائیشە له مەدینه دەرچوو بە دلى پر له قینهوه دژ بە یاخیبوه کان هات بۆ لای مەروانى کورپى حەکەم و مەروان وتى: ئەى داىکى ئیمانداران ئەگەر له مەدینه بێنیتەوه و چاودێرى عوسمان بکەى له دەرچوونت باشترە له مەدینه، عائیشە وتى: ئەتەوئى ئەو کارەم بەسەربى که بەسەر ئومو حەبیبە هات، کەسێش نییه بەرگریم لى بکاو بى پارێزى نەخێر نامیتەوه، وەللاهی خۆیشم عەبیدار ناکەم، ناشانم کارو راهاتى ئەم یاخیبووانە بۆ کوئى دەچى^(۴)، عائیشە پێى وابوو دەرچوونى له مەدینه دەبێتە قەلغانى له دەم شەرى ئەم تاقمانە وەکو لەو رىوايەتەى دوایدا بۆمان دەردەکهوئى داىکى ئیمانداران خۆى پێچایەوه بۆ حەجکردن و هەلھات له دەست ئەم فیتنەیه دەرچوونى داىکى ئیمانداران تەنیا بۆ خۆپارێزى نەبوو، لەپەرشى فیتنە و ناشفەکانى وە راکردن و سەرھەلگرتن نەبوو، بەلکو هەلۆئى بوو له لایەن داىکى ئیماندارانەوه بۆ قوتاربوونى عوسمان له دەستى ئەم خەلکە سەرلێشواوانە، چونکە ئەوانەى که موحەممەدى کورپى ئەبوبەکریان تێدا بوو که براى عائیشە خاتوونە، عائیشە

^۱ تاریخ المدینة (۲/۲۹۸).

^۲ دور المرأة السياسي، ص (۴۳۰).

^۳ سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۷).

^۴ تاریخ الطبری (۵/۴۰۱).

ههولیدا که موحه ممدی برای له گه‌ل خۆیدا ببا بۆ حج به‌لام به قسه‌ی نه‌کردنم هه‌وله که عائیشه دای که براکه‌ی له‌گه‌لیدا بچی نه‌ویش رازی نه‌بوو بچیت جیگای وردبوونه‌وو تێپارمانه هه‌تا هه‌زه‌له‌ی نووسهر ره‌فر کردنه‌که‌ی (موحه‌ممد) دایچه‌که‌کاندو که‌س شوینی دایکی ئیمانداران نه‌که‌وت به‌راوردیکی کرد له‌ نیوان ره‌فرکردنو شوینکه‌وتندا، وتی: نه‌ی موحه‌ممد دایکی ئیمانداران بانگت ده‌کات که‌چی ناچی له‌گه‌لیدا، به‌لام گورگه‌کانی عه‌ره‌ب^(۱) بانگت نه‌که‌ن بۆ شتی‌ک که‌ هه‌ل‌ل نییه‌ دویان ده‌که‌ویت، موحه‌ممد گوئی نه‌دایه، پاشان خاتوو عائیشه وتی: وه‌ل‌لاهی نه‌گه‌ر به‌توانیایه هه‌ل‌سوکه‌وتیان قه‌ده‌غه‌ که‌م به‌ دل‌نیاییه‌وه ده‌مکرد^(۲)، نه‌م قسه‌یه‌ی دوی نه‌و هه‌وله‌بوو، که‌ له‌گه‌ل براکه‌یدا نه‌جمیدا نه‌مه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ عائیشه هه‌ولیداوه بۆ تارنانی سه‌رکه‌شه‌کان له‌ عوسمان، کاتێ بیری کرده‌وه که‌ بچی بۆ حج کردن بۆ مه‌که‌که بۆ ورزاندنی رای جه‌ماوه‌ربوو، وه‌کو ئیمامی ئیبنو‌لعهره‌بی جه‌خت ده‌کات وه‌ل‌ل: دیارنه‌مانی دایکی ئیمانداران و کۆمه‌لێ له‌ هاوه‌لان که‌ شاریان به‌جیه‌شت بۆ که‌رتکردنی نه‌و ئازاوه‌یه‌بوو که‌ که‌وتبووه ناو خه‌لک به‌و هیوایه‌ی خه‌لکی به‌شکو بگه‌رینه‌وه بۆ لای دایکانی ئیمانداران و ریزی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپاریزن^(۳)، به‌شکو گوێبه‌نه قسه‌کانیان و که‌ به‌دریژایی ژیا‌نیان له‌ هه‌موو ئاسۆکاندا بلاویان ده‌کرده‌وه^(۴)، واته‌ ده‌رچوونی نه‌م جه‌ماعه‌ته‌ جۆری‌که‌بوو له‌ بلاوه‌پیکردنی نه‌و هه‌شاماته، نه‌م جه‌ماعه‌ته‌ لای خه‌لک به‌پری‌زیوون و پابه‌ندی فتواو بۆ‌چوونه‌کانیان بوون، ره‌زای خوا له‌ دایکانی ئیمانداران پشینیان نه‌ده‌کرد، که‌ کار بگاته نه‌وه‌ی نه‌م تاقمانه ده‌ستیان بچیته‌ خوینی خه‌لیفه^(۵).

۴- هه‌ل‌وێستی ئافره‌ته‌ سه‌حابیه‌کانی تر

۱- نه‌سمای که‌چی عومه‌یس هه‌مان نه‌و هه‌وله‌یدا که‌ عائیشه‌ی دایکی ئیمانداران هه‌ولێ بۆ دا، ناردی به‌ شوین هه‌ردوو کۆره‌که‌یدا، موحه‌ممدی کۆری نه‌بو موحه‌ممدی

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۱/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۰۱/۵).

^۳ العواصم من القواصم، ص (۱۵۶).

^۴ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۲).

^۵ المصدر نفسه ص (۳۴۳).

کۆری جەعفەر، وتی: مۆم خۆی ئەسوتینی و رۆشنایی دەدات بە خەلکی، خۆتان گوناحبار مەکن بۆ کارێک کە ئێوەی بۆ کل کراوە، لە دژی کەسی کە هیچ خراپەیهکی بۆتان نییه، ئەو ئێشەکی ئەمڕۆ هەولێ بۆ دەدەن سبەینێ کەسی تێر دەبی، لە خودا بترسن با ئێشەکی ئەمڕۆتان نەبێتە داخ و حەسرەت بەسەر تانەوه هەر دووکیان بە تین و تاو رۆشتن و بە توورەییەوه وتیان ئێمە لە بیرمان ناچێت کە عوسمان چی پێکردین، ئەویش وتی: چی پێکردوون؟ ئێوەی لە گوناح گەرانندوو ئەوەی بۆ لای خودا^(۱)، دەلێن ئەم گفتوگۆیه لە نێوان لەیلای کچی ئەسمار دووبراکەیدا روویدا^(۲)، لێره دا ئاماژە بۆ ئەوه دەکرێت کاتێک خەلکی شارەکان هات دووبارە گەرانەوه بۆ مەدینه، پاشان عوسمان گفتوگۆی لەگەڵدا کرد و دیمانەیان بەست و بەلگەکی دا بە روویاندا ئەو تاقمانە بە ناشکرا گەرانەوه بۆ شاری خۆیان، پاشان زۆری پێنەچوو گەرانەوه بە دەعوایەک کە عوسمان نامەی ناردوووە بۆ کوشتنی خەلکانێک یەکی لەو خەلکانە بە پێی دەعوایەکە ئێوان موحەممەدی کۆری ئەبوبەکرە^(۳)، لەوانەیه ئەو قسەیهی کە موحەممەدی کۆری ئەبوبەکر کردی ئاماژە پێکرد لە قسەکانیدا وتی: لەبیرمان ناچێت عوسمان چی پێکردین، بەلام عوسمان حاشای کرد لەو نامەیه و نەیدایە پال خۆی، وتی: یان دوو شاهید بهێنن کە هێ منە یان سوێندیان بۆ دەخۆم کە من ئەم نووسیوه و فەرمانیشم پێنەکردوو، کابرایەک نووسیویهتی و لاسایی خەتی عوسمانی کردوو ئەوه و لەسەر مستیلهکە نەقشی منی لێ هەلکۆلیوه^(۴)، ئەسما هاتوو ئاگاداربوو، کە تۆزێکی پەنهنانی داخراوه بۆ شلەژاندنی بارودۆخی موسلمانان و دیانەویت عوسمان لە خەلافەت داپرن، بەم چەشنە هەلۆیستی ئەسما بەرامبەر هەردوو کۆرەکی رۆشنبوو، ئەم موئامەرهیه، کە بەم شێوهیه داپۆژاوه کاریان نەکرده سەر پایەیی دایکایهتییهکە سۆزی بۆ کۆرەکانی دەرپێڕی ئەوهی لێدەردەکەوت لەم هەلۆیستە رۆشنەدا دەیویست

^۱ تاریخ الطبری (۲۰۲/۵).

^۲ المصدر نفسه

^۳ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۳).

^۴ العواصم من القواصم، (ص ۱۲۰).

حق به جی بگات و ناحق لابریت ئەم هەلۆیستە گالتە پیناکرێ و گومانیشی لێناکری ئەمە بە بناغە یەکی پرشنگدار دەژمێردری بۆ دادووستی ئەم هاوێڵە بەرێزانە^(۱).

۲- صەعبە ی کچی خەزەمی

کاتێک گەمارۆکە ی سەر عوسمان قایم کرا صەعبە ی کچی خەزەمی داوای کرد لە تەلخە ی کورێ خۆی کە قسە بکات لە گەڵ عوسماندا کە وازبەھێنێت لە پێداگری نەفسی سەلامەت دەبێت ئەگەر هاوێڵان بەرگری لێبکەن، سەر دەکەون بەسەر یاخیبووەکانی شارەکاندا.

صەعبە ی کچی خەزەمی روشت و وتی: بە تەلخە ی کورێ کەمار کە لەسەر عوسمان توندکراوە، ئەگەر بچوێتایە قسەت لە گەڵدا بکرایە بۆ ئەوێ لە رایە کە ی وازبەھێنێت^(۲) لەم رێوایەتەو دەردەکەوێت صەعبە دڵسۆزو دڵھاوێری عوسمان بوو، هەروەھا دەرکەوتوو ئەم عەبدوللای کچی رافێع گرنگی بەم رووداوێ داوێ موتابەعە ی رووداوێ کانی ئەم فیتنە یەکی کردوو^(۳)، ئەم ئەم عەبدوللایە بوو کە ئەم رووداوانە ی لە صەعبە ی کچی خەزەمی یەو رێوایەت کردوو^(۴).

ئەمانە بە گشتیی هەلۆیستی ئاfrتە موسلمانەکان بوو کە هەلۆیستییکی راست و دروست بو، سەرەرای ئەو هەموو لێلێییە کە پێوێ نووسرابوو بە توانابوون کە بە دیدیکی ساغ پڕوانە مەسەلەکو، بە هەر حال ئەمە هەلۆیستی هاوێڵان بوو (خوایان لێ رازی بێت)^(۵).

شەشەم: ئەم سالی کێ حەج دەکات بۆ خەلکیی؟

ئایا عوسمان داوای کرد لە والییەکان سەری بخەن؟

۱- ئەم سالی کێ حەج دەکات بۆ موسلمانان؟ (۳۵) ی کۆچی.

^۱ دور المرأة السياسي، ص (۳۴۴).

^۲ المصدر نفسه (۳۴۵).

^۳ المصدر نفسه.

^۴ المصدر نفسه.

^۵ المصدر نفسه (۳۴۵، ۳۴۶).

عوسمان بانگی عه‌بدو‌ل‌لای کۆپی عه‌باسی کردو حج کردنی ئهم سالتی پئی سپارد، عه‌بدو‌ل‌لای کۆپی عه‌باسیش وتی: وازم لی بهیینه، با له‌گه‌ل تۆ بمینه‌وه له شانی تۆدا بم، نه‌ی ئه‌میری ئیمانداران، بۆ ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه‌ی ئه‌مانه، وه‌للاهی جیهاد کردنی ئهم خه‌وارجانه له حج کردن باشتره له لای من، عوسمان پیتی وت: من داوات لیده‌که‌م حج بکه‌یت بۆ موسلمانان، عه‌بدو‌ل‌لای هیچی به‌ده‌سته‌وه نه‌ما گوێرایه‌لی کردنی خه‌لیفه نه‌بیّت، عوسمان نوسراویکی نووسی دای به عه‌بدو‌ل‌لای بۆ ئه‌وه‌ی له کاتی حه‌جدا بیخوینیتته‌وه بۆ موسلمانان، له‌و نوسراوه‌دا چیرۆکی خۆی له‌گه‌ل خه‌وارجه‌کاندا روشن کردبووه، هه‌لوێستی خۆی و داواکانی ئه‌وانی تیدا نووسیبوو^(۱)، ئه‌مه ده‌قی وتاره‌که‌ی عوسمانه، که له وه‌رزى حه‌جکردندا سالتی (۳۵)ی کۆچی خویندرايه‌وه بۆ موسلمانان: (به‌ ناوی خواى به‌خشنده و میهره‌بان، له به‌نده‌ی خه‌واده، عوسمانی ئه‌میری ئیمانداران بۆ موسلمانان و ئیمانداران، السلام علیکم، من سوپاسی ئه‌و خه‌واده ده‌که‌م که هیچ په‌رستراویکی دی نییه ئه‌و نه‌بیّت، پاشان من ئه‌و خه‌واده ده‌خه‌مه‌وه یادتان که نیعه‌تی به‌سه‌ردا رشتوون و فیری ئیسلامیی کردوون، ڕێنمایی کردوون له گومپایی و له کافریتی ده‌ریه‌تیاون، ئه‌و هه‌مووه به‌لگانه‌ی داوه‌ته ده‌ستتان و رۆزی بۆ فراوان کردوون، سه‌ری خستوون به سه‌ر دوژمندا و نیعه‌ته‌کانی خۆی رشتووه به سه‌رتاندا، خه‌واده‌ی گه‌وره فه‌رمایشته‌کانیشی حه‌قه کۆمه‌لی ئایه‌تی زۆری تیدا نووسیوو، پاشان نووسیوی خه‌واده‌ی گه‌وره به ملکه‌چی و گوێرایه‌لی و کۆمه‌لپاریزی لیتان رازی ده‌بیّت، ده‌تانپاریزم له گوناح و دووبه‌ره‌کی و ناکۆکی و ناگاداری کردوون که میله‌تانی پێش ئیوه چیان کردووه بۆی باس کردوون بۆ ئه‌وه‌ی بپیته به‌لگه به‌سه‌رتانه‌وه، ئه‌گه‌ر سه‌رپیچی خه‌واده بکه‌ن، پیتان ده‌لیم نامۆزگاریه‌کانی خه‌واده‌ی و به‌رگرن و خوتان بپاریزن له سزاکانی هیچ ئومه‌تیک نییه تیاچوپیّت هه‌تا جیایی و ناکۆکی تی نه‌که‌وتی، واته هه‌تا سه‌رۆکیان هه‌بی و کۆیان بکاته‌وه ناکۆکییان تی ناکه‌ویّت هه‌رکاتێ سه‌رۆکی خۆیان له‌ناو ئیتر کۆنابنه‌وه به کۆمه‌ل نویژ بکه‌ن و دوژمنه‌کانیان زال ده‌بیّت به‌سه‌ریاندا و مال و ناموسی یه‌کتری به

^۱ الخلفاء الراشدين للخالدي، (ص ۱۶۷، ۱۶۸).

حەلال دەزانو و هەموو کاتیکیش ئەم کارانە بکەن، خۆی گەورەش دینەکیان
 سەقامگیر ناکات و نابنە هیچ، خۆدای گەورە دەفەر مویت: (إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا
 شِيَعًا لَسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ) (الأنعام: ۱۵۹)،
 من ئەو وەسیەتەتان پێ دەکەم کە خۆدای گەورە وەسیەتی پێ کردوو و ترسی
 عەزەبەکانی داوێ شوعەیب فەرمووی بە گەلەکی (وَيَا قَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ
 يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ)*
 اَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ (هود: ۸۹ - ۹۰)، لەدوای ئەمە
 خەڵکەکێک لەوانەی کە لەم باسەدا خۆیان وانیشانداو، کە بانگەشە بۆ کتییی خۆداو
 هەق دەکەن و دونیاو گرتەکانی دونیایان مەبەست نە، کاتێک هەق خرایە بەردەستیان،
 خەڵکان لەمبارەیهووە بوونە چەند بەشیك، هەندیکیان هەقیان وەرگرت و پارێزگاریان
 لێکرد، کاتێک پێیاندا، هەندیکێ تر پەشتیان تێکرد و دەستبەرداری بوون، ئەم خەڵکە
 پێیان وایە تەمەنم بەلایانەو دەریژو و فەرمانەر واییم خاوە بوو و لەکاری قەدەر
 بەپەلەبوون، وایان بۆ نووسیبوون کە ئەوان بەوێ کە پێمدا بوون، گەرانیو وەنانا ئەم کە
 وازم لەهیچ لەو پەیمانانە هینابێت کە پێم دا بوون. گوایه ئەوان داوای جێبەجێکردنی
 سزای خۆدایی دەکەن و تەم: جێبەجێی بکەن، بەسەر ئەو کەسێ کە ئەزانن سنووری خۆی
 بەزاندووە، بەرامبەر کەسێک جێبەجێی بکەن کە ستمی لێکردوون. نزیک بیت یان
 دوور، ناسراو بیت یان نەناسراو. وتیان قورئان باجۆئێرێت و تەم کێ دەبۆئێت با
 بیخۆئێت، زیادەپەوی تێدا نەکات و لەفەرموودەکانی خۆدا دەرنەچێت. وتیان بەشی
 کەم کەسێک دەدرێت و پارە دەخرێت بەردەستی کەسانێک تا نیشی باشی پێ بکریت،
 منیش و تەم دەستدرێژی ناکرێت سەر پێنج یەک و خێرو سەدەقە. کەسی بەتوانا و دەست
 پاک دەکریتە فەرمانەر و، هەر شتێک بەستەم براوە دەدرێتەو بەخواوەکانیان، من بەمە
 رازی بووم و دایم بەخۆمدا گرت، من و ئەو هاوێلانەشم کە باسیان لەوکارە کردووە،
 پەلەبوون لەکاری قەدەر داو و رێگەی نوێیان لێ قەدەر کردم و رێگەی نوێیان لێ گرتم،
 لەمەدینە بەناهەق دەستیان گرت بەسەر هەموو شتێک کە توانیان، ئەم نووسراوەم بۆ
 نووسین و ئەوان سەرپشکیان کردم لەسەر یەکیک لەم سێ رێگایە، یان ئەمەبەستەو

له بړی هم موو پیاوړیک که به هه له یان له سر هه ق سزام داییت، هیچی لی کهم ناکهن، یان دهست هه لگرم و یه کیکی تر بکه نه فرمانه ووا یان دهنیرن به شوین نهوانه ی که نه لقه له گوئی نهوانه، له سهریازه کانو له خه لکی مه دینه بو نهوه ی خو یان بیبهری بکه نه له گوپرایه لی نهو فرمانداره ی که پابه ندبوونی فهرزه، پیتم وتن بو خو به ستنه وه، له پییش من خه لیفه ی تر بووه به هه له یان به راست سزای تاوانباری داوه، هیچیان لی نه سه نراوه ته وه. زانیم که خومیان دهویت که دهست هه لگرم له حوکمرانی، نه گهر کوژتو پیون بکه نه دهست و پیتم پیتم خو شتره لهوه ی که دهست هه لگرم له خه لافهت و درچم له فرمانی خودا. نهوه ی که ده لین دهنیرن به دوا ی سهریازو خه لکی مه دینه دا بیبهری دهن له گوپرایه لی لهو کاته دا من بهرپرسیارنیم، له مه وپییش زورم لینه کردوون بو گوپرایه لی و فرمان بهرداری به لام خو یان به ویستی خو یان هاتوون، ره زامه ندی خوداو چاکه یان مه به ست بووه، ههر کهس له نیوه دنیای مه به سته هیچی لی دهست ناکه ویت، نهو بره نه بیت که خودا بو نووسیوه، ههر که سیک که تنه نها مه به سستی خوداو روژی دوا ی بیت و عه دوالی چاکبوونی نومعت و شوینکه وتنی سوننه تی پیغه مبر ﷺ شوینکه وته ی دوو خه لیفه که ی دوا ی نهو بیت نهوا خودا پاداشتی ده داته وه، پاداشتی نیوه به دهست من نییه، نه گهر هم موو دنیاتان بده می ناگاته به های دینه که تان و به که لکتان نایهت له خودا بترسن و حساب بو سزاکه ی بکه نه، ههر کهس له نیوه په یان شکینی ده کات، من رازی نیم خوداش رازی نییه به په یان شکینی، بو نهوه ی که هه لباردنیان دایه وه دهست خوم، هم مووی ناژاوه و پیلانه، من خاوه نی خوم شوینکه وته کامم، سهیری کاری خوداو گوپانی نیعمه ته کانی نهوم کرد، رقم له کاری خراب و نا کوکی و خوینپرشتن بووه، من سویندتان نه دم به خودا له ریگای نیسلامه وه حه قم لی وهرگرنو حه قه کانی خوشم بده نه وه، واز له ستم بیتن بو ستمکاران، دادپهروه رب له نیوانمندا بهو شیوه یه ی که خودا فرمانی پیکردووه، سویندتان نه دم بهو خودایه ی که په یان و سهرخستنی یه کتری له سهرتان فهرز کردووه، خودای گه وره فهرموویه تی "ولاتقربوا مال الیتیم الا بالتي هي احسن حتی یبلغ اشد ه وأوفوا بالعهد أن العهد کان مسؤولا"، نه مه به هانه یه با له ییرتان بیت، من پاکانه بو خوم ناکهم

ته گهر سزای خه لکانیکم دابیټ، ته نها چاکم مه به ست بووه، من هه میشه په شیمانم و ده گهر یمه وه بولای خودا له کاریک که نافرمانی بیټ، داوای لیخو شیبون ده کهم، خودا لیخو شیبوه و به زه ییه و به زه یی خودا هه موو شتیك ده گریته وه.

ناثومید مهبین له ره همتی خودا، نه ونه ندهی ناثومید بیټ نه ندا مینک له گروی سته مکاران، خودا په شیمانی له به نده کانی قبول ده کات و له خراپه کانیان ده بووریټ و ده شزانیت ئیوه چی ده کهن "من له خودا ده پار یمه وه له منیش و له ئیوه ش خو ش بیټ و دلئى نهم نوممه ته یه کبخات له سره خیر و چاکه و خراپی و ناله باریمان لا قیزه ون بکات، ئیتر به خوداتان ده سپیرم و ره همت و به ره که تی خودا برژیټ به سه رتاندانئى موسولمانان و ئیمانداران)، ئیبن و عه باس ده لیت "روژیك بهر له ته روییه کردن بوم خوینده وه"^(۱).

۲- نایا عوسمان داوای کرد له والیه کان سه ری بجه و پشتیوانی لی بکه ن؟
عومهری کوری سه یف له ریوایه تی کدا که ته به ری هیناوایه تی گومانی وایه، که عوسمان له کاتی گه مارو که دا نامه ی ناردوه بو والیه کانئى له شاره کانه وه بیته هاوکاری، مه عاوایه ش حه بیبی کوری مه سله مه ی نه هری به سوپایه که وه نارد بو سه رخستنی عوسمان، ههروه ها عه بدوللای کوری سه عیدیش له میصره وه هه مان کاری کرد، مه عاوایه ی کوری حوده یچ به سه رله شکرى قه عقاعی کوری عه مرى ته میمی کومه لئى خه لکی نه هلی کوفه ی نارد^(۲)، نهم گومانه له گه ل ریبازی عوسماندا یه کناگریته وه، له به رهنگاری فیتنه دا له لایه ک عوسمان عه ودالئى سه لامه تی و خوین نه رشتن بیټ، له لایه کی تر بنیرئى به دواى له شکر دا، ههروه ها نهم گومانه له گه ل نه و یه قینه دا ریك ناکه وئى، که عوسمان دلنیا بو که ده یکوژن، یه کناگریته وه، له گه ل نه و کاره ی که عوسمان هه موو دا کوکی کاره کانی گه رانده وه و نه یه یشت صه حابه گه وره کان و کوره کانیان به ره فانی لی بکه ن، ته نانه ت ریگه ی نه دا به کوپله و خزمه تکاره کانیش زور به توندی نه هی شهرو کوشتاری لی کردن، به لکو نه و کوپلانه ی نازاد کرد، که ده ستی خو ی پاراست له شهرو کوشتاری نه کردن، به هیچ شیوه یه ک شه ری نه خواست وه کو باس مان

^۱ تاریخ الطبری (۴۲۵/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۳۷۹/۵ - ۳۸۰).

کرد، ئەوێی کە تیئینی دەکری ئەوێیە وەکو چۆن کۆمەڵی لە ھاوێلان دەست
پیشخەرییان کرد بۆ بەرگری کردن لە عوسمان بە بێ ئەوێی عوسمان داوايان لى بکات،
هەولێ زۆریشی دا کە بیان نیریتەووە دەستیان کۆتا بکا لێی بە هەمان شیوە کۆمەڵێکی
چرو پر لە سەربازانی موسلمانان لە شارەکانەو دەست پیشخەرییان کرد بۆ بەرگری
کردن لەم خەلیفە مەزڵومە، بە راو بۆچوونی نوێیان و تەوجیهاتی ئەمیرەکانیان ئەو
راست نییە کەوا گومان ببەین پیاویکی وەکو مەعاویە لەبەر خزمایەتیە کە لە گەڵ
عوسماندا ھاوێووە پەلاماری داووە خۆ ئەگەر بیویستایە سەرباز بنیریتە سەریان تەفرو
تونای دەکردن، ناگۆجی ئەو گریمانە دابنێت کە خەڵکانێک لە میسرەو بە سەرۆکایەتی
مەعاویە کۆری حودەبج و مەسلەمە کۆری مەنامە ھاوون بۆ سەرخستنی عوسمان
یان قارەمانەکانی تر ھاوتیت، دەسەتەوسان وەستان و خۆیان مات داویت هەتا خەلیفە
دەکوژیت و پاشان خۆیان تاو داووە بۆ تۆڵەسەندنەووە گەردنی خۆیان داووە بەر شمشیر لە
پیناوی عوسماندا، بەلکو دەبێ وا دابنێت، کە کۆمەڵی سەرباز لە شارەکانەو بە کردەو
هەنگاویان ناو بەرەو مەدینە بۆ فریاکەوتنی خەلیفە بەبێ ئەوێی خەلیفە داوايان
لێبکات شتی وا دەیت؟^(۱)

۳- دواھەمین وتاری کە عوسمان فەرموی

دواھەمین دیداری گشتیی عوسمان لە گەڵ موسلماناندا دواي چەند رۆژی لە گەمارۆ
بانگی خەڵکی کردو ھەرھەموویان کۆبوونەو شەپەنگیزەکان و سەبەئیەکان و موسلمانە
نیشتەجێکانی خەڵکی مەدینە لە پشتی ھەموو خەڵکەووە و عەلی و تەلحە و زوییر
دانیشتبوون لە بەردەمی عوسماندا بوون عوسمان پێی وت: خودای گەورە بۆیە دونیای داو
بە ئێوە تا قیامەتی پێ بە دەست بهێتن دونیای بۆ ئەو نە داو پێتان باوہشی پیا بکەن
دنیا دەروا و پێچ دەکاتەو قیامت دەمێنێتەو دویا و ن بوو با توشی بە لاتان نە کات
لە قیامەتی ھەمیشەیی سەرقاتان نە کات، گرنگی بەدەن بەو دونیایە کە سەرتاسەرییە
لە چاو ئەو دونیایە کە سەرسەرییە، دنیا دەبێتەو چارەنووسمان گەرانەوێ بە لای
خودا، لە خوا بترسن لە خودا ترسان قەلغان و پەرژینە بۆ سزاو مۆتەکەکانی، پابەندی

^۱ الدولة الإسلامية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۷۸ - ۲۷۹).

کۆمەلئی موسلمانان بدن خۆتان بەش بەش و حزب حزب مەکەن خودای گەوره
 دەرەرموی: (وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
 أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَاناً وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
 مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ) (آل عمران: ۱۰۳).

پاشان وتی بە موسلمانان ئەو خەلکی مەدینه من دەتانسپیێرم بە خودا وەلیی
 دەپاریتمەوه دواى من کەسێکی چاک بکاتە خەلیفەتان، وەللاهی من لەمڕۆ بە دواوه هیچ
 کەسێک نایەتە لای من هەتا ئەو بریارەى خودای گەوره جێبەجێ ئەبێ لەسەرم کە
 بریاریداوه، واتە نێتر من لە دنیا دەرەدەچم، ئەم خەواریمانە لەودیو دەرگاکەى خۆمەوه
 بەجێ دەهێلیم هێچیان پێناوەخشم، کە دواى بێنە ملهوپر بەسەرتانەوه نە کاروباری
 دنیاو نە دینتان نادەمە دەسیان هەتا خودای گەوره رازی نەبێو پێی خۆش نەبێ، خۆی
 ئەم بەرنامەى دەرشتوو، فەرمانی کرد بە بە خەلکی مەدینه بگەرێنەوه و سوێندی لێ
 خواردن کە بچنەوه، هەموویان گەرانەوه و موخەمەدو نێبن و زوبێر هاوێنەکانیان پێش
 بە فەرمانی باوکیان لەبەردەگاکەى عوسمان دانێشتن خەلکانێکی زۆر هاتەوه بۆ لای ئەم
 سیانەو لەگەڵ عوسماندا مانەوه لە خانوو کەدا هەتا ناکامی عوسمان هات^(۱).

هەوتەم: شەهیدبوونی ئیمامی عوسمان

سەرەرای جموجولێ سەربازیی شارەکان بۆ فریادپەسی عوسمان، رۆژانی حەج کردن بە
 خێرای تەواو بوو، کۆمەلێ لە حاجییەکان وایان بەباشزانی بە پەلە پروزی بگەرێنەوه بۆ
 مەدینه فریای عوسمان بکەون، بە تاییبەت عەبدوللای کۆری عەباس و عائیشەیان
 لەگەڵدا بوو، کە بەرگری کاریبون لە عوسمان هەواڵ گەشت بە یاخیبووەکان کە
 حاجییەکان گەرانەتەوه دەیانەوێت عوسمان سەر بخەن، کاتێ ئەم هەوالەیان پێ گەشت
 وێرای ئەوهی کە بیستبوویان خەلکی شارەکان هەلمەتیان هێناوه بۆ پشتیوانی عوسمان
 شەیتان کاری یاخیبووەکانی جوان کردو وتیان لەم واقعیه دەرناچین بە کوشتنی ئەم پیاوه
 نەبێت، ئەم پیاوه بکوژین ئێمەیان لەبیر دەچێت سەرقالی ئەوه دەبن^(۲).

^۱ تاریخ الطبری (۳۹۹/۵).

^۲ تاریخ الطبری (۴۰۲/۵).

۱- له دواهمین رۆژی گه مارۆکه دا خه نوێکی بینی

له رۆژانی کۆتایی گه مارۆکه دا لهو رۆژهی کهوا تێیدا بکوژریت عوسمان خهوتبوو به خه بهر هات گوێی لیبوو خه لکی باسی کوشتنی ده کهن له لایه ن ئهم تاقمانه وه^(۱)، پاشان وتی: له خه ومدا پیغه مبه رم ﷺ بینی له گه ل نه بوه کرو عومه ردا، پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: "ئه ی عوسمان له لای ئیمه به ربانگ بکه ره وه"، ئه و به یانییه ی له خه و هه ستا به رۆزوو بووه لهو رۆژه دا کوژراو ئیواره لای پیغه مبه ر ﷺ به ربانگی کرده وه^(۲).

۲- شیوازی کوشتنه که ی

یاخیبووه سه رکه شه کان هێرشیان برده ناو خانوه که و هه سه نی کوپی عه لی و عه بدو لای کوری زوپیرو موچه ممدی کوری ته له و مه روانی کوپی هه که م و سه عیدی کوری عاصو هه ندی له کوپانی هاوه لان ده سه وه یه خه یان بوونه وه شه ر دا که وت له نیوانیاندا، عوسمان هاواری کرد ده ستی کرد به (الله الله)، وتی ئیوه ده ست کۆتا بکه ن له سه رخه ستنی من، به لām ئه وان ده ستیان کۆتا نه کردو خزمه تکاره کانی عوسمان چوونه ژووره وه بۆ سه رخه ستنی، عوسمان فهرمانی پیکردن که هیه چ نه که ن به لکو وتی: هه رکه سی ده ست کۆتا بکات له شه ر با ئازاد بی^(۳) و له کۆیله یه تی ده ریچی، عوسمان به ئاشکراو پینگریه و بنه بری سوربوو له سه ر ئه و رایه ی که ده ست و چه کی خۆی کۆتا بکا و ئه و که سانه ش که ملکه چی گوێپرایه لی خه لیفه یان له نه سه تۆدایه با شه ر نه که ن و واز به یێنن بێگومان گوێپرایه لی خه لیفه ش واجه^(۴)، ئهم رایه ی عوسمان به هیه چ شتی پیناگریت به ئه وه نه بی که عوسمان دلیابوو که شه هید ده کریت، وه کو پیغه مبه ر ﷺ شاهیدی بۆ دابوو، ده یویست له م و ئه و خوێن نه پژی نه بیته مایه ی فیتنه و ئازاوه له نیوان موسلماناندا^(۵) موغه یه ی کوپی ئه خنه س یه کی بوو له وانیه ی که هه جی کردو به

^۱ الطبقات لابن سعد (۷۵/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱۷۲/۱).

^۲ الطبقات (۷۵/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱۷۵/۱).

^۳ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۸۲)، البداية والنهاية (۱۹۰/۷).

^۴ العواصم من القواصم، ص (۱۳۳).

^۵ الدولة الاممية في عصر الخلفاء الراشدين، ص (۲۸۳).

چەند كەسبىكەوه گەرايەوه بۆ فرياكەوتنى عوسمان، بەر لەوهى عوسمان بكوژرى چووه لای بۆ ئەوهى حىمايەتى بىكات، وتى ئەى عوسمان ئىمە بيانوومان چىيە بەلای خودای گەورهوه سەرەپای ئەوهى توانامان هەيه تۆ بە جى بهيلىن بۆ دوريان نەخەينهوه هەتا دەمرين ياخيبيووه كان ئاگريان نا بە دەرگاو سەقى خانووه كەوه، ئەوانەى كە لە خانووه كەدا بوون هەلچوون، عوسمانيش دەستىكرد بە نوێژكردن بۆ ئەوهى ريگەى شەريان لى بگريت، موغەيرەى كورپى ئەخنەس و حەسەنى كورپى عەلى و موخەمەدى كورپى تەلخەو سەعیدى كورپى عاس و مەروانى كورپى حەكەم و ئەبوهورەيرە بە باشترین بەلا تاقىكرانهوه دەستيان كرد بە شەپكردن، عوسمان تكای لىكردن بگەريئەوهو شەپ نەكەن، پاشان عوسمان چووهوه بۆ نوێژكردن دەستى كرد بە خوێندنى سورەتى (كەف) بە باشى قورئانەكەى دەخویند دەنگە دەنگ بىزارى نەكرد، هەر بەردەوام بوو، نە هەلەى دەكرد نە پچر پچرى دەكرد، هەتا گەشتە كۆتايى سورەتەكە بەر لەوهى دەستيان پىيىگات، پاشان دانىشت و دەستى كرد بە خوێندنى سورەتى (ال عمران) ئەو رۆژه چوار گەنجى قورەيشى پىكران كە موخەمەدى كورپى عەلى و عەبدوللای زوييرو موخەمەدى كورپى تەلخەو مەروانى كورپى حەكەم بوون^(١)، موغەيرەى كورپى ئەخنەس و نەياری كورپى عەبدوللای ئەسلەمى و زیادى فەهرى كوژران^(٢)، عوسمان توانى قەناعەت بكا بە بەرگريكارەكان، ناچارىيان بكا لە مائەكەى دەرچن، تەنيا عوسمان و گەمارۆچىيەكان مانەوه جگە لە عوسمان و خيژانەكەى لە خانووه كە ئەمانەوه هەيچ بەرگريكارى نەماو خەلكە جەنجالەكە بلایيان كرد، عوسمان دەرگای مائەكەى خۆى لادا^(٣)، دواى ئەوهى بەرگري كارەكانى دەرکرد، قورئانەكەى كردهوهو لە باوەشيا دەستى كرد بە قورئان خویندن و ئەو رۆژه بەرۆزوو بوو پياوى لە گەمارۆچىيەكان كە رىوايەتەكان ناويان نەهيتاوه چووه ژورەوه بۆ لای كاتى عوسمان كابراى بينى پىوت با ئەم قورئانە لە نىوان من و تۆدابى^(٤)، پىاوه كە هاتە دەرەوهو وازى لى هینا، زۆرى پى نەچوو يەكيكيان چووه

^١ فتنة مقتل عثمان (١٦٩/١)، تاريخ الطبري (٤٠٤/٥)، رواه صحيحه.

^٢ الخلفاء الراشدين للخالدی، ص (١٨٤، ١٨٥)، البداية والنهاية (١٩٦/٧).

^٣ فتنة مقتل عثمان (١٨٨/١)

^٤ تاريخ الطبري (٤٠٥/٥، ٤٠٦).

ژوورهه پیاوی بوو له خپلی سدوس پټیان دهوت مهرگی رهش، بهرلهوهی به شمشیر بدات له عوسمان دهستی نایه بینۍ و دهی خنکاند، مهرگی رهش دهلۍ، وهللاهی هیچ شتی کم نه دیوه له خنکاندنۍ عوسمان ناسانتر بی کاتی دهم خنکاند ده مبینۍ گیانی وه ک چړویه ک شین بیت، دهرده چړو گیانه که له جهسته دا همر مابوو نهم سهره وسهری ده کرد^(۱).

پاشان به شمشیر کهوته سهر عوسمان عوسمانیش به دهست خوی ده پاراست، دهستی قرتاند لهو کاته دا عوسمان وتی: وهللاهی نهو دهستم که قرتاندت یه که مین دهسته که قورثانی پی نوسرا^(۲)، چونکه عوسمان یه کۍ بوو له واندهی که وا وه چی ده نووسییه وه، یه که مین کهسه که قورثانی نووسیوه ته وه به نیملاکردن، پیغه مېهر ^{وَصَلَّى} نهو کاته ی عوسمان کورزا قورثانه که ی له بهر ده ستدا بوو خوینی دهسته پراوه که ی کهوته سهر نهو قورثانه ی که له بهر ده میدا بوو ده یخویند، وه خوینه که کهوته سهر نهو فرموده یی که خودای گوره ده فرمویت: (فَسَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)^(۳)، له ریوایه تی کدا هاتوه یه که مین پیاوی که دای له عوسمان پیاوی که پیی ده لټن، رږمانی یه مانۍ به گوژان لیید اوه، کاتی چوونه ژووره وه بو کوشتنی نهم سروده ی دهوت:

اری الموت لایبقی عزیزا ولم يدع لعاد ملاذا في البلاد ومرتقی

بیت اهل الحضر والحصن فعلق ویاتی الجبال فی شمارینحها العلی^(۴)

کاتی حاته یان دابوو نائیلۍ کچی فرافیه ی خیزانی وتی: یان بیکوژن یان وازی

لی بهینن، وهللاهی جاری وا هه بووه یه رکات شهونویژی کردووه هه موو قورثانی تیا خویندووه^(۵)، بهم چه شنه نائیلۍ بهرگری ده کرد له نیمامۍ عوسمانۍ میړدی و خوی ده دا به سهریداو شمشیر کی گرتبوو به دهسته وه سهودانی کوری حمران په لاماری نائیلۍ داو په نجه کانی قرتاندو رایکردو دهستی کرد به جنیودان و ته شردان له نائیلۍ^(۶)، یه کیک له

^۱ تاریخ ابن حیاط، ص (۱۷۴، ۱۷۵)، اسنادہ صحیح و حسن.

^۲ تاریخ الطبري (۳۹۸/۵).

^۳ تاریخ الطبري (۳۹۸/۵)، الخبر له طرق عدد مجموعها برتقي الى درجة حن لغیره..

^۴ فتنة مقتل عثمان (۱۹۱/۱)، البداية والنهاية (۱۹۲/۷).

^۵ الطبقات (۷۶/۳)، فتنة مقتل عثمان (۱۹۱/۱).

^۶ تاریخ الطبري (۴۰۶/۵، ۴۰۷).

خزمه تکاره کانی عوسمان ئەم حالەتە ی بینی وە کوشتنی عوسمان هەژاندی کە پێیان دەوت (نەجیح) ئەم نەجیحە هیژشی برده سەر سەودانی کۆری حیمران و کوشتی، کاتی قەتیرە ی کۆری فەلانی سکونی بینی نەجیح سەودانی کوشت هیژشی برده سەر نەجیح و کوشتی خزمه تکاریکی تری عوسمان کە ناوی صەبیح بوو قەتیرە ی کوشت لەو خانووەدا چوارکەس کوژران، دوانیان شەهیدو دوانەکە ی تریان تاوانبار بوون، دوو شەهیدە کە ئیمامی عوسمان و نەجیحی خزمه تکاری بوو، دوو تاوانبارە کەش سەودانو قەتیرە ی سکونی بوون، کاتێک کوشتنی ئیمامی عوسمان تەواو بوو جارچیەکی تاقمە سەبەئییەکان هاواری کردو وتی: ناکرێ خۆنپرشتنی پیاوی حەلāl بێت و سامانو مالهەکی حەرام بێت، ئایا نازانن مالهەکی حەلāl دەستیان کرد بە فەرهود کردنی مالهەکی، گەمژەو ناحالییە سەبەئییەکان لەو خانووەدا دەستیان کرد بە کاولکاری و تالان و برۆ هەرچی تێدا بوو ماشییانەو هەتا پۆشاکێ بەری خێزانەکانیشیان تالان دەکرد، یەکیەک لە سەبەئییەکان کە پیتی دەوتریت کەلسومی تەجیبی پەلاماری نائیلە ی خێزانی عوسمانی داو کەواکە ی بەری برد، پاشان سیخوڕمە ی لێدەداو جوینی پێ دەدا، پیتی دەوت دایکت لە عەجیزە ی تۆی بە پاکێ نەهێناو، کە صەبیحی خزمه تکاری ئیمامی عوسمان ئەم حالەتە ی بینی و بیستی کە ئەم قسە ناشیرین و ناقولانە یە دەوتریت بە نائیلە بە شمشیر هەلێ کوتایە سەر کەلسوم و کوشتی^(۱)، یەکیەک لە سەبەئییەکان صەبیحی کوشت، دوا ی ئەو ی سەبەئییەکان مالتی عوسمانیان چەپاو کرد جاریانداو وتیان خێرا برۆن بەیتومال تالان بکەن، دەخیلتان بێ ئەوە ل پێش ئێو ی کەسیکی تر بچی هەر چی تێدایە بیهێنن پاسەوانەکانی بەیتومال ئەم جارەیان بیستن بەیتومال هیچی تێدا نەبوو دوو هۆر خواردن نەبیت، وتیان: خۆتان بدەنە لا ئەم تاقمانە دنیاویست، واتە (سەبەئییەکان) بەیتومالیان شکاندو دەستیان کرد بە تالانکردنی^(۲) خەوی سەبەئییە خەوارچیەکان بە دیهات و ئەمیری ئیماندارانیان کوشت و زۆریک لە ئەلقە لە گۆیکانیان کە هەرچی پەرچی و ناحالییەکان پێکھاتبوون، دوا ی کوشتنی عوسمان هەلۆستەیان

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۷/۵).

^۲ المصدر نفسه (۴۰۷/۵).

کردو بیریان کرده وه که هیچ گومانی تیدا نییه کاری نه مانه ته و او بو وه هه ر بۆ کوشتنی عوسمان بو وه، شهیتانه سه به نییه کان بیتاگیان کردو ون به هه له داچوون، به کاریان هیتا ون بۆ ئاژا وه نانه وه له دژی عوسمان بۆ نه وه ی بیکوژن یان ده مدیریژی بکه نه سه ری و ره وتی بشیوینن، که وته به رده ستی نه م هه رچی و په رچیانه وه که وتنه نه و په شیمانیه ی که به سه ر به نی نیسرا ئیلدا هات کاتیک که ده ستیان کرد به گویره که په رستی له دوایدا هه ندیکیان په شیمان بو ونه وه^(۱)، هه موو پیاهه راساله کانی مه دینه بۆ کوشتنی خه لیفه که یان دلته نگ بو ون، ده ستیان کرد به خویندنی زیکری مو حیه بت و گریان به لام تازه چی بکه ن! سو پای خه واره یه سه به نییه کانی مه دینه یان دا گیر کرد، به هه ر چوارلادا ویرانیان کرد خه لکه که یان قه تیس کردو نه یان هیش شتیک بکه ن، حاکمی فیعلی مه دینه نه میری خه واره یه کان بو و، که خه لکی می سه ره ناوی غافقی کوری هه رچی عه کیه، شهیتانه پیلان گیره که شیان له گه لدا بو و، که عه بدوللای کوری سه به نه، زۆر شاد و مان و کامه ران بو و، که گه شتو وه ته ئامانج و مه رامه جوله که ییه شه یتانییه کانی. ها وه له گه وه ره کان به م شیوه مه هه لویستیان نو اند بۆ شه هید بو ونی نیامی عوسمان^(۲)

۱- زویری کوری عه وام کاتئ بیستی نیامی عوسمان شه هید کرا وه وتی: ره حه تی خودا له عوسمان و ده ستی کرد به ویردی موسیبه ت خویندن، پییان وت: تا قمه کان په شیمان، وتی: نیشی خو یان بو و پشتیان کرده یه کیش وه کو نه وانه یان لی هاتو وه که خودای گه وه ده فه رمویت: (وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ) (سبا: ۵۴).

۲- ته له می کوری عوبه یدوللا کاتئ بیستی نیامی عوسمان شه هید کرا وه، وتی: ره حه تی خودا له عوسمان ده ستی کرد به خویندنی زیکری موسیبه ت، پییان وت نه و تا قمانه په شیمان وتی: رو و ره ش بن له نا و بچن نه م نایه ته ی خوینده وه: (مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ* فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ) (یس: ۴۹ - ۵۰).

^۱ البداية والنهاية (۱۹۷/۷، ۱۹۸).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، (۱۹۰)، البداية والنهاية (۱۹۷/۷).

۳- عه‌لی کورپی نه‌بی تالیب کاتی بیستی نیمامی عوسمان شه‌هید کراوه، وتی: ره‌جه‌تی خوا له عوسمان و ده‌ستی کرد به خویندنی زی‌کری موسی‌به‌ت، ثم نایه‌تی خویند: (كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ* فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ) (الحشر: ۱۶ - ۱۷).

۴- سه‌عدی کورپی نه‌بی وه‌قاص کاتی ثم هه‌واله‌ی بیست وتی: ره‌جه‌تی خودا له عوسمان، ده‌ستی کرد به خویندنی ثم نایه‌ته: (قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا* الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا* أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا* ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا) (الكهف: ۱۰۳ - ۱۰۶).

پاشان سه‌عد وتی: نه‌ی خودایه بیان‌گریت سه‌رشو‌ریان که‌یت، په‌نجه‌ی په‌شیمان‌یان پی‌ بگه‌زی^(۱)، خودای گه‌وره پارانه‌وه‌که‌ی سه‌عدی قبول کرد، چونکه دوعا گو‌بوو، نه‌و که‌سانه‌ی به‌شداری کوشتنی عوسمان‌یان کرد وه‌کو عه‌دول‌لای سه‌به‌ئی و غافقی و نه‌شته‌رو که‌کیمی جه‌بله‌و که‌نانه‌ی تجیبی له‌وه‌و دوا کو‌ژران^(۲).

هه‌شته‌م: می‌ژووی کوشتنه‌که‌ی ته‌مه‌نی شه‌هید‌بوونی و ته‌ره‌که‌یی و نو‌یژ له‌سه‌رکردن و ناشتنی

۱- می‌ژووی کوشتنه‌که‌ی

دیاری کردنی نه‌و ساله‌ی که‌ تییدا کو‌ژرا، کو‌ ده‌نگیه‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌یه له‌ لایه‌ن می‌ژوونو‌وسانه‌وه جیا‌وازیان نییه، که‌ سالی (۳۵) ی کو‌چی شه‌هید کراوه، ته‌نیا له‌ ری‌وایه‌تیکی مو‌صعه‌بی کوری عه‌دول‌لادا هاتووه که‌ له‌ سالی (۳۶) شه‌هید کراوه^(۳)، نه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی نا‌وازه‌یه‌و پی‌چه‌وانه‌ی ئی‌جماعه، پای یه‌که‌م که‌ سالی (۳۵) یان دیاری کردووه رای کو‌مه‌لیک زانایه، وه‌کو عه‌دول‌لای کوری عه‌مری کورپی عوسمان و عامری

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۷/۵، ۴۰۸)، البداية والنهاية (۱۸۹/۷).

^۲ الخلفاء الراشدون للخالدي، ص (۱۹۲).

^۳ تاریخ الطبری (۴۳۵/۵، ۴۳۶).

کۆری شەرحبیل و شەعبی و نافعی مەولای ئیبنو عومەر و مەخرەمە کۆری سولەیمان و زۆریکی تریش^(۱)، میژوونوسەکان جیاوازییان نییه لەو مانگە کە تیایدا کۆژراوە، کە مانگی (قوالحجە)یە، بەلام جیاوازییان هەیە لە رۆژو سەعاتە کەیدا، بە پای زۆریک لە زانیان ئەم شەهیدبوونیان بە رۆژی ۳۵/۱۲/۱۸ ی کۆچی پارسەنگ داوەتەووە جەختیان کردووە^(۲)، بەلام دیاری کردنی ئەو رۆژە کە تییدا کۆژراوە، واتە چەند شەممە بوو لە رۆژانی هەفته سی بۆچوون هاتوو، جەهۆریش لە هەموو قسەکاندا ئەم قسەییان پارسەنگ داوەتەووە، کە رۆژی هەینی بوو، بە قسە ی جەهۆر^(۳)، قسەیکە بەهێزیش نییه بەرپەرچی بداتەووە کاتی کوشتنەکەشی بەبیانی رۆژی هەینی بوو، کە جەهۆر دەلێن تاکی بیانی بوو و قسەیکە بەهێزیش نییه بەرپەرچی بداتەووە^(۴).

۲- تەمەنی شەهیدبوونی

ریوایەتەکان جیاوازییان هەیە لە سالی شەهیدبوونی ئیمامی عوسماندا، هەر لە کۆنەووە ئەم راو جیاوازییە هەیە لەسەری تەنانت تەبەری دەلێت: پێشینان جیاوازییان هەیە لە ئەندازە ی تەمەنی عوسماندا^(۵)، بەلام وای بۆ دەچێت کە عوسمان لە تەمەنی (۸۲) سالییدا شەهید کرابێت، ئەم قسەیکە پای جەهۆر، ئەم قسەیکە دەسەلمێت لەسەر چەند ھۆکاریک.

أ - لە ئەنجامی بەراوردی نێوان سالی لەدایکبوونی و سالی شەهیدبوونی، راستی ئەم قسەیکەمان بۆ دەردەکەوت، کە تەمەنی (۸۲) سال بوو، شەهید کراوە، چونکە لە سالی شەشەمی دوا ی سالی (فیل) لەدایک بوو، لە سالی (۳۵) ی کۆچی شەهید کراوە، ئەگەر سالی لەدایکبوونی دەریکەین لە سالی شەهیدبوونی بۆمان روون دەبێتەووە، کە لە تەمەنی چەند سالییدا شەهید کراوە.

^۱ فتنة مقتل عثمان (۱/ ۱۹۳، ۱۹۴).

^۲ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۵).

^۳ المصدر نفسه (۵/ ۴۳۶).

^۴ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۷).

^۵ تاریخ الطبری (۵/ ۴۳۷).

ب- رای جمهوری زانایان وایه، که له تهمەنی (۸۲) سالیڤا شهید کراوه، لهم وتهیه بههترترمان نییه^(۱).

۳- تهرمه که ی و نوێژکردن له سه‌ری و ناشتنی

کۆمه‌لیک له هاوه‌لان هه‌ر له‌و رۆژه‌ی که شهید کرا هه‌ستان به‌ شۆردن و کفنکردنی، وه‌ خستیانه‌ سه‌ر دارمه‌یت و بردیان بۆ گۆرستان، نه‌و هاوه‌لانه‌ش نه‌مانه‌ بوون: (حه‌کیمی کورپی حیزام، حوه‌یه‌یه‌ی کورپی عه‌بدوله‌عزا، نه‌بو جه‌مه‌ی کورپی حوزه‌یفه‌، نه‌یاری کورپی مه‌که‌رمی نه‌سه‌لمی، جوبه‌یری کورپی مه‌ته‌عیم، زوبه‌یری کورپی عه‌وام، عه‌لی کورپی نه‌بی تالیب)، کۆمه‌لی له‌ هاوه‌لانی تر، خێزانه‌کانی وه‌ک (ناهیله‌و تومو بنین کچی عوتبه‌) که‌ خێزانی بوون، ده‌لێن جوبه‌یری کورپی مه‌ته‌عیم نوێژی له‌سه‌ر کرد ده‌لێت: (زوبه‌یری کورپی عه‌وام) نوێژی له‌سه‌ر کرد ده‌لێن (حه‌کیمی کورپی حیزام) بوو، ده‌لێن: (مه‌روانی کورپی حه‌که‌م) بوو، ده‌لێن: میسوری کورپی مه‌خزومی بوو^(۲)، به‌لام نه‌وه‌ی که‌ لای من به‌هێزه‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ (زوبه‌یری کورپی عه‌وام) نوێژی له‌سه‌ر کردوه‌، چونکه‌ ئیمامی نه‌حمه‌د له‌ (مسند)ه‌که‌یدا ریوایه‌تی کردوه‌، نه‌م ریوایه‌ته‌ روونی ده‌کاته‌وه‌، که‌ زوبه‌یری کوری عه‌وام، نوێژی له‌سه‌ر کردوه‌و دایشی هێلاوه‌ بۆ ناو گۆره‌که‌ی، چونکه‌ وه‌سیه‌تی پی‌ کرابوو^(۳)، به‌شه‌و ناشتیان وه‌کو (ئین سه‌عدو زه‌هه‌بی) ریوایه‌تیان کردوه‌و جه‌خت ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ عوسمان له‌ نێوان مه‌غریب و عیشادا نی‌ژراوه‌ (ره‌زای خوی لیبه‌ت)^(۴)، به‌لام نه‌و قسانه‌ی که‌ ته‌به‌رانی له‌ رێگه‌ی (عه‌بدوله‌لیکی کورپی ماجشون)ه‌وه‌ ریوایه‌تی کردوه‌ ده‌لی: بیستومه‌ له‌ ئیمامی مالیک وتویه‌تی عوسمان کوژراو فرێدرایه‌ سه‌ر سه‌رکه‌وانی خێلی فلان هه‌تا سی رۆژ^(۵)، نه‌م ریوایه‌ته‌ زه‌عیفه‌و ده‌قه‌که‌شی پوچه‌له‌ سه‌نه‌ده‌که‌ی دوو عیله‌ته‌ تێدایه‌.

^۱ فتنة مقتل عثمان (۲۰۴/۱).

^۲ البداية والنهاية (۱۹۹/۷).

^۳ الموسوعة الحديثية مسند الامام أحمد (۵۵۵/۱)، رجال الاسناد ثقات الا انه منقطع.

^۴ الطبقات (۷۸/۳)، تاریخ الامام (عهد الخلفاء)، ص (۴۸۱).

^۵ المعجم الكبير (۷۸/۱)، استشهاد عثمان، ص (۱۹۴).

أ - عەبدولمەلیکی کورپی ماجشون کابرایەکی زەعیفە لە رێوایەتداو هەرچی شتی خراپە داویەتی پال ئیمامی (مالیک).

ب - ئەم رێوایەتە (مرسلە)، چونکە ئیمامی (مالیک) لە کاتی کوشتنی عوسماندا لەوئێهە بوو، وە لە ساڵی (٩٣)ی کۆچی لەدایکبوو^(١)، هەروەها دەقی ئەم رێوایەتە پوچەلە (ابن حزم) دەلێت: هەرکەسێ بێ ئیمامی عوسمان فرێدارووەتە سەر زێلدان ماوەی سێ رۆژ ئەمە، درۆیەکی شاخدارو دەست هەلبەستێکی داتاشراو و لەو کەسانە دەوێتەوێتەو کە شەرم نییە لەناو چاوانیاندا.

پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە، کە لاشەی کوژراوەکانی قورەیشییە کافرەکان لە رۆژی بەدردا فری بەدەنە ناو چالۆهەکانی بەدرو خۆلی دا بەسەریندا کە ئەمانە (کوژراوەکان) خراپترین دروستکراوی خودابوون، هەروەها پێغەمبەر ﷺ فەرمانی کرد کە چال هەلبەکنن بۆ کوژراوەکانی جولەکەکانی (قورەیزە) کە خراپترین میراتگری سەرزهوین، ناشتنی، کەواتە شاردنەوێ کافرو ئیماندار فەرزه لەسەر موسلمانان، ئیتر چۆن رەوایە بۆ کەسێ، کە شەرمی لەناو چاودا بێ بێت: (عەلی و هاوێلانی شاری مەدینە) پیاویکی مردویان فرێدایبێتە سەر زێلدانیک ماوەی (٣) رۆژ، نەیان شاردۆتەوێ ئەگەر کەسێ شەرمی لەناوچاودا بێ تۆمەتی و ناخاتە پال موسلمانان، کە عوسمان فرێدرا بێ و سوکایەتی بە لاشەکە ی کرابی^(٢)، ناچیتە عەقڵی هیچ مەوێکی چاکەوێ ئەگەر نەفام نەبێت، کە هاوێلان ئیمامەکە ی خۆیان فرێدای، هەرچەند یاخیبووێ سەرکەشەکان هاتبوون بۆ گەمارۆ کوشتنی، هاوێلان وەکو خۆی گەورە باسیان دەکات بۆ رەزای خودا نەترسان لە لۆمە ی لۆمەکەران، ئەم رێوایەتە شێواو و ناشیرینانە کە میژوویان پیس کردووە چلک و چەپەلی (رافزییەکان)^(٣).

٤- موحەممەد کورپی ئەبویە کری صدیق ئەستۆی پاکە لە خۆنی عوسمان بکوژی ئیمامی عوسمان پیاویکی میسری بوو، بەلام رێوایەتەکان بە رۆشنی ناویان نەهێناو، بەلام ئەو ناشکرایە کە تیرە ی (سروسی)یەو پێیان وتوو (جبلە) واتە (زۆر

^١ التهذيب، ابن حجر (٤٠٨/٦).

^٢ الفصل (٤/٢٣٩ - ٢٤٠).

^٣ عقيدة أهل السنة (١٠٩١/٣).

پیت رهش) له بهر رهش پیستی پتی و تراوه (جبله) ههروه ها پیشیان وتوو (مه رگی رهش).

موحیبه دینی خه تیب پتی وایه که بکوژی عوسمان عهبدو لالی کوری سه به نه، بهم چه شنه ده لی: نهوه سه لماوه که (عهبدو لالی کوری سبأ) له هه موویان هه سوود تر بووه که لهو دیوه په رده وه ئیشی کردووه، واته: له هه موویان سه سه ختر بووه، به ژیر که پنه کی، له وانه یه مه رگی رهش ناویکی خوازاو بیت هیما بیت بو (عبدالله کوری سبأ) بو نهوه ی بتوانی بگاته ده ست کیسه کانی بو روخانی خه لافه تی ئیسلام^(۱) و شایه تی ده دات که (عبدالله سبأ) رهش پیست بووه به ریوایه تی صحیح هاتوو، که نیمامی عه لی (عبدالله سبأ) ی به پیسو نه گریسو رهش پیست وه سف کردووه، له قسه یه کیدا ده لی: (رهش پیسته که)^(۲)، به لام نهوه که په یوه ندیی بهو تۆمه تانه وه هه یه، که ده کریت بو (موحه مده دی کوری نه بو به کر) که عوسمانی کوشتوو، به مه شاقیص واته گوچانه که، نهوه باتله، چه ندین ریوایه تی لاوز له م باره یه وه هاتوو ده قه کانیشی شازه، چونکه پیچه وانه ی نهو ریوایه ته صحیحانه یه که رۆشنیان کردۆته وه، که بکوژی عوسمان پیاو یکی میسری بوو^(۳).

دکتۆر یه حیا نه لیه حیا، چه ند هۆکاریکی باس کردووه، که هه مووی نه ستۆ پاک ی موحه مده دی کوری نه بو به کرو ده سه لمی نیت، له خوینی عوسمان.

۱- عائیشه رۆشت بو به سه ره، بو سه ندنی خوینی عوسمان، نه گه ر برا که ی خۆی کوشتبیتی نه وه نده دلگران نه ده بوو بو کوشتنی عوسمان و خوشحاله ده بوو، دریزه ی نه م باسه له ژیا نی نیمامی عه لیدا باس ده که یین.

۲- نیمامی عه لی نه فره تی کردووه له بکوژی عوسمان، ته به رای کردووه لییان و بریاری داوه نزیکیان نه بیته وه هیه چ کارنکیان پی نه سپیری، به لام موحه مده دی کوری نه بو به کری کرده والی میسرو نه گه ر له بکوژان بوایه نه یده کرده والی.

^۱ العواصم من القواصم، نقل من فتنة عثمان (۲۰۷/۱).

^۲ لسان المیزان (۲۹۰/۳).

^۳ فتنة مقتل عثمان (۲۹۰/۳).

۳- ئىبن و عەصاكىر بە سەنەدەكانى خۆى لە موحمەدى كۆرى تەلخەى كۆرى مەسرهفەو ھىناوئەتى دەلئىت: بىستەم لە كنانەى خزمەتكارى سەفەى كچى حوئەى وتى: كاتى ئىمامى عوسمان كوژرا من كۆرئىكى چواردەسال بووم، وتم ئايا موحمەدى كۆرى ئەبوبەكر ھىچ جوړى دەستى ھەبوو لە خوئىنى ئىمامى عوسماندا؟ وتى: پەنا دەگرم بە خدا شتى وا نەبوو، موحمەد چوو لەى عوسمان، عوسمان وتى: ئەى برازاكەم تۆ سەحابە نىت موحمەدئىش ھاتە دەرەو بە ھىچ شىوئەىك دەستى لە خوئىنى عوسماندا نەبوو^(۱) ئەو كەسانەى كەشاھىدىان داو ھە بو ئەم باسەى موحمەد بەشدارىي كردوو ئەوئەى، كە خەلىفەى كۆرى خەيات، تەبەرى بە سەنەدى پياو سىقەدارەكمانى لە ھەسەنى بەصرىيەو ئەم رىوايەتەيان ھىناو، كە موحمەدى كۆرى ئەبوبەكر يەكئى بوو لەوانەى لە رۆژى گەمارۆى خانوو كەدا لەوى بوو^(۲)، رىشى عوسمانى گرتوو، عوسمانئىش وتى: شتئىكت گرتوو ياخود بە شىوئەىك دەجولئىتەو باوكت قەد وا نەدەجولئەو، موحمەدئىش ھاتە دەر وازى لئى ھىنا^(۳)، بەم شىوئەى بۆمان روون دەبئتەو كە موحمەدى كۆرى ئەبوبەكرى سدىق ئەستۆى پاكە لە خوئىنى عوسمان، وەكو چۆن گورگەكە ئەستۆى پاكە لە خوئىنى يوسف، دەر كەوتوو ھۆكارى ئەم تۆمەتەى كە خراوئە ئەستۆى موحمەد ئەوئەى بەر لە كوشتنى عوسمان چووئە سەرى^(۴)، ئىبن كەسەر باسى كردوو، كە كاتى عوسمان قسەى لەگەل ئادا كرد، موحمەد شەرمى كردو گەرايەو پەشيمان بووئەو دەموچاوى خۆى داپۆشىو لە مائەو خۆى قەتئىس كردو خۆى نەخستە رىزى گەمارۆچىيەكان^(۵).

^۱ مرويات أبى مخنف في تاريخ الطبري (ص ۲۴۳).

^۲ مرويات أبى مخنف في تاريخ الطبري (ص ۲۴۴)، تهذيب الكمال (۹۶/۶) ..

^۳ المصدر نفسه (ص ۲۴۴).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۲۰۹/۱).

^۵ البداية والنهاية (۱۹۳/۷).

باسی چوارهم: هه‌لۆیستی هاوه‌لانی دهرباره‌ی کوشتنی عوسمان

له هه‌ندی پەراوه میژوویه‌کان هه‌لۆیستی هاوه‌لانیان شیواندووه و ناشیرین کردووه، له‌مه‌ر فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان، ئەمەش به هۆی ئەو رێبایه‌ته‌ رافزیه‌وه بووه، که زۆربه‌ی میژوونوسان پشتیان پێ به‌ستووه، که‌وتوونه‌ته شوێن رووداوه‌کانی فیتنه‌گه‌رییه‌وه که له پەراوی میژووی ئیمامی ته‌به‌ری و پەراوه میژووییه‌کانی تر، که له میانه‌ی رێبایه‌ته‌کانی ئەبی میخه‌نق و واقیدی و ئیبن و ئەعصه‌م و هه‌والگێره‌کانی تره‌وه و هه‌گیراون کاتی ده‌یان خوێنییه‌وه و هه‌ست ده‌که‌یت که هاوه‌لانی بوون ئەم موئامه‌ره‌یان جولا‌ندووه و فیتنه‌یان هه‌لگێرساندووه، ئەبو میخه‌نق مه‌یلی به‌لای شیعه‌گه‌رییه‌وه بووه خۆی نه‌پاراستووه له له‌که‌دار کردنی عوسمان، چونکه به‌لای ئەوه‌وه خه‌لیفه‌یه‌ک بووه هه‌له‌و په‌له‌ی زۆربووه شایه‌نی ئەوه‌بوو وای به‌سه‌ر بێت، ته‌له‌ له رێبایه‌ته‌کانیدا و هه‌کو یه‌کی له شه‌رفروشه‌کان به ئیمامی عوسمان و لایه‌نگری دژه‌کانی ده‌رده‌خات، ته‌له‌ به‌ دوژمنی عوسمان داده‌نی‌ت رێبایه‌ته‌کانی واقیدی جیاوازی نییه‌.

له رێبایه‌ته‌کانی ئەبی میخه‌نق، عه‌مری کو‌ری عاص هاتووه‌ته مه‌دینه‌و ده‌ستی کردووه به‌ توانج گرتنه ئیمامی عوسمان له رێبایه‌تی واقیدی ئەبی میخه‌نقدا، رێبایه‌تی رافزیی‌کان زۆرن که هاوه‌لانی تۆمه‌تبار ده‌که‌ن به‌وه‌ی گوایه موئامه‌ره‌یان کردووه دژی ئیمامی عوسمان، هاوه‌لانی فیتنه‌که‌یان ده‌جولا‌ندووه‌و خه‌لکییان دنه‌ ده‌دا، ئەم قسانه هه‌مووی درۆیه‌و ده‌ست هه‌لبه‌سته^(١)، به‌لکو پێچه‌وانه‌ی ئەم رێبایه‌ته‌ رافزی و زه‌عیف و داتا‌شراوانه راوییه‌کانی فەرمووده رێبایه‌ته‌ سه‌حیحه‌کانیان بۆ پاراستوین له رێبایه‌ته‌ سه‌حیحه‌کاندا هاتووه، که هاوه‌لانی پشتیوانی موسلمانان بوون، عوسمانیان سه‌ریان خستووه و پاسیان کردووه و ئەستۆیان پاکه له کوشتنی، له دوا‌ی کوشتنی خوێنه‌که‌یان وویستووه‌ن به‌م چه‌شنه هاوه‌لانی بچووکترین هاوبه‌شییان نه‌بووه له هه‌لگێرساندنی فیتنه‌و جولا‌ندنیدا^(٢)، هاوه‌لانی هه‌ر هه‌موویان ئەستۆیان پاکه له خوێنی عوسمان هه‌رکه‌سی پێچه‌وانه‌ی ئەم بۆچوونه بیر بکاته‌وه قسه‌کانی پرۆپوچه‌و ناتوانی بچووکترین به‌لگه به‌یئنی، که بگاته‌ پله‌ی راستی بۆ پشتگیری قسه‌کانی.

^١ تحقیق مواقف الصحابة (١٤/٢ - ١٨).

^٢ تحقیق مواقف الصحابة (١٨/٢).

بەم شێوەیە خەلیفە لە کتێبە میژووییە کەیدا لە (عەبدول ئەعلاى کورێ هەیسەم) هەو ئەویش لە باوکیەو دەڵێ: وەم بە عوسمان نایا بکوژانی عوسمان یەکی لە کۆچەریان یان ئەنسارەکانی تێدا بوو؟ وتی: نەخێر هیچ کامیانی تێدا نەبوو، بکوژەکان هەموویان کەللە رەق بوون، لە خەلکی شارەکان.

ئیمامی ئەوێ دەڵێ: هیچ سەحابە یەک بەشداریی کوشتنی ئیمامی عوسمانی نەکرد، بەلکو خەلکی ناحالێ و هەرچی پەرچی و سەرسەرییەکان کوشتیان، کە ناخ و بێ سەروەری نەملان و ئەولا بوون، بەرنامەیان دارپشت لە شارەکانەو لە میرەو و هاتن و سەحابەکانی خەلکی مەدینەش بۆیان نەپەخسا راویان بنێن گەمارۆی عوسمانیاندا و کوشتیان^(۱)، زویتری کورێ عەوام بکوژەکان بە هەرچی پەرچی شارەکان وەسف دەکات، عانیشە خاتوون بە کەللە پوتی تایفەکان وەسفیان دەکات^(۲) و ئیبن و تەیمیە بە خەوارێج و گومراو کاولکارو دەستدریژیکەر و سەرکەش وەسفیان دەکات^(۳)، ئیمامی زەهەبی بە سەرانی شەرەنگیزو کەللە رەق وەسفیان دەکات^(۴).

ئیبن و عیماد کە لە کتێبی شەرەنگیزەکاندا دەڵێت: ئەمانە خوێری و ناو بەرمەزەکانی خێلەکان بوون^(۵) هەلسوکهتی ئەم تاقمە تا ناحالێ هەرچی و و پەرچییانە شاھیدی یان سەلینەری ئەم وەسفە یە کە لە کاتی گەمارۆکەدا دەیانکردو عوسمانی خەلیفەیان بە دوژمنکاری کوشت و ناوو خواردنیان لێ مەنع کرد، ئەو عوسمانە ی کەوا هەرچی مائی خۆی هەبوو سەرفی دەکرد بۆ ئەوێ تینوکان تیرناو بن، بەخۆرای^(۶)، ئەو عوسمانە ی کەوا سامانیکی زۆری بەخشی کاتی کە خەلکی نازاری برسیتی زۆری بۆ هیناوی ئەو عوسمانە هەمیشە بەخشنە بوو تاییەت کاتی خەلکی بکەوتنایە تەنگی و ناپەرەحتی^(۷) هەتا ئیمامی عەلی وەسفی ئەم حالە دەکات و سەرزەنشتی

^۱ الشہید الدار عثمان بن عفان، أحمد الحروف، (ص ۱۴۸).

^۲ شرح النووي علی صحیح مسلم (۱۴۸/۵)، کتاب فضائل الصحابة.

^۳ منهاج السنة (۱۸۹/۳ - ۲۰۶).

^۴ دول الاسلام الذہبی (۱/۱۲).

^۵ تحقیق مواقف الصحابة (۴۸۱/۱)، سذارت (۴۰/۱).

^۶ المصدر نفسه (۴۸۲/۱)، بخاری، کتاب مناقب عثمان (۲۰۲/۴).

^۷ التمهيد والبيان، (ص ۲۴۲).

گه ماروچیه کان ده کات، بهم قسه یه، ده لیت: (تهی خه لکینه نهو کارهی ئیوه ده یکه نه له کاری کافر ده چی نه له کاری موسلمان، ریگای ناوو ناغواردنی لی مه گرن، رومو فارسه کان نه سیر ده گرن و نان و ناویشی ده ده نی^(۱))، هه واله راسته کان و را په سنده کان و رو داوه کانی میژوو جهخت له نه ستو پاکی هاوه لآن ده که نه وه که نه هاند ره بیون نه به شداریشیان هه بووه له فیتنه ی کوشتنی نیمامی عوسماندا^(۲))، نیستا کو مه لی قسه ی هاوه لآن ده هیننه وه که نه ستویان پاکی له خوینی عوسمان.

یه کهم: ناویه ی ستایشی عوسمان ده که نه و نه ستو پاکی خویمان ده ده خه نه له خوینه که ی

۱- هه لوتستی خاتو عایشه ی دایکی ئیمانداران

أ - له فاته ی کچی عه بدور په همانه وه نهویش له دایکیه وه، که پرسیری کردوه له عایشه و ناردوه بو لای وتویه تی یه کی له کوره کانت سه لامت لیده کاو ده رباره ی عوسمان پرسیمارت لیده کات که خه لکی زور شت ده لیت له باره یه وه عایشه وتی: نه فره تی خودا له وه ی نه فره ت ده کا له نیمامی عوسمان، وه لاهی عوسمان له لای پیغه مبه ر عليه السلام دانیشووه، جاریک پیغه مبه ریش عليه السلام پیی نابوو به منه وه جبه نیل قورنانی بو هیئا نهویش فره مووی ناده ی نیمامی عوسمان بینوسه، هیچ که سی ناگاته نهو پاییه ی وهی بنوسیته وه، نه گهر له لای خودا پیغه مبه ره که ی به ریز نه بی^(۳).

ب - له (مسروق) وه هاتوه که عایشه وتویه تی نهو کاته ی، که عوسمان کوژرا، یاخیبووه کان عوسمانیان به کوژرای جی هیشت، نیمامی عوسمان وه کو قوماشیکی خاوینی بیله که وابوو، پاشان لی نزی بوونه وه وه کو به رخ سه رتان بری، مه سروقیش وتی: نه مه کاری تژیوو، تو نامه ت نووسی بو خه لکی فره مان پی کردن هه لگه رینه وه له عوسمان، عایشه وتی: نه خیر، سویند بهو خودایه ی، که ئیماندار باوه ری پیی هیه وه کافریش باوه ری پی نییه، من هیچ نامه یه کم بو نه نووسیوه، ره شم نه خستوته سه ر سپی هه تا نه م دانیشته ی که دانیشتوم لی^(۴).

^۱ تاریخ الطبری (۴۰۰/۵).

^۲ تحقیق موافق الصحابه (۱۸/۲).

^۳ تحقیق موافق الصحابه (۳۷۸/۱)، المسند (۲۵۰/۶ - ۲۶۱)، البداية والنهاية (۲۱۹/۷).

^۴ فتنة مقتل عثمان (۳۹۱/۱)، تاریخ الخلیفه، (ص ۱۷۶)، اسناد الصالح الی عایشه.

پیشتر باسماں کرد کہ سہبہ نییہ کان نامہ بیان دہ نووسی بۆ خەلگی شارەکان بە درۆ
هەلبەست و بە ناوی خاتوو عایشەوہ.

ج - کاتی عایشە لە مەککەوہ دەگەراییوہ بۆ مەدینەو مەرگی ئیمامی عوسمانی
بیست گەراییوہ بۆ مەککەوہ چووہ ناو مزگەوتی حەرام و ویستی لەوی بێنیئتەوہ و خۆی
حەشار بەدات لەو فیتنەیی خەلگی کۆبوونەوہ لە لای، عایشە وتی: خەلکینە ھەرچی و
پەرچی شارەکان و خەلگی دیجلە و فورات و کۆیلەکانی مەدینە دەستیان کردوہ بە یەکدا
(ان عاب الغوغاء علی هذا المقتول بالامس الارب و استعمال من حدثت سنه وقد
استعمل اسنانهم قبله و مواضع من الحمى حما هالهم وهي امور قد سبق بها لا
يصلح غيرها فتابعهم ونزع لهم عنها استصلاحا لهم فلما لم يجدوا حجة ولا غدرا
اخرجوا وبادروا بالعدوان وبنوا فعلهم عن قولهم) خۆینیکی حەرامیان رشتووہ و شاریکی
حەرامکرایان حەلال کردوہ و سامان و مالا کەیان بە حەرامی بردوہ و مانگیکی
حەرامیان حەلال کردوہ، وەللاھی پەنجەییکی ئیمامی عوسمان لە پراوپری ئەم جۆرە
کەسانە باشترە رزگار یوونی ئیوہ لەوہ دایە بچن لە دەوری عوسمان کۆببنەوہ ھەتا ئەو
بکوژانە راوێنن، کە لە کۆمەیان پەرتەوازە بکەن، ئەو گلەییانە ی کردوو یانە تە دەستی
پێنج بۆ ئیمامی عوسمان ئەگەر گوناھبێت ئەوہ عوسمان پاک بوو تەوہ، وەکو ئاسنیک لە
ژەنگ پاک بێتەوہ یاخود وەکو پۆشاکێک لە چلک پاک بێتەوہ وەکو جلویەرگی بشۆرێت
بە پاک، عوسمان ئاوەھا شۆراوە بە زوڵمی ئەوانە خاوین تر بوو تەوہ^(۱).

بە پێچەوانە ی ئەو قسە بێگەردەوہ کە ئیمە تێی گەشتووین لە ریاویەتە
متمانە دارەکانی پیشوو لە بارە ی پەییوەندی نیوان عایشە ی دایکی ئیمانداران و
عوسمانەوہ لای تەبەری و غەیری ئەویش ھەندی ریاویەتی تر ماوہ کە پەییوەندی نیوان
عایشە و عوسمانە ی وینەییکی ناتەواوو شێواو وینا دەکات بە تەواوی پێچەوانە ی ئەو
وینەیی کە ئیمە پێی گەشتووین، چونکە ئەو رۆلە جوانە پرشنگذارە ھەستیاری
دەشیوینییت کە عایشە پێی ھەستاوہ بەرەنگاری لە حەرامکراوەکان کردوہ بەرگری
لە عوسمان کردوہ و لە گەمە و تەلە کە ی سەبە نییە کان تی گەشتبوو^(۲)، ئەو ریاویە تانە ی

^۱ تاریخ الطبری (۵/ ۴۷۳، ۴۷۴).

^۲ دور المرأة السياسي في عهد النبي والخلفاء الراشدين (ص ۳۵۲).

که له کتیبی (العقد الفرید) (الأغانی) میژوو یه عقوبی و میژوو مه سعودی و نه نصابی نه شرافه کاندایا هاتوو له چاوو نهو به لگانه ی که من سؤراغم کردوو له باره ی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه وه ده باره ی ژبانی عوسمان هم موو نهو ریوایه تانه سر بۆ نهو ده کیشن که هه لویستی سیاسی خاتوو عایشه له که دار ده که نو ئیدانه ی ده که ن، نه م ریوایه تانه هه ژمار ناکریت، چونکه پیچه وانه ی ریوایه ته راسته کانن، له سه ر ریوایه تی بو ده له به ده ست هینراون، زۆربه یان ریوایه تی بۆ خاوه نن، سه نه دیان نییه، یان سه نه ده کانیان له که دارو برینداره ناکرینه به لگه و ده لیل که سه کانی به پراوی هه ژمار ناکرین و پرای نه وه ی ده که کانیان و یرانه نه گه ر نه خرینه پال ریوایه ته کانی ترو نه مانه ناخریته جومله ی ریوایه ته زۆر راسته کان و له نزیک ریوایه ته حقه کانه وه دانانریت^(۱).

نه سما موحه ممد نه حمده هه ستاوه به لیكۆلینه وه یه کی زیاتر بۆ نهو سه نه دو ده قانه ی که ریوایه تی رۆلی سیاسی خاتوو عایشه ده که ن له مه ر رووداوه کانی فیتنه که وه ره خنه ی گرتوو له و ریوایه تانه ی که ده لێن ناکوکی سیاسی له نیوان عایشه و عوسماندا هه بووه، وه ک لای ته به ری و خه لکی تر هاتوو درۆ و یتلی نه م ریوایه تانه ی رۆشن کردۆته وه، پاشان ده لێ: باشترین ئیش نه وه یه که واز بێنین و پشت بکهینه باسکردنی هه موو نهو ریوایه تانه که ناکوکی و دووبه ره کی ده گه یه نن له نیوان عایشه و عوسماندا، چونکه له ریگه یه کی باوه پیکراوه وه نه هاتوون، به لکو له ریگه ی نهو که سانه وه پیمان گه شتوو که راوییه کانیان به شیعه و درۆزن و رافزی وه سف ده کرین به لām ئیمه خستمانه روو له بهر نه وه ی زۆر بلاوه ی کردوو له زۆربه ی لیكۆلینه وه کانی نه م سه رده مه داو به لگه شمان بۆ له کارخستنی نه م ریوایه تانه وه کو بۆمان روون بۆته وه هه یه، نه م هه والانه داتاشراو هه لبه ستراون، که نه صلّه بوونی نییه له نیوان عوسمان و عایشه و سه رجه م هاوه لاند^(۲) هیچ نه یاری و ناکوکییه ک بوونی هه بوو، نه گه ر به دروستی میژوو بخوینینه وه نه گه ر راست بۆ عایشه له گه ل یاخیبووه کان ریکه که وتبیت و خه لکی هاندابی له عوسمان، نه وه ش فام ده کریت، که عایشه جوړی په یوه ندی ژیره ژیری هه بوو، له گه ل یاخیبووه کان، به لām شتی وا راست نییه، نه گه ر شتی له م ریوایه تانه

^۱ دور المرأة السياسي (ص ۳۷۰).

^۲ المصدر نفسه.

راست بڼې که وه صفی هه لویستی خاتوو عائیشه ده کهن، له کوشتنی عوسماندا به پټی
 نهم ریوایه تانه عائیشه داد گهری پټوه نه ماوه و نهو هاوه لانهش که به شداریان کردووه له
 گه لیا بیویژدانو دور له عهدالهن، نهو ریوایه تانهش قبول ناکړت، چونکه پیچه وانه ی
 نهو هه وال له راست و دروسته یه که خدای گه وړه و پیغه مېهر ﷺ فهرمو یانه له باره ی
 عهدالهنی هاوه لانه وه نهم شاهیدیه به سه بڼ توانه وه ی نهم ریوایه تانه، به لام نیمه
 روویه پرووی نهم ریوایه تانه ده وستین، چونکه دلنیا یین له کارکه وتوون سهره پای نه وه ی
 به لکه شمان زوره، که پشتگیریان لی ده کهن، به تاییه ت له عائیشه نه گهر به لکه دینی و
 زانستی و میژووییه کان له یه که سه کؤدا کؤیکه یینه وه هندیکیان ده بنه پشتیوانی نه وانی
 تریان بڼ نه ستو پاکي عائیشه و هاوه لان^(۱).

۲- عدلی کوری نه بی تالیب

عدلی و نالوبه یت ریزیان گرتووه له (نیمامی عوسمان) و دانیان ناوه به مافه کانیدا
 به حقیان زانیوه، عدلی نهم کارانه ی کردووه:

أ - یه که مین که سی، که به یعه تی دا به عوسمان دوا ی عه بدوړه همانی کوری عه وف،
 عدلی کوری نه بوتالیب بوو^(۲)، له قه یسی کوری عوباده، هاتووه ده لټین: بیستم له عدلی
 باسی نیمامی عوسمانی ده کرد، وتی: عوسمان نهو پیاوویه که پیغه مېهر ﷺ فهرموی:
 (چون شهرم نه که م که سی که که فریشته کان شهرمی لیده کهن)^(۳).

ب - عدلی شایه تی به هه شتیداوه به عوسمان له (نیزاله ی کوری سه بره) وه هاتووه
 ده لټت: پرسیارم کرد له عدلی ده رباره ی عوسمان، وتی: پیاوویه که له ناو فریشته به رزه کان
 به (النورین) ناوی ده بنه و پیغه مېهر ﷺ کردوویه تی به میړدی دوو کچی خوی،
 زه مانه تی پيداوه که خانویه کی هیه له به هه شتدا^(۴).

^۱ دور المسداة السياسي، (ص ۳۱۷).

^۲ البخاري، كتاب فضائل الصحابة، رقم (۳۷۰۰).

^۳ مسلم، كتاب فضائل الصحابة، رقم (۲۴۰۱).

^۴ العقيدة في أهل البيت بين ادفر أهل والتفريط، (ص ۲۲۷)، المختصر من كتاب الموافقه بين أهل البيت
 والصحابة للزمشرى مخطوط بمكتبة المخطوطات بالجامع الاسلامیة وقد طبع هذا الكتاب عن صديق دار
 الحديث.

ج - عوسمان گوی بۆ گيراو بووهو ئيعتراف به ئيمامهت و خهلافهتي كراوه، له هيچ كارىكداسهريپچى نه كراوه ئين نهى شهيه به موسندهكهى له نهى حهنهفیهوه نهویش له (عهلى) وه ريوایهتي كردوه، عهلى وتوویهتي نهگه عوسمان بم نیرى بۆ (صرار) كردن گوئی بۆ دهگرم و به قسهى دهكهم^(۱)، (صرار) بریتیه لهو پهتهى كه ده مى بهچكه و شترى پى ده به ستریت، بۆ نه وهى داىكه كهى نه مژیت، واته: (له غا و كردن) يا خود بۆ ههلبهستنى گوانى و شتره كان له بیچووه كانیان^(۲)، نه مهش به لگهیه له سهر مه و دای گوێرایه لى و شوینكه وتهی عهلى بۆ عوسمان^(۳).

د - كاتيك عوسمان خهلكى كۆكرده وه له سهر خویندنه وهى یه كجۆر قورئان، دواى راویژ به هاوه لآن و ئیجماع به ستنیان، عهلى وتی: نهگه منیش نهو حوكهم به دهست بوايه كه عوسمان ههیه تی هه نهو كارهم ده كرد، كه نهو كردوویه تی^(۴).

ه - عهلى ئینكاری كوشتنى عوسمانى كردوه و دووری گرتوه له خوینه كهى، له وتاره كان و شوینه كانى تر دا سویندى خواردوه، كه من نه م كوشتووه و فەرمانم به كوشتنى نه كردوه، حهزم پى نه كردوه رازی نه بووم، نه م وتانهى ئیمامى عهلى به چهند رینگهیه كى گومان بر سه لماون^(۵) به پیچه وانهى نهو گومان و گۆتره كارییهى كه (رافزییه كان) ده پرێسن، گوايه عهلى رازی بووه به كوشتنى عوسمان^(۶)، حاكم دواى باسكردنى نهو هه و لآنهى كه هاتوون له مه ر كوشتنى عوسمان، ده ئیت: نهو قسهیهى كه بیدعه چییه كان گالهی بۆ ده كهن، كه عهلى كورپى نهى تالیب یارمه تی بكوژانى عوسمانى داوه، دۆزیوه دهست ههلبهسته، چونكه چهن دین هه و الی یه كه له دوا یه كه هاتوون پیچه وانهى نه م قه سه یه ن^(۷).

^۱ السنة للخلال (۳۵۲/۱)، رقم (۴۱۶)، اسناد صحیح.

^۲ لسان العرب (۴/۴۵۱).

^۳ العقيدة في أهل البيت بين الافراط والتفريط (ص ۲۲۷).

^۴ السنن للبيهقي (۲/۴۲).

^۵ البداية والنهاية (۷/۲۰۲).

^۶ العقيدة في أهل البيت الافراط والتفريط (ص ۲۲۹)، حق اليقين العبدالله (ص ۱۸۹).

^۷ المستدرک (۳/۱۰۳).

نیین تهیمیه دهلیت: (نهم شتانه هدمووی درویه بۆ عدلی، ههلبهستراوه، عدلی بهشداریی نهکردوو له خوینی عوسماندا، دهستی نهبووه تیایداو فرمانی نهکردوو و رازی نهبووه)، ریوایهت کراوه که عدلی راستگۆو نهستۆ پاکه لهم کاره، به پاکی ماوه تهوه^(۱)، عدلی خۆی دهلیت: نهی خودایه من دووره په ریزم له خوینی نیامی عوسمان^(۲) حاکم به سندهکانی خۆی له قهیسی کوری عیبادهوه ریوایهتی کردوو دهلیت: له رۆژی جهمل بیستم له عدلی دهیوت: خواجه من پهنا ده گرم له خوینی عوسمان و لیتی دوورم)، نه قلم له رۆژی کوشتنی عوسماندا جام بوو بوو، خه لکی هاتبوون به یعدت به من بدهن دواي عوسمان، منیش سهرزه نشتی نهفسی خۆم کردو وتم: وه للاهی من شهرم ده کهم له خودا به یعدت وهربگرم له خه لکانی پیاویکیان کوشتوو پیغه مبه ر وَعَلَى اللَّهِ له باره یه وه فرمویه تی: (من چۆن شهرم نه کهم له که سی که فریشته کان شهرمی لی ده کهن).

من شهرم ده کهم له خودای گهوره به یعدت وهرگرم و عوسمانیش کهوتوو و کوژاوه و نه نیژراوه پاش نهوی که عوسمان نیژرا خه لکی داواي به یعدت یان لی کردم، وتم نهی خودایه من زۆر گیانم داده گیری بۆ نهوکارهی ده یخه نه نهستۆم، پاشان ناسودهیم بۆ هاتوو به یعدتم وهرگرت کاتی و تیان: نهی نه میری نیمانداران دلم تهوسی ده کرد موچور که به گیاندا ده هات وتم نهی خودایه سهلام و وه فایی من بگه یه نه به عوسمان ههتا رازی ده بیته^(۳)، (نیامی نه حمده) به سندهکانی خۆی له (موحه ممدی نه بی حنه فی) یه و ریوایهتی کردوو و تهویه تی: (هه وال گه یشت به عدلی که عانیشه له مهر بهد (شوینکه له به صره) نه فرهت له بکوژانی عوسمان ده کات)، دهلیت: (عدلی ههردوو دهستی بهرز کرده و بۆ سهرووی ده موچاوی و وتی: منیش نه فرهت له بکوژانی عوسمان ده کهم خودای گهوره له دهشت و چیا نه عله تیان لی بکات دوو جار یان سی جار^(۴) نه ممدی و تهوه (ابن

^۱ منهاج السنة (۴/۶۰۶).

^۲ العقیده فی أهل البيت، (ص ۲۳۰)، اسناده حسن.

^۳ المستدرک (۹۵/۳)، حدیث صحیح علی شرط الشغین ولم یخرجاه ووافقه الذهبی.

^۴ فضائل الصحابة (۵۵۵/۱)، رقم (۷۳۳)، اناده صحیح.

سعید) به سەنەدی خۆی لە (ابن عباس) هەو رێوایەتی کردووە، کە عەلی وتووێتی وەللاهی من عوسمانم نەکوشتوووە و فەرمانم بە کوشتنی نەکردووە، بەلام رێگری و قەدەغەم کردووە، وەللاهی عوسمانم نەکوشتوووە و فەرمانم بە کوشتنی نەکردووە بەلکو من هۆشم لە دەستدا سیّ جار ئەمە ی وت^(۱)، دیسان ئێین سەعید هیّناویەتی، کە عەلی دەلیت: (هەرکە سیّ دووربگری لە دینی عوسمان ئەو لە ئیمان خۆی دوور گرتوووە وەللاهی هاوکاری کەسم نەکردووە بۆ کوشتنی فەرمانیشم نەکردووە و رازیش نەبووم)^(۲). و - عەلی لە بارە ی عوسمانەو دەلیت: لە هەموومان زیاتر شیرازە ی خزمایەتی گەیانندوووە لە هەموومان زیاتر لە پەرورەدگاری جیهان ترساو^(۳).

ز - لە (ئەبی عون) هەو هاتوو دەلیت: بیستومە لە موحمەدی کوری حانەبەو دەلیت: پرسیارم کرد لە عەلی دەربارە ی عوسمان، وتی: (عوسمان یەکیکە لەوانە ی کە ئیمانی هیّناو لە خوا دەترسا، پاشان ئیمانی هیّناوەو لە خوا دەترسا، واتە بەر ئەو نایەتە دەکەوێت، کە دوو جار ئیمان و تەقوای تیا هاتوو^(۴)).

ه - لە (عمیری کوری سەعد) هەو هاتوو، دەلی: ئیمە لە گەل عەلی دا بووین، لە کەناری فورات کە شتییه ک دای بەلاماندا لیّوارەکانی بەرز بوو، عەلی وتی: سوێند بەو خوایه ی کەشتی خستوو تە ناو دەریاکان من عوسمانم نەکوشتوووە دەستم لە کوشتنیدا نەبوو^(۵).

گ - (ئیمامی ئەحمەد) لە موسندە کەیدا لە (موحمەدی کوری حاتەب) هەو رێوایەتی کردووە دەلی: بیستم لە عەلی دەیوت: (إِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ) (الأنبياء: ۱۰۱)، یەکی لەو کەسانە عوسمانە، عەلی وتی: لە رۆژی کوشتنی عوسماندا تەواو دلگران بووم (حافظی ابن کثیر)^(۶).

^۱ الطبقات (۸۲/۳)، البداية والنهاية (۲۰۲/۷).

^۲ رياض النضرة، (ص ۵۴۳).

^۳ صفة الصفوة، (ص ۳۰۶).

^۴ فضائل الصحابة (۵۸۰/۱)، اسناد صحیح.

^۵ فضائل الصحابة (۵۵۹/۱ - ۵۶۰)، اسناد لغیر، رقم (۳۷۹).

^۶ المنظم في التاريخ الملوك والامم (۶۱/۵).

هه‌موو نه‌و رینگایانه‌ی کۆکردوو ده‌ته‌وه که له باره‌ی هه‌لۆیستی عدلی-یه‌وه هاتوون که عدلی نه‌ستۆی پاکه له خۆینی عوسمان، عدلی له وتاره‌کانیدا سویندی خواردوو که نه‌و عوسمانی نه‌کوشتوو و رازیش نه‌بوو به کوشتنی له چه‌ند رینگه‌یه‌که‌وه، که گومان بڕن لای زۆربه‌ی نییامه‌کانی فرموده‌وه، نه‌م قسه‌یه‌ی نییامی عدلی سه‌لماوه^(١).

٣- عه‌بدوڵلای کوری عه‌باس

نییامی نه‌حمه‌د به سه‌نه‌ده‌کانی له نیبو عه‌باسه‌وه ریاویه‌تی کردوو، که وتویه‌تی نه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی کۆبینه‌وه له‌سه‌ر کوشتنی عوسمان هه‌موویان به‌رده‌باران ده‌کرین، وه‌کو به‌رده‌بارانه‌که‌ی قه‌ومی (لوط)^(٢)، واته نه‌وه‌نده به‌رپێزه، دیسانه‌وه له وه‌سفی عوسمان و زه‌می ره‌خنه‌گره‌کانیدا ده‌لێت: (ره‌حه‌تی خودا له باوکی عه‌مه‌رو واته عوسمان به‌رپێزترین نه‌وه‌یه‌وه نه‌فه‌زله‌ترین قورئان خۆینه پارشیوان له عیبادت ده‌کۆشاو فرمیسکی زۆری ده‌رشت له باسی ئاگرده‌دا، له کاتی به‌خشیندا مه‌ردانه ده‌رده‌په‌رئو له پیش پێشاندابوو بۆیه‌خشنده‌یی، خۆشه‌ویست و پاک و به‌ئه‌مه‌ک بوو، خاوه‌نی له‌شکری ته‌نگانه بوو زاوای پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ بوو خودای گه‌وره هه‌تا رۆژی قیامت نه‌فه‌رتی کردوو له‌و که‌سانه‌ی که نه‌فه‌رتی لێده‌که‌ن، به‌و نه‌فه‌رتی نه‌فه‌رتکاران تۆله‌ی داوه)^(٣).

٤- زه‌یدی کوری عدلی

نیبو عه‌ساکی به سه‌نه‌ده‌کانی له (السیدی)یه‌وه ریاویه‌تی کردوو ده‌لێت: چوومه لای زه‌ید له کۆڵانیکی قه‌ره‌بالغه‌دا بوو له‌گه‌ر که‌کانی کوفه پیم وت نیوه‌ی گه‌وره‌ی نییامه نیوه‌ی فره‌مانداری نییامه، ده‌باره‌ی نه‌بویه‌که‌وه عومه‌ر چی ده‌لێت؟ وتی: هه‌ردووکیانمان خۆش ده‌وێت و خه‌لیفه‌مانن، هه‌روه‌ها ده‌یوت دۆره‌په‌رێزی له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان نه‌وه دۆره‌په‌رێزه له عدلی دۆره‌په‌رێزیش له عدلی دۆره‌په‌رێزییه له نه‌بویه‌که‌وه عومه‌رو عوسمان^(٤).

^١ البداية والنهاية (١٩٣/٧).

^٢ فضائل الصحابة (٥٦٣/١)، رقم ٧٤٦.

^٣ العقيدة في أهل البيت، (ص ٢٣٤)، مروج.

^٤ العقيدة في أهل البيت، (ص ٣٣٥)، تهذيب تاريخ دمشق (١٢/٦).

۵- عدلی کورپی حوسهین

نهوه سابته که عدلی کورپی حوسهین بهراشته تی ده رپریوه، له قسه ی رافزیه کان ده باره ی نه بویه کرو عومره و عوسمان، نه بو نوعه یم به سه نه ده کانی له موحه مده دی کورپی عدلی نه ویش له باوکیه وه له عدلی حوسهینه وه ریوایه تی کردووه، که موحه مده و تویه تی گرزیه کی خه لکی عیراقی دانیشتبون بوسی نه بویه کرو عومهریان ده کردو لییان ده خویندن، پاشان هاتنه سهر عوسمان لییان ده خویندن، نه ویش وتی: راستم پی بلین ئیوه له کوچه ریه یه که مینه کائن (الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصَرُونَ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ)، وتیان نه خیر، وتی: ئیوه له و نه سارانه نه که (تَبَوُّوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ)، وتیان نه خیر، وتی: ئیوه خوتان شایه تیتان داو دانتان پیا نا، که ئیوه نه له مانه نه، نه له وهانه منیش شایه تم ئیوه له دهسته ی سییه میش نین، که خودای گه وره له باره یانه وه ده فرمویت: (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر: ۱۰)، ههستن له لای من خودای گه وره دوا براتان کات و ده ورتان قهره بالغ نه کات، ئیوه گالته به نیسلام ده کهن و نه هلی نیسلام نین^(۱).

دووهم: هه ئویستی عه ماری کوری یاسر

له ریوایه ته میژویه کاندا هاتووه، له ناواخنیدا لاوازو به هیژی هه لگرتووه بوسی ناکوکی نیوان عه ماری عوسمان ده کات، هه ندی له ریوایه تانه به سه نه ده کان و ریشمه کراون هه ندیکی تریان نه ریشمه و نه جله ویان نییه، هیچ که سیکیان به تیرو ته سه لی شیکارو توژیینه وه یان نه کردووه له سه ری هه ر چنیویه ته وه، نمایشکردنی نه و جوژه بابه تانه ی که ریزو حومه تی پاکترین دروستکراوی خوداو خوشه ویستین که س به لای پیغه مبه ره وه ﷺ له که دارو ناشیرین ده کات، نابیت بایه خ بجهینه سه ری و گوی به ریوایه تی و وه ها بدهین، که ده که ویتته ویزه و شان و شکوی هاوه لآن به که یفی خو ی و به بی

^۱ العقیده فی أهل البيت (ص ۲۳۶)، البداية والنهاية (۱۲/۹).

ریشمه و جلّه و ملده نیت^(۱)، نه و تۆمه ته ناله بارانی که ریوایه ته زه عیفه کان رهوانی کردوه.

۱- لیدانی عه‌ماری کوری یاسر

نه و ریوایه تانه‌ی که گوزارشت له و ده‌نگوباسه ده‌کهن که گوایه عوسمان داویه‌تی له عه‌مار باسی ئهم لیدانه له‌م ریوایه تانه‌دا زۆر به‌دورودریژی باس کراوه به‌ باب‌ه‌تییکی ناوزده لیتی دواون نه‌وانی که هۆندویانه‌ته‌وه هونه‌رمه‌ندانه باسی نه‌و شیوازان‌ه‌یان کردوه یان باسی نه‌و ئامرازانه‌یان کردوه که عوسمان به‌ کاری هیناوه بۆ لیدانی عه‌مار ده‌رئه‌نجامی ئهم باسه وێرای نه‌وه‌ی سه‌نده‌کانی وێرانه نکولیه‌کی توندو تۆلێش ئاراسته‌ی ده‌قه‌کانی ده‌کریت^(۲)، نه‌بویه‌ کری کوری نه‌لعه‌ره‌بی، له‌ کتییی (عه‌واصم) دا سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی ده‌ست ده‌نیت به‌و تۆمه‌ته‌ی که دراوه‌ته پال عوسمان پاسای ده‌دات له‌و ناهه‌قیانه‌ی دراوه‌ته پالی ده‌لێت، لیدانی عوسمان بۆ ئین مه‌سعود دوو به‌ش بریتی قسه‌یه‌کی درۆیه، لیدانی‌شی بۆ عه‌مار هه‌لبه‌شتراویکی درۆیه نه‌گه‌ر عوسمان ریخۆله‌ی عه‌ماری بپچاپیه هه‌رگیز نه‌ده‌ژیا، زانایان به‌ چهند روویه‌ک په‌لپیان هیناوه‌ته‌وه که نابێ مه‌شغول بین، به‌م جۆره ریوایه تانه، چونکه له‌سه‌ر باتل بنیاد نراوه، حه‌قیش له‌سه‌ر باتل بنیات نانری و ئیمه‌ش نابێ سه‌رده‌مه‌کان به‌ ره‌وتی نه‌فامه‌کان به‌ری بکه‌ین، جگه‌ له‌ درۆ هه‌لبه‌شتراو ئهم ریوایه تانه هیچی تر نین^(۳)، ره‌وشتی عوسمان له‌ نه‌ریت و ئیمان و شه‌رم و دل ناسکی و سروشتی ته‌نگی و پله‌به‌رزی پیشینه‌ی له‌ ئیسلامدا زۆر له‌وه به‌رزتره خۆیدا به‌زینی بۆ ناستی که به‌و شیویه هه‌لسوکه‌وت بکا له‌گه‌ل پیاویکی به‌رزی شکۆداری هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، عوسمان ریزو پیشینه‌ی عه‌ماری زانیوه هه‌رچه‌ند رای جیاواز هه‌بووبی له‌ نیاوانیدا، ئایا عوسمان که رازی بی خه‌لکی بیکوژن و نه‌هیلێ کهس شه‌ری له‌سه‌ر بکات، به‌ خۆگری و به‌ چاوه‌روانی پاداشت، به‌ مردن رازی بیت بۆ نه‌وه‌ی خوینی موسلمانان نه‌رژیت و له‌ فیتنه‌ی ناگه‌هان بپاریزیت، ئایا چۆن رینگه به‌ خۆی

^۱ الجامع الاحکام القرآن (۳۱/۱۸، ۳۲).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ العواصم من القواصم، (ص ۸۲ - ۸۴).

دهدات کاری وا بکات له گهڼ عه مار، نهو ریوایه ته ساخته کاریا نهی گوايه عوسمان
 فهرمانی کردووه به بهردهسته کانی نهو نه دهه له عه مار هه تا ده بوریتوه، پاشان
 عوسمان هه ستاوه لهو حالته دا داویه تی له ناو سکی و ریخو لهی برپوه، نایا ناکاری
 عوسمان و شهرمه که ی ریگهی دهدات که به ناوی سهرده می نه فامی بانگی عه مار بکات و
 عه مار عه ییدار بکا به سومه یه ی دایکی و تانه ی لیبدات، که سومه یه یه کی که له
 پیشینه به رتزه کان، عوسمان چاک ده زانیت شهره فه بو عه مار که بدریته پال دایکی و
 به دایکی هه ناو بنریت، چونکه دایکی یه که مین ژنه شه هید بو بی له نیسلامدا، نه خیر
 هه رگیز وانیه هه واله راست و باوه پیکراوه کان شتی وای تیا نییه، که عوسمان
 دابه زیبی بو شتوازیکی نهو نه دهه نزم و خوار له ته می کردن و سهرزه نشتر کردن دا له سهروی
 نه مانه وه ره وشت و سروشت و ره وتی عوسمان زور دووره له م شتوه مامه له یه، گومانی تیا
 نییه خستنه رووی نمونه ی نه م ریوایه ته ده ست هه لبه ستانه ی که باسمان کرد له
 هه لویست و ره وشی نهو نیامه هه لکه وتوانه، ده بیت ده ست بهو ریوایه ته وه بگرین، که
 شایسته و بایه خداره به پتودانگی نهو سهرده مه و پتوه ریکی شیاو که نیامه کانی تیا
 ژیاوه، چونکه ترازوی ریکو راست له ره خنه گرتن بو ده رختنی پوخله واتی دروزنه کان و
 بوختا نچییه کان و له خوړا دانهره کان باشتین ته رازووه.^(۱)

۲- تۆمه تبارکردنی عه مار که دهستی هه بووه له فیتنه که داو ناژاوه ی به ریا کردووه
 دژی عوسمان

میژوونو سه کان هه ندی درۆ ده له سه یان داوه ته پال عه مارو به گویره ی هه ندی
 ریوایه ت که هیچ کامیان راستی سه نه ده کانیان سه لامه ت نییه له توانج و ره خنه و
 ده که کانیشیان به دروستی راست نابیته وه، نه م تۆمه ته ی که ده دریته پال عه مار به چند
 شتوه یه که باسکراوه، که دهستی هه بوو له جولاندنی کاری فیتنه که دا خه لکی هانداه له
 عوسمان له نیوان یاخیبووه کاندا، نه م سه رو سه ری کردووه، نه م کارانه شی که ده خریته
 سه ر له وپوه سه رچاوه ی گرتوه، کاتی نیامی عوسمان عه ماری نارد بو میسر بو نه وه ی
 له نزیکه وه حال ی بی لهو گله ی و گازندانیه ی که به رگوئی که وتوه له لایه ن یاخیبووه

^۱ الخلیفه المفتری عثمان بن عفان، (ص ۱۴ - ۴۱)، عمار بن یاسر (ص ۱۳۷).

سەرکەشەکانەوه لەو کاتەدا سەبەئییەکان توانیویانە عەمار رێک بکەن و بیخەنە ژێر کاریگەرییەوه، ئەم هەواڵە کە تەبەری رێوایەتی دەکات^(١)، شووعەیی کوری ئیبراھیمی تەمیمی کوفی تییدایە، کە لە کتییی عەمری کورپی سەیفەوه رێوایەتی کردووه، ئەم کەسە جەھالەتی هەیه راوی لە بارەیهوه دەلێت: شووعەیب کابرایەکی نەناسراوه، قسەو هەوائی زۆرهو هەندێ لارو وێری هەیه.

کۆمەڵی ناحەقی و گلهیی هەیه لەسەر پێشینانی ئیسلام^(٢)، ئەم رێوایەتە عومەری کورپی شوعبە لە کتییی میژووی مەدینەدا رێوایەتی کردووه، بەلام لە سەنەدەکانیدا عەلی کوری عاصم هەیه کە ئبوحەدیس لە بارەیهوه دەلێت: عەلی کورپی عاصم هەلە ی زۆره ئەگەر قسەت پێ دووبارە بکردایەتەوه نەیدەتوانی بیگێڕێتەوه لە بارە ی زانستی موحدەیسیشەوه عەلی کورپی عاصم ناسراوه، کە گێڕەرەوهکان مونکەرن^(٣)، یەحیای کورپی مەعیش دەلێت: عەلی کورپی عاصم هیچ نییە یان هیچی پێ نییە^(٤)، (مودە) دەلێت: درۆزنەو هیچی تیا بەسەر نییە^(٥)، (نەسائی) دەلێت: حەدیسێ لێ وەرناگیرێت^(٦)، (بوخاری) دەلێت: پیاویکی بەقوت نییە قسە ی زۆری لەسەرە^(٧)، هەرچەندە بە قسە ی نەرمونیان هەلسەنگینراوه، (ئێبن حەجەر) لە بارەیهوه دەلێت راستگۆیە هەلە دەکات و دەشپێکێت، بە شیعە ناودەبرێت^(٨)، ئەمە وەزعی سەنەدی ئەم رێوایەتەیه، کەواتە با لێی دلتیابین و چاک بزاین کە عەمار دەستی نەبووه لەم فیتنەیهدا، تەنانەت کە عەمار بە هاوێڵیکی خۆ پارێز ناسراوه و زۆر چاوەروان نەکراوه، کە خۆی بەهاوێتە بارودۆخی لەو جۆره، چونکە هیچ کەس نەچوو ناو ئەو تاقمانەوه مەگەر

^١ تاریخ الطبری (٣٤٨/٥).

^٢ استشهاد عثمان ووقعه الجمل (ص ٣٠).

^٣ سیر اعلام النبلاء (٢٥٣/٩).

^٤ سیر اعلام النبلاء (٢٥٥/٩).

^٥ سیر اعلام النبلاء (٢٥٧/٩).

^٦ المصدر نفسه.

^٧ المصدر نفسه (٠).

^٨ تقرب التهذيب (ص ٤٠٣).

سەبەئی و جوولەکو داخ لەدڵ بوايە، پەنا دەگرم بەخوا کە هاوێڵی لە هاوێڵانی پیغەمبەر ﷺ خۆی کە یاندیبێتە ئاستیک کە فیتنەگەری و تەمو مژی تیدا بیت.

(خالد العیش) دەلێت: ئەم هەوێڵە پێچەوانەی دادگەری هاوێڵانە، چونکە بە دلناییی هاوێڵان ئەوەندە دادخوازن هەوێڵی وایانانگریتەو سەرەپای ئەوەی ئەم هەوێڵە لە رینگەییەکی راستەو نەهاتوو^(١)، ئەو رێوایەتە بوودەلانی کە لەم بارەییە هاتوون و ئەو کارانەی دراوێتە پال سەعیدی کۆری موسەیب لەو رێوایەتەدا سەرچەم هاوێڵان تۆڵە و گلەییان هەبوو لە عوسمان، چوونەتە پال ئەوانە کە گەزەندەیان هەبوو و هوترەیان کۆردتە سەری بەتایبەتی ئەبوزەر و ئیبن و مەسعود و عەماری کۆری یاسر^(٢)، نەگەتە ئەم رێوایەتە لەو دایە کە تەدلیسی تیدایە، کە تەدلیسەکش لەو جۆرە نییە کە چاری لێ بپۆشێ و قەناعەتی پێ بکری، چونکە راییەکی تیکەوتوو، کە بەدروژن دەست هەلبەست ناسراو، ئەویش ئیسماعیلی کۆری یەحیای کۆری عوبەیدوللایە، لەبەر ئەوە هەموو زانیانی موحەدیسیش ئەم رێوایەتەیان زەعیف کردوو و بوودەلایی ئەم رێوایەتەیان درخستوو، کاتێ باسی کەسیتی موحەممەدی کۆری عیسانی کۆری سەمیع دەکەن کە ئەم هەوێڵە (ابن ابی ذئب) هەوێڵانە ئیمامی بوخاری لە بارە ئیبن سەمیعەو دەلێت: ئیبن سەمیع ئەم قەسەیی لە ئیبن و ئەبی (ذئب) نەبیستوو، واتە ئەو قەسەیی کە زوهری دەیکات لە بارە کوشتنی عوسمانەو، ئیبن و حیبان دەلێت: ئیبن سەمیع رێوایەتەکانی لە ئیبن و ئەبی (ذئب) هەوێڵانە بیستوو، بەلکو ئیسماعیلی کۆری یەحیایە بیستووێتی لێی تیکچوو، کە دەلێت: لە (ابن ذئب) هەوێڵانە بیستوو، حاکم دەلێت: ئیبن سەمیع لە ئیبن و ئەبی (ذئب) هەوێڵانە قەسەیی لارو ویری (منکر) رێوایەت کردوو ئەمیش قەسەو باسی کوشتنی عوسمانە حاکم لە کتێبەکیدە دەلێت: ئیسماعیلی کۆری یەحیای لە کتێبەکی ئیبن و ئەبی (ذئب) دا راییەکی لە کارکەوتوو، چونکە ئیسماعیل قەسەکانی دەمین^(٣)، دکتۆر یوسف ئەلەش دەلێت: ئەو رێوایەتە دراوێتە پال

^١ استشهاد عثمان روعة الجمل، (ص ٨٦).

^٢ تاریخ دمشق (٤١٥/٣٩)، عمار بن یاسر، (ص ١٤٤).

^٣ تحقیق مواقف الصحابة (١٦/٢ - ١٨)، التاريخ الكبير للبخاري (٢٠٣/١)، التهذيب (٣٩١/٩)، تهذيب التهذيب (٣٩٢/٩).

سه‌عیدی کورپی موسه‌یه‌ب واجبه دوور که‌وینه‌وه لیّی، چونکه دوای گهران و پشکنین ده‌رکه‌وت که هه‌لبه‌ستراوه، حاکمی نه‌یسا‌بووری به ده‌ق هیناویه‌تی که یه‌کئی له پیاوانی سه‌به‌ئیی نهم ریوايه‌ته‌ی هیناوه، که متمان‌هی پئی نا‌کری‌و له کارکه‌وتوه، چونکه پیاویکی خه‌یالاویه ده‌قه‌که‌یش لارو ویره (من‌کریه)، چونکه له راستیدا نه‌و ریزو حورمه‌ته ده‌رناکه‌وی که سه‌عیدی کورپی موسه‌یه‌ب هه‌ی‌بووه، بۆ هاوه‌لان، له ریوايه‌تی لهم شیوه‌دا له قسه هیه‌چه‌کانی تر‌دا نه‌ییت^(۱).

۳- نه‌ست‌پاکی عه‌مار له خوینی عوسمان

نه‌وه‌ی که ریوايه‌ت کراوه لهم باره‌یه‌وه تۆمه‌ت‌بار‌کردنی مه‌سروقی نه‌بی موسایه ده‌رباره‌ی عه‌مار به‌م پێیه عه‌مار له‌گه‌ڵ هه‌سه‌ندا هاتوه بۆ راپه‌راندنی خه‌لکی کوفه، نهم ریوايه‌ته سه‌نده‌کانی لاوازه، چونکه شیع‌یه‌کی نه‌ناسراو سه‌یفی عی‌لله‌تباری تێدا‌یه، هه‌روه‌ها نه‌و ریوايه‌ته‌ی له سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه شتی وه‌های باس نه‌کردوه، نه‌و زیاده‌ی پێوه نراوه بۆ وه‌رگرتن ناشی‌ت به تایبه‌تی نه‌گه‌ر توانج بگه‌یه‌ته هاوه‌لێکی وه‌کو عه‌ماری کورپی یاسر که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (عه‌مار په‌نادراوه له شه‌یتان^(۲) و نی‌مان لی‌پان لی‌پی دئی بووه)^(۳)، زانایان هی‌چ‌و‌پ‌و‌چی نه‌و تۆمه‌ت‌انه‌یان روون کردۆته‌وه که لکاوه به‌ کۆمه‌لێ له هاوه‌له به‌‌په‌یژه‌کانو به تایبه‌ت عه‌مارو هاوشی‌وه‌کانی نی‌ن و که‌سیر ده‌لێت نه‌و قسان‌هی که خه‌لکی باسی ده‌که‌ن وانیه، گوايه هه‌ندێ له هاوه‌لان عوسمانیان ته‌س‌لیم کردوه و رازی بوون به‌ کوشتنی نهم قسانه راست نییه و تا‌قه هاوه‌لێک وای نه‌کردوه، به‌‌ل‌کو هه‌ر هه‌موویان نا‌په‌حه‌ت و بی‌تا‌قه‌ت بوون، به‌ کوشتنی و له‌عه‌نتیان کردوه له‌ بکوژانی^(۴)، هه‌روه‌ها (.. أبوبکری کورپی العربی) ده‌لێت: نه‌مه گومان‌او‌یر‌ترین ریوايه‌ته لهم باسه‌دا، که هاوه‌لان ده‌ستیان هه‌بووی یان رازی بوون به‌ کوشتنی، هی‌چ هاوه‌لێ کفه‌ی لی نه‌کردو و خۆی تاو نه‌داوه بۆ شوینه‌که‌ی

^۱ الدولة الاموية (۳۹).

^۲ البخاري، رقم (۳۷۴۳).

^۳ عمار بن یاسر، (ص ۱۴۷).

^۴ البداية والنهاية (۲۰۷/۷).

ته گهر بیانویستایه سهری بخن چوار هزار کهسی نامۆ ناحالّی دهستیان نه ده گرت به سهر بیست هزار خه لکی شاری مه دینه دا، به لام به دهستی خۆی خۆی خسته نه و تهنگوچه له مهیه و بۆ سه لامه تی خوینی موسلمانان^(۱)، ههروه ها ده لیت: هه رچی نه فام ناژاوه گیره دهسته مۆ کراون، که بلین که هه رچی هاوه لّی به ریزه نه یارو گیره شیوینی نیمامی عوسمان بووه و رازی بوون به و نا په حه تییه ها تووه به سهریدا و کتیبی زمان ته پرو پر له نمونه یان هۆنیوه ته وه، که گوایه به نا شکرا و بانگه وه پۆ نووسیویانه له سهر نیمامی عوسمان، هه موو نه م کتیب و قسانه چنرا و تا شراون بۆ نه وه ی دلّی موسلمانان گه ردین بیت، له سهر پیتشینانی رابردو و خوله فای راشیدین، نه وه ی، که راست و دروست بیت له م باره یه وه، نیمامی عوسمان مه زلۆم بووه به بی بیانو و زولمی لی کراوه و هه موو هاوه لّان به گشتیی ته ستویان پا که له خوینی نیمامی عوسمان، چونکه نه وان له ژیر ویستی عوسماندا بوون و ته سلیمی نه و رایه نه بوون که نیمامی عوسمان وتی: نه فسی خۆم ته سلیم ده که م^(۲).

سینه م: نه ستوپاکی عه مری کورپی عاص له خوینی عوسماندا

کاتێ گه مارۆی عوسمان درا، عه مری کورپی عاص له مه دینه ده رچوو به ره و ولّاتی شام، وتی: وه للّاهی نه ی خه لکی مه دینه هه رکه سی لی ره بیتیته وه و کوشتنی نه م پیاوه بییستی خوی گه و ره سه رشۆپی ده کات، هه رکه سی ناتوانی سهری بخا با را بکات پروا، عه مر خۆی رۆشتوو عه بدوللّای و موحه ممه دی کورپی له گه لّیا چون^(۳)، دوا ی نه وان حه سانێ کورپی سابتیش چوو، خه لکانی تریش چون، کاتێ هه والّی کوشتنی عوسمانی بیست، خه لکیش به یعه تیان داوه به عه لی، عه مر وتی: من باوکی عه بدوللّام و هه رکه سی نوکه برینیکی خستبیت له عوسمان نه وه دلّی منی هه لکه ندوو، ره حه متی خودا له عوسمان و لیّی رازی بیت، لیّی خۆش بیت، سه لامه ی کورپی زباجی جوزامی ده لیت: نه ی گروّی عه ره ب، عوسمان له نیوان نیوه و عه ره به کاندایه رگایه ک بوون نه و

^۱ الفواصم من القواصم، (۱۲۹).

^۲ العواصم من القولصم (ص ۱۳۲).

^۳ تاریخ الطبری، نقلا عن عمر بن العاص للفضبان (ص ۴۶۴).

دەرگایه شکاوه، دەرگایه کی تر بهیښنه شوینی، عه مریش وتی: ټیمه نهو مهبسته مان دهوئ نهو دەرگایه ساز نابیت ههتا راستی له درزی ساجه کهیدا دهرنه کهویتو هه موو خه لکی له داد گهریدا یه کسان نه بن، پاشان نه م شیعره ی وت:.

فيا لهف نفسي على مالك وهل يصرف مالك حفظ للقدر
انزع من الحر اودي بهم فاعذر هك ام بقومي سكر

پاشان به سوار روشتی به دهم گریانوه دهیوت: نهی هاوړ سه رخوشتی له شهرم و دینداریی ده که م خاوه نیان چوڼ به مش یوه به بو ههتا چوه شاری دیمه شق^(۱).

نهم وینه راسته قینه یه ی که له عه مری کوری عاصه وه وهرگیراوه له گهل که سایه تی و ریبازی ژیان و نریکیه که ی له گهل عوسماندا هاوشانه، به لام نهو وینه یه ی، که شیواو نالوزکاوه له باره ی عه مره وه وینه ی پیاوکی هه لپه رست و قاعکارو دنیا ویسته، ریوایه ټیکی زه عیف و تهرک کراوه ریوایه تی واقیدییه له موسای کوری یه عقیوه وه^(۲)، بری له نووسه رو میژووزانه کان که وتوونه ژیر کاریگری ریوایه ته زه عیف و نه خو شه کان، قه ناعه تیان کردوه به وه ی که عه مر نه یارو به شخوړ بووه، وه کو نهو ریوایه تانه ی که مه حمودی شیت خه تاب^(۳) و عه بدو خالق سید نه بو رابییه^(۴) و عه باس مه حمود نه لعه قاد نووسیویانه، نهو عه قاده ی که فیزی کردوه پروانیته سنده ده کان و گالته ی به خوینته ره کانی کردوه، موعاویه و عه مری وا نیشانداده که دوو پیای هه لپه رست و بهر ژه وه ندچی بوون، نه گهر هه موو ره خنه گره میژوویه کان کوښنه وه له سه ر پوچه لی نه م ریوایه تانه ی که لییه وه وهریگرتووه و باسی تیا کردوه نهو کاته دهرده که ویت که (العقاد) هیچی به دده سته وه نامینی، چونکه ته نه باسی ریوایه ته زه عیف و بی سهر و به ره کان ده کات، که نا کرینه به لگه، ره خنه گره میژوویه کان نه گهر بکو لنه وه له راستی نهو گفتوگو یانه و راستی وشه کانی به ده ک دهنگ کوښنه وه له سه ر

^۱ تاریخ الطبری، نقلا عن عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۲ عمر بن العاص للغضبان (ص ۴۸۱).

^۳ سفراء النبی، عمود شیت خطیبی، (۵۰۸).

^۴ عمرو بن العاص، عبدالحق سید ابو رایه، (ص ۳۱۶).

هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بۆیان ده‌رئه‌که‌وێت په‌یوه‌ندیی نێوان ئه‌و دووبیاوه‌ واته‌ عه‌مرو موعایوه‌ په‌یوه‌ندییه‌کی هاوکاری و له‌خۆ بردوویی بووه‌ بۆ والیه‌تی و فەرمانرداریی، وه‌ گرتیی نێوانیان له‌سه‌ر ئه‌وپه‌شکه‌ بووه‌ که‌ به‌ر هه‌ردووکیان که‌وتوو، ئه‌گه‌ر ته‌باو هاوکاریی یه‌ک نه‌بونا‌یه هه‌رگیز رێکنه‌ده‌که‌وتن^(١)، که‌سایه‌تی عه‌مري کورپی عاص به‌ راستی ئه‌وه‌یه‌، که‌ پیاویکی مه‌ده‌نی بووه‌، کاتێ ده‌رفه‌تی نه‌بووه‌ عوسمان سه‌رخات مه‌دینه‌ی به‌جێ هێشتوووه‌ به‌ گریانیکێ کۆته‌لی بۆی گریاوه‌، کاتێ عوسمان کورژرا، عه‌مر نزیکه‌ترین هاوڕێ و هاوده‌م و راوێژکاری عوسمان بوو، له‌ سه‌رده‌می عوسمان ده‌هاته‌ ناو راوێژکردنه‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی والی بیت، پاشان چوو بۆ لای موعایه‌و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌روه‌زی یه‌که‌تر بن، بۆ شه‌پرکردن له‌گه‌ڵ بکوژانی عوسماندا، تۆله‌ی ئه‌م خه‌لیفه‌ شه‌هیده‌ بسینن^(٢) بۆ کوشتنی ئیمامی عوسمان هه‌رچی توهرپی و قینی هه‌بوو پژاندی له‌ دژی ئه‌و تاوانباره‌ خوێنپێژانه‌، ناچار بوو جگه‌ له‌ مه‌دینه‌ شوێنیکێ تر هه‌لبژێری بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌و یاخیانه‌ی که‌ وێریان بینه‌ شاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌دیار چاوی خه‌لکه‌وه‌ خه‌لیفه‌که‌ی شه‌هید که‌ن، که‌ی کاریکی نامۆیه‌ ئه‌گه‌ر عه‌مر رقی هه‌لسی بۆ خاتری عوسمان لی‌ره‌دا که‌سانیک له‌م بابته‌ وا گومان ده‌به‌ن که‌ عه‌مر دڵ گران نابێ بۆ ئیمامی عوسمان ئه‌م جوړه‌ که‌سانه‌ له‌ سه‌ر ئه‌و ریاویه‌ته‌ درۆزانه‌ گۆش کراون، که‌ بۆچوونیان وایه‌ که‌ عه‌مر له‌ غه‌م و په‌ژاره‌ی ده‌سه‌لات و حکومه‌دا بووه‌^(٣).

٤- هه‌ندی له‌ قسه‌ی هاوه‌لان ده‌رباره‌ی فیتنه‌که‌:

١- ئه‌نه‌سی کورپی مالیک

وترا به‌ ئه‌نه‌سی کورپی مالیک خۆشه‌ویستی عه‌لی و عوسمان له‌ دلیکا کۆنابیتته‌و، ئه‌نه‌س وتی: درۆ ئه‌که‌ن، ئیمه‌ خۆشه‌ویستی هه‌ردوکیانمان کۆکردۆته‌وه‌ له‌ دلماندا^(٤).

٢- حوزه‌یفه‌ی کورپی یه‌مانی

^١ عمرو بن العاص للعقاد، (ص ٣٣١، ٣٣٢).

^٢ عمرو بن العاص للفضیان، (ص ٤٨٩ - ، ٤٩٠).

^٣ المصدر نفسه (ص ٤٩٢).

^٤ تحقیق مواقف الصحابة (٢/٢٥)، التهذيب ابن حجر (١٤١/٧).

له خالیدی کوری ره بیعه وه هاتووه، ده لئی بیستمان حوزه یفه تووشی نازار بووه، نه بو مه سعودی نه نصاری له گه ل چهند که سیکدا چون بۆ مه دائین بۆ سهردانی، ده لئی له وی باسی کوشتنی عوسمان کرا، حوزه یفه وتی: نهی خودایه من له وی نه بووم، منیش نه مکوشتووه، وه رازیش نیم به کوشتنی^(۱)، نه همدی کوپی حنبهل له ئین و سیرینه وه نه ویش له حوزه یفه وه هیناویه تی وتویه تی کاتی هوالی کوشتنی عوسمانی پیگه یشت، وتی: نهی خودایه تۆ نه زانی من دهستم نییه له خوینی عوسماندا گهردم پاکه لی، نه گهر نه واندهی کوشتوویه نه خویان به حق ده زانن من ههر لییان بهریم، نه گهر به هه له یشت کوشتوویه نه خۆت باشده زانی من نه ستۆم پاکه له خوینه که ی، له مه ولا عهره ب ده زانن بۆیان ده رده که ویت نه گهر کوشتنی حق بی له کوشتنه که ی شیر ده دۆشین نه گهر به ناحقه ی وه له کوشتی تیان نه وه له کوشتنه که ی خوین ده دۆشین، دوا ی کوشتنی عوسمان عهره به کان خوینیان ده دۆشی، شمشیر و کوشتن و برین دا برا به سه ریاندا^(۲)، (بین عه ساگیر) له چۆندوبی کوپی عه بدوللا وه ریوایه تی کردووه که سه حابه یه که گه شت به حوزه یفه و باسی کوشتنی نیمامی عوسمانی کرد، حوزه یفه وتی: نه وانه به زو لم کوشتیان، منیش وتم: عوسمان ئیستا له کوپیه ؟ وتی: له به هه شته، وتم: نهی بکوژه کانی له کوپن؟ وتی: له ناو ناگری دۆزه خدا^(۳).

۳- نوم سوله یی نه نصاری

نوم سوله یی نه نصاری ده لئین: کاتی بیستی عوسمان کوژراوه، وتی: ئیمه دوا ی نه و ده بی خوین بنۆشین.

۴- نه بو هورهیره^(۴)

نه بی قریتم ده لئیت: له رۆژی کوشتنی عوسماندا نه بو هورهیره م بینی دهستی به په لکه کانیه وه بوو، ده ی وت: وه للاهی عوسمان به ناحقه ی کوژرا^(۵).

^۱ المصدر نفسه (۲۷/۲).

^۲ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تأریخ دمشق (۳۸۸).

^۳ تحقیق موافق الصحابة (۲۸/۲)، تأریخ دمشق (۳۸۸).

^۴ البداية والنهاية (۱۹۵/۷).

۵- ئەبى بەكر

ئىبنو كەسىر لہ (البدایة والنهاية) لہ ئەبى بەكر ھوہ رىوايەتى كرددوہ وتويەتى، ئەگەر لہ ئاسمان بمخەنە خوار ھوہ بۆسەر زەوى لہوہ پيىم باشترە بەشدارىي بەكم لہ كوشتنى عوسماندا^(۳).

۶- ئەبو موسائ ئەشعەرى

لہ ئەبى عوسمانى نەھدى ھوہ ھاتوہ، ئەبو موسائ ئەشعەرى وتويەتى ئەگەر كوشتنى عوسمان لہسەر ھەق و ھىدايەت يىت ئەوہ لہمەولا شير دەدۆشين، خۆ ئەگەر لہسەر ناھەقى و گومرايى يىت لہمەولا خويىن دەدۆشين^(۴).

۷- سومورەت بن جندب

ئىبنو عەساكیر بە سەنەدەكانى لہ سومورەى كوپرى جوندوبەوہ رىوايەتى كرددو، وتويەتى ئىسلام لہناو قەلایەكى پۇلايىندا بوو، ئەوانە بە كوشتنى عوسمان كونيان كرده ئىسلام، ئەوانە درزىكى وایان تىكرد ئىتر ناتوانن ھەتا رۆژى قیامەت ئەو كونه بگرن، یان پرىكەنەوہ خەلكى مەدینە خەلافەتيان تیدا بوو، بەلام ئەوانە دەریان كرددو ئىتر ناگەرپتەوہ ناویان^(۵).

۸- عەبدوللای كوپرى عەمرى كوپرى عاص

ئەبو نوعیم لہ كتيبي ناسینی ھاوہلاندە بەسەندە لہ عەبدوللای كوپرى عەمرى كوپرى عاص ھوہ ھیناويەتى كە وتويەتى عوسمانى كوپرى عەفان بە مەزلومی كوزرا، دوو ئەوہندەى ئیمە پاداشتى ھەيە^(۶).

۹- عەبدوللای كوپرى سەلام

^۱ تحقیق موافق الصحابة (۳۱/۲)، تاریخ دمشق (۴۹۳).

^۲ المصدر نفسه.

^۳ تاریخ المدينة (۱۲۴/۴).

^۴ تحقیق موافق الصحابة (۳۱/۲)، تاریخ دمشق (۴۹۳).

^۵ معرفة الصحابة (۲۴۵/۱)، المعجم الكبير (۴۶/۱).

عەبدوللّا وتوێهتی عوسمان مەکوژن، ئەگەر بیکوژن نیتەر هەرگیز پێکەوه جەنگ ناکەن^(۱)، لە رێوایەتییکی تردا وتوێهتی وەللّاھی ئەگەر کەلەشاخی خۆین لە عوسمان برێژن زیاترو زیاتر لەخودا دوور ئەکەونەوه^(۲).

۱۰- حەسەنی کوپی عەلی

لە تەلقی کوپی خەشافەوه هاتوو دەلیت: چوین بۆ مەدینەو قورتی کوپی خەشەمان لەگەڵدا بوو، گەشتینە حەسەنی کوپی عەلی، قورت وتی بە حەسەن، نێمامی عوسمان چۆن کوژرا، حەسەن وتی: بە زوڵم کوژرا^(۳).

۱۱- سەلمەمی کوپی ئەکوەع

لە یەزیدی کوپی ئەبی عوبەیدەوه هاتوو، دەلی: کاتێ عوسمان کوژرا سەلمەمی کوپی ئەکوەع کە بەدرییه لە مەدینە دەرچوو بەرەو رەبزه، هەر لەوێ مایەوه هەتا ماوێهکی کەم پیش مردنی^(۴).

۱۲- عەبدوللای کوپی عومەر

لە ئەبی حازمەوه هاتوو دەلی: من لای عەبدوللای کوپی عومەر بووم، باسی عوسمان کرا، باسی رێزو پلەو پایەو نزیککی عوسمانی کرد، ئەوەندە باسی کردو روشت لە سەری هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان باسی عەلی کرد، باسی رێزو نزیککی و پیشینەیی ئەوەندە کرد هەتا لە شووشە پاکتر بوویەوه، پاشان وتی: هەرکەسێ وستی باسی ئەم دوانە بکات، با بەم شیۆهیه باسیان بکات، یان وازیان لی بێنیت^(۵)، عەبدوللای کوپی عومەر دەلی: کەس قسە نەلی بە عوسمان، چونکە پیشەواو پیاوماقوڵی نێمە بووه^(۶).

^۱ تحقیق موافق الصحابة (۳۴/۲)، فضائل الصحابة اسنادہ صحیح.

^۲ الطبقات (۸۱/۳).

^۳ تاریخ المدینة (۱۴۵/۴).

^۴ تاریخ المدینة (۱۴۲/۴).

^۵ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱).

^۶ تحقیق موافق الصحابة (۳۷۹/۱)، فضائل الصحابة اناده صحیح.

پینجهم: شوینه‌واری کوشتنی عوسمان له روودانی ئاژاوه‌کانی تردا

فیتنه‌ی کوشتنی عوسمان بوو به هۆکاری بۆ داکهوتنی کۆمه‌لێ ئاژاوه‌ی تر بوو به سهره‌تایه‌ک بۆ روودانی فیتنه‌کانی دوا‌ی خۆی، چونکه دلی خه‌لک گۆراو درۆ بلاوه‌ی کردوو هیلایکی ئاسۆیی به‌دیار که‌وت، بۆ لادان و خۆ دزینه‌وه له عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌تی ئیسلام^(١)، کوشتنی عوسمان گه‌وره‌ترین هۆکاری بۆ بۆ به‌ریابوونی فیتنه له نیوان خه‌لکیدا هه‌ر به‌و بۆنه‌یه‌وه ئوممه‌ت هه‌تاکو نه‌مپۆ ته‌فره‌قه‌ی تێکه‌وتوو^(٢)، دله‌کان لێک ترازان و نا‌په‌حه‌تییه‌کان گه‌وره‌تر بوون و خه‌لکی خراپه‌کار و خۆپێری ده‌رکه‌وتن و به‌رپێزو قوربداره‌کان زه‌لیل بوون، نه‌و که‌سانه‌ی که به‌ریه کرابوون شانیان کرد به ئاژاوه‌دا و نه‌وانه‌ی که فه‌رمانه‌به‌ری چاکه‌و ناشتی بوون په‌کیان خرا، پاشان به‌یعه‌ت درا به‌ عه‌لی کو‌ری نه‌بی تالیب که له هه‌موو خه‌لکی شایه‌ن‌تر بوو بۆ خه‌لیفه‌یه‌تی و له زیندوووه‌کان به‌ ریزتربوو، به‌لام دله‌کان ترازابوون، ناگری فیتنه خۆش کرابوو، نه‌دروشیان یه‌کی ده‌گرت نه‌ جه‌ماعه‌تیشیان رێک ده‌که‌وت نه‌ بۆ خه‌لیفه‌و نه‌ بۆ پیاوه‌ باشه‌کان، نه‌و خێرو خۆشییه‌ به‌ده‌ست نه‌نه‌هات که چه‌ند گرتوویه‌ک ده‌یانویست، چونکه ناو ئاژاوه‌گیر و فیتنه داکه‌وت^(٣)، ورده ورده فتوحات لاواز بوو له میانه‌ی ساڵه‌ کۆتاییه‌کانی خه‌لافه‌تی عوسمانه‌وه ده‌ستی پێکرد، کاتی فیتنه‌و ئاژاوه ده‌ستی پێکرد دای له شاره‌کانی ئیسلام و چه‌قی خه‌لافه‌ت، پاشان له کاتی کوشتنی عوسمان فتوحات راگیرا و قه‌تیس کرا، به‌لکو له هه‌ندێ شوینه‌وه پاشه‌کشه ده‌کران هه‌تا سهره‌تای سهرده‌می مه‌عاویه‌ی به‌م چه‌شنه بارودۆخی موس‌لمانان سه‌قامگیر نه‌بوو، پاشان فتوحات به‌خۆره‌لات و خۆرئاوا و باکووردا ده‌ستی پێکردو ره‌ها بوو^(٤).

^١ المصدر نفسه (ص ٥٩٠).

^٢ مجموع فتاوی (١٦٢/٢٥).

^٣ مجموع فتاوی (١٦٣/٢٥).

^٤ احداث وأحاديث فتنة اخرج (ص ٥١٩).

شه شهه: زولمکردن و دهستدریژی کردن سهر خه لکان ده بیته هوی هیلاکیی له دنیاو قیامه تدا

زولم و دهستدریژی کردنه سهر خه لکان به ناحه قی و تاوان هۆکاریکه بۆ به هیلاکچوونی دنیاو قیامهت ههروهک خودای گهوره دهفه رموی: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ اَمْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا) (الکھف: ۵۹). نه گهر به دوا داچوونیک به کهین بۆ حال و بارودۆخی نهو که سانهی هه لگهرانه وه له عوسمان و دهستدریژیان کرده سهری و زولمیان کرد بۆمان ده رده که ویت خودای گهوره مۆله تی نه داون، به لکو زه بون و سهرشۆژی کردن و تۆله ی لی کردنه وه، تاقه که سینکیان قوتار نه بوو^(۱)، خه لیفه ی کوری خه یات له میژووه کهیدا به سه نه دی سه حیح ریوایه تی کردووه، هه تا گه شتووه ته عیمرا نی کوری نه لحوه دیر، وتی: عه بدوللای کوری شه فیق بۆی باسکردم که یه کهمین دلۆپی خوینی عوسمانم نه بینیه، چون قورثانه کهیان بۆ هینام سهیره کهم دلۆبه خوینه که تکاوه ته سهر (فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ) له سهر قورثانه که بوو لیتم نه کرده وه هه لثم نه که نه د.

له میژووی ئیبنو عه ساکیدا هاتووه له موحه ممدی کوری سیرینه وه وتویه تی، من ته وافی که عبه م ده کرد پیاویکم بینی دهیوت نه ی خودا لیتم خۆش ببه به لām گومان نابهم لیتم خۆش ببی، منیش وتم: نه ی به نه دی خودا نه م بیارانه وه ی تۆ ده کهیت له که سم نه بیستووه! وتی: من به لیتم دا به خودای گهوره نه گهر بتوانم زلله یه که بکیشم به روخساری عوسماندا، کاتی کوژراو له سهر به ره ی ماله که ی که وتبوو، خه لکی هاتن پۆل پۆل نوژی له سهر بکه ن، منیش وه کو نه وه ی نوژی له سهر بکه م چوومه ژووره و سهیره که م به ته نیایه په رده که م له سهر روخساری به رز کرده وه کیشام به ده م و چاویدا کتوپر دهستی راستم وشک بوو، موحه ممدی کوری سییش ده لی دهستی نه و کابرایه م بینی وه که دار ره ق و وشک بوو^(۲)، نه گهر بۆ نیشانه ی زولمی نه م کینه بازانه نه وه نه ده به سه موسلمانان شم شیریان لی هه لکشاون، هه تا رۆژی قیامهت قه ل و پاچیان ده که ن، نه و

^۱ تحقیق موافق الصحابة في الفتنة (۱/۴۸۳).

^۲ سير شهداء حروس وعبر للسحبياني، (ص ۶۷)، تاريخ دمشق ص (۴۵۸)، تحقیق موافق الصحابة (۱/۴۵۸).

که سانهش کهوا له بازنه‌ی شهوا ده‌خولینه‌وه قاسمی کورپی موحه‌مه‌ده ده‌لئی: عدلی دای به‌لای دوو پی‌اودا له مه‌دینه، دوا‌ی کوشتنی عوسمان و پیش به‌یعه‌تدان به‌خۆ‌ی، هه‌ردووکیان ده‌یان وت: پی‌اوه‌ سپی و ساده‌که کوژرا، وه‌للاهی له‌ناو ئیسلام و عه‌ره‌بدا جی‌گه‌ی چۆله، وه‌للاهی که‌سی به‌پێژ شالاوی بۆ نه‌بردوه، عدلی وتی: چیتان وت؟ بۆیان دووباره‌ کرده‌وه، شه‌ویش وتی: وه‌للاهی پی‌اوه‌ دوا‌ی پی‌اوه‌ پۆل دوا‌ی پۆل ئیتمه‌ش ئاوا ده‌چین هه‌تا عه‌بباسی کورپی مه‌ریه‌م ده‌رده‌که‌وێت^(١).

حه‌وته‌م: دلگه‌رانی مو‌سلمانان بۆ کوشتنی عوسمان و شه‌و شیعه‌رانه‌ی که ده‌یلاویننه‌وه. نه‌م نا‌په‌حه‌تی و موسیبه‌ته‌ زۆر به‌ سه‌ختی که‌وته سه‌ر ده‌روونی مو‌سلمانان، فرمی‌سکیان هه‌ل‌پشت و روومه‌تیان به‌ شه‌ك ئاودا، وه‌ زمانیان هه‌ساندا بۆ لاوانه‌وه‌ی ئیمامی عوسمان و به‌زه‌ی پی‌اوه‌ هاتنه‌وه‌ی حه‌سانی کورپی سابته، ئیمامی عوسمان ده‌لاوینیته‌وه‌ دلگه‌ران ده‌بی بۆ کوشتنی و بکوژه‌کانی داده‌شوێ و سه‌رکوژنه‌یان ده‌کات، بۆ شه‌و تاوانه‌ی له ده‌ستیان که‌وته‌وه^(٢).

حه‌سان

اتركام غز والدورب وراءكم	وغز وتمونا عند قبر محمد
فلبنس هدى المسلمين هيتم	ولبنس امر الفاجر المتعمد
ان تقدموا بجعل قري اسرواتكم	حول المدينة كل لبن مذوذ
او قد بروا فلبنس قاسا فرتم	ولمثل امر اميركم لم يرشد
وكأن اصحاب النبي عشبة	بدن تذبح عند باب المسجد
ابكى ابا عمر لنحسن بلائه	امسى مقبما في بقيع الغرقد

حه‌سان

ماذا اردتم من اخي الدين باركت	يدالله في ذلك الا ديم المقدد
قتلتم ولى الله في جوف داره	وجنتم بأمر جائر غير مهتد
مهلا رعيتم ذمة الله بينكم	واوفيتم بالعهد عند محمد
الم يك منكم ذا بلاء ومصدق	وأوفاكم عهدا لدى كل مشهد

^١ تحقيق مرافق الصحابة (١/٤٥٨)، التمهيد والبيان (ص ٢٣٣).

^٢ سير شهداء دروس وعبر للسحبيارنى، (ص ٦٢)

فلا ظفرت ايمان قوم تبايعوا

حسان

من سره الموت صرفا لافراج فيه
مستشعري حلق الماذى قد شفعت
صبرا فدى لكم امي وما ولدت
اني لمنهم وان غابو وان شهدوا
لتمعن وشيكا في ديارهم

حسان

ان تمس دالر ابن اروى منه خاوية
فقد يصادق باغني الخبر حاجته
يا ايها الناس ابدوا اذات انفسكم
قوموا بحق مليك الناس تعترفوا
فيهم حبيب شها بالموت يقدمهم
كعبي كورى ماليك

ويح لامر قد اتاني رائع

قتل الامام له النجوم خواضع
يالهل نفسي اذ تولوا عدوة
ولوا ودلوا في الضريح اخاهم
من نائل او سودو وحمالة

كم من يتيم كان يجبر عظمه
فرجتها عنه يرحمك بعدما

فازال يقبلهم ويرأب خلمهم
امسى مقيما بالنقنح واصبحوا
النار موعدم بقتل امامهم

جمع الجمالة بعد حلم راجع
يا كعب لا تنفك تبكى هالكا

كهعبي كورى ماليك

على قتل عثمان الرشيد المدد

فليأت فادة في دار عثمان
قبل المغاطم بيض زان ابدانا
وبالامير ويا لاخوان اخوانا
ما دمت حيا وما سميت حسانا
الله اكبر يا ثارات عثمانا

باب صريع وباب محرق خرب
فيها ويهوى اليها الذكر والحسبي
لا يستوى الصدق عندالله والكذب
بعزة غضب من خلفها عصب
مستلثما قد بدا في وجهة الغضب

هد الجبال فانغضت برجوف
والشمس بازعة له نكسوف
بالنعش فوق عواتف وكتوف
ماذا اجن ضريحة المسقوف
سبقت له في الناس او معروف
امسى بمنزلة الضياع يطوف
كادت وايقن بعدها يمثوف يحتوف
حتى سمعت برنة التلهيف
متفرقين قد اجمعوا بحفوف
عثمان صهر في البلاد عفيف
والخير فيه مبين معروف
مادمت حيا في البلاد تطوف

فکیف یدیہ ثم اغلب بغافل	وایقن ان الله لیس بغافل
وقال لاهل الدار تقتلوهم	عفا الله کل امرء لم یقاتل
فکیف رأیت الله حب علیهم	العداوة والبغضاء بعد التواصل
وکیف رأیت الخیر دبر بعده	عن الناس ادبار النعام الجوافل
راعی الابل النمری فی ذلك	
عشیة یدخلون بغیر اذن	علی متوکل او فی وطابا
خلیل محمد وزیر خدق	ورابع خیر من وطئ الترابا
به کورتی و به پوختی	

۱- نیمامی عوسمان له سدرده می نه فامییدا له ناو تیره که ی خویدا به پرتزترین که س بووه ناوبانگیکی مه زن و ده و له مه ندی هه بووه، زور شهرمن و قسه شیرین بووه، هوزه که ی زور خویشیان ویستوووه به نتمی سهیریان کردوووه، له سدرده می نه فامیه تیدا کپنووشی بو بت نه بردوووه له داوین پیسی نزیک نه بووه ته وه، به هیچ شیوه یه ناره قی نه خواردوووه.

۲- نیمامی عوسمان ته مه نی گه شته (۳۴) سالان نه بو به کری صدیق بانگه یشتی کرد بو نیسلام رکی و سالاری تیا نه کرد، به لکو به کتوپری چوو به پیرییه وه و کتپر کیی ده کرد بوو به پیشینه یه که مینه کان.

۳- موسلمانان زور شادومان بوون به موسولمان بوونی عوسمان وه گرتی خوشه ویستی و برایه تییان له گه لدا به ست و خودای گه وه به کچی پیغه مبه ر ﷺ که بوو به هاوسه ری پرتزی لی گرت.

۴- سوننه تی نار هه تی تاقیکردنه وه به ناو هه موو گه لو جه ماعه ت و میلله ت و ولاتیکدا ته نانه ت به ژیا نی تاکه که سیشدا گوزه ری کردوووه، نه م سوننه ته به ژیا نی هاوه له به پرتزه کانیشدا تیپه ریوه، تووشی نار هه تی وه ها بوون چیا سه رکه شه کان پییان هه لئاگیری.

مال و خوینی خویان به خشی له ریگای خودادا، ماندوو بوون و زه همه تی زوریان چه شت، موسلمان به رزو ناوداره کانیش له م نار هه تیانه بیبه ش نه بوون، بو نمونه عوسمان نازاری چه شت و له سه ر نیسلامه تی نه شه که نه درا به دهستی مامه که ی که ناوی هه که می کوری نه بی عاصه.

۵- لەو رۆژەوی عوسمان موسلمان بوو، پەيوەست بوو بە پيڭەمبەرەو ﷺ، لێی جیا نەبوو پەيوە بۆ کۆچکردن و ئەو کارە گرنگانە نەبوایە، کە پيڭەمبەر ﷺ دەینارد. کەسێ نەبوو ئاتاجی دەوڵە مەندییە کە ی نهییت، ژیا نی له هۆگری پيڭەمبەردا ﷺ وەکو ژیا نی خەلیفە راشیدی نەکان وابوو، وەکو بلیتی کە سیکی تایبەتی پيڭەمبەرەو ﷺ هاوشانی خەلیفەکانەو پالیئوراویکە بۆ دوو خەلیفە کە ی پیش خۆی.

۶- عوسمان شیرازە کە قامی بەستبوو، لە گەڵ بانگەوازی گەرەو نیسلامداو هیچ هەواڵیکی پيڭەمبەراییەتی تایبەتی و گشتیی له کیس نەداو، له ژیا نی پيڭەمبەردا ﷺ هیچ قسەو هەواڵیکی خەلیفەکانی له کیس نەداو، له ژیا نی دوو خەلیفە گەرەو کەدا بە زمانی نەمڕۆ هیچ شتیک له کارەکانی بنیاتنانی دەوڵەتی نیسلامی له دەست نەداو.

۷- ئەو رێبازە پەرور دەیهیی کە عوسمان و هاوڵە بەرێزەکانی لەسەر پەرور دە کرا، قورنانی پیرۆز بوو، کە له لایەن پەرور دگاری جیهانەو دابەزیو.

۸- ئەو فاکتەرە بەهێزی کە کاریگەری هەبوو لەسەر کەسایەتی عوسمان و دەرگا کردنەو بەهرەکانی و تەقاندنەو و زەکانی خاوی نکردنی دەر وونی هاوپیەتی پيڭەمبەر ﷺ شاگردی قوتابخانە ی پيڭەمبەراییەتی بوو، چونکە عوسمان دوا ی موسلمان بوونی له مەککە هۆگری پيڭەمبەر ﷺ بوو، هەر وەکو له مەدینە دوا ی کۆچکردن هۆگری بوو، عوسمان دەر وونی خۆی ریکخستبوو، زۆر سووربوو لەسەر شاگردییتی له بازەنی قوتابخانە ی پيڭەمبەراییەتی له گشت لقهکانی زانست و زانیاریدا لەسەر دەستی مامۆستای مڕۆڤایەتی و رینماییهکانی ئەو مامۆستایه کە پەرور دگار بە باشت رین ئەدەب ناوی هینابوو.

۹- عوسمان لەو کەسانە نەبوو، کە له شەری بەدر دوابکەوێت، لەبەر تەمەلی سستی یان لەبەر ترسو بیم وەکو هەو سبازەکان تانە ی لی دەدەن و دڵن لەبەر دواکەوتوو، نیمامی عوسمان نە یویستوو سەر پیچی بکات، ئەو ریزو شکۆیه ی کە ئەهلی بەدر دەستیان کەوت له شەری بەدر دا، لەبەر گوێرایەلی شوین کەوتنی پيڭەمبەر ﷺ بوو، عوسمانیش یەکی بوو لەوانە ی کە له گەڵ پيڭەمبەر ﷺ دا دەرچوو، بەلام پيڭەمبەر ﷺ گەرنادییهو بۆ ئەو ی بەدیار کچه کە یهو بیت، لەبەر ئەو ی بۆ گوێرایەلی پيڭەمبەر

ﷺ گه پرايه و به جيمان پيڼغه مېهر ﷺ له ده سكه وتی غه نیمه و پاداشتی شهر به شی
عوسمانی جیا کرده وه، واته عوسمان شهر پیکي ده سكه وتوو پاداشت و ریزي نه هلی به در
بوو، چونکه گوپرايه لی پيڼغه مېهری ﷺ کردو ملی بۆ که چ کرد.

۱۰- له حوده بییه دا وه کو ته به ری باسی کردوه، به چهند کاریکی تاییه ت عوسمان
ریزي لینرا، یه کی له تاییه تمه ندیه کانی نه وه بوو پيڼغه مېهر ﷺ دهستی خوی دانا له
جینگه ی دهستی عوسمان، کاتی هاوه لآن به یعه تیان پیداو عوسمان له وی نه بوو.

تاییه تمه ندیه کی تر نه وه بوو نامه ی پيڼغه مېهری ﷺ گه یانده موسلمان
ده سته سهره کانی مه ککه، هه روه ها پيڼغه مېهر شایه تی دا که عوسمان له خویه وه ته وافی
که عبه ناکا، هه رواش بوو به بی پيڼغه مېهر ﷺ ته وافی نه کرد.

۱۱- پيڼغه مېهر ﷺ تکای عوسمانی وه رگرت، که کردی بۆ عه بدوللای کورې نه بی
شرح له فتحی مه ککه دا.

۱۲- زیانی کومه لایه تی عوسمان له مه دینه دا نه وه بوو دوی مردنی روقیه ی کچی
پيڼغه مېهر ﷺ، نوم که لسومی کچی پيڼغه مېهری ﷺ لی ماره کرا، عه بدوللای کورې
عوسمان مردو پاشان نوم که لسومیش مرد.

۱۳- به شداریه نابوریه کانی له بنیاتنانی ده وله تدا نه وه بوو، بیری رومییه ی به
بیست هه زار درهم کړی و کردی بهو خیر بۆ هه ژارو ده وله مه ندو ریبار، مزگه وتی
پيڼغه مېهری ﷺ فراوان کردو سامانیکی زوری به خشی به له شکری ته نگانه.

۱۴- ژماره یه که فرموده ی زور هاتوه له مهر ریزي نیامی عوسمان، هه ندیکیان
له باره ی ریزي نیامی عوسمانه وه به ته نیا هاتوه، هه ندیکیشیان له باره ی نیامی
عوسمان و هاوه لانی تره وه هاتوه، پيڼغه مېهر ﷺ هه والی نه و ناژاوه یه ی پیداوو که
تییدا ده کوژریت به مه زلومی.

۱۵- عوسمان یه کی که بوو له و هاوه لانه ی که نه هلی شورا بووه یه کی که له وانه ی که له
بابه ته هه ره گرنه گه کاند له سهرده می نه بویه کردا رایه کانی وه رگیراوه، دووه مین
که سبوه له به ها داریدا لای نه بویه کرو عومهری کورې خه تاب رۆلی گهرم و گورو
توندوتۆلی دیوه، له هه مان کاتدا عوسمانیش نه رمونیانی و سوکو سۆلی بووه، عوسمان
نه مینداری گشتیی و برپه ی نه ستورو نووسه ری مه زنی بووه.

۱۶- عوسمان مەكانەتى ھەبوو ھە لای عومەر، ئەگەر پرسیار بکرایە ھە عومەر لەمەر شتێک دەیناردن بۆ لای عوسمان و عەبدوپەرەحمانی کورپی عەوف، ئەوکاتە بە عوسمانیان وتوو ھاشکۆ، پاکشۆ ھە زمانی عەرەبی ئەو کەسە ھە کە ھە دواى پیاویکەو ھە دانیشتوو، عەرەبەکان بەوکەسانە دەلێن ھاشکۆ، کە دەیانەوێت بێتە سەرۆک، ئەگەر عومەر و عوسمان نەیانئەوانیبایە کارێک بکەن، بە عەباسی مامی پێغەمبەر ھە خوێان دەکردە سیان.

۱۷- چاکترین ئیشەکانی عەبدوپەرەحمانی کورپی عەوف ئەو ھە بوو خوێ دارپنی ھە کارى خەلیفە دیاتری کردن ھە کاتى راویژ بەستەنە کە داو ھەلێژاردنی دایە دەستی ئومەت و ئاماژەى ئەھلى حەلو و عەقد لەم پێناو ھە دا مەردانە راپەرپى و دەنگى ئومەتى لەسەر عوسمان کۆکردەو ھە.

۱۸- لەمبارە ھەو ھە پۆخەواتى شیعو درۆدە ھەسەى رافزىیەکان مێژووی ئىسلامیان ھە چەرۆکی راویژکردن و ھوکمران کردنی عوسمانیان چلکەن کردوو ھە رۆژھەلاتناسەکان قۆستبوویانەو ھە پرش و بلایان کردوو ھە زۆریەى مێژوونووس و بیرمەندە ھەوچەر خەکان پێى کاریگەر بوون، لێکۆلینەو ھە ھەلەسەنگاندنیان نەکردوو ھە بۆ سەندەو دەقى ئەم رىوایەتانە ھە نێو موسلماناندا بلایان کردوو ھەتەو ھە.

۱۹- چەندین بەلگەى زۆر و زەو ھەند ھاتوو ئاماژە دەکات بۆ شایستەى ئىمامى عوسمان بۆ خەلیفەى ھەى ھەىچ مشتومڕێک نییە ھە لای ئەوانەى دەستیان گرتوو ھە قورئان و سوننەتەو لەم رەوشەدان ھەموو ھەو ھەلەلەن ئەوانەش کە شوێنکەوتەى ھەو ھەلەلەن لە ئەھلى سوننەت و جەماعەت ئىجماعیان ھە ھە لەسەر عوسمان کە شیاوترین کەسبوو ھە بۆ خەلافەتى پێغەمبەر ﷺ دواى عومەرى کورپی خەتاب.

۲۰- کاتى پەیمانى خەلافەت درا بە عوسمان ھەستا ھە ناو خەلکدا وتاریکی داو رێبازە سیاسییەکەى خوێ راگەیاندا بە رۆشنی کە پابەند دەبێت بە قورئان و سوننەتى پێغەمبەر ﷺ و ئاکارى دوو خەلیفەکەى پێش خوێ، ھەروەھا ھە وتارەکەیدا ئاماژەى کرد کە رابەراییەتى خەلکى دەکات بە دانایی و ھیمنی لەو شتانەدا نەبێ کەوا (دارى حەددى) تێدا ھە، پاشان بە ئاگای ھێنانەو ھە باو ھەش نەکەن بە دونیاداو بە پوش و

په لاشه کېه گيرځوده نهېن، بۇ نه وهى پارټيزاوبوون له نېره يى بردن و رقه به را يه تى و مونافه سه کردن، چونکه نوممت ده بات به ره و دوه ريکى و ناکوکى.

۲۱- که سايه تى عوسمان که سايه تيه کى قيادى بوو هم موو سيفه ته کانى رابه ريکى خواناسى تيدابوو، له رووى زانست و فير کردن و به توانايى و له سه رخويى و دلغراوانى و چاوسيرنى و نهر مى و ليښورده يى و خاکه سارى و شهرمنى و داوټ پاکى و به خشنده يى و بوږى و نارامگرى و دادوه رى و خودا په رستى و له خودا ترسان و گريان و ليږيچينه وهى دهرن و قنيات و سوياسگوزارى و ليږپراوى و سوراغ کردنى ره وشتى خه لک و ديارى کردنى پسپوږى و سوودوه رگرتن له خه لکى شايسته و ليها توو.

۲۲- شاهه زايى ناکارى خليفه راشيدينه کان بووه و هه وليداوه لاسايان بکاته وه هه نگاويکى دروستى هه لگرتبوو بۇ جيبه جيک کردنى ناکارو رابه ره خودا ناسه کان نه و رابه رانه ي که ده توانن گه ل بيهن به ره و نامانجه وينه کراوه کانيان به هه نگاوى چه سپاو.

۲۳- عوسمان له رووى سياسته تى داراييه وه له سه ر نهم به نه په تانه ده چوو، ساسه تى گشتيى دارايى ئيسلاميى جيبه جى ده کرد، کارى باجگرو کار به ده ستى تينکه لا و نه ده کرد هه ر ثابونه يه بکه وتايه سه ر موسلمانان وه رى ده گرت بۇ به يتومال، هه ر چيه کيش پييان بشايه پيى ده داو سته مى له که س نه ده کرد پؤليسه کانى زه کات و سه رانه ي راهي نابوو له سه ر نه مانه تپارټيزى و وه فا.

۲۴- له سه رده مى عوسماندا خه ر جک رده کان به م پيودانگه بوو:

خه ر جک ردى موچه واليه کان وه موچه سهر بازه کان پاشان گه له که شى به ده رياريه کان گورپنى که نارټک له (شوعيبه وه) بۇ (جده) هه لکه ندى بيره کان خه ر ج کردن، بۇ بانگوټزه کان، هه روه ها کاروباره کانى تريش.

۲۵- له لايه ن هه رچى و په رچى و خه واريجه کانه وه عوسمان به وه تومه تبار کرا که به يتومال سه ر ف ده کات و ده بيه خشيت به خزمه کانى خوى، سه نه دى نهم تومه ته هه لمه تيکى پروپانگه نده و پالا و نتبوو، که (سه به تيه کان) گازهر يان ده کيشا بوى شيعه رافزييه کان هه تا نه مرؤ ده بيه جونه وه، دزه ي که ده ناو کتتبه ميژويه کان و ميژوو نووس و بيرمه نده کان وه کو هه واليکى راست مامه ل ه يان له گه ل کرد، به لام نهم هه والانه نه سه لماوه و باتله.

۲۶- سهردهمی عوسمان به دريژه پيښهري سهردهمی راشيدین گوزارشت ده کړيت، چونکه زور بايه خي داوه به سهردهمی پيغه مبهرايه تي و زنجيره يه ک بووه لهو سهردهمهو هاوده می سهردهمی راشيدین بووه، به تاييبت له روی دادو قه زاوه، چونکه دريژه پيښهري دادوهري سهردهمی پيغه مبهرايه تي بووه، وپړای نهوې پاريز کاربیه کی تيرو ته سلهی کردووه له گشت نهو بهندانې که سابت به هممو ره هاندو چه مکيکه وه ده قاوده ق جيبه جي کردووه.

۲۷- نه خشي عوسمان له فتوحاتدا به عزم و جهزم ناوزه ند ده کړيت، واته ليپرانو ده په پښی پتو دياره، له م کارانه دا به رجه سته ده بی سهری دانه واند به ياخي بووه کانی فارس و روم و ده سلا تي نیسلا میی برده نهو ولاتانه دريژهيدا به جيهاد و فتوحات لهو دیو نهم ولاتانه وه بۆ نهوې کومه کييان لی برپيت، بنکه ی چه سپاوی تيا دامه زرانند بۆ نهوې موسلمانان به رگری له شاره کانی نیسلا م بکنو هیژيکی سهربازی ده ریایي پتکه وه نا، چونکه سوپای نیسلا م پتو یستی بوو.

۲۸- بنکه سهربازییه کانی نیسلا م، که له بهر دکاتی له سهردهمی عوسماندا که وتبوو پيښه ختی شاره مه زنه کان مه عه سکهری عیراق له کوفه و به صره بوو، مه عه سکهری شام له دیمه شق بوو دواي نهوې که شام هموی یه ک لابیویه وه بۆ مه عاویه و به س نهو سو فیان ، مه عه سکهری میسر له (فسطاط) بوو، نهم مه عه سکهرانه هه لده ستان به پاريز گاریی ولاتی نیسلا م و دريژه دان به فتوحات و بلا و کردنه وې نیسلا م.

۲۹- به ناوبانگترین رابه رة کانی فتوحات له سهردهمی عوسماندا نه حنه فی کوری قه یس و سوله یمانی کوری ره بیعه و عه بدورپه حمانی کوری ره بیعه، حه بیبی کوری مه سلهمه بوون.

۳۰- شهر ی (ذات صواري) وینه یه ک بوو له سهرکه وتنی بیروباورې راست و قایم به سهر فیتړی سهربازی و ژماره ی چه ک و سهربازدا، چونکه روم کان هه ر له کونه وه شاره زایی ده ريار بوو، به چه ندین نه زمونی دژواردا له شهر ی ده ریایدا تپه ریپوون، که چی موسلمانان تازه به تازه چوبوونه ده ریا و شهر ی ده ریایان ده کرد.

۳۱- گرنگترین په ندو وانه و سوود له فتوحاتی عوسماندا نهو بوو به لینه کانی خودای گه وره له سهرکه وتن و جیگه خو شکردن بۆ نیمانداران به دی هات، له هونه ری جهنگ و

سیاسەتدا پەرەیان سەندو چوونە ناو دەریاو زانیارییان لەسەر دوژمن کۆکردەو، پەرۆشبوون بۆ یەكدهنگی بۆ رووبەرپوونەوێ دوژمن.

۳۲- لە ژیرۆکی کۆکردنەوێ قورشان لە سەردەمی عوسمان پانتایی چەمکی هاوەلان بۆ ئەو ئایەتانی کە رێگری لە ناکۆکی دەکات دەرکەوت چۆن خودای گەورە رێگری دەکات لە ناکۆکی بەو شیوەیە خۆیان پاراست قولاویی تیگەیشتیان بۆ ئەم ئایەتانی وای کرد لە حوزەیفە کاتێ بیستی سەروەندی ناکۆکی لە خۆیندەوێ قورشاندا دەرکەوتوو کۆتەر چو بۆ (مەدینە) و هەوالتی دا بە عوسمان کە شتیکی وای بینوو و بیستووێتی لە ماوەیەکی کەمدا عوسمان کارەکی یەك لایی کردەو و دەرگای ناکۆکی داخست.

۳۳- دەستگرتن بەو هۆکارانە کە موسلمانان یەك وەفات و ریزیان پێکەو دەبەستیت گەورەترین جیهاده ئەم هەنگاوه گرنگه بۆ روسورکردنی موسلمانان و بەرپۆهبردنی ولاتیان و دامەزراندنی دینی پەرورەدگاریان ئەمە تیگەیشتنی خەلیفە راشیدینەکان بوو لە زەریفترین وێنەدا رەنگی دایەو کاتێ عوسمان ئومەتی لەسەر یەك جۆر قورشان کۆکردەو.

۳۴- هەریمەکانی ولاتی ئیسلامی لە سەردەمی عوسماندا، ئەمانە بوون: (مەککە، مەدینە، بەحرەین، یەمامە، یەمەن، حەزەرەمەوت، شام، ئەمینیه، میسر، بەصرە، کوفە).

۳۵- عوسمان چەندین ئامرازێ جۆرەجۆری گرتبوو بەر چاودێری کارگێڕو کرێکارەکانی و بە ئاگابوو بەسەر هەوالەوکانیاندا بەمشێوێە لە وەرزێ حەجکردندا ئاماده دەبوو، پرسپاری دەکرد لەوانە کە لە شارو ویلايەتەکانو دەهاتنن لیژنە ی پشکیننی دەنارد بۆ ویلايەتەکانو والییەکانی بانگ دەکردو پرسپاری لیّ دەکردو شیوازی تری بەکار دەهێنا.

۳۶- مافەکانی والییەکان لە سەردەمی راشیدینەکاندا ئەمانەبوو، گوێ بۆ گیراوبن لەسەر پێچی خودادا نەبیت و ئامۆژگاریی بکری بە باشی و هەوالتی راست و دروستیان پێ بگەنریت، پاش لەکارلابردنیان ریزیان لیّ بگریّت، موچەو دەرمالەیان پێ بدریت.

۳۷- ئەرکی والییەکانی سەردەمی راشیدین ئەمانەبوو کارو باری دینداریی پیاده بکەن و ئاسایشی خەلکی دەستەبەر بکەن و لە رێگای خودادا غەزا بکەن و ئەوپەری

ههولّ بدن بۆ دابینکردنی بژیوی خه‌لک و فه‌رمانبه‌ره و کارزانه‌کان دا مه‌زرتن و چاوداشتی نه‌هلی زیمه بکه‌ن و راویژ به که‌سایه‌تی خاوه‌ن بۆچون بکه‌ن و ئاوێر بده‌نه‌وه له ئاوه‌دانی ویلايه‌ته‌کان له رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه چاودیویی بارودۆخی دانیشتوانی ویلايه‌تیا‌ن بکه‌ن.

۳۸- عوسمان خه‌لیفه‌یه‌کی راشیدییه و چاوی لیّ ده‌کریت، کرده‌وه‌کانی ده‌ستوریکی میژوویی به‌رجه‌سته ده‌کات، بۆ ئوممه‌ت هه‌روه‌ک چۆن عومه‌ر پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نزیکه له پێشینه‌کانی به هه‌مان شیوه عوسمانیش پێشه‌نگ بوو دوا‌ی خۆی، چونکه‌ نه‌میش نزیکه له نزیکه‌کان وێپرای نه‌وه‌ی لیته‌اتوو شایسته‌بووه له به‌رپوه‌بردندا نه‌و شتانه‌ی که کرابوو هه‌لبه‌ی له‌سه‌ر عوسمان هه‌موویان له بازنه‌ی (موباح) ده‌رناچن، ۳۹- نه‌و والییانه‌ی که عوسمان کردنی به والی و خزمی خۆی بوون، توانا لیته‌اتوویی و شایسته‌بیا‌ن به به‌رچاوه‌وه بوو، له به‌رپوه‌بردنی کاروباری ویلايه‌ته‌کانیا‌ندا و خودای گه‌وره زۆربه‌ی شاره‌کانی له‌سه‌ر ده‌می نه‌وان رزگارک‌کرد و ره‌وتیکی دادپه‌روه‌رانه‌یان هه‌بوو له ناو جه‌ماوه‌ره‌کاندا، هه‌یا‌نبوو له سه‌رده‌می نه‌بویه‌که‌وه عومه‌ریشدا کاری والییه‌تی پێ سپێرد‌رابوو.

۴۰- هه‌ر که‌سێّ بگه‌رپێته‌وه بۆ نه‌و رووداوو میژووییانه‌ی که له سه‌رچاوه‌یه‌کی راست و راسته‌قینه‌وه هاتوو، به دوا‌دا‌چوون بکات بۆ ژیا‌ننامه‌ی نه‌و پیا‌وانه‌ی که عوسمان پشتی پێ ده‌ستوون ته‌نیا له جیه‌ادا‌دا شوینه‌واری جوانیا‌ن تۆمار کردوو له میژووی نیسه‌لامدا، به‌لکه‌ له‌به‌ر جوانی به‌رپوه‌بردنیا‌ن که گه‌وره‌ترین ده‌ره‌نجامی هه‌بووه له ناوچه‌رگه‌ی ئومه‌تدا و به‌خته‌وه‌ری کردوون نه‌و کاته ناتوانیت خۆی بگرت له سه‌رسامی و شانازی ده‌ربهرین له هه‌رکوێی میژووی نیسه‌لامه‌وه نه‌م روژانه بخویننه‌وه.

۴۱- عوسمان سه‌لامه‌ت نه‌بووه له زۆربه‌ی توێژه‌ره‌وان له په‌راوه بێ وێژدان و بێ سو‌راغه‌کانیا‌ندا و سه‌رده‌مه‌که‌شیا‌ن له‌که‌دار کردوو، زۆربه‌ی زۆریان هه‌لخا‌ونه‌ته ناو ریا‌ویه‌ته‌زه‌عیفه‌کان و رافزییه‌کان حوکی باتلیان له‌سه‌ر بنیا‌ت ناوه‌و زو‌لمیا‌ن کردوو له حه‌قی عوسمان، وه‌کو ته‌ها حسین له کتییی (الفتنة الكبرى) رازی عه‌بدولپه‌حیم له کتییی (النظم الاسلامي) موحه‌مه‌د نه‌لریس له کتییی (النظريات الكبرى) عه‌لی حسین

(الخربوطلى) له كتيبى (الاسلام والخلافة)، نەبى ئەلەي مەودودى لە كىتەبى (المملك والخلافة)، سەيد قوتب لە كىتەبى (العدالة الاجتماعية) غەيرى ئەمانەش.

عوسمان بە حەقىقەت ئەو خەلىفە مەزھەبىيە كە دۆڭمە ئەو ئەلەكانى درۆ دەلەسەيان بۆ ئەلەسەي و ئاخىرەكانىشى بى و يۆدانىيان كەرد بەرامبەرى.

٤٢- مەزھەبىيە راستەقىيە ئەلەين عوسمان ئەبۇ زەرى ئەفى ئە كەردو، بەلكو ئەبۇ زەرى داواي مۆلەتى كەرد، بەلام دۆڭمەنىي عوسمان كەردويانە بە گالەو گازندە، كە عوسمان ئەفى كەردو.

٤٣- ئەبۇ زەرى ئە لە دور ئە لە نەزىك كەريگەر ئەبوو بە پايەكانى ئەبەدوللەي سەبەئى جوولەكەو لە (الريضة) مەيوە هەتا مەرد. وە بە هەيچ شەيئەيەك بەشدارىي ئەو فەيتنەيەي ئە كەرد كەوتەو.

٤٤- ھۆكەرى فەيتنەي كوشتنى عوسمان ئەم فاكەترانە بوون، ھۆشگوزەرانى و شوئەنەوارەكانى لەناو كۆمەلگەدان گۆرانى روشنى كۆمەلگا لە سەردەمى عوسماندا، ھاتنى عوسمان لەداواي عومەر، دەرچوونى ھاوەلە مەزەكان لە مەدينە، دەرمارگىي نەقامى، وەستانى فتوحات، ھۆپارىزى ئەوامانەو ئەفامانە، ئەمەلىي چاۋچەنۆكان، مومنامەرى داخەلەلەكان، پەيلانى پەتەو بۆ وروژاندنى گەلەيەكانى دژى عوسمان، بەكارھەتەنى ئەو نامرازو ھۆكەرانى كە خەمەت بە ھەلچوونى خەلگ دەكات و رۆلى ئەبەدوللەي سەبەئى لە فەيتنەكەدا.

٤٥- سەردەتاي ھەلگەرسانى فەيتنەكە لە كوفە بوو، بە تەواوي فەيتنەبازەكان دوورخەنەو بۆ شام، پاشان خەنە لای ئەبەدولرەھمانى كورى خالیدی وەلید لە جەزیرە، پاشان بە بەرنامەي يەزیدی كورى قەيس گەرەنەو بۆ كوفە كە تووشى بووى وەرەنەو بۆ كوفە.

٤٦- سەياسەتى عوسمان بۆ مامەلە كەردن لە گەل فەيتنەكەدا لەسەر ھەيئەتى و دادگەرى و نەرم و نەيئەتى و لەسەر ھۆيى دەچو كۆمەلەي نامرازى گرتە بەر بۆ رووبەرپووبونەوى وەكو ناردنى لىژنەي پەشكەين و سۆراغ كەردن و نوسراويكى گشتگىرى نارد بۆ خەلگى شەرەكان لە باتى راگەيانەندى گشتىي بۆ ھەموو مومسلمانان و عوسمان راويژى كەرد بە والى شەرەكان و بىانوى ياخيپووەكانى بېرى و وەلامى داواكارىيەكانى داناو.

۴۷- ئەگەر وردىنەۋە لە رىنمايىھە كانى عوسمان لە كاتى مامەلە كردن لەگەڵ ئەو فېتىنەيەى كە داکەوت لە سەردەمىدا دەكرىت ھەندى بنەما ھەلھەينجىن بۆ ئەوەى موسلمانان بەرەنگارىيى فېتىنەى پى بکەن ئەو بنەمايانەش وەكو جىگە بەخۇگرتن و پابەندبوون بە دادو ويژدانەۋە، لەسەرخۆيى و ھىتورى، سوربوون لەسەر ئەو شتانەى كە سوودى جەماۋەرى تىدايەو فرېدانى زيانەكانيان خۇگرتن بەبى دەنگى و سلەمىنەۋە لە زۆر بىژى و راوژكردن بە زانا خوداناسەكانن رىنمايى وەرگرتن لە فەرمودەكانى پىغەمبەر ﷺ لە فېتىنەدا.

۴۸- دەرکەوتوۋە بۆ لىكۆلەرەۋان كە كۆمەللى ھۆكار ھەبوو واى كردوۋە لە عوسمان نەھىلىت ھاۋەلان شەر بکەن وەكو ئەوەى كارى بە ۋەسىيەتەكەى پىغەمبەر ﷺ كردوۋە، كە رۆژى گەمارۆى مالەكەى شادومان بوو، چونكە بەلئىنىك بوو پەيمانى دابوو خۆى رابگرىت لەسەرى و ئارامگرىت، ۋەپىي ناخۆشبوو بىيتە يەكەمىن خەلىفەى خوينەرپىژى ئومەت لە خەلىفەكانى پىغەمبەر ﷺ، چاك دەيزانى سەرکەشەكان ھىچيان ناويت كوشتنى ئەو نەبىت، بۆيە پىي ناخۆشبوو موسلمانان بکاتە پەرژىنى خۆى.

پىي خۆشبوو خۆى بکاتە پەرژىنى ئەوان، چاك دەيزانى ئەم فېتىنە كوشتنى خۆى پىۋەيە، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەۋالى پىدابوو لەو كاتەى مژدەى بەھەشتى پىدا، كە تووشى بەلايەك دەبىت و بە ئارامگرى و لەسەرحەق بەخشى بەم زوانە لە فېتىنەدا دەكوژىت، كارى بە راوژەكەى عەبدوللەي سەلام دەكرد، كە پىي وت دەست مەۋەشىنە دەست مەۋەشىنە ئەم بەلگەيە بەھىزترە تا شەرکردن.

۴۹- بكوژى عوسمان پىياۋىكى مىسىرى بوو، رىوايەتەكان بە راشكاۋى ناويان نەھىناۋە، بەلام ئەوەى پەيوەندىيى بەو تۆمەتەۋە ھەيە كە دەكرىت بۆ موخەممەدى كورپى ئەبۇبەكر گوايە بە گۆچان كوشتويەتى قەسەيەكى پرۇپۇجەو رىوايەتەكانى زەعيفن، ھەۋەھا دەقەكانىشى شارەزاو پىچەۋانەى ئەو رىوايەتانەيە كە دەلئىن بكوژى عوسمان پىياۋىكى مىسىرى بوو.

۵۰- ھاۋەلان ھەرھەمويان ئەستۆيان پاكە لە خوينى عوسمان ھەۋالە راستەكان و رووداۋەكانى مېژوو جەخت دەكەنەۋە كە ھاۋەلان ئەستۆيان پاكە لە خوينى عوسمان و

هاندانی خەلک لیتی، یان بەشداریی کردن لەو فیتنەیدا دژی عوسمان چەندین رێوایەتی
صەحیحمان لەلایە.

۵۱- عوسمان بێداربوو مۆئامەرەو ئامانجەکانی غافلگیریان نەکرد، بەلکو توانی
ریژی یاخیبووەکان بپریت و پیلانەکانیان بە تەواوی دەرڤخات بە دلیریەکی سەرکەوتوو
رووبەرپووی روداوێکی بوو، بەلام پیتی ناپەرەخت بوو بێتە یەكەمین کەسێک کە
شمێر لە موسلمانان هەلکێشیت، واتە براکوژی بکات، بۆیە گیانی خۆی کردە قوربانی
خوێنی ئومەت ئەمە سەرلوتکە ی قوربانیدان و لەخۆبردنە.

۵۲- فیتنە ی کوشتنی عوسمان بوو بە ھۆکاری فیتنەگەلی بوو بە سەرەتای
فیتنەکانی ترو دلی خەلکی گۆڤا و ترازو درۆکردن ئاشکرا بوو، ھێلێکی لاریی دروست
بوو بۆ لادان لە عەقیدەو شەریعەتی ئیسلام.

۵۳- زولم و دەستدریژی کردن بە ناھەقی بۆ سەر خەلکان دەبێتە ھۆکاری لەناوچوون و
ھیلاکبوون لە دنیاو قیامەتدا، وەکو خۆی گەرە دەفەرمویت: (وَتِلْكَ الْقُرَىٰ اَمْلَكْنَاهُمْ
لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِم مَّوْعِدًا) (الکھف: ۵۹).

ئەگەر سۆراغی دەستدریژیکەرانی سەر عوسمان بکەین، بۆمان دەردەکەوێت کە
خودای گەرە مۆلەتی نەداوە، بەلکو سەرشۆڕو زەبوونی کردوون و تۆلە ی لێ کر
دوونەتەووە کەسیان قوتار نەبووە.

۵۴- ئەو موسیبەتە ی کەوتە سەر موسلمانان ھۆش و بیر جام کردن و غەمی گەرە
کردن و فرمێسکیان باراندو زمانیان ساودا بۆ لاواندەوێ عوسمان و بەزەیی نواندن،
حەسانی کۆری سابت ئەمیری ئیماندارانی لاواندەوێ ناسازیی دەرپری بۆ بکوژانی و
بکوژانی داشۆری بە سرودە غەمناکە گریاناوپیەکانی میژووی بۆ پاراستوین و نە
شەوان و نە درێژایی رۆژگارو نە شورە ی سەدەکان نەیانتوانیوە لەناویان دەن.

۵۵- لە پاش ئەمانە خودای گەرە بۆمی ئاسان کرد، کە بتوانم ئەم کتێبە
کۆبکەمەووە رێکی بچەم و شیکاری بکەم و لەم بەشەدا پۆلێنی بکەم.

ئەم کتێبە کە ناوی (عوسمانی کۆری عەفان و کەسایەتی و سەردەمە کە یەتی) ھەرچی
پاداشتی تێدایە فەزلیکی رۆشنی خودای گەرە یە بەسەر منەو، سوپاس منەت ھەر بۆ
ئەو، ھەر ھەلە یە کیشی تێدایە داوی لیبوردن و لیخۆشبوون لە خودا دەکەم و خودا و

پیغمبره که ی ﷺ لیتی بهرین، ههله ی منه، نه وهنده بهسه بۆمن که پهروشم
 ده برپوه بۆ روشنکردنه وه به لگه هینانه وه بۆ بهیانکردنی حهقیقه ته کانی نه وه خهلیفه
 راشیده ی که عوسمانی کور ی عهفانه، له خودا ده پاریمه وه نه م کتیبه سوود بگهیه نیت به
 موسلمانان و خوینه رانی له کاتی خویندنه وه ی بیبه شم نه کهن له دوای خیر، چونکه
 پارانه وه ی برا بۆ برا به بی ناگاداری نه وه قبوله، نه م کتیبه به م فرمایسته ی خودای گهوره
 ته واه ده که م (وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
 بِالْإِيمَانِ وَلَّا تَجْعَلَ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ) (الحشر: ۱۰).
 شاعیر ده لیت:

ان تجد عيبا فسد الخلاجل من لاييب فيه وعلا

شاعیر یکی تر ده لیت:

اطلب العلم ولا تكسل فما	ابعد الخير على أهل الكسل
احتفل للفقه في الدين ولا	تشغل عنه بمال وحول
واهجر النوم وحصله فمن	يعرف المطلوب يحقر ما بذل
لا تقل قد ذهبت اربابه	كل من سار على الدرب وصل

پېنځمه هېندى له و ناوچانهى كه له م تويزينه وه په دا هاتووه:

۱- طبرستان: ناوچه هيه كه ده كه ويته باشوورى دهرياي قهزوين و پايته خته كهى شارى هممه دانه، ناوه كه شى له وشهى (طبر) كه ماناى تهوړ ده دات به فارسى، له گه ل (زنان) كه مالاناي ژنان ده دات واته (تهوړ ژنان).

۲- نازربيجان: بنهړه تى وشه كه (اتروباتن) بووه، واته: زهوى ناگرين، ده كه ويته ناوچهى خوړناوای دهرياي قهزوين، پايته خته كهى شارى نه رده بيله.

۳- نهرمينيا: ده كه ريكي فراوانه ده كه ويته خوړه لاتی ناسيای بچوك له باشوورى دهرياي رهش، ناوه كه شى له ناوى نه مننه كانه وه هاتووه، كه هوزه هيندو نه وروپييه كانن له سهره تاي سدهى چوارى زايينييه وه، مليان چو به گاوريه تيدا دواى نه وه گوړان به ره و رتيبازى مه نو فيسنى، واته: ياراني يه ك سروشتى، بو مه سيح، دانيشتوانه كهى به ربه ستى فتوحاتى نيسلاميان كرد له شاره كه يان و له سهرديانه تى گاوري مانه وه.

۴- گغارستان: هه ريتمه ده كه ويته باشوورى روژناوای ولاى نه وديو رويار، پايته خته كهى به لڅه زوړبهى زهويه كاني ئيستا ده كه ويته نه فغانستان، گه وړه ترين مهر كه زى ئيستاى له قنزرو خوسته.

۵- خوړاسان: واته روژه لاتی خوړ، ده كه ويته روژه لاتی به رزاييه كاني ئيران، پايته خته كهى مروه.

۶- سجستان: ناوچه هيه كه ده كه ويته باشوورى هه ريتمى خوړاسان، پايته خته كهى بسته ناوه كه شى له وه وه هاتووه، كه گه ليك تييدا نيسته جى بوون ناويان (الاكيتن) بووه، به لام ماناى وشه كه واته: زهوى سه گه ل، چونكه سك سبح له زمانى فارسيدا واته (سه گ)، ستان، واته: ناوچه ئيستاى پيى ده ورتى (سيستان).

۷- بلاد ما وراء النهر: نه و زهويانه ده گريته وه كه ده كه ويته نيوان روياي سه يچون و حه يچون، شاره كاني نه مانه ن، بوخارا، سه مه رد قهند، ته شقه ند، ئيستا ده كه ويته كؤمارى توركمانستان و ئوزبه كستان و تاجيكستان.

۸- جرجان: هه ريتميكه ده كه ويته روژه لاتی دهرياي قهزوين، ناوه كهى پيشتر پيى ده و ترا هه ريتمى باكترياي، زه رده شت بانگه وازى تيا بلاو كر دوه ته وه.

۹- خۆزستان: هەرمیکە دەکەوێتە باشووری رۆژهەلاتی بەرزاییەکانی ئێران و کەناری عێراقی عەرەبی، یەکێک لە بەرزاییەکانی ئەهوازە، پێشی دەورتی عەرەبستان، موحەممەد رەزای شای پەهلەوی لە ساڵی ۱۹۲۵ دەستی گرت بەسەریدا دواى ئەوەی شیخ (خزعل الکعبی) عەرەبی حاکمی بوو، دەستگیر کرا، بەناویانگە بۆ ئەوت.

ناومړۍ

- به شى يه كه م: عوسمانى كړې عه فغان (ذي النورين) له ژيانى مه ككه وه تا مه دينه ي
 ۳ منوره ره
- باسى يه كه م: ناوو شوره تونه ژادو نازناوو ټاكارو خيزان و پله و پايله ي عوسمان له
 ۵ سرده مى نه قاميدا
- باسى دووهم: ژيانى عوسمان - په زاي خواى ليبيټ - له گه ل قورټاندا ۲۰
- باسى سيټه م: ټالوده يي ټيمامى عوسمان به پټغه مبه ره وه ﷺ له مه دينه دا ۲۵
- باسى چواره م: فهرموده كانى پټغه مبه ره ﷺ ده رياره ي عوسمانى كړې عه فغان ۴۵
- باسى پينجه م: عوسمان، له سرده مى نه بوبه كرى صديقو عومرى فاروقدا ۵۳
- به شى دووهم: جينشين كړدى عوسمان وړټيازي حوكم كړدى وگړنگ ترين ټاكاره
 ۵۹ كه سيټه كانى
- باسى يه كه م: جينشين كړدى عوسمان ۶۱
- باسى دووهم: ده ستورى عوسمانى كړې عه فان له حوكم پرانيدا ۹۶
- باسى سيټه م: گړنگ ترين ټاكاره كانى (سيفاتى) ۱۱۴
- به شى سيټه م: داموده زگاي دارايى و قه زايى له سرده مى ټيمامى عوسماندا .. ۱۳۷
- باسى يه كه م: ده زگاي دارايى ۱۳۹
- باسى دووهم: ده زگاي داوهرى وه ندى هه ټيټجانى فيقهى ۱۷۷
- به شى چواره م: فتوحاته كانى سرده مى ټيمامى عوسمان ۲۰۵
- باسى يه كه م: فتوحاته كانى ټيمامى عوسمان له روى خوره لاتوه ۲۰۹
- باسى دووهم: فتوحاته كانى شام ۲۳۵
- باسى سيټه م: فتوحاتى له شكره كان له پرووى ميسره وه ۲۴۵
- باسى چواره م: گه وهرترين شانازى بى ټيمامى عوسمان نه وه يه ټوممه تى
 ۲۷۴ كوكړده وه له سهر يه ك په رتوك (قورټان)
- به شى پينجه م: داموده زگاي ويلايه ته كان له سرده مى عوسماندا ۲۹۵
- باسى يه كه م: هه ريټمه كانى ولات له سرده مى عوسمانداو سياسته تى له گه ل
 ۲۹۷ واليه كاندا

باسی دووه م: سیاسه تی عوسمان له گه‌ل والیه کاندای بۆ دیاریکردنی مافه کانیان و	۳۱۷
نهرکه کانیان	۳۳۵
باسی سییه م: حه قیقه تی والیه کانی عوسمان	۳۷۱
باسی چواره م: حه قیقه تی په یوه ندیی نیوان نه بو زه پی غیفاری و عوسمان	۳۸۵
به شی شه شه م: هۆکاری فیتنه ی کوشتنی عوسمان	
باسی یه که م: گرنگیدان به تاوتویکردنی رووداوه کانی فیتنه ی کوشتنی عوسمان و	
نه و کاره ساتانه ی که به دوایداها ت و حیکمه ت له هه والدان ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ	۳۸۷
به دوا داچوونی	
باسی دووه م: هۆکاره کانی فیتنه ی کوشتنی ئیمامی عوسمان	۴۰۱
به شی حه وته م: کوشتنی عوسمانی کوپی عه فان	۴۴۵
باسی یه که م: هه لگیرسانی فیتنه	۴۴۷
باسی دووه م: ئیمامی عوسمان به م سیاسه ته مامه له ی ده کرد له گه‌ل فیتنه بازه کاندای	۴۷۴
باسی سییه م: فیتنه بازه کان ده ستیان گرت به سه ر مه دینه دا	۴۹۱
باسی چواره م: هه لویستی هاوه لان ده رباره ی کوشتنی عوسمان	۵۳۴
پێناسه ی هه ندی له و نا وچانه ی که له م توێژینه وه یه دا ها تووه	۵۷۲
ناوه پێک	۵۷۴

بلاوڪراوه ڪاڻي پرڙهي (تیشڪ)

زنجيره	ناوي ڪٽيٽب	نوسر
۱	به ئيسلامڪردني ڪورد، ماسته رنامه يان هه له نامه؟	ن: فازل قهره داغي
۲	نه زانبي و بيڙهه رمبي، به شيڪ له چه واشه ڪاريه ڪاڻي مهريوان هه له بجهبي له ڪٽيٽبي (سيڪس و شرع و ژن) دا	ن: عومر ڪه مال ده رويش
۳	ناشتينامه، وه لاميڪ بڙ (خوينامه) ي زهرده شتي	ن: ٿامينه صديق
۴	فتهواڪه ي مه لاي خه تي، نه فسانه ي ميژوونووسيڪ	ن: حه سن مه حمود حه مه ڪريم
۵	صه لاهه ديني نه ييوي، گهره تر له ره خنه گراني، گفتوگو له گه ل پرؤفيسور دكتور موحسين موحه ممد حسين	ٿا: نارام علي سه عيد
۶	به ره و به ختيا ي ٿافره ت "به رگي يه ڪم"	جه مال هه ييوللا "بيدار"
۷	ٿازادي راده ريرين له رڙٿاوا، له سه لمان روشدييه وه بڙ روجيه ڪارودي	ن: د. شريف عه بدولعه زميم و: وه رڙير هه مه سه ليم
۸	به جيها نيكردن، ديد يڪي ئيسلامي ي	ن: د. موحسين عه بدولعه ميد و: هه مه ڪريم عه بدوللا
۹	ڪوردستان له به رده م فتوحاتي ئيسلامي دا	ن: حه سن مه حمود حه مه ڪريم

١٠	بەرەو بەختیاری ئافەرەت "بەرگی دووهم"	ن: جەمال حەبیبوللا "بێدار"
١١	میژووی دێرینی کوردستان "بەرگی دووهم"	ن: فازل قەرەداغی
١٢	سەدەیه ک تەمەنی نوورین، مامۆستا عەبدولکەریمی مودەرپس بە پێنوسی خۆی بناسە	ئا: عەبدولداثیم مەعروف هەورامانی
١٣	دەولەتی خیاڵەت، بوژاندنەوی کۆمەلگەو گەشەسەندنی شارستانییهت	ن: ئیکرام کەریم
١٤	لە سەرگۆزشتەکانی ژیان، ئەدەبی گالته وگەپ، روداوی میژووی، بیرەوهری	ن: شیخ موحمەد خال
١٥	پروژەیی دەستووری هەریکی کوردستان رامان و سەرنج و پێشنیار	ئا: پروژەیی تیشک
١٦	بیست و سی سال سەرۆهری	ن: ئەحمەد حاجی پەشید دکتۆر صەباح بەرزنجی پێشەکی بۆ نووسیه
١٧	قورئان وەحی ئاسمانە، ئەک پەنگدانەوی سەرەدەمی خۆی	ن: بەکر حەمەد صەدیق
١٨	ئیسلاام و سیاسەت، لیکۆلینەوهریه ک لەمەپ پەیهەندی نێوان ئیسلاام و سیاسەت	ن: ئارام قادر
١٩	سوپای ئەییوبیان لە سەرودەمی سەلاحەددیندا پیکهاتنی، پیکهستن، چەکەکانی، هێزی دەریایی و شەپو جەنگە گرنگەکانی	ن: پروفیسۆر دکتۆر موحسین موحمەد حسین و: عوسمان عەلی قادر

۲۰	پوخته يه ك دهر باره ی پۆږو	ن: عه بـ دوپپه حمان نه جمه دين
۲۱	رۆلى پرشنگدارى زانا موسولمانه كان له پيشكه وتنه زانستيه كاندا	ن: د. كاوه فهرج سه عدون
۲۲	يه كه مين ده ستورى نووسراو له جيهاندا، به لگه نامه يه كى گرنگى سه رده مى پيغه مبه ر	ن: موحه ممد حه ميدوللا و: شوان هه ورامى
۲۳	ئيسلامناسى يان ئيسلامنه ناسى، وه لاميك بۆ كتيبى (ئيسلامناسى) عه لى ميرفطروس	ن: ئيكرام كه ريم
۲۴	به ره و به ختيارى ئافره ت "به رگى ستيه م"	ن: جه مال حه بيبوللا "بيدار"
۲۵	ئيشكردن نه ك ته مه لى	عه بدولعه زيز پاره زانى
۲۶	دوورگه ي بيناسازان، چيروككي پاره رده ييه بۆ گه وره و بچووكى نه م نه وه نوپيه	نووسينى: د. عه بدولعه ميد ئه حمده ئه بو سليمان وه رگيترانى: ئامينه صديق عه بدولعه زيز
۲۷	زمانى گه رده لول، خه ونى شنه با كۆمه له ديداريكه له سه ر شيعر، فهره نگ، زمان، ته سه ووف، پۆژه لاتناسى، ژن، په خنه ي ئه ده بى، پووناكيير و ده سه لات	فهرهاد شاكالى
۲۸	هه له بجه ۱۸۸۹ - ۱۹۳۰، ليكۆلينه وه يه كى ميژووى سياسيه	ن: عادل صديق

۲۹	به رگری له قورئان دژی په خنه گرانی	ن: عه بدوپړه حمان به ده وی و: وه رژیتر حه مه سه لیم
۳۰	فهرمووده هاو به شه کانی بوخاری و موسلیم	ناماده کردن و وه رگپړانی: حه مه که ریم عه بدوللا
۳۱	مه لا نیدریسی به دلیسی، رۆلی له یه کخستنی میرنشینه کوردیه کاند	ن: حه سه ن مه حمود حه مه که ریم
۳۲	شیخ مه حمودی حه فید (۱۹۲۲ - ۱۹۲۵)	ن: ئومید حه مه نه مین
۳۳	ئیسلام له به رده م دوپړاندا	ن: لیو بو لدقایس و: عه بدول حسین
۳۴	پامیاری له ئیسلامدا	ن: نه حمه د کاکه مه حمود
۳۵	وه لامی پرسیاره کان، په واندنه وه ی کۆمه لیک گومان سه باره ت به پاستیه کانی ئیسلام	ن: دکتور که ریم نه حمه د
۳۶	مروؤ و په یامداری	ن: قانع خورشید

